Emblems

LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY
OF ILLINOIS

x232.9
G435s
1706

Rare Book & Special
Collections Library

Rudolf Weser
parochus 1920.

19 mm Bll, 40835, 8 mm Bll Index
gest. Frontispiz (Bildnis in Aufgabe)
52 Textkupfer
(1 Bl mit ganz wenig Textverl.
(teilw. etw. stock- u. fettfleck.)

[illegible]

Amor hos accendit amores.
Legitime Certanti
Cur non utrum que?
Sauciat et sanat.
Habemus ad Dominu
Spinas
Fert prælēs
SS. CORIESU
Amoris et Doloris
Speculum.

Vrs. ii opo. ✠. Eins: ✠. I: 17[illegible] B. Z. fol. leg.
Bapt. A: C: m: m.
V: 510.
1737
gr: gr:
1745
1740.

SPECVLVM AMORIS & DOLORIS

IN SACRATISSIMO ac DIVINISSIMÔ

CORDE JESU

INCARNATÌ, EVCHARISTICÌ, & CRUCIFIXÌ,

ORBI CHRISTIANO PROPOSITUM:

Et nunc ex occasione Celeberrimæ Congregationis sub Titulo SS. CORDIS JESU authoritate Summi Pontificis CLEMENTIS XI. in Ecclesia Cathedralî Augustæ Vindel. recèns erectæ, & per eandem latissimam Diœcesin imposterùm propagandæ, per quinquaginta Considerationes, totidem Sacra Emblemata æri incisa, Figuras Scripturæ quàmplurimas, Conceptus prædicabiles, SS. Patrum Sententias, Doctrinas morales, raras Historias, & pios ad SS. COR JEsu affectus illustratum.

OPUS

Omnibus SS. COR JESU amantibus, prædicantibus, aut meditantibus apprimè utile, ac proficuum.

Cum triplici Indice Considerationum, Rerum memorabilium, & Concionatoriô, formandis per Annum Concionibus opportunô.

Operâ, & Studiô

A. R. D. ANTON II GINTHER, SS. Theol. Lic. Camer. ac Paroch. ad SS. Crucem in Biberbach.

Cum Gratia, & Privilegiô S. C. M. & Superiorum Facultate.

AUGUSTÆ Vindelicorum.

Apud GEORGIUM SCHLÜTER, Bibliopólam.

Typis JOSEPHI GRUBER. Annô MDCCVI.

SERENISSIMO ac REVERENDISSIMO

PRINCIPI

ac

DOMINO, DOMINO

ALEXANDRO SIGISMUNDO

DEI GRATIÂ

EPISCOPO AVGVSTANO,

Comiti Palatino Rheni, Bavariæ, Juliæ, Cliviæ & Montium Duci, Comiti Veldentiæ, Sponhemiæ, Marchiæ, Ravenſpergæ & Mörſæ, Domino in Ravenſtein, &c. &c.

DOMINO, ac PRINCIPI SUO CLEMENTISSIMO.

Sereniſſime & Reverendiſſime Dux ac Princeps!

IMmenſus DEUS, ac ſapientiſſimus totius Univerſi Architectus, eſſentiâ Unus, ſed Perſonis Trinus, poſtquàm Macrocoſmum, ſeu Mundum hunc magnum ex nihilo ſui produxit, Cœlum Empyreum Intelligentiis, Firmamentum ſole, lunâ & ſtellis, terram autem innumeris pecudibus, aërem pennatis, & mare piſcibus replevit, tandem ad creationem Microcoſmi, ſeu Hominis (qui parvus Mundus haud immeritò nuncupatur) tranſivit, quem non ad imaginem duntaxat, & ſimilitudinem ſuam creare placuit, ſed & cor ejus ſigillatim, ac mirâ ſapientiâ formavit: *Qui finxit ſigillatim corda eorum. Pſ. 32. 15.*

Eſt autem Cor origo vitæ per membra omnia diffuſæ, ità, ut ſine illo nullum omninò vivere poſſet, ſicut Rex in Regno ſuo, & Sol inter ſidera, ſic cor in ſuo Microcoſmo præſidére áſſolet. Forma ejus pyramidalis eſt, infernè in cuſpidem deſinens, quaſi parùm iſta curet terrena, & in puncto dun-

G435a
1706

duntaxàt attingat: ſupernè verò cœlum versùs amplum & cavoſum exiſtit, ut exindè pleno ſinu cœleſtem influxum recipiat. Motus ejus eſt aſſiduus, undè & principium motûs dicitur, dum intrà ſpatium unius quadrantis in homine ſano millies pulſum répetit. Duos inſuper in ſe fonticulos continet, in cujus dextro ſanguis puriſſimus generatur, éſtque fons ille venarum, ac ſanguinis, quem per omnes arterias protrúdit, & quia Cor in perpetuo verſatur motu, hinc deſumunt Medici, omnem totius corporis ſanguinem ad ſummum intrà duarum horarum ſpatium per circulationem (ùt vocant) cor tranſire, undè novum ſemper vigorem, incrementum, & motus vitales, ne computreſcat, récipit. Alter in corde & ſiniſter fonticulus propriè ſedes vitæ, & reſpirationis eſt, in quo ſpiritus vitales generantur ad conſervandum & vivificandum totum hominem. hinc meritò à Philoſophorum principe Cor *primum vivens, & ultimum moriens* nuncupatur, quia ſedes eſt animæ, vitæ, voluntatis, amoris, imò & ipſius Dei: & ſi ſymbolicè ejus litteras libeat interpretari, C.O.R, juxtà Cornelium à Lapide, eſt *Camera Omnipotentis Regis*.

Verùm ad quid iſta enarro, Sereniſſime, ac Reverendiſſime PRINCEPS? paucis me explico. Cor noſtrum Serenitas Tua eſt, Cor, inquam, totius corporis myſtici, hoc eſt, latiſſimæ, ac celeberrimæ tuæ Diœceſeos jure meritò Serenitatem Tuam appellamus; ab hoc enim Sereniſſimo Corde nos indigna membra tua non pendemus duntaxàt, ſed & ab illo omnem noſtrum influxum, vigorem & calorem

spiritualem, atque assiduum gratiarum motum participamus: *Nos autem populus tuus, & oves pascuæ tuæ.* Et si cor Regis ad regendos populos in manu Dei esse dicitur (*Prov. 21. 1.*) ut illud ad arbitrium suum regat, atque inflectat: multò magis & Cor tanti Pontificis ac Principis avitò Regum & Imperatorum sanguine prognati, & vices Dei in his terris gerentis, in manu Dei erit, ut illud tum in prosperis & adversis, tum in pace & bellò providè regat, atque gubernet, & contrà quoscunque hostiles tueatur assultus. proindè non abs re dictum illud Cornelij Tuo Serenissimo Cordi adscribimus: *Camera Omnipotentis Regis.*

Plus dico. Enimverò placuit Divinæ Majestati Suæ Serenitatem Tuam sibi in peculiare instrumentum deligere, per quod honor, ac debitus cultus Sacratissimi ac Divinissimi Cordis Jesu, Eucharistici, & Crucifixi, non tantùm in Ecclesia tua Principali, sed & per universam ampliss imam Diœcesin Augustanam maximò animarum emolumentò etiam inter ipsos medios belli tumultus mirificè propagaretur. Non equidem ignoro, quòd olim Deus T. O. M. in omni sacrificio cor, seu pectusculum sibi reservârit, quod Aaron summus sacerdos in altum elevatum Deo consecrabat, & sic consecratum in partes Sacerdotis cedebat: *Sacrificabis illud elevatum coram Domino, & cedet in partem tuam. Exod. 29. 26.* O fortunate PRINCEPS! Elevâsti SS. Cor Jesu Tuò Exemplò, Tuâ Authoritate, Tuâ Munificentiâ, quod nunc longè meliori jure in partem tuam optimam cedit, quam nemo

mo ampliùs à Serenitate Tuâ tollet in æternum; verè *optimam partem elegisti.*

Et si quondam Fernandus Lusitaniæ Rex (ùt author est Typotius l. 1. symb.) pro suo familiari symbolô duo corda habuit, videlicèt SS. Cor Jesu saucium, ac ferrô crudeliter perfossum, & juxtà hoc divinissimum Cor ex parte lævâ cor suum sine vulnere collocatum, cum inscripto lemmate: *Cur non utrumque?* Per quod Emblema prudentissimus Rex se ipsum in adversis solebat animare, ut cuncta, quæ in hac mortali vitâ possunt accidere, eò generosiore animô perferret, si SS. Cor Jesu vulneratum intueretur. Sic PRINCEPS Serenissime, videtur & mihi Serenissimum Cor Tuum juxtà SS. Cor Jesu, velùt signaculum collocatum, cum prædicto lemmate: *Cur non utrumque?* Hinc ex consideratione hujus dulcissimi Cordis Jesu in hoc luctuoso bellô omnem temporalem jacturam æquô semper, ac generosissimô animô tulisti, forte posteris, nobísque omnibus præbens exemplum, quomodò pariter in omni fortunâ semper cor nostrum cum SS. Corde Jesu oporteat esse conjunctissimum.

Et hoc est, Serenissime PRINCEPS, quod me ad hunc Tractatum de SS. Corde Jesu scribendum commovit, quem nunc omni jure Tuæ Serenitati in omni humilitate & subjectione transcribo. Excipe igitur Clementissime DOMINE, viles has meas lucubrationes illo benignissimo vultu, quo jam Annô 1685. Romæ in Aula Innocentij XI. Pont. Max. me indignissimum, ac subjectissimum servulum

tuum beâsti, à quo Summo Christi in his terrîs Vicariô tuâ, quâ jam tunc pollebas, Principali authoritate, pro Ecclesia Sanctissimi ac Thaumaturgi Crucifixi in Biberbach (in quo Templo & primum fundamentalem lapidem ponere dignatus es) plura SS. Martyrum Corpora cum aliis Pontificiis gratiis felicissimè impetrâsti, pro qua summâ gratiâ Tuæ Serenitati in æternùm manebo obstrictissimus, Deum bonorum omnium largitorem humilibus votis quotidiè exórans, quatenus Serenitatem Tuam pro suâ gloriâ, Ecclesiæ incrementô, & Serenissimæ Domûs Tuæ perpetuô ornamentô adhuc diu, diutissimè conservet incolumem. Vive igitur COR nostrum! Vive Principum Sidus, ævi nostri Decus, Virtutis & Pietatis asylum! Vive, & in SS. GORDE JESU, tanquàm in centro amoris Tui, Vive.

SERENITATIS
TUÆ

Humillimus, subjectissimus ac devinctissimus Servus & Capellanus

ANTONIUS Ginther SS. Theol. Lic. Cam. ac Paroch. ad SS. Crucem in Biberbach.

APPROBATIO.

PRæsens *Amoris & Doloris Speculum* ab Authore suô eruditè, zelosè, ac cum magno devotionis affectu elaboratum, quia non tantùm fidei orthodoxæ, bonísq; moribus non adversatur, sed & animos in Dei, potissimùm verò in Divinissimi CORDIS Jesu cultum, amorémque suaviter indúcit, ut in lucem pródeat, omnino dignum censeo. Ex Officio Vicariatûs Augustæ Vindel. 16. Junij 1705.

JO. CASIMIRUS Röls, SS. Theol. D. SS. Can. Licent. Eccl. Cath. Canon; & Paroch. Serenissi. Princip. August. Consil. Eccles. & in Spirit. Vic. Gen.

CENSURA.

SPeculum istud *Amoris & Doloris* in Sacratissimo ac Divinissimô CORDE Jesu propositum non solùm ab omni hæresis labe, morúmque corruptela purum, & immaculatum, sed & piissimis eruditionibûs excultum, utillimum pariter, ac amœnissimum, ideóque publicâ luce dignum censet,

JO. MICHAEL Sembler SS. Theol. Doct. Reverendiss. ac Serenissi. Princip. & Episc. August. Consiliar. & Pœnitentiarius.

Ad Benevolum Lectorem & SS. CORDIS JESU Amatorem & Cultorem.

PRimus in orbe pictor, juxtà Cantarinum Philodes pastor ovium fuit, qui, cùm sole à meridie declinante ovis umbram observâsset, baculo suo, quasi rudi penicillo juxtà projectam umbræ ideam primâ vice in tabulo ovem illam delineare non infeliciter conatus est, qui exindè ab hac ovis umbra ad alias delineationes, ac tandem ad vivos colores progressus, artem pictoriam invenit. Amice Lector! Pastor ovium pretioso Summi Pastoris sanguine redemptarum & ego sum, indignúsque Plebanus; vidi hactenus SS. COR JESU, Divinissimi illius Agni in Ecclesia Summâ, & Cathedrali Augustanâ suprà Tabernaculum Sanctissimi ad majorem excitandam fidelium devotionem ergà Augustissimum Eucharistiæ Sacramentum publicæ venerationi expositum, quod illustrissimum Serenissimi, ac Reverendissimi Principis ac D. D. Ordinarij exemplum mox & aliæ Ecclesiæ subjectæ in hac amplissima ac celeberrima Diœcesi Augustanâ ultrò secutæ sunt.

Verùm quia nullus Scriptorum hactenùs (saltem quantùm mihi constat) de hoc SS COR DE JESU aliquem Tractatum in usum Sacerdotum, & Concionatorum conscripsit, amicorum consiliò persuasus, & ope Divinâ fretus, tentavi cum Philode pro imbecillitate ingenij meì hoc Divinissimum COR JESU Incarnati, Eucharistici, & Crucifixi, vel in umbra saltem figurarum, & Emblematum depingere, tuæ curæ, ac solertiæ nunc reliquens, ut tu prudens Lector illud amabilissimum COR JESU vivis in te, & in aliis exprimas, ac pingas coloribus. Paravi hîc materiam primam, & incultam, tu formam adde: *Ei, qui pingere curat*, ait Scriptura, *qua apta sunt ad ornatum, exquirenda sunt.* 2. Mach. 2. 30.

Et quid, obsecro, dulcius, & ad animarum promovendam salutem utilius, & efficacius esse potest, quàm sermocinari, ac meditari de Sanctissimo ac Divinissimo CORDE JEsu? Quærant alij, quæ sua sunt, quærant suum interesse, *meum, ac tuum frigidum illud verbum*, quærant honores, opes, amicitias, & hujus sæculi voluptates; quæramus nos, amice Lector! SS. COR JEsu, hîc omnia habemus in uno: *Gazophylacium est bonorum omnium*, ita B. Petrus Damianus: *Pignus futuræ gloriæ*, ita S. Mechtildis:

Para-

Paradisus deliciarum, ita S. Clara: *Lectulus animæ Deum amantis*, ita S. Gertrudis: *Porta, per quam intratur ad vitam*, ita S. Bonaventura: *Orientalis unio unicè unicus, & pretij inæstimabilis*, ita S. Franciscus Salesius: *Locus refugij*, ita S. Catharina Senensis: *Vena gratiarum omnium*, ita devotissimus Landspergius; & denique *Centrum divini amoris, omniumque cordium*, ita Venerabilis M. Margaretha Allacoque. Et si Ecclesia illam lanceam, quâ SS. COR JESU quondam transfixum est, adeò in veneratione habet, ut peculiari illam Festo (prout Author est R. P. Hadrianus Lyræus) honoraverit, cur, obsecro, illud Divinissimum ac Sacratissimum COR JESU nullo apud nos dignum sit honore?

Age igitur: quisquis es, benigne Lector, & hunc meum qualem qualem laborem æqui bonique consule, in quo Tractatu non eleganti verborum apparatu & stylo crispato aures tuas titillare, sed potiùs humili, planâ, ac facili methodo Cor tuum amore reciproco in SS. COR JEsu, quod in charitate perpetua dilexit te, ferire studui: *Non enim judicavi, me scire aliquid inter vos, nisi JESUM Christum, & hunc Crucifixum. 1. Cor. 2. 1.* Et si quidem placet iste modicus meus, germanus, ac sincerus mentis conatus, ecce, paratus sum, adjuvante Numine, & vitâ comite, ad plures adhuc similes Tractatus de Christo JESU docente & patiente, nec non de Beata Virgine ac Matre dolorosa MARIA proximè tibi communicandos. De reliquo omnia, quæ in hoc tenui opusculo meo continentur, censuræ Sanctæ Matris Ecclesiæ, *quæ est Columna & Firmamentum Veritatis*, nec non gratioso Superiorum meorum, ac Doctorum Virorum judicio humiliter subjicio. Tu interim, optime Lector, vale, & in SS. CORDE JESU vale. O quàm felix tunc eris, si tandem in hoc amabilissimo CORDE Crucifixi JEsu, & in dulci ejus amplexu ac osculo cum S. Edmundo & aliis SS. CORDIS JEsu amatoribus ultimum poteris efflare spiritum! O quàm felix! Plura Viro sapienti non addo.

INDEX CONSIDERATIONVM.

PARÆNESIS Ad Sodales Congregationis.

CONSIDERATIO I.

SS. COR JESU Liber Electorum est, in quo totum pondus scientiæ & meditationis nostræ vertitur.

Consideratio II.

Ss. Cor Iesu inflammatum apparet, ut ignem charitatis ergà Ss. Eucharistiam & passionem suam denuò in cordibus nostris accendat.

Consideratio III.

Ss. Cor Iesu Speculum est virtutum omnium, quod nos sæpius oportet inspicere, ut maculas animæ emendemus, & virtutem sectemur.

Consideratio IV.

Ss. Cor Iesu perfectissimi amoris exemplar jam à primo vitæ suæ momento nobis extitit.

Consideratio V.

Ss. Cordis Iesu in utero materno per novem menses inclusi, vita & actio, crux & passio consideratur.

Consideratio VI.

Ss. Cordis Iesu Amor expenditur, nunc à Virgine in lucem nati, in paupertrimo præsepio ab illa reclinati.

Consideratio VII.

Ss. Cor Iesu mox à nativitate suâ opus redemptionis nostræ & patiendo, & exemplo docendo incipit.

Consideratio VIII.

Ss. Cordis Iesu amor & dolor in circumcisione explicatur, in qua Deo Patri pro salute nostrâ primitias Sanguinis sui exsolvit.

Consideratio IX.

Ss. Cor, & Nomen Iesu, utrumque scutum est inexpugnabile contrà omnes hostium insultus.

Consideratio X.

Ss Cor Iesu paupertatis amantissimum, relicto auro & thure, à Magis oblato, solam sibi Myrrham reservavit.

Con-

Consideratio XI.

Ss. Cor Iesu sub typo Agni Matutini se primò Patri in templo pro peccatis totius mundi in victimam offert.

Consideratio XII.

Ss. Cordis Iesu Amor & Passio consideratur, à facie Herodis in Ægyptum fugientis, & cædi Ss. Innocentûm intimè condolentis.

Consideratio XIII.

Ss. Cor Iesu ex omnibus obedientissimum consideratur, & in vita tum privatâ, tum publicâ ad labores promptissimum.

Consideratio XIV.

Ss. Cor Iesu licèt mitissimum, honoris tamen divini, in templo erga Patrem promovendi, zelosissimum fuit.

Consideratio XV.

Ss. Cor Iesu etiam cùm iratum ob demerita nostra nobis videtur, misericordiæ tamen suæ recordabitur.

Consideratio XVI.

Ss. Cor Iesu ex omnibus benevolentissimum, ac sinceritissimum, in quo peccatores omnes veniam, & gratiam possunt invenire.

Consideratio XVII.

Ss. Cor Iesu puteus aquarum viventium, ad quem Samaritana, hoc est, peccatrix anima gratiam, & salutem consequitur.

Consideratio XVIII.

Ss. Cor Iesu verum salutis ostium, per quod securè ac prosperè possimus intrare ad vitam æternam.

Consideratio XIX.

Ss. Cordi Iesu salutis nostræ sitientissimo pro animæ lucro omnis labor levis, & dolor dulcis videbatur.

Consideratio XX.

Ss. Cor Iesu, amatoris nostri maximi, tanquàm optimum objectum cordis nostri meditationi præfigitur.

Consideratio XXI.

Ss. Cor Iesu usque in finem nos diligens, parem quoque amorem & Dei & proximi à corde nostro requirit.

Consideratio XXII.

Ss. Cor Iesu propter scelera nostra attritum, cor quoque contritum & humiliatum à nobis exigit.

Consi-

Consideratio XXIII.

Ss. Cor Iesu ex omnibus amabilissimum est, cujus immensa charitas præsertim ex institutione Ss. Eucharistiæ mirè elucet.

Consideratio XXIV.

Ss. Cordis Iesu singularis effectus fuit institutio Ss. Sacrificij altaris, quod prorsus idem est cum Sacrificio aræ crucis.

Consideratio XXV.

Ss. Cor Iesu ex omnibus purissimum, purum quoque cor à nobis requirit, præsertim in administratione, & susceptione Ss. Eucharistiæ.

Consideratio XXVI.

Ss. Cor Iesu prævidit omnes injurias, sibi in Ss. Eucharistia inferendas, & tamen amor vicit, & instituit.

Consideratio XXVII.

Ss. Cor Iesu Eucharistici ab indignè cum Iuda communicantibus summâ injuriâ afficitur, & de novo in mortem traditur.

Consideratio XXVIII.

Ss. Cor Iesu Eucharistici est verus ille Cypri Botrus in torculari amoris & crucis in salutem sitientium animarum expressus.

Consideratio XXIX.

Ss. Cor Iesu Eucharistici, & Patientis, est verus thesaurus absconditus omnium gratiarum, & benedictionum.

Consideratio XXX.

Ss. Cor Iesu Eucharistici, & Patientis, nostra idea propsita est, ad quam omnis nostra actio, & intentio dirigatur.

Consideratio XXXI.

Ss. Cor Iesu hortum sibi eligit, in quo in oratione ad Deum effunditur, & ob peccata nostra usque ad mortem tristatur.

Consideratio XXXII.

Ss Cor Iesu cum voluntate Patris semper conjunctissimum, hinc unicè cor nostrum ad divinam voluntatem paratum esse desiderat.

Consideratio XXXIII.

Ss. Cor Iesu in horto oliveti in sanguineum imbrem sese diffundit, ut nostras eluat peccatorum maculas.

Consideratio XXXIV.

Ss. Cor Iesu nil magis aversatur, quàm propriam cordis nostri voluntatem, unde eam acerbè in Petro castigat.

Consi-

Consideratio XXXV.

Ss. Cor Iesu patientissimum, & in cruenta flagella, ut nos ab æternis redimeret flagellis, paratissimum.

Consideratio XXXVI.

Ss. Cor Iesu per omnem vitam in se spineam coronam portavit: in passione verò etiam sacrum caput spinis redimitum fuit.

Consideratio XXXVII.

Ss. Cor Iesu consideratur, impositô funestô crucis patibulô, & nostrorum peccatorum pondere gravatum.

Consideratio XXXVIII.

In Ss. Corde Iesu cur Crux implantata cernitur? Et cur ad redimendum orbem non aliud remedium, quàm crucem elegit?

Consideratio XXXIX.

Ss. Cor Iesu est balsamum deficientibus, neque vindictam, sed indulgentiam peccatoribus à Patre postulat.

Consideratio XL.

Ss. Cor Iesu Crucifixi fons est in horto paradisi, irrigans omnem terram, & lætificans civitatem Dei.

Consideratio XLI.

Ss. Cor Iesu vera propitiatio peccatorum, ad quod amandum, & colendum omnes hominum status invitantur.

Consideratio XLII.

Ss. Cor Iesu ex omnibus summè pacificum, in cruce pacem universalem cœlum inter & terram composuit.

Consideratio XLIII.

Ss. Cor Iesu refugium nostrum & virtus in tempore tribulationis, & munimen forte in tempore tentationis.

Consideratio XLIV.

Ss. Cor Iesu centrum amoris nostri esse debet, ad quod, tanquam ad metam omnes amoris nostri sagittas dirigamus.

Consideratio XLV.

Ss. Cor Iesu Magnes cordium humanorum, cor quoque nostrum sibi exposcit cum omnibus affectibus præbendum.

Consideratio XLVI.

Ss. Cor Iesu verum regenerationis Lavacrum, in quo anima à peccatis purgata in vitam regeneratur æternam.

Consideratio XLVII.

Ss. Cor Iesu infirmorum salus, & vita morientium, in quo dulce est vivere, ac tandem securùm mori.

Consideratio XLVIII.

Ss. Cor Iesu Spes summa animarum purgantium, idcircò post mortem aperiri voluit, ut mortuum mortuis prodesset.

Consideratio XLIX.

Ss. Cor Iesu justis ac piis in Judicio summum solatium, injustis verò, qui per illud intrare noluerunt, summus terror erit.

Consideratio L.

Ss. Cor Iesu ingens Angelorum, Omniúmque Sanctorum gaudium, & paradisus animarum delicioſissimus.

EPILOGUS.

Ss. Cor Iesu omnibus fidelibus Christianis universale & ultimum in vita & in morte perfugium.

INDEX CONCIONATORIUS.

In Dominicas & Festa per Annum.

Dominica I. Adventûs.

Respicite, & levate capita vestra, quoniam appropinquat redemptio vestra. Luc. 21. 28.

Duplex est Adventus Christi, quem nunc celebrat S. Mater Ecclesia, primus fuit in carne, dum pro nobis Homo factus est. Secundus erit in judicio, cùm judicabit orbem terræ. De primo adventu si vis differere, consule NB. hîc Considerationem 4. totam. Si de secundo? vide Consid 49. de Ss. Corde Jesu. Quod piis tunc summo solatio, impiis summo terrori erit.

Dominica II. Adventûs

Joannes cùm audisset in vinculis opera Christi. Matth. 11. 2.

Ss. Cor Jesu etiam in carcere & in vinculis uteri materni per novem illos menses inclusum, salutem nostram operabatur. Consi. 4. tota.

Dominica III. Adventûs.

Tu quis es? Joan. 1. 19.

Si ignoras te ô homo Christiane, quinam sis? Ecce præsento tibi speculum minimè fallax, Ss. Cor Jesu, intuere illud, ut nævos tuos corrigas. Consi. 3. tota.

Dominica IV. Adventûs.

Prædicans baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorum. Luc. 3. 3.

Ss. Cor Jesu ob scelera nostra attritum, cor quoque nostrum à nobis requirit contritum & humiliatum. Con. 22. tota.

Dominica infrà Octavam Nativit. Christi.

Ecce positus est hic in signum, cui contradicetur. Luc. 2. 34.

Hoc signum à Simeone prævisum, crux fuit, quod Ss. Cor Jesu jam tunc & à primo conceptionis suæ instanti desponsavit sibi, & jugiter in se portavit. Consi. 7. tota.

Dominica I. post Epiph.

Et erat subditus illis. Luc. 2. 51.

Ss. Cor Jesu ex omnibus obedientissimum fuit, atque ad labores à juventute usque ad mortẽ crucis promptissimum. Consi. 13. tota.

Dominica II. post Epiph.

Vinum non habent. Joan. 2. 3.

Felices nos, qui conqueri non possumus: *Vinum non habemus.* En Ss. Cor Jesu verè Botrus Cypri in solatium omnium expressus, nobis suavissimum consolationis vinum præbet. Conf. 28. tota.

Dominica III. post Epiph.

Domine si vis, potes me mundare? Matth. c. 8. v. 2.

Quàm prudenter egit ille leprosus, quòd cor suum voluntati Divinæ penitùs subjecerit, quia Ss. Cor Jesu nil magis aversatur, quàm propriam cordis nostri voluntatem. Conf. 34. tota.

Dominica IV. post Epiph.

Et ecce motus magnus factus est in mari. Matth. 8. 24.

Omnia in hoc mundo sunt instabilia & periculis plena, quæramus ergò secutum refugium, & munimen in tempore tribulationis, & tentationis, quod est Ss. Cor Jesu. Conf. 43. tota.

Dominica V. post Epiph.

Qui seminat bonum semen in agro suo. Matth. 11. 24.

Bonum semen in agro est bona intentio in agro cordis, quam, ut actiones nostræ apud Deum sint meritoriæ, & optatum fructum afferant, oportet juxta ideam Ss. Cordis Jesu ad cor Patris dirigere. Conf. 30. tota.

Dominica VI. post Epiph.

Fit arbor, ita ut volucres cœli veniant, & habitent in ramis ejus. Matth. 13 32.

Granum Sinapis minimum quidem est ex seminibus, cùm autem crescens fit arbor, commune refugium avibus fieri assolet. Sanctiss. COR JEsu verè minimum granum sinapis in utero materno fuit, tandem excrevit in arborem, omnibus peccatoribus præbens tutum refugium. Conf. 16. tota.

Dominica Septuagesimæ.

Dicit illis: ite & vos in vineam meam. Matth. 20. 7.

Quis non miretur summam hodiernæ Patrisfamilias clementiam, dum omnes tam benignè ad vineam suam invitavit. Ad Sanctiss. COR JEsu, tanquam ad veram salutis vineam omnes peccatores & hominum status invitantur. Confid. 41.

Dominica Sexagesimæ.

Et aliud cecidit inter spinas. Luc. 8. 7.

Bonum semen inter spinas est Sanctiss. COR JEsu spinis per omnem vitam circumdatum. Confid. 36.

Dom-

Dom. Quinquagesimæ.

Et illudetur, & flagellabitur, & postquam flagellaverint, occident eum. Luc. 18 32.

Bis hodiè Salvator mentionem de flagellatione fecit, ut mundanorum stulta gaudia refrænaret, suprà quod S. Bernardus: *Non Filium Dei rursùs flagellemus per delectationem peccati.* Vide de Sanctiss. Corde Jesu, quæ ac quanta sustinuerit tormenta per flagellationem. Consid. 35.

Dom. I. Quadragesimæ.

Jesus ductus est in desertum à spiritu. Matth. 4. 1.

Sanctiss. Cor Jesu, antequàm ad Evangelicam prædicationem se accingeret, priùs in deserto per 40. dies in oratione mentali se exercuit, nobis forte per hoc exemplum præbens, quomodò utiliter de hoc Sanctiss. Corde Jesu possimus meditari. Consid. 20.

Dom. II. Quadragesimæ.

Ecce apparuerunt illis Moyses & Elias cum eo loquentes. Matth. 17. 3.

Qualem inter se discursum habuerint Jesus, Moyses & Elias, declarat S. Lucas: *Dicebant excessum ejus, quem completurus erat in Jerusalem. Luc. 9. 31.* Hoc est: loquebantur de passione, angustiis & tormentis Sanctiss. Cordis Jesu, ubi commodè poteris agere de tristitia continua Sanctiss. Cordis Jesu, ac præsertim de illa, ubi in horto passioni initium dedit. Consid. 31.

Dom. III. Quadragesimæ

Et cùm venerit, inveniet eam scopis mundatam, & ornatam. Luc. 11. 25.

Bene mundandum est cor illud, quod Deum suum, ac vivum Sanctiss. COR JEsu in Sanctiss. Eucharistia desiderat accipere. Cons. 25. tota.

Dom. IV. Quadragesimæ.

Accepit ergo Jesus panes, & cùm gratias egisset, distribuit discumbentibus. Jo. 6. 11.

Majus benevolentiæ, & divini in nos amoris signum, ac pignus Sanctiss. Cor Jesu exhibere nobis non potuisset, quàm cùm in Sanctiss. Eucharistia se ipsum nobis in cibum, & potum reliquit. Consid 23.

Dom. Passionis.

Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum. Joan. 8. 59.

Judæi quondam ut Moysen lapidarent, jam accincti erant. Exodi. 17. Hodiè ut Christum lapidarent, pariter Judæi paratos se sistebant, en typum illorum, qui indignè communicant, hi in veritate Sanctiss.

COR JEsu de novo lapidant, & in mortem tradunt. Consid. 27.

Dominica Palmarum.

Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus. Matth. 21

Mirabiles elationes maris, sed longè mirabilius Sanctiss. Cor Jesu, verè mare omnium gratiarum, quod, licèt præviderit omnes injurias sibi in Sanctiss. Eucharistiâ usque ad finem mundi inferendas, tamen amor vicit, & instituit. Consid. 26.

Pro Cœna Domini.

Et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram. Luc. 22. 44.

Cùm Christum Judæi ad sepulchrum Lazari lacrymantem vidissent, intrà se dicebant: *Ecce quomodò amabat eum!* Vide Jesum tuum in horto olivario hodiè non ex oculis solùm sed etiâ omnibus corporis membris sanguineas lacrymas fundentem, & collige exindè, quomodò Sanctiss. Cor Jesu amaverit te. Consid. 33. tota.

In die Parasceves.

Crucifixerunt eum. Matth. 27. 35.

O cruentum, ô lugubre, ô inauditum spectaculum Deus tuus amore tuì Crucifixus. Consid. 36. cur Ss. Cor Jesu pro redemptione mundì crucem elegerit, Vel Consid. 37. de baiulatione crucis.

Dominica Resurrectionis.

Surrexit, non est hic. Marc. 16. 6.

O quàm immensum erat gaudium omnium tum Angelorum, tum Beatarum animarum, dum in Christo Ss. Vulnera glorificata ac præsertim apertum Sacratissimum Cor ejus in illa glorioſa resurrectione intuiti sunt. Consid. 50.

Dominica in Albis.

Ostendit eis manus & latus. Jo. 20. 20.

Solent generosi Victores dilectis amicis suis accepta in prælio vulnera ostendere, ut ex illorum intuitu de trophæo lætentur, & ad paria audenda animentur. Sic Christus dilectis Discipulis suis manus ac pedes perforatos, ac præsertim Sanctiss. COR suum vulneratum monstravit, in quo divinô lavacrô & Thomam incredulum in novam vitam regeneravit. Consid. 46.

Dom. 2. post Pascha.

Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis. Joan. 10. 11.

En verì Pastoris ideam in Christo Jesu, dum non tantùm vitam, sed & ultimam Sanguinis stillam ex Sacratiss. Corde suo pro salute animarum obtulit. Consid. 19. tota.

Dom.

Dom. 3. pòst Paſcha.

Quid eſt hoc, quòd dicit nobis modicum? Joan. 16. 18.

Omnia in hoc mundo ſunt vana, fluxa, & modica, præter amare Deum, & quem miſit Filium ſuum D. N. JEſum Chriſtum, cujus Ss. Cor Deificatum pro centro amoris nobis proponitur. C. 44. tota.

Dom. 4. poſt Paſcha.

Triſtitia implevit cor veſtrum. Jo. 16. 6.

Carolus V. alioquin Vir ſtrenuiſſimus cunctis artubus contremiſcebat, cùm ad arma conclamaretur, verùm ubi pugnæ initium datum eſt, ut leo pugnavit. Sic Ss. Cor Jeſu ante cruentam pugnam ſibi timere viſum eſt, &c. ubi plura de triſtitia hujus Ss. Cordis. C. 31. n. 4. &c.

Dom. 5. poſt Paſcha.

Si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. Jo. 16. 23.

Elias cùm in cœlum aëreum raperetur, Eliſæo dixit: *Poſtula, quod vis, ut faciam tibi, antequàm tollar. 4. Reg. 2.* Hoc idem hodiè ante aſcenſum ſuum Chriſtus ſuis Diſcipulis intimavit: *Uſque modò non petiſtis quidquam in nomine meo, petite, & accipietis.* O quàm benè conveniunt Ss. Nomen & Cor JEſu, ſi illud Patri in oratione noſtra offeramus? C. 9.

Dom. 6. pòst Paſcha.

Sed hæc locutus ſum vobis, ut, cùm venerit hora, eorum reminiſcamini. Jo. 15.

Recordatio ſeu reflexio mentis magnam vim ſeu ad bonum ſeu ad malum habet, hinc monet hodiè Veritas, ut eorum reminiſcamur, quæ ipſa toties nobis prædixit, in quem finem Sanctiſſ. Cor Jeſu nobis pro libro ſæpius legendo proponitur. C. 1.

Dominica Pentecoſtes.

Pacem meam relinquo vobis. Joan. 14.

Quòd Spiritus Sanctus ſit Amor Patris & Filij, de fide eſt, hinc oſculum inter utrumque, hinc & pax noſtra, quam nobis promeruit Sanctiſſ. Cor Jeſu. Conſid. 42.

Dom. 1. poſt Pent. hoc eſt: In Feſto SS. Trinitatis.

Ex ipſo, & per ipſum, & in ipſo ſunt omnia. Rom. 11.

Plura SS. Trinitatis ſunt ſymbola Iris tricolor, Sol, Oculus, Trifolium, triangulum, ovum, ac præſertim Cor noſtrum, quod trinum & unum eſt; Pinge, ſi placet, in menſâ, cretâ cor tuum, & exindè per medium illius, digitò duc lineam, & habebis Trinum, & Vnum.

Hino

Hinc meritò Sanctiſſ. Cor Jeſu Sanctiſſ. Trinitatis palatium appellatur. Vide plura de natura cordis in Dedicatione & Præfatione.

Dom. 2. poſt Pent.

Homo quidam fecit cœnam magnam. Luc. 14. 16.

Ad cœnam magnam te hodiè invito, Anima Chriſtiana! magna eſt, quia à magno Deo & Homine Chriſto præparata, magnâ, quia infiniti & immenſi pretij eſt; magna, quia ferculis inſtructa pretioſiſſimis, Corpore videlicet, Animâ & Divinitate Chriſti, in qua etiam Sanctiſſ. COR ſuum nobis in eſcam proponit; O prodigium amoris! O quàm magna igitur requiritur præparatio ad hanc cœnam magnam! Conſid. 23. & ſequent.

Dom. 3. poſt Pent.

Quia hic peccatores recipit. Luc. 15. 2.

O mitiſſimum COR JEſu! in hoc tuam Omnipotentiam quàm maximè manifeſtare ſoles, quòd peccatores & titiones inferni in Seraphinos tranſmutes, quia in veritate cor contritum & humiliatum non deſpicis. Conſid. 22.

Dom. 4. poſt Pent.

Cùm turbæ irruerent in eum. Luc. 5. 1.

Si Chriſtus hodiè pecunias in populum conjeciſſet, ſi taurum integrum aſſum, ſi panes, ſi vinum album & rubrum, ſi pannum ad veſtes, ſi alia utenſilia populo diſtribuiſſet, (prout Annò 1690. Auguſtæ Vind. in Electione & Coronatione Joſephi I. Rom. Regis præſentes ſpectavimus) non equidem mirarer, quòd tanta populi multitudo in eum irruiſſet; Et quæ cauſa tanti accurſûs? Ecce Sanctiſſ. COR IEſu Magnes amoris fuit, &c. Conſid. 45. tota.

Dom. 5. poſt Pent.

Vade priùs reconciliari fratri tuo. Matth. 5. 23.

Errare humanum, ſed in malo & in odio perſeverare, prorſùs diabolicum eſt, undè monet Apoſtolus; *Epheſ. 4. 26. Sol non occidat ſuper iracundiam veſtram*, & hodiè Chriſtus: *Si ergò offers munus tuum ad altare, & ibi recordatus fueris, quòd frater tuus habet aliquid adversùm te, relinque ibi munus tuum, & vade priùs reconciliari fratri tuo.* Exemplum habes luculentiſſimum à Sanctiſſ. Corde IEſu, quomodò ignoſcendum & condonandum ſit omnibus ex corde. Conſid. 39.

Dom. 6. poſt Pent.

Miſereor ſuper turbam. Marc. 8. 2.

Vide

Vide, & considera mitissimum COR IEsu, quomodò alienis compatiatur miseriis, verè *misericors & miserator Dominus, escam dedit timentibus se. Ps. 102.* Sed ad escam & panem requiritur & haustus; En Sanctiss. COR IEsu fons est & puteus aquarum viventium, bibite ex eo omnes. Consid. 17. & 40.

Dom. 7. post Pent.

Qui facit voluntatem Patris mei, qui in cœlis est, ipse intrabit in regnum cœlorum. Matth. 7. 21.

Non nostra, sed Dei voluntas in omnibus adimplenda est, hinc David oravit: *Doce me facere voluntatem tuam. Ps. 142.* Hanc veritatem, ex qua salus nostra dependet, hodiè à Sanctiss. CORDE JEsu cum Patris voluntate semper conjunctissimò addiscamus. Consid. 32.

Dom. 8. post Pent.

Facite vobis amicos. Luc. 16. 9.

Rectè Ecclesiasticus cap. 6. v. 14. *Amicus fidelis, protectio fortis, qui autem invenit illum, invenit thesaurum.* Nullus autem amicus fidelior & fortior est, quàm Sanctiss. COR IEsu, qui hoc Diviniss. COR invenit, in veritate pretiosissimum reperit thesaurum. Consid. 29.

Dom. 9. post Pent.

Videns civitatem, flevit super illam. Luc. 19. 41.

Agar deflevit filium suum Ismaël in deserto morientem, David filium suum Absalonem in quercu suspensum & occisum, Jeremias vastitatem Populi Judaici, &c. Et hodiè Christus deflet civitatem Jerusalem, & simul inter misericordes lacrymas ei interitum comminatur: *Venient dies in te, &c.* O dulcissimum COR JEsu! etiam cùm iratum nobis videris, tamen misericordiæ tuæ recordaberis. Consid. 15. tota.

Dom. 10. post Pent.

Duo homines ascendebant in templum, ut orarent. Luc. 18. 10.

Licèt in omni loco bonum sit orare, specialiter tamen sibi Deus templum elegit, in quo à nobis coli, & in spiritu adorari desiderat, hinc Salomoni dixit: *Sanctificavi domum hanc, quam ædificâsti, ut ponerem Nomen meum ibi in sempiternum, & erunt oculi mei & Cor meum ibi cunctis diebus. 3. Reg. 9. 3.* Vide, quali zelo & Sanctiss. COR IEsu honorem templi zelaverit, de quo Consid. 14. tota.

Dom. 11. post Pent.

Et suspiciens in cœlum, ingemuit, Marci 7. 34.

Josaphat, cùm in gravi necessitate esset constitutus, populum adhortatus est, ut intentionem suam ad DEum unicè dirigeret: *Cùm ignoremus,*

inquit, *quid agere debeamus, hoc solum habemus residui, ut oculos nostros dirigamus ad te. 2. paral. 20. 12.* Hoc hodie & Christus fecit : *Et suspiciens in cœlum, ingemuit.* Supra quod B. Albertus Mag. in Marcum : *Docet nos ad cœlum dirigere intentiones nostras, cùm aliquid volumus impetrare.* Imitemur & nos hoc pulcherrimum Christi exemplum, & ad illius Divinissimum Cor omnem nostram intentionem, & actionem dirigamus. Considerat. 30. tota.

Dom. 12. post Pent.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde . . . . & proximum, sicut teipsum. Luc. 10. 27.

Hodiè Christus perfectissimam ad cœlum viam ostendit, dum Legisperito, scripturam de dilectione Dei, & proximi proponenti, benignè annuit: *Rectè respondisti*, in his enim duobus mandatis universa lex pendet. *& plenitudo legis est dilectio. Rom. 13. 10.* Hoc non tantùm docuit, sed & fecit Sanctiss. COR IEsu. Consid. 21. tota.

Dom. 13. post Pent.

Mundati sunt. Luc. 17. 14.

Quemadmodùm lepra hominem fœtidum facit, sanis intolerabilem & civiliter mortuum, ità peccatum hominem fœtidum facit, justis abominabilem, & Deo spiritualiter mortuum: sed benignus Dominus, ac Redemptor noster Sanctiss. Cor suum in salutare regenerationis lavacrum ordinavit, in quo à peccati lepra anima poterit de novo purgari. Consid. 46.

Dom. 14. post Pent.

Quærite ergò primùm regnum Dei & justitiam ejus. Matth. 6. 33.

Nihil in hoc mundo animam nostram satiare potest, nisi solus DEus, qui solus finaliter est quærendus, undè tritum illud S. Augustini : *Creâsti nos Domine ad te, & inquietum est Cor nostrum, donec requiescat in te.* In hunc finem Sanctiss. COR IEsu consulamus, quod est verum salutis ostium, per quod ad illud beatitudinis regnum securè possumus intrare. Consid. 18.

Dom. 15. post Pent.

Ecce defunctus efferebatur, Luc. 7. 12.

En finem deliciarum, opum & honorum! Effertur hodiè ad sepulchrum quis? Filius unicus, & unigenitus Matris suæ, dives juvenculus, & in pulcherrimo annorum flore constitutus: O mors, quàm amara est memoria tua! Olim mors, dum homines per plures centurias annorum vive-

vivebant, per orbem pedes circumibat: *Ante faciem ejus ibit mors. Habac. 3. 5.* Sed nunc in novo testamento à S. Ioanne visa est in equo pallido per orbem viam suam accelerare: *Ecce equus pallidus, & qui sedebat super eum, nomen illi mors. Apoc. 6. 8.* Cave, quisquis es, nec horâ, nec momento securus vivis, &c. Si ergo desideras bonam mortem, ac felicem sortem, cole Sanctiss. COR IEsu, quod est tuta salus, ac vita morientium. Consid. 47. tota.

Dom. 16. post Pent.

Et ecce, homo quidam hydropicus erat ante illum. Luc. 14. 2.

Pereleganter observat in hodiernum Evangelium Venerabilis Beda, quòd proprium sit hydropici, quantò magis abundat humore inordinato, tantò eum ampliùs sitire; sic nihil in hoc mundo immundo nostram poterit explere sitim, proindè alius fons est quærendus, qui in medio paradisi exortus est, totámque lætificat civitatem Dei, hoc est Sanctiss. COR IEsu. Consid. 40.

Dom. 17. post Pent.

Diliges Dominum DEum tuũ ex toto corde tuo. Matth. 22. 37.

Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? dicebat quondam Vates Regius (*Psal. 115. 12.*) me de post fætantes accepit in servum sibi, & in Regem inunxit, tot victoriis me cumulavit, è tot vitæ periculis misericorditer eripuit, ingentibus divitiis locupletavit, vitam hucusque conservavit, neque, dum in præsentissimo æternæ damnationis statu versabar, me à facie suâ projecit, &c. Quid ergo Domino, ac DEO meo dignum retribuam? Audi responsum: *Præbe, fili mi, cor tuum mihi. Prov. 23.* hoc est: quod à nobis requirit Deus: *Diliges.* Et in hunc finem, ut ignem charitatis in nobis denuò accenderet, dilectus animæ nostræ Sponsus Sanctiss. COR suum totum inflammatum nuper ostendere voluit. Consid. 2.

Dom. 18. post Pent.

Confide fili, remittuntur tibi peccata tua. Matth. 9. 2.

Admirabatur quondam Joab supremus militiæ Dux nimiam Davidis mansuetudinem, dum illi in faciem objecit: *Diligis odientes te. 2. Reg. 19. 6.* Quid non dixisset, si immensam illam hodiè spectâsset Sanctissimi CORDIS IEsu mansuetudinem, dum hominem peccatorem, & paralyticum filium vocavit: *Confide fili?* O quantùm hoc debet esse solatium omnibus in hac mortali vitâ afflictis & tribulatis, imò & peccatoribus! O miseri! ite, ite ad mansuetissimum COR IEsu, & invenietis requiem

quiem animabus vestris, Consid. 16. & 42.

Dom. 19. post Pent.

Mittite eum in tenebras exteriores. Matth. 22. 13.

Hodiernus impudentissimus Conviva, quia in regalibus illis nuptiis non habuit vestes nuptiales, (hoc est: quia fidem quidem habuit, sed bonis operibus destitutus fuit) absque ulla misericordia in tenebras exteriores, & in æternum damnationis barathrum projectus est. Felices econtrà sunt illæ animæ, quæ igni purganti à Divina Justitia ad tempus adjudicantur, quarum spes summa redemptionis Sanctiss. COR JEsu esse solet. Consid. 48.

Dom. 20. post Pent.

Incipiebat enim mori. Jo. 4. 27.

Cosmophile! quid aliud vita tua est, quàm continuus cursus ad mortem? Velis, nolis, moriendum tibi est, & aliò migrandum: *Statutum est hominibus semel mori, & post hoc judicium. Hebr. 9. 27.* Quare ergò non maturè in rem tuam vigilas? Si bene mori desideras, cur ergò tam malè vivis? Eja, anime mi, evigila tandem à peccati lethargò, & ad Sanctiss. COR JEsu in cruce pro salute tua morientis festina; En, ostendit tibi Sacratissimum Cor suum, in quo dulce est vivere, & securum mori. Consid. 43. & 47.

Dom. 21. post Pent.

Qui debebat ei decem millia talenta. Matth. 18. 24.

O quantum debitum, *decem millia talenta*, O quantum debitum! Supra quod Cornelius à Lapide hunc computum facit, quòd exactò calculo juxtà Hebraica talenta servus ille Domino suo centum viginti milliones scutorum debuerit exsolvere. O quantum debitum! Sed tu, O peccator! nec minus fortasse debitum per peccata tua apud Deum contraxisti, & quomodò poteris esse solvendo? Ecce, ostendo tibi thesaurum planè immensum, Sanctiss. COR JEsu, quod solum est condignum pretium ad tua, & totius mundi solvenda debita. Consid. 29. vel 41.

Dom 22. post Pentecosten.

Reddite ergo, quæ sunt Cæsaris, Cæsari, & quæ sunt Dei, Deo. Matth. 22. 21.

Quomodò possimus reddere Cæsari, quæ sunt Cæsaris, & Deo, quæ sunt Dei, luculentum exemplum in Daniele habemus, qui in aula Nabuchodonosoris Deo & Regi sine offensa inserviit, quod & primi Christiani tempore S. Pauli in aula Neronis fecerunt, unde de his Apostolus: *Salutant vos omnes Sancti, maximè autem qui de domo Cæsaris sunt.* Phi-

Philip 2. 22. Cæsari timorem debes & tributum : *Custodit te*, ait S. Ambrosius in Lucam, *Princeps tuus ab hostibus, vitam tuam pacatam facit, debes itaque ei pro his tributum.* Et Deo quid debes ? Audi, quid à te exigat : *Præbe fili mi cor tuum mihi.* Prov. c. 23. Hoc illi da, & tributum reddidisti. Conf. 45. à Num. 5. & seq.

Dom. 23. post Pentecosten.

Et tetigit fimbriam vestimenti ejus. Matth. 9. 20.

Mirantur Ss. Patres ingentem hujus infirmæ mulieris fidem, dum fimbriam vestimenti Christi tetigit : *Dum tangit fimbriam Christi*, ait Sanctus Chrysologus, *tunc Divini Pectoris pulsat arcanum.* Hinc & feliciter impetravit, quod plenâ fide petiit. *Audiant hoc Christiani*, pergit idem Sanctus Doctor ser. 34. *qui quotidiè Corpus Christi attingunt, quamnam de ipso Corpore Christi possunt sumere medicinam &c.* Consid. 24. quomodo Sanctiss. Sacrificio missæ assistendum, in quo ipsum Divinissimum COR JEsu Patri æterno per manus Sacerdotum offertur.

Dom. 24. post Pentecosten.

Videbunt Filium Hominis venientem in nubibus cæli cum virtute multâ & majestate. Matth. 24. 30.

O quantum solatium & immensum gaudium piis ac justis tunc in supremo erit judicio Sacratissimum Cor Jesu, qui illud per vitam amârunt, coluerunt, & imitati sunt : *His*, inquit Sanctus Antistes Hipp. *copiosa redemptio data est in Vulneribus JEsu Christi Salvatoris nostri* (*In Manual. c. 21. 22. 23.*) Econtra quantus erit pavor, ac tremor impiis ac sceleratis peccatoribus, qui in vita suâ mortali per hoc Divinissimum COR JEsu noluerunt intrare ! illis ait præfatus Sanctus Præses, *Vulnera demonstraturus est sua, ut convincens eos dicat : Ecce hominem, quem crucifixistis, videtis vulnera, quæ inflixistis, agnoscitis latus, quod pupugistis, quoniam per vos & propter vos apertum est, nec tamen intrare voluistis.* S. Aug. lib. 2. de Symbolo c. 8. Conf. 49. tota.

INDEX CONCIONATORIUS
Pro Festis per Annum.

Festô S. Andreæ Ap.

Salve crux pretiosa! ità Ecclesia. Consid. 37. & 38.

Festô S. Nicolai.

Intra in gaudium Domini tui. Matth. 25. Consid. 50.

Festô Conceptionis B. V. Mariæ.

De qua natus est JEsus. Matth. 1. Consid. 4. & 5.

Festô S. Thomæ. Ap.

Mitte manum in Latus meum. Jo. 20. Consid. 41. & 46.

Festô Nativitatis Domini.

Invenietis Infantem pannis involutum. Luc. 2. Consid. 6. & 7.

Festô S. Stephani Protomartyris.

Domine ne statuas illis hoc peccatum. Act. 6. Consid. 39.

Festô S. Joannis Evangelistæ.

Recubuit in cœna super pectus ejus. Jo. 20. Consid. 47.

Festô. Ss. Innocentium.

Fuge in Ægyptum. Matth. 2. Consid. 12.

Festô Circumcisionis Domini.

Ut circumcideretur Puer. Luc. 2. Consid. 8.

Eodem Festô.

Vocatum est Nomen ejus JESUS. Luc. 2. Consid. 9.

Festô Epiphaniæ Domini.

Obtulerunt ei myrrham. Matth. 2. Consid 10.

Festô S. Sebastiani M.

Positus est hic in signum. Luc. 2. Consid. 44.

Festô Purificationis B. V.

Ut sisterent eum Domino. Luc. 2. Consid. 11.

Festô S. Matthiæ Ap.

Discite à me, quia mitis sum & humilis Corde. Matth. 11. Cons. 16.

Festo

Festo S. Josephi.

Joseph cùm esset Vir justus. Matth. 1. Consid. 12. & 13.

Festo Annuntiationis B. V.

Fiat mihi secundùm Verbum tuum. Luc. 1. Consid. 4. & 5.

Festo S. Georgij M.

Ego sum vitis vera. Jo. 15. Consid. 28.

Festo Ss. Philippi & Jacobi Ap.

Ego sum via, veritas & vita. Jo. 14. Consid. 18.

Festo Inventionis S. Crucis.

Emit agrum illum. Matth. 13. Considerat. 39. & plures alias.

Festo S. Joannis Baptistæ.

Benedictus Dominus Deus Israël. Luc. 1. Consid. 30.

Festo Ss. Petri & Pauli Ap.

Tu es petrus, Matth. 16. Consid. 34

Festo Visitationis B. V.

Undè hoc mihi, ut Mater Domini mei veniat ad me. Luc. 1. Consid. 5.

Festo S. Mariæ Magdalenæ.

Quis est hic, qui etiam peccata dimittit? Luc. 7. Consid. 3. & 17.

Festo S. Jacobi Ap.

Calicem, quem ego bibiturus sum? Matth. 20. Consid. 20.

Festo S. Annæ.

Simile est Regnum Cælorum Thesauro. Matth. 13. Consid. 29.

Festo S. Laurentij M.

Si mortuum fuerit, multum fructum affert. Jo. 12. Consid. 47.

Festo Assumptionis B. V.

Optimam partem elegit. Luc. 10. Consid. 20.

Festo S. Bartholomæi Ap.

Virtus de illo exibat, & sanabat omnes. Luc. 6. Consid. 16.

Festo Nativitatis B. V.

Liber generationis JEsu Christi. Matth. 1. Consid. 1.

Festo S. Matth. Ap.

Misericordiam volo, & non Sacrificium. Matth. 9. Consid. 19.

Festo

Festo S. Michaëlis.

Semper vident faciem Patris mei, Matth. 19. Consid. 50.

Festo Simonis & Judæ Ap.

Hæc mando vobis, ut diligatis invicem. Jo. 15. Consid. 21.

Festo Omnium Sanctorum.

Beati, qui esuriunt & sitiunt justitiam. Matth. 5. Consid. 40. & 50.

In Commemoratione Fidelium Animarum.

In Sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu. Zachar. 9. Consid. 48.

Festo S. Martini.

Non sub modio, sed super candelabrum. Luc. 11. Consid. 2.

Festo S. Catharinæ V. M.

Domine, Domine aperi nobis. Matth. 25. Consid. 18.

Festo Dedicationis.

Venit Filius Hominis quærere, & salvum facere, quod perierat. Luc. 19. Consid. 19. cons: 4.

PARÆ-

PARÆNESIS

Ad CONFRATRES Sanctiſſimi ac Diviniſſimi CORDIS JESU.

Quemadmodùm gallina congregat pullos ſuos ſub alas. Matth. 23. 37.

1. SEmper fidelis amoris, ac felicis tutelæ Symbolum gallina fuit, dum proles ſuas præ aliis avibus non tam ferventi amore ſub corde ſuo fovet, quàm & ſtrenuè contrà inſidiantes hoſtium incurſus protegit. Hoc

Symbolum ſibi elegit celeberrima illa Confraternitas ſub Titulo SS. ac Diviniſſimi CORDIS JESU, Annò à Chriſto natò 1705. ipſo SS. Trinitatis Feſto, Authoritate Sanctiſſimi Domini Noſtri Clementis XI. Pontificis Maximi, & Sereniſſimi ac Reverendiſſimi D. D. Alexandri Sigiſmundi, Epiſcopi Auguſtani, Comitis Palatini Rheni, Bavariæ, Juliæ, Cliviæ, & Montium Ducis, &c. in Eccleſia Cathedrali Auguſtanâ erecta, & ſolenniſſimè ibidem inſtituta, dum pro Seuto Gentilitiò exhibet Urbem Auguſtam, poſt exantlatas belli calamitates ſub umbra ejuſdem Divini Cordis placidè quieſcentem, cum adjecto Lemmate ex Pſalmis Davidicis mutuato:

Pſ. 16. 8.

Sub umbra alarum tuarum.

Per quod Symbolum dicta Confraternitas pulcherrimè alluſit ad illud dulciſſimum, & amabiliſſimum COR Domini Servatoris noſtri, quod ob amorem noſtri non in Cruce duntaxat ſe exinanivit, & quodammodò eviſceravit, ſed & in Auguſtiſſimo Sacratiſſimi Corporis & Sanguinis Sacramento inexplicabilis in nos amoris, ac mortis ſuæ memoriale reliquit. Proin S. Auguſtinus loco illorum verborum: *Sub umbra alarum tuarum protege me*, ità legit: *In munimento charitatis & miſericordiæ tuæ proteges me*, munimentum autem charitatis in CHRISTO JESU nihil aliud eſt, quàm Diviniſſimum COR ejus, quod in aſſidua charitate dilexit nos, & tradidit ſemetipſum pro nobis: *Omne ergò noſtrum*, pergit idem Sanctiſſimus Antiſtes, *id eſt, ſpem noſtram ſub alis illius gallinæ ponamus*, dum in ſinum & in SS. COR ſuum omnes vult recipere, & contrà quoſcunque hoſtiles tutari incurſus. *Et ſi gallina*, ſunt verba ejuſdem Eccleſiæ Doctoris, *protegit pullos ſuos ſub alis; quantò magis tu ſub alis Dei tutus eris, & adversùs diabolum & angelos ejus, quæ aëreæ poteſtates, tanquàm accipitres circumvolitant, ut infirmum pullum auferant?*

S. Aug. in hunc loc. & le Blanc. hîc.

Idem in pſ. 90.

Primus, qui huic Confraternitati nomen dedit, ipſe altè præfatus Sereniſſimus Princeps extitit, cujus exemplo permoti cæteri Reverendiſſimi, Illuſtriſſimi, Prænobiles, Adm Reverendi, Religioſi, Clariſſimi, ac Doctiſſimi Domini Sacerdotes, & quàmplurimi de Sæcularibus etiam primariis fulgentes dignitatibus, alique; ex utroque ſexu ad plura millia jam excurrentes, cùm ſe agnoſcerent,

rent, Sacratiſſ. CORDI JEſu modis infinitis eſſe obſtrictos, elegerunt idem SS. COR Euchariſtici & Crucifixi JESU peculiari amore, religione, ac pietate venerari. Faxit benignus DEUS, ut hoc divinum Sinapis granum, diu ſub agro militantis Eccleſiæ abſconditum, in ampliſſimam arborem excreſcat, in cujus ramis omnes fideles animæ tutò quieſcant.

De Antiquitate hujus Confraternitatis SS. CORDIS JESU.

2. NEmo autem exiſtimet, hanc Confraternitatem SS. CORDIS JESU, nunc etiam Pontificio oraculo & Indulgentiis ſtabilitam, novam eſſe devotionem, hactenus Eccleſiæ Dei incognitam, cùm & antiquitate & dignitate cæteras omnes in hoc longè videatur antecellere, quia ab ipſo CHRISTO JESU CRUCIFIXO in Calvario jugo fundata, ac tunc potiſſimùm confirmata eſt, dum diviniſſimum COR ſuum, velut inexhauſtum omnium gratiarum & meritorum fontem nobis poſt mortem ſuam in pignus ſinceriſſimi in nos amoris legavit, unde mellifluus Bernardus: *Perforatum latus eſt tuum, ut nobis pateſcat introitus: ad hoc vulneratum Cor tuum, ut in illo, & inte ab exterioribus perturbationibus abſoluti habitare poſſimus: nihilominus & propterea vulneratum eſt, ut per vulnus viſibile vulnus amoris inviſibile videamus.* *S. Bern. cit. à Lyr. l. 7. c. 1. fol. 539.*

Prima cultrix hujus Sacratiſſ. ac Diviniſſ. CORDIS JESU B. Virgo MARIA & Mater doloroſa extitit. O quis dicet, quâ animi teneritudine, amore & religione hæc piiſſima Mater Diviniſſimum iſtud COR JESU jam à primo Incarnationis ejus inſtanti venerata ſit, Prophetiſſa quippe fuit, imò & plus quàm Prophetiſſa, jam tunc prænoſcens hujus SS. CORDIS JESU dolorem & amorem, anguſtias & cruciatus, paſſionem & mortem. Heu! quoties hoc ſuaviſſimum PECTUSCULUM, pro ſalute generis humani aliquando crudeli lancea transfodiendum, amaris rigavit lacrymis, præſertim quando ex ejus collo pependit Filius, & inter ubera virginea hæſit Parvulus! O quoties tunc ingeminavit: *Faſciculus myrrhæ Dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.* *Cant. 1. 12.*

Et quid dico de hac afflictiſſimâ Matre, cùm ſtans juxtà Crucem hoc amabiliſſimum COR JESU militis ferrò tránsfodi conſpicata eſt? Audi ipſam Virginem ac Matrem tuam ad B. Birgittam loquentem: *Cùm extraheretur lancea, apparuit cuſpis ejus rubea, tunc mihi videbatur, quòd quaſi Cor meum perfoderetur, cùm vidiſſem meî Filij Cor chariſſimi perforatum.*

Lib. 1. Rev. c. 10.

O ſi vidiſſemus eandem afflictiſſimam Dei Matrem, cùm exanime ac dilaceratum Corpus JESU de ligno depoſitum, in ſinum ſuum excepit! Ubi obſervat S. Germanus, quòd præ vehementia doloris, & amoris etiam ſanguineis lacrymis hunc Dilectum ſuum deplorârit, non ceſſans, Sacratiſſimum COR ejus piiſſimis oſculis venerari: *Oſculabatur*, ait idem S. Germanus, *PECTUS lanceâ perforatum, &c.* Et Hadrianus Lyræus ſic eam loquentem introducit: *Sed & PECTUS ſauciatum conſpicor, ſanctiſſimum illud Divinitatis Sacrarium diſſipavit lancea, quo pretium redemptionis humanæ flueret uberiùs, ſed & Matrem torquéret abundantiùs: ſine, ah ſine te plenè exoſculer, ſuper te caput reclinem, nuſquam tutiùs ac ſatiùs quieturum.*

S. Germ. in Theoria. Hadr. Lyr. de imit. Jeſ. pat. l. 5. c. 7. fol. 290.

Hanc doloroſiſſimam Dei Matrem comprimis ſecutus eſt non degener Filius & dilectus Chriſti Diſcipulus S. Joannes, qui non in ultima cœnâ duntaxat ſuper PECTUS JESU recubuit, ſed & antequàm emortuum Corpus ejus tumulo inferretur, rectò impetu ad hoc SS. & deificatum COR JESU, nunc hiulcò vulnere reſeratum, advolavit, ità S. Anſelmus: *Tunc accurrens Joannes Evangeliſta ſuper PECTUS JESU plorans, & dicens: heu, heu! de iſto PECTORE keri potabam dulcia, hodiè triſtia & lamentabilia, &c.* Quem juxtà eundem S. Antiſtitem & Div. Petrus Apoſtolus ſecutus eſt: *Tunc Petrus advenit, & quòd ipſum negaverat, amariſſimè flere cœpit, &c.*

S. Anſel. tract. de paſſ. & Finetti de paſſ. f. 815.

Acceſſit & Maria Magdalena, quæ cùm præ nimio compatientis animi dolore linguam in voces ſolvere non poſſet, corde ad COR JESU locuta eſt: *Subverſum eſt cor meum in memetipſâ, quoniam amaritudine plena ſum*, dum cruenta Vulnera tua, ac præſertim Diviniſſimum COR tuum amore meî ſaucium, O mi Dilecte! intueor, hîc deficit caro mea & cor meum: *Et factum eſt cor meum tanquam cera liqueſcens*, quod indicant oculi, ex quibus copioſi emanant lacrymarum rivuli: *Poſtea*, ſunt

Thren. 1. 20.

Pſ. 21. 15.

verba

verba dolorosæ Matris ad Beatam Birgittam: *Maria Magdalena & aliæ sanctæ Mulieres venerunt, nec non etiam multi Angeli sancti, quasi atomi solis, affuerunt, obsequium exhibentes Creatori suo &c.* *Revel. l. 2. c. 23.*

Mitto hîc Nicodemum, & Josephum Arimathæum non tam genere, quàm virtute Nobiles, Centurionem & Longinum, Mariam Jacobi, Salome, Veronicam, Joannam, cæterósque Sanctos, qui morienti JESU, & transfixioni illius SS. CORDIS adstiterunt, de quibus nemo prudens ambigat, quin maximô affectu, & sincerâ fide, utpote superiori lumine illustrati, SS. Vulnera, ac peculiariter SS. COR JESU devotissimis oculis ad exemplum Dolorosæ Matris venerati sint, quorum vestigiis pòst glorioſam Christi Resurrectionem & cæteri Apostoli insistebant, quibus mitissimus orbis Reparator apparens, non tam manus ac pedes perforatos, quàm & SS. COR suum exhibuit: *Ostendit eis manus & latus*: ut sic eos ad amorem reciprocum Divinissimi CORDIS sui non tam invitaret, quàm etiam in fide resurrectionis solidaret: *Ab illo PECTORE*, ait S. Thomas Villanovanus, *arcana cœlestia Joannes hauserat dormiendo*: *In illo Thomas grandes thesauros reperit scrutando*; *grandis illa schola, quæ tales Discipulos facit.* *Jo. 20. 20.* *S. Thom. de Villa Nova in Joan.*

Atque hi fuerunt primi Duces, ac Principes hujus celeberrimæ Devotionis & Confraternitatis de SS. CORDE JESU, quos longâ serie primævi Christiani, quorum Cor unum, & anima una erat, secuti sunt: *Multitudinis credentium*, inquit S. Augustinus, *erat illis anima una & cor unum in Deum.* O si & nunc simile cor unum inter Christianos foret cum SS. CORDE JESU unitum! *Act. 4. 32.* *S. Aug. tr. 14. in Joan.*

De Dignitate hujus Confraternitatis SS. CORDIS JESU.

2. NIhil sanctius olim in lege habebant Judæi, quàm Arcam fœderis, quæ ex lignis incorruptibilibus fabricata coronâ aureâ per circuitum ornabatur: hæc Arca, quasi sedes & thronus ipsius supremi Numinis in his terris fuit, per quam exoratus Deus propitium sese, placabilémque populo exhibére, oracula quoque & responsa, cùm in rebus dubiis per Pontificem interrogaretur, *Exod. 25. 10.*

reddere ſolebat. ſuprà hanc & Propitiatorium ex auro puriſſimò à duobus Cherubinis ſuſtentatum collocabatur; quæ cauſa fuit, ut hæc Arca Domini ab Hebræis profundò, & humillimo obſequiò adoraretur, profanísque capitale eſſet, eam vel manibûs tangere, vel propè illam ſtare, vel etiam ſolùm oculîs intueri. Tanta quondam hujus Arcæ Domini Religio, cultus & æſtimatio fuit.

Ex his colligite, quantò ſublimior cultus & adoratio competat Sacratiſſimo ac Diviniſſimo CORDI JESU, per hanc Arcam quondam adumbrato? Si enim Eccleſia Dei, & quidem meritiſſimò, quinque ſacroſancta Chriſti Vulnera adorat, imò & cultu latriæ reſpectivo etiam ejuſdem Redemptoris noſtri paſſionis inſtrumenta veneratur, ut ſunt columna, ſpinæ, Crucis Dominicæ particulæ, Sudarium Veronicæ, Sacra Sindon, Titulus, clavi, lancea, &c. Quo igitur cultu ac veneratione dignum erit ipſum diviniſſimum COR JESU, totius SS. Trinitatis Sacrarium, in quo Divinitas Verbi thronum ac ſedem habuit, in quo Spiritus Sanctus ultimatò quievit: *Et requieſcet ſuper eum Spiritus Domini &c.* à quo omnis plenitudo benedictionum, gratiarum, ac meritorum in genus humanum promanavit?

Iſa 11. 2.

Nadaſi in Anno Cœl. 15. Aug.

Hujus SS. CORDIS JESU dignitatem prima inter omnes, ut dictum eſt, agnovit ipſa B. Virgo, & Mater intemerata, quæ S. Mechtildi inter alia revelavit, nullam ſalutationem ſibi gratiorem eſſe, quàm ſi per SS. COR JESU diligentiſſimè ſalutaretur.

S. Aug. Manual. cap. 23.

Agnovit & Magnus ille Aurelius Auguſtinus, qui non tam ab ubere Virginis, quàm à Vulnere Lateris & SS. CORDIS JESU paſtus, exclamare ſolebat: *Longinus aperuit mihi Latus Chriſti lanceâ, & ego intravi, & ibi requieſco ſecurus.* Agnovit & S. Bernardus, de illo dulciſſimo CORDE JESU melliſluam ſuam ſcientiam, & eminentem hauriens ſanctitatem. O S. Bernarde! dic nobis, quid ſuxiſti? dum laxavit Crucifixus brachia ſua, & blandè te ad SS. Latus ac COR ſuum adſtrinxit? Ah unicam guttulam hujus dulcedinis etiam nobis miſellis! Agnovit & S. Elzearius Comes Ariani, qui ordinarium ſuum domicilium in hoc SS. CORDE JESU poſuit; hinc Dalphinæ ſcripſit: *Quære me in Vulnere Lateris Chriſti, illic enim habito, & ibi me poteris invenire.* Agnovit & S. Franciſcus Borgia Soc. Jeſu Tertius Generalis, qui quotidie inter Miſſarum ſolemnia poſt adorata quinque SS. Chri-

Matth. Camph. S. J. de paſſ. D. f. 318. Ex vita S. Elz.

Hadr. Lyr. de

SS. Chriſti Vulnera demùm ſeipſum in SS. COR JESU Crucifixi ſolebat immergere: *Lateris Vulnus*, ait Lyræus, *ſibi ſervabat, in quod ſeipſum recipiens, peccatorum veniam, atque in neceſſitatibus ſuis auxilium flagitabat.* Agnovit & S. Mechtildis, quæ ex SS. CORDE JESU flammas Sacri Amoris, ceu ex ardenti caminô erumpentes, conſpexit. Agnoverunt denique & S. Catharina Senenſis, S. Gertrudis, S. Birgitta, S. Lydwina, ac plurimæ aliæ Religioſæ mentes, quæ erga hoc SS. COR JESU ſemper tenerrimum affectum conceperunt, in cujus honorem (ut referunt Annales Minorum ad Annum 1288. & ex illis P. Paulus de Barry Soc. Jeſu) Monaſterium COR JESU dictum, fuit ædificatum. *imit. Jeſ. pat. l. 5. c. 7.* *Lib. 1. Gratiæ Spir. c. 34. & l. c. 22.* *P. Paul. de Barry S. J. in An. Mar. 17. Ap.*

Utilitates hujus Confraternitatis de SS. CORDE JESU.

4. PIſcis ille, cujus Tobias junior in ſe inſilientis hortatu Angeli branchiam apprehendit, & exenteravit, varia illi contulit beneficia: *Cor ejus, & fel, & jecur repone tibi, ſunt enim hæc neceſſaria ad medicamenta utiliter.* Per hunc piſcem S. Auguſtinus Chriſtum JESUM & hunc Crucifixum intelligit, qui non tam cibus, quàm & medicina nobis in Sanctiſſima Euchariſtiâ factus eſt, dum per SS. COR ejus in paſſione divini amoris igne aſſatum, *fugatus eſt diabolus, & per amaritudinem fellis afflatus eſt cæcus, & illuminatus eſt mundus.* Audi & Raphaëlis Archangeli monitum ac vaticinium: *Cordis ejus particulam ſi ſuper carbones ponas, fumus ejus extricat omne genus dæmoniorum.* *Tob. 6. 5.* *S. Aug. ſerm. 4. de Petro & Paulo.* *Tob. 6. 8.*

Attende pulcherrimam figuram Sacratiſſimi CORDIS JESU, ut inflammatum hîc & ſuper Tabernaculum Sanctiſſimi expoſitum cernitur. Ex qua facilè intelliges, qualis ac quanta ex hac Confraternitate SS. CORDIS JESU promanet utilitas, ac commoda longè maxima, planéque immenſa. Proinde haud immeritò illam Archi-Confraternitatem primam dixeris, dum ab illo Diviniſſimo CORDE JESU (ſi hanc veritatem attentiore intellectu perpendimus) omnes ferè Sodalitates cæteræ ac Confraternitates ſuam traxerunt originem, virtutem, & authoritatem.

De-

Exod. 16. 34. De Moyse referunt Sacræ Paginæ, quòd ope virgæ suæ iter per mare rubrum in Palæstinam sibi & cuncto populo Israëlitico aperuerit: *Tu autem eleva virgam tuam, & extende manum tuam super mare, & divide illud, ut gradiantur filij Israël per siccum.* Longinus per virgam lanceæ non tantùm sibi, sed & nobis omnibus rubrum gratiarum mare, quod est SS. COR IEsu, vitámque cœlitem (qui per illud intrare desiderat) reseravit. Ille mox ab hoc Divinissimo CORDE baptismum fluminis & sanguinis, imò & flaminis accepit, nobis autem ope illius virgæ apertum fuit gazophylazium, ex cujus pretiô omnia nostra debita DEO Patri possumus exsolvere, &c.

Videigitur, quisquis es, Christiane Lector! quanta ex hac Confraternitate Divinissimi CORDIS Sodalibus tum in vita, tum in morte efflorescat utilitas. Et quid est, quod non habes ex illo? *S. Ambr. lib. 3. de Virgin.* *Si Vulnus curare desideras*, (verbis utor S. Ambrosij) *medicina est: si febribus æstuas, fons est: si gravaris iniquitate, justitia est: si auxiliô indiges, virtus est: si mortem times, vita est: si cœlum desideras, via est: si tenebras fugis, lux est: si cibum quaris, alimentum est &c.*

Quid igitur restat, nisi ut magnô animô ad hunc gratiæ thronum accedamus? Eja Christiani! si cor vestrum rectum est cum SS. CORDE IESU, date manum, & adjungite vos currui huic. *Cant. 7. 8.* *Ascendite in palmam, & apprehendite fructus ejus, &c.* O Domine IESU! transfige cor nostrum, ac medullas animæ nostræ suavissimô amoris & CORDIS tui Vulnere, qui COR tuum amore nostri passus es vulnerari; Imprime, ah! imprime benedicti CORDIS tui formam cordibus nostris, ignémque charitatis tuæ in eis accende, ut præter te imposterum nil aliud amemus, nil aliud desideremus, & quæramus, qui es super omnia benedictus DEUS in sæcula.

CON-

CONSIDERATIO I.

SS. Cor JESU Liber Electorum est, in quo totum pondus scientiæ & meditationis nostræ vertitur.

Ecce manus missa ad me, in quâ erat involutus Liber. Ezech. 2. 9.

1. VErbum ad te habeo, Christiane Lector! Dic, cur DEus & Homo Christus, cùm in hac vitâ mortali inter homines mortales versaretur, non ipse librum aliquem conscripserit, in quo legem suam Evangelicam propriâ manu posteritati consignaret? An non in veteri quondam lege ipse-

met Decalogum proprio digito in duabus lapideis tabulis exarare dignatus est : *Deditque Dominus Moysi in Monte Sinai duas Tabulas testimonij lapideas, scriptas digitô Dei?* Exod. 31. 18. Quare non etiam Legem gratiæ in aliquo volumine conscripsit ? O quantùm non fuisset honoratus, & ab orbe Christiano adoratus iste liber ? Ad quid ergò JESUS omnem doctrinam suam Evangelicam, sine quâ non intratur ad vitam, Sactis Scriptoribus tanquam suis Amanuensibus tradidit calamo consignandam ?

Unicâ tantùm vice lego, quòd ad defendendam Mulierem in flagranti deprehensam, paucos quosdam caracteres in pulvere, & in pavimento templi scripserit : *JEsus autem inclinans se deorsum digito scribebat in terrâ.* Joan. 8. 6. De aliâ Scripturâ, aut libro à Christo conscripto, altum est omnium Hagiographorum silentium. O Bone JESU! cur adeò parcus in hac re fuisti ? quare non pariter legem gratiæ, sicut quondam Decalogum, divino digito tuo exarâsti ?

Suspende hîc judicium, prudens Lector, & tuam paulisper differ sententiam, interim considerans, quidnam Ezechieli contigerit, de quo Prophetæ referunt Sacræ paginæ, quòd à Divinâ manu librum acceperit, infinitis amaritudinibus repletum, cum hoc mandato, ut quantocyus hoc volumen comederet : *Aperi os tuum, & comede, quæcunque ego do tibi. Et ecce, manus missa ad me, in quâ erat involutus liber : & expandit illum coram me, qui erat scriptus intùs & foris, & scriptæ erant in eo lamentationes, & carmen, & væ.* Ezech. 2. 9. Qualis, obsecro, hic liber mirabilis fuit ? amarus & dulcis ? & qui Propheræ, ubi illum degustavit, in optatam dulcedinem conversus est : *Et factum est in ore meo sicut mel dulce ?* Ezech. 3.

S. Hier. Ep. de verâ circumcis. Adverte, Liber hic, prout observant SS. Hieronymus, Bernardus, Laurentius Justinianus, & plures alij SS. Patrum, nil aliud præsignavit, quàm Christum JESUM & hunc Crucifixum, ac præsertim Sacratissimum & Divinissimum COR ejus, quod est Liber vitæ, & omnium Electorum : *O liber super omnem librum*, exclamat doctissimus Salmeron, *hunc expedit nocturnâ versare manu, versare diurnâ. Hoc sit nostrum Enchiridion, Verbum abbreviatum, contemptus mundi, soliloquium, stimulus amoris, &c.* Salmer. tom. 10. t. 37. de Crucifixo.

2. Est autem scriptus hic Liber *intùs & foris* : Intùs per suam Divinitatem & immensum amorem, quo nos divinissimum COR

JESU

JESU usque in finem constantissimè dilexit, undè Apostolus: *Dilexit me, & tradidit semetipsum pro me*; Et forìs scriptus est stilo ferreo, clavis durissimis, & lanceâ crudeli, &c. *Gal. 2. 20.*

Scriptor hujus Libri Spiritus sanctus fuit, quia *conceptus est de Spiritu sancto*; Dictator autem Pater Æternus extitit, qui ab æterno *eructavit Verbum Bonum*. *Ps. 44. 2.*

Charta Virginea seu Papyrus ejus immaculata Humanitas fuit, à purissimo Corde Beatissimæ Virginis subministrata & assumpta, Ligatura verò Unio Hypostatica, Naturam Divinam cum humanâ uniens.

Sectus est hic Liber, *postquàm consumati sunt dies octo, ut circumcideretur Puer.* Atramentum supplevit purpureus ille Sanguis, pro salute nostrâ toties in amarissimâ Passione effusus. Caracteres seu litteræ in hoc mystico Libro tot extitérunt, quot vulnera & cicatrices in Passione recepit, hoc est, secundùm probabilem quorundam SS. Patrum opinionem, integram legionem. *Luc. 2. 21.*

Impressio hujus Voluminis in Monte Golgothæo sub Torculari ponderosæ Crucis facta est, undè Isaias: *Torcular calcavi solus, & de Gentibus non est vir mecum.* *Is. 63. 3.*

Denique hic Divinus Liber apertus, & publicè lectus fuit, quando in Cathedrâ Crucis per crudelem militis lanceam Sacratissimum COR JESU transfixum est: *Unus militum lanceâ latus ejus aperuit.* Supra quod S. Laurentius Justinianus: *Librum hunc DEus publicè exposuit, ut ab omnibus legeretur.* Undè pro Lemmate illud S. Augustini inscripsimus: *Joan. 19. S. Laur. Just. lib. de Triumph. agon. c. 20.*

Tolle, Lege.

3. Vides hìc, Benigne Lector, genuinam causam, quare benignissimus Servator JESUS in hac terrâ cum hominibus conversatus, Librum aut Volumen nullum conscripserit, quia ipse videlicet *Liber erat scriptus intùs & forìs.* Ex quo Divinissimo Libro omnem sapientiam & cœlestem doctrinam poteris haurire, ita S. Chrysologus: *Christus est Liber*, Inquit, *quem Joannes in suâ Apocalypsi conspexit, scriptus intùs & forìs: forìs Christi vulnera cernimus, sed intùs immensi ejus ergà nos amoris incendia contemplamur; hunc docti & indocti videant; hunc omnes legant.* *Apoc. 5. 1.* *S. Chrys. serm 1. de Resur.*

Et quemadmodùm Corpus humanum in aliquâ anatomiâ dissectum & apertum Medicis ac Chirurgis, cæterísque spectatoribus magìs ad veram medicinæ notitiam ac genuinam humani corporis dignoscendam constitutionem inservit, quàm mille alij libri: sic Christus in Cruce suspensus, vulneratus, & crudeli lanceâ in SS. CORDE saucius, si unico pio intuitu aspiciatur, plùs Christiano homini ad animæ salutem, verámque sapientiam, quàm cuncta Doctorum volumina inservit: *Hæc mea*, ait S. Bernardus, *sublimior philosophia est, scire JESUM, & hunc Crucifixum.* Et licèt hic liber tibi ab initio ob infinitos in Cruce exantlatos dolores & amaritudines amarus videri posset, per devotam tamen lectionem, ac seriam meditationem animæ tuæ in optatam dulcedinem vertetur: *Et factum est in ore meo sicut mel dulce.*

S. Bern. serm. 43. in Cant.

Ezech. 3. 3.

4. In hoc libro ut plurimùm meditatus est Gentium Doctor Paulus, undè huic nobilissimæ, ac suavissimæ scientiæ omnes cæteras longo intervallo postposuit; hinc dicere solebat, quòd nihil in hoc orbe sciret, nisi solum Christum Crucifixum: *Non judicavi, me scire aliquid inter vos, nisi JESUM, & hunc Crucifixum.* Neque sufficiebat huic Viro illuminatissimo, & usque in tertium cœlum rapto vel obiter scire Crucifixum, sed per scientiam suam verè admirandam usque ad divinissimum COR JESU penetravit, cum quo sæpiùs dulces miscebat sermones, & ad quod tanquàm ad vitæ librum omnes suas referebat actiones; hinc tam ingenti zelo desideravit, ut omnes hanc veritatem agnoscerent, & pariter in hoc SS. CORDE JESU inhabitarent: *Testis est mihi DEus, quomodò cupiam omnes vos in visceribus Christi*: hoc est, in SS. CORDE JESU, &c.

1. Cor. 2. 1.

Philipp. 1. 8.

Ex hoc libro S. Philipp. Benitius suprèmum sanctitatis apicem conscendere didicit, in quem ferè assiduò oculos conjecit, illius SS. vulnera, acpræsertim amabilissimum COR JESU Crucifixi, amore nostri, & lanceâ militis saucium amoris deplorans lacrymis. Et cùm jam in extremo morbo atque in agone constitutus, eundem librum suum à circumstantibus sæpiùs postulâsset: *Date mihi librum meum*; hi verò nunc Breviarium, nunc aliud volumen illi porrexissent, Crucifixum osculis attritum, digito, & oculis monstravit: *Hic*, inquiens, *est liber meus*, quem facie mirè ad lætitiam compositâ, denuò devotissimè exosculans, ad COR suum adstrinxit, & sic nobilem animam suam DEO reddidit.

Ex vita. 23. Aug. & Paoletti in conc. de hoc Sancto.

Ex

Ex eodem libro S. Bonaventura S. R. E. Cardinalis omnem suam eruditionem & Seraphicam sanctitatem excerpsit, qui, cùm aliquando ab Angelico illo Doctore Divo Thomâ Aquinate visitaretur, & de suâ Bibliothecâ rogaretur, ex quâ eminentem suam doctrinam collegisset, ei in aliud conclave inducto non codicem Justiniani, nec Decretorum aut Canonum libros, nec Augustinum, Ambrosium, aut Chrysostomum, sed devotam quandam imaginem Crucifixi JESU, lacrymis signatam, & osculis in aperto latere benè attritam ostendit: Hic, inquiens, est unicus liber meus & universa mea Bibliotheca, quidquid enim scio, ex hoc Vitæ libro habeo. *Ex vitâ, Lyræo, & aliis.*

5. Recordor hîc illius libri, quem quondam DEUS mandavit ab Habacuc Prophetâ in publicis, apertis, & expansis ligneis tabulis conscribi, ut sic non clausus, sed apertus ab omnibus legi posset: *Scribe visum*, inquit, *& explana eum super tabulas, ut percurrat, qui legerit eum.* O mirabilis liber in tabulis ligneis conscriptus, & publicè ad legendum omnibus mortalibus expositus! *Habac. 2. 2.*

Hic liber, ait Lyræus, *est Christus in cruce distentus*: Ex quo libro omnes, etiam rudes & summi idiotæ, si illum meditando legerint, viam æternæ salutis, veramque vivendi & moriendi normam possunt edisce re, præsertim si ad SS. ac divinissimum COR JESU attenderint, de quo omnes sapientiæ & scientiæ thesauri promanant: de quo mystico libro & S. Joannes: *Et scriptum est in Prophetis: Et erunt omnes docibiles Dei.* *Lyr. de imitat. Jes. pat. lib. 6. c. 10.* *Joan. 6. 45.*

Audi de hac veritate memorabile exemplum. Duo eodem tempore austeram quandam ingressi sunt religionem, literatus unus, & variis scientiis apprimè excultus, alter idiota & laicus. Successu temporis literatus ob vitam austeram hactenus illi insuetam, ut ad sæculum denuo rediret, graviter ab hoste generis humani tentatus est, quam gravissimam tentationem cùm socio suo Novitio & laico candidè aperiret, firmis ab illo ac solidis rationibus, ut in proposito sancto usque ad finem vitæ constans permaneret, seriò admonitus est: *Esto fidelis usque ad mortem, & dabo tibi coronam vitæ.* Mirabatur literatus insolitam hujus laici sententiam, unde hanc sublimem Philosophiam didicisset? Ad quod laicus luctuosam Crucifixi JESU effigiem de pectore suo produxit: *Ecce*, ait, *liber meus!* O bonus liber Crucifixus JESUS! *P. Andr. Span. in Polyant. Sac. Tit. 42. §. 6 p. 1. Apoc. 10.*

6. Ve-

Vid. R. P. Bernard. Sonnenberg. S. J. & alios RR.

6. Verùm ad quid ista enarro antiqua, cùm etiam recentiora ad manum sint? Annô 1690. die 17. Octobris piissimè è vivis ad Sponsum suum abiit Venerabilis Maria Margaritha Alacoque ex Ordine Visitationis B. Virginis, cui benigissimus Salvator Christus in festo S. Joannis Evangelistæ (qui quondam ex eodem Sanctissimo CORDE JESU fluenta Evangelij suî hausit, & qui hunc librum vitæ in cruce vidit adaperiri) manifestè apparuit, monstrans ei in igneo thronô divinissimum COR suum, velùt crystallum pellucidam, immiti vulnere saucium, & coronâ spineâ redimitum, ex cujus SS. CORDIS superiori latitudine crux dira in altum surgebat. Per quam visionem Christus Dominus, velut in quodam libro immensum illum amorem, quô à primo Conceptionis suæ instanti usque ad vitæ finem ergà nos indignos ferebatur, voluit indicare. Undè etiamnùm hoc SS. COR suum non tam in cœlo, quàm etiam in SS. Eucharistiâ omnibus apertum esse voluit, ut securum ibidem invenirent auxilium mortales omnes: *Christus in cruce suspensus*, ait Dionysius Carthusianus, *liber est, in quo omnium virtutum perfectiones, omnium contemplationum sublimitates, & quidquid ad salutem pertinet, mirabiliter, ineffabiliter, & supernaturaliter leguntur, discuntur, resplendent.*

Dionys. Carthus. c. 26.

7. Age ergò Christiane Lector, quisquis es, erige te ipsum in spem, & ab hoc SS. CORDE JESU Crucifixi & Eucharistici obtinebis, quidquid ad salutem tuam postulaveris. Si Pastor animarum es, & Verbi divini præco, ecce hîc habes, quod populo Christiano statutis temporibus annunties, dum tibi pro objecto concionum non aliud ab Apostolo, quàm Christus JESUS & hic Crucifixus præscribitur: *Nos prædicamus Christum Crucifixum.* In hunc finem Majores nostri prudenter curârunt, ut in catnedrâ imago quædam devota Crucifixi JESU collocaretur, ad admonendum Concionatorem, quem populo Christiano intimare ac prædicare debeat, & tanquam efficacissimum omnium virtutum exemplar proponere: nihil enim obturata hominum corda magìs movére, mentésque efficaciùs ferire solet, quàm sermo devotus de amabilissimo CORDE JESU, Amatoris nostri oprimi ac maximi: *Vivus enim est sermo Dei & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti, & pertingens usque ad divisionem animæ & spiritûs, &c.*

1. Cor. 1. 23.

Hebr. 4. 12.

Econ-

Econtrà væ illis Prædicatoribus, qui omninò à Crucifixo JESU deflectunt, ac magis se ipsos, quàm Christum Crucifixum prædicant. Audi, quisquis hac legatione pro Deo & salute proximi fungeris, quid non ità pridem cuidam Concionatori in Hispaniâ acciderit. Hic bracteatâ suâ eloquentiâ magis se ipsum, quàm Christum JESUM Crucifixum quærierat. Monebatur quidem ab amico fideli hic vanus verborum blaterator, ut secundùm mentem Apostoli Christum & hunc Crucifixum Christiano populo annuntiaret; sed ratus, ab invidiâ & æmulatione hanc procedere admonitionem, protervè eam contempsit. Moritur tandem vanissimus hic Concionator, ac paulò pòst suo monitori coram SS. Crucifixo pro defuncti hujus animâ oranti apparet, de cujus Salvatoris apertò SS. CORDE igneus fluvius egrediebatur, miserum hominem penitùs obruens, & circumquaque comburens, in quo igneo fluvio manus in cœlum jactans, lamentabili voce exclamavit illud Regij Vatis: *Operuit confusio faciem meam*; Ad quem Christus de cruce illud Isaiæ fulminavit: *Nónne silui? Nónne tacui? Nónne dissimulavi? Tu verò projecisti omnes sermones meos. Nunc autem sicut parturiens loquar, dissipabo, & absorbebo simul.* *Alphons. de Andrade in ducevirtut. lib. 1. c. 35. §. 3.* *Psf. 68. 8.* *Is. 47. 14.*

8. Habet & Religiosus in SS. CORDE JESU, quam sequatur ideam: sicut enim pictor, qui ex alio prototypo imaginem exprimere, & imitari satagit, exemplar suum continuò respicit, juxta quod lineas suas format, ducit & componit: Ità Sacerdos tum Sæcularis, tum Regularis SS. ad divinissimum COR JESU Crucifixi & Eucharistici, velut perfectissimam suarum actionum ideam & regulam quotidiè intuéri debet, juxta quam vitæ suæ normam dirigat: *Aspicientes in Authorem fidei*, ait Apostolus, *& consummatorem JESUM, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contempta.* *Hebr. 12 2.*

Hoc verbo & exemplo docuit (ut mittam plures alios) S. Franciscus Salesius, divinissimi CORDIS JESU amator & cultor planè eximius; qui, cùm die quâdam ad frequentem populum, totus amoribus in Crucifixum Redemptorem suum incensus, sermonem faceret; ecce subitò cœlestibus radiis ex sacris Vulneribus JESU prodeuntibus, mirificè coram omni populo illustratus apparuit; neque imposterùm hic Divus SS. COR JESU aliter, quàm suam gemmam & unionem orientalem pretiosissimum appellare consuevit. *Ex vita S. Franc. Salef. & aliis.*

9. Ha-

9. Habet denique & homo sæcularis exemplar in monte Golgothæo monstratum, quod in vitâ, & in morte imitetur. Et sicut ille, qui in mari periculoso navigat, ad aliquod cœli sidus solet attendere, juxtà quod cursum suum dirigit, ne à portu sibi proposito aberret: sic homo Christianus in tot corporis & animæ periculis constitutus, si in hoc mari magno & spatioso hujus mundi immundi à vero beatitudinis portu aberrare non velit, pro Cynosurâ SS. COR JESU sibi proponat, in quo perfectè addiscet declinare à malo & facere bonum, cujus quoque ope & gratiâ protectus, in omni tum vitæ, tum mortis discrimine intrepidus stabit: *Ubi tuta*, quærit S. Bernardus, *firmáque securitas, nisi in Vulneribus Salvatoris?* Addamus nos: Et in SS. CORDE JESU? *Tantò illic securior habitas, quantò ille potentior est ad salvandum. Fremat Mundus, premat corpus, diabolus insidietur, ne time, quia in foraminibus Petræ secura es.* O anima! quàm suave tunc erit, in amplexu Crucifixi, & in dulci Osculo SS. CORDIS JESU supremum efflare spiritum!

S. Bern. serm. 61. in Cant.

Hoc verò ut certo certiùs consequaris, ad hunc sæpiùs, dum spiras, recurre Librum, Cor, inquam, Redemptoris tui cœlestibus doctrinis, & spiritualibus solatijs refertissimum: ut illi celeberrimo Pictori, ità longè magis tibi nulla dies, imò nulla hora, &, si fieri posset, nullum horæ momentum sine linea præteat, id est, sine memoria, cultu, & amore amantissimi Cordis JESU tui. Hinc assuesce ad horæ pulsum pulsare Cor tuum, & elicitò divini amoris actu dicere:

COR JESU ego amo Te;
Nam antè Tu amâsti me!

CONSIDERATIO II.

SS. Cor JEsu inflammatum apparet, ut ignem Charitatis ergà SS. Evchariſtiam, & Paſſionem ſuam denuò in cordibus noſtris accendat.

Ignem veni mittere in terram, & quid volo, niſi ut accendatur? Luc. 12. 49.

1. CLementiſſimus DEUS, cujus miſericordiæ non eſt numerus, & bonitatis ejus infinitus theſaurus, ſæpiùs in Veteri Teſtamento miſeris mortalibus in igne apparére dignatus eſt.

Cùm Decalogum promulgare vellet toti terrarum orbi ser-
Exod. 19. 18. vandum, in monte Sinai in igne fulgurante apparuit: *Totus autem mons Sinai fumabat, eòquòd Dominus descendisset super eum in igne.*

Danieli viro desideriorum idem Dominus in igneo thronô
Dan. 7. 9. spectandum se præbuit: *Aspiciebam, donec throni positi sunt, & antiquus dierum sedit: vestimentum ejus candidum quasi nix, & capilli capitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flamma ignis, &c.*

Tribus illis Pueris Babylonicis, Sidrach, Misach, & Abdenago in medio ignis ardentis se spectabilem reddidit: *Ecce ego*
Dan. 3. 92. *video quatuor viros solutos, & ambulantes in medio ignis, & nihil corruptionis in eis est, & species quarti similis Filio Dei.*

Moysi & universo populo Israelitico, de Ægypto exeunti, in columna nubis & ignis apparuit, in qua igneum suum thronum cóllocans, Pharaonem fulminavit, & Israelitas per mare
Exod. 14. 24. rubrum feliciter in Palæstinam traduxit: *Et ecce, respiciens Dominus suprà castra Ægyptiorum per columnam ignis & nubis, interfecit exercitum illorum.*

Imò & inter pungentes spinas idem mitissimus DEUS thronum suum ponere non abhorruit, dum in rubo ardente, & incombustô Moysen ad se vocare, eúmque cum omni populo electô, tunc sub immiti jugo Pharaonis tyranni immaniter pressô, mirè
Exod. 3. 2. consolari dignatus est, *Apparuit ei Dominus in flamma ignis de medio rubi.*

Ad quid, obsecro, DEUS infinitæ Majestatis in antiqua lege in igneo thronô comparuit? & ad quid sedem in igne flammescente, & coruscante totiès collocavit: *Et thronus ejus flamma*
Dan. 7. 9. *ignis?*

In promptu causa est: *Hic thronus ignis*, ait Philippus Diez, *est Amor, quoniam in amore DEUS sedem habet*; pro-
Deut. 4. 24. indè appellari voluit: DEUS IGNIS. *Dominus DEus tuus ignis consumens*, ut per hunc igneum thronum vehementissimum suum in nos amorem indicaret, quo jam in charitate perpetuâ di-
Isa. 54. 8. lexit nos: *In misericordia sempiternâ misertus sum tui, dixit Redemptor tuus Dominus.*

2. Et

2. Et ecce novum immensi hujus amoris prodigium! Idem benignissimus DEUS, qui *multifariam, multisque modis olim loquens Patribus in Prophetis, novissimè diebus istis locutus est nobis in Filio*, dum hic pretiosissimus orbis Redemptor, ut pari ratione infinitum suum ergà nos amorem demonstraret, venerabili Sorori Mariæ Margaritæ Alacoque ex Ordine Visitat. B. V. à S. Francisco Salesio fundato, sacratissimum ac divinissimum COR suum, in igneo throno reclinatum, cruce signatum, ferro transfixum, ac spinis coronatum ostendere, & exhibere dignatus est, ut per ejusmodi amabile objectum languida hominum corda magis, magisque ad sui amorem pellicerer, & ea de novo divini amoris igne quodammodò inflammaret: *Ignem veni mittere in terram, & quid volo, nisi ut accendatur?* *Hebr. 1.* *Luc. 12. 49.*

Finis autem hujus devotionis erga SS. COR JESU hic est, ut per ejusmodi cultum ac venerationem gravissimæ illæ injuriæ & ingratitudines, quæ à Gentilibus, Paganis, Judæis, Hæreticis, malis Christianis, atque ab ipsis nonnunquam Orthodoxis, præsertim sacrilegè communicantibus, Christo JESU optimo Redemptori nostro inferuntur, à piis fidelibus, divinum honorem SS. CORDIS JESU Eucharistici ac Crucifixi zelantibus, aliquo modo resarcirentur; in quem finem fer. 6. post Fest. Corp. Christi pro hac devotione determinata fuit, ut eo die SS. COR JESU Eucharistici & Crucifixi (quia idem Sacrificium altaris cum Sacrificio Crucis est, solâ ratione offerendi diversâ) singulari quodam cultu & adoratione à populo fideli coleretur.

Neque dubium est, hanc devotionem Christo JESU Crucifixo pergratam esse, atque ejusmodi animam abundè ab eo diversis gratiis cumulandam, remediumque facillimum esse, quo mediante Sacerdotes ac Religiosi ad statûs sui perfectionem possint venire, curatores animarum etiam perversissimos ad frugem reducere, fidelésque omnes indubitatam in eo salutis habere thesseram, per quam facili conatu passiones suas vincant, & de virtute in virtutem transeuntes, tandem ad optatum salutis portum perveniant.

Quam intégerrimam devotionem comprimis Ven. P. de la Columbiere S. J. Vir Apostolico zelo & sanctitatis famâ nominatissimus, postquam in omnibus hujus prædictæ Servæ Dei spiritum probaverat, justam, piam, sanctam, totique Ecclesiæ Dei summè profi-

cuam invenit, hinc meritò per plurimas jam Diœceses, ac præsertim per Augustanam, fructu animarum planè maximô propagata est. Faxit benignus Deus, ut, quod jam suô tempore de hoc SS. CORDE JESU veritatis Apostolus, & Prædicator gentium Paulus optavit, etiam nostro ævô in omnium fidelium animis adimpleatur: *Testis, inquit, est mihi DEus, quomodò cupiam omnes vos in visceribus JEsu Christi, & hoc oro, ut Charitas vestra magis ac magis abundet.*

Philipp. 1. 8.

3. Reminiscor hîc illius sacri Ignis, quem quondam DEus Aaroni Summo Sacerdoti, in altari à Moyse fabricatô primum sacrificium offerenti, de cœlo submisit, qui ignis ab illo tempore semper novis fomentis, & additis lignis conservatus est, donec randem Chaldæi urbem Solymæam cum altari & templô destruxérunt, ubi Sacerdotes sacrum illum ignem in valle, & in puteo abscondérunt. Et ecce rem summâ admiratione dignam! Cùm pôst annos plurimos denuo sacrum ignem inquirerent Judæi, non quidem ampliùs dictum ignem, sed loco illius aquam crassam in puteo invenérunt, quam nihilosciùs Nehemias hauriri jussit, & sacrificia in altari novô illâ aquâ aspergi. Et ecce hîc novum portentum! cùm sol, qui priùs obnubilatus fuerat, nunc pulsis nubibus radios suos super altare, & aquam illam crassam vibrare cœpit, mox ingens ignis accensus est, qui non tantùm aquam in flammam convertit, sed & in momento victimas in altari consumpsit: *Et tempus affuit, quo sol refulsit, qui priùs erat in nubilo, accensus est ignis magnus, ità ut omnes mirarentur.* Unde Lemma nostrum:

2. Mach. 1. 22.

Extinctos súscitat ignes.

Ignis hic de cœlo submissus juxtà S. Gregorium Mag. Amor Dei est: per altare cor nostrum præsignatum fuit, in quo ignis ille divinus jugiter ardére debet. Sed proh dolor! Ignis ille Amoris Dei in multorum Christianorum cordibus versus est in aquam crassam. Et ecce mitissimum COR JESU! ut affulsit ille Sol mysticus, qui hactenùs erat in nubilo, cùm pauci admodùm de hoc divinissimo CORDE JESU recordarentur, nunc denuò his novissimis temporibus ignis devotionis accensus est magnus, &c.

S. Greg. M. lib. 21. Moral. c. 7.

Et quemadmodùm tempore S. Francisci Seraphici mitissimus Salvator orbis per SS. Vulnerum suorum impressionem in cor-

corpore hujus S. Patriarchæ memoriam sacratissimæ Passionis suæ magnâ ex parte tunc in Ecclesia Dei ob calamitosa tempora oblitteratam, in Cordibus fidelium mirum in modum renovavit, unde canit Ecclesia: *Domine JEsu Christe, qui frigescente mundo, ad inflammandum CORDA nostra tui amoris igne, in carne Beatissimi Francisci Passionis tuæ sacra stigmata renovâsti, &c.* Sic his ultimis temporibus (ubi *abundavit iniquitas, & refrigescit charitas multorum*) Divinæ Bonitati placuit, per divinissimum, & inflammatum COR Unigeniti Filij frigescentem, ac senescentem mundum denuò ad meliorem frugem reducere, & ignem sui amoris de novo in cordibus nostris accendere, ut hunc ipsum dilectissimum Redemptorem nostrum, qui præ nimio amore SS. COR suum nobis tradidit, pariter ex toto CORDE diligamus: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto CORDE tuo.* Ecce hic finis hujus devotionis ergà SS. COR JESU est, ut ex aspectu, & contemplatione hujus divini ac vulnerati CORDIS objectum habeas; altiùs mente in DEUM ac Redemptorem tuum ascendendi, eúmque ex tota cordis tui latitudine amandi, *objecta enim movent sensus.* *Ecclesia in festo stigmat. S. Franc.* *Matth. 24. 12.*

4. Hanc pulcherrimam, sanam, ac longè utilissimam devotionem erga SS. COR JESU sapientissimus Salomon jam suo ævo elegantissimè adumbravit, dum pretiosum sibi ferculum de lignis Libani, omnis corruptionis expertibus fieri curavit, quod columnis argenteis, & aureo reclinatorio cum ascensu purpureo adornavit, & quod prorsus admirandum nobis videri debet, illud est, quod medium ejus charitate constraverit: *Ferculum fecit sibi Rex Salomon de lignis Libani: columnas ejus fecit argenteas, reclinatorium aureum, ascensum purpureum: media charitate constravit propter filias Jerusalem.* Bone DEUS! quàm mirabile hoc ferculum sapientissimi Regis in Israël fuit? quid singula hæc sibi volunt, & quid indicant? & cur media illius ferculi charitate constravit? *Cant. 3, 9.*

Attentam te esse cupio, anima Christiana, per *Salomonem* Christum JESUM, qui plus quàm Salomon est, subaudi: per *Ferculum* Humanitatem ejus de purissimo Virginis sanguine, omnis corruptionis expertem, assumptam intellige, hæc enim Humanitas ejus Divinitatis ferculum fuit, in quo quasi in lectica

Deitas VERBI recubuit. Per *columnas argenteas* ejus virtutes, humilitas, patientia, manſuetudo, puritas, Zelus, immenſa ſcientia, & obedientia uſque ad mortem, &c. inſinuantur. Per *reclinatorium aureum* ſeptem Spiritûs S. dona, quæ ſuper ipsũ Iſaiâ atteſtante requieſcebant: *Et requieſcet ſuper eum Spiritus Domini*, adumbrata agnoſcimus. Per *aſcenſum purpureum* aſſidua ejus Paſſio, ſanguineus ſudor, cruenta flagellatio, coronatio, crucifixio, Vulnera, mors, & martyrium fuerunt præſignata.

Iſa. 11. 2.

Denique quòd hoc Divinitatis ferculum, ſeu Humanitas Chriſti in medio charitate conſtratum fuerit: Textus Hebraicus legit: *Medium ejus incenſum charitate*, peraccomodè, & rectè juxta Cornelium Sacratiſſimum COR JESU, utpotè pars Corporis Chriſti nobiliſſima, ac media, amore noſtri ardens, & incenſum indicatur: in hoc enim SS. CORDE propria amoris ſedes Chriſti JESU fuit, undè Syrus habet: *Medium ejus ſtratum amore*, & dictus Cornelius à Lapide, cujus laus eſt in omni Eccleſiâ: *CORCHRISTI*, inquit, *erat quaſi fornax ardentiſſima charitatis, undè ipſe magis noſtri amore, quàm dolore aſſus, & toſtus fuit in cruce. atque in cruce quaſi in ferculo in medio manuum, pedum, & lateris quinque plagis per clavos, & lanceam transfixus, & cruentatus, velut quinque purpureis & ardentibus pyropis conſtratus, ac de peccato, & morte triumphans reſplenduit.*

Cornel à Lap. hic in Cant.

5. Collige ex his prudens Lector, quòd in veritate Chriſtus Dominus nihil unquam in hac terrâ fecerit, quod non priùs in umbra figurarum jam in veteri teſtamento præſignavit. Sta hìc, & cum Eſdra pondera mihi pondus ignis hujus infiniti amoris, quo SS. COR JESU, antequam eſſes, te amavit, & etiamnum non ceſſat amare te, licèt omni amore indigniſſimum: ideò, ait Simon de Caſia, lanceâ latus ſuum aperiri voluit, *ut apertò latere cognoſcamus dilectionem CORDIS JESU.*

Sim. Caſ. l. 13.

Hoc SS. COR JESU amore noſtri inflammatum præfiguravit pretioſum illud altare thymiamatis ex ligno Setim inaurato conſtructum, in quo DEUS ſuaviſſimos odores per manus Sacerdotum ſibi quondam in lege voluit adoleri: *Facies quoque altare ad adolendum thymiama, &c.* Quale autem thymiama ſuavius, ac gratius

Exod. 30. 1.

SS. Tri-

SS. Trinitati offerri, & adoleri potest, quàm SS. ac divinissimum COR JESU in SS. Sacramento reconditum?

Hoc SS. COR JESU ardens, & incensum præsignavit illud thuribulum aureum, de quo in Apocalypsi: *Accepit Angelus thuribulum, & implevit illud de igne altaris, & misit in terram.* Per hunc Angelum, illum magni consilij Angelum Christum JESUM intellige, *cujus COR*, inquit S. Bernardinus, *propter ardentissimum charitatis amorem thuribulo ignis carbonibus pleno comparatur*, dum se se ex sacro altari suo in quatuor cornibus in se distincto, hoc est de cruce per reseratum latus in nos plenissimè effudit: *Et implevit illud de igne altaris, & misit in terram.* *Apoc. 8. 5.* *S. Bernardin. tom. 2. serm. 56.*

6. Hoc SS. COR JESU adumbravit aureum illud Propitiatorium supra arcam fœderis inter duos Cherubinos collocatum: erat autem hoc Propitiatorium locus placationis, ubi DEUS populo suo olim mirè propitium se demonstrare solebat. hinc etiam thronus seu sedes Dei appellabatur, in quo summo Sacerdoti in Sancta Sanctorum ingredienti responsum, & oracula dabat DEUS: *Cúmque ingrederetur Moyses tabernaculum fœderis, audiebat vocem loquentis ad se de propitiatorio.* *Num. 7. 89.*

Plus hîc in SS. CORDE JESU, nam umbram fugat veritas, & noctem lux eliminat; quid enim aliud hoc SS. COR JESU in his terris fuit, & etiamnum in cœlis, & in SS. Eucharistia est, quàm verum illud Propitiatorium, ad quod omnes peccatrices animæ tutò à facie irati Numinis confugiant? O peccatores! O cæci mortales, quid agitis? quare in peccatis vestris computrescitis? cur, obsecro, ad infernum magnis quotidie passibus acceleratis? dicite, per salutem vestram vos rogo, *Quem ergo fructum habuistis tunc in illis, in quibus nunc erubescitis? nam finis illorum mors est.* Eia igitur charæ animæ, rumpite moras, & ad amabilissimum COR JESU Salvatoris ac Mediatoris vestri optimi, maximi ac unici, velut cervus sitibundus, & vulnere saucius ad fontem aquarum viventium properate, hîc, hîc indubitatum asylum, delictorum veniam, & sequitam animarum quietem invenietis: *Accedamus*, ait Simon de Cassia, *ad COR JESU, cor altum, cor secretum, cor omnia cogitans, cor omnia sciens, cor diligens, & per apertam portam fiamus saltem in amoris vehementia CORDIFORMES. Proinde sibi* *Rom. 6. 21.* *Sim. Cas. lib. 13.*

dè sibi ad negligentiam imputet, qui non ingreditur, si apertum novit introitum.

Quid nunc restat, animæ Christianæ, nisi ut ad hoc divinissimum COR JESU vulnere saucium, & igne perpetuæ charitatis in nos inflammatum, totum quoque cor nostrum convertamus? imitemur S. Ignatium Episcopum Antiochensem, & Martyrem gloriosissimum toto mentis affectu SS. COR, & Nomen JESU amantem; quod ex eo patet, quòd JESUM non aliter, quàm *amorem suum* appellare consueverit. Eventus rei, Cordis ejus desiderium, & amorem ergà JESUM comprobavit, dum enim ut electum Christi frumentum dentibus bestiarum objectus, & à leonibus (prout ipse summis optaverat votis) usque ad ossa in amphitheatro devoratus fuit, solum COR ejus intactum remansit, in quo aureis litteris hoc SS. Nomen JESU inscriptum inventum fuit: *in cujus CORDE*, ait Nadasi, *particulatim dissecto, in singulis particulis JESU Nomen aureis litteris inscriptum, repertum fertur, &c.*

Cornel. in Ezech. c. 26. v. 26.

Io. Nadas. in anno cælesti. 1. Febr.

O utinam cor nostrum ergà SS. COR & Nomen JESU simili amoris affectu, & interni ignis ardore feratur! O bone JESU! verifica & nunc illud, quod olim Ezechieli Prophetæ intimâsti: *Et dabo vobis COR novum, & spiritum novum ponam in medio vestri: & auferam COR lapideum de carne vestrâ, & dabo vobis cor carneum.* Ecce cor nostrum durum, & in vitijs obfirmatum est, ah! emolli illud in Sanguine Sacratissimi CORDIS tui, ut te agnoscat, & præter te nil aliud imposterùm quærat. Cor nostrum, O mi JESU! lapideum est, & voluntas nostra, licèt libera, refractaria, ac vitijs assueta, ah! da nobis cor carneum, docile, ac tractabile, quod mandata tua in omnibus observet, & in te solo DEO unicè delectetur. Cor nostrum frigidum ac tepidum est, ah! accende in eo tuæ charitatis ignem, ut amore tui ardeat, donec penitùs in cineres redigatur. Cor denique nostrum inconstans est, & velut molendinum in continua agitatione, ah! mi JESU! corrobora, ac firma illud tuâ sanctissimâ gratiâ, donec tandem superatis hujus vitæ difficultatibus æternùm requiescat in Te.

Ezech. 36. 26.

CON-

CONSIDERATIO III.

SS. Cor JEsu Speculum virtutum omnium est, quod sæpius nos oportet inspicere, ut maculas animæ eluamus, & virtutem sectemur.

Candor est enim lucis æternæ, & speculum sine macula Dei majestatis, & imago bonitatis illius. Sap. 7. 26.

1. TRia communiter solent dari speculorum genera: prima *plana* vocantur, & sunt illa, quæ objectum aliquod per species ad oculos videntis reflexas perfectè, prout in se est, exhibent. Secunda appellantur *concava*,

cava, & sunt illa, in quibus ima ac summa ordine inverso apparent. Tertia nominantur *convexa*, & ex parte etiam combustoria, quæ, dum solares radios intrà sinum suum colligunt, paulò pòst vivas flammas parturiunt; sic Archimedes & Proilus per similia specula ustoria integram hostilium navium classem accenderunt; unde ejusmodi speculo, in imo corde suo ardentes flammulas colligenti, & exinde passim in oppositа objecta diffundenti, pro Lemmate inscribes: *Recipit, & Reddit.* Vel ut magis ad intentum nostrum collimemus:

Zonaras in vita Athanasij.

Ignis ab imo.

Et quid sanctissimum ac divinissimum COR JESU aliud est, quàm limpidissimum, purissimum, lucidissimum, ac minimè fallax speculum? *Planum*, quia fallere nescium, dum cuilibet intuenti suos nævos, ac maculas, prout sunt, commonstrat, docétque, quâ ratione possint abstergi, & emendari. Est & speculum *concavum*, quid enim, obsecro, magis inversum & paradoxum fuit, (prout loquitur S. Bonaventura) *quàm DEum vasci, pati, crucifigi, mori? Et convexum*, seu ustorium: sicut enim ejusmodi speculum solares radios in unum punctum colligit, & ad reflexionis centrum cogit, ut sic eò fortiùs urat, & accendat; sic tota SS. Trinitas omnes gratiarum radios ac splendores in SS. COR JESU effudit, ut per hoc speculum ustorium corda nostra fortiùs ureret, & igne charitatis suæ accenderet, hinc à Sapiente vocatur: *Candor lucis æternæ, & speculum sine macula Dei majestatis, & imago bonitatis, &c.* Cui divino & inflammato speculo meritò inscribes: *Ignis ab imo.*

S. Bonav. apud Cornel. in Sap. c. 7. v. 26.

Sap. 7. 26.

2. Olim in veteri lege mandavit DEus, ut labrum æneum ex purissimis speculis mulierum confectum, antè tabernaculi fores collocaretur, ut Sacerdotes sacrificaturi, aut in tabernaculum Dei ingressuri, priùs in eo se inspicerent, & si quid maculatum, aut incompositum invenirent, in labro lavatorio abstergerent, atque componerent: *Fecit & labrum æneum cum basi suâ de speculis mulierum.*

Exod. 38. 8.

Per hoc speculum æneum ac nitidissimum rectè SS. COR JESU intelliges, in quo velut in limpidissimo speculo omnes refulgent

gent virtutes, & in quo omnes tuos nævos, animæque maculas non tam coràm infueri, quàm & in Sanguine ejus abstergere poteris: *Et Sanguis JESU Christi, Filij ejus emundat nos ab omni peccato.* *1. Jo. 1. 7.*

Hoc Speculum (diviniſſimum COR JESU) cùm aliquando S. Catharina Senenſis propenſiùs intueretur, & econtrà cor ſuum tot adhuc imperfectionum maculis obnoxium conſideraret, dilectiſſimum animæ ſuæ Sponſum impensè rogare cœpit, quatenùs dignaretur cor ſuum ſibi auferre, & locò illius immaculatum COR JESU in eadem corporis ſede collocare. Placuit Chriſto hæc virginis petitio, qui mox cor illi exemit, & ſuum viciſſim ei tradidit, undè impoſterùm ad Chriſtum orans dicere ſolebat: *Commendo tibi Domine COR tuum, non meum.* *Cornel. à Lap. in Ezech. c. 36. v. 26.*

In idem Speculum cùm V. Catharina Raconiſia, SS. CORDIS JESU amantiſſima, oculos mentis conjiceret, & in eo velut in luciditſſimâ cryſtallò maculas cordis ſui contemplaretur, à Chriſto humiliter flagitavit, ut cor ſibi auferret, & in Sanguine ſuo mundatum reſtitueret; Aâ quod mitiſſimus Redemptor illi cor è corpore rapuit, & purius ac ſanctius, quàm anteà fuerat, ei reddidit: quod quinquies per ejus vitæ curſum factum eſt. *R. P. Jo: Weyer S. J. in Filio DEI Adopt. to. 2. l. 1. c. 10.*

In illud myſticum Speculum (SS. COR JESU) pariter oculos ſuos intendit Venerand. ille P. Martinus Guttieres S. J. qui, cùm tempore veſpertinò rationes conſcientiæ ſuæ exigeret, manifeſtè quandam lancem argenteam, quaſi in pellucido ſpeculò, ſibi præſentari vidit, in qua ex una parte Cor poſitum erat perexiguum, deforme, rugisque contractum, quod à binis ſanguinis ſtillis mox abſorptum fuit: ex altera verò lancis parte Cor amplum jacere vidit, vaſtum, purpureum, vividum, atque ad quaſcunque decoquendas difficultates paratum. Et ecce! dum ex hac viſione attonitus hæret, divinitùs edocetur, cor primum cor ſuum eſſe, eique ad inſtructionem ità fuiſſe exhibitum, alterum verò eſſe COR JESU, quod mortalium, quæ per univerſum orbem quotidiè committuntur, ſceleribûs non obruitur, ſed potiùs magnâ, & longanimî patientiâ peccatores ad pœnitentiam expectat, quod & ipſe impoſterum ſtuderet in ſe exprimere, & charismata meliora æmulari. *Idem To. 3. lib. 1. c. 6. §. 6.*

O Chriſtiane Lector! inſpice & tu veſperi, cùm conſcientiam ſuam diſcutis, in hoc Divinitatis ſpeculum, (SS. COR JESU) &

mox sufficientem tuæ propriæ confusionis materiem invenies: Intuere admirandam illius humilitatem, quomodò ad pedes Judæ se prosternat, Barabbæ homicidæ se postponat, & inter infames latrones in patibulario ligno suspendatur. O quanta hæc fuit humilitas SS. CORDIS JESU! perpende vicissim, quænam tua sit humilitas cordis, dum cupis ubique appretiari, æstimari ab hominibus, doctus videri, &c. (NB. sic poteris per omnes virtutes, v. g. patientiam, puritatem, sobrietatem, paupertatem, mortificationem, resignationem, &c. transire, & ubique objectum increpationis, imperfectionum, & negligentiarum tuarum reperies) Confundere igitur ob hæc tui cordis vitia, & à SS. CORDE JESU gratiam ex intimo affectu postula, ut ea imposterùm seriò possis emendare.

Lyræus in Marial. fol. 349.

3. Sed progredior ad alia. De Carolo V. gloriosissimæ memoriæ Imperatore refert Hadrianus Lyræus, quòd in suo regio conclavi hinc indè in parietibus lucidissima specula appendi curaverit, quæ, quocumque Imperator se vertebat, per occultam reflexionem radiorum lucis ipsi luctuosam imaginem Crucifixi JESU repræsentabant, ut sic semper in recenti Cæsaris memoria versaretur, qui pro omnium salute pependit in Cruce. Pulcherrimum hoc fuit exemplum, quod Magnates Christiani & Illustres meritò imitentur.

R.P. Knittel S.J. Dom. 1. Quad. conc. 4.

Inservit hîc ad propositum, quod de S. Rosalia Regis Sinibaldi Quisquinæ & Rosarum Domini Filia, probati referunt Authores, quæ dum se comebat, poliebat, crines in cirrum contorquebat, & ad parentis sui genium se regiò ornabat amictu, semel appensum in conclavi speculum consuluit, ut in hoc illusionis magistrò formæ suæ gratiam, vultúsque venustatem liberaliùs specularetur. Et ecce! dum speculum inspicit, quid, obsecro, vidit Rosalia? Stat hæc muta sine voce, nimiò terrore percussa, nec seipsam ob insolitum prodigium potest capere. Accedit iterùm, de novo intuetur speculum mulierum, & quid vidit? Adverte, & obstupesce: In fundo ejusdem permagni, & terssimi Speculi clarè intuita est, quid? non seipsam, sed Christum JESUM vivum, recenti Sanguine perfusum, horridò spinetò redimitum, toto corpore plagatum, & in ligno crucis ferreis clavis suffixum, audiitque ex ore Redemptoris sui hanc fractam vocem: *Vide hominem, quem crucifixisti: Vide Vulnera, quæ inflixisti: Vide Latus, quod transfixisti.*

Ad

Ad quam lamentabilem vocem, & visum tam lugubre spectaculum hæc tenera, & regia Virgo adeò in corde commota fuit, ut absque ulla mora mundo, regno, opibus, delitijs regalibus, honoribus, ipsisque paternis laribus valedicens, antrum horridum in asperrima rupe elegerit, ubi reliquum vitæ curriculum, velut columba in foraminibus petræ, & caverna maceriæ (hoc est, in SS. CORDE JESU) in assidua contemplatione hujus sui Crucifixi Amoris, & sanguinum Sponsi defixa, usque ad beatam mortem constanter traduxit; undè asperrimo huic antro sequenrem propriis manibus inscripsit epigraphen: *Ego Rosalia Senibaldi Quisquinæ, & Rosarum Domini filia, amore Domini mei JESU Christi in hoc antro habitare decrevi.* Cujus sacrum Corpus, cùm sub Urbano VIII. Pont. Max. An. Jubilæi 1625. fuisset repertum, mox Siciliam à vehementissima peste liberavit. Tantum profuit Rosaliæ, vel semel hoc divinum Speculum inspexisse, cui pro epigraphe hos senarios jambos R. P. Carducij non incongruè inscribes.

Fidele vitrum lucet, ut sordes fugat:
Speculare JESUM; hic fœda pellet omnia.

4 O mulieres, O Virgines, O domicellæ! ad vos nunc sermo meus est. Ecce habetis hic in S. Rosalia nobilissimum exemplar, quod imitemini. Olim DEUS per Prophetarum Principem Isaiam vobis comminatus est, quòd propter intolerabilem vestram superbiam, ac arrogantiam omnia superflua, ac pretiosa corporis ornamenta, & inter illa etiam specula vestra, velit auferre; Audite Verbum Domini: *In illa die auferet Dominus ornamenta calceamentorum, & lunulas, & torques, & monilia, & armillas, & mitras, & discriminalia, & periscelidas, & murenulas, & olfactoriola, & inaures, & annulos, & gemmas in fronte pendentes, & mutatoria, & palliola, & linteamina, & acus, & specula, &c.* Et quid sequitur? Arrigite aures: *Et erit pro suavi odore fœtor, pro zonâ funiculus, & pro crispanti crine calvitium.* O qualis est hæc mutatio, & quàm admiranda rerum metamorphosis! *Faber in Sanct. in Festo Epiph.*

Olim Bonifacius. VIII. P. M. sereniſſimæ Reginæ magnæ Britanniæ nitidissimum, & auratum speculum cum pretioso pectine in

singulare donum submisit. En offero, & vobis simile, imò longè fidelius speculum, sacratissimum, & augustissimum COR JESU, cruce signatum, & sentibus cinctum; hoc, inquam, divinissimum Speculum in vestris conclavibus appendite; Hoc sæpius de die consulite, & in hoc animæ vestræ maculas detergite: Et siquidem indigent capilli vestri, ut pectine disponantur in ordinem, en & pectinem subministro, pungentes scilicet spinas, quibus SS. COR JESU per omnem vitam punctum fuit. *Inspice, & fac secundùm exemplar.*

Exod. 20. 40.

5. De Tigride ferocissimo animali recenset S. Ambrosius, quòd sequenti modo illi catuli surripiantur. Solent venatores, dum tigris ad prædam egreditur, celeri interim cursu in equo ad antrum illius ferri, ubi captâ tam optatâ occasione catulos omnes surripiunt, & cum hac præda rursùs rapidò cursu in fugam se conjiciunt. Quod ubi advertit tigris, absque mora vestigijs raptorum insistit, ex odore catulorum perfectissimè cognoscens, quò, & per quam viam venatores cum illis se proripuerint. Quid hîc in arena consilij? audi: speculum dicti venatores tigridi insequenti in via objiciunt, ad quod ubi ferocissima hæc fera pervenit, seipsam in illo conspicata, catulos suos intrà hanc sphæram vitream delitescere existimat; dum mox à cæpto cursu desistit, furorem deponit, catulis in speculo blanditur, osculatur, amplexuque stringit; interim cum præda evasêre venatores.

S. Ambr. lib. 6. Hexam. & alij.

O anima Christiana! si hactenùs in feram, crudelem, & iratam tigridem degenerâsti; en speculum tibi objicio, SS. dolorosissimum, & afflictissimum COR JESU Eucharistici, & Crucifixi, cum hoc inscripto lemmate: *Inspice, & emenda*, quod hactenùs contrà DEUM, te ipsum, & proximum tuum deliquisti. Inspice, inquam, non more virorum, qui obiter, & in transitu duntaxat *considerant vultum nativitatis suæ in speculo, & statim obliviscuntur, quales fuerint*: undè nec suas eluere maculas, nec incompositа componere student; sed inspice potiùs more virginum, ac mulierum, quæ dum se ipsas in speculo considerant, cunctas maculas, ac nævos etiam minimos in facie extergunt, omnesque gestus, & motus corporis juxtà formam hujus speculi componunt. Ita, inquam, & tu, ô anima Christiana, hoc mysticum speculum, SS. COR JESU intuere, & disce ab eo cum tigride omnem inordi-

Jacob. 1. 23.

natam

natam iram, ac furorem deponere, mansuetudinem exercere, patientiam, castitatem, obedientiam, amorem Dei, & proximi &c. pro viribus imitari, & omnia in divinam voluntatem resignare: *exemplum enim dedi vobis, ut, sicut ego feci, ita & vos faciatis.* Jo. 13. 15

6. Reminiscor hîc illius Venerandi Sacerdotis Hippolyti Galatini, qui, cùm Florentiæ versaretur, in vicinia suâ prostituti pudoris fœminam observavit, cujus animæ interitum cùm intimè deploraret, ut eam denuò ad frugem reduceret, hoc pio, & ingenioso astu usus est. Curavit is loco speculi sibi fieri tabellam, in qua afflictissimus Redemptor JESUS cruentum in modum flagellatus, & plexo ex acutissimis spinis serto coronatus, profluente ex vulneribus undique sanguine, eleganti penicillo expressus erat. Hanc piissimam tabellam in morem pretiosi speculi elaboratam, ad fenestram more mulierum suspendit, coram quo pio speculo ferè assiduò stans, & nunc capillos, nunc galerum disponens, nunc maculas vultûs abstergens videbatur. Insania dicto prostibulo visa est, ubi virum opinione Sanctiratis celebrem toties antè speculum observavit, quare cum risu, & cachinno ab eo petiit, quatenus hoc suum sibi speculum ad tempus commodaret. Gratum hoc accidit Hippolyto nuntium; solvit igitur de fenestra hoc lugubre speculum, vultuque serio, atque ad pietatem composito illud procaci lupæ commonstrat, quæ ad insolitum spectaculum attonita, & intùs in animo perculsa, cùm vix unâ alteráve vice oculos in triste speculū conjecisset, mox relicto sæculo ad sacra claustra transvolavit, vitamque piissimam per reliquum vitæ curriculum duxit. Nulla sanè fœmina meliùs in speculo se contemplata est. O utinam & nostro ævo plures simili speculo uterentur. O utinam! O utinam! *Hadr. Lyr. de imit. Christi pat. l. 3. c. 6.*

Et ecce! appendo & ego vobis ejusmodi speculum, in quo, quidquid in vobis indecorum, quidquid vitiosum, quidquid probrosum est, non tam videre, quàm & emendare potestis. Socrates Philosophus voluit, ut discipuli sui sæpiùs in speculo se contemplarentur, & ex illo compositionem corporum, morum, & actionum ediscerent. O quàm bonum, quàm fidele, quàm amabile speculum est COR JESU! quod meritò omnibus Christianis tanquam Christi discipulis in exemplar omnium actionum, morum, & virtutum in Ecclesia Dei proponatur. Inspice igitur assiduè hoc divinum speculum,

S. Drogo Host. cit. à Lyræo f. 288.

lum, ut illud in mente tua exprimas: *Fecisti*, ait S. Drogo Hostiensis, *O Domine JESU, de corpore tuo speculum animæ meæ.*

Ludov. Vives in S. Aug. lib. 18. Civit. cap. 13.

7. Pro dictorum coronide audiamus, quid Ludovicus Vives, & alij de basilisco recenseant, qui venenum adeò lethale, & exitiosum à se spargit, ut hominem solo visu interimat, undè lemma: *Aspiciendô necat.* Solent autem venatores, ut hanc cruentam, & reipublicæ sumè noxiam bestiam è medio tollant, grandius speculum antè se ferre, quod cùm ille intuetur, venenati specierum visibilium radij ex oculis basilisci egressi, ad ipsum vi speculi reflectuntur, & sic ipsum non tam inficiunt, quàm & interficiunt.

Laur. Lemmer in Laur. Mariali. fol. 271.

Annô 1587. Warschavij in Polonia similis basiliscus inter ædificiorum combustorum rudera observatus est, qui solo aspectu plures homines necavit, & quia nullus audebat cum illo in certamen descendere, placuit eius loci magistratui, hominem quendam mortis reum, & nunc post triduum suspendendum eò ablegáre, qui lætus conditionem acceptans, de speculis sibi ex medicorum consilio providit, quibûs undique circumdatus illi venenatæ bestiæ obviam processit. Et ecce dum basiliscus pestiferô halitu, & visu venenum suum in hominem effundit, per repercussionem specierum venenatarum à glabritie speculorum in ipsum reflexarum, mortuus cóncidit, quem exindè liberatus in perticâ sublimem triumphantis in morem circumtulit.

Ezech. 18. 4. Jac. 1. 15.

Quid aliud peccatum est, quàm ejusmodi pestifer basiliscus, solo halitu, & visu animam necans? *Anima, quæ peccaverit, ipsa morietur.* Et in alio loco *Peccatum, cùm consummatum fuerit, generat mortem.* Quid ergò consilij contrà hunc exitiosum basiliscum omnibus mortalibus exitium struentem? Audi consilium meum: si salutem tuam amas, próvide tibi de Speculo sine macula, quod est SS. COR JESU, hoc, inquam, gratiosum speculum antè oculos tum mentis, tum corporis affíge, hoc sæpiùs inspice, hoc in omni tentatione consule, *& erit tibi quasi vita tua pendens antè te*, ac tunc præsertim, quando tibi cum tota æternitate decertandum.

Deut. 28. 66.

CON-

CONSIDERATIO IV.

SS. Cor JESU perfectissimi amoris Exemplar jam à primo vitæ suæ momento nobis extitit.

Et Verbum Caro factum est, & habitavit in nobis. Joan. 1. 14.

1. INter omnia opera mirabilia, ac Divinæ Potentiæ prodigia nullum majus est, quàm quod DEUS T. O. M. pro homine indigno dignatus sit homo fieri. Erat tunc, antequam VERBUM incarnaretur, humanum genus non absimile illi Paralytico, qui ad piscinam probaticam languens, atque ab omnibus desertus per triginta & octo annos

nos jacebat, hominem non habens, qui, cùm aqua ab Angelo moveretur, ipsum in piscinam demisisset. Tandem advenit benignissimus JESUS, ejúsque miseriis ex intimo corde cóndolens, hunc ægrum verbô vitæ à tam diuturna paralysi non tam sanavit, quàm
• *Joan. 5 8.* & animam ejus perfectissimæ saluti restituit: *Dixit ei JEsus surge, tolle grabatum tuum, & ambula, & statim sanus factus est homo ille.*

En hîc typum & imaginem humani generis, priusquàm VERBUM incarnaretur! languebat tunc temporis mundus totus insanabili peccati paralysi jam à quatuor aut quinque annorum millibus contabescens. Erat tunc orbis plenus idololatris & impiis peccatoribus, tanto Incarnationis beneficiô omninò indignis. Cùm ergò in tanta, ac propemodùm jam desperata miseriâ nullus aut Angelorum, aut mortalium opem ferre posset, assumpsit VERBUM naturam humanam, & cum ea COR mitissimum, quo nostris condoleret, & succurreret miseriis.

Judic. 6. 37. Inspice Emblema, & Vellus Gedeonis in area expansum considera, in quod quietâ ac serenâ nocte ros cœlestis pleno sinu se demisit, cui rori pro lemmate inscribes: *Fœcundat ab alto.* Vel illud ex symbolo Nic. mutuatum:

Descendit de Cœlis.

S. Aug. serm. 10. de Nat. Dom. *Ad hoc*, ait S. Augustinus, *descendit Christus in uterum Virginis, ut exindè acciperet membra, quæ traderet cruci.* Et S. Bernardus: *Ros in vellere, & Christus in Virgine.* Quibus annecto Div. Petrum Chrysol. *Cœlestis imber*, inquit, *virgineum in vellus placidô se fudit illapsu, & tota Divinitatis unda bibulô se nostræ carnis celavit in vellere, donec per patibulum Crucis expressum, terris omnibus in pluviam salutis se effunderet.* Considera vel ex hoc immensum illum amorem divinissimi CORDIS JESU, & finem, ob quem is venerit in mundum; non enim omnia Vet. Testamenti sacrificia DEum Patrem neque ex parte offerentis, neque ex parte rei oblatæ placare poterant. Descendit ergo ipse Unigenitus Dei Filius, & quid fecit? seipsum, ac SS. COR suum à vitæ primordio Patri in propitiationem pro peccatis nostris, & in primam victimam obtulit. O gratum munus! *Ingrediens mundum dicit: Hostiam & oblationem noluisti, Corpus autem aptâsti mihi: Holocau-*

S. Bern. serm. 2. sup. miss. est.

S. Petr. Chrysol. serm. 3. de Annunt.

Hebr. 10. 5.

holomata pro peccato non tibi placuerunt: Tunc dixi: Ecce, venio, in capite libri scriptum est de me, ut faciam, DEus, voluntatem tuam. Psaltes addit: *DEus meus volui, & legem tuam in medio CORDIS mei.* *Ps. 39. 8.*

2. Hîc non immeritò quæres pie Lector, quomodo Incarnatio Verbi in utero SS. Virginis facta sit? Adverte: sicut purissima Margarita in conchi ex cœli rore & fulgore cõflari solet; sic quoque Christus ex Deitate & Humanitate per unionem hypostaticam à Spiritu S. in castissimo Virginis uterõ ex purissimo ejus sanguine conceptus, perfectè in instanti organizatus, & animatus fuit, dum B. Virgo hoc unicum verbum ad Angelum effata est: FIAT. *Cornel. in Luc. 1. 38.* *S. Bern. Tom. 3. Dom. 2. serm. 20. art. 2. c. 7.*

Hæc autem Corporis Dominici forma non major tunc fuit, quàm quantitas unius formicæ, vel apis, vel, ut vult S. Bernardinus, adinstar tenuissimi vermiculi. Habuit tamen præter plenissimum rationis usum omnia attributa divina, & idem tunc DEus erat in tempore, qui nunc est, & fuit in æternitate: O VERBUM BREVIATUM! *Rom. 9. 28.*

Addit B. Albertus M. quòd ex sententia Anatomistarum in fonte sanguinis CORDIALIS cujuslibet hominis reperiantur quatuor rivuli in modum Crucis in Corde humano distantes, ex quibus quatuor Cordis rivulis, in formâ Crucis sibi invicè oppositis, censet idem Author celeberrimus, quòd Spiritus S. purissimum Virginis sanguinem sumpserit, ex quo divinissimum COR JESU, totúmq; ejus corpusculum in instanti formaverit. Nunc sta, & pensa amorem SS. CORDIS JESU, quantùm pro te jam tunc se exinanierit. Considera & dolorem hujus innocentissimi CORDIS, quid pro te jam tunc sustinuerit: *Volve*, inquit S. Bernardus, *& revolve vitam boni JESU, & non invenies eum, nisi in Cruce, ex quo enim carnem assumpsit, semper in pœna fuit.* Et tu Christiane hoc SS. COR JESU non ames? non æstimes? non colas? imò & offendas? *B. Alb. Magn. S. Bern. serm. 3. de pass.*

3. Contigit autem hoc summè admirandum, omniúmque miraculorum longè maximum (quòd DEUS HOMO factus sit) die 25. Martij, quâ luce DEus etiam hominem ex limo terræ formavit: Isaacum ad victimam destinatum, à gladio patris eripuit: Hebræos per mare rubrum feliciter in Palæstinam traduxit, & Pharaonem cum exercitu suo in profundo maris submersit: quo die & Dei Filius tandem post expletos triginta quatuor annos pro salute generis humani *Mansi in festo Annunt. B. V. disc. 1. & c.*

manì pati, Cruci affigi, & mori voluit. En mirandam divinæ Providentiæ dispositionem!

Si olim Israelitæ in tantam admirationem rapti sunt, quando prima vice illud Manna, seu panem illum cœlestem, omne delectamentum in se habentem, de cœlo in terram pluere viderunt, ut præ admiratione tanti prodigij unanimiter in castris suis exclamârint: * *Exod. 16. 15.* *Manhu, quid est hoc?* Quis non miretur immensam tuam bonitatem, O mi JESU! quòd tu ipse, tanquam panis verus & vivus, de cœlo descendere dignatus sis? An tanta res erat salus peccatricis animæ meæ, ut propter eam de cœlesti throno descenderes, homo fieres, & tandem in Cruce morereris? Et, quod plus est, etiam post mortem SS. COR tuum immitì lanceâ transfixum, in scopum amoris relinqueres? O immensus amor hujus Sanctissimì CORDIS tui! Quid tibi, O mi Salvator, rependam? * *Tob. 12. 11.* *Quid possumus dare Viro isti sancto?* dicebat quondam Tobias, *aut quid dignum poterit esse beneficiis ejus?* Et ego dico: Quid dabimus beneficentissimo CORDI JESU, pro nostra salute jam tunc temporis tam indigna passo, ac tandem pro nobis in Cruce aperto? *Quid dignum poterit esse beneficiis ejus, &c.*

4. Obstupuit quondam Jacob, ubi per scalam illam mirabilem Angelos Dei de cœlo in terram descendentes conspexit: * *Gen. 28. 11.* *Viditque in somnis scalam stantem super terram, & cacumen ejus tangens cœlum, Angelos quoque Dei ascendentes & descendentes per eam, &c.*

O Vir sancte! quid adeò demiráris descendentes de cœlo Angelos? quin potiùs obstupesce amorem JESU adeò humiliati, ac de sinu Patris descendentis, & nunc in utero Virginis quiescentis, ubi cœlestia terrenis, & ima summis conjungebat. O pientissime JESU! an non poteras Angelum quendam de cœlo in hanc terram ablegare, ut per illum universalem amnistiam miseris mortalibus publicares? Sed quid audio? qui olim Centurioni dixit: * *Matth. 8. 7.* *Ego veniam, & curabo eum*: Ipse quoque ad nos venire dignatus est, * *Luc. 1. 78.* *visitans nos oriens ex alto*, ut à peccati jugo, & servitute diaboli nos redimeret, & æternùm bearet: O abyssum bonitatis SS. CORDIS JESU! Et ego non amem te?

5. De Elia refert Scriptura, quòd nec pedem quidem in gratiam Regis Ochoziæ tunc graviter ægrotantis movére voluerit, in

quem

quem finem submisit ei Rex duas militum cohortes, ut dignaretur de monte Carmeli descendere: *Homo Dei, hæc dixit Rex, festina, descende.* quid ad hoc zelosissimus Elias? *Si homo Dei ego sum, descendat ignis de cœlo, & devoret te, & quinquaginta tuos.* Quod & ità juxtà vaticinium Prophetæ accidit. O COR durum, & inexorabile! *4. Reg. 1. 11.*

A Magistro ad discipulum me converto. Venerat ad Elisæum Prophetam Naaman Princeps militiæ Regis Syriæ, vir potens, & dives, humiliter eum rogans, quatenùs dignaretur ad se descendere, & à lepra infectam carnem curare: *Venit ergò Naaman cum equis, & curribus, & stetit ad ostium domûs Elisæi.* Quid ad hoc Elisæus? Nuntium solùm ad Naaman misit, qui ipsi indicaret, ut in Jordanem se demitteret, septiésque carnem ablueret, & sic à lepra esse mundandum, ipse verò Propheta, licèt rogatus, ad hunc leprosum Principem non descendit, undè etiam indignans abiit: *Iratus Naaman recedebat, dicens: putabam, quòd egrederetur ad me, & stans invocaret nomen Domini Dei sui, & tangeret manu suâ locum lepræ, & curaret me.* En alterum COR durum! *4. Reg. 5. 9.*

Ità & Sacerdos ille, ac Levita, licèt peregrinum illum Jeruchuntinum expoliatum, semivivum, multísque plagis confectum vidissent, præteribant tamen in via, & neuter dignabatur ad hunc miserum, & ab omnibus derelictum descendere: *Accidit autem, ut Sacerdos quidam descenderet eâdem viâ, & visò illo prætereat, similiter & levita, cùm esset secùs locum, & videret eum, pertransiit.* O CORDA indurata! O corda adamantina! *Luc. 10. 31.*

Considera in his typis prudens Lector imaginem ægrotantis, leprosæ, & vulneratæ animæ hominis, quæ tunc cum Ochozia ægrotavit, cum Naaman lepra infecta fuit, & cum miserò illo Jeruchuntino in latrones incidit, dum per peccatum justitiam originalem amisit, ad quam animam tuam sanandam nullus Angelorum, nullus Patriarcharum, nullus Prophetarum, aut alius quispiam Sanctorum dignatus est descendere, imò verò nec omnes Sancti simul, & collectivè sumpti eam à perditione poterant revocare. Hinc Jeremias ait: *Insanabilis est dolor tuus propter multitudinem iniquitatis tuæ.* Quid ergò in re tam arduâ consilij? *Jerem. 30. 15.*

O infinitam, O immensam bonitatem pretiosissimi Redemptoris tui JESU! verè in misericordia sempiternâ, & in charitate per-

petuâ dilexit te! venit ergò optimus Samaritanus: *Et videns nos, misericordiâ motus est*: venit, inquam, de sinu Patris in uterum Virginis, & descendens de summo cœlo deorsùm usque in hanc lacrymarum vallem, carnem humanam, infirmam, passibilem assumpsit, ut salvos faceret, quos ex nihilo condidit. O verè magnum, imò maximum divinæ Pietatis Sacramentum! *Nullum majus donum*, sunt verba S. Augustini, *præstare DEUS posset hominibus, quàm ut VERBUM suum, per quod condidit omnia, faceret illis caput, & illos ei tanquàm membra coaptaret, ut esset Filius Dei, & filius hominis, & unus Deus cum Patre, unus homo cum hominibus.*

S. Aug. sup. Psal. 85.

6. Amorem hactenùs hujus divinissimi CORDIS JESU jam à primo ejus vitæ momento explicavimus. Nunc & hujus suavissimi CORDIS dolorem consideremus. Dixi superiùs sententiâ SS. Patrum suffultus, SS. Corpusculum optimi JESU in primo Incarnationis instanti quantitatem unius formicæ non excessisse. Considera, quæso te prudens Lector, acervum formicarum, earúmque labores, & curas lustra, & videbis, quòd tenuissima formicula mirâ prorsùs alacritate longè majora, ac graviora onera, quàm ipsa est, in se suscipiat, & ad acervum suum comportet: hinc cernes in earum acervo plures bacillos confractos, & in modum crucis hinc & inde dispositos. Finge pro symbolo formandò tibi ejusmodi formiculam, similem bacillum in modum crucis dispositum alacriter in se suscipientem, cui pro lemmate inscribes: *Excedunt pondera vires.*

O bone JESU! Tu in Incarnatione tuâ similis ejusmodi laboriosæ, ac sedulæ formicæ factus es, dum crucem à Patre oblatam summò gaudiò jam tunc in SS. CORDE tuò suscepisti, usque ad vitæ finem jugiter portandam. Ad scripturam.

7. De Juda Patriarcha recensent sacræ litteræ, quòd ex Thamar genuerit Phares, & Zaram: *Judas autem genuit Phares, & Zaram de Thamar.* Cùm itaque tempus partûs adesset, & hi duo gemelli fratres pro primogenitura non segniter decertarent, quisnam eorum prior de utero materno in hunc mundum exiret, prævenit tandem Zara, qui in ipsa effusione, & eruptione manum suam priùs per uterum matris protendit, *in qua obstetrix ligavit coccinum*, seu rubicundum quendam funiculum; quod ubi advertit

Matth. 1. 3.

Gen. 38. 27.

git Zara, manum rursùs per uterum matris ad se retraxit, & alteri fratri suo Phares primogenituram ultrò concessit.

Miror, quoties hanc pulcherrimam figuram perpendo, quæ singulari non caret mysterio; & quid, obsecro, sibi vult hoc coccinum, quod Zara infans ad se in uterum matris attraxit? Audi S. Paschasium, qui per Zaram Christum JESUM in purissimo utero Virgineæ Matris suæ existentem intelligit, *Zara* enim hebraicè vocatur *Oriens*, & Christus pariter est *Sol oriens ex alto*. Zara autem infantulus coccinum ad se per ventrem maternum retraxit: *Hoc coccinum*, ait idem Sanctus Paschasius, *erat dominicæ passionis indicium*, quam amarissimam passionem mellifluum COR JESU Infantuli jam tunc à primo formationis suæ momento inchoavit: *Tota vita Christi*, ait Robertus Cardinalis, *perpetua passio crucis dici potuit, siquidem ab ipsa conceptionis hora cognovit, sibi crucem esse paratam, & semper eam ante oculos sic habuit, ut verè dici possit, toto vitæ suæ tempore in cruce pependisse.* *S. Paschas. in cap. 1. Matth.* *Robert. Bellar. de gemitu columbæ l. 2. c. 3.*

S. O anima Christiana considera, vel ex hoc infinitum amorem, & dolorem SS. CORDIS JESU. Adamo quondam DEUS Pater pro domicilio dedit paradisum, locum amœnissimum, largissimum, delitijs plenum: & unigenitus Filius ejus eligit sibi locum angustum, & obscurum ergastulum, Virginis scilicet uterum: *Tu ad liberandum suscepturus hominem, non horruisti Virginis uterum.* Hîc quæres, cur Ecclesia dicat: *Non horruisti Virginis uterum?* An non hæc SS. Deipara ipsis Angelis, & cælis purior erat? omninò: *nec primam similem visa est, nec habere sequentem.* quomodò ergò purissimum COR JESU potuisset ab immaculato hoc Virginis uterò abhorrere?

Adverte: non abhorruit COR JESU ab hoc intemeratæ Virginis utero, quin imò pro summis delitijs illi fuit, in hoc ipsis Seraphinis puriore Tabernaculo inhabitare: sed Ecclesia solùm admiratur SS. CORDIS JESU planè immensam charitatem, quòd propter nos, & propter nostram salutem ipse summus Dei Filius dignatus sit homo fieri, & per novem menses in utero Virginis, tanquàm in ergastulo includi, ac tam stupenda, & insolita pro indignissimis hominibus, & peccatoribus, qui nec unquàm tan-

tantam illius bonitatem agnituri essent, statim à vitæ primordiô pati. Ex quibus pulcherrimè infert Cardinalis Bellarminus; *Ex hac tam continuâ Crucis bajulatione collige Dominum tuum nullam quietam horam habuisse, sed assiduò dies ac noctes in salute tuâ operandâ occupatum fuisse.* Et tu pro illo quid agis? Heu! stupendam, & amaris lacrymis non satis deplorandam mortalium ingratitudinem! pro modica præbendâ, pro vilissimo lucrô curritur, laboratur, agonizatur, & solus vilis est amor JESU, & quidem JESU jam in utero Virginis Matris pro nostra salute Crucifixi? Verè O mi JESU, qui Te non amat, anáthema sit, & qui SS. CÒR tuum non veneratur, brutum, non homo est: quis enim plùs pro nobis sustinuit, quàm divinissimum COR JESU? Ah quanta cum patientiâ te hactenus exspectavit, ut aliquandò redires ad COR?

Bellar. locô cit.

Pro coronide observa, quòd P. Laurentius Kepplerus detepido quodam Religioso recenset, qui stans in choro ad hæc sacra verba, cùm in Missa cantarentur: *Et incarnatus est de Spiritu Sanctô*, nec caput inclinare, nec pedem incurvare voluit, sed erecto collô, quasi truncus inter reliquos fratres, omnes se se profundè inclinantes, perstitit. Quid ad hoc dæmon licèt hostis humani generis capitalissimus? *O ingrate*, inquit, *quomodò sic stas erecto collô? cur non inclinas te cum fratribus? Nonne audis, quod cantatur, quòd DEUS propter te factus est homo? si propter me miserum tantùm feciisset, ego ipsi me in perpetuum inclinarem.* Et inflictâ illi gravissimâ alapâ discessit. Heu nos miseros! vel ab ipso dæmone habemus, undè discamus, quomodò debeamus hoc summum Incarnationis mysterium venerari, ac præsertim SS. COR JESU in SS. Sacramentô. Heu quàm debiles hîc sumus, & quàm dormiunt multi? ah! quàm dormiunt multi!

Laur. Keppl. in sacris luminibus f. 273.

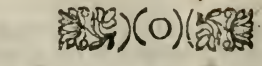

CON-

CONSIDERATIO V.

SS. Cordis JESU in utero materno per novem menses inclusi, vita & actio, crux & passio consideratur.

In carcere eram, & venistis ad me.
Matth. 25. 36.

1. POstquàm VERBUM incarnatum fuit, prima illius cura erat, ut non tam sibi, quàm & nostræ saluti viveret. Hinc sacratissimum COR JESU jam tunc à primo formationis suæ momento cœpit thesaurizare, & virtutum maximarum merita congerere, quibus pauperiem nostram ditaret; proindè jam tunc in utero Virginis Matris salutis no-

 stræ

strænegotium disposuit, & veniam lapsuum promeruit. Et licèt tunc secundùm S. Bernardinum Senensem corpusculum JESU, per Spiritum S. ex una, alterâve sanguinis virgineî guttulâ (prout in priore consideratione insinuavi) efformatum, & in instanti perfectissimè organizatum ac animatum, adeò parvum & exile fuerit, ut vix oculis potuisset videri: *Cùm Christus*, inquit, *in uterum Virginis venit, carnémque assumpsit, tantâ brevitate circumamictus est, ut, si positus fuisset super papyrum vel palmam manûs, vix eum humanus oculus percepisset.* Nihilominùs ille DEUS erat immensus, infinitus, maximus tunc in tempore, qui nunc est, & erat, & erit in omni æternitate, atque perfectissimo modo jam tunc in carcere materni uteri inclusus salutem nostram, & opus Redemptionis operatus est; non absimilis tenerrimo Bombyci, qui, licèt in calathisco, seu in globulo suo, velut in angusto carcere inclusus retineatur, otiari tamen in hoc obscuro ergastulo non solet, sed assiduò fila sua serica etiam ex propriis visceribus parat, undè Lemma non incongruè simili Bombyci impones:

S. Bern. Sen. tom. 3. Dom. 2. serm. 20. ar. 2. c. 7.

Operior, & Operor.

De Tobia, qui secundùm nominis sui etymologiam *Bonus Dominus* interpretatur, refert Scriptura, quòd semper memor fuerit Domini in toto corde suo, ubi etiam in carcere, & in captivitate sub Salmanasar Rege Assyriorum constitutus, totum cor suum pro honore veri DEI conservandô, & pro salute fratrum suorum concaptivorum impendit, pro quorum liberatione, quàm maximè potuit, allaboravit: *In captivitate positus viam veritatis non deseruit, ità, ut omnia, quæ habere poterat, quotidie concaptivis fratribus impertiret.*

Tob. 1. 2.

Non Tobias, sed ipse DEI Filius, verè *Bonus Dominus*, tibi hodiè, anima Christiana, in angustiis uteri materni, velut in obscuro carcere, per novem integros menses captivus sistitur, in quo virgineo carcere Sanctiss. ac Diviniss. COR JESU constrictum, nullum momentum omisit, quin Divinæ Justitiæ satisfaceret, & gloriam Patris sui, atque salutem animarum jam tunc pro viribus quæreret, siquidem hic ejus incarnationis unicus finis fuit, *quærere, & salvum facere, quod perierat.* Age, Amice mi! visite-

Luc. 19. 20.

mus

mus hoc Sanctiſſ. ac tenerrimum COR JESU tanto tempore pro noſtra ſalute in materno carcere incluſum, ne aliquando in extremo illo judicio nobis poſſit objicere: *In carcere eram, & non viſitâſtis me.* *Matth. 25. 24.*

2. Nemo autem mortalium hîc exiſtimet, quòd tunc primùm mitiſſimus JESUS pro nobis pati, crucémque ferre inceperit, cùm ad Montem Olivarium finitâ cœnâ ſe recepit, ſed Crux jam à primo vitæ ejus momento SS. CORDI ejus implantata fuit; vel, ut meliùs dicam, jam ab æterno per prævisionem omnium ærumnarum ac pœnarum, quas pro redemptione mundi aliquando Chriſtus perpeſſurus eſſet, Crux ab illo electa eſt. Et nunquid erat *Agnus, qui occiſus eſt ab origine mundi?* Et nunquid ab æterno Servator noſter ſe Patri promptum exhibuit, ut in plenitudine temporis naſceretur, & pro redemptione mundi in Cruce moreretur? Et nunquid omnes figuræ in Veteri Teſtamento hanc Crucis mortem præſignabant? *Ab initio ſæculorum*, ait S. Paulinus, *Chriſtus in ſuis patitur, & triumphat: In Abel occiſus à fratre; in Noë irriſus à filio; in Abraham peregrinatus; in Iſaac oblatus; in Jacob famulatus; in Joſeph venditus; in Moyſe expoſitus & fugatus, in Prophetis lapidatus & ſectus, &c.* *Vid. R. P. Judocum Andries, S. J. de perpetua Cruce JESU typo 1. Apoc. 13. 8.* *S. Paulin. epiſt. 27. ad Aprum.*

Nunc collige, quid hoc SS. COR JESU in utero Virgineæ Matris incluſum per novem illos menſes, antequam naſceretur, ſenſerit, & quid pro tua ſalute jam tunc ærumnarum ſuſtinuerit. Erat certè Amor hujus diviniſſimi CORDIS intenſiſſimus, ac deſiderium longè maximum, hominem ab interitu redimendi; proindè exiſtimat Guarricus Abbas, quòd hæc captivitas per novem menſes huic SS. CORDI JESU revera non minimum, quem unquam per vitam ſuſtinuit, cauſaverit dolorem; ſpes enim, quæ differtur, affligit animam. Audi ipſum Guarricum loquentem: *Omnium humanarum infirmitatum, vel injuriarum, quas pro nobis pertulit divina Dignatio, ſicut tempore primam, ſic etiam humilitate fere maximam exiſtimo, quod in utero concipi, in utero novem menſium tempore Majeſtas illa incircumſcripta paſſa eſt contineri.* *Guarric. ſerm. 3. de Annunt. B. Virg.*

Sciebat namque amantiſſimus Infantulus jam tunc intrà Virginei ventris anguſtias conſtrictus, ſe eſſe illum magni Patris-familias Filium, ad excolendam vineam (hoc eſt, Eccleſiam) de cœlo

missum, qui occisis & lapidatis jam tot Prophetis & Ministris Dei, tandem & ipse à perfidissimis colonis extrà vineam & urbem Solymæam ejiciendus, in ligno Crucis perimendus, ac tandem consummatis omnibus secundùm SS. COR suum crudeli lanceâ esset transfigendus: *Agricolæ autem videntes Filium, dixerunt intrà se: Hic est hæres, venite, occidamus eum.* Sciebat insuper, se esse illum Jonam, pro salute cæterorum in mare rubrum passionis ejiciendum: *Tollite me, & mittite in mare, & cessabit mare à vobis.* Sciebat adhæc, se esse unicum orbis Redemptorem, humani generis Mediatorem, ac Fidejussorem, qui, quod adversus nos erat, chirographum decreti erat deleturus, & illud Cruci affixurus, hinc desideria, & sacratiss. CORDIS ejus afflictiones internæ crescebant, citò pro homine patiendi, & pro lytro redemptionis ipsum COR suum æterno Patri offerendi: *Et nisi*, ait P. Nierenbergius, *divinâ dispensatione adjutus fuisset, illo ipso instanti, quo cœpit vivere, mortuus fuisset præ doloris magnitudine.* O anima mea! quantum, ah quantum obligata es huic amabilissimo CORDI JESU! quid æquale illi rependes?

Matth. 21. 38.

Jona, 1. 12.

Col. 2. 14.

Nierenb. l. 2. c. 5. de ador. inspirit. & verit.

3. Et adhuc dubitas, quòd Crux SS. CORDI JESU à primordio ejus vitæ usque ad finem illius fuerit assiduò implantata? Consule cor B. Claræ de Monte Falcò, cui aliquando Christus apparuit, prægrandem lassis humeris crucem bajulans, & hisce verbis eam alloquens: *Ave filia! summam gaudiorum tibi affero crucem hanc, quæ nullibi firmiùs figi potest, amplexare, & cor tuum mihi præbe, ut in hac cruce moriaris.* Ex quo tempore B. Clara intensissimum amorem & zelum ergà JESUM Crucifixum in animo sensit, adeò, ut Sorori cuidam ultimò vitæ suæ die diceret: Si Christi Crucem quæris, Cor meum accipe, in quo nil aliud, nisi Christum Crucifixum invenies. Rem eventus probavit, nam posit beatum obitum, cùm corpusculum hujus Virginis aperiretur, in illius Corde Crux, & in eâ JESU pendulî imago cum corona spineâ, clavis, columnâ, & cruento flagello inventa est.

Lyr. de imitat. Jesu pat. l. 7. c. 1. fol. 552.

Similem ac planè mirandum eventum Cantipratanus de Martyre quodam Anonymo commemorat, qui, cùm in captivitate suâ semper gemebundus, & mæstus corde incederet, à tyranno causam rogatus, ut edisseret, liberè respondit: *Ideò semper tristis incedo, quia memor mortis Dei mei continuò in corde meo ejus passionis stig-*

Thom. Cant. l. 1. apum. c. 25.

stigmata porto. Audiit hoc tyrannus, Martyrem sine mora occidi, & cor ejus cultrô dissecari jubet, in quo perfecta Christi Crucifixî imago reperta est, quâ conspectâ & Tyrannus in Crucifixum credidit, & cum suis ad baptismi gratiam pervenit.

Nec absimile illud est, quod de Volvando Ord. Præd. in Argentina civitate Germaniæ refert Quaresmius, qui in more habuit, sive sedens, sive gradiens suô pollice SS. Crucis signum in CORDE suo depingere. Moritur tandem hic devotissimus Crucifixi Cultor Moguntiæ, & post aliquot annos, cùm ossa è tumulo effoderentur, mirum dictu! *Os pectoris* inventum est in perfectissimæ crucis formam transmutatum, in quo & operosam crucem invenerunt, ad demonstrandum sine dubio orbi Christiano, quàm tenerè hic pientissimus Vir SS. COR JESU Crucifixi amaverit, undè meritò cum S. Ignatio Ep. & M. dicere poterat: *Amor meus crucifixus est.* *Vide Quaresm. to. 5. c 10.*

De S. Faustino Confessore narrat Petrus de Natalibus, quòd Crux nive candidior super COR illius, cùm à Matre in lucem ederetur, mirabiliter in carne impressa apparuerit. Simile quid cum S. Rocho accidit, qui, cùm infans miræ pulchritudinis nasceretur, in CORDE rubicundâ & splendidâ cruce signatus apparuit. *Pet. de Natal. lib. 5. cap. 160.*

Taceo plures ejusmodi mixandos eventus; ex quibus prudens Lector collige, si his, & similibus piis Cordibus crux quodammodò per omnem vitam implantata fuit, quæ etiam post felicem istorum hominum obitum non sine prodigio perseveravit; quanto magis nunc credes, quòd in SS. CORDE JESU perpetua crux fuerit constituta? *O si considerarem* (subinfert hîc P. Eusebius Nierenbergius, Vir politissimî ingenij, & in regia Madritensi Academiâ SS. litterarum Professor) *O si considerarem hac opera tua Domine, quomodò expavérem? Utinam fieret Cor meum tanquàm cera liquescens! ponam ut signaculum super COR meum illud COR mœstum amantissimi JESU, quod perpetuò crucifixum fuit: sic in memoria habebo, & tabescet in me anima mea.* *P. Nier. l. 2. c. 5. de ador. in spirit. & verit.*

4. Hanc perpetuam Crucem in utero Virgineæ Matris SS. CORDI JESU à Patre desponsatam, longè anteà in Spiritu prævidit Vates Regius, unde de hoc adventu Christi JESU in carne decantavit: *Gloriâ, & honore coronâsti eum.* Et qualis, obsecro, hæc corona gloriæ, & honoris fuit, quo Cœlestis Pater hunc dilectissimum Filium suum in mundum ingredientem coronavit? Audi rursùs *Psal 8. 6.*

Psal.2.6. Davidem in persona Christi dicentem: *Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus.* O bone JESU! qualis Rex eras tu in ventre Matris captivus? Sapor Persarum Rex adhuc infantulus, & in utero materno existens pretiosâ coronâ, supra pectus Matris impositâ, coronatus est; sic & Christus Dominus à primo conceptionis suæ momento propter unionem hypostaticam à DEO Patre gloriâ & honore coronatus, & ab eo Rex etiam temporalis totius orbis, omniúmque creaturarum designatus est. O Rex mirabilis! *Parvulus Dominus*, ait S. Bernard. *& amabilis nimis*! sed dic, quæso, optime JESU! qualis Rex eras tu in ventre Matris captivus? ubi regnum tuũ tunc erat, ubi potestas & imperium?

Pro dilucidatione hujus conceptûs adverte, quid Apostolus quondam ad Hebræos scripserit; qui, ut Christianos noviter conversos, ad alacriter Christi premenda vestigia animaret, eos vehementer ad contemplationem Christi JESU in cruce morientis ad-
Hebr. 12. 2. hortatus est: *Curramus*, inquit, *ad propositum nobis certamen, aspicientes in Authorem fidei, & consummatorem JESUM, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem confusione contemptâ.*
Rupert. Abb. Tuitien-sis. hic. Suprà quæ verba Rupertus Abbas hanc pulcherrimam proponit quæstionem. Pater æternus, inquit, SS. CORDI JESU jam tunc à primo vitæ instanti liberam dedit electionem, an ut Rex Magnificus cum potestate magnâ, & majestate hunc mundum ad gaudendum vellet ingredi, an verò pauper, & humilis crucis viam, passiones, & dolores, afflictiones, & ærumnas per omnem vitam amplecti, ac tandem se ipsum ad redemptionem humani generis in cruce ad immolandum offerre?

Quid hîc expectatis mortales? qualem resolutionem (ex qua vestra pendebat salus) à dulcissimo CORDE JESU vix incarnati speratis? Audite cœli, quæ loquor, audiat terra verba oris mei: *Ipse autem proposito sibi gaudio* elegit, *& sustinuit crucem, confusione contemptâ*; hanc præ omnibus mundi regnis elegit, ut adimpleretur, quod David fideli carmine cecinit: *Regnavit à ligno DEUS.* hæc fuit illa gloria, & honor, quo SS. COR JESU à primo conceptionis instanti coronavit Pater æternus; undè jam tunc, prævidens vivacissimâ apprehensione, & perfectissimâ cognitione tot injurias Divinæ Majestati per peccata hominum irrogandas, & damnum irreparabile humano generi indè emergens, pro Ecclesia

sua

sua tenellus Infans caput objiciebat spinis, aures opprobriis, oculos lacrymis, genas colaphis, faciem sputis, os felli, collum catenis, brachia funibus, dorsum flagellis, pectus injuriis, manus, & pedes ferreis clavis, SS. COR suum crudeli lanceæ, ac totum denique Corpus infinitis doloribus. Collige ex hoc prudens Lector, quale regnum, qualisque vita, & actio amantissimi, & divinissimi CORDIS JESU in utero B. Virginis, ac Matris existentis fuerit: *Non minor afflictio*, ait citatus Nierenbergius, *latuit in CORDE JESU ab illo instanti, quàm habuit in horto, cùm sudavit sanguinem per omnia membra: quemadmodum illic ex viva apprehensione dolorum, & cruciatuum passionis suæ insolitò & terribili modò afflictus fuit; sic etiam æquè intensè apprehendit eosdem dolores in utero amantissimæ Matris: cognitio enim Christi non fuit imperfecta, eo maximè tempore, quo negotium nostræ redemptionis acceptavit, & proposita ei fuit sine ulla dissimulatione omnis difficultas toleranda, & vincenda.* Hæc magnus ille Doctor Hispanus de SS. CORDE JESU adhuc in utero Matris latentis. O anima Christiana! visitemus sæpiùs in hoc virgineo carcere afflictissimum COR JESU, & discamus ab illo patientiam, humilitatem, puritatem, amorem Dei & proximi &c. *Jo. Eusеb. Nierenb. l. 2. c. 5. de adorat. in Spirit & verit.*

5. Pro confirmatione dictorum Davidem considerate, ut adolescentulum in Regem à Samuele inunctum: *Tulit ergo Samuel cornu olei, & unxit eum in medio fratrum.* Verùm quid fecit hic puer sic in Regem inunctus? num mox ad pacificam regni possessionem transiit? minimè, sed COR suum varias sustinendo persecutiones, labores, afflictiones &c. usque ad 30 ætatis annum ad majora certamina paravit, undè mox ut puer cum ursis, leonibus, & Goliâ gigante congredi non dubitavit, ex quorum faucibus ablatas oves fortiter eruit: *Veniebat leo, vel ursus, & tollebat arietem de medio gregis, & persequebar eos, & percutiebam, eruebámque de ore eorum.* *1. Reg. 16. 12.* *1. Reg. 17. 34.*

En hîc insignem typum habes Christi JESU, ut tenerrimi puelli in utero Matris, à Patre quidem in Regem inuncti, & sic ab Angelis adorati: *Et adorent eum omnes Angeli ejus:* sed qui pariter jam tunc per 9. illos menses sacratissimum COR suum ad omnes labores, ærumnas, pœnas, afflictiones, ac præsertim ad cruentum illud certamen parabat, cum diabolo, morte, & peccato pòst *Hebr. 1. 6.*

to post 34. annos ineundum, & in monte Calvario propriâ morte consummandum. Et hæc vita CHRISTI JESU adeò amara in utero illo maternò (cùm jam tunc omnia illi essent præsentia, & insuper accederent tot enormes in Patrem offensæ) existimat S. Mater Theresia, quòd SS. CORDI JESU summum inter omnia tormentum extiterit: *Ipsa mihi persuadeo, & propè certa sum, multò majora, & atrociora hæc tormenta fuisse, quàm quæ in sacratissimo sua passione pertulit.* Hæc illa.

S. Theresia in Castello animæ, mansione 5. cap. 2.

Hanc immensam charitatem, & afflictionem SS. CORDIS JESU incarnati, cùm propensiùs aliquandò considerâsset B. Maria Magdalena de Pazzis Carmelitana, quòd Verbum illud divinum adeò se se humiliaverit, & de sinu Patris in purissimum Virginis uterum descenderit, undè membra sumeret, quæ traderet flagellis, spinis, cruci, animò abrepta, sensit CORDI suo divinùs hæc verba inscripta: *Verbum Caro factum est.* O utinam & cordi nostro lapideo, stylò ferreò amor SS. CORDIS JESU incarnati, Evcharistici, Crucifixi insculperetur!

Vide annum Marianum P. Barrij die 20. Aprilis.

Demùm ut concludamus hanc nostram considerationem, ad id attendamus oportet, in quo nobis exemplo præierat Beata Agnes de Monte Politiano ex Ordine S. P. Dominici, de qua refertur in ejus vita, quòd SS. Deiparam sæpiùs humilibus votis, ac suspirijs deprecata fuerit, quatenùs sibi dulcissimum Filium suum ac Puerum JESUM monstraret. Annuit tandem piis hujus Virginis precibus Beatissima Dei Parens, illíque se spectabilem reddens, Infantulum suum JEsum inter brachia ejus deposuit, quem Beata Agnes summò animi cum gaudio recipiens, castisque osculis devenerans, diu suaviter amplexata est. Tandem cùm Sanctiss. Virgo & Mater hunc Filium suum ab illa reposceret, S. Agnes illum quidem restituit, sed crucem parvam mirè fulgentem, quam divinus ille Pusio in Pectore suo gestabat, perpium furtum abstulit, ac penès se, quoad vixit, in singulare amoris pignus retinuit; quæ Crux cœlestis etiamnum in illo monasterio Politiano piè asservatur, & religiosè colitur. Accede & tu O anima Christiana ad SS. COR JESU, vel in utero, aut in sinu Sacratiss. Deiparæ reclinatum, & si patiter te cruce suâ donaverit, quam sibi à primo conceptionis instanti unicè desponsavit, O te felicem, O beatam animam! sic eris & consors gloriæ Sacratiss. CORDIS JESU! si nunc in vita cor tuum particeps fuerit amarissimæ crucis, & passionis ejus.

CON-

CONSIDERATIO VI.

Expenditur Amor SS. Cordis JEsu, nunc à Virgine in lucem nati, & in pauperrimo præsepio ab illa reclinati.

Et peperit Filium suum Primogenitum, & pannis eum involvit. Luc. 2. 6.

1. NOn possum capere mirabilem illum modum, quem olim Elisæus, cùm filium Sunamitidis mortuum ad vitam revocare vellet, adhibuit. Amandavit primùm hic Propheta famulum suum Giezi cum baculo, ut hujus ope puerum defunctum resuscitaret: sed neque servus, neque baculus tam arduum opus poterat efficere. Quid igitur Elisæus?

4. Reg. 4. 34. us? Ipse ad ædes Sunamitidis descendit, ubi *incubuit super puerum, posuitque os suum super os ejus, & oculos suos super oculos ejus, & manus suas super manus ejus, & incurvavit se super eum, & calefacta est caro pueri, & oscitavit puer septies, aperuitque oculos.* Res stupore plena! quomodò, obsecro, grandævus ille Prophera adeò sese potuit incurvare, coarctare, & membra sua in tantum abbreviare, ut illa super membra pueri demortui poneret, & sic illum ad vitam revocaret?

S. Aug. ser. 11. de verbis Apost. Respondet ad hoc magnum illu[illegible] ecclesiæ sidus S. Augustinus; quòd hic puer mortuus genus humanum, Giezi verò cum baculo Moysen, & Elisæus Christum in typo repræsentaverit. Sed neque Moyses, neque virga ejus prodigiosa (SS. Crucis Figura) potuit humanum genus sine suo Magistro ad vitam revocare. Venit igitur ipse Christus grandis ad parvulum, Salvator ad salvandum, vivus ad mortuum, & quid fecit? Ecce! abbreviavit se VERBUM, infantilia membra induit, parvum parvo se coaptavit, ac Cor suum vivum suprà cor nostrum mortuum posuit: *ut efficeret*, ait S. Augustinus, *corpus humilitatis nostræ conforme corpori gloriæ suæ.* O immensus, ô ineffabilis amor SS. CORDIS JESU! nunc denuò pro omnium salute à Virgine in lucem nati? cui te comparabo, ô COR amabile, milliésque adorandum?

Symbolum inspice, ubi orientem Solem spectabis, qui tenebras caliginosæ noctis dispellit, & optatam diem universo terrarum orbi reducit, cum inscripto lemate, ex Psalmis Davidicis mutuatò;

Psl. 103. 30.

Renovabit faciem terræ.

Malach. 4. 2. Talis, inquam, Sol erat & SS. COR JESU, jam in nativitate suâ; de quo pulcherrimum vaticinium dedit Malachias Propheta: *Orietur*, inquit *vobis timentibus Nomen meum Sol justitiæ, & sanitas in pennis ejus*, hoc est, sub brachiis ejus, jam tunc in præsepio, quasi in cruce extentis. Videamus modò, qua ratione hic Mysticus Sol ortus sit,

Cant. 6. 9. 2. Non immeritò in sacro Epithalamio Beatiss. Deipara à Spiritibus cœlestibus auroræ consurgenti assimilata est: *Quæ est ista, quæ progreditur quasi aurora consurgens?* siquidem aurora noctis obscuræ terminus, & lucis ac diei initium esse solet, ad cujus adven-

ventum mox ros candidissimus de cœlo venit, quo terra ab æstu refrigeratur, ac mirè fœcundatur. Solet autem aurora, quasi prægnans mater, cùm in majorem splendorem proficit, ipsum sereniss. astrorum Regem, Solem, inquam, quasi filium suum feliciter mundo parturire, & sic, quod haud immeritò admirandum, Mater à Filio, & Filius à Matre paritur, quia aurora omnem splendorem ac radios suos à Sole participat. Undè lemma huic mysticæ Auroræ MARIÆ, Christum JESUM, Solem justitiæ in antro Bethlemitico parturienti, non incongruè impones: *Pario, qui me parit. Hæc est*, ait B. Petrus Dam. *Aurora, quam sequitur, imò de qua nascitur Sol justitiæ.* Contigit autem hæc Nativitas sequenti modo. *S. Petr. Dam. serm. de Assumpt. Virg.*

3. Cùm paulatim tempus partui vicinum adesset, tenerrima Virgo cum castissimo Sponso suo Josephò, ad Romani Cæsaris edictum, in Bethlehem Urbem profecta est, ubi rigidâ hyemis tempestate diversorium nullum, licèt per cunctas civitatis plateas quæsiissent, invenêre; undè necessitate compulsi, & Divinâ sic ordinante Providentiâ, quia homines Regi Cœlorum hospitium negârunt, pecora nascituro DEO stabulum obtulêre, quò B. Virgo ingressa, antrum in saxo concavo elegit, ubi *desideratus cunctis gentibus* in lucem nasceretur. *Agg. 2. 8.*

O Seraphini! O Spiritus cœlestes! advolate nunc de cœlo in vilissimum bestiarum tugurium, & ibidem sanctiss. ac puriss. COR Reginæ vestræ, totum in oratione & amore Dei absorptum, & charitate divinâ quodammodò incensum considerate, quomodò nunc in singula momenta unicum COR suum, dulcissimum Filium nascitura expectet. Et ecce tibi! *Cùm quietum silentium tenerent omnia*, ipso medio noctis articulo *VERBUM DEI incarnatum* è puriss. Virginis viscribus, salvâ ejus virgineâ integritate, sine ullo parturientis dolore in lucem prodiit, séque oculis SS. Matris suæ obsequiosus Infantulus exhibuit, cujus prima vox aliorum more infantium vagitus, & lacrymæ fuerunt, ad peccata nostra jam tunc animitùs deploranda. Ideò Salomon, qui Christi typus erat: *Et ego*, inquit, *natus accepi communem aërem, & in similiter factam decidi terram, & primam vocem similem omnibus emisi plorans.* *Sap. 18. 14.* *Sap. 7. 3.*

Quem exindè SS. Virgo, postquàm eum in genua provoluta devotissimè adoravit, in brachia susceptum, inter suavissima oscula, pannis ac fasciis involvit, & ubere de cœlo pleno lactavit. Interim

veloces Angeli, quasi impetu facto, de cœlo ruunt, ut recèns natum Infantem, Dominum ac DEum suum non tam in humana carne vidérent, quàm & devotissimâ adoratione venerarentur. Ad hoc enim
Hebr. 1. 6. alludit Apostolus: *Et cùm iterùm introducit Primogenitum in orbem terræ, dicit: & adorent eum omnes Angeli ejus.*

4. Sed en! accurrunt & Pastores voce Angelicâ admoniti, ut recèns natum Salvatorem in spelunca non tam inviserent, colerent, & adorarent, quàm & debitum illi gratitudinis suæ testimonium exhibérent. O quis erat tunc istorum pastorum sensus? quis amor ac fervor, cùm cœli, terræq; Dominum, nunc ut pauperrimum Infantulum in stabulo inter muta animalia supra fœnum jacentem contuerentur? Quis dicet, quàm piis, quàm ferventibus tunc cor eorum ergà SS. COR JESU flagrârit affectibus? si enim jam tunc erat SS. COR JESU velut speculum ustorium, in cujus concavitate, tanquàm in centro radij solis magis uniti, fortiùs urere, & accendere solent, quàm ardens igitur debuit fuisse cor eorum? Si cor quondam duorum
* *Luc. 24. 33.* Discipulorum in Emaus ergà SS. COR JESU adeò ardebat, ut præ stupore exclamarent: *Nónne cor nostrum ardens erat in nobis?* quantò magis dicti pastores tunc jam verâ fide interiùs illuminati, & divinâ gratiâ excitati, poterant dicere: *Nónne cor nostrum ardens erat in nobis?*

Et tu interim, anima mea, quid agis? quamdiu ex toto corde hoc diviniss. COR JESU non amabis? quamdiu repugnabis tot sanctis ejus inspirationibus? quid, quæso, te adhuc retinére potest ab hoc purissimo amore? an vitæ comoditas tuæ? an respectus humanus? an concupiscentia, vel aliqua sensualitas? an alia creatura poterit te separare ab hac charitate? O te miseram! quoties dicis: O mi DEus! ex toto corde amo te; si verè amas, ubi probatio amoris? si COR JESU non amas, quid ergò amas? Hinc prò dolor! tuus in vita spirituali languor venire solet, heu misera! ipsa non
Ier. 48. 10. considerans, quòd maledicta sit illa anima, *quæ facit opus Domini negligenter.* Proindè solve aliquandò cum Moyse calceamenta de pedibus tuis, & sic ad rubum ardentem & incombustum, hoc est, ad VERBUM INCARNATUM, amore tui flagrans, accede. Audi,
Exod. 3. 7. quid etiamnùm ex hoc mystico rubo inflammatum COR JESU ad te loquatur: *Vidi*, inquit, *afflictionem populi mei in Ægypto, & clamorem ejus audivi, & sciens dolorem ejus, descendi, ut liberem*

rem eum. En! non venit perdere, sed salvare; ipse enim est, de quo priùs vaticinatus est Michæas: *Non immittet ultrà furorem suũ, quoniam volens misericordiam, est: deponet iniquitates nostras, & projiciet in profundum maris omnia peccata nostra.* *Mich. 7. 18.*

5. Et ut majorem adhuc stimulum tibi addam, ut cum omni fiducia ad hoc amabilissimum COR JESU in præsepio reclinati venias; perpende unà mecum ingens illud prodigium, ubi quondam Sol tempore ægrotantis Ezechiæ per novem gradus, hoc est, per numeros I. II. III IV. V. VI. VII. VIII. IX. retrogressus est, & in gradu decimô, qui per crucem, hoc est, per X. scribi solet, ultro in horologio Regis Achaz quievit: *Invocavit igitur Isaias Prophetа Dominum, & reduxit umbram per lineas, quibus jam descenderat in horologio Achaz retrorsùm decem gradibus.* Ad quod prodigium mox Ezechias Rex sanitatem recuperavit, & DEO Sospitatori suo submissas in templo gratias persolvit. *4. Reg 20. 11.*

Stupendum hoc quis neget fuisse miraculum, & omnibus retrò sæculis prorsùs inauditum? Tempore Josue invictissimi quondam belli, & Israëlitarum Ducis sol quasi adhuc per diem integrum in statione suâ permansit immobilis: *Stetit itaque sol in medio cœli, & non festinavit occumbere spatiô unius Dei.* Verùm hac vice sol non tantùm sterit, sed & contrà omnem naturæ cursum per novem gradus usque ad X. in umbra horologij retrogressus est; O stupendum miraculum! quis unquàm simile audivit? *Josue. 10. 13.*

Sed quid miramur solem illum per 9. gradus retrogredientem, & in gradu decimo consistentem? Quin potiùs miremur Christum JESUM, verum illum justitiæ solem, amore nostri 9. Angelorum choros in cœlo relinquentem, & in gradu decimo, hoc est, in humana naturâ primùm in vilissimo præsepio se sistentem, ac demùm in cruce, quæ X. gradum per ligna transversa clarissimè exprimere solet, ultimatò quiescentem, ubi humanum genus, ægrotum illum magnum ab ægritudine animæ non tam sanavit, quàm & per SS. Passionem suam cum Patre æterno reconciliavit: *Magnus*, ait S. Augustinus, *de cœlo descendit Medicus, quia magnus in terra jacebat ægrotus.* *S. Aug. tr. 15. in Joan.*

O anima Christiana, quis hunc immensum amorem Sacratiss. CORDIS JESU non obstupescat? quis non totus reciprocò liquescat amore? quid igitur moraris? Accede ad hoc COR altum, COR

humile, COR mansuetum, COR Patri obediens usque ad mortem, & licèt in præsepio (crucis typō) tibi videatur dormire, in tuam tamen salutem semper vigilans est, hinc in Canticis ait: *Ego dormio, & COR meum vigilat.* *Cant. 5. 2.*

6. Ad hoc SS. COR JESU in antro Bethlemicō quiescens, jam olim in umbrā videtur ardentissimis votis aspirāsse David! *Sitivit in te anima mea, quàm multipliciter tibi caro mea?* Hinc non poterat ampliùs se tenere, quin publicè coram omni exercitu suo in illa ardentia prorumperet desideria: *O si quis mihi daret potum aquæ de cisterna, quæ est in Bethlehem juxtà portam!* Audiunt hoc tres fortissimi militum, qui per castra hostilia Philistinorum non sine vitæ periculō penetrantes, de dicta cisternā sitibundo Regi optatam aquam deferunt, quam tamen Rex noluit bibere, *sed litavit eam Domino.* Mirum dictu! si tantō desiderio David aquæ potum à Bethlemica illā cisternā desideravit, cur illam non bibit? Resp. S. Ambrosius: *Sitiebat David non aquam de lacu, qui est in Bethlehem, sed oriundum ex Virgine Christum.* de quo vivo fonte, hoc est, de SS. CORDE JESU cupiebat unicè ardentem sitim suā restinguere: *Sitivit anima mea ad Deū fontem vivum.* *Psal. 62. 2.* *2. Reg. 23. 15.* *S. Ambr. Apol. 1. Davidis c. 7.*

Desideravit autem David hoc SS. COR JESU nascituri non ut puteum aquarum viventium, ut quondam dilecta Sponsa, sed ut fontem vivum: *Apud te est fons vitæ.* Undè etiam cervo sitibundo, ad vivos aquarum fontes in æstu anhelanti, se comparavit: *Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ità desiderat anima mea ad te DEUS:* cervus enim, cùm vulnus sagittæ intrà se sentit, vel si post esum serpentis vehementi siti æstuat, vel si à canibus agitatus est, summā pernicitate, & aviditate ad vivos fontium, & fluminum latices rapi solet, ut sic vires suas reficiat. Sic, inquit David, *desiderat anima mea ad te Deus &c.* *Psal 41. 3.* *Cant. 4. 15.* *Ps. 35. 10.* *Ps. 41. 2.*

Oportet hîc observes prudens Lector magnum discrimen inter puteum, & fontem. Puteus aquam vivam in uno tantùm loco detentam habet, qui se diffundere volens, per venas secretas, & per occultos canales humanis oculis invisibiles se tacitè diffundit: sed fons vivus effusō gurgite omnibus in commodum fluit, ac tandem ex parvis rivulis in fluvium accrescit, ut patet in Danubio &c.

Attolle nunc altiùs oculos tuos, & considera bonitatem VERBI,

BI, secundùm quod in se ab æterno fuit, ubi quidem *puteus aquarum viventium* extitit, de Patris sinu per generationem æternam absconditè fluens, & pro animarum salute jam tunc in Sacrificium se se voluntariè offerens, sed postquàm in tempore idem VERBUM caro factum est, amor, & bonitas SS. CORDIS ejus, velut *fons* omnium gratiarum, & benedictionum foràs prosiliit, qui tandem in Calvario jugò accrescens in fluvium per omnes mundi partes se diffudit; undè canit Ecclesia: *Mite Corpus perforârunt: Unda manat & cruor: Terra, pontus, astra, mundus, quo lavantur flumine.* Vide nunc, qualem fontem Rex David quondam in umbra desideraverit, & Christi nascituri, & Christi in cruce morituri, ad cujus SS. COR jam tunc in typo suspirabat. *Vide le Blanc in hunc locum To. 3. f. 508. & seq.*

7. Ex hoc colligo, quænam fuerit illa nubecula parvula, quam Elias quondam post tam diuturnam terræ siccitatem super mare Mediterraneum ascendentem conspexit: *Ecce nubecula parvula, quasi vestigium hominis.* Per quam nubeculam appositè SS. COR JESU hactenùs per 9. menses in purissimo Virginis utero absconditum, & nunc in lucem progenitum intelligimus: *Nubecula parvula ascendens de mari* ait S. Aug. *carnem Christi figurabat, quæ in mari mundi istius nascitura erat.* De nubecula autem Eliæ constat, prout infrà pluribus dicemus, quòd adeò se se diffuderit, ut non tantùm illam terræ regionem, sed orbem planè universum implèverit, ex cujus salutari pluviâ cadente post tam diuturnam siccitatem omnis terra mirum in modum restaurata, & quodamodò de novo animata est: *Et facta est pluvia grandis.* *3. Reg. 18. 44.* *S. Aug. Serm. 201. de Temp.*

O anima Christiana, aspice suavissimum COR JESU nunc quidem per aliquam nubeculam, seu carneum velum in præsepio *Velatum*, sed tandem in cruce per clavem lanceæ omnibus *Revelatum*! Proh! in quàm saluberrimas pluvias tunc hoc SS. COR JESU se non effudit? Hinc meritò S. Cypr. hoc divinum COR complementum, & ultimâ nostræ justitiæ perfectionem appellat: *Sanguis ille manavit ad complementum, perfectionémque totius justitiæ.* Vide nunc, quàm immensus omnium gratiarum thesaurus sit SS. COR JESU: *Certus sum* ait S. Aug. *quòd in hac die, qui ex corde pœnituerit, & ad vomitũ reversus non fuerit, quodcunque petierit, dabitur illi.* *S. Cypr. de pass. Dom.* *S. Aug. ser. 3. de Nativ.*

8. Finem huic nostræ considerationi imponat S. Euphemia, Virgo & corpore, & animò venustissima, quæ ab ineunte ætate Divinum San-

P. Paul. de Barry in Anno Mar. 24. Decemb.

Sanguinum Sponsum, ac SS. Matrem ejus Virgineam sibi elegit prò viribus imitandos: undè oblatas à patre nuptias cum nobilissimo Juvene constanter recusavit. Et ut magis huic divino Sponso Cor suum, datámque fidem probaret, sibi clàm in sacello nasum, & labia cultrò præcidit, ut sic liberiorem occasionem haberet DEO ex toto corde inserviendi, & cor mundum servandi. Summè hæc res patrem afflixit; qui totus præ iracundia exardescens filiam in exilium mittit, mandátque villico suo, ut Euphemiam durissimè, & pessimis quibusve modis tractáret, quas calamitates, verba, & verbera illa ob JESU amorem forti animò per septem annos toleravit. Interim adest exoptata dies Natalis Christi Domini. Quid agit Euphemia? stabulum de nocte intrat, & præsepium sibi ante oculos ponit, amorem illum immensum SS. CORDIS JESU in stabulo nati, ardentibus suspirijs, ac lacrymis considerans, & rogans, quatenus tandem, si divinæ ejus placeret voluntati, suis malis finem imponeret. Audiit preces mitissimus Salvator, qui mox Matrem Virginem de cœlo amandat, quæ multitudine Angelorum stipata, Euphemiæ videndam se præbet, & ad constantiam hortatur, sacrísque manibus vulnera contingens, abscissas ei aures, & labra insigni miraculò restituit. Pater de hoc stupendò, & cœlitùs collato beneficio edoctus, à filia veniam postulat, cui in eodem stabuli locò, ubi hæc contigerunt, monasterium ædificat, ubi vitam superstitem sanctissimè traduxit, ac beatâ tandem morte finivit.

Tantum profuit huic S. Euphemiæ memoriam Christi recèns nati in stabulo egisse, ejúsque divini CORDIS in nos amorem considerâsse, cujus etiam sanctissimæ voluntati COR suum ex integro in omni adversitate consignavit. Imitare & tu hoc tam illustre exemplum, & locò præsepij cor ei tuum in lectulũ præpara, quod & S. Catharina Senens. fecisse legitur, quæ à Christo Sponso suo edocta, cellulam in medio CORDIS sui construxit, in qua JESUM etiam in omnibus occupationibus suaviter circumferebat. O felix illa anima, quæ JESUM in corde suo retinet: *Magna ars est*, ait Kempensis, *scire cum JESU conversari, & scire JESUM tenere, magna prudentia.*

Reymun. in ejus vita.

Kemp. de imitat. Chr. l. 2. c. 8.

B. I. C. A. C. Nr. 1736. dr. 40

CON-

CONSIDERATIO VII.

SS. Cor JEſu mox à Nativitate ſuâ opus Redemptionis noſtræ & patiendo, & exemplo docendo incipit.

Reclinavit eum in præſepio, quia non erat eis locus in diverſorio. Luc. 2, 7.

1. MOyſes infantulus recèns in lucem natus, cùm jam tunc ab Ægyptiis ad necem quæreretur, à Matre ſuâ in arcula ex junciſ contexta, & exteriùs bitumine ad aquas arcendas benè oblinitâ, repoſitus eſt : *Sumpſit ſiſcellam ſcirpeam, & linivit eam bitumine ac pice : poſuitque intùs infantulum, & expoſuit eum in carecto ripæ fluminis.* *Exod. 2. 3.*

minis. O miserandam hujus formosi, ac tenelli infantis conditionem! Quid peccâsti innocens puſio, quòd in fiscella scirpeâ, aut certo naufragio, aut Crocodilis, horrendis Nili incolis, in escam exponaris?

Agnosce prudens Lector in Typo Archetypum: Movses, innocens victima, quid aliud in typo præsignavit, quàm Christum JESUM, optimum Salvatorem nostrum? qui vix in lucem natus, à SS. Matre suâ in simili fiscellâ, seu in pauperrimo præsepio inter
Luc. 2,7. jumenta reclinatus est: *Et reclinavit eum in præsepio, quia non erat eis locus in diversorio.* Et cur, obsecro, in præsepio? Observant hîc sacri Expositores, quòd hoc præsepe ligneum, quod modò Romæ in Basilica S. Mariæ Majoris religiosè asservatur, & colitur, jam tunc Christo, tenello Infanti, typus fuerit amarissimæ
B. Dam. serm. 11. Crucis per omnem vitam imposterùm perferendæ: *Christus*, inquit Beatus Petrus Damianus, *in præsepio reclinatus, legem martyrij præfigebat.* Et de Sylveria: *Meus JEsus*, ait, *frigori expositus, & super durum lignum accumbens, martyrij passiones*
Jo. de Syl. t. 1. l. 2. c. 1. q. 9. *ac dolores jam ferre incipiebat.*

2. In cujus rei finem pro Symbolo hunc ipsum divinissimum Infantem in scirpea fiscellâ reclinatum tibi exhibemus, cui à divina Manu Crux prægrandis offertur, quam ambabus manibus, ac generosò & alacri corde acceptat, cum lemmate, quod ipse sibi quondam fecit, & per os ac pennam Regij Vatis mundo publicavit:

Ps. 39. 7.

Ecce Venio!

Vide, & considera in his, prudens Lector, mirabilem Divini Numinis dispositionem; non enim placebant amplius illi Israelitarum holocausta ac Sacrificia, aut taurorum vel vitulorum sanguis, sed aliam pacificam victimam pro expiandis totius mundi peccatis Divina postulabat Justitia, & quam illam? Intuere hîc innocentissimum ac divinissimum COR JESU, ad omnem Patris nutum paratum, hanc, inquam, innocuam victimam sibi voluit offerri Deus, quam mitissimus Infans prompto mox animo obtulit, unde
Ps. 39. 7. apud Psaltem ait: *Holocaustum & pro peccato non postulâsti:*

Tunc

Tunc dixi: Ecce venio! *In capite Libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: DEus meus volui, & legem tuam in medio Cordis mei.* Ecce in medio Cordis!

3. Inquirunt Sancti Patres, quisnam ille Homo Nobilis fuerit, de quo S. Lucas commemorat, quòd in regionem longinquam profectus sit, ut ibidem sibi novum regnum acquireret: *Homo quidam Nobilis abiit in regionem longinquam, accipere sibi regnum, & reverti?* Luc. 19. 12. Resænigmati similis est. Quis ergò Homo ille Nobilis? & quodnam illud regnum, quod tantò studiò quæsivit? Respondet S. Basilius, quòd Homo hic Nobilis non alius fuerit, quàm Christus, amantissimus Salvator noster: *Nobilis non solùm secundùm Deitatem, sed etiam secundùm genus humanum, ex semine David secundùm carnem*, hic, inquam, Homo Nobilis peregrè profectus est, cùm sinum Patris sui in cœlo reliquit, & in hunc mundum, velut in regionem longinquam venit, in quo sibi regnum non sine summo labore quæsivit. Et quodnam illud regnum? Sanctissimum COR JESU contemplare, & in eo hoc regnum invenies: *Regnavit à ligno DEUS*: hoc, inquam, regnum amarissimæ Crucis illi præ omnibus hujus mundi regnis fuit, quam ipsi, Pater pro dote jam tunc in præsepio desponsavit, de quo & Isaias refert: *Filius datus est nobis, & factus est Principatus super humerum ejus*, imò & super COR ejus, quia semper per omnem vitam suam hunc principatum JESUS in Corde suo portavit: *Dicite in nationibus, quia Dominus regnavit à ligno.* S. Basil. in hunc locum. Rom. 9. 5. Isa. 9. 6.

4. In confirmationem hujus veritatis audite, quid de Sanctissimo CORDE JESU in præsepio nunc placidè quiescente S. Joannes commemoret, qui, postquam æternam illam VERBI generationem graphicè descripsit: *In principio erat Verbum, &c.* Tandem ad generationem istam humanam descendit, quam paucis, sed nimiùm ponderantibus verbis adumbravit: *Et Verbum Caro factum est, & habitavit in nobis: Et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi Unigeniti à Patre.* Jo. 1. 1. Quid ais, dilecte Christi Discipule? Qualis, obsecro, hæc gloria Sacratissimi CORDIS JESU in præsepio, ubi omnia clamant austeritatem,

tem, paupertatem, humilitatem, miseriam, contemptum? *Et vidimus gloriam ejus?* Qualis gloria, nasci inter jumenta, vivere inter assidua tormenta, ac tandem mori in Cruce inter latrones? Et hoc gloriam vocas? Audi, quid ad hanc pulchertimam quæstionem Os Aureum respondeat: *Flagella*, inquit, *spineam coronam, Crucem, & cætera passionis opprobria, ac tormenta vocat gloriam Unigeniti à Patre*: ideò enim venit in mundum, ideò conceptus, ideò à Virgine lactatus, ideò à Joseph Patre nutritiò educatus est, ut tandem in Cruce pro omnium salute moreretur amoris victima, &, quod plus est, etiam post mortem, & exantlata omnia tormenta COR suum nobis in pignus sinceri amoris commendaret. O bone JESU! non me capio ampliùs præ admiratione ob hunc tam immensum amorem divinissimi CORDIS tui! Itáne super omnem modum diligis me, O Sanctissimũ COR JESU, ut gloriæ tibi ducas, pro me pati? & cor meum non redamet te? Ob mea peccata infinitis opprimeris angustiis? & ego non desistam, peccata accumulare peccatis? O bone JESU! nimis serò amavi amabilissimum COR tuum! En, habes hic confitentem reum, impostorùm non alius erit mei amoris scopus, quàm SS. COR tuum.

S. Chrys. hom. 11. in Joan.

5. Revertor ad Scripturam. Videtur mihi hic Divinus Puerulus, ut quondam ille Joseph Magni Patriarchæ Jacobi filius, cui pater in signum singularis & cordialis amoris, quia in senectute illum genuerat, tunicam polymitam fecit, quâ veste indutum innocentem Josephum ad fratres suos, pecora in Sichem pascentes, amandavit; qui mox, ut rabidi lupi, hunc agnellum invaserunt, tunicáque exutum in cisternam veterem miserunt, ex qua tandem erutus Ismaëlitis in servitutem venditus est: tunicam autem fœdè dilaceratam, & in sanguine hædi intinctam per nuntium ad patrem senem ablegârunt. Vide, utrùm tunica filij tui sit, an non?

* *Gen. 37. 32*

O pientissime JESU! Tu ille Joseph es, quem Pater æternus in senectute suâ, hoc est, in æternitate genuit: *Filius meus es tu, ego hodiè genui te*: qui & tibi in signum paterni amoris tunicam polymitam fecit, hoc est, humanitate & carne à Virgine assumptâ te vestivit, & sic te ad fratres tuos, hoc est, ad nos heu! perfidos fra-

Ps. 2. 7.

fratres tuos ablegavit, ut in via mandatorum Dei errantes in viam salutis reduceres. Verùm quo honore te excepimus ?

Heu! lugendam & nostram, & omnium mortalium ingratitudinem! *In propria venit, & sui eum non recepérunt:* dum sordidum stabulum pro palatio, præsepium pro throno, pauperiem pro divitijs, ignominiam pro honore, fœnum & paleas pro pretiosis stragulis, telas aranearum pro magnificis aulæis, ac denique bovem & asinum pro aulicis huic amabilissimo CORDI JESU præbuimus. O execrandam nostram ingratitudinem! *Joan. c. 11.*

Imò neque in hoc abjectissimo antrò Bethlemicò, tanquàm in cisterna veteri latebat securum Divinissimum COR JESU, cùm mox Herodes, truculentus ille Tyrannus idipsum persequi cæpit, & quod summè mirandum, tota quoque Civitas Hierosolymitana cum hoc impio Rege suò necem, & interitum huic SS. CORDI machinabatur, quod Evangelista hisce verbis videtur insinuare: *Herodes Rex conturbatus est, & omnis Jerosolyma cum illo.* Ah mansuetissime JESU! O mitis Agnelle! quid adhuc fiet de te? Ah quid boni ab ejusmodi efferatis lupis sperare potes? O Pater æterne! quàm fœdè laceratam tibi aliquando hanc Tunicam, polymitam Unigeniti Filij tui post triginta tres annos remittet mundus? *Vide, utrùm tunica Filij tui sit, an non*, quæ tibi in cruce millenis vulneribus, ac scissuris lacerata offertur humanitas? Vide, an hoc COR cuentis spinis dilaniatum, gravissimo crucis pondere onustum, & crudeli lanceâ perforatum, ex quo Sanguis & aqua simul copiosè promanant, vide, inquam, O mi Pater, an hoc COR sit Divini Filij tui, quem ab æterno genuisti, & in quo SS. CORDE tibi semper benè complacuisti? O Christiani quid agitis? Ergò nondùm commoveat hoc divinissimum COR indurata corda vestra ad reciprocum amorem? quousque claudicabitis in duas partes? Si Dominus est DEUS, cur non ex toto corde illum sequimini? *Matth. 2. 3.*

6. Recordor hîc illius pientissimi CORDIS, quo JOSUE quondam invictissimus belli Dux populum suum in omni adversitate constantissimè, & usque in finem dilexit, quem ubi post exantlatos decumanos labores tandem in Palæstinam per Jorda-

nis flumen felíciter traduxit, eidem populo in funiculo distributionis promissam illam terram, lacte & melle manantem, divisit, ipse verò solus vilissimum, abjectissimum, ac novissimum locum, *Thamnat Saraa* scilicet in monte Ephraim pro sua habitatione
Josue. 19. 50. delégit. Hunc locum cùm S. Hieronymus, Palæstinam lustrans aliquando vidísset, admirari satis in Josue invictíssimi Cordis magnitudinem non potuit, quòd, cùm esset omnium Dux, ac cunctarum distributor possessionum, sibi tamen soli ex modestia locum ultimum, vilíssimum, saxosum, sterilem & montosum in toto regnô delegerit.

At quid in umbra ludo? Nunquid umbram fugat veritas; & noctem lux eliminat? JOSUE per anagramma O JESU significat. Et quid non fecit mansuerissimum COR JESU semper paupertatis amantíssimum? Ecce vix in lucem natum, cùm esset ditíssimum, pro nobis egens, ac pauperrimum factum est, dum pro sua habitatione locum abjectum & saxosum (speluncam illam Bethlemicam) & pro throno suô regiô bestiarum Præsépe elégit, ut per hoc insinuaret, non tantùm se verum esse animarum pastorem, sed & cibum suis pecoribus in Sanctíssima Eucharistía futurum. O amantíssime JESU! quid dixísset devotíssimus ille JOSUE, typus tuus, si te jam in ortu tuô, ut vermem super nudam humum extensum, præ nimio frigore tremulum, ac in medio duorum animalium jacentem vidísset? *Quæ major unquàm*, ait Didacus Stella, *audita est humilitas, quàm in stabulo nasci? quæ major paupertas, quàm involvi tam pauperibus pannis? quæ major asperitas, quàm in tam tenerâ ætate in præsepio reclinari?*
Didac. Stella in Lucam.

7. Hinc non mirer ampliùs, quòd hoc divinissimum COR JESU seipsum abjectíssimo vermi per os Regis Psaltis comparaverit: *Ego autem sum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abjectio plebis.* Attende hîc prudens Lector. Vermis 1. oritur ex terra sine semine. Christus de Terra Virgineâ in lucem prodiit. Vermis 2. sine ullo tumultu suaviter in terra repit: Christus, cùm nascerétur, in nudâ terrâ primò repositus fuit. Vermis 3. à diversorio etiam infimorum homi-
Psal 21. 7.

minum excluditur : Christus cum SS. Matre suâ ubique in Bethlehem repulsam passus , in publico tandem stabulô , malè contrà ventos & frigora munito , habitare coactus est. Vermis 4. aut in ligno , aut sub terra quasi absconditus , & luce publicâ indignus vivere solet : Christus , verè Deus absconditus in infantia suâ in ligneo præsepiô , & in ætate virili in lignea cruce quievit. Vermis 5. à quolibet etiam minimo homuncione projicitur , & sine misericordia pedibûs conculcatur : Christus ab impiis projectus , eorúmque pedibûs misetè proculcatus est. Vermis 6. ob formam, & aspectum contemptibilem omnibus horrori, & nauseæ est , à quo homines oculos, & faciem avertunt. O anima Christiana ! *Respice in faciem Christi tui* , imò respice usque ad interiora innocentissimi CORDIS eius , & quid videbis ? *Non est species ei , neque decor , & vidimus eum , & non erat aspectus , desperctum, & novissimum virorum.* Vermis denique hamo adunco affigitur , ad quem passim pisces adnatant , ut hac escâ allecti capiantur , & piscatoribus in prædam cedant. O mi JESU ! O Amor ! An non Sacratissimum COR tuum talis vermiculus est , quod non modò in SS. Eucharistia se nobis præbet in escam , sed & Cruci , quasi hamo adunco clavis ferreis misserrimè affixum , se nobis totum exhibet in obsequium ? Per quod SS. COR tuum *homines quasi pisces maris* his præsertim novissimis temporibus soles capere , & suaviter ad te attrahere. Unde appositè huic SS. CORDI JESU in hamo appenso pro lemmate inscribes : *Capio capientem. O quàm humilis vermiculus JEsus Christus* , exclamat mellifluus Doctor Bernardus , *qui opprobrium factus est hominum , & abjectio plebis , ab omnibus contemptus sine causa , sine vindicta conculcatus ut vermis &c.*

Psal. 38. 10.

Isa. 53. 3.

Habac. 1. 3.

S. Bern. ser. de pass c. 17.

Collige ex hoc anima Christiana pro tua salute aliquem sensum moralem. Heu ! quàm lugubre est , videre JESUM, ut vilissimum terræ vermiculum in præsepio jacentem , & jam Crucem præ desiderio summô ambabûs manibûs amplexantem, ac SS. CORDI suo apprimentem. Et tu homo miser , terra & pulvis , imò nihilum , adhuc audeas inflari , & intume-

Gerson ser. 1. de Nativit.

mescere ? *O cadaver elatum* , exclamat devotissimus Gerson , *O saccum simô plenum , cur inflaris ? si omnes tuæ miseriæ non sufficiunt ad humiliandum te , respice , quæso , Regis tui , Domini tui , & DEI tui humilitatem.* Ecce ! qui tribus digitis appendit molem terræ , in stabulo inter bruta jacet derelictus , ac tandem inter latrones in infami patibulo pro te moritur ! O portentum divini amoris ! Et nondùm amabis hoc Sacratissimum C O R J E S U ? Nondùm in omnibus adversis sanctissimæ ejus te conformabis voluntati ?

S. Pro coronide hujus considerationis Uriam in theatrum produco, Virtum in paucis egregium , de quo referunt Regum Annales , quòd , cùm à Davide ex castris domum fuisset revocatus , ut ibidem genio suo indulgeret , Regi generosô animô in hæc verba responderit : *Arca Dei, & Israël, & Juda habitant in papilionibus , & Dominus meus Joab, & servi Domini mei super faciem terræ manent : & ego ingrediar domum meam , & comedam , & bibam ? Per salutem tuam, & per salutem animæ tuæ , non faciam rem hanc.*

2. Reg. 11. 11.

Imitare & tu , quisquis es O Christiane ! hoc egregium Uriæ factum. Ecce Arca Domini (SS. COR JESU) Ecce ipse Dominus, ac D E U S tuus cum Virginea Matre suâ, & servo suô , ac charissimô Patre Nutritiô jacet in papilionibus super faciem terræ in vilissimo præsepiô , omnibus ærumnis, & miseriis jam tunc expositus ! En præ nimio frigore amaras fundit lacrymas , nec quid aliud per omnem vitam , quàm calamitates , persecutiones , labores , inedias , cruces , & mortem exspectat. Et tu anima delicata delitiis hîc vis affluere , cómmoda corporis sectari , in molli strato jacére , splendidioribus vestibus indui , gulæ omnium malorum fomiti indulgére , & tuam in omnibus cæcam, ac perversam sequi voluntatem ? O anima misera ! aut DEUS ipse fallitur , aut mundus decipitur , sed DEUS falli non potest , ergò tu decíperis. Audi, quid in utramque tibi aurem inclamet S. Hieronymus : *Impossibile est , ut præsentibus quis fruatur bonis, & futuris , & de delicijs transeat ad delicias* ; quam hîc capis resolutionem ?

S. Hier. cit. à P. Pinelli de alterâ vitâ.

CON-

CONSIDERATIO VIII.

Explicatur Amor & Dolor SS. Cordis JEſu in Circumciſione, in qua Deo Patri pro ſalute noſtrâ primitias Sanguinis exolvit.

A.

Poſtquàm conſummati ſunt dies octo, ut circumcideretur Puer. Luc. 2. 21.

1. SI manè rubens cœlum, venturum nuntiat imbrem, ità atteſtante ipsâ Veritate : *Et manè dicitis : hodiè erit tempeſtas, rutilat enim triſte cœlum.* Bone JESU! quàm non horrenda pluvia, ac ſanguinolenta tempeſtas ſub ipſum vitæ tuæ veſperum ſequetur? Si nunc ut verus *Matth. 16. 3.*

Justitiæ Sol in antro Bethlemitico vix ortus, mox sanguinem tam copiosum amore nostri profundis, quid erit tandem in cruce, ubi omnem cruorem, imò & ultimam aquæ stillam ex sacratissimo fonte divinissimi CORDIS tui pro nostris omniúmque expiandis delictis subministrabis? O quàm benè Prophetarum Princeps de te vaticinatus est, dum prævidens hanc primam sanguinis effusionem, dolorem simul & amorem SS. CORDIS tui, te Soli quidem orienti, sed mox atrâ cruentâque caligine obnubilato, assimilavit: *Obtenebratus est Sol in ortu suo.* Hinc lemma huic Soli mystico, jam in ortu suo eclipsato inscribes: *Occasus in Ortu.* Vel, si mavis:

Isaias c. 13. v. 10.

Condor, ut exorior.

Justinus lib. 18. Histor.

2. Mirabilis fuit ille modus, quem quondam Tyrij populi in eligendo novo Rege observârunt, qui, Rege suo in seditione occiso, unanimi voce concluserunt, eum Regem Tyriorum esse creandum, qui altero die primus inter omnes Solem orientem (quem Deum esse credebant) esset visurus. In hunc finem omnes ferè intempestâ nocte in patentem se campum proripiunt, ibidem nasciturum Solem præstolaturi, dúmque singuli in summo silentio faciem ad Orientem vertunt, adventum Solis vehementi desiderio exspectantes, solus Stratho, conditione servus, vultum & oculos in Occidentem convertit, ibidem antè omnes alios orientem Solem conspecturus. Furor hic, & insania cæteris vidébatur Tyrijs, quòd Solem orientem in Occasu quæreret. Sed brevi, cùm dies illuxescere, & aurora cœlum purpurare cœpit, primus omnium in altissimis civitatis turribus, & in elatioribus montium cacuminibus splendentem solem adesse advertit. Itaque præ gaudiis exultans coram populo exclamavit: *Sol, Sol!* quem cùm cæteris quoque digito demonstrâsset, Rex in eodem campo, magno populi applausu electus, proclamatus, & coronatus est.

Solem orientem & nos quærimus de Virgineo thalamo suo progredientem. Verùm enim verò quid audio? quid video? Ergóne hunc mysticum Solem, qui est Christus DEus noster, vix orientem in stabulo, mox in occidente quæramus? Ita est, anima Christiana! *Obtenebratus est Sol in ortu suo*, & occidit, antequàm mundo plenè splendesceret, quia tota vita Christi JEsu Crux

Isa. 13. 10.

&

& martyrium, amor & dolor erat: *Non invenies eum*, inquit S. Bernardus, *nisi in Cruce.* Et quid aliud dura illa Circumcisio, & primæ sanguinis divini pretiosæ stillæ orbi designârunt, quàm quòd Sol hic mysticus tandem in vitæ occasu pleno impetu in sanguineam pluviam se se esset effusurus? Introspice anima Christiana SS. COR JESU, & considera, quibus ardeat in te amoris flammis, & quo ardore hactenùs tempus hoc, quo primam Redemptionis tuæ solutionem Patri repræsentaret, exspectârit. Non sufficiebant omnes aquæ diluvij ad abstergendam vel unicam peccati tui maculam. Et ecce mitissimum COR JESU, ut pro peccatis tuis, præsertim contrà puritatem admissis, condignè satisfaceret, peccatoris stigmate, licèt innocentissimum, voluit inuri, legique subjici, ut tu agnosceres, anima, quàm gravia sint tua vulnera, pro quibus necesse fuit, hunc divinissimum Infantulum circumcidi, & denique crucifigi? *S. Bern. serm. 3. de Bosf.*

3. Ex occasione dictorum quæretur forsitan, quis tandem mortalium hunc Dei, Hominisque Filium circumciderit? De Abrahamo constat, quòd ipse Filio suo Isaaco propriis manibus hoc officium impenderit: *Vocavitque Abraham nomen filij sui Isaac, & circumcidit eum octavo die, sicut præceperat ei Deus* *Gen 21. 3.*

In Fastis Machabæorum legimus, quòd plures filij à propriis matribus fuerint circumcisi. Et quia Circumcisio tunc erat signum destructivum peccati originalis, & signum commemorativum pacti Deum inter & posteros Abrahæ, ac propriè signum distinctivum fideles inter & infideles, ideò matres illæ cum filiis à Rege Antiochò tyrannò gentili crudelem in modum odiò veræ fidei extinctæ sunt: *Et mulieres, quæ circumcidebant filios suos, trucidabantur secundùm jussum Regis Antiochi, & suspendebant pueros à cervicibus per universas domos eorum, & eos, qui circumciderant illos, trucidabant.* Sed quis Christum, repones, divinum illum Infantulum die octavo circumcidit? *1. Mach. 1. 63.*

Respondet S. Hieronymus, Bernardus, & alij plures ex SS. Patribus, quòd ipsa Sacratissima Deipara hunc dulcissimum Filium suum circumciderit: *Virgo*, inquit Mellifluus, *Christum genuit, lactavit, & octavò die circumcidit.* Pulcherrimam de hac re submiuistrant figuram Sacræ Paginæ. Sephora, cùm intellexisset, Moysen conjugem suum in summo vitæ periculo versari, eò quòd *S. Bern. serm. de Circums.*

filij sui circumcisionem sub interminatione mortis à DEO præceptam neglexisset, subitò cultrum petrinum arripuit, quò filium suum Eliezer recèns natum circumcidit: *Tulit illicò Sephora acutissimam petram, & circumcidit præputium filij sui.* Cúmque sanguis copiosus ab inciso filio decurreret, & pedes Moysis Mariti sui aspergeret, exclamavit Sephora: *Sponsus Sanguinum tu mihi es.*

Exod. 4. 25.

O pientissime JESU! O Puelle Divine! Tu es ille Sanguinum Sponsus, nunc de novo SS. Matri tuæ desponsatus. Adverte hîc, pie Lector, forte certamen in purissimo COR DE Virginis! Mater erat, ideò tenerrimè hunc Filium suum diligebat, & sic condolebat intimè illius doloribus; sed & voluntatem ejus optimè noverat, quòd non venisset solvere legem, sed adimplére. Quid igitur consilij? Resolvit se fortiter SS. COR MARIÆ, cedendum hîc esse materno affectui, & præferendam Divinam voluntatem. Idcircò cum magna animi fortitudine vel ipsamet (ut volunt citati SS. Patres) vel potiùs S. Josephus (ut communior habet sententia) operi manum admovet, & dum petrinus culter tenerrimam carnem Infantis fauciat, COR quoque & Filij & Matris crudeliter dissecabat. O anima! Hîc vidisses duos simul oriri fontes, unum lacrymarum in Matre, quæ sine dubio, ob animi teneritudinem, amarè flevit, & alterum sacrosancti Sanguinis Unigeniti Filij DEI, primâ vice pro tua salute effusi, quem pretiosissimum cruorem Beatissima Virgo diligentissimè in vasculum collégit, non ignorans, quàm melius hic sanguis in cœlum clamet, quàm quondam illius justi Abelis.

4. Cæterùm non mirare, prudens Lector, quòd ipsa SS. Dei para dicatur hoc Circumcisionis officium in se suscepisse, quia non minoris obedientiæ, quàm Abraham, & Sephora, fuit, qui propriis filiis suis non pepercérunt. Verùm quis utriusque & Filialis & Materni éxprimat Cordis dolórem? O benignissime JESU! quàm meritò te SS. Genitrix tua *Benoni*, id est, *Filium doloris* appellare potest! Quid enim aliud fuit hæc prima sanguinis tui effusio, nisi rosea illa aurora, quam quondam Angelus cum Jacobo luctatus, summo manè in cœlo conspexit: *Dimitte me, jam enim ascendit aurora?* In quem locum S. Bernardus: *Vide*, inquit, *quantùm ad suscipiendos dolores festinavit, quàm paratus sanguinem effu-*

Gen. 35. 18.

Gen 32. 26.

S. Bern.

fundere ? Circumcisus pro nobis die nativitatis suæ octavo. Utinam nos saltem & anno octavo nonnihil pro Domino pateremur. *in ser. de Circumc.*

Hæc prima divini Cruoris effusio fuerunt illæ primitiæ, quas olim in lege Veteri de cunctis Israëlitarum primogenitis, primisque terræ frugibus tantopere postulaverat DEUS: *Primitias tuas non tardabis reddere.* Ecce non tardat amabilissimum CORJESU Patri æterno in Circumcisione primitias Sanguinis sui offerre, cujus pretio immaculati Agni empti, ac redempti sumus: *Empti enim estis pretio magno.* Et licèt paucæ fuerint hujus pretiosissimi liquoris stillæ, *plus tamen omnibus misit in gazophylazium* Ecclesiæ, quàm Martyres, & Sancti omnes, qui hactenus pro fide orthodoxa sanguinem suum dederunt, aut adhuc imposterùm usque ad finem mundi spargent, quia *Sanguis JESU Christi Filij ejus emundat nos ab omni peccato.* *Exod. 22. 29.* *1. Cor. 6. 20.* *Mirc. 12. 43.* *1. Joan. 1. 7.*

5. Hæ primæ sanguinis guttæ fuerunt illa arrha, ac munera, quibus dulcissimum COR JESU dilectam suam Sponsam Ecclesiam decoravit, & sibi in æternum desponsavit: solet namque Sponsus in die desponsationis dilectæ suæ Sponsæ armillas, inaures, annulos, margaritas, & similia dona in signum sinceri amoris submittere. Ita olim Isaac Rebeccæ sponsæ suæ per procuratorem Eliezer transmisit *inaures aureas appendentes siclos duos, & armillas totidem.* *Gen. 24. 22.*

Ah! piissime JESU! quia totus pauper eras in vilissimo præsepio, nec habebas, ubi caput reclinares, nihilosecius in signum summi amoris tui Ecclesiæ Sponsæ tuæ SS. Sanguinem, tanquam pretiosam margaritam, & arrham inæstimabilem impertiri voluisti. *Expende*, ait Didacus Stella, *quòd Sponsus sanguinũ incipit sanguinem pro Ecclesia sua Sponsa effundere, nam factis statim cum Ecclesia sponsalibus, singularem ei donat margaritam, pro ejus redemptione sanguinem suum fundens.* *Didac. Stella de Circumcis.*

6. De Balsamo, arbusculâ nobilissimâ, & viti non absimili referunt probatissimi Authores quòd non ferreo, sed lapideo cultro incidi soleat, ex cuius plaga, & scissurâ succus pretiosissimus emanat, candidus ab initio, & exinde rubescens, quem ob miram suavitatem, fragrantiam, ac medendi virtutem opobalsamum appellant, quia per sanandis mortalium plagis, ac morbis vix in mundo præstan- *Cornel. in Eccli. 24. 20.*

tius pharmacum, quàm ejusmodi balsami liquor inveniri potest, cujus vulneri pro lenimate inscribes: *Fert plaga medelam.*

Per hanc teneram ac saluberrimam balsami arbusculam cultello petrino incisam, & plagas nostras sanantem, quid aptiùs intelliges, quàm Christum JEsum, tenellum infantem? qui mox die post nativitatem octavo, cultro lapideo circumcisus, non solùm pretiosissimum Sanguinem, velut nobilissimum opobalsamum primâ vice pro Redemptione mundi dedit, sed & copiosas lacrymas quasi pretiosas guttas addidit, cujus livóre, & liquóre sanati sumus: *Sicut cinnamomum & balsamum aromatizans odorem dedi. Et quasi balsamum non mistum odor meus.* O Domine, quantò cariùs adhuc in dies tibi salus mea constabit, si jam pro meis delictis tam acerbos páteris dolores, ex quorum acerbitate sæpiùs infantes moriebantur? quid adhuc tecum fiet in virili ætate, dum ipsum SS. COR tuum non petrino cultro, sed ferreæ lanceæ dabis in prædam, ex quo præstantissimum fluet opobalsamum vitæ?

Eccli. 24. 20.

7. Videtur mihi hic Sanguinum Sponsus, ut quondam Princeps ille Sichem, qui ob gratiam & amorem Dinæ Jacobi Patriarchæ Filiæ non tantùm sanguinem in circumcisione lubenti animo profudit, sed & tertio post die, ubi dolor esse solet vehementissimus, à fratribus Dinæ nefarium in modum in ore gladij occisus est: *Interfectisque omnibus masculis, Hemor & Sichem pariter necárunt.*

Gen. 34 25.

En hîc verum typum Sponsi Sanguinum Christi JESU! Et perpende, quomodo animam tuam hic mitissimus *Princeps pacis* amaverit, pro qua non dubitavit statim in primo vitæ flore sacratissimum cruorem effundere, sed & tandem in cruce præ nimio amore, ex SS CORDE suo supremam stillam pro tua salute offerre. O anima Christiana! si hæc propensiùs consideras, quantùm amabo te, obligata es SS. CORDI JESU benignissimi Servatoris tui? En DEUS tuus pro te in fœtenti stabulo nascitur, ut pauperculus mendicus miserias tuas, & noxas amaris deflet lacrymis, non, sicut cæteri solent infantuli rationis usu destituti, sed præ nimio zelo ergà Patrem suum tam graviter à te offensum; & ut tibi illum placaret, non solùm primitias sanguinis, sed & intimum COR suum ad omnem voluntatem Patris paratum pro tua salute offert, atque in se recipit omnia peccata tua, pro quibus per omnem vitam, ac præsertim in Passione & Cruce satisfaciat. O infinitam clementiam!

Isa. 9. 6.

quid

quid amplius facere potuit SS. COR JESU pro te, & non fecit? Et tu anima misera, & ingrata, pro illius honore quid agis? quàm impatiens es adhuc in adversis? quàm incircumcisa moribus? quàm prona ad iram? quàm incauta in sensualitate? quàm immortificata in omnibus actionibus? ah! disce aliquandò circumcidere malos & pravos habitus tuos: *Circumcidite præputium COR DI Svestri, & cervicem vestram ne induretis amplius.* *Deut. 10. 16.*

8. Observemus in rem nostram aliam adhuc figuram. Olim in Levitico mandavit DEUS, quatenùs in leprosi purificatione duo passeres adhiberentur, quorum unus occideretur, & alter vivus in cruorem interfecti immersus pro aspersorio serviret, quo leprosus mundandus septies aspergebatur. Et hoc ritu ille leprosus divinitùs mundatus, & passer vivus vinculis solutus, liberè avolare permissus est: *Quò asperget illum, qui mundandus est, septiès, ut jure purgetur: & dimittet passerem vivum, ut in agrum avolet.* *Levit. 14. 7.*

Et quid dico, anima Christiana? An non leprosum fuit antè Christi adventum universum genus humanum? hanc lepram insanabilem nemo Angelorum, aut mortalium quispiam curare poterat. Venit ergò Magnus ille Medicus de cœlo, & quid fecit? *Factus est sicut passer solitarius in tecto*, scilicet in vilissimo præsepio & stabulo Bethlemitico, ubi hic pauperrimus passerculus statim octavo die à nativitate innocuum sanguinem pro omnium salute profudit, in cujus pretioso cruore intinctus leprosus peccator (qui per vivum passerem fuerat adumbratus) illæsus, & mundus avolare permissus est: *Et dimittet passerem vivum, ut in agrum avolet.* *Psal. 101 8.*

O mi JESU! non me capio amplius præ admiratione hujus ac tanti in nos amoris! O si jam tunc nobis fuisset concessum introspicere in SS. COR tuum, quid aliud vidissemus, quàm amorem, & dolorem? Amorem, quo assiduò dilexisti nos, & hunc indicat ignis erumpens; & dolorem, quem jam tunc pro nobis dignatus es sufferre, & hunc demonstrant Crux, & spinæ. Quàm benè igitur de hoc SS. CORDE tuò vaticinatus est Ecclesiasticus: *Nam COR suum dabit in similitudinem picturæ.* Et quæ pictura in corde tuò, O mi JESU? Citò, & paucis dico: AMOR & DOLOR; in amore enim non vivitur sine dolore, & quia sincerissimò amore amabat *Eccli 38. 28.*

nos

nos SS. COR JESU, ideò etiam tanta pro nobis voluit sufferre tormenta. O excessum divini amoris!

9. Nunc tandem intelligo, quod hactenùs comprehendere non poteram, etsi totiès illud in Breviario recitaverim, & in Psalmis legerim: *Quoniam ego in flagella paratus sum, & dolor meus in conspectu meo semper.* Et quomodò, ô mi JEsu, dolor in CORDE, & in conspectu tuo sempet esse poterat? Audi ab ipso Veritatis Ore testimonium. Agitabatur Venerab. Sanctimonialis Maria Magdalena de Ursinis ferè continuis in tenello corpore doloribùs, sine ullo solatiò pluribùs annis decumbens; hinc semel impensiùs apud benignissl. Crucifixum conquesta est: O Dñe, inquiebat, tu non fuisti nisi tribùs horis affixus cruci, me verò tot jam mensibùs cruci affixam, vis istam perferre omnibùs diebùs vitæ meæ? Cui Christus de cruce clarâ, & intelligibili voce in hæc verba respondit: *Ah ingrata! à primo instante meæ conceptionis usq; ad extremam vitæ horam crucem sustinui, incipiens jam tum pati per vivas apprehensiones secuturæ crucis, quam semper habui in CORDE, donec illi re ipsâ affixus fui.* Tacuit ad hæc pia Virgo, & rubore ingenti suffusa, reliquas cruces, & adversa alacri animo semper sustinuit.

Psal. 37. 18.

Mancin. de Pass. lib. 4. diss. 1.

Vides ex his, Anima Christiana, quomodò dolor in CORDE, & in conspectu JESU semper fuerit: *Et dolor meus in conspectu meo semper.* O Anima! hîc aperitur ingens campus tuæ confusionis; quoties Cor tuum lamenta, & querelas movet: quomodò hanc, vel illam crucem commerui? ergóne semper in adversis, in doloribus, in persecutionibus vivendum? Itáne DEUS penitùs mei oblitus est? Quarè ergò prosperantur, qui in via Cain abierunt, & benè est iis, qui recedunt à te? Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ, Domine? Ergò me derelinques usq; in finem?

Tace, ingrata Anima! Certissimum enim, & infallibile æternæ tuæ salutis signum est, hîc in vita cum Christo JESU pati, & ità, & ità, & non aliter, intrare in ejus gloriam: *Nam quos præscivit, & prædestinavit, conformes fieri imaginis Filij sui.* Audis? quos præscivit DEus, & prædestinavit ad gloriam, conformes esse debent imaginis Filij sui, hoc est, SS. CORDIS JESU: Hoc enim Imago nostra est, secundùm quam omnes nostras dirigamus actiones. Vivat ergò Sanctissimum COR JESU!

Rom. 8. 29.

CON-

CONSIDERATIO IX.

SS. Cor, & Nomen JESU; utrumque Scutum est inexpugnabile contrà omnes hostium insultus.

Et vocatum est Nomen ejus JESUS. Luc. 2. 12.
Clypeus omnibus sperantibus in se. Prov. 30. 5.

1. SOlennissimum quondam apud Hebræos fuit, ut infantibus illo die, quo à Sacerdotibus, vel à parentibus juxtà legem veterem circumcidebantur, nomen aliquod imponeretur. Ità fecit Abraham cum unigeniro filio suo, quem in circumcisione Isaac appellabat: *Vocavitq; Abraham Nomen filij sui Isaac, & circumcidit eum octavo die* Gen. 21. 30.

sicùt præceperat ei DEus. Quem morem & Sacratissima Deipara, accuratè observavit, quæ eo die, quo Divinus Infans vel à se, vel à S. Josepho circumcisus est, huic suo dulcissimo Nato, juxtà moni-
Luc. 1. 31. tum Archangeli: *Et vocabis Nomen ejus JESUM*, magnâ cum reverentiâ, ac devotione hoc Sanctissimum Nomen imposuit: *Con-*
P. Ambr. Spinola 4. Jan. *sidera*, inquit P. Spinola, *quàm reverenter hâc primâ vice protulerunt hoc sanctissimum Nomen Virgo, & Sanctus Joseph: Ambo in genua procidérunt, & cum magno animi sensu nominârunt Infantem JESUM, hoc est, Salvatorem.* O dulce No-
S. Bonav. serm. 4. de Circumcis. men, SS. Nomen JESU! Tu es mihi pro mille clypeis: *In hoc enim solo Nomine*, ait S. Bonaventura, *consequimur veniam: Nec enim est aliud Nomen sub cœlo datum hominibus, in quo*
Act. 4. 12. *oportet nos salvos fieri*, quàm hoc venerabile Nomen JESU.

Pro Emblemate Perdicem exhibemus, contrà insidias accipitris clypeo se tuentem; solet enim hæc avis, cùm in summo vitæ periculo versatur, ne venatoribus, aut rapaci milvo in prædam cedat, citò è terra cespitem eruere, quo se humi supina recubans contrà insidiantes hostes tanquàm scutò tegit, & protegit. Proindè
Psal. 43. 17. huic scuto pro lemmate illud Davidicum inscribere placuit: *A facie inimici.* Vel, quod sequitur:

A facie persequentis.

Prov. 30. 5. Tale scutum est SS. Nomen, & COR JESU: *Clypeus omnibus sperantibus in se*, sub quo contrà omnes aëreas potestates & hostiles animæ incursus in vita, & in morte securi stabimus.

2. Progrediamur pro more nostro ad Scripturam. Pulcherrimum illud stratagema fuit, quod Josue glorioßissimus belli, populique Dux contrà Civitatem Hai subornavit, qui exercitum suum in tres partes divisit, quarum unam in valle proximè urbi adjacente de nocte in summo silentiò locavit; alteram in sylva vicinâ abscondit, cum tertia verò parte exercitûs urbem ipsam, aurorâ jam cœlum purpurante aggressus est; quod ubi Rex Hai conspexit, nihil de insidiis latentibus suspicatus, cum militibus præsidiariis, & civibus eruptionem fecit, inconditò clamore contrà Josue insurgentibus.

Quid

Quid hîc Josue Dux invictissimus? Observate, obsecro, insigne illius stratagema. dum fugam cum suis simulat, interim aureum suum clypeum in sublime attollit; ità enim præceperat illi DEus: *Leva clypeum, qui in manu tuâ est contrà urbem Hai, quoniam tibi tradam eam*, per quem clypeum in pertica exaltatum cæteris in sylva & in valle latentibus suis copiis signum ex condicto dedit, ut absque mora se se conjungerent, & unitis viribus animosè in hostem ruerent. Dictum factum! Mox ad exaltatum hunc Josue clypeum illi, qui in valle latebant in insidijs, uno impetu erumpentes, urbem Hai aggressi sunt, quam facili conatu, quia civibus suis ut plurimùm orbata erat, in potestatem suam redegerunt. Ex altera parte & illi, qui in sylva latitabant, quasi effuso agmine in hostem ruebant, sic Haienses & à fronte & à tergo coangustati, cùm nullum effugii locum invenirent, ad unum omnes deleti sunt, *ità ut nullus de tanta multitudine salvaretur*, præter Regem, qui in prælio captus, & eodem adhuc die, sole ad occasum vergente, in patibulo suspensus interiit. *Josue 8. 18.*

Pulcherrima victoria, & eò mirabilior, quia ex parte Josuani exercitûs nullus desideratus est, & econtrà ex parte hostili omnes, hoc est, duodecim hominum millia in ore gladij cecidêrunt. Sed undè, dices, tanta Josue felicitas? Et quid clypeus illius portendit, quem in signum & in thesseram militarem in oblonga pertica universo suo exercitui proposuit? Respondet S. Hieronymus, quòd Josue in nomine, & facto typum JESU impleverit, Josue enim, prout alibi observavimus, nil aliud per anagramma indicat, quàm O JESU: *JEsus Nave*, inquit citatus Ecclesiæ Doctor, *typum Domini non solùm in gestis, verùm etiam Nomine præfert*, per cujus SS. Nominis potentiam, & immensam virtutem hanc tam insignem ab hoste victoriam reportavit. In cujus SS. Nominis virtute etiam Sol, cùm idem Josue contrà Gabaonitas & quinque Chananæorum Reges pugnaret, per inauditum omnibus retrò sæculis miraculum integrò die stetit immobilis: *Stetit Sol in medio cœli, & non festinavit occumbere spatio unius diei*: In quem locum pulcherrimè S. Basilius: *Constitisti Sol*, inquit, *victoriam felicem spectans, reveritus es JESUM ducem, qui imperaverat, in conservo honorans Dei appellationem.* *S Hier. epist. ad Paulin.* *Josue 10. 13.* *S Basil. serm. de transfig.*

Sed quid scutum, inquies, portendit, quod Josue in pertica pro thessera exaltavit: *Leva clypeum?* De Alphonso Primo Portugalliæ Rege orbi notum est, quomodò ex mandato Christi, de nocte ipsi apparentis, non tantùm in signis, ac labaris militaribus, sed etiam in scuto suo regio quinque SS. Vulnera Redemptoris sui pingi, & insculpi curaverit, ubi in medio SS. COR JESU lanceâ transfixum collocavit, quod sacrum Scutum, cùm contrà Mauros Rex in prœlio elevâsset, hostes mirum in modum conterriti, confusi, ac ingenti strage profligati sunt. Ex quo tempore etiamnùm Reges Lusitaniæ hunc sacrum clypeum pro regio suo signo circumferunt.

O sacratissimum COR JESU! Tu fuisti in typo ille fortissimus salutis clypeus, quem olim Josue in pertica contra hostes, & gentiles exaltavit, ad cujus conspectum Israëlitæ animati, & inimici tam generosè profligati sunt. Per perticam autem quid aptiùs intelligimus, quàm SS. Crucem divinissimo C O R D I J E S Ù per omnem vitam implantatam? Veniat nunc diabolus cum acherontico exercitu, premat caro rebellis, insidietur perfidus mundus, consistant adversùm te castra iniquitatis, ne time cor meum, in sacratissimo GORDE JESU tutum lates, cui pro lemmate affigo: *Tegit, & protegit.*

3. De sapientissimo Rege Salomone commemorant Regum Fasti, eum ex copiosissimo auro, quod Regina Saba ex ultimis terræ oris ad audiendam illius sapientiam in Jerusalem adveniens illi dono dederat, scuta aurea confecisse, quæ in domo saltûs libani pro regio suo thesauro reponi mandaverit: *Fecit quoque Rex Salomon ducenta scuta de auro purissimo, sexcentos auri siclos dedit in laminas scuti unius, & trecentas peltas ex auro probato.* 3. Reg. 10. 16.

Apage cum clypeis istis aureis, qui ad pompam potiùs, & vanam ostentationem Salomoni, quàm ad defensionem illius inserviebant. Alium tibi, anima Christiana! ac longè securiorem, magisque pretiosum demonstro clypeum, quem non Regina Austri, sed ipsa Regina cœli in die Circumcisionis dilectissimi Filij sui orbi donavit, hoc est, SS. Nomen JESU: *Et vocabis Nomen ejus JESUM.* O verè *scutum inexpugnabile* contra omnes hostiles assultus! JESUS autem tunc donavit nobis clypeum salutis, hoc est, ipsum sacratissimum ac divinissimum COR suum, verè scutum au- Sap. 5. 20.

reum,

reum, quia in igne divinæ & ardentissimæ charitatis deauratum: *Introspice cogitatione COR JESU*, inquit P. Spinola, *& vide, quibus ardeat flammis, quo ardore expectet tempus illud, quo primam Redemptionis nostræ solutionem repræsentaturus est.* Spinola medit. 38. punct. 3.

4. De Rege Antiocho ex sacris paginis habemus, cùm contrà Judæos gravissimum bellum gereret, aureis quoque scutis equites suos ab eo fuisse instructos, quibus non tam infesta inimicorum tela retunderent, quàm & insolito splendore hostiles cohortes obcæcarent, unde factum est, ut, cùm hic exercitus in suos ordines & turmas divisus, sole aureos eorum clypeos illustrante, inter valles hosti obviam moveretur, tantus radiorum splendor montes vicinos illustraret, ut sicùt lampades ignis viderentur: *Et ùt refulsit sol in clypeos aureos, & æreos, resplenduerunt montes ab eis, & resplenduerunt, sicùt lampades ignis.* 1. Mach. 6. 39.

O mi Redemptor! quid aliud est divinissimum COR, & Nomen tuum JESUS, quàm talis clypeus aureus, & sicùt lampas ignis lucens, obscuráque pectoris nostri illuminans, & econtrà hostilia ac tartarea castra effuso nimiò splendore confundens? O quàm benè de hoc fortissimo clypeo jam olim Vates regius decantavit: *Dedisti mihi clypeum salutis tuæ.* 2. Reg. 22. 36.

5. Videamus modò, quàm generosè David, tum adhuc puer pastoritius hoc clypeo protectus, contrà hostes suos decertaverit. Stabat Gigas, monstrum illud etiam herculeis viribus formidandum ex adverso contrà phalanges Israël, in suis armis & fortitudine confidens: David autem solo baculo, fundâ, & quinque lapidibus instructus, in arenam descendit. Verùm quid agis O David? non cum canibus tibi negotium est, sed cum hoste & milite exercitato, validissimóque: Ille gladio & loricâ squammatâ indutus est, & tu nudus & inermis appares? hic galeam & hastile ferratum habet; & tu solum fustem ac lapidem? ipse ocreis ferreis solidatus, & corpus æreo clypeo tectus; tu verò sine scuto, gladio, & hastâ audeas contrà hoc immane portentum in certamen procedere? Quid multis? David generosè cum hoste congreditur, lapide prosternit, & non tantùm proprio ejus gladio blasphemum illi caput amputat, sed & totum Philistinorum exercitum solus confundit, incomparabilémque victoriam reportat. Sed unde? & in cujus virtute hanc tam illustrem palmam obtinuit? Audi ipsum Davidem loquentem:

1. Reg. 17. 45. *Tu venis ad me*, inquit ad Goliathum, *cum gladio, & hastâ, & clypeo, ego autem venio ad te in Nomine Domini.* Ecce SS. Nomen JESU Davidi pro clypeo tutissimo fuit, in cujus virtute hunc robustissimum hostem suum feliciter debellavit, quod sanctissimum Nomen etiam in illo lapide priùs scripserat, quo frontem Philistæi terebravit: *In medio lapidis*, ait Carthagena, *quo David prostravit & interemit Gigantem, inventum fuit illud SS. Nomen JESU.*

Jo. Carthag. de SS Trin. arc. l. 1. bo. 9. Observant autem hîc Interpretes, quòd David in quinque illis limpidissimis lapidibus, quos ad pugnam elegit, quinque suorum Patriarcharum nomina, scilicet Abrahæ, Isaac, Jacob, Moysis, & Josue inscripserit, & sic cum baculo, & fundâ ad locum certaminis processerit: Cùm ergò jam tempus pugnæ immineret: *Misit manum suam in peram, tulitque unum lapidem, & fundâ jecit, & circumducens percussit Philistæum in fronte, & infixus est lapis in fronte ejus, & cecidit in faciem super terram.* Adverte hîc singulare mysterium.

Per quinque illos lapides communiter SS. Patres quinque SS. Vulnera, & per baculum Crucem Dominicam adumbratam volunt; lapis autem, quem David ex pera sua lateralî extraxit, quem etiam in hostem projecit, ultimus in electione fuit, nomine Josue, seu per transpositionem litterarum, O J E S U insignitus, & hic, teste Quaresmio, SS. laterale Vulnus & COR sauciatum mitissimi Redemptoris nostri in figura præsignavit, in cujus divinâ SS. CORDIS JESU virtute hostem tam gloriosè prostravit, & victoriam tam insignem, nullis unquam sæculis oblitterandam obtinuit. O miram virtutem hujus SS. C O R D I S, & N O M I N I S J E S U! si hoc olim in umbrâ, quid nunc in veritate, & in luce?

Quares. To. 1. c. 7. sect. 2.

6. Cæterùm non immeritò admirantur SS. Patres, cur Dismas latro, qui teste S. Leone per quadraginta annos vitam scelestissimam, pluribúsque rapinis, & homicidijs contaminatam duxit, adhuc in ultimo agone à mitissimo C O R D E J E S U Crucifixi in gratiam fuerit receptus: *Hodiè mecum eris in paradiso.* Et contrà Judas Apostolus, licèt pœnitentiam egerit, & injustum pretium restituerit: *Peccavi tradens sanguinem justum:* æternùm ab eo sit rejectus? Hîc adimpletum fuit illud veritatis: *Tunc duo erunt in agro: unus assumetur, & unus relinquetur.*

Luc. 23. 43. Matth. 27 4. Matth. 24. 40.

Ratio-

Rationem hujus assignat Beatus Arnoldus Carnotensis, quia Dismas latro SS. Nomen JESU in Titulo Dominicæ Crucis rubeis litteris exaratum observavit, quem sacrosanctum Titulum: *JEsus Nazarenus Rex Judæorum*, latro ille pro clypeo suæ salutis adhibuit, ex cujus SS. Nominis consideratione ad contritionem dispositus, veniam à mansuetissimo CORDE JESU rogare cœpit, & feliciter obtinuit. In cujus confirmationem, teste S. Hugone, latro ille pœnitens sanguine & aquâ, ex ipso hoc divinissimo CORDE JESU in Cruce largiter promanante, aspersus, & à peccatorum sordibus mundatus est. Econtrà Judas hunc salutis clypeum abjecit: *Abjectus est clypeus fortium, quasi non esset unctus oleo*: si enim, teste S. Leone, pessimus ille traditor hoc salvificum Nomen JESU adhuc devotè invocâsset, omnium sine dubio noxarum veniam impetrâsset: *Nam longè*, ait S. Euthymius, *est desperatio, ubi est hujus Nominis invocatio.* O peccatores! O Mortales omnes! quid agitis? Ecce remedium præsentissimum æternæ vestræ salutis pia invocatio SS. Nominis JESU, quod est *Clypeus omnibus sperantibus in se*, sed & sacratissimum COR Redemptoris vestri, vobis in omnibus adversitatibus & tentationibus pro scuto inexpugnabili serviet: *Dabis eis scutum CORDIS.*

B. Arn. Carn. ser. de sept. Verbis Domini. Jo. 19. 19. S. Hugo lib. de animar. regress. 2. Reg. 1. 21.

Prov. 30. 5. Thren. 3. 65.

7. De Theseo fortissimo illo inter Lacedæmones Heroë recenset Strobius, quòd post debellatos Archivos, licèt ipse pluribus vulneribus saucius, & jam morti proximus esset, clypeum tamen suum in Trophæum erexerit, atque illi moribundus digito in proprio sanguine intincto hanc supremam epigraphen inscripserit: *Dignum Theseo, devictis Archivis, Trophæum posuêre Lacedæmones*: Tandem, cùm generosam animam expirâsset, in eodem suo clypeo, tanquam in feretro, ad funerale bustum esse deportatum.

Strobius serm. de fortitud.

Age anima Christiana! Et tu apprehende arma & scutum, ut possis stare in die malâ adversùs principes tenebrarum harum; scutum autem tuum non aliud sit, aut præstantius esse potest, quàm SS. Nomen JESU, quod in circumcisione suâ pientissimus Redemptor proprio quoque sanguine insignivit: O quantum tibi afferet hoc SS. Nomen in agone solatium! *Omnis*, inquit Joël Propheta, *qui*

Joël. 2. 32.

M| S. Bernardin. to. 1. ser. 40. S. Laur. Just. ser. de Circumcis.

qui invocaverit Nomen Domini, salvus erit. Et S. Bernardinus: *Quicunque peccator debitè invocaverit in ultimo vitæ Nomen JESUS, salvabitur.* Et S. Laurentius Justinianus: *Si tentaris,* ait, *à diabolo, si ab omnibus hominibus opprimeris, si conficeris agritudine, si doloribus fatigaris, si desperationis agitaris spiritu, NOMEN JESU dicito.* Sed & SS. COR JESU tibi pro simili generoso scuto, & inexpugnabili trophæo inservit, in quo, & per quod omnes animæ tuæ hostes felicissimè in vitâ & in morte superabis, cui fortissimo clypeo illud pro lemmate affiges: *Æternam tibi spondet opem.* Audi & Christianum Poëtam:

COR JESU scutum miseris mortalibus unum est:
In quo securum vivere, dulce mori.

8. Finem huic Considerationi imponat Myrtilus generosus ille bellator, qui quondam per clypeum suum duplex vitæ periculum evasit. Primum in campo, cùm terrestri pugnâ cum hoste dimicaret, ubi mediante clypeo suo omnia inimicorum tela à se dextrimè avertit. Alterum in mari, ubi naufragium passus, clypeo suo tanquàm naviculâ usus ad optatum salutis portum feliciter enatavit. unde hic clypeus ab Alciato pro lemmate tulit: *Auxilium nunquam deficiens*: cui pariter hos versus subscripsit:

Alciatus Embl. 161.

Effugi geminum clypeo discrimen in uno,
Cum premerer que solo, cum premerer que salo.

Duplex & tibi instat periculum, pie Lector! corporis scilicet, & animæ, si vis feliciter evadere, apprehende salutis clypeum, SS. COR, & NOMEN JESU, hoc utrumque cum devotione invoca & adora, & licèt in varias tentationes incideris, nec spes ulla ampliùs affulserit salutis, tu tamen ne cede malis, sed contrà audentior ito: dic sæpiùs cum S. Augustino: *O JESU! esto mihi JESUS, & salva me &c.* O SS. COR JESU esto & Tu cor meum &c.

1745.

CON-

CONSIDERATIO X.

SS. Cor JEsu paupertatis amantissimum : undè postpositô aurô & thure, à Magis oblatô, solam sibi myrrham reservavit.

Et apertîs thesauris suîs, obtulerunt ei munera, aurum, thus, & myrrham. Matth. 2. 11.

1. NOn absque peculiari mysteriô tres illi SS. Magi superiori lumine à Deo illustrati, Christo JESU recèns à Virgine in lucem edito aurum, thus, & myrrham, & quidem feriâ sextâ (quia Natalis Christi dies in Dominicam incidit) præsentârunt. causam assignat Sedulius Poëta:

Aurea nascenti fuderunt munera Regi;
Thura dederè DEO: Myrrham tribuêre sepulto.

Verùm quid agitis Reges sapientissimi? ad quid myrrham huic novo Judæorum Regi tam liberali manu offertis? an ignoratis, quòd myrrha sit gustui humano amarissima, & proindè symbolum mortificationis, crucis ac mortis existat? Vix in lucem natus est JESUS, & vos sine mora lamentabile illud mortis feretrum ipsi ante oculos ponitis? cur non potiùs huic Regi Regum, & pacis Principi lætò applausu acclamatis, ut quondam Salomoni adolescenti in
3. Reg. 1. 39. Regem Israël inuncto universus populus acclamavit: *Vivat Rex Salomon.*

Non vacat mysteriò, anima Christiana! quòd hi SS. Reges à Spiritu S. illuminati divino Infanti mox decimò tertiò post Nativitatem die amarissimam myrrham obtulerint, nihil enim gratius, nihil amœnius, nihil acceptius SS. CORDI JESU tunc potuissent offerre, quàm ejusmodi myrrham, quia *ab auro*, prout pulcherrimè observat S. Bonaventura, *Puer vultum avertebat, & vilipendebat præ amore paupertatis.* Thus seu thymiama in templo pro honore Patris adolendum applicari voluit, myrrham verò SS. COR JESU apud se, & in se usque ad sepulturam retinuit, hoc est, amorem S. Crucis, mortificationis, & amarissimæ passionis, hinc à Sponsa cœlesti ejusmodi myrrhæ fasciculo assimilatus est:
S. Bonav. apud Fineti.
Cant. 1. 12. *Fasciculus myrrhæ Dilectus meus mihi, inter ubera mea*, intellectûs videlicet & voluntatis, cognitionis, & amoris, dilectionis Dei, & proximi, contemplationis, & operationis, congratulationis, &
Joan. 19. 39. compassionis, assiduò *commorabitur.* Hinc idem SS. COR JESU voluit, ut post mortem à Nicodemo de novo pretiosâ myrrhâ, & aloë perfunderetur, ad demonstrandum, quòd in veritate per omnem vitam nil nisi spinosam myrrham, & assiduam crucem in se portaverit.

2. Hanc veritatem per symbolum clariùs tibi ob oculos ponimus, dum hortum myrrhæ curavimus abumbrari, in cujus mediò Granadilla, seu Flos passionis residet, ad quam apicula volitat, ut ex illa succum quidem amarum, sed sibi apprimè salubrem exugat, quem succum exindè in dulce mel convertit cum inscripto lemmate:

Hæc

Hæc mihi sola placet.

Vel, si mavis :

Sola mihi rédolet.

En Symbolum SS. CORDIS JESU, quod præ omnibus mundi delitiis ac thesauris solam sibi myrrham, & granadillam elegit, tota enim vita Christi ac SS. Matris ejus quid aliud, quàm myrrha, crux, & passio fuit?

Ad quam veritatem pereleganter quondam allusit Regius Vates, dum de Christo in carne venturo vaticinatus est: *Myrrha, & gutta, & casia à vestimentis tuis.* Per quod vestimentum SS. Patres Christi Domini Humanitatem accipiunt, quâ Divinitas ejus quasi veste tecta, atque velata fuit: per myrrham verò, spinosam, & odoriferam, amarissimam ejus passionem; & per casiam (quæ cortex tenuissimus, & odoratissimus est, ligneum obtendens calamum) Dominicam Crucem subaudiunt, quam hic divinus Puellus perpetuò in suo SS. CORDE per omnem vitam gestavit. *Ps. 44. 9. le Blanc. hîc.*

O bone JESU! quid adhuc tecum fiet? si jam in præsepio *labia tua distillant myrrham primam*, & insuper *digiti tui pleni myrrhâ probatissimâ?* quid, inquam, post triginta trium annorum spatium tecum fiet, ubi ad ipsum montem myrrhæ, & ad collem thuris erit transeundum, in quo Deo Patri pariter aurum, thus, & myrrham, hoc est, Divinitatem, Animam, & Carnem in sacrificium offeres: *Vadam ad Montem myrrhæ, & ad collem thuris?* *Cant. 5. 13.* *Cant. 5. 5.* *Cant. 4. 6.*

3. Et quid tu ad hæc, O augustissima Virgo Maria! quandò tam copiosam myrrham à SS. Magis oblatam, loco Filij in purissimo sinu tuo recepisti? quis, obsecro, tunc tibi fuit animæ sensus, utpotè, quæ probè noveras, quòd per illam myrrham Dominica passio, mors & sepultura fuerit præsignata? O anima Christiana! credo, & firmiter mihi persuadeo, quòd B. Virgo hanc primam, ac probatissimam myrrham non ad pectus tantùm exteriùs pressérit, sed etiam intrà Cordis sui penetralia abdiderit, ut verè potuerit dicere cum Propheta: *Spiritus oris, & cordis mei Christus.* *Thren 4. 20.*

Observant hîc insuper S. Joannes Chrysostomus, Euthymius, & alij, quòd hæc sacratissima Deipara, cùm in antro Bethlemitico

foris tumultum & adventum Magorum advertisset, mox ad præsepium dulcissimi Filij sui se inclinaverit, quem inter materna sua brachia recipiens, castissimo Cordi suo tenerrimè adstrinxit, & sic Magorum adventum, ingressúmque exspectavit: *Et intrantes domum invenérunt Puerum cum Maria Matre ejus.* *Matth. 2. 11.*

O quàm benè conveniunt in Corde Virginis JESUS, & myrrha oblata! an non jure meritò hîc SS. Virgo cum prædicta Sponsa dicere poterat: *Fasciculus myrrhæ Dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur?* O anima Christiana! si vis cum his SS. Magis invenire JESUM, inter brachia, & COR Virginis illum quærere debes: imò nec in Cruce Filius sine Matre inveniendus est. Hunc quoque, si sapis, fasciculum Myrrhæ collige, & quotidiè cordi tuo per ferventem meditationem adstringe; *Myrrha*, inquit Cornelius, *est Symbolum Christi, quia repræsentat ejus dolores & passiones, tota enim Christi vita fuit fasciculus myrrhæ, id est, continua amaritudo, & congeries laborum, & dolorum.* *Cant. 1. 12.* *Cornel. à Lap. in Cant. 1. 12.*

4. A Matre redeo ad Filium, qui mihi videtur, ùt quondam Moyses in scirpeâ fiscellâ in ripâ Nili expositus, quem, cùm Thermut filia Regis Pharaonis conspexit, misericordiâ mota ex aquis sustulit, & in filium, ac hæredem suorum bonorum adoptavit: *Quem illa adoptavit in locum filij.* Et quia in hoc puerô singularis præeminebat corporis, ac vultûs elegantia, magnámque etiam in tenera ætate præseferebat animi indolem, ideô Pharaoni Regi, & ejusdem filiæ comprimis charus, & acceptus fuit. Accidit fortè, prout Flavius Josephus commemorat, quòd dicta Regia filia hunc suum adoptivum filium ad Pharaonem Patrem suum portaret, qui ob raram pueri speciem, morúmque gratiam commotus (quia propriô carebat filiô) diadema suum Regium, seu ludens, seu setiò rem agens, capiti illius imposuit: Moyses verò subitò illud diadema regale de capite suô detractum in terram projecit, pedibúsque conculcavit; grandior verò factus, negavit, se esse filium Thermut filiæ Pharaonis: *Magis éligens*, ait Apostolus, *affligi cum populo Dei, quàm temporalis peccati habere jucunditatem, majores divitias æstimans, thesaurô Ægyptiorum, improperium Christi, &c.* Ecce magnanimum cor in parvo ac tenero Moysis corpusculô! Verùm quid dico? *Exod. 2. 10.* *Flav. Jos. de antiq. l. 2, c. 5.* *Hebr. 11. 24.*

Revera

Revertamur ad stabulum Bethlemicum, ubi non Moysen in scirpea fiscellâ, sed ipsum Dei Filium in præsepio expositum contuemur. Et quid fecit? Considera magnanimum COR JESU in exiguo pariter corpusculo, quod jam tunc non tantùm oblatos à tribus Regibus thesauros, sed & totius orbis terrarum Dominium à Patre sibi præsentatum generosè recusavit. hinc voluit, ut mox oblatum aurum per sanctissimam Matrem suam, paupertatis itidem amantissimam in egenos distribueretur: magis eligens affligi cum populo, & pro populo Dei, quàm temporalis peccati habére jucunditatem. Undè idem Apostolus ait: *Propositò sibi gaudiò sustinuit crucem, confusione contemptâ.* Hebr. 12. 2. Hunc solum thesaurum in SS. CORDE JESU invenies. O quàm dissimile est cor nostrum! quoties audimus in Sacrificio missæ: *Sursùm Corda!* & tamen cor nostrum verè miserum adhuc humi serpit, quærens terrena, & transitoria, ne dicam illicita. Ecce SS. COR JESU jam à primis vitæ momentis, neglectis Regum thesauris, passionis myrrham eligit, & cor tuum quid hactenus fecit, & quid imposterùm faciet?

5. Redeo ad SS. Magos. Dicite, obsecro, viri sapientissimi! quid cogitâstis, dum viliissimum bestiarum tugurium ingressi estis, ut ibidem Regi Regum ac Domino universorum vestra præsentaretis homagia, & obsequia, imò & corda vestra? David quondam ingenti pudore suffusus est, quandò attentiori animo perpendit, quòd Arca Dei in campo sub papilionibus staret exposita, ipse verò in regio suo palatio in omnium rerum affluentia habitaret: *Dixit ad Nathan Prophetam: Vidésne, quòd ego habitem in domo cedrinâ, & Arca Dei posita sit in medio pellium?* 2. Reg. 7. 2. Quid, inquam, vos cogitâstis in Cordibus vestris, Principes sereniissimi, ubi primo ingressu vestro in stabulum talem, ac tantam pauperiem, rerúmque omnium inopiam in ipso Dei Filio, ac SS. Matre ejus spectâstis, ipsámque animatam Dei Arcam inter jumenta habitantem?

Æthiopiæ Regina, cùm majestatem Regis Salomonis, quem adoratum à tam remotis terræ regionibus Hierosolymam venerat, primo intuitu conspexisset, aulámque ejus magnificentissimam, & omnium rerum pulcherrimum ordinem contemplata esset, præ admiratione & insolito stupore non ampliùs se ipsam capere poterat, vix non animi deliquium passa: *Non habebat ultrà spiritum.* 3. Reg. 10. 5.

O Beati Reges! dicite, & annuntiate nobis, qualis tunc CORDIS vestri sensus fuerit, cùm DEUM INCARNATUM in stabulo, orbis Conditorem ac Salvatorem inter bestias, & cœli Regem in sinu pauperis Puellæ vidistis? Dicite, & annuntiate nobis, quis tunc vester erat animi sensus? Stant attoniti Reges, præ stupore cordis loqui non possunt. Interim ad Jobum Idumæorum Regem sermonem nostrum convertamus.

6. Cùm tres illi Reges & amici Job, videlicet *Eliphaz* Themanorum, *Baldad* Sauchæorum, & *Sophar* Minæorum Rex optimum amicum suum Jobum solandi causâ invisserent, & ad sterquilinium illud venissent, ubi Job extrà civitatem ac regale solium ejectus, plenúsque ulceribus pessimis in stramine ab omnibus desertus sedebat. O Bone DEUS! quis exprimet illum cordis dolorem, quo dicti tres Reges ex magnitudine malorum & contemplatione miseriarum hujus amici sui fuerint perculsi? Audi Scripturam: *Cúmque elevâssent procul oculos suos, non cognoverunt eum, & exclamantes ploraverunt, scissísque vestibus, sparsérunt pulverem super caput suum.* *Job. 2. 12.*

Verùm quid umbras enarro? Adventant in Judæam stellâ duce tres Reges Orientales, nempè Tharsicus, Sabæus, & Arabicus, Regem cœlorum recèns à Virgine Hebræâ progenitum inquirunt, & ideò palatium Herodis petunt. sed non invento ibidem hoc Divino Principe ulteriùs ad urbeculam Jessæam tendunt, ibi extrà civitatis mœnia, vix non in sterquilinio, certè in sordido stabulo Orbis universi Dominatorem reperiunt. O quis effari potest, quantâ animi cum perculsione ac mentis stupore tres SS. Reges hoc Divinum VERBUM, Orbísque Principem primò sint contuiti? Certè cùm extremam illius & SS. Matris ejus inopiam cernerent, ex commiseratione ubertim in lacrymas soluti sunt, &, quod mortalium nemo satis admiretur, hunc ipsum infantulum in gremio Matris considentem, lumine divinò collustrati, pronò in terram poplite sunt devenerati: *Et procidentes adoraverunt eum.* *Matth. 2. 11.* Heu! ubi nostra fides & devotio? Si Regis ad exemplum totus componitur orbis, ubi nostra imitatio?

En habemus eundem cœlorum Regem totâ die in altari præsentem, ubi amor, ubi honor, ubi visitatio nostra est? Daniel in captivitate Babilonicâ constitutus ter de die per fenestram apertam ad

ad Templum Hierosolymitanum Dominum, ac Deum suum adoravit. Nunquid & nos similem habemus occasionem in civitatibus, in pagis, campis, & ubique locorum SS. COR JESU in SS. Eucharistia cum tribus Magis colendi, & cultu latriæ adorandi? O verè miseram mortalium conditionem, & ingratitudinem intolerandam! Accedimus subinde, & utinam non sæpiùs ad ipsam SS. Synaxin, & in corde nostro intùs habemus, qui SS. COR suum pro nostra redemptione in cruce tradidit, & tamen tam frigidi, tam tepidi adhuc sumus, quasi illum cœli terræque Dominum non agnosceremus, vel ibi adesse crederemus? *O filij hominum usquequo gravi corde?*

7. Quandò Ninivitæ, licèt pessimi, & obdurati peccatores Regis sui spectârunt exemplum, quòd ipse primus ad prædicationem Jonæ Prophetæ de solio surgeret, & abjecto sceptro, coronâ, ac vestimento regio, sacco rigido indutus, & cinere aspersus pœnitentiam ageret, omnes absque ulla morâ hunc Regem suum secuti sunt: *Et credidérunt viri Ninivitæ in Deum, & prædicaverunt jejunium.* *Jona. 3. 5.*

Cùm Puer seu armiger Jonatham Principem suum vidisset, per loca excelsa, & per rupes præaltas serpentem, ut ibidem Philistæorum castra de nocte confunderet: ipse protinùs contempto omni periculo Dominum ac Principem suum secutus est: *Ascendit autem Jonathas manibus, & pedibus reptans, & armiger ejus post eum.* *1. Reg. 14. 13.*

Cùm Ethai Gethæus Davidem, Dominum ac Regem suum, observâsset à facie persequentis Absolonis profugum, & nudis pedibus in exilium prodeuntem, ipse ultrò tanquàm fidelis subditus se Regi suo in comitem & socium miseriarum obtulit: *Et respondit Ethai Regi dicens: Vivit Dominus, & vivit Dominus meus Rex, quoniam in quocunque loco fueris Domine mi Rex, sive in morte, sive in vitâ, ibi erit servus tuus.* *2. Reg 15. 21.*

Age anima Christiana, non unus, sed tres Reges tibi exemplo præeunt, primi inter omnes gentiles Sanctissimum ac Divinissimum COR JESU humillimè adorantes. O si vel una gutta ingenui sanguinis in corde tuo est, cur non sequeris tam

tam illustre exemplum? Aurum à te non postulo, quod ipsi obtulerunt. Potes tamen, si vis, offerre *Cor aureum*, hoc est, sinceram & auream ergà DEUM, & proximum charitatem, quod donum SS. CORDI JESU super aurum, & topazion placebit. Imitare exemplum Gandaviensium, qui Serenissimo Duci Orangio annô à Christo Natô 1577. die 29. Decembris Bruxellis cum Germano suo Principe Nassavio Gandavum solennî pompâ ingredienti, inter alia pretiosa munera per formosissimam Virginem *Cor aureum*, & apertum in donum gratissimum præsentârunt, cui cordi foris, & intùs majoribûs characteribûs pro lemmate inscripserunt hoc unicum, *Sinceritas*. Tale quoque Cor à te postulat Divinus Conditor orbis, sincerum, & apertum, ità ut in illo nihil lateat, quod ipsi non præbeas, sic pariter de te Christus dicere poterit: *Nunc mihi aperuit cor suum.*

Jud. 10. 18.

Potes itidem SS. CORDI JESU offerre & Thus, hoc est, Cor pium, mundum, orans, sanctis affectibus inflammatum, & per jugem Divinî Numinis memoriam à terrenis ad cœlestia elevatum. Tale thuris odoramentum penetrat cœlos, & *sicùt virgula fumi ex aromatibus myrrhæ, & thuris* usque ad thronum DEI ascendit. Hinc vidit B. Joannes in apocalypsi orationes Sanctorum velùt acceptissimum thymiama & thus ordoriferum ad DEUM ascendere. Undè & Regius Vates in Psalmo, *dirigatur oratio mea, sicùt incensum in conspectu tuo.*

Cant. 3. 6.
Apoc. 5. 8.
Psal. 140. 2.

Denique SS. CORDI JESU & Myrrham offeres, hoc est, *Cor contritum, & humiliatum*, cujus passiones sunt domitæ, quod carnis motus coërcet, & in jugi pœnitentiæ, & crucis amaritudine vivit, nec extrà DEUM aliquid aliud in hac mortali vitâ quærit. Hanc myrrham SS. CORJESU non despiciet, utpotè probatissimam &c.

Cant. 5. 5.

P. I. C. A. C. V. 1736. [illegible]

CON-

CONSIDERATIO XI.

SS. Cor JEsu sub typo Agni matutini se primùm Patri in templo pro peccatis totius mundi in victimam offert.

Tulerunt illum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino. Luc. 2. 22.

1. PRæceperat quondam Deus, ut Hebræi in memoriam illius accepti beneficij, quòd Angelus percutiens in Ægypto omnes primogenitos unâ nocte mactaverit, & econtrà Israëlitis tam benignè pepercerit, omne primogenitum sibi offerrent: *Sanctifica mihi omne primogenitum.* Ut huic legi SS. Deipara pareret, expletis quadraginta die- *Exod. 13. 2.*

bûs in stabulo Bethlemicô, cum dulcissimo Filio suô, & Patre Nutritiô Hierosolymam profecta est, ut ibidem Primogenitum & Unigenitum suum in templo Patri æterno sisteret; quem maternis tenens manibûs, flectênsque genua summâ cum reverentia, & devotione DEO T. O. M. teste S. Thomâ Villanovano, hîsce verbîs obtulit: *Suscipe, Pater Omnipotens, suscipe oblationem hanc, quam tibi offero pro toto mundô ancilla tua; suscipe communem Filium, tuum ab æterno, meum in tempore; suscipe nunc de manibus ancillæ tuæ sacrosanctum hoc sacrificium matutinum, tibi quondam in Crucis brachiis offerendum in sacrificium vespertinum.*

S. Thom. Vill. ser. de purif.

O gratissimum Sacrificium! quantò verius de illo dici potuit, quàm de Sacrificio Noëmi, quod post terminatum diluvium DEO obtulit: *Odoratúsque est Dominus odorem suavitatis.* Præsertim cùm ipse tenellus Infans JESUS Patri suo cœlesti SS. COR suum, velût primogenitum ad ipsum honorandum, & humano generi placandum primâ oblatione publicâ in templo consecravit. O sacrificium acceptabile, cui simile nunquàm vidit orbis! In quem finem innocentem Agnellum in ara collocatum statuimus, DEO in sacrificium oblatum, cum lemmate à Davide mutuato:

Gen. 8. 21.

Ps. 50. 19.

DEUS non despicies.

2. Et quomodô poterat æternus Pater despicere dulcissimum Cor Unigeniti Filij sui, quod ipsi factum est obediens usque ad mortem? Si quondam Divinæ ejus Majestati adeò placuit innocens victima Abelis, dum non tantùm optimum agnum in signum debitæ gratitudinis, & observantiæ in ara recèns ex lapidibus erectâ, Deo in holocaustum, sed & ipsum innocuum COR suum in sacrificium obtulit: *Respexit Dominus ad Abel, & ad munera ejus.* Quantùm, obsecro, non sibi complacuit benignissimus DEUS, dum hanc immaculatam hostiam, sacratissimum ac divinissimum COR JESU primâ vice in altari templi vidit sibi litatum? Cedant sacrificia legalia omnia, cedant figuræ, cedant umbræ, hoc unicum immaculatum sacrificium non uni, sed millenis, imò infinitis mundis redimendis sufficiens fuit: *Nunquam*, ait Lucas Burgensis, *in tabernaculo fœderis hujusmodi apparuerat hostia,*

Gen. 4. 4.

Lucas Burg. in Lucam hic.

stia : nunquàm in templo Salomonis magnificâ adeò, & gloriosa visa oblatio fuerat : jam captum impleri est illud Aggæi : magna erit gloria domûs istius novissimæ plùs, quàm primæ, veniet enim desideratus cunctis gentibus, & implebo domum istam gloriâ. Aggæi 2. 10.

3. Perelegantem figuram de hac veritate invenio in Libro Exodi, ubi Deus summus Legislator quondam Patribus mandavit, ut quotidiè sibi, tanquàm juge sacrificium, Agnum quendam immaculatum manè ad ortum solis offerrent, & alterum agnum vespertè sub ejusdem solis occasum pro communi populi salute in altari immolarent. Et hoc erat, de quo toties Regius Vates decantavit : *sacrificium matutinum, & vespertinum*, quod publicis offerebatur populi impensis, ubi agnus priùs in piscina ablutus, à Sacerdote jugulatus, & à sanguine, ac intestinis mundatus, demùm veru ligneo per modum Crucis affixus, igne lento assatus est, interea Sacerdos, & populus circumstans, cor, & manus supplices ad cœlum levabant, & DEO vitæ, necisque Domino hunc Agnum in gratissimum holocaustum offerebant : *Hoc est, quod facies in altari : Agnos anniculos duos per singulos dies jugiter, unum agnum manè, & alterum vesperè.* Exod. 29. 38.

O pientissime JESU! Tu es ille Agnus Matutinus, & Vespertinus : matutinus quidem, teste S. Bernardo, quando te SS. Mater tua in die purificationis suæ Æterno Patri primùm in Templo pro bono & salute totius mundi obtulit, ubi pro te Sacerdoti, quasi Dei Vicario juxtà legis præscriptum etiam quinque sicles solvit : *Emitur ergo Redemptor*, ait citatus S. Thomas Villanovanus, *quinque siclis à Virgine, qui quinque plagis totum erat mundum redempturus.* Vespertinus autem Agnus tunc fuisti, quando in vitæ vespere, sole ad occasum vergente, veru ligneo S. Crucis affixus, & in igne divini amoris in SS. CORDE tuo jugiter ardente assatus, pro peccatis universarum gentium in gratissimum holocaustum, & in odorem suavitatis oblatus es. S. Bern. serm. 2. & 4. de purif. S. Thom. Villanov. serm. de purif.

4. Subjungamus huic figuræ aliam non minùs elegantem. Cùm olim Satrapæ Philistinorum cum valido exercitu contrà Israëlitas descenderent, ut eorum comitia à Samuele in valle Maspha congregata non tam dissiparent, quàm universam eorum regionem perderent, Samuel in hoc summo rerum discrimine citò

agnum tenerrimum, & adhuc matris ubera lactentem arripuit; atque eum indissectum DEO supremo rerum Domino in holocaustum obtulit, integrúmque aræ impositum pro populi incolumitate combussit. Et ecce rem planè admirandam! cùm adhuc victima in altari arderet, & hostis ex omni parte in populum inermem rueret, subitò divinum affulgere cœpit auxilium, dum horrenda de cœlo fulmina, tonitrua, ac terræ motus tantum Philistæis terrorem incussérunt, ut à prælio cessantes, in turpem fugam non sine gravissima clade converterentur: *Tulit autem Samuel agnum lactentem, & obtulit illum holocaustum integrum Domino, & clamavit Samuel ad Dominum pro Israël, & exaudivit eum Dominus, &c.*

1. Reg. 7 9.

Per hunc agnum matris adhuc ubera sugentem, Deúmque placantem, ac pacem populo Israëlitico reconciliantem, quid aliud præsignatum fuit, quàm Christus Infans, innocentissimus ille Agnellus, quem SS. Deipara adhuc ubera sua virginea sugentem, DEO Patri in templo pro pace & reconciliatione totius mundi præsentavit? *Et obtulit illum holocaustum integrum Domino.*

5. Observant autem Sacri Scriptores, quòd Agnus masculus non tantùm ob tenera adhuc cornua quasi osseam, aut spineam quandam coronam in vertice gerat, sed & Crucem in dorso habeat, ac quinque stigmata, seu totidem sanguinolentas cicatrices in corpore portet, quatuor videlicèt in pedibus, & unam rubeam cicatricem in corde, quod, teste Quaresmio, curiosi naturæ Scrutatores sæpiùs in agno remotis paulisper lanæ floseulis observârunt: *Nescio*, ait Cornelius à Lapide, *quid vulnerum perpetuò gerant agni in mediis pedum volis, non absimili modo, quo Salvator noster ex Cruce reservat in manibus & pedibus fixuras clavorum, &c.*

Quares. to. 1. c. 3. sect. 1.

Cornel. à Lap. in Matth. c. 26. v. 19.

Quid, obsecro, pulchrius de nostro mystico Agnô Christô JESU dici, aut applicari potest? An non etiam per omnem vitam hæc quinque sacra vulnerum stigmata, manibus, ac pedibus & innocentissimo CORDI in amarissima passione infligenda, cum cruce perpetuâ, atque coronâ spineâ in animo suô portavit? Et nunquid cognitio Christi imperfecta fuit? minimè: ab eo enim tempore, quo redemptionis humanæ negotium accepravit, jam in animo suo omnes dolores, ac mærores, crucem & vulnera sensit: *Quoniam Domi-*

Dominus noster, ait Robertus Bellarminus, Eminentissimus S. R. E. Cardinalis, *toto vitæ suæ tempore crucem suam & tormenta singula, & eorum acerbitatem certissimè noverat, in eo sine dubitatione ullâ summum gradum acerbitatis, & vehementiæ habuerunt.* *Rob. Bellar. de gemitu Columbæ l. 2. c. 3.*

Et hoc est, quod Magnus ille eremi Cultor ac Præcursor S. Joannes Baptista insinuavit, dum Judæorum legatis & præsenti ad Jordanem populo mitissimum orbis Redemptorem, nunc à deserto post peractum quadragesimale jejunium ad se revertentem, brachio, & digitô ad COR JESU extentô monstravit: *Ecce Agnus Dei! ecce qui tollit peccata mundi.* *Joan. 1. 29.* O anima Christiana! quantùm, obsecro, obligata es huic innocentissimo Agnello? potuisset te utique & quidem justissimè jam pridem perdere in gehennam, & ecce ipse dignatur pro te victima fieri, & in Templo pro futura redemptionis tesserâ ipsum Sacratissimum COR suum Patri in condignam tuorum peccatorum satisfactionem offerre? O amor! O bonitas immensa! Ah utinam, Domine, ah utinam aliquid dignî tanto tuo in nos amori possemus rependere! O si sexcenta, & millena nobis essent Corda, nunquid his omnibus, & singulis ex totis viribus fores amandus?

6. Verùm nondum se sistit hîc oratio mea, ulteriùs progredior. Dè Davide Rege commemorant Regum Fasti, quòd, cùm vehemens lues Urbem Solymæam vastaret, & in obvios quosque crudeliter sæviret, ad placandum Numen iratum in area Areunæ publicum altare erexerit, in quo holocausta, & pacifica sacrificia prô totius regni salute obtulit: *Et ædificavit ibi David altare Domino, & obtulit holocausta pacifica, & propitiatus est Dominus terræ, & cohibita est plaga.* *2. Reg. 24. 25.* Nam Angelus, qui tunc temporis strictô gladiô populum feriens in aëre videbatur, sine mora fulminantem ensem retraxit, & in signum reconciliationis Deum inter & hominem in vaginam misit: *Cúmque extendisset manum suam Angelus Domini super Jerusalem, ut disperderet eam, misertus est Dominus super afflictione, & ait Angelo percutienti populum: sufficit: nunc contine manum tuam.* Et quid portendit hoc sacrificium Divinæ Maiestati adeò gratum, ut mox pacem, & salutem populo referret?

Amantissime JESU! Cognosco ex hac figura figuratum, & ex umbra veritatem, nam per hanc, & similes hostias pacificas ordinariè Tu, mi Redemptor, velut agnus Matutinus, aut Vespertinus præfiguratus es: *Ut per hoc*, ait Cornelius à Lapide, *significaretur Christus, qui quasi victima expansus, mactatus est in cruce pro redemptione hominum.* O bonum Numen! Si jam olim prædicta hostia tempore pestis à Davide oblata, potuit placare DEUM, quia in umbra repræsentabat Christum: quid non faciet ipsum vivum, innocentissimum ac divinissimum COR JESU mansuetissimi illius Agni, si illud æterno Patri pro animæ tuæ salute, præsertim in Sacrificio missæ, aut in sumptione SS. Eucharistiæ ex conscientia purâ obtuleris? O quàm sancta, quàm munda, quàm nobilis erit hæc oblatio in conspectu totius curiæ cœlestis! Et nunquid tuorum votorum poterit esse repulsa, si Patri hæc innocens offertur victima?

Cornel. à Lap. in Levit. c. 1. 5.

7. Videtur mihi in hac prima, & publicâ oblatione hujus Divini Infantis Sacratissima Deipara, ut quondam Marcus Antonius, qui Romæ in tumultu civili, cùm plures cives armatâ manu ad Capitolium ad mactandum ibidem Senatum concurrerent, Lysium puerum innocentem, ac longè formosissimum apprehendit, eúmque utroque brachio in altum attollens, furibundo, & rebelli populo ostendit, altâ simul, quâ poterat, voce exclamans: *O cives, cives! Puer iste almam proclamat pacem.* Ad quod verbum, & lamentabilem pueri vocem mox omnium civium cordibus mirè sedatis, pax optata eodem adhuc die inter Senatores, & cives concluſa est.

O quàm periculosum quondam bellum cœlum inter, & terram exarserat? An non terra cœlo bellum indixit, dum contrà Deum innumeris vitiis, sceleribúsque decertavit: *Omnis quippè caro corruperat viam suam?* Econtrà cœlum misit in terram diluvium, ignem sulphureum, ignitos serpentes, grandinem, famem, pestem, bella, aliásque plagas innumeras, quibus Justitia Divina omnem animam viventem volebat extinctam. Quid agit SS. Virgo, & Mater intemerata? Ecce Patris æterni, & suum dulcissimum Filium JESUM è præsepio apprehendit, eúmque inter ulnas suas in templum Hierosolymitanum deportat, quem Patri cœ-

Gen. 6. 12.

lesti

festi, & populo præsenti non sine lacrymis ostendens, pro salute mundi in Victimam pacificam, & matutinam offert: *En Pater Æterne! Puer iste, Filius tuus in æternitate, & meus in tempore almam proclamat pacem!* O quis dubitare hîc poterit, quàm gratum, quàm acceptum Divinæ Majestati hoc fuerit Sacrificium Matutinum, dum innocentissimus Infans, & jam tunc ad crucem destinata victima insuper SS. COR suum Patri obtulit: *Offertur COR Virginis*, inquit R. P. Judocus Andries S. I. *in qua plenitudo gratiarum; offertur COR Christi, in quo omnes thesauri Divinitatis inclusi. Si attendo affectum, magnus est Simeonis, major MARIÆ, maximus JESU. Si finem intueor, est omnium mortalium salus. O quàm sancta, quàm nobilis hæc oblatio!* P. Jud. Andries de perpetua cruce p. 2.

8. Nec absimile illud est, quod de Albuquercio generoso quondam & orbi notissimo Architalasso recensent probati Scriptores, qui, cùm longâ ac periculosâ navigatione in Indiam Orientalem trajiceret, gravissimâque jactatus tempestate cum sua classe bellicâ de vita, & salute periclitaretur, in medio naufragij discrimine constitutus infantem suum arripuit, & versùs cœlum iratum illum attolens, Deum universorum Dominum supplex rogare cœpit, quatenùs propter innocentiam hujus infantis sibi, cæterisque in simili periculo constitutis benignè parcere, mortisque periculum à se dignaretur avertere. Quod & factum est. P. Lohner S. I. intr. de infir.

O pientissima Virgo! *Mater Dei & hominis, Mater Regis, & exulis* (ita te appellat mellifluus tuus Bernardus) En quantis calamitatum fluctibus nunc universa jactatur Europa? Bella, bella, horrida bella ubique fulminant, Mars insanit ubique, provinciæ plurimæ devastantur, miscentur omnia rapinis, incendiis, homicidiis; cuncta sus deque vertuntur. Ah Domina fer opem periclitanti Ecclesiæ: monstra & tu Filium tuum dulcissimum JESUM Æterno Patri, ut ob innocentiam hujus mitissimi Agnelli, ac præsertim ob amabilissimum ac innocentissimum COR ejus, in quo semper Pater sibi bene complacuit, & in quo requievit Spiritus Sanctus, bella in ultimos Thraciæ fines releget, & tot votis exoptatam pacem denuò Ecclesiæ suæ clementissimè largiri dignetur &c.

9. Co-

9. Coronidem huic Considerationi imponat Thesaurarius, & quæstor ille potens Reginæ Candacis, qui, cùm Hierosolymâ in Æthiopiam rediret, sedénsque super currum animi gratiâ Isaiam Prophetam légeret, & casu, seu potiùs sic disponente Divinâ Providentiâ, ad illam sententiam devenisset:
Isa. 53. 7. *Sicut ovis ad occisionem ducetur, & quasi agnus coràm tondente se obmutescet, & non aperiet os suum*: adeò hic Gentilis ad unicum hunc scriptuuæ textum in CORDE suô ergà SS. ac mitissimum COR JESU Divini illius Agni commotus est, ut ad S. Philippum tunc fortè supervenientem conversus, promptissimè fidem in Christum JESUM profiteretur:
Actor. 8. 27. *Credo Filium Dei esse JESUM Christum*: & quia secùs flumen in curru cum S. Philippo, de immenso amore hujus Divinissimi CORDIS JESU plura disserente, & mysterium explanante vehebatur, instanter ab illo flagitavit, ut quantocyùs sacris baptismi undis ablueretur: *Et jussit stare currum, & descenderunt in aquam Philippus, & Eunuchus, & baptizavit eum.*

O animæ Christianæ! si hanc mirandam conversionem in homine Gentili potuit efficere unica, ac seria cogitatio de innocentissimo CORDE JESU, *Agni illius immaculati &*
1. Petr. 1. 18. *incontaminati, præcogniti quidem ante mundi constitutionem, manifestati autem novissimis temporibus propter nos.* Quid, obsecro, in nobis non efficere debet ipsa quotidiana, ac realis præsentia hujus Divinissimi CORDIS JESU in SS. Eucharistia? Clamemus proindè cum S. Joanne: *Dignus est*
Apoc. 5. 12. *Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & Divinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem in sæcula sæculorum.*

Amen.

I: G. A: C: V: 1736.

CON-

CONSIDERATIO XII.

Consideratur Amor & Passio SS. Cordis JESU à facie Herodis in Ægyptum fugientis, & cædi SS. Innocentûm intimè condolentis.

Surge, & accipe Puerum & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum. Matth. 2. 13.

1. SAlomon Regum sapientissimus, cùm diversas etiam minimorum animalium naturas considerâsset, summoperè lepusculi sapientiam demiratus est, qui, licèt inter minima terræ computetur, talia tamen sapientiæ opera exercére solet, ex quibus etiam homines habent,

Prov. 30. 24. quod discant: *Quatuor sunt minima terræ, & ipsa sunt sapientiora sapientibûs: formicæ populus infirmus, qui præparat in messe cibum sibi: lepusculus, plebs invalida, qui collocat in petra cubile suum, &c.* Miraberis hîc prudens Lector, in quo tandem eluceat illa singularis lepusculi sapientia?

Adverte: lepusculus comprimis oculîs indormit apertis, quasi semper de salute suâ circumspectus, & providus: in periculis mirâ agilitate summa montium cacumina petit, quò canes insequentes eniti non possunt: valles econtrà prudenter declinat, quia per declivia decurrens quasi globus circumagitur, & sic facilè hosti in prædam cedit. In paupertate & inopia suâ mirè contentus vivit, & si nihil aliud escarum invenit, etiam nive contentus est. Pro habitatione securiora petræ foramina, montisque cavernas sibi eligit, ubi tutus habitat; & si subindè contingit, ut in patenti campo à canibûs infestetur, absque mora ad spinosum dumetum confugit. Undè pro lemmate tulit:

Fugâ salutem.

Cornel. à Lap. in Prov. 30. 26.

En hîc typum Christi JESU, Verbi illius Incarnati & abbreviati, qui in præsepio jacens, ejusmodi lepusculo & plebi invalidæ à Cornelio à Lapide & aliis non incongruè assimilatur, dum pro sua mansione non aliam, quàm speluncam Bethlemicam etiam in summô frigore elegit: *Qui collocat in petrâ cubile suum.* Et quia neque in hac petrosa cavernâ satîs securus degebat, sed ab Herodianis canibûs, ac insidiantibûs vertagîs per omnem regionem emissîs ad necem quærebatur, idcircò de matura sibi fugâ prospiciens, in Ægyptum cum SS. Matre suâ, & Patre Nutritiô S. Josephô profectus est, ubi interim salutem inter idololatras in exilio inveniret, quam neque in ipsa patriâ inter suos poterat reperire. *Et secessit in Ægyptum.*

2 O pientissime JESU! O tenerrime lepuscule! ad quid adeò Herodianos canes te insectantes fugis, & expavescis? Ad quid pavet Cor tuum, dum Herodes Ascalonita, efferatus ille & insatiabilis lupus, qui cum ætate semper deterior factus est, tibi *Ps. 118. 161.* mortem intentat: *Formidavit cor meum?* Si fugit refugium nostrum & virtus, O Domine, ad quem ibimus? Quis erit impo-

impostorum nobis refugij locus? *Qui mori venerat*, quærit S. Chrysologus, *quare fugit mortem?* Si Dux militiæ à facie hostis trepidat, & fugam arripit, quid agent milites? quid SS. Martyres? nunquid ideò, O mi JESU! venisti in mundum, *ut mortem subires innocens, à morte nos ut tolleres?* *Eccles. in hymno de Ascens. Domini.*

Suspende judicium, Anima Christiana! *Dum parvulus est*, inquit sapientissimus Salmeron, *fugit, magnus autem ultrò seſe offert petentibus eum ad mortem*; proindè noluit tenerrimum COR JESU jam tunc in tenella ætate & in tenui corpusculo omnem suum profundere sanguinem, licèt hic modicus cruor pro redimendis mundis millenis sufficiens fuisset, non tamen suffecit immenso illius amori, quo genus humanum complectebatur. hinc perfectam ætatem expectare voluit. Et sicut primus homo in paradiso non infans, sed in ætate perfectâ creatus, & lapsus est, ita decebat, ut Christus in tali quoque ætate constitutus hominem lapsum in arbore crucis redimeret. Audi, & considera, quàm benè ad rem nostram loquatur S. Petrus Chrysologus: *Fugere istud est amoris intimi, non timoris, & ignaviæ; vult enim in aperto vincere, qui publicam referre cupit de hoste victoriam.* Et quia exiguum ducebat, unico ensis ictu cadere, ideò SS. COR JESU crucem, spinas, flagra, clavos, & crudelem lanceam expectabat, ut copiosior apud eum esset redemptio, & major in nos amor SS. CORDIS JESU. *Salm. to. 3. tr. 44.* *S. Petr. Chrysol. ser. 152.*

Et ideò in Lege Veteri mandavit Deus, ne Hebræi hædum tenellum mactarent, eúmque in lacte matris suæ coquerent: *Non coques hædum in lacte matris.* Per quem hædum communiter Patres Christum JESUM Infantem, adhuc à virgineis uberibus pendentem intelligunt, qui tanquàm hædus legalis omnia peccata nostra in se assumpsit in ara Crucis expianda, undè noluit infans gladio Herodis trucidari, atque in lacte matris coqui, & immolari, sed fugit in Ægyptum. Collige ex hoc mirandam SS. CORDIS JESU, & MARIÆ magnanimitatem, etiam in rebus quàm maximè arduis. Potuisset utique B. Virgo ad Angelum, fugam intempestâ nocte consulentem, dicere, prout discurrit S. Chrysostomus: *Tu paulò antè dicebas, quia salvabit populum suum, & nunc seipsum quidem non potest de periculis liberare, sed fuga nobis est necessaria, & peregrinatio, & transmigratio* *Exod. 23. 19.* *S. Chrys. hom. 8. in Matth.*

tio longinqua : contraria omninò sunt facta promissis. Sed nihil horum pensabat obedientissimum CORMARIÆ, dum in omnibus quibuscunque difficultatibus se semper promptissimè cum plenissima resignatione divinæ subjiciebat voluntati. O DEUS! quandò denique cor meum paratum erit ad faciendam tuam SS. voluntatem, *qui salvos facis rectos corde?*

Ps. 7. 11.

3. Interim Herodes Rex, cùm vidisset à Magis se delusum, in rabiem actus statuit iram, ac furorem suum indomitum in innocentes quosque Infantes evomere, ut cum iisdem pariter & orbis lucernam, ac Messiam antè tot sæcula Patribus promissum extingueret. In quem finem parvulos omnes à bimatu & infrà in sua regione conscribi curavit, quos ex qualibet civitate, oppidis, ac pagis in unum locũ congregatos crudeli & inaudità impietate jussit trucidari: *Iratus est valdè, & mittens occidit omnes pueros à bimatu, & infrà.*

Matth. 2. 16.

Recordor hîc illius sanguinei balnei, quod Constantino M. Imperatori fædissimâ corporis leprâ infecto quondam Medici Romani suaserunt. Aderat dies lanienæ destinatus, ubi parvuli ex variis Romani Imperij partibus à matribus Romam comportati, adinstar innocentium agniculorum debebant immolari, ut eorum sanguini Cæsar immersus, & ablutus membrorum salutem reciperet. Sed quid ad hoc Constantinus, licèt tunc temporis adhuc gentilis? *Absit*, inquit, *tanta innocentium strages, præstat mori potiùs, quàm ut tam carò humani cruoris pretiò vitam meam redimam.* Undè commiseratione motus parvulos omnes, eorúmque matres optimè præmiatas liberè in patriam remisit: quam summè laudandam Constantini clementiam benignissimus DEUS in his terris abundè remuneratus est, dum non tantùm ad agnitionem veri Dei, & fidei pervénit, sed & per lustrales baptismi aquas ab omni corporis leprâ mundatus est.

Non sic Herodes impius ille, & sacrilegus Deicida, qui ut Dei Filium perderet, in omnes pueros sæviit, & neque lactenti ætati in suo regno pepercit, dum quatuordecim parvulorum millia crudelitate plusquam belluinâ trucidavit, quorum sanguineo balneo necdum sătura hæc cruenta bestia etiam proprios filios in palatio enecări jussit, ut adeò de eo Imperator Augustus, cùm de hac inaudi-

audita tyrannide audiret, dixisse perhibeatur: *Malle se Herodis porcum, quàm filium esse.*

4. Verùm quid accidit? Pharao superbus ille & induratus Ægyptiorum Tyrannus, cùm universam Hebræorum progeniem per immaturam puerorum necem extinguere diu allaborâsset, tandem damno suo, plùs quàm dici potest, maximo expertus est, quàm turpiter ab uno puero Moyse, tunc per aquas salvato fuerit delusus, qui nõ huic duntaxat Regi interitũ, sed & regno universo totalem ruinam ac ultimum exterminium intulit: *Eodem modo*, inquit S. Bernardus, *cum Pharaone etiam Herodes delusus est: utrobique pro unius persona, numerositas trucidatur puerorum, utrobique, qui quærebatur, evasit.* *Exod. 1. 22.* *S. Bern. serm. in octav. Paschæ.*

Sic & impia Athalia, ut universum stemma Davidicum, cui Dominus regalem sedem & futurum orbis Messiam promiserat, radicitùs extingueret, per immanem crudelitatem omne semen regium occidit, in qua communi laniena regiorum nepotum solus evasit Joas princeps, quem Josaba filia Regis Joram tanquàm nepotem suum de medio occisorum mirâ dexteritate eripuit: *Et abscondit eum à facie Athaliæ, ut non interficeretur*, quem exinde post sex annos Joiada Sacerdos de exilio revocavit, & in Regem Judæorum inunxit. *4. Reg. 11. 1.*

Ad quid ista enarro? O Beatissima Virgo & Mater Sanctissima! Tu es illa fortissima Josaba, ex regiâ Davidis stirpe orta, quæ ex tot millibus parvulorum ab Herode interfectorum solum dulcissimum Filiolum tuum JESUM eripuisti, & ne in prædam Athaliæ, hoc est, impiæ Synagogæ & Herodianæ Tyrannidi cederet, jussu Angeli & cõnite S. Iosepho post exantlatas quàm plurimas itinerum & laborum difficultates tandem in Ægyptum propriis ulnis deportâsti, ubi Rex Regum & Dominus universorum pro suo palatio vix exiguum foramen in medio gentis, cultui idolorum deditæ, invenit, ut adeò non immeritò conquestus sit: *Vulpes foveas habent, & volucres cœli nidos; Filius autem hominis non habet, ubi caput reclinet.*

5. Nunc considera, anima Christiana, immensum illum amorem & dolorem SS. CORDIS JESU, quantis tunc in exilio exæstuaverit affectibus, & quàm tenerrimo amore compassum fuerit tot immolatis Martyrum Primitiis, quos sciebat sui

causâ occîdi ; qui, licèt tunc adhuc Infans esset, & non plus ætatis, quàm annum unum, & tres menses haberet, tamen revelante Verbo sibi unitô, omnia optimè etiam absens in Ægypto noverat, hinc SS. COR ejus crudelissimum hoc infanticidium intimô pietatis affectu deploravit, dum clamor matrum, & vox sanguinis filiorum usque in cœlum, & ad illius aures penetravit. Certè optabat tunc mitissimum COR JESU, si conveniens fuisset, mori pro singulis ; sed reservatum fuit majoribus doloribus, & cruci ignominiosæ, ubi pro omnibus erat immolandum, & immiti lanceâ aperiendum.

Nec minùs hanc calamitatem & miserandam tot parvulorum cladem dolebat mæstissimum COR MARIÆ, siquidem ut Prophetissa omnium illuminatissima clarè vidit, quomodò ob amorem, & causam Filij sui tota illa regio Innocentûm sanguine, & pleræque domus lamentis, lacrymisque parentum replerentur. O quoties memor erat illius vaticinij tunc ad amussim adimpleti : *Jerem. 31. 15* *Vox in Rama audita est, ploratus & ululatus multus : Rachel plorans filios suos, & noluit consolari, quia non sunt !*

O Bone JESU ! ò Mater doloris & amoris ! hîc in veritate rursùs verificatum est illud justi Simeonis vaticinium : *Luc. 2. 2. 35.* *Positus est hic in signum, cui contradicetur.* Et paulò pòst : *Tuam ipsius animam pertransibit gladius.* Heu ! quis exprimet, quanta incommoda, curas, inopiam, contemptus ac ærumnas hoc SS. COR JESU & MARIÆ in hoc diuturno exiliô passum sit ? O Pater æterne ! an non satis fuit huic dilectissimo Filio tuo in frigore, abjectóque stabulô nasci, in pauperrimo præsepiô reclinari, cultrô petrinô circumcidi, velut servum emptitium in templo præsentari, & quinque siclis redimi, sed insuper oportuit illum in exilium proficisci ? quid in te deliquit Filius tuus ?

Audi pro responsione Paulum à Palatio : *Voluit Dominus*, inquit, *etiam exulâsse, ut nihil esset amaritudinis in calice, quod non ille gustaret.* Undè à Puero usque ad mortem constanter & verbô & factô docuit, quòd omnis Christiani vita in hoc brevi curriculô nil aliud sit, quàm continuus labor, & dolor, crux & persecutio ; & si nondùm cœpisti ista pati, nondùm cœpisti esse Christianus.

6. Pro

6. Pro confirmatione dictorum venit hîc mihi in mentem pulcherrimum illud judicium, quod olim Salomon, dum vix ad regium thronum erat elevatus, mirâ prudentiâ tulit. Venerunt ad hunc sapientissimum Regem duæ mulieres, quarum una vivum, altera mortuum & in somno oppressum Filium ad tribunal regium deferebat, mirè & acerbè inter se litigantes, cujusnam esset ille filius, qui adhuc sanâ vitæ aurâ fruebatur? Quid ad hoc Rex omnium mortalium prudentissimus! gladium afferri jussit, quo infans vivus per medium dissecaretur: *Dividite*, inquit, *infantem vivum in duas partes, & date dimidiam partem uni, & dimidiam partem alteri.* Quem fulminantem gladium à milite sublevatum ubi vera Mater conspexit, tam cruentum spectaculum non sustinens, ex intimo corde commota ad Regem dixit: *Obsecro Domine, date illi infantem vivum, & nolite interficere eum.* Ex qua naturali compassione & materni CORDIS affectu (*commota quippè sunt viscera ejus super filio suo*) Rex evidentissimè agnovit, quòd hæc vera ac genuina hujus pueri mater esset: hinc præcepit, ut illi sine mora filius adhuc vivus traderetur: *Date huic infantem vivum, & non occidatur, hæc est enim mater ejus.* 3. Reg. 3. 24.

Ecce mirabilem typum in fuga Christi JESU, & cæde SS. innocentûm adimpletum. Per hunc filium, pro quo olim in judicio contendebant mulieres, Christum Infantulum intellige, verum, vivum & unicum DEI & MARIÆ Virginis Filium. Per primam litigiosam mulierem Synagogam subaudi, de Messia vivo, & vero adhuc hodiè litigantem. Per Judicium Salomonis Justitia divina adumbrata est, quæ decrevit, ut Filius DEI & MARIÆ pro peccatis suæ gentis, & totius mundi vivus divideretur. Et ecce adest in tempore truculentus miles ab Herode infando illo tyranno in hunc finem submissus, hic ferrum levat, inter alios SS. Innocentes etiam Dei filium occisurus, & per medium dissecturus. Hoc cùm audiit SS. Deipara, utpotè vera Filij vivi Mater, ô quis dicet, quanto tunc dolore & commiseratione piissimum COR hujus SS. Matris fuerit repletum? cui proindè longè meliori jure illud poteris applicare: *Commota sunt quippè omnia viscera ejus super Filio*

liô suo. Verùm infinita providentia Divina, sicut in cæteris omnibus, ità & in hoc gravissimô casu exquisitum invenit remedium: *Date*, inquiebat ad Justitiæ Divinæ ministros, *huic infantem vivum, hæc est enim Mater ejus*: Sic *Draco* ille (Herodem puta) qui *stetit antè mulierem, quæ erat paritura, & cùm peperisset, Filium ejus devoraret*, turpiter confusus, impietatis suæ per fœdissimam mortem justas pœnas dedit: *Et mulier fugit in solitudinem.* suprà quod Cornelius à Lapide: *Nota*, inquit, *alludit ad fugam B. Virginis & Christi in Ægyptum &c.*

Apoc. 12. 4.

7. Pro dictorum coronide ad te me converto, O amabilissimum & divinissimum COR JESU! Dic, obsecro, in quem finem permisisti tam cruentam Innocentium stragem? Quid peccârunt in te, O Princeps pacis, hi tenelli agniculi, quòd tam præmaturè tui causâ debuerint immolari? O mirabilem Divinæ Providentiæ abyssum! Respondet ad hoc Euthymius, quòd hi ipsi infantes, si adolevissent, inter tot occasiones & pericula sine dubio pejores effecti fuissent, & sic in Christi passione cum cæteris Judæis clamâssent: *Tolle, tolle, crucifige eum.* Itaque illis melius fuit, si maturè gloriosâ morte pro Christo occumberent, quàm si tandem in ætate profectiore æternùm damnarentur. hinc S. Augustinus: *Profanus hostis nunquàm beatis parvulis tantùm prodesse potuisset obsequiô, quantùm profuit odiô.*

Euthym. suprà hoc Evang.

S. Aug. serm 3. de Innoc.

O mortales omnes! Videte & considerate, quàm mirabiliter ludat in humanis divina potentia rebus: *Sæpe*, inquit S. Hieronymus, *putatur pœna, & medicina est.* Ingemiscimus modò sub tanto tribulationum pondere, urgent nos bella, assiduæ exactiones ultimas exhauriunt vires, infestant nos morbi, rerum omnium inopia nos affligit; verbô: ubique luctus & tristis mortis imago. Verùm neque in his oportet animum desponderé. Aspicite SS. COR JESU, & in eo crucem semper plantatam, ad cujus unicum aspectum omnes miseriæ vestræ indulcorabuntur &c.

Vide figuram Exod. 15. 25.

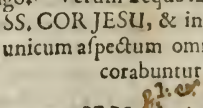

CON-

CONSIDERATIO XIII.

Consideratur SS. Cor JEsu ex omnibus obedientissimum, & in vita, tum privatâ, tum publicâ, ad labores promptissimum.

Et descendit cum eis, & venit Nazareth, & erat súbditus illis. Luc. 2. 51.

1. PUlcherrimum obedientiæ Symbolum Agnus est, qui matris in via quacunque præeuntis vestigia felicitè sequi assolet, & ab ea, etiamsi ad mortem, & ad lanienam ducatur, minimè deflectit. Hinc alii qui pro lemmate agno inscripserunt: *Sequar, quò ierit.* Vene-

S. Joan. Damasc. orat. 3. de Imag. in fine.

ror hunc doctorum Virorum conceptum, sed antiquius est illud, quod enarro.

Actor. 4. 32. Cùm in primitiva Ecclesiâ furor gentilium in Christianos, præsertim Romæ, crudeliùs sæviret, non ausi sunt hi primi Christiani, quorum *Cor unum & anima una erat*, in oratoriis suis, vel potiùs in catacumbis ac cryptis subterraneis, in modum Ecclesiæ excavatis, effigiem Salvatoris nostri JESU in crucem suffixi publico cultui exponere, ne recèns conversi Christiani, si hanc lamentabilem Redemptoris sui in patibulo morientis speciem contuerentur, in fide vacillarent, aut gentiles pluribus contumeliis & opprobriis eam afficerent; sed loco Christi Crucifixi in ara solùm Crucem quandam nudam, & sub ea agnum mansuetum, placidè inter instrumenta passionis recubantem collocârunt, cum inscripto lemmate, quod Ecclesia etiamnùm in Missa Paschali usurpat:

Agnus redemit oves:
Christus innocens
Patri reconciliavit peccatores.

En pulcherrimum primorum Christianorum Symbolum! Liceat & mihi huic Divino Agno non tantùm Patri suo usque ad mortem Crucis se obsequiosissimè submittenti, sed etiam temporalibus parentibus suis in vita privatâ à duodecimo usque ad trigesimum ætatis annum ad omnem nutum obtemperantissimo illud S. Pauli pro lemmate inscribere:

• Philipp. 2. 8. **Obediens usque ad mortem.**

2. Mirabatur quondam Orbis universus, quòd serenissimus astrorum Princeps Sol se imperio unius hominis mortalis, &
• Josue 10. 13. belli Ducis Josue tam promptè submiserit, dum ad unicam illius vocem in medio cœli cursu stetit immobilis: *Stetit itaque Sol in medio cœli: obediente Domino voci hominis* O portentum!

Quantùm non oportet nos admirari, quòd divinissimum COR JESU, utpotè verus & amœnissimus justitiæ Sol, ad tam vilia obsequia sese demiserit, & MARIÆ SS. Matri suæ, & Divo Josepho Fabro lignario in quotidianis obsequiis, ac laboribus se promi-

promptissimum subjecerit? *Attende, quid fecerit magni consilij Angelus*, ait mellifluus Bernardus, *attende, quomodo consilium suum postposuit consilio, vel potiùs voluntati mulieris unius (Beatissimam Virginem loquor) & Fabri pauperis, ipse est Joseph &c.* *S. Bern. ser. in die Paschæ.*

3. Miramur obedientiam *Petræ*, dum ad Mosis imperium largas subministravit aquas: *Maris*, dum ad contactum virgæ illius semitam universo populo in Palæstinam reseravit: *Jordanis*, dum ad præsentiam Arcæ fœderis conversus est retrorsùm: *Ignis*, dum ad imperium Eliæ de cœlo descendit, & victimas holocausti devoravit: *Terræ*, dum ad mandatum Moysis se aperuit, & deglutivit Dathan, & operuit super congregationem Abiron. Hæc, inquam, & similia naturæ prodigia, & quòd omnia elementa voci hominis obediant, vehementer in admirationem nos rapiunt. Verumenimverò cur non obstupescimus, cur non summè demiramur, quòd ipse Author naturæ DEUS de DEO, & Homo Christus imperio Matris pauperis, & Nutritij Patris, Fabri lignarij sese penitissimè subjecerit, illis in omnibus promptè, alacriter, sine excusatione, aut murmuratione obtemperaverit, externam, & internam præstandò obedientiam, cujus unicum obediendi motivum erat charitas, & æterni Patris sui beneplacitum. O portentum omnium maximum! *Exod. 14. 16. Josue. 3. 16. 3. Reg. 18. 38. Num. 20. 10.*

Imò non parentibus tantùm se SS. COR JESU, ut perfectissimum obedientiæ exemplar, sed & in passione sceleratissimis Judicibus, cruentis carnificibus, ac quibuscumque atrocissimis pœnis & suppliciis, ipsique neci Crucis se subdidit, &, quod nunquàm satis admiraberis, etiamnùm quotidie ad vocem unius Sacerdotis; etiam mali, ac pessimi peccatoris, de novo solet obtemperare, dum ad verba consecratoria prolata sine morâ in sacrificio Missæ sese promptissimè de cœlo demittit, atque se totum arbitrio Sacerdotis in sacra hostia permittit. O miram hujus Divinissimi CORDIS JESU circà nos dignationem! Ubi nostra obedientia est in divinis perficiendis mandatis? in obtemperandò Superioribus & parentibus locò Dei imperantibus? *Discè homo obedire*, ait S. Bernardus, *discè terra subdi, discè pulvis obtemperare; erubescè superbe cinis; DEUS se humiliat, & tu te exaltas? DE-* *S. Bern. hom. sup. missus est*

US se hominibus subdit, & tu dominari gestiens hominibus, tuo te præponis Authori?

Luc. 2. 51. 4. *Et descendit cum eis, & venit Nazareth, & erat subditus illis.* Adverte: quàm multa Evangelista paucis verbis complexus sit, dum de cæteris omnibus operibus heroicis, quæ SS. COR JESU spatio octodecim annorum usque ad baptismum patraverat, altissimum tenet silentium, & hoc unum de adolescentia & juventute Christi commemorat: *Et erat subditus illis.* Quid ergò toto illo tempore fecit amabilissimum COR JESU? Audi Salmeronem: *Multi igitur hoc desiderio sciendi, quid ab anno duodecimo ad trigesimum fecerit Christus, discruciantur, quibus hoc verbo Lucas satisfacit: Erat JESUS subditus illis. Orabat, jejunabat, silebat, pauperibus parentibus collaborabat. Porrò JESUS cùm his parentibus esset subjectus, sinè dubio in perferendis etiam unà cum ipsis laboribus morigeram declarabat suam obedientiam &c.*

Salmer. tract. 47. tom. 3.

Consideremus paulisper hæc verba: *Et erat subditus illis.* Nota hîc prudens Lector: *Quis* erat subditus? En! infinitus DEUS, Dominus universorum, fabricator mundi, cujus imperio subjecta sunt omnia, hic se infrà seipsum demittit, séque promptissimum subjicit creaturis. *Quibus?* Pauperi Matri Virgini, & opifici egeno, qui locô patris ipsi fuerat, his sese Creator omnium humiliter submittit, illorum mandata sedulò exequitur, & nutus eorum antevertit, clamans diebus ac noctibus: *Ecce, adsum!* Et *cur?* ut tibi exemplum per hanc vitam activam præberet otij vitandi, humilitatem sectandi, & pro cœlo, ac salute animarum nulli labori parcendi, quod exemplum sibi proponens Gentium Doctor dixit: *Laboramus operantes manibus nostris &c.*

Isa. 52. 6.

1. Cor. 4. 12.

O Mortales omnes, videte, & suspicite magnum illum cœli & terræ Architectum, quomodò in domuncula Nazarethanâ (nunc Lauretanâ) labóret, quomodò in officina fabrili ássulas cólligat, domum everrat, ligna componat, humeris suis afferat, securi scindat, & serram cum Patre nutritio recíprocet. O beatam terram, quæ toties de fronte JESU laborantis cadentem sudorem excepisti! O nos desides! quid hactenùs pro Deo, cœlô, & publicâ animarum salute laboravimus? Notent hoc sibi illi omnes, qui pinguibus fruuntur beneficiis, & laborem aliis relinquunt,

audi

audi Apostolum : *Neque gratis panem manducavimus ab aliquo, sed in labore, & fatigatione, nocte, & die operantes.* Et paulò pòst addit: *Si quis non vult operari, nec manducet.* Audis? Verùm pergamus ulteriùs. 2. Thess. 3. 8.

5 Adam generis humani Author, Princeps, ac cæterorum hominum parens, postquàm hanc à DEO sententiam accepit, ut terram spinis & tribulis refertam excoleret, & in sudore, miseriis, multisque laboribus panem, ac victum sibi compararet, mox obedientissimum se divinis mandatis exhibuit, dum manum ad ligonem applicavit, & in omni patientia, fame & siti, frigore & æstu humum aravit, occavit, seminavit, & messuit: *In sudore vultus tui vescêris pane.* Gen. 3. 17.

Verùm alium, ac longè innocentioris vitæ Adamum tibi monstro, anima Christiana, qui per veterem juxtà S. Paulum non obscurè præsignatus fuit: *Qui est forma futuri*, hoc est, typus Christi. En! quomodò tui causâ & amore hoc obedientissimum COR JESU in officina fabrili defatigetur! En! quomodò innocentissimus hic Adam in sudore, & labore, in fame & siti, in curis, & ærumnis pane suo vescatur. Vide & considera, quomodò pariter ligonem (crucis typum) apprehendat, ut terram per peccatum maledictam à spinis, & tribulis noxarum purget. O SS. COR Redemptoris mei toties pro me laboribus fractum, & lassatum! quàm benè dè te vaticinatus est Regius ille Vates: *Pauper sum ego, & in laboribus à juventute meâ.* Suprà quod Bellovacensis: *Ecce*, inquit, *pius Dominus laborare non desistit usque ad diem mortis.* Undè in medio bovis & asini in lucem nasci voluit, tanquàm inter animalia omnium laboriosissima, ut ostenderet, quàm impensè diligeret laborem, ac laborantes: & ideò posthabitis terræ Principibus nativitatem suam priùs pastoribus, rusticis, & agricolis annuntiari voluit, quia hi vigiliis, & laboribus, illi econtrà otio, stratisque mollibus assueti, & intenti erant. Rom. 5. 14. Psal. 87. 16.

6. Et hæc causa est, ait devotissimus Gerson, quòd SS. COR JESU non virum nobilem, Principem, orbisque monarcham, sed pauperem artificem, ac fabrum lignarium in socium laborum, & in patrem elegerit, ut semper antè oculos in officina crucem lignean & alia passionis suæ futuræ instrumenta haberet;

Gerson de nat. Mar. consid. 1. berét : *Quia ex ligno* , sunt verba Gersonis , *natura humana est perdita , ideò conveniebat , ut Pater lignarius diceretur , Pater recuperationis ,& restaurationis , & sic faber lignarius Joseph esset Deo conformior , qui est omnium fabricator.*

Imò verisimile est , Christum etiam post mortem S. Josephi adhuc aliquo tempore per se solum attem fabrilem exercuisse , ut suò se labore , & dulcissimam Matrem suam aleret. *Ipse JESUS* , ait S. Justinus Martyr , *faber putabatur , fabrilia namque , cùm in hominibus esset , faciebat opera , & juga conficiens , & carpenta , quibus nos in cœlum eveheret.* Unde passim apud vulgus ,& concives Nazarethanos audiebatur illud ex contemptu objectum : *Nonne hic est fabri filius ? nonne Mater ejus dicitur Maria ?*

S. Justin. M. lib. de relig. Christ.

Matth. 13. 55.

O anima Christiana , perpende ex hoc iterùm obedientissimum juxtà ac laborosum COR JESU , ecce quàm benè omnia ordinaverit in finem , dum priùs in vita privatâ , antequàm se mundo manifestaret , artificium fabri lignarij exercére voluit , in quo , sicùt Noë sibi arcam fabricatus est , per quam salvaret genus humanum in diluvio , sic SS. COR JESU sibi tunc crucem in arcam selégit , per quam genus humanum denuò à peccati diluvio , & ab æternæ damnationis barathrò servaret. En quàm rectè illi quadret hoc nomem fabri , *qui fabricatus est auroram ,& solem !*

Psal. 73. 26.

O Bone JESU ! quis hæc audiens , & attentiori mente considerans , non summè miretur sacratissimi CORDIS tui obedientiam , patientiam , humilitatem ? Potuisses in cœlo & in terra supremò frui honore , & immensis affluere deliciis ; & ecce meæ salutis causâ factus es obediens usque ad mortem , elegisti opprobrium pro honore ; egestatem pro opibus ; ærumnas pro voluptatibus ; dolores pro deliciis , ipsámque ignominiosissimam mortem , & quidem mortem crucis ; & ut assiduam crucis memoriam per 30. annos antè oculos haberes , fabrum lignarium pro Nutritio Patre assumpsisti ? O immensa charitas , ô bonitas infinita divinissimi CORDIS tui ! Confundor ô mi JESU ! quandò in contrarium cor meum introspicio , quàm inobediens ,& refractarium hactenùs fuerit divinis

manu-

mandatis, & inspirationibus tuis, ac superiorum jussis. Detestor vecordiam meam, ac rebellem voluntatem, veniámque erroris admissi humiliter flagito, & per merita SS. & obedientissimi CORDIS tui rogo, ut cor mihi largiri digneris sanctis mandatis tuis semper in omnibus obedientissimum. Ità ô mi JESU!

7. Recordor hîc, quàm severam obedientiam suis Ducibus præstare debeant milites. De Scipione Majore recensèt Plutarchus, quòd hócce laudis suis militibus attribuerit, nullum in exercitu suô repertum iri, qui non ad unicum verbum ac nutum suum de altissima turri promptè se in terram præcipitaret, aut in profundum maris se demitteret.

Verùm Princeps, ut suorum militum obedientiam probaret, unum de celsa turri, in qua excubias solebant agere, ad se in terra consistens evocavit, mandans, ut citò per aërem ad se descenderet, qui nihil cunctatus mox se præcipitem in terram dedit, confractísque membris antè pedes Ducis expirávit.

Laudat scriptura obedientiam militum, qui quondam sub Duce Achimelech stipendia meruerunt, qui cùm vidissent, quòd ipse belli Dux arreptâ securi arboris ramum præcidisset, & impositum humeris ad expugnandum Sichimorum præsidium portâsset, mox omnes tam illustre Ducis sui exemplum secuti sunt: *Igitur certatim ramos de arboribus præcidentes, sequebantur ducem, qui circumdantes præsidium succenderunt.* Jud. 9. 49.

En Dux, ac Salvator tuus cum ligone crucis, & instrumentis passionis, quæ arma hactenùs semper in SS. CORDE suô gestavit, nunc publicè non tantùm in officina S. Josephi, sed etiam in aliis construendis ædibûs, ac mansionibus tibi præcédit, & in summa obedientia, sudotéque vultûs sui pane vescitur. Et tu delicate miles sine obedientia, sine labore, sine onere, sine difficultate audeas ad cœlestem gloriam aspirare? qui fabricatus est auroram, & solem, ille tantus, ac talis, triginta, plurésque annos in summo labore explevit, & tu tempus, quod ad salvandam animam tuam miseratio Conditoris tibi indulget, otiandô, jocandô, ludendô, potandô, & ne dicam, aliquid aliud agendô consumis? O ignavum pecus! de quo dici potest, quod ad Nabuchodonosor Regem quondam dictum est, cùm

COR

Dan. 4 14. cor ejus in cor bestiæ mutaretur : *Cor ejus ab humano commutetur, & cor fera detur ei.* Evigila tandem, & pensa, quòd nulla nux sine duro cortice, nulla margarita nisi in concha, nulla rosa nisi cum spina : aurum è mineris summo labore extrahitur, & granum frumenti flagellò excutitur &c. Et tu tepide, & inobediens Christiane (si tamen hoc nomine dignus es) stas otiosus, & vix pedem pro cœlo vis levare, salutis tuæ immemor, cùm natus sis ad laborem ? *Via cœlorum patet*, ait S. Thomas de Villanova, *janua cœli aperta est, quid ergò statis ? tanta vos gloria manet, & statis ? tantum vobis præmium repositum est, & hæretis ?*

8. Discite igitur, quicunque tandem estis à SS. COR-
• Hebr. 13. DE JESU obedire, & laborare : *Obedite præpositis vestris, & subjacete eis.* Certè Sanctus Augustinus observat, & cum eo Cornelius à Lapide, Deum nunquàm graviùs à populo Hebraicò fuisse offensum, & exacerbatum, quàm cùm in corde suò superioribus suis locò Dei imperantibus inobedientes extitérunt, aut contrà illorum mandata vel leviter murmurârunt.

• Num. 21. 6. Israëlitas illos consulite Moysi inobedientes, & obloquentes, & hanc ob causam ab ignitis serpentibus punitos. Mariam Moysis sororem interrogate, ob levem inobedientiam & murmur, abominabili leprâ castigatam. Acham considerate,
Num. 12. 10. Josue. 7. 25. ob inobedientiam, quam ergà Josue exercuit, lapidibus obrutum. Nunquid Saul, quia DEO in corde suo non obtempe-
1. Reg. 15. 11. ravit, à regno rejectus, & æternùm ab illo reprobatus est ? Jonas denique, quia refugiebat DEO obedire, in profundum
• Jonæ 1. 15. maris projectus est. Videte, obsecro, quantùm SS. CORDI JESU displiceat cor inobediens, & vel leviter remurmurans ! O charæ animæ ! tam immensò Sanguinis Divini pretiò redemptæ, aperite oculos : *Ecce propono in conspectu vestro hodie benedictionem, & maledictionem : benedictionem, si obedieritis mandatis Domini Dei vestri : maledictionem, si non obedieritis.*
• Deut. 11. 26.

O chara, ô bona obedientia ! esto obediens, & salutis tuæ securus es.

CON-

CONSIDERATIO XIV.

SS. Cor JEsu licèt mitissimum, honoris tamen divini, in templo ergà Patrem promovendi, zelosissimum fuit.

Nolite facere domum Patris mei domum negotiationis. Joan. 2. 16.

1. OBstupesco, & extrà me rapior, quoties consídero ingentem illum zelum, quo divinissimum COR JESU exarsit, dum assumpto flagellò solus ingentem negotiantium turbam cum columbis, ovibus, & bobus è Templo Hierosolymitanò ejecit, & numulariorum mensas, & æs non tantùm subvertit, sed & cuncta eorum mercimonia in momento di-

to disturbavit. Ubi adverte, quòd juxta Aristotelem ira sit *succensio sanguinis circà Cor*, ex qua succensione & ardore etiam facies mitissimi JESU adinstar fulguris usque adeò coruscare cœpit, ut ad ejus conspectum nullus Judæorum & profanatorum domûs Dei auderet mussitare, sed omnes velùt tacti fulmine, relictis omnibûs, suas latebras quærerent, ac sese à facie irati Numinis absconderent. Cujus SS. CORDIS JESU insoliti ardoris ac zeli non sine admiratione etiam post resurrectionem gloriosam Discipuli ejus recordati sunt, dum inter se loquentes illud Regii Psaltis vaticinium in testimonium adducebant: *Zelus domûs tuæ comédit me.*

Joan. 2. 17.

Ps. 68. 10.

Sed dic, obsecro, benignissime JESU! cur adeò exarsit COR tuum? & cur ipsemet vindictam de ejusmodi sacrilegis templi profanatoribus sumere non abhorruisti? An non hoc contrà dignitatem & respectum tuæ Divinæ Majestatis fuit? & quarè non Angelos delegâsti, qui hos impios negotiatores de templo ejicerent, eósque pro merito castigarent? Olim Luciferum primum prævaricatorem per Michaëlem militiæ cœlestis Archistrategum è cœlo in infernum præcipitâsti. Adamum per Cherubinum, igneo atque versatili gladio instructum, de paradiso ejecisti. Pentapolim, primogenita Ægyptiorum, & Pharaonem pariter per Angelos subvertisti. Davidem peccantem; & universum exercitum Sennacherib Regis unâ nocte pari ratione per Angelum castigâsti. Et cur non simili modo hîc Angelum constituisti, qui memoratos domûs Dei profanatores mulctaret, & in fugam, imò & in infernum, si illum sint promeriti, dispelleret?

Rationem assignat S. Vincentius Ferrerius: *Hinc apparet*, inquit, *quantùm displiceat ei, qui tangit Ecclesiam suam*, dum non per Angelum sacrilegos transgressores punire, sed ipse DEUS & HOMO Christus proprias manus adhibere voluit, ut honorem Patris sui defenderet, & sic luculentissimum exemplum omnibus mortalibus ac præsertim Christianis præberet, quanto in honore habere debeant loca sacra, & templa, ubi Deus ipse cum Angelorum curiâ habitare solet. *Neque enim tonstrina*, sunt verba S. Chrysostomi, *aut unguentaria taberna Ecclesia est, aut officina forensis, sed locus Angelorum, regia cœli, cœlum ipsum, &c.*

S. Vinc. Ferr. ser. 3. de Incarnat.

S. Chrys. ser. de Euchar.

2. Pro

2. Pro Emblemate Arcam Dei considerate, quâ nihil sanctius olim in lege habebant Judæi, quámque profani ne quidem manibûs tangere, vel propè illam stare, vel etiam solùm oculis curiosiùs intueri audebant. Et hanc ob causam Bethsamitæ subitaneâ morte à Deo puniti sunt, quòd curiosiùs Arcam Domini inspexerint: *Percussit autem de viris Bethsamitibus, eò quòd vidissent Arcam Domini: & percussit de populo septuaginta viros, & quinquaginta millia plebis.* Hinc lemma: *1. Reg. 6. 19.*

Procul este profani.

Vel, si magis placeat illud à Verbis Christi mutuatum:

Noli tangere.

Dum Sancta sanctè sunt tractanda, sed Templum Domini sanctum est, Dei structura est, Dei ædificatio est: *Si quis autem templum Dei violaverit, disperdet illum Deus.* *1. Cor. 3. 17.*

3. De zelosissimo Corde Phinees filij Eleazari recensent Sacræ Paginæ, quàm ingenti divinum honorem tuendi zelô fuerit incensum, dum Zambri hominem lascivum cum Madianitide uno actu confoderit, quod cor zelosum adeò Deo placuit, ut ei in perpetuum dignitatem sacerdotalem consignaret: *Dixitque Dominus ad Moysen: Phinees filius Eleazari, filij Aaron Sacerdotis avertit iram meam à filiis Israël, quia zelô meô commotus est.* Similem figuram habes de Mathathia legem Dei zelante, &c. *Num. 25. 10.* *1. Mach. 2. 24.*

Plus hîc in templo, quàm Phinees in campo. Considera hunc Dei Filium, quomodô flagellum arripiat, & impudentes prævaricatores, templúmque Patris sui protervè profanantes non invadat tantùm, sed & pluribus tergo inflictis ictibus per portam templi eliminet. Vigebant tunc, teste vel ipso Josephô, Hierosolymis quámplurima vitia; Palatia plena erant injustitiis, officinæ fraudibus, ædes invidiis, odiis, detractionibus, tabernæ ebrietatibus, lupanaria spurcitiis, &c. Et tamen mitissimum COR JESU ob hæc scelera non tanto æstuabat zelo, ut flagellum apprehenderet, & cives ex urbe eliminaret. Sed ubi vidit Domum Dei per negotiantes profanari, ipse manus adhibére statuit, ut cognoscat orbis

universus, quantùm Divinissimo CORDI JESU displiceant, qui cultum Dei dehonorant, vilipendunt, interturbant.

Et hoc est, quod Salomoni quondam Deus, cùm illi secundò dignatus est apparere, gravibus & pathéticis verbis insinuavit: *Sanctificavi*, inquit, *domum hanc, quam ædificâsti, ut ponerem Nomen meum ibi in sempiternum, & erunt oculi mei, & Cor meum ibi cunctis diebus.* Observa, quisquis es, quàm attenti sint oculi Dei in templo, quàm lustrent, quàm videant omnia, ut tandem adducant ea in judicium, & quàm zelosum sit insuper SS. CORJESU, de quo Vates Regius: *Tabescere me fecit zelus meus, quia obliti sunt verba tua inimici mei.* Utinam & Cor nostrum, O Sacerdotes Dei! simili verò ac discretò zelo tabesceret, ut nihil aliud, quàm honorem Divinæ Majestatis, præsertim in templo, & salutem animarum ubique locorum quæreret. Audite simile Cor zelosum: *Tristitia*, inquit Apostolus, *mihi magna est, & continuus dolor cordi meo; optabam enim ego ipse anáthema esse à Christo pro fratribus meis.*

3. Reg. 9. 3. Psl. 118. 139. Rom. 9. 3.

4. De Arca Domini refert ulteriùs Sacra Scriptura, quòd non potuerit unà secum tolerare impurum Dagon, quod idolum à se longè projecit, confrégit, & eliminavit: *Invenerunt Dagon jacentem super faciem suam in terra.* Collige ex hoc, quantùm ille Divinæ Majestati displiceat, qui in templum DEI peccat. *Mensa mysteriis instructa est*, interponit hîc iterum Os Aureum, *& Agnus DEI pro te immolatur: Seraphin adstant, ... Et non erubescis, non reverèris, non confunderis, neque Deum tibi propitium facis? Adest Rex, exercitum recenset, tu sub illius oculis stas ridens, & risum despicis?* Nonne vides eos, qui terrestri Regi assistunt, quàm sint attenti in ejus obsequio, coram quo stant immobiles, parati ad omnia, non loquentes, aut oculos huc vel illuc mittentes; quantò magis oportet, ut nos in templo sursùm Corda habeamus, & Regi sæculorum immortali, & invisibili, sed tamen per cancellos in SS. Eucharistia omnes nostros actus intuenti, cum omni timore & animi attentione inserviamus?

1. Reg. 5. 4. S. Chrys. tom. 3. serm. de Euchar. & tom. 3. hom. 24.

5. Cùm Abraham Patriarcharum decus singulare, summo quondam DEO, virè, necisque Domino, proprium filium in sacrificium oblaturus, montem Moria conscenderet, priùs duobus ser-

vis

vis ſuis, hactenùs in itinere per triduum ſe comitantibus, ſeriò præcepit, ut interim cum aſino ad radices montis expectarent, nec ulteriùs aſcenderent, donec ſacrificiò completò ipſe ad eos rurſùs eſſet deſcenſurus: *Die autem tertio, elevatis oculis, vidit locum procul, dixitque ad pueros ſuos: Expectate hìc cum aſino, ego autem & puer illuc uſque properantes, poſtquàm adoraverimus, revertemur ad vos.* Gen. 22. 4. Quid agis, pientiſſime Pater? cur non permiſiſti, ut aſinus hactenùs ligna holocauſti ferens, & ſervi tui pariter tecum hunc montem conſcenderent?

Relinquamus & nos pauliſper hos ſervos Abrahæ cum aſino ſuò inferiùs expectantes, interim videamus, quo ritu Abraham Iſaacum filium ſuum DEO ſtatuerit immolare: *Cúmque alligâſſet*, ait Scriptura, *Iſaac filium ſuum, poſuit eum in altare ſuper ſtruem lignorum.* Gen. 22. 9. Et cur alligavit illum, qui ſe ipſum voluntariè DEO in Sacrificium obtulit? Reſpondet objectioni Caietanus, ne Iſaac in præſentia Dei, & in ipſo actu jugulationis incompoſitum aliquem motum, aut aliam indecentiam Sacrificio non convenientem committeret. Caiet. in hunc locum. Et hæc pariter cauſa fuit, quòd Abraham durante oratione & ſacrificio ſervos, & aſinum ad montis radices reliquerit, ne ſibi in hoc ſummo negotio impedimento eſſent, & COR à devotione diſtraherent, neque decebat, aſinum in illo loco ſancto eſſe præſentem, ubi DEUS ipſe, & innumeri Angeli aderant, hoc ſacrificium (Chriſti JESU in monte Calvariæ ſuper ſtruem lignorum SS. Crucis olim immolandi pulcherrimum typum) admirabundi ſpectantes, proindè aſinum procul juſſit facéſſere: *Expectate hìc cum aſino.*

Adverte: Iam non ampliùs in templo DEO O. M. offertur ſanguis hircorum & taurorum, ovium & arietum, caprarum & columbarum, ſed ipſum SS. COR JESU quotidiè per manus Sacerdotum DEO in gratiſſimum Sacrificium in altari litatur. O quanta hìc requiritur reverentia in præſentia Dei! quanta puritas & attentio CORDIS humani tum in ſacerdote offerente, tum in Chriſtiano præſente? Apage igitur, quisquis es, cum aſino, hoc eſt, cum omnibus curis terrenis, diſtractionibus, & negotiis, & dic cum Abrahamo, quoties templum intrare ſoles: *Expectate hìc cum aſino, donec vadam & adorem, dein revertar ad vos:* porrò unum eſt modò neceſſarium, ut DEO meo fideliter in templo,

& ex toto Corde inserviam, qui Cor, & nil aliud à me in Sacrificium petit: *Sacrifica mihi primogenitum tuum*, hoc est, Cor tuum.

6. Si Moyses quondam in monte Horeb calceamenta sua debuit exuere, priusquàm ad DEUm in rubo præsentem accederet: *Ne appropies huc, solve calceamentum de pedibus tuis.* Quantò magis cuncti terrenæ, & animales affectus, qui per calceamenta ex corio animalium facta indicantur, sunt exuendi, dum in Templum ad ipsum DEUM adorandum nos conferimus; an non *domum Dei decet sanctitudo?*

Exod. 3. 6.

Psal. 92. 7.

Si Joseph de obscuro carcere post biennium captivitatis suæ eductus, priùs lotus, tonsus & mundissimâ veste indutus est, antequàm in conspectu Regis Pharaönis, & Magnatum appareret: *Protinùs ad Regis imperium eductum de carcere Joseph totondérunt, ac veste mutatâ obtulérunt ei.* Quantò magis oportet nos habere COR purum, ac conscientiam mundam, si in conspectu summi Dei & in aula sanctâ Regis cœlestis preces, ac vota nostra desideramus offerre? *Ante orationem*, inquit Siracides, *præpara animam tuam, & noli esse quasi homo, qui tentat Deum.* Nec enim sufficit in templo orare cor nostrum, prout optimè observat S. Bernardus, velut molendinum vacuum, cui frumentum non est appositum, quod molat, ac terat, sed oportet benè orare, & cor purum ad DEUM levare: *Non solùm oremus*, ait S. Chrysostomus, *sed etiam oremus, ut exaudiamur.*

Gen. 41. 14.

Eccli. 18. 23.

S. Chrysost. in Psal. 7.

Si David Rex, antequàm in Tabernaculum Dei intraret, ut ibidem preces ac vota sua DEO persolveret, priùs manus lavare consuevit: *Lavabo inter innocentes manus meas.* Si in hunc finem sapientissimus Salomon in magnificentissimo templo suo mare fusile, seu concham ingentem ex ære fusam constituit, ubi priùs Sacerdotes ministrantes manus ac pedes abluerent: *Fecit quoque Salomon mare fusile.* Si & ipsi Gentiles pagani, & Turcæ etiamnùm piè orâsse, ac sacrificâsse opinantur, si priùs se studiosè lavent. Quantò magis Christiani excitari debent ad interiorem CORDIS emundationem, si ad templum se se conferant, verum ac vivum DEUM ibi adoraturi. Hinc Jeremias ait: *Lava à malitia Cor tuum Jerusalem, ut salva fias: usquequò in te morabuntur cogitationes noxiæ?*

Psal. 25. 6.

3. Reg. 7. 23.

Jerem. 4. 14.

7. De Salomone perhibent Divinæ paginæ, quòd Aulicis hoc

hòc consilium suggesserit, ut, si fortè assiderent regiæ mensæ, cultrum gutturi suo apponerent, ne videlicèt in præsentia Regis aliquid indecòri agerent, aut quid sinistri loquerentur, ex quo illius gratiam perderent: *Quando sederis, ut comedas cum Principe, diligenter attende, quæ apposita sunt antè faciem tuam, & statue cultrum in gutture tuo.* Prov. 23. 2. Quantò magis oportet te esse circumspectum, cùm te campana ad templum vocat, ut ibidem non tantùm convivio divino, & Angelorum mensæ interesis, sed ut etiam cum Sacerdote immaculatum illud, ac diviniſſimum COR JESU æterno Patri in condignam satisfactionem pro peccatis tuis offeras? Hic statue cultrum in gutture tuo, ne garrias, ne rideas, ne mente vageris, circumspicias, aut quid aliud indecòri agas: *Hic COR*, ait S. Augustinus, *debet miles Christi antè omnia solicitâ custodiâ servare.* Audès? S. Aug. s. 248. de temp.

Sed O tempora! O mores! *Quid est* (ita etiamnùm hòc tempore lamentatur Jeremias Propheta) *quòd dilectus meus in domo meâ fecit scelera multa?* MARIA Virgo & Mater cum S. Josepho JESUM per triduum amissum tandem summò animi cum gaudiò in templo invenit. Heu! quot sunt modò Christiani, qui per scelera sua de novo in templo perdunt JESUM? Publicanus ob COR contritum & humiliatum à clementiſſimo Numine in templo veniam impetravit: *Descendit hic justificatus in domum suam.* Luc. 18. 14. O quot sunt, qui in templo non vitam emendant, sed potiùs culpam, & pœnam sibi adaugent? Petrus & Joannes ascenderunt in templum ad horam orationis nonam, ut ibidem humiles ad DEUM preces funderent. Nunc multi ascendunt in templum, ut ibidem videant, & videantur, garriant, & confabulentur, rideant, & detrahant. *Stas rideus?* inquit citatus S. Chrysostomus, *etenim non esset mirum, si fulmen demitteretur, non solùm in illos, sed etiam in nos: digna enim fulmine sunt hæc.* Luc. 2. 46. Actor. 3. 1. S. Chrysost. hom. 24. in acta.

Paupercula illa vidua in templum venit, ut DEO cor suum, omnemque substantiam offerret: hinc duo minuta misit in Gazophylacium, & sic ipsâ Veritate attestante, plus omnibus misit. Nunc multi impudentes veniunt in templum, non ut cor DEO suo præbeant (cor enim eorum longè ab illo est) sed ut dorsum altari ostendant, & vultum ac animum ad meretricem convertant: *O horrendam abominationem*, exclamat S Chrysostomus, *in templo oculos non servare, sed ad mulierem convertere.* Luc. 21. 1. S. Chrysost. locò cit.

Clau-

Claudus ille ab utero matris suæ in templum baiulari voluit, ut ibidem non tam eleemosynam ad portam speciosam colligeret, quàm etiam salutem corporis, & animi à Deo reciperet, quod utrumque tandem per SS Nomen JESU, mediante S. Petro, obtinuit: *In nomine JEsu Christi Nazareni surge, & ambula.* Heu! nunc multi æternam suam salutem in templo perdunt, dum non verentur, sacrilegô corde, & animô ad pœnitentiæ tribunal, sed ad ipsam quoque diviniss. mensam pollutâ conscientiâ accedere? O miseri! siccine domum Dei facitis *speluncam latronum*?

Actor. 3. 6.

8. Cæterùm mirantur nonnulli, quare infinitus Deus, cùm Unigenitus Filius eius ex Virgine Matre in tugurio Bethlemicô nasceretur, hanc admirabilem Christi nativitatem inter omnes mortales primò pastoribus voluerit insinuare, cur non Regibus aut terræ Principibus? aut cur non aliquem Angelum Romam ad Augustum, tunc imperij clavum tenentem, vel ad Herodem, aut alios mundi monarchas ablegavit, qui de hac gratiosa Salvatoris Nativitate illis nuntium ferret? *Evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo, quia natus est vobis hodie Salvator?* Respondet ad hanc quæstionem Eucherius: *Ea causa esse videtur, ut potiùs pastoribus hæc verba Angelus nuntiaret, ne quasi incauti stabulum intrárent, in quo Puer positus erat.* Erat enim hæc spelunca ob præsentiam JESU Filij Dei tunc in Ecclesiam consecrata, ubi enim Papa, ibi Roma est, & ubi SS. CORJESU, ibi templum est, in quo SS. Trinitas conquiescit, & in quo habitare solet omnis plenitudo Spiritûs Sancti. oportuit ergò pastores ob præsentem DEUM cautè, & cum animi, ac corporis compositione hanc novam Ecclesiam Dei intrare, ne illam fortè incompositi profanarent, quod & Sancti Magi fecerunt: *Et intrantes domum, invenerunt Puerum cum Maria Matre ejus, & procidentes adoraverunt eum:* Ecce exemplum hîc, & forma tibi præscribitur, qualiter templum intrare, & quomodo ibidem in præsentia ipsius Supremi Numinis te gerere debeas. Offer preces tuas in unione illius intentionis, qua SS. CORJESU in his terris ad Patrem oravit. Talis *oratio humiliantis se nubes penetrabit, & non discedet, donec Altissimus aspiciat &c.*

Luc. 2. 10.

Eucherius hom. de nat. Christ.

Matth. 2. 11.

Eccli. 25. 21.

CON-

CONSIDERATIO XV.

SS. ac divinissimum COR JEsu etiam cùm iratum nobis videtur, misericordiæ tamen suæ recordabitur.

Benedictum est Nomen tuum DEUS, qui, cùm iratus fueris, misericordiam facies. Tob. 3. 13.

1. QUis non obstupescat, Anima Christiana, in sanctiss. ac divinissimo CORDE JESU mirabilem illum procedendi modum, dum simul & irascitur, & miseretur? Quid est ira? *Est succensio sanguinis circà cor*, ait Aristoteles: *Ira est ebullitio sanguinis in corde*, ait S. Joannes Damascenus, *hinc existens, quòd ad superiores* *S. Joan. Dam lib. 2. de fide orth. c. 16.*

 partes

S. Thom. 2.2.q.30. art. 1. in Corp.

partes exhâlet, aut certè perturbetur: unde & bilis & indignatio dicitur. Econtrà quid est misericordia? ꝟ. S. Thomas Aquinas: Dicitur misericordia ex eo, quòd aliquis habet miserum cor super miseria alterius. Et S. Antistes Hipponensis: Quid est misericordia, nisi aliena miseriæ quædam in corde compassio, quâ utique, si possimus, subvenire compellimur? Et ecce mirandum agendi modum SS. CORDIS JESU, dum nunc peccatoribus justè irascitur, & mox iterùm motos iræ fluctus in summam componit misericordiæ tranquillitatem? O stupendam metamorphosin!

S. Aug. lib. 9. de Civ. Dei. cap. 5.

Luculentum de hac veritate habemus in SS. Paginis exemplum, dum Hierosolymam quondam & flagellavit, & deploravit; Flagellavit, inquam: Et cùm feciſſet quasi flagellum de funiculis, omnes ejecit de templo. Econtra prævidens alio tempore ejusdem civitatis futuras miserias, ex intimo corde illi condolens, in amaras lacrymas solutus est: Videns civitatem flevit super illam. O mirabile COR JESU! flagellat, & deplorat?

Jo. 2. 15.

Luc. 19. 41.

Matth. 21. 14.

Observat hîc S. Matthæus, postquàm hoc divinissimum COR JESU severitatem aliquam, & justissimam iram in vendentes, & ementes in templo ostendisset, quòd mox acceſſerint ad eum cæci & claudi in templo, & ſanaverit eos, & pueri, licèt Christum flagello adhuc armatum viderent, pariter cum gaudio ad eum accurrerint, lætâ voce decantantes: Hoſanna Filio David! O res stupenda! quid agis, O mi JESU! quòd severitatem & benignitatem simul in corde conjungas?

2. Videtur hîc mihi amabilissimum COR JESU nunc iratum, nunc subitò iterùm misericors, ut nubes quædam atra, tenebrosa, stridentibus horrida nimbis, fulgetris, & fulminibus plena, quæ regioni proximum minatur interitum. Et ecce! dum omnia jam videntur, ruente æthere, in antiquum abitura chaos, subitò per flammantes Solis radios tota imminens tempestas dissipatur, & nubes in fœcundas resolvitur pluvias, quæ exustos calore agros, sicca prata, & languentes hortos mirè recreant, atque fœcundant; unde pro lemmate simili obscuræ nubi illud Regij Vatis non incongruè inscribere poteris:

Fulgu-

Fulgura in pluviam fecit.

Ps. 134. 7.

Talem, inquam, nubem SS. COR JESU se hactenus Diœcesi nostræ Augustanæ, ac præsertim ejusdem Metropoli exhibuit, dum ob demerita nostra meritò regioni, & urbi per diversas plagas, bella, obsidiones, cruentos conflictus, annonæ caritatem, morbos, &c. ingentem quidem incussit terrorem. Sed DEO O. M. sint laudes, & grates immortales, postquàm omnis populus Orthodoxus ad idem SS. COR JESU, tanquàm ad ultimum calamitatum nostrarum asylum, & securissimum omnium afflictorum cordium solatium, humiliter confugit. Ecce! insperatò nobis lux de cœlo oriri visa est, dum urbs, & regio ab hostili incursu misericorditer liberata, nunc laudes & misericordias hujus divinissimi CORDIS JESU gratâ mente decantat: *Fulgura*, inquit le Blanc, *in pluviam facit JESUS, cùm minas vertit in benignitatem & beneficentiam suam, atque in lacrymas nostras*; sic scilicet hoc sacratissimum COR *non delectatur in perditionibus, quia post tempestatem tranquillum facit.*

Le Blanc. in ps. 134.

Tob. 3. 22.

3. Videamus modò, quid Davidi Regi ferè in simili casu acciderit. Peccaverat populus in Israël, dum cum Seba contra Davidem conspiravit: peccavit & Rex David, dum ex vanitate & præsumptione populum jussit numerari, hinc iratus Deus trium pœnarum optionem illi obtulit, famis scilicet, belli, & pestis, qui tamen judicans tolerabilius esse in manus Dei, quàm hominum incidere, pestem elegit; *Levánsque David oculos suos, vidit Angelum Domini stantem inter cœlum & terram, & evaginatum gladium in manu ejus.* Væ regioni! væ omni populo! quis impedire poterit hunc gladium Domini, ut non dévoret omnem carnem: *Et gladius meus devorabit carnes?* Quid ergò consilij? quid remedij in re tam ardua, ac tanti momenti? Audi Scripturam: *Et ceciderunt tam ipse* (hoc est David) *quàm majores natu vestiti cilicio, proni in terram.* Et quid sequitur? *Et convertit gladium suum in vaginam.* O misericors ira SS. CORDIS JESU jam tunc in umbra, & figura communi populorum calamitati intimè condolentis, dum mox pestem trium dierum in sex tantùm horas mutavit: *Et cessat interfectio.* O clemens ira! *O ira misericors!*

1. Par. 21. 16.

Deut. 32. 42.

2 Reg. 24.

Bereng. serm. in Nat. Mart.

sericors, exclamat Berengosius, *O salubris indignatio! quæ sic irascitur, ut subveniat, sic minatur, ut parcat, sic aufert, ut restituat, sic tradit, ut eripiat, sic destruit, ut muniat, sic abjicit, ut recipiat.*

Et quid dico? considerate, quæso, modernum Europæ nostræ statum, & quid aliud hactenùs ab initio hujus currentis sæculi spectavimus, quàm

Regnorum clades, & tristia funera Regum,
Bella, famem, pestes, morbos, subitósque tumultus,
Et clandestinis surgentia fraudibus arma? &c.

S. Greg. Mag.

Verùm confidite filij! etiam in his publicis calamitatibus infinita adhuc relúcet SS. CORDIS JESU miseratio; quia *mala illa, quæ nos premunt, ad Deum ire compellunt.* O quot miselli sub hæc calamitosa tempora corde contrito & humiliato ad SS. ac divinissimum COR JESU suspirârunt, atque ex toto animo ad Dominum Deum suum cum filio prodigo reversi sunt, qui aliàs in deliciis, & voluptatibus æternùm periissent! Submittamus ergo nos divinæ voluntati hujus SS. CORDIS, quod solùm ex malo scit eruere bonum. Arcam Noëmicam nonnisi feri fluctus Oceani in summos Armeniæ montes extulêrunt, undè lemma: *Surgit surgentibus undis.* Aromata si non conterantur, vel suprà ignem ponantur, fragrantiam suam non exhalant; undè iterùm lemma: *Dum flagrant, fragrant.* Chrysoprasus gemma pretiosissima solùm in tenebris & in obscuro splendet, de quo Italus: *Oro è di giorno, e nella notte è fuoco*, hoc est: *Aurea per diem, nocte resplendet ut ignis.* Aurum in ardenti fornace probandum est, de quo lemma: *Non læditur, sed probatur.* Corona aurea Imperatorum, ac Regum nonnisi tunsionibus, igne & pressuris perficitur, hinc rursùs lemma: *Me ferrum, me perficit ignis.* Eja animæ Christianæ! sursùm corda ad SS. COR JESU, & ad Patrem misericordiarum, & Deum totius consolationis, qui licèt nos corripiat, Pater tamen noster esse persevérat: *Fidelis est Deus*, inquit Apostol. *qui non patietur nos tentari suprà id, quod possumus, sed faciet etiam cum tentatione proventum, ut possitis sustinére.* Et ecce! vidimus proventum, vidimus & finem aliquem nostrarum miseriarum. Agite filij, pulsate ulteriùs januam SS. CORDIS JESU, *plura dabit, plures si dabis usque preces.*

1. Cor. 10. 13.

4. Et

4. Et adhuc dubitatis? dicite, cur DEUS quondam Adamo primo prævaricatori, priusquàm in illum sententiam ferret, signum adventûs sui dederit, dum deambulans in paradiso ad auram pomeridianam terribilem strepitum inter arbores excitavit, ad quem fragorem Adam tremefactus, mox ad densissimas arbores cum uxore suâ confugit, & ibidem sub medio paradisi ligno sese occultavit: *Et cùm audissent vocem Domini Dei ambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam & uxor ejus à facie Domini in medio ligni paradisi?* Res miranda! si DEUS Adamum punire voluit, quare illum per hanc arborum concussionem prænonuit? Cur illi signum dedit, ut fugeret à facie arcûs? Ad hanc quæstionem respondet Le Blanc celeberrimus Psalmorum Interpres: *ut illum excitaret ad dolorem, & quia cum dolore crimen confessus est, veniam meruit*, in tantum, ut non æternis cum Lucifero deputaretur suppliciis. En quomodo Mens Divina jam tunc in umbra iram cum misericordia conjunxerit! Et quis neget insignem fuisse typum Sacratissimi CORDIS JESU, ad mundi vesperam juxtà S. Irenæum ad redimendum Adam, ejúsque posteros venturi, & pro illorum salute se ipsum in lytrum, & hostiam oblaturi? Hinc pretiosissimus ille Redemptor à S. Joanne quidem Leo de tribu Juda, sed mox & Agnus appellatus est: *Leo*, inquit Richardus à S. Victore, *malos puniendo*, *Agnus bonos redimendo*. Hinc etiam à Sponsa *candidus & rubicundus* nuncupatus; *Rubicundus*, ait de Ponte, *propter justitiam, & candidus propter misericordiam*: Hinc in supremo illo judicio priùs dicet: *Venite Benedicti*, & tandem: *Discedite maledicti*, quia SS. CORJESU paratius est ad misericordiam, quàm ad justitiam.

Gen. 3 8. Cornel. hic.

le Blanc in ps. 59. vers. 7.

S Iren. lib. 1. Apoc. 5 5. Rich à S. Vict. l. 2. in Apoc. 3. Cant. 5. 10. De Pent. Exh. 19. §. 3.

5. Perlegite de hac veritate scripturas, & invenietis, quomodo Divina Mens semper in ira consuetæ suæ misericordiæ meminerit. Cùm universa caro corruperat viam suam, mitis DEUS nonnisi coactus ad supplicium processit: *Et tactus dolore Cordis intrinsecùs, delebo, inquit, hominem, quem creavi.* In hunc finem non simul, sed sensim, hoc est, per continuos 40 dies ac noctes de cœlo pluvias misit: *Pluam quadraginta diebus &c.* Et cur tanto tempore? quare non uno die, imò uno momento has induxit pluvias? ad quid tanta mora? *S. Chrysostomus: Hoc dedità operâ fecit, volens simul & timorem & occasionem præbere,*

Gen. 6 6. Gen. 7. 4. S. Chrys. hom. 24. in Gen.

bere, quæ possent pœnam, quæ jam in foribus esset, effugere. Vide hic iterum typum & umbram SS. CORDIS JESU, etiam cùm justissimè indignatur, ad misericordiam exhibendam promptissimi:

Ps. 2. 96. S. Aug. tr. 27. in Joan. *Ira*, inquit Psaltes, *in indignatione ejus, & vita in voluntate ejus.* Et S. Augustinus: *Repellis nos à te? da nobis alterum te: Ad quem ibimus, si te relinquamus?*

Gen. 7. 22. 6. In eodem universali diluvio præter octo personas, quæ per arcam salvatæ sunt, mortales omnes, & quid quid animam habebat viventem, extrà arcam Noëmicam perierunt: *Cuncta, in quibus spiraculum vitæ est, in terra mortua sunt.* O qualis hæc ira & quidem justissima Divini Numinis fuit? Audi S. Petrum: *In qua* (loquitur de arca Noë) *pauci, id est, octo animæ salvæ factæ sunt per aquam.* O bone DEUS! quis hæc audiens non omnibus artubus contremiscat?

1. Petr. 3. 20.

Erro, misericordia, non ira fuit, dum plurimorum adhuc animæ, cùm diluvium inundare sensérunt, ad DEUM conversæ, ac pœnitentes salvatæ sunt, quæ ad limbum interim cum reliquis justis relegatæ, tandem à Christo JESU, illuc post mortem descendente, cum cæteris justis eductæ, & in cœlestem paradisum deductæ sunt. Quod exemplum ideò S. Petrus in medium adducit, ut demonstret, etiam justissimam iram Divini Numinis cum summa misericordia esse conjunctam. Collige prudens Lector ex hoc typo, quàm misericors ira SS. CORDIS JESU hactenùs in nos fuerit, de quo lemma, *Sauciat, & sanat.*

Gen. 19. 24. 7. Similis rerum facies in extinctione Pentapolis fuit, dum DEUS ob enormia scelera istas civitates igne cœlesti castigavit: *Dominus pluit sulphur & ignem à Domino de cœlo, & subvertit civitates has, & omnem circa regionem, universos habitatores urbium, & cuncta terræ virentia.* Bone DEUS! si hic adulti fuerunt nocentes, profectò erant nocentissimi, quid autem parvuli peccârunt? Cur etiam innocentes tam severè plectuntur igne? Nunquid justus es Domine, & rectum judicium tuum? Dixi: etiam cùm iratus fuerit Dominus, SS. COR ejus misericordiæ recordabitur; inter quos Sodomitas, teste S. Hieronymo, non pauci fuerunt, qui sentientes ultrices has flammas, serjò & ex animo pœnituerunt, & sic adhuc salvati sunt. Parvulis quoque hoc ignis suppliciû in salutem cessit, si enim superstites mansissent, sine dubio Parentum vestigiis insistentes

S. Hier. hic apud Cornel.

æter-

æternis fuissent addicti suppliciis, ubi sic per ignem temporalem & momentaneum evaserunt incendium sempiternum. Hinc Regius Vates: *Non oblivisetur misereri Deus, nec continebit in ira sua misericordias suas.* Ps. 76. 10.

8. Desideratisne de hac veritate adhuc plura exempla & conceptus ex sacra scripturâ petitos? Revocate vobis in memoriam illud mirabile Pharaonis somnium, in quo stans super Nilum 7. boves crassas, & 7. macie confectas vidit. Obstupescit Rex ad hoc portentum, & ignarus, quidnam consilij in hac re capiendum, varios ariolos accersit, ut ex ipsis hujus somnij interpretationem intelligeret. Tandem cùm nullus, qui hoc mysteriũ interpretaretur, in universo regnõ inventus esset, Joseph è carcere eductus, prædictâ Regis visionem de septennio fertilitatis & sterilitatis futuræ explicavit: *Respondit Joseph: somnium Regis unum est, quæ facturus est Deus, ostendit Pharaoni &c.* Mirabilis DEus, si Ægyptum & reliquas terræ regiones communi inopiâ ac fame propter hominũ delicta voluit castigare, quare priùs hanc universalem orbis calamitatem Regi per Josephũ revelavit? ꝛc. S. Nilus in Paræneſi, quia Deus Pater noster est: *Castigatus pater*, & simul inter castigandum amoris sui signa impendit; sicut, qui vineã putat, vites quidem adstringit, purgat & secat usque ad lacryma, sed tantùm in hunc finem, ut plus fructûs afferant: unde lemma: *Ut gaudeas merõ, scindo.* Audiamus & Oleastrum in hunc locum: *Adverte*, inquit, *Patris pietatem, qui, cùm vellet Ægyptum fame discruciari, priùs hoc ostendit, ut succurrere possent, quod sapiùs facere solet, ut homines fugiant à facie arcûs.* En iterum mirandam Div. Numinis benignitatem, quod, dum nobis ob demerita nostra justissimè iraſcitur, diversisque nos exercitat calamitatibus, nunquam tamen, etiam in medio indignationis æstu immensæ suæ clementiæ oblivisci solet; proindè meritò Propheta Regius: *Deus repulisti nos, iratus es, & misertus es nobis.* Gen. 41. 25. S. Nilus in Paræneſ. Oleaſter. Ps. 59 3. An. 1704. mense Julio & Augusto. Sim. Cass. l. 2. Joan. 3. 36.

Ira mi JESU! *repulisti nos*, & justissimè quidem, quia peccavimus tibi, ideò meritò nos & regionem nostram dedisti in manus inimicorum: *Destruxisti nos*, dum bona nostra temporalia dedisti in direptionem, & multorũ ædes in combustionem. *Iratus es*, sed *ira Dei non est*, ait Simon de Cassia, *cùm temporaliter punit, sed cùm damnat æternè.* Et iterum *misertus es nobis*, dum sicut fratres Joseph culpam nostram agnovimus: *Meritò hæc patimur, quia peccavimus* Gen. 42. 21.

in

in fratrem nostrum, dum publicis votis ad SS. ac Diviniſſ. COR JESU confugimus, illud ſingulare propitiatorium noſtrum DEO Patri in pacificam Hoſtiam præſentantes. Et ecce! *misertus es nobis*, O mitiſſimum Numen, dum poſt tot, ac tantas exantlatas calamitates adhuc tibi vivimus, ſub umbra alarum tuarum ſpiramus, & ſub ficu pacificâ veri Salomonis, hoc eſt, ſub tutela SS. & Thaumaturgi noſtri Crucifixi vivimus, judicium & miſericordiam SS. CORDIS tui æternùm decantantes; ſic nimirùm apud nos verificatum eſt: *In punctò ad modicum dereliqui te, & in miſerationibus magnis congregabo te.* *Iſa. 54. 7.*

9. Eja igitur Animæ Chriſtianæ! quid moramini? venite ad hoc SS. ac diviniſſ. COR JESU, & invenietis præſentiſſimũ veſtris calamitatibus remediũ. Ad Arcam quondam fœderis ſub pœna mortis nullus audebat de plebe accedere, nullus ne quidẽ curioſiùs aſpicere: *Sit inter vos & arcam ſpatium cubitorũ duorum millium.* Non ſic in hac vivente Arcâ SS. CORDIS JESU, non ſic, ſed ultrò omnes etiam peccatores deſperatiſſimos ad ſe benignè invitat: *Venite ad me omnes &c.* O mitiſſ. COR JESU! liceat & mihi peccatorũ miſerrimo locò omnium unicũ ad te dicere verbum: *Magiſter, nonne ad te pertinet, quia perimus?* Ah omninò, O mi JESU, ad te pertinet, quia tui ſumus ex creatione, tui ſumus ex redemptione, tui ſumus ex juſtificatione, tui ſumus ex vocatione ac conſervatione, ac tandẽ tui ſumus, & in æternum tui ex glorificatione. Ecce, mi Redemptor! O Amor Crucifixe! habes confitentes reos, ante te humiliter proſtratos, & cum Daniele confitentes: *Quia in veritate & in judicio induxiſti omnia hæc propter peccata noſtra.* Sed ecce paratum cor noſtrum ad tibi de novo ex totis viribus inſerviendũ! Parce ergò, mi JESU, populo tuo, & ne des hæreditatem tuã in perditionẽ. Conſolatur nos deniq; Mellifluus tuus Bernardus, qui pariter ex SS. CORDE tuo aquas ſalutis cum gaudio hauſit: *Gemina*, inquit, *dulcedo ſuavitatis in PECTORE Domini JESU, longanimitas videlicet in expectando, & in donando facilitas.* Expectaſti hactenus noſtrã pœnitentiam, nunc pœnitentibus tribue veniam, ac tandem gloriam æternam, quia miſericordia tua ſuperexaltat judicium. *Joſue. 3. 4.* *Marc. 4. 38.* *Dan. 3. 28.* *S. Bern. ſer. 9. in cant.*

CON-

CONSIDERATIO XVI.

SS. Cor JEsu ex omnibus misericordissimum, in quo peccatores omnes veniam, & gratiam possunt invenire.

Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. Matth. 11. *28.*

1. SÆpiùs annotavi, & mecum ipse Sacras volutando Scripturas demiratus sum, quarè Christus Dominus, immensa illa Patris Sapientia, cùm in hac carne humanâ inter mortales mortalis versaretur, non alio se nomine appellare consueverit, quàm *Filium hominis?* Lege Novum Testamentum, & in solo Matthæo reperies, quòd

Matth. 8. 20. hic mitissimus orbis Servator vigesies octies se hoc nomine vocavetit: *Filius autem hominis non habet, ubi caput reclinet.* Et cur, O mi Salvator! non potiùs te *Filium Dei* nominâsti? Nunquid à potiori solet fieri denominatio? Respondet Cajetanus, ideò se Christum non Filium Dei, sed hominis appellâsse, ut demonstraret, quòd ipse totus esset hominis, & quòd totum Cor suum atque seipsum pro homine dederit; ad hoc enim venit in mundum, ut hominem salvum faceret, & seipsum daret redemptionem pro homine. O immensus! O stupendus amor hujus suavissimi CORDIS JESU! quo totum se homini dedicavit, & nil, nisi gratiam & misericordiam etiamnum in omnes spirat. *In quo sunt omnes thesauri sapientiæ & scientiæ Dei absconditi:* velut Sol omnibus beneficentissimus, dum non in uno firmamenti loco affixus hæret, sed quotidie omnes quatuor mundi plagas lustrare solet, stellis superiùs suum lumen, & inferiùs rebus, ac creaturis omnibus, sive bonis, sive malis, suum splendorem, calorem, & vegetationem communicans; hinc pro lemmate illud Redemptoris ei meritò inscribes:

Cajetan. in idem cap. 8.

Coloss. 2. 3.

Super bonos & malos.

Matth. 5. 45. *Ut sitis*, inquit Veritas, *filij Patris vestri, qui in cœlis est, qui Solem suum oriri facit super bonos & malos, & pluit super justos & injustos* Talis, inquam, Sol mysticus SS. COR JESU est, omnibus benefaciens, omnia illustrans, & divinos misericordiæ suæ radios, tum superiùs in cœlo in omnes cœlestes spiritus, ac Beatorum animas, tum inferiùs in terra in miseros mortales, etiam pessimos peccatores longè, latéque, ubique locorum diffundens, à quo divinissimo CORDE JESU omnia quoque ejus membra misericordiam hauserunt.

2. Progrediamur pro confirmatione hujus veritatis ad Scripturam. Considera comprimis amantissimos oculos JESU, nil nisi summam clementiam in peccatricem animam spirantes; Matthæum notissimum illum Publicanum consule: *Vidit JESUS hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine, & ait illi: sequere me, & surgens secutus est eum.* Vidit quoque JESUS Zachæum in ficulnea, & Petrum in atrio, quem utrumque, ut aspe-

Matth. 9. 9. Luc. 19. 5.

aspexit, erexit: *Et conversus Dominus respexit Petrum, &c.* Luc. 22. 61.
En virtutem oculorum JESU!

Intuere aures illius, quàm pronæ, ac paratæ semper fuerint in vita ad exhibendam miseris mortalibus clementiam. Vix latro in cruce os suum aperuit, & attraxit spiritum dicendo: *Domine memento mei!* Et ecce sine mora exaudita est deprecatio ejus: *Hodiè mecum eris in paradiso.* Luc. 23. 42. Observa, non petiit pœnitens latro paradisum, neque ausus fuisset memor suorum delictorum illum unquàm petere, sed tantùm ut aures JESU fierent intendentes in vocem deprecationis suæ cum unico *Memento*, & obtinuit plus à benignissimo JESU, quàm unquàm speravit: *Hodiè &c.*

Perpende linguam, & labia illius, in quibus pariter nil, nisi amorem & clementiam in omnes diffusam cernes, cujus etiam saliva surdo & muto perfectam sanitatem, & cæco nato visum restituit: *Et expuens tetigit linguam ejus.* Et in alio loco: *Expuit in terram, & fecit lutum ex sputo, & linivit lutum super oculos ejus.* Marc. 7. 33. Jo. 9. 6.

Vide manus illius in cruce apertas, perforatas, tornatiles, aureas, & plenas hyacinthis, quàm benevolæ, ac liberales in omnes, ac præsertim in miseros, & ægros mortales extiterint, qui à Christo nullam aliam gratiam solebant petere, quàm ut manus sibi imponeret: *Tunc oblati sunt ei parvuli, ut manus eis imponeret.* Matth. 19. 13. Et in alio loco: *Et complexans eos, & imponens manus super illos, benedicebat eos.* Marc. 10. 16.

Attende pedes illius, ad quos humiliter procumbens Magdalena, eósque lachrymis suis abluens, mox à Christo plenissimam omnium peccatorum absolutionem impetravit: *Et stans retrò secus pedes ejus, lacrymis cœpit rigare pedes ejus &c.* Luc. 7. 38.

Contemplare denique totum Corpus JESU, de quo refert Lucas: *Quia virtus de illo exibat, & sanabat omnes:* quæ virtus etiam per fimbriam vestimenti se diffudit, dum mulierem duodecim annis sanguinis fluxum patientem, momentò sanavit: *Accessit retrò, & tetigit fimbriam vestimenti ejus: & confestim stetit fluxus sanguinis ejus.* Luc. 6. 19. Luc. 8. 44.

Sed unde, obsecro, hæc virtus & clementia in omnia Christi membra diffusa? O Anima Christiana! SS. COR JESU inspice, hîc fontem, venam, & primam scaturiginem omnium bonorum &

gratiarum invenies. Quemadmodùm à corde hominis cætera ejus membra motum, vitam, omnémque vigorem participant: sic à SS. CORDE JESU omnis gratia, & misericordia in mystica membra, quæ sunt fideles, ubertim promanat. *Quia in ipso*, ait Apostolus, *complacuit omnem plenitudinem inhabitare.* Quis igitur desperet, si tam benignum, tam gratiosum, tam misericors est SS. COR JESU? O peccator! accede ad hoc divinum propitiatorium cum omni fiducia, & contriti animi teneritudine, & videbis, ac miraberis, & dilatabitur cor tuum præ amoris magnitudine: *Stat ante filium Mater*, ait S. Bernardus, *ostendens ei pectus & ubera, stat ante Patrem Filius, ostendens ei LATUS, & vulnera, quis dubitet de venia, ubi tot existunt meritorum patrocinia?*

Coloss. 1. 19.

3. Nondùm credis hujus divinissimi CORDIS JESU suavitatem ac clementiam? Revoca in memoriam Samaritanam illam Mulierem, quæ ad JESUM ex itinere lassum, & sitibundum juxtà fontem Iacob in Sichar sedentem venit, à qua mitissimus Salvator orbis, unicum aquæ potum de dicto fonte petiit: *Da mihi bibere.* Quid ad hanc insolitam petitionem Mulier illa Samaritana? indignabunda, & elatò frontis impudentis supercilio respondet: *Quomodo tu, Judæus cùm sis, bibere à me poscis, quæ sum Mulier Samaritana?* Vos Iudæi ne quidem dignamini cum Samaritanis habere commercium, & quomodò tu servitium meum hîc ad fontem deposcis? Vide hîc, obsecro, prudens Lector, cor superbum, & elatum impudentis hujus Samaritanæ: *Tu*: ita JESUM compellat, nullo prorsùs habito respectu Majestatis, quæ ex hac divina Personâ etiam exteriùs promicabat? Quid verò ad hoc mansuetissimum COR IESU? Ecce benignè compatitur illius infirmitati, & discursum cum ea ulteriùs prosequens, sic placidò vultu hanc lupam alloquitur: *Si scires donum DEI, & quis est, qui dicit: da mihi bibere, tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam vivam.* (per quam aquam vivam sub metaphora gratiam Spiritûs Sancti, animam à peccatis adinstar fontis abluentis, & æstum concupiscentiæ, aliarúmque passionum refrigerantis juxtà S. Cyrillum designavit.) Hîc vidisses quasi momento hanc lænam totam mutatam, & sicùt pavonem, cùm deformes conspicit pedes, suas cristas & stellatam caudam deponentem: *Domine*, reponit, *da*

Jo. 4. 7.

mihi

mihi hanc aquam &c. neq; aliter illam imposterùm quàm Dominum appellavit. Unde talis & tam festina hujus impudentissimi cordis mutatio? R. Caietan. quem superiùs citavi: *Audita mansuetâ responsione Christi, incipit honorare JESUM, priùs enim dixerat: Quomodò tu? nunc verò dicit: Domine.* Vide hîc, & considera mansuetissimum & planè misericordissimum COR JESU quomodò velùt Sol super bonos & malos oriatur, nullámque hominum conditionem à se excludere soleat, unde ad se invitans omnes, dicit: *Venite ad me omnes, qui laboratis &c.* O bonitas SS. CORDIS JESU! Notent hoc sibi Confessarij nimiùm austeri. *Caiet. hîc.* *Matth. 11. 28.*

4. Verùm ut hujus SS. CORDIS JESU in nos misericordiam & amorem adhuc clariùs valeatis penetrare, ad id attendite, quod enarro. Josue Hebræorum Dux gloriosissimus, cùm jam in procinctu staret, ut universum populum Israeliticum ex deserto in Palæstinam per Jordanem traduceret, nec pontem, aut naves ad manus haberet, quibus tam immensum exercitum per vehementissimam aquam, nunc ob nives in vicinis montibus liquatas, sumopere exundantem, trajiceret, Dei jussu Arcam fœderis Domini à Sacerdotibus ad ripam fluminis applicari curavit, ad cujus aspectum & præsentiam mox Jordanis contremiscere, & retrógredi cœpit, stetítque ex una parte omninò immobilis, & ex altera parte decurrens, liberum omni populo tranfitum paravit: *Ingressísque eis Jordanem, steterunt aquæ, & ad instar montis intumescentes apparebant.* O prodigium inauditum! ad quid, obsecro, adeò contremiscis, ô Jordanis? ad quid fugis? cur arcam pertimescis? Quis hîc non cum Psalte Regiô exclamet: *Quid est tibi mare, quòd fugisti, & tu Jordanis, quia conversus es retrorsum?* Magnum hîc latet mysterium, animæ Christianæ! sed relinquamus hunc Jordanem pauliſper in suo cursu præ horrore & stupore stantem, & interim à figura ad figuratum nos convertamus. Cùm jam expletis triginta ætatis annis amantissimus Redemptor noster se mundo vellet manifestare, rectà ad Jordanem se contulit, ubi à Joanne inter turbas eò confluentes, publicè baptismum petiit: *Tunc venit JESUS à Galilæa in Jordanem ad Joannem, ut baptizaretur ab eo.* Et ecce! cùm mitissimus Dominus jam se pararet, ut in flumen descenderet, stat Jordanis omninò quietus, *Josue. 3. 15.* *Psal. 113. 5.* *Matth. 3. 13.*

non reformidans præsentiam sui Creatoris, nec ampliùs, sicut olim ad conspectum arcæ fœderis convertitur retrorsùm. Nova admiratio! novum prodigium! Si umbram timuisti & figuram (quia hæc arca Christum Dominum præsignabat) cur nunc ad præsentiam JESU in te baptizandi non expavescis? non converteris retrorsùm O Jordanis?

5. Adverte: per arcam fœderis DEUS quondam rigidam justitiam exercuit. Philistæos, Bethsamitas, & Ozam consule, quantùm ab arca Domini fuerint afflicti, ad cujus etiam remotum
2. Reg. 5. 10. adventum jam trepidabant populi: *Adduxerunt ad nos arcam Dei Israël, ut interficiat nos & populum nostrum.* Hinc ad aspectum illius Jordanis quoque præ timore stetit attonitus, & arcæ liberum venerabundus concessit transitum. Verùm ubi venit plenitudo temporis, & DEUS misit filium suum in mundum, factum ex muliere, factum sub lege, non ampliùs DEUS in tali rigore justitiæ
S. Chrys. ser. 7. populum suum gubernare cœpit, *sed DEUS*, ait S. Chrysologus, *Dominum mutavit in Patrem, & ab eo tempore amari maluit, quàm timeri.* Sed quid ita Patris iram placavit?

O Sanctissimum! ò amabilissimum COR JESU! diu in veteri lege æternus Pater virum quæsivit, qui murum & sepem inter DE-
Ezech. 22. 30. UM iratum & hominem peccatorem interponeret: *Quæsivi de eis virum, qui interponeret sepem, & staret oppositus contrà me pro terra, ne dissiparem eam, & non inveni,* Et ecce! ô mi Redemptor! talem virum in te solo invenimus, dum Sacratissimum COR tuum pro scuto, pro muro, & sepe interposuisti, quod solùm irati Patris iram placare, & terram peccatricem cum Creatore suo
Hebr. 9. 4. reconciliare poterat. Hanc igitur veram, vivam, ac divinam salutis Arcam (SS. COR JESU intelligo, in qua mystica Arcâ pariter virga Aronica, id est, Crux, & Eucharisticum Manna absconditum fuerat) ubi secundò ad se accedentem vidit Jordanis, non ampliùs præ timore conversus est retrorsùm, sed gaudens & exultans tam
S. Cyrill. Hieros. Catech. 12. benignum ac misericordem Dominum suum excepit: *Quoniam antè carnis assumptionem*, sunt verba S. Cyrilli, *mare vidit illum, & fugit, & Jordanis conversus est retrorsùm; assumpsit corpus Dominus, ut mare videns sustineret, & Jordanis illum sine timore susciperet.*

6. O

6, O mortales omnes, quid agitis? *Quare aggravatis corda vestra, sicut aggravavit Ægyptus, & Pharao cor suum?* Quid timetis ad hoc SS. COR JESU accedere, cùm nihil in eo durum, nihil austerum, nihil terribile sit? Quoties potuisset vos propter tot ac tanta demerita æternùm reprobare, & vel uno nutu ad inferni barathrum deturbare, & non fecit? cum quanta, obsecro, patientia vos hactenùs non sustinuit? Profectò misericordia Dei est, ac SS. CORDIS JESU, quia non sumus consumpti. *DEUS meus, misericordia mea!* inclamat Regius ille Vates: *DEUS cordis mei, & pars mea DEUS in æternùm!* *1. Reg. 6. 6.* *Ps. 58. 18.* *Ps. 72. 26.*

Audite, quid Sauli acciderit. Collegit is exercitum, ut Davidem in deserto caperet, & occideret, quod explorans David, cum Abisai propinquo suo de nocte surrexit, & clàm ingressus illius castra, invenit Saulem in tentorio suo dormientem, hastamque in terra ad caput eius fixam. Quid ad hoc Abisai? *Perfodiam*, inquit, *eum lanceâ in terra semel, & secundò opus non erit.* Nequaquam, reponit David, interficietur Saul: *Propitius sit mihi Dominus, ne extendam manum meam in Christum Domini. Nunc igitur tolle hastam & scyphum aquæ, & abeamus.* Quod & factum est. Et quare David inimicum suum à Deo in manus suas traditum non interfecit? Observa: David vir mitissimus sicut in aliis, sic etiam in hoc generoso facinore typus Christi fuit, qui de se ipso testatur: *Discite à me, quia mitis sum & humilis Corde;* Saul autem Davidem injustè persequens, figuram peccatoris sustinet. Per Abisai, quod nomen interpretatur, *Rugitus ejus*, Justitia divina denotatur, quæ rugiens super peccatorem stat cum lancea paratâ ad eum perfodiendum, & cum corpore ac anima perdendum. Verùm quid ad hoc mitissimum ac clementissimum COR JESU? Nequaquam, reponit, morietur peccator, nolo mortem peccatoris, quia Christus Domini est, id est, meo sanguine redemptus: *Filius enim hominis non venit animas perdere, sed salvare.* In hunc finem latus meum lanceâ permisi reserari, ut liberum ad COR meum haberet introitum. Et si nondùm per hanc immensam charitatem meam, quâ eum usque in finem dilexi, ad veram conversionem & dignos pœnitentiæ fructus movetur, compellam ipsum intrare, *1. Reg. 26. 7.* *Matth. 11. 29.* *Luc. 9. 56.*

quia

quia in hoc divinissimo C O R D E adhuc locus est ; auferam illi hastam, & scyphum , hoc est , sanitatem corporis , facultates mundi , & voluptates carnis , in quibus me hactenùs velut Saul oppugnavit , ut sic agnoscat peccatum suum , & adhuc gratiam inveniat, & vitam. *O homo* , inclamat mellifluus Bernardus , *quis illud COR tam vulneratum non diligat ? quis tam amantem non rédamet ?* Ah ! quis non rédamet ?

S. Bern. de pass. cap. 3.

7 Coronidem huic considerationi imponat S. Mechtildis , de qua in ejus vita refertur , quòd aliquandò speciosissimam Virginem miro splendore circumfusam ex Sacratissimo C O R D E Christi J E S U Crucifixi egredientem conspexerit , quæ in dextera sua durissimum adamantem tenuit , quem sæpiùs in apertum Redemptoris latus immisit , atque in sanguinem & aquam SS. C O R D I S ejus immersit. Obstupuit ad hanc visionem S. Mechtildis , & cùm ab amato Sponso suo J E S U significationem hujus visionis vehementer desideraret , hanc divinam vocem de cœlo ad se delapsam audivit : *Speciosa hac Virgine amor D E I in homines designatur : adamas verò Cordis humani symbolum est , quod licèt sit durissimum , tamen tandem rumpitur , ac emollitur , dum pretiosissimo Christi J E S U sanguini immergitur.* O peccatores omnes , si posuistis hactenùs cor vestrum ut adamantem , resipiscite tandem, in SS. C O R D E J E S U , & in Sanguine Agni lavate animas vestras. Huc , huc venite omnes , qui laboratis. *Requies hîc certa laborum.*

P. Matt. Neul. in Sanct. fest. circumcis. in fine.

Iste

CON-

CONSIDERATIO XVII.

SS. Cor JEſu puteus aquarum viventium, ad quem Samaritana, hoc eſt, prævaricatrix Anima gratiam, & ſalutem conſequitur.

Domine, puteus altus eſt, undè ergò habes aquam vivam? Joann. 4. 10.

1. SI Dominum liceat cum ſervo ſuò comparare, videtur mihi SS. COR JESU, ùt quondam ſitibundum, cor Eliezer ſervi Abrahami, primarij ac fideliſſimi, qui, cùm in Meſopotamiam à Domino ſuò mitteretur, ut ibidem Iſaaco optatam ſponſam procuraret, ex itinere laſſus, &

æstu fatigatus, ad puteum juxtà urbem Nachor sedens, à Rebecca puellâ potum aquæ frigidæ postulavit, quæ mox depositâ hydriâ ipsi & camelis officiosè & liberaliter aquam tribuit, cujus puellæ sedulum & beneficum animum considerans Eliezer, mox in signum
Gen. 24. 46. gratæ mentis duas ei aureas inaures & armillas in manus dedit, & ità in sponsam Isaaci elegit: *Quæ festinans deposuit hydriam de humero, & dixit mihi: & tu bibe, & camelis tuis tribuam potum.*

Anima Christiana! considera nunc amantissimum Redemptorem tuum JESUM, à Patre suo cœlestî in hanc terram ablegatum, ut sponsam, hoc est, animam tuam, sibi quæreret, quam per triginta & ampliùs annos in fame & siti, in æstu & frigore, in assiduis curis & laboribus, non curru aut equô vectus, sed pedibus vicos & castella circumiens, quæsivit. Et ecce! cùm ex diuturno itinere & æstu meridianô defatigatus ad puteum Jacob in Sichar sederet, non Rebeccam, sed Photinam mulierem Samaritanam & peccatricem, cum hydria ad fontem properantem conspexit, à qua adinstar Eliezer potum aquæ frigidæ, quo lassum & tabescens cor suum refrigeraret, instanter petiit: *Mulier, da mihi*
Jo. 4. 6. *bibere.*

Mitissime JESU! quid sitit divinissimum COR tuum? si
Ps. 101. 5. Fons salutis ipse sitit, à quo anima nostra arida reficietur? David quondam de seipso testatus est: *Aruit cor meum*, dum præ nimia sitî humore vitali tunc cor ejus destitutum, & quodammodô exsiccatum erat, in quem finem ad refocillandam animam de puteo Bethlemicô unicum aquæ frigidæ potum vehementer exoptabat. Audierunt hoc ardens Regis sui desiderium tres fortissimi milites, & ut suam in eum fidelitatem ac promptum animum ostenderent, ipso insciô per media Philistinorum castra penetrârunt, & haustam
2. Reg. 23. 16. de eodem puteô aquam sitienti Regi attulerunt: *At ille noluit bibere, sed libavit eam Domino.* Cur ergô, O Rex, tantô desiderio hanc aquam postulâsti, si nunc eam recusas bibere?

S. Ambr. apol. 1. David. 6. 7. Subintrat hîc S. Ambrosius: *Non aquam*, inquit, *sitiebat, sed sanguinem Christi*, & quidem ex fonte vivô SS. CORDIS JESU, ad quem unicè velut cervus sitibundus anhelabat, ut Consideratione VI. mentionem fecimus.

Et

Et hoc est, Anima Christiana! quod pariter SS. COR JESU ad fontem Jacob sitiebat : *JEsus ergo fatigatus ex itinere sedebat sic suprà fontem, quasi horâ sextâ*; suprà quod magnus ille Hipponensium Antistes : *Jam*, inquit, *incipiunt mysteria, non enim frustrà fatigatur JEsus, non enim frustrà fatigatur virtus Dei : fatigatur ab itinere, & sedet, & juxta puteum sedet, & horâ sextâ fatigatus sedet : omnia ista innuunt aliquid, indicare volunt aliquid.* Et quid ergò indicant? Horâ sextâ sitit SS. COR JESU: *Cùm Eva*, sunt verba S. Chrysostomi, *mandatum in paradiso transgressa est.* Horâ sextâ sitit, quâ horâ, prout observat Simon de Cassia, peccavit homo, & de paradiso ejectus est. Horâ sextâ sitit : *Ista est hora*, inquit S. Antonius Paduanus, *quando, O mi JEsu! sedisti in fonte misericordiæ super Crucem*, ubi pariter sitiebat SS COR tuum, dum exclamâsti: *Sitio.* Et quid sitiebas? *Certè illorum salutem*, reponit idem S. Antonius, *pro quorum salute tuum sanguinem fudisti.*

Jo. 4. 6.

S. Aug. tr. 15. in Joan.

S. Chrys. to. 6. hom. de Samar.

Simon de Cass. l. 11. c. 1.

S. Anton. Pad. hic.

Non ergò ampliùs mirare, Anima Christiana! quòd à fœmina Samaritanâ lassum & aridum COR JESU potum aquæ postulârit : *Plus sitivit*, ait Beatus Albertus Magnus, *salutem fœminæ, quàm potum aquæ*; quam mulierem peccatricem mirabili & suavissimo modò ibidem ad clathros putei sedens ad frugem, & ad salutem reduxit, sic, quæ priùs lupa vaga fuerat, nunc ex corde pœnitens, placida Christi ovicula effecta est, ac demùm pro fide Christianâ Martyr, cujus sacrum caput Romæ in Basilica S. Pauli pro memoria religiosè asservatur. O animæ sitientes & peccatrices, venite & vos ad hunc fontem vivum, medicum, ac salubertimum, SS. COR JESU : *Ego sitienti*, ait hoc divinissimum COR, *dabo de fonte aquæ vitæ gratis.* Unde lemma :

B. Alb. M. in Jo.

Apoc. 21. 6.

Hauriar, non exhauriar.

2. Parvus quidem & exiguus erat ille fons, quem quondam Mardochæus in quadam visione conspexerat ; sed qui fons paulò pòst in fluvium prægrandem, & in aquas plurimas redundavit, ac tandem in lucem & solem conversus est : *Parvus fons, qui crevit in fluvium, & in lucem, solémque conversus est.* Bone DEUS!

Esth. 10. 6.

quàm paradoxa & hieroglyphica erat hæc Mardochæi visio ? quomodò, obsecro, ex aquis lux & sol ?

Per hunc parvum fontem primò in ingentem fluvium conversum appositè in sensu allegorico Sacratissimum COR JESU intelliges. *Quid hoc est, O bone JESU!* exclamat Mallonius, *quid hoc est? En parvum fontem sanguinem CORDI CHRISTI concluſum, sed postquàm lancea latus ejus aperuit, impletum est, quod Deus dixerat Moysi : Percute petram, & exibit aqua, postquàm enim mystica petra, Christus, lanceâ percussus est, parvus fons crevit in fluvium, effluxit enim sanguis & aqua, quæ cum impetu fluunt de Libano.*

Mallon. c. 20. apud me f. 265.

Sed quomodò, dices, fluvius hujus sacrosanctî Sanguinis & aquæ ex divinissimo CORDE JESU profluens in lucem, solémque converti potuit? Audi, bone Vir! nunquàm vidisti solem in pellucido fonte, aut crystallino flumine, quomodò per reflexionem radiorum suam quodammodo effigiem aquis imprimat? ubi pareilium, hoc est, seipsum & alterum quasi solem exprimere assolet, ut sic ipse fons fulgidus quidam sol esse videatur.

Inspice divinissimum COR JESU, & habebis in eo non tam gratiarum fontem, ex quo omnia Ecclesiæ Sacramenta, & omnia bona in orbem promanârunt, sed & pariter Solem habebis mysticum, gratiarum suarum radios circumquaque, & usque ad extremos orbis terrarum fines (ubi hæc sacra devotio de SS. CORDE JESU jam passim implantata esse perhibetur) mirificè spargentem. O quàm igitur mirificus, quàm gratiosus, quàm fœcundus est ille fons SS. CORDIS JESU! O mortales omnes, ite, ite, properate ad hunc divinum fontem. Heu miseri! *Quare duo mala fecit populus meus? me dereliquerunt fontem aquæ vivæ, & foderunt sibi cisternas, cisternas dissipatas, quæ continere non valent aquas.*

Jerem. 2. 13.

3. Occurrit hîc mihi cæcus ille natus, cujus oculos benignissimus JESUS lutò, & salivâ suâ illinivit, & sic ad fontem Siloë amandavit, ut ibidem in aquis viventibus cæcos oculos lavaret, & visum reciperet: *Vade, lava in natatoria Siloë (quod interpretatur Missus.) Abiit ergò, & lavit, & venit videns.* O bone JESU! quis non miretur insolitum hunc medendi modum? Et nunquid in momento huic cæco nato visum restituere poteras?

Jo. 9. 7.

quare

quare ergò illum ad hunc puteum Siloë, ad radices montis Sion profluentem, ubi Salomon quondam in Regem inunctus est, amandâsti.

Observa: *Omnis Christi actio, nostra fuit institutio.* Cæcus ille à nativitate adumbravit genus humanum, originali Adami peccatô à nativitate obcæcatum, quem mysticum cæcum JESUS præteriens & videns, benignè illius misertus est, atque à sua cæcitate innatâ misericorditer liberavit, & illuminavit, sed quomodò? Misit cæcum illum ad fontem Siloë, qui fons juxtâ SS. Patres erat typus ipsius Christi JESU Crucifixi: *Christus*, inquit Cornelius à Lapide, *est Siloë, id est, fons aquæ salientis in vitam æternam*, dum enim in cruce SS. COR suum voluit adaperiri, fons quoque omnium gratiarum, & benedictionum pro genere humano reseratus est, de quo divino fonte Zacharias Propheta: *In illa die erit fons patens domui David, & habitantibus Jerusalem in ablutionem peccatoris.* O anima Christiana, cæca & peccatrix, quid agis? Imitare & tu hunc cæcum natum summô animi cum gaudio ad hunc gratiarum fontem properantem, & licèt cum illo à Pharisæis, & sciolis, qui hanc devotionem ergà SS. COR JESU parvi pendunt, irrideariis, perge tamen, quo cœpisti pede, in hac enim saluberrima natatoria non tantùm tuorum poteris lavare peccatorum sordes, sed insuper novum gratiæ lumen recipies: *Et illuminabit te Christus*, quia *apud te*, inquit Psaltes, *est fons vitæ, & in lumine tuô videbimus lumen.* Audi & S. Thomam: *Si volumus*, inquit, *mundari à cæcitate Cordis, oportet, quòd spiritualiter lavemur, juxtà Isaiam c. 1. Lavamini, mundi estote.* Non est autem magis salutare animarum lavacrum, quàm SS. COR JESU; hîc ergò lavamini in sanguine Agni, qui de se ipso ait: *Ego sitienti dabo de fonte aquæ vitæ gratis.*

S. Greg. Mag.

Cornel. hic in Jo.

Zach. 13. 1.

Ad Eph. 5. 14. Psal. 35. 10. S. Thom. in Joan.

Apoc. 21. 6.

§. 4. Permagni tum à Christianis, tum ab ipsis Machometanis in hodiernum usque diem æstimatur puteus ille salutaris B. Virginis in Ægypto, ubi hæc SS. Deipara lineam suppellectilem dulcissimi Filii sui lavare, & in facie solis siccare consueverat, qui fons non balsami duntaxat hortum illic locorum mirè fœcundat, sed & febribus Christianorum, imò & Paganorum, mirificè medetur.

Bagatta to. 1. l. 3. c. 8. n. 3.

Nec in minori pretiô apud Christicolas, & Turcas est puteus ille celeberrimus ante urbem Emaus propè trivium constitutus, in quo mitissimus orbis Redemptor post suâ resurectionê fertur cum Cleo-

Sozomenus l. 5. c. 20.

pha, & socio pedes laviſſe, ex quo tempore aquæ illæ vim medicinalem hausêre, undè etiamnùm variis hominum infirmitatibùs mirè medetur.

Baron. An. 68. num. 24. Celebratiſſimus eſt fons ſeu puteus S. Petri, qui Romæ in carcere Mamertino ad radices Capitolij quondam ex petra prodigiosè prorupit, ut hoc ſalutari latice Princeps Apoſtolorum Proceſſum & Martinianum cum cæteris carceris cuſtodibùs recèns ad Chriſtum converſis baptizaret, ex quo fonte etiamnùm hodiè ſalubres aquarum venæ ſcaturiunt, ſic, ut nec foràs exundet aqua, nec etiam, quantumlibet indè hauriatur, aliquandò deficiat.

Baron. An. 69. num. 13. In eadem alma Urbe celebrantur tres prodigioſi fontes, ſeu putei S. Pauli Ap. qui, cùm ſub Nerone in valle pugilum decollatus fuit, non tantùm lac pro ſanguine dedit, ſed etiam ſacrum caput illius à cervice reſciſſum tres ſaltus fecit, ad quos ſemper novus fons mirabiliter prorupit, de quibus ſacris fontibùs hodiè peregrini in memoriam & honorem S. Pauli, à quo gentes lumen fidei ut plurimùm receperunt, dulces & ſalutiferas aquas devotò animò haurire ſolent.

Bagatta to. 1. fol. 196. In dicta civitate Romanâ pariter in pretio habetur & veneratione puteus S. Laurentij Martyris, ubi hodiè Eccleſia in honorem hujus Sancti, vulgò ad fontem S. Laurentij dicta, ædificata eſt. In hoc locò glorioſus ille Chriſti Martyr olim in diro carcere detentus, S. Hipolytum, Lucillum & plures alios baptizavit, ad cujus preces hic fons mirabiliter exortus eſt, undè illius aquæ ad ſanandas plures infirmitates etiamnùm Romanis, & exteris mirificam opem præſtant.

§. Mitto plures alios prodigioſos & ſimiles medicos fontes, inter quos omnes longò, imò infinitò intervallò præeminet fons ille vitæ (SS. ac diviniſſimum COR JESU) divide, & introſpice cor cujuslibet hominis, & in medio eius fontem vivum, ſanguinis ſcilicet jugiter ſcaturientis invenies, à quo omnis vita noſtra procedit, & exindè omnia membra vivificantur, ac conſervantur. O quàm benè igitur SS. COR JESU eiusmodi puteo aquarum viventium ſeu fonti vitæ aſſimilatum eſt: *Quoniam apud te eſt fons vitæ?* *Pſ. 35. 10.*

Conſule Magdalenam mulierem peccatricem in civitate, quæ ad ſacros Chriſti pedes fontem vitæ invenit: *Et ſtans retrò ſecùs* *Luc. 7. 38.*

pedes

pedes ejus lacrymis cæpit rigare pedes ejus, & capillis capitis sui tergebat, & osculabatur pedes ejus, & unguento ungebat.

Consule filiam Iairi Archisynagogi, quæ in civitate Caphar- *Matth.* naum in manibus JESU similem vitæ fontem reperit: *Et cùm* *9. 25.* *ejecta esset turba, intravit, & tenuit manum ejus, & surrexit puella.*

Consule Petrum, Christum veram petram in atrio Pontificis negantem, & mox ad frugem, seriámque pœnitentiam revertentem, qui gratiosum vitæ fontem in oculis ejusdem pientissimi Salvatoris expertus est: *Et conversus Dominus respexit Petrum.* *Luc. 22. 61.*

Consule Lazarum in monimento positum, qui in lingua & voce Christi fontem vitæ habuit: *Hæc cùm dixisset, voce magna clamavit: Lazare veni foràs &c.* *Jo. 11. 43.*

Consule mulierem illam, quæ ab annis duodecim sanguinis fluxum passa, cùm Christi fimbriam attigisset, sine mora ab infirmitate sua sanata est, & ità vitæ fontem etiam in extrema illa vestimenti parte invenit: *Dicebat enim intrà se:* *Matth.* *si tetigero tantùm vestimentum ejus, salva ero.* *9. 21.*

Ecce totus Christus Fons vitæ erat, omnibus benefaciens, & in omnes (quia *fons* dicitur à *fundendo*) gratiarum suarum fluenta diffundens; sed quàm maximé inter cætera corporis membra Sacratissimum COR JESU verus fons vitæ nobis extitit. Dilectum illum Discipulum consule, in SS. PECTORE JESU placidè quiescentem, ex quo divino fonte quid non hausit? *Fluenta sapientiæ*, ait Beda, *ut posset dicere: In principio erat VERBUM &c.* O felicem Discipulum! Quàm benè de te Vates Regius: *Beniamin in mentis excessu.* Verè in mentis excessu tunc erat dilectus ille Beniaminus; quis enim illum amoris excessum & incomparabilem animi dulcedinem explicare poterit, quam tunc temporis Filius hic amoris & doloris de amabilissimo CORDE JESU potavit? Meminit S. Bernardus quinque fontium Salvatoris, primum vocat *fontem misericordiæ*, secundum *fontem sapientiæ*, tertium *fontem gratiæ*, quartum *fontem charitatis*, & quintum, hoc est, SS. latus & COR JESU *fontem vitæ* appellat, in quo non solùm à peccatis ablui, sed & in vitam novam possumus regenerari. Ab hoc fonte, ait S. Ambrosius, *non tabes mortis, sed fons vitæ scaturivit*

V. Beda cit. à Manss. in disc. SS. disc. 3. Ps. 67. 28.

S. Bern. serm. 1 de Nativ. Domini. S. Ambr. in psal.

vit æterna. O mortales! ad quid bibitis de Mara aquas turbulentas,
Jer. 2. 12. aquas fœtidas mundanarum voluptatum? & quarè derelinquitis *fontem aquæ vivæ?* An non veriſſimum eſt, quod Poëta Chriſtianus de hoc SS. CORDE JESU decantat:

Plaga, fames, morbi procul hinc exeſte, ſcaturit
Nam vena hîc medicis plena ſalutis aquis?

6. Vultis vidêre ſimilem gratiarum venam, ex SS. CORDE JESU, in ſalutem hominum ſcaturientem? Audite hiſtoriam me-
De Imit. JEſu pat. lib. 2. c. 4. morandam. Fœmina quædam (proût Lyræus auctor eſt) apud Lakenſes ſacratiſſimam Synaxin ſuſceperat, quam Judæo Bruxellenſi & prece & pretiô ſolicitè exoptatam vendidit. Et ecce cùm viam ad ſacrilegum ſordidúmque Hebræum capeſſit, SS Hoſtiàm illi traditura, miriſ cruciatibûs & mentis ſacrilegæ ſtimulîs agitata, divinum hoc pignus in proximum puteum dejecit. Per biennium res hæc altô ſilentio ſepulta fuit. At poſtquam febres malignæ ac diverſa morborum genera per aquam ex hoc puteo hauſtam mirabiliter cæperunt perſanari, res hæc inſolita & prodigioſa hominibus in urbe occaſionem præbuit, plura pluribûs de hoc medicinali fonte indagandi. Hæc inter præfata fœmina aut proprio motu, aut potiùs conſcientiâ urgente, ultrò omnem veritatem aperuit. Igitur exhauſtæ ſunt aquæ illæ ſalubres, & in fundo putei, locô SS. Euchariſtiæ illuc projectæ, imago Chriſti JESU in cruce pendentis inventa eſt, quæ ex fundo ejuſdem fontis cũ fibris ſeu venulîs ex Vulneribus Crucifixi prominentibûs, & virtutem medicam aquis tribuentibûs, mirabiliter & non ſine ingentî prodigio excrevit. Cæterùm hæc SS. Crucifixi JESU imago per aliquot centenos annos ibidem in Templo Lakenſi piè honorata, & religioſè aſſervata eſt, donec tandem belliſ civilibûs Religio concuſſa, & hæc ſacra Crucifixi effigies cum aliis Sanctorum lipſanis ſubducta interijt. Vide hîc, obſecro, anima Chriſtiana, quàm gratioſus ſit Fons DEUS Euchariſticus & Crucifixus, ac præſertim SS. COR ejus, de quo vena omnium gratiarum ac benedictionum profluxit. O quàm benè igitur Deus per Ezechielem: *Effundam*
Ezech. 36. 25. *ſuper vos aquam mundam, & mundabimini ab omnibus inquinamentis veſtris.* Et S. Ambroſius: *Exilivit ergô de latere aqua & ſanguis, ut nos abluceremur, & biberemus*
S Ambr. in Pſal. *ſalutem.*

CONSIDERATIO XVIII.

SS. Cor JEsu verum salutis ostium est, per quod securè ac prosperè possumus intrare ad vitam.

Ego sum ostium, per me si quis introierit, salvabitur. Joann. 10. 9.

1. Cùm universa terra innumeris malis, ac peccatis cœpit repleri, statuit justus Deus per universale diluvium orbi suum intentare excidium. In hunc finem Noëmo mandavit, ut de lignis lævigatis sibi arcam pararet, in qua ipse cum familia, & animantibus terræ à communi orbis interitu salvaretur. Noë sic à Deo edoctus, mox ligna scindi, ac cæ-

ac cætera omnia ad hoc grande opus parari curat, arcámque construit tribûs contignationibûs, seu tabulatis divisam.

Prima & infima contignatio pro animalibus terrestribus (quorum 157. species numerantur) parabatur. Secunda contignatio pro annona conservandâ in gradu altiori ædificata fuit, in qua vitæ necessaria tum pro hominibus, tum pro jumentis reponebantur. Tertia contignatio, seu summum tabulatum pro hominibus, & avibus (quarum 150. species fuisse censentur) parata fuit, &, quod mirabile est, hæc arca tam grandis unicam in summitate tecti fenestram, & unam tantùm ex latere portam habebat: *Ostium autem arcæ pones ex latere.* Gen. 6. 19.

Hæc inter adventat suprema illa dies à Deo hominum animalíumque excidio decreta. Hîc vidisses, quomodò ex omni parte animantia ad hanc Noëmi arcam sese conferrent, quæ sine omni excitatâ discordiâ, quasi orbis interitum præscirent, arcàm ingressa, locum suum pro quavis specie destinatum occupârunt. Demùm & ipse Noë cum conjuge, & tribûs filiis, eorúmque uxoribûs secutus est, cæteris omnibûs, ipsísque fabris lignariis, qui hanc arcam tanto tempore construxerant, exclusis: *Et inclusit eum Dominus de foris.* Gen. 7. 16.

Dum hæc fiunt, subitò tempore Maij, ubi mortales omnes nil nisi læta sibi polliceri poterant, adventat diluvium, ruptis undique aquarum fontibûs & marium abyssis, ipsísque cœli cataractis apertis. Quid interim, dum cœlum, & terra contrà insensatos insurgunt, agunt miseri mortales? Horrendum spectaculum! surgunt, & currunt ad montes tremuli senes, timore pedibus alas addente: ejulant desertæ matres, cum parvulis refugium in tectis ædium quærentes: ad altissimas turres evadunt juvenes; alij in proceros arborum ramos ascendunt, lamentantur, vociferantur, & plorant omnes: ubique luctus, & tristis mortis imago. Interea magis magísque accrescunt omnes undæ, & conglomerantur fluctus. Tunc primùm aperti sunt oculi insipientium, quòd Noë non audierint, & cum sua arcâ totiès irriserint. O quàm libenter tunc omnes volebant esse in arcâ; sed frustrà, ac serò nimis: *Consumptáque est omnis caro, quæ movetur super terram &c.* Verbô: quidquid per portam illam lateralem non intraverat in arcam, periit, proindè non incongruè huic arcæ pro lemmate inscribes: Nul-

Nulla salus extrà,

& supra portam arcæ hanc epigraphen affiges :

Una salutem.

Per hanc arcam S. Augustinus Crucifixum Salvatorem nostrum, & per unicum ac quidem amplissimum ostium ex latere hujus Noëmicæ arcæ fabricatum, cunctisque eam ingredi volentibus apertum, SS. laterale Vulnus ejus, ac præsertim SS. COR JESU intelligit : *Ostium*, inquit, *quod accepit in latere Arca Noë, profectò illud Vulnus est, quando latus Crucifixi lanceâ vulneratum est &c.* Sicut enim Noë per lateralem arcæ portam cum suis ingressus vitam in diluvio conservavit, cæteris non ingressis miserè pereuntibus. Sic quisquis vivâ fide, & in animo contritô in dulcissimum COR JESU Crucifixi ingreditur, securus erit à diluvio æternæ damnationis, illis econtrà miserandum in modum intereuntibus, qui hoc vitæ ostium, SS. COR JESU hîc in vita ingredi recusârunt. *S. Aug. de Civit. Dei c. 26.*

2. Notatu dignum est, quòd DEUS quondam antè portam paradisi post eliminatos protoparentes nostros Cherubinum quemdam cum flammeo gladiô, atque versatili collocaverit, qui ab ejus aditu non tam Adamum, quàm posteros illius arceret, ne paradisum deliciarum denuò ingressi, fructum de arbore vitæ decerperent : *Et collocavit antè paradisum voluptatis Cherubim, & flammeum gladium.* *Gen. 3. 24.*

Non sic mitissimus JESUS in lege gratiæ, non sic. Et nunquid hortus omnium deliciarum, & paradisus voluptatis amœnissimus est cuilibet animæ devotæ sacratissimum, ac divinissimum COR JESU ? Verùm non hîc video Cherubinum cum gladio ignitô atque versatili excubantem, sed omnibus ultrò sese pandit hæc pretiosa paradisi porta, neminémque à se quantumvis vilissimum excludit, ideò in publico præsepiô reponi, ideò in publico cum hominibus conversari, & ideò in publico extrà portam Solymæam in monte pati, & crudeli lanceâ, quasi ferreâ clavi, reserari voluit, ut omnes ad illud liberum invenirent accessum. O quàm benè de hac salutis portâ jam olim vaticinatus est Vates Regius : *Hæc porta Domini ; justi intrabunt in eam.* *Ps. 117. 19.*

Le Blanc. in ps. 117. v. 18. & 19.

3. Olim S. Theopompo Nicomediæ Episcopo in medio fornacis ardentis incombusto ac prorsus illæso porta ad aulam & ad cubile Imperatoris Diocletiani ultrò patefacta est, cui Imperatori à somno tunc excitato dixit: *Ego sum Theopompus Episcopus, homo JEsu Christi, non sum mortuus, ut præceperas, sed ecce, vivo.*

S. Genovefæ Parisiensi ultrò aperta est porta civitatis Parisiensis, ut vinctos, qui jussu Regis ad ultimum supplicium ducebantur, à morte posset liberare.

S. Wenceslao, Bohemiæ Duci ac Martyri, de nocte intempestâ nudis pedibus per nivem & glaciem Ecclesias circumeunti, ultrò patebant templorum ostia, ut Deo eò liberiùs sic ab hominum comitatu abstractus, inserviret, & illi vota sua redderet.

S. Deicolæ Abbati Lutrensi, licèt à malevolis illi spinis, vepribus, & tribulis via ad Ecclesiam obstrueretur, ultrò tamen templi janua per spinas transeunti patefacta est, ubi coram Deo suo Eucharistico totum cor suum de nocte solebat effundere.

Et quid dico, Anima Christiana! nunquid & tibi janua vitæ & ostium salutis per militis lanceam reseratum est? quid ergò times, aut moraris accedere ad SS. COR JESU, licèt vepribus, ac spinis cinctum? *Aperite mihi portas justitiæ*, obsecrabat quondam cœlestes spiritus Propheta ille Regius, *& ingressus in eas confitebor Domino.* Hæc autem justitiæ porta quid aliud denotavit, quàm sanctissimum vulneratum, & apertum COR JESU Crucifixi, per quod facta est justitia? *Ecce*, inquit Venerab. P. Ambrosius Spinola, *quanta fecerit, & passus sit pro te! simul COR tibi aperuit, ut videas, quantò jam antè pro amore tuæ salutis illud impenderit, quanto semper affectu te dilexerit, & ut per istud Vulnus fiduciam habeas accessûs facilis ad ardentissimum COR illud, sejunctus à tumultu rerum conditarum &c.*

Ps. 117 19.

P. Spinol. Med. 51.

4. De Jacob Patriarcha recensent sacræ litteræ. quòd, cùm mirabilem illam scalam vidisset, cujus summitas usque ad cœlum pertingebat, & per eam Angelos Dei descendentes & ascendentes, tandem etiam observârit ipsum cœli Dominum dictæ scalæ incumbentem, & quasi utrâque manu eam, ne caderet, tenentem: *Vidit Dominum innixum scalæ:* proindè stupore, & admiratione ple-

plenus exclamavit : *Verè non est hic aliud, nisi Domus Dei, & porta cæli !* Gen. 28. 17.

Attende hîc prudens Lector ingens quoddam mysterium, singula enim denotant aliquid. Per scalam appositè Crux Dominica intelligitur, per quam Christus & omnes Electi ad cœlestem illam patriam ascenderunt. Dominus autem scalæ incumbens juxtà Cornelium est Christus in cruce pendens, qui utrâque affixâ manu nobis hanc scalam tenet, ut facilior sit nobis ad eum accessus. Per portam verò cæli apertam, quam tunc Jacob in extasi conspexerat, quid aptiùs intelliges, quàm SS. ac divinissimum COR JESU Crucifixi, quod omnibus factum est salutis ostium, & tuta porta cœli : *Verè non est hîc aliud, nisi domus Dei, & porta cæli !* A Lap. hîc.

Ad hoc videtur allusisse ipse orbis Servator Christus : dum enim non levis quondam inter Philosophos quæstio fuisset exorta, per quam portam mortales tutò, ac securè ad æternam beatitudinem possent introire, ipse palàm vitæ ostium se suis fidelibus denominavit, dicens : *Ego sum ostium, per me si quis introierit, salvabitur : & ingredietur, & egredietur, & pascua inveniet*, vitámque habebit, & abundantiùs habebit hîc per gratiam, dum in his terris agit, & abundantiùs ibidem per gloriam, cùm exuerit hanc mortalitatem. O anima Christiana ! Vide & considera, quàm bonum Dominum habeas, ut meritò dicere possis : *Dominus regit me, & nihil mihi deerit, in loco pascuæ ibi me collocavit*, dum SS. & amabilissimum COR suum non in cibum tantùm, sed & in vitæ ostium tibi offert. O felix paradisi ostium SS. COR JESU, per hoc nunc intra, devotâ meditatione, ut tandem in illo invenias æternam mansionem. Jo. 10. 9. Ps. 22. 1.

5. In magno quondam pretio fuit Porta illa Orientalis, quæ in templo Hierosolymitano versus orientem solem extructa, soli Regi in Israël patebat, sub qua stans sacrificia Levitarum spectabat, & orationem ad Deum fundebat : *Porta hæc clausa erit, non aperietur.* Ezech. 44. 2.

Nec in minore pretio etiamnùm est Porta illa sacra Romæ in Sancto Sanctorum asservata, quæ olim in palatio Pilati Romani Judicis Jerosolymis extabat, per quam verus Rex Israël mitissimus

JESUS in passione suâ aliquoties dicitur pertransisse, hanc sacram portam S. Helena Imperatrix per mare mediterraneum Romam transvexit.

Quis ignorat, quanto in pretiô in eâdem Almâ Urbe habeatur Porta illa sancta, quæ annô Jubilæi summâ cum pompa, & veneratione in Vaticano à Pontifice Maximô adaperiri, & finitô anni circulô rursus claudi solet? Per quam portam Christi fideles & peregrini è toto orbe congregati, etiam poplite flexô, & reptandô genibus in templum se conferunt, ut ibidem plenarias peccatorum indulgentias consequantur. Cui Sanctæ Portæ olim Gregorius XIII. pro lemmate inscribi voluit: *Nil coinquinatum*; alludens ad illud Apocalypseos: *Non intrabit in eam aliquid coinquinatum, aut abominationem faciens.* *Apoc. 21. 27.*

Verumenimverò longè sanctior, longè glorioſior, atque securior est illa vitæ porta SS. COR JESU: *Longinus*, inquit S. Augustinus, *aperuit mihi latus Christi lanceâ, & ego intravi, & ibi requiesco securus, in SS. CORDE JESU.* O porta felicissima! Hîc vivo, hîc morior. *S. Aug. in Manual. c. 23.*

3. Reg. 6. 31. 6. Olim summus Sacerdos in sanctuarium per portam Olivæ solebat ingredi: *Et in ingressu Oraculi fecit ostiola de lignis olivarum.* Per olivam autem pax, & misericordia adumbrata est. Undè in diluvio juxta mentem S. Ambrosij exterminatis aliis arboribus sola oliva à DEO conservata est, ex qua columba Noëmica ramum viridem decerptum in signum pacis, ac misericordiæ ad arcam portavit. O Porta Olivalis, porta pacifica? verè porta misericordiæ, quia per eam introivit Rex Gloriæ, & per quam portam omnes debemus introire ad vitam. Et quid dico? *S. Ambr. lib. de arca Noë.*

O Sacratissimum COR JESU, tu in veritate es illa porta olivæ, ostium pacis, ac misericordiæ, per quod ostium si quis devotô, & contrito animô intraverit, abundanter pascua inveniet, & vitam æternam possidebit.

Act. 3. 2. Nota est illa porta aurea, ac speciosa, ità appellata, quia decore, pretiô, & honore cæteras portas omnes in templo superabat, per quam principalis in idem magnificentissimum templum patebat introitus; proindè ad radices huius portæ plures mendici stare solebant, ut ibidem ab introëuntibus vitæ necessaria obtinerent.

O Sua-

O Suavissimum COR JESU! Tu es illa porta speciosa & aurea, charitate; cætera salutis ostiola sunt quidem reliqua SS. Vulnera in Corpore JESU, sed COR tuum, ô mi Salvator, ostium illud magnum, ac speciosissimum est, quod omnibus patet, & neque pauperes, ac debiles, nec claudos, & mendicos à se excludit. O venerandi Domini Parochi, & Verbi Dei Præcones omnes, ite ad exitus viarum, & quoscunque inveneritis bonos, & malos, vocate ad hanc auream salutis portam, & si noluerint venire, etiam compellite eos intrare per veram pœnitentiam in hoc SS. COR JESU. Ite, inquam, in plateas, & vicos civitatis, imò exite etiam in vias, & sepes, & compellite miserellos illos intrare in SS. COR JESU, quia ibidem adhuc locus supereſt etiam pro miserrimis, & desperatissimis peccatoribus. Ah ite!

7. David quondam in summis animæ angustiis constitutus, & molestissimis malæ conscientiæ stimulis ob perpetrata delicta agitatus, nesciebat, quem in locum à facie irati Numinis confugeret, ut ibidem securum animæ asylum inveniret: *Conversus sum*, inquit, *in ærumna meâ, dum configitur spina.* Levabat quidem hic Rex oculos in cœlum, sed neque ibidem ob ultricem Justitiam se tutum arbitrabatur: *Si ascendero in cœlum, tu illic es*, ut inde me præcipites. Descendebat exinde in mente suâ usque ad inferni abyssum, ut ibidem tutas latebras in extimis terræ cavernis reperiret: sed etiam ibidem ultorem, ac vindicem suorum scelerum deprehendit: *Si descendero in infernum, ades.* Optaverat proinde pennas, ut cum sole exurgente in extremas occidentis plagas profugeret, si forsan ibidem securum locum inveniret. Verùm neque ibidem sibi requiem invenit. *Et dixi: forsitan tenebræ conculcabunt me.* Ah erras, O Rex! neque omnes tenebræ Cymmeriæ tui operient peccati turpitudinem. *Quò ibo* igitur, reponit idem Rex, ô mi JESU, *à spiritu tuo, & quò à facie tuâ fugiam?* Ah quò ibo? *Ps. 31. 4.* *Ps. 138. 6.*

O mi David, si tu eo temporum intervallo vixisses, ubi SS. COR JESU in Calvariæ jugo clave lanceæ apertum fuit, securissimum refugij locum & veræ vitæ ostium reperisses. Sic lepusculus meticulosus, ubi periculum à canibus sibi imminere cernit, *Prov. 30. 26.*

cernit, ad ostium notæ sibi cavernæ in petra excisæ confugit. Unde lemma: *In petra una salus.* Sic herinacius, cùm à molossis undique impetitur, unicum suum perfugium in ostio petræ collocat: *Petra refugium herinaciis.* Sic columba timida & profuga, cùm milvum insequentem vel etiam ex umbra cognoscit, sine ulla morâ ad notum sibi hospitium, quod in petra sibi elegit, se confert: *Columba mea in foraminibus petræ, in caverna maceriæ.* O anima mea cur doles? En habes pariter refugij locum, & vitæ ostium apertum, SS. ac suavissimum COR JESU Crucifixi; hîc in omnibus mentis anxietatibus, persecutionibus, periculis, adversitatibus, & tentationibus securum invenies asylum: *Ingredere*, ait Isaias, *in petram, & abscondere in fossa humo à facie timoris Domini.* ubi Glossa habet: *Confuge ad Christum*, & Hugo, *Abscondere in Vulneribus Christi.* quibus adjungo S. Gregorium: *Per foramina petræ*, inquit, *Vulnera manuum & pedum Christi in cruce pendentis libenter intellexerim, per cavernam verò maceriæ Vulnus lateris*, seu *SS COR JESU.* O quàm bonum est hîc nos habitare in SS. CORDE JESU! O bona caverna maceriæ!

Ps. 103. 19.

Cant. 2. 14.

Isa. 2. 20.

S. Greg. hic apud Cornel.

Beatum Elzearium consule, comitem ditissimum, sed & pientissimum, qui aliquandò ad Delphinam castissimam conjugem suam scripsit: Si me videre cupis, quære me in Vulnere lateris Christi, & in SS. CORDE JESU, ibi me solùm poteris reperire. Ità & S. Bernardum, cùm aliquando coram effigie Crucifixi JESU vehementiùs oraret, Christus Dominus separatis à cruce brachiis, quasi suum dilectum Beniaminum peramanter amplexus est, eúmque SS. CORDI suo blandè adstringens, locum ostendit, quoniam securè & in vita, & in morte se reciperet. O animæ Christianæ quid agitis? *Omnibus hîc requies: alias cur quæritis umbras?* Ite ergò ad SS COR JESU: *Hæc porta Domini, justi intrabunt in eam.*

Menol. Cisterc. 23. Mar.

Ps. 117. 19.

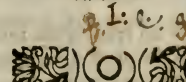

CON-

CONSIDERATIO XIX.

SS. Cor JEsu salutis nostræ sitientissimum : undè illi pro anima omnis labor levis, & dolor dulcis videbatur.

Et cùm invenerit eam, imponit in humeros suos gaudens &c. Luc. 15. 5.

1. OBstupesco, imò & pudore suffundor, dum mecum ipse perpendo ingentem illam curam ac vigilantiam, quam olim Jacob in custodiendis, & pascendis ovibus Labani Soceri sui adhibuit : *Die, noctúque*, inquit ad Labanum, *æstu urebar, & gelu, fugiebátque somnus ab oculis meis : sicque per viginti annos servivi tibi.* Si tanta cura de Gen. 31. 40.

irrationali pecude, quid nos de anima rationali, & ovibus Christi? O notent sibi hoc omnes animarum curam gerentes!

De Davide, antequam à caula ad aulam veniret, perhibent Regum fasti, quòd pro incolumitate suarum ovium generosè vitam posuerit, sic enim ipse, cùm in conspectum Regis Saulis fuisset
1. Reg. 17. adductus, ut ab eo arma contra Goliathum reciperet, publicè te-
34. status est: *Pascebat servus tuus patris sui gregem, & veniebat leo, vel ursus, & tollebat arietem de medio gregis, & persequebar eos, & percutiebam, eruebámque de ore eorum, & illi consurgebant adversùm me, & apprehendebam mentum eorum, & suffocabam, interficiebámque eos: nam & leonem & ursum interfeci ego servus tuus. Erit igitur & Philistæus hic incircumcisus quasi unus ex eis.* En typum veri, ac sinceri animarum pastoris, Christi oves, posthabitô omni labore, ac vitæ periculô, ab inferni faucibus eruentis!

*) Luc. 15. 5. Quis ignorat de fidelissimo illo Pastore, de quo Veritas ait, quòd 99. oves in solitudine reliquerit, & in fame ac sitî, in æstu & gelu, in multis curis, ac laboribus tam diu amissam ovicula inquisierit, donec tandem summô animi gaudiô eam invenerit, quam, licèt propriâ culpâ perditam, tamen non punivit, non dirè tractavit, aut flagellô castigavit, sed summâ cum benignitate exceptam in humeros suos imposuit, & ad reliquum gregem clementer portavit. O ingens amor hujus solicitî Pastoris! ad quid, obsecro, tantus labor, tanta cura ac vigilantia in unica hac scabiosâ quærendâ ovículâ impenditur? An operæ pretium fuit, totum lanigerum gregem manifesto exponere periculo, ut ingratum hoc pecus servaretur? Vadat, si vitam non velit, in suum interitum ac præcipitium: quid importat una hæc ovis ingrata? vadat, vadat!

Verumenimverò alia sunt Dei, alia hominum judicia. Collige ex hoc, quisquis es, O mortalis homo! quàm intensô & immensô amore SS. COR JESU animam tuam amaverit, dum ob illius causam 99. oves, hoc est, 9. Angelorum choros in cœlo reliquit, & ad hæc mundi immundi deserta sese demisit, ut ovem hanc perditam (animam tuam) toto cœlô aberrantem denuò in viam salutis reduceret, & vel propriæ vitæ dispendiô ab æterna damnatione eriperet. O per quot arduas vias, per quot angustias, per quot tormenta à stabulo usque ad crucem te non quæsivit sacratiss.

COR

COR JESU! *Et cùm invenerit eam, imponit in humeros suos gaudens.* Supra quod pulcherrimè S. Bonaventura: *Humeri isti*, inquit, *sunt brachia Crucis, in hos humeros ovem perditam imposuit, quia ibi peccata nostra portavit.* Proindè huic divino Pastori, cui ob amorem animæ omnis labor ac cruciatus levis ac dulcis videbatur, non immeritò illud, quod ipse sibi quondam fecit, pro lemmate inscribes: *S. Bonav. in Luc.*

Matth. 11. 30.

Onus meum leve.

2. Hunc infinitum amorem Sacratissimi CORDIS JESU in animam humanam, dum aliquando attentiore intellectu & justâ ponderatione considerâsset Gentium Doctor Paulus, non poterat ampliùs præ admiratione se ipsum tenere, quin stupens ad Galatas exclamaret: *In fide vivo filij Dei, qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me.* Quid dicis, Magne Apostole! quòd SS. COR JESU adeò te dilexerit, ut pro te solo seipsum in Cruce tradiderit? Et nunquid pro omnibus mortuus est Christus? Et nunquid pro omnium salute hæc porta cœli (SS. COR Redemptoris nostri) aperta fuit, ut omnis, qui introierit per eam, non pereat, sed habeat vitam æternam? An fortassè non es memor ampliùs illorum verborum, quæ ipse ad Romanos scripsisti: *Qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum?* Si ergò pro omnibus traditus est, cur tu dicis: *Et tradidit semetipsum pro me?* Quare facis tibi particularia, quæ sunt omnibus communia? *Gal. 2. 20.* *Rom. 8. 32.* *S. Bern. serm. 42. in Cant.*

Hanc D. Pauli sententiam pulcherrimè declarat Mellifluus Bernardus: *Tradidit*, inquit, *semetipsum pro me, quia eâdem charitate, quâ mortuus est pro omnibus, mortuus est pro singulis.* Et Angelicus Doctor: *Totum, quod omnibus est impensum, unusquisque debet sibi adscribere.* Et antiquissimus Tertullianus: *Errat & una pastoris ovicula, sed grex unâ charior non erat, una illa requiritur, pro omnibus desideratur.* Ex quibus necessariò sequitur, quòd tantum, O pie Lector! SS. CORDI JESU debeas, ac si pro te solo hæc omnia tormenta sustinuisset, quæ per omnem vitam pro salute universorum exantlavit: *Adeò*, sunt verba S. Joan. Chrysostomi, *singulum quemque* *S. Thom. de Beat. opusc. 63. c. 7.* *Tertull. l. de pœn. c. 8.* *S. Chrys. ibid. ad Gal. 2. 20.*

hominem pari charitatis modo diligit, quo diligit orbem universum. O homo Christiane! agnosce vel ex hoc dignitatem & pretium animæ tuæ!

[Matth. 13. 46.] [Matth. 13. 44.] [Matth. 21. 33.] Hæc est enim illa *Margarita* pretiosa, pro qua Mercator cœlestis vendidit omnia, quæ habuit, & emit eam. Hæc est *thesaurus* ille absconditus in agro, quem, qui invenit homo, abscondit, & præ gaudio illius vadit, & vendit universa, quæ habet, & emit agrum illum. Hæc est illa *Vinea* electa, quam summus Paterfamilias in viridario Ecclesiæ suæ plantavit, quam Filius Dei proprio cruore rigavit, & Spiritus S. cœlesti gratiarum influxu fœcundavit. Torcular in hac vinea Crux est Dominica, per quam redempta est anima: sepes sunt Angeli, quibus Deus mandavit de te: Turris est fides supra firmam petram fundata, &c. Hæc est [Luc. 15. 8.] *drachma* seu gemma illa regia, quam mulier Evangelica, id est, Sapientia Divina amissam tanto studio & indefesso labore quæsivit, nec antè ab inquisitione destitit, quàm tandem per accensam lucernam illam invenerit. Hæc denique est pretiosum illud *Nummisma* censûs, Dei imagine insignitum: *Nummus iste*, ait S. Bonaventura, [S. Bonav. serm. 2. in Dom. 22.] *est anima ad imaginem Dei facta.* Expergiscere igitur O homo, & dignitatem tuæ cognosce naturæ: *Habemus*, [2. Cor. 4. 7.] inquit Apostolus, *thesaurum istum in vasis fictilibus*, pro quo comparando pientissimus Servator orbis non omnem duntaxat sanguinem, sed & ipsum divinissimum COR suum in pretium tradidit. O immensa dignitas animæ, quæ tantùm vales (ut ita loquar) quantùm ipse Deus, qui pro illa mori dignatus est: [Eusebius Emiss. hom. 2. de symb.] *In trutina ergo Crucis*, ait Eusebius Emissenus, *non aurum, vel argentum, non aliquid Angelicum, sed semetipsum passus est Author salutis appendi.*

3. Desiderasne plura de hoc amabilissimo CORDE JESU argumenta, quàm immensa charitate animam tuam dilexerit, & etiamnùm diligat? Jacobum Isaaci Patriarchæ filium considera, quomodo in summis laboribus septem annis pro formosa illa Rachele servierit, & tamen [Gen. 29. 20.] *videbantur illi dies pauci præ amoris magnitudine.* O bone JESU! Tu non septem annis, sed triginta quatuor annis à tempore purissimæ Conceptionis tuæ pro anima, venustissima illa Rachele in frigore & æstu, in fame & siti, atque in as-

in assiduis laboribus serviisti, & tamen videbantur amantissimo CORDI tuo *dies pauci præ amoris magnitudine.*

Samson ardenti amore in Dalilam Philistæam flagrabat, ob cujus dilectionem nullis laboribus, nullis parcebat periculis, in cujus etiam sinu captus, excæcatus, & in mortem traditus est: *Post hæc amavit mulierem, quæ habitabat in valle Sorec, & vocabatur Dalila.* *Jud. 16. 4.* O anima Christiana! plùs te amavit pretiosissimus Salvator tuus JESUS, quàm unquàm Samson perfidam suam Dalilam. Vide manus ejus trabalibus clavis perforatas, in quibus descripsit te. Vide pedes ejus immiti ferrò in patibulario ligno transfixos, qui triginta, & ampliùs annis, duris passibus pro te fuerunt fatigati. Vide amabilissimum COR eius, in bonum tuum crudeli lancea perfossum, in quo tibi habitaculum paravit, in quo summâ suavitate in vita & in morte, imò etiam post mortem & per omnem æternitatem habitare. O amor!

David regiam illam Saulis filiam, cui nomen Michol, tantò amore prosequebatur, ut ob illius gratiam omnia vitæ discrimina illi levia viderentur, & jucundissimum huic amanti accidit, vitam pro sua amatâ millenis exponere periculis; hinc non dubitavit cum ducentis Philistæis generosum certamen inire, tantùm ut dilectâ suâ sponsâ potiretur: *Et percussit ex Philistiim ducentos viros, & attulit eorum præputia, & annumeravit ea Regi, ut esset gener ejus: dedit itaque Saul ei Michol filiam suam uxorem.* *1. Reg. 18. 27.* O anima! si millies pro te mori potuisset amantissimus Servator JESUS, si millies pro tuâ salute SS. COR suum crudeli lanceæ, spinis & clavis potuisset objicere, nullum profectò certamen ob tui amorem detrectâsset, quia ubi verus & sincerus amor est, labor & dolor non est, hinc pro te *propositò sibi gaudiò, sustinuit crucem,* *Hebr. 12. 2.*

4. Verùm auscultate adhuc majora. Dicite, quarè Divinissimum COR JESU tantò cum amore, ac patientiâ per tres annos, & quid ampliùs perfidissimum proditorem suum Judam unà secum in consortio suo sustinuit? Quarè eidem traditori suo cum cæteris Apostolis sordidos pedes tam humiliter lavit, & dulcem Panis buccellam in cœna cum reliquis porrexit? Cur illum, cùm jam in manus peccatorum traderetur, adhuc amicum vocavit: *Amice ad quid venisti?* *Matth. 26. 50.* Et econtrà Petrum fidelissimum Discipulum, cui paulò antè cœlorum claves, ac supremam in terris vicariam potestatem con-

Matth. 16. 23. consignaverat, Satanam appellare non dubitavit: *Vade post me Satana?* Quid hoc est, ô mi JESU? attonitô hæreo animô, nec me ipsum possum capere præ insolita admiratione. Et cur, obsecro, Judam omnium mortalium pessimum, tuum amicum, Petrum verò Apostolorum Principem Satanam appellâsti? An non utriusque cordis intima intimè quoque lustraveras: *Scrutans Corda & renes DEUS?* *Ps. 7. 10.*

Desine mirari anima Christiana hunc rarum in Christo procedendi modum. Petrus ideò Satanas à JESU vocatus est, quia animarum saluti se fortiter opposuit, cùm enim Christus Passionem suam ac Redemptionem animæ Discipulis prædiceret: *Cœpit JESUS ostendere Discipulis suis, quia oporteret eum ire in Jerosolymam, & multa pati &c.* Petrus solus passioni restitit, indignum judicans, ut Filius Dei tanta ac tam indigna pro vilissima anima patiatur: *Absit à te Domine:* & idcircò Satanas, id est, adversarius meritò à Christo nominatus est, cùm Satanæ munus & officium sit animarum saluti sese opponere. Econtrà Judæ tot ac tanta pietatis officia Christus exhibuit, ut illius cordis duritiem adhuc emolliret, & animam illius ad imaginem Dei creatam ab æterna perditione eriperet; hinc eum amicum appellavit, non obstante, quòd ab illo in mortem traderetur: *quia hic,* prout observat Mansius, *licèt modô quodam impio, ad redemptionem adeò dilectarum sibi animarum cooperabatur.* Ecce! quanti æstimaverit SS. COR JESU Unius hominis animam! *Vis scire,* subintrat hîc Os Aureum, *quantum sit pretium animarum nostrarum! redemturus eam Unigenitus, non mundum dedit, non hominem, non terram, non mare, sed suum pretiosum sanguinem: quocirca dicebat Paulus: Empti estis pretioso magnô &c.* *Matth. 16. 21.* *Mansi Bibl. to. 1. tr. 7. disc. 14.* *S. Chrys. hom. in Ps. 48.*

5. Cæterùm non parùm miratur facer ille, & eloquentissimus Græciæ Orator S. Chrysostomus, Cur DEUS Pater Unigenitum ac dilectissimum Filium suum JESUM in cruce morientem adeò deseruerit, ut nullum ei prorsùs solatium ac refrigerium submiserit, qui tamen plerumque Sanctos suos in martyrio & agone per Angelos misericorditer jussit confortari. Hinc in cruce pendens piissimus Redemptor ad Patrem quasi ab omnibus derelictus exclamavit: *Deus meus, Deus meus, ut quid dereli-* *Matth. 27. 46.*

reliquisti me ? Heu ! quid agis ô Sancte Pater ? an oblitus es usque in finem amantissimi Filij tui, in quo tamen tibi semper benè complacuisti ? Cùm in primo & cruento illo agone in monte Olivariô ad te in terram procidens humiles preces funderet, submisisti illi de cœlo Angelum consolantem : *Apparuit autem illi Angelus de cœlo confortans eum.* Et cur non etiam in cruce ? Solvit hanc pulcherrimam quæstionem S. Doctor per sententiam affirmativam, quòd omninò Pater cœlestis etiam in cruce morientem Filium suum consolatus sit, & quidem singulari solamine, quod de novo afflictissimum COR JESU in ultimo agone quodammodò erexit, confortavítque, ut omnes cruciatus lætô animô sustineret, cùm vidit, quòd tanta passio sua non foret frustranea. Et quodnam illud fuit solatium ? Audite cœli, quæ loquor, & audiat terra verba oris meî, & vos creaturæ omnes obstupescite immensum SS. CORDIS JESU amorem : *In horto*, inquit citatus S. Pater, *Christus confortatus fuit ab Angelo apparente, & in cruce à latrone pœnitente.* O immensum amorem ! Unica hæc anima illi maiori fuit solamini, quòd eam per sanguinem suum è Tartareis faucibus eripuerit, quàm si DEUS Pater Angelorum myriades, imò omnes eorum choros de cœlo ad se in cruce consolandum amandâsset. Hinc summopere, prout eleganter observat Seraphicus Bonaventura, Sacratissimum COR JESU doluit de morte nimis properè appropinquante, & ideò ad Patrem suum isthanc lamentabilem vocem in cruce emisit : *Deus meus, Deus meus ut quid dereliquisti me ?* quia hoc SS. COR JESU paratum erat usque ad supremum Judicij diem omnes istos cruciatus pro anima tuâ sustinere : *Christus tanto desiderio exarsit patiendi, ut tribus horis in cruce exsatiari non potuerit, sed expetierit in ea pati usque ad finem mundi.* O prodigium amoris ! O immensum animæ pretium ! *O anima erige te, tanti vales !* inquit D. Augustinus.

Luc. 22. 43.

S. Chrys. de Bono latrone.

S. Bonav. de med. pass.

Et quis, quæso, pretium animæ meliùs noverat æstimare, quàm ipse Dei Filius ? Audi, quid sentiat de anima : *Quid*, inquit, *prodest homini, si mundum universum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur ? aut quam dabit homo commutationem pro anima*

Matth. 16. 26.

anima suâ? quam? quam, obsecro, dabit commutationem? Diabolus pro anima offert omnia regna mundi: *Hæc omnia tibi dabo.* Mundus offert pro anima omnem suam gloriam & pompam: Caro suas illecebras, vitæ commoda, ac voluptates; sed apagé hos stultos mercatores. Dic amantissime JESU! Amor Crucifixe! quid tu vis dare pro anima?

• *Matth. 4. 8.*

Lyræus fol. 69.

Palæot. apud me f. 146.

Mallon. f. 63.

Ego, reponit pretiosissimus Redemptor, offero pro anima 97305. guttas Sanguinis in monte Olivario decurrentes super terram. Offero in flagellatione mea 6666. ictus, hoc est, integram legionem. Offero in coronatione 1000. punctiones spinarum, quarum tres fuêre lethales. Offero & vulnera corporis mei universa, hoc est, 5475, quæ pro salute animæ sustinui. Offero denique cæteras Sanguinis mei guttas in passione effusas, quæ fuerunt 230005. O ingens, ô immensum, ô inauditum pretium!

Sed veniam humiliter rogo, dulcissime JESU! nondum pro hôc, licèt infinito pretiô, tibi vendo animam! adhuc plus ultrà; adhuc unum restat, & quodnam illud? Veni miles, veni Longine! apprehende lanceam, aperi thesaurum totius mundi, hoc est, Sacratissimum COR JESU, hoc enim desidero, quia, qui cor suum alteri in pignus dat, & omnia sua illi dare videtur. Et ecce! adest in tempore truculentus miles, qui lanceâ latus eius aperit, SS. COR JESU bipartitur, de cujus intimo fonte adhuc reliquus & ultimus Sanguis & unda fluit. *Jam pretium solvit*, subintrat hic S. Augustinus, *sanguinem fudit unicus Dei Filius: O anima erige te, quanti vales*, ultimâ videlicèt sanguinis & aquæ guttâ SS. CORDIS JESU.

S. Aug. in Ps. 102.

Nunc sede, & computa sumptus animæ, quicunque tandem es, O homo Christiane! dic mihi, amabo, quomodo tu hactenus animam tuam æstimâsti? & quanti illam etiamnum æstimas? Ah pudet me dicere, vix dignam teruntio, aut crucifero, dum eam ob rem vilissimam diabolo devoves, & ob voluptatulam unius momenti perdis? O animæ pretium, quàm leve pondus habes! *Cadit asina*, ait S. Bernardus, *& est, qui sublevet; perit anima, & nemo est, qui reputet?* O curatores animarum! hîc attendite, & pretium vestrorum laborum considerate.

N.

S. Bern. ad Eug. Pap. l. 4. c. 6.

CON-

CONSIDERATIO XX.

SS. Cor JEsu, Amatoris nostri maximi, tanquam optimum objectum nostri cordis meditationi præfigitur.

Accedet homo ad cor altum, & exaltabitur DEUS. Psal. 63. 8.

1. QUantùm possit in anima, pia ac seria de SS. ac diviniss. CORDE JESU meditatio, vel ex ipsis irrationabilibus animantibus habemus, quod discamus, & imitemur. Refert Sacer Codex, quomodò Jacob hanc se ditandi artem invenerit, & felici successu probaverit. Iniit is cum Labano, homine aliàs avariss imò, hunc contractum, quatenus

nùs oves unicolores ad socerum suum, oves verò diversicolores ad se Jacobum imposterùm loco debitæ mercedis pertinerent. Quid agit hîc Jacob, ut majorem ovium partem ad se traheret? Virgas aliquas populeas, & amygdalinas cœpit decorticare, ità, ut ex una parte candidæ, & ex altera subrubicundæ apparerent, quas variegatas, & semicorticatas virgas canalibus, ex quibus oves aquam pro more haurire solebant, imposuit, undè factum est, ut oves ferè omnes ob illarum virgarum diversicolorem conspectum, fortémque imaginationem similes fœtus conciperent: *Posuítque eas in canalibus, ubi effundebatur aqua, ut cùm venissent greges, antè oculos haberent virgas.* Quibus pro lemmate inscribimus:

Gen. 30. 38.

Similem dant vulnera formam.

Per has virgas variegatas, candidas, & rubicundas meritò illum intelligimus, de quo Sponsa ait: *Dilectus meus candidus & rubicundus.* Candidus propter eminentem cordis puritatem, rubicundus propter passionem, & sanguinem in salutem animarum effusum. Per canalem autem, ex quo bibebant oves, videtur non incongruè fuisse præsignatum ipsum sacratissimum COR JESU, de quo sanguis & aqua in redemptionem ovium fidelium non guttatim, sed magnô cum impetu, nec mixtim, sed distinctè, ac separatim profluxêre: *Cùm extraheretur lancea de corpore*, ait B. Virgo ad S. Birgittam, *statim abundanter exibat de vulnere illo cum impetu, quasi quidam fluvius sanguinis.*

Cant. 5. 10.

In Revel. ad S. Birg. c. 15.

O bone DEUS! si unicus aspectus, & contemplatio prædictarum virgarum in canali positarum tam mirabilem effectum in ovibus concipientibus potuit producere; quid, obsecro, in nobis, tanquàm ovibus rationalibus non faciant Christi JESU in Cruce suffixi, & inter latrones morientis vulnera, ac præsertim mitissimum, ac divinissimum COR ejus, utpotè omnium cœlestium donorum inexhaustum gazophylacium, si illud per piam contemplationem, ac meditationem ad mentem reducamus? *Si Christum Dominum*, sunt verba doctissimi Quaresmij, *electam virgam de radice Jesse nudatam, & decorticatam, in tóique partibus rubricatam, & livore aspersam contemplabimur, fieri haud poterit, quin sui memoriam menti nostræ non imprimamus, & sanctos passionis fructus capiamus.*

Franc. Quares. t. 1. c. 6. sect. 3.

2. Et

2. Et hoc est, ad quod Propheta Regius alludit: *Accedet homo ad cor altum, & exaltabitur DEUS.* Hoc Cor altum SS. COR JESU Crucifixi est, ad quod homo tunc accedit, quando hæc terrena linquit, ac devitat, & cor suum cum hoc amantissimo CORDE JESU per piam meditationem conjungit, atque conformat. Unde Magnus ille Avila: *Ingrediamur carcerem amoris DEI, qui ingressus est carcerem amoris nostri. Funes corpus, amor Cor illi strinxit; ligetur cor nostrum amore illius: In CORDE Christi vulnerato manebit nostrum, & ad flammam amoris illius calefiet.* *Avila de casto connubio c. 5. p. 1. ep. 36.*

De S. Catharina Senensi refert vita illius, quòd aliquandò hunc pientissimum Sanguinum Sponsum amabiliter interrogaverit, quare sibi post mortem sacratissimum COR suum voluerit aperiri? cui Christus inter alias rationes etiam hanc, & quidem inter cæteras præcipuam insinuavit: *Ut per lateris aperturam secretum CORDIS mei homini manifestaretur, indèque edisceret, amorem meum, quo hominem diligo, esse infinitum.* *Manst t. 3. tr. 59. disc. 19.*

En objectum meditationis tuæ SS. COR JESU, amoris tui centrum! O anima! accede & tu ad hoc COR altum, & si cor tuum superbum & arrogans est? Ecce COR JESU, ex omnibus humillimum, & usque ad mortem Crucis se humilians. Si cor tuum avarum est? en COR JESU liberalissimum, dedit enim omnia pro te. Si cor tuum lascivum est? ecce COR JESU ex omnibus purissimum, ac mundissimum. Si cor tuum invidum est? en COR JESU ex omnibus mansuetissimum, sinceriissimum, patientissimum, &c. &c. Talis sincera contemplatio in corde tuo pravam exuret scoriam, educétque aurum electum, & probatum, & conflabit ex corde tuo *vas in honorem*

3. Et ut hanc veritatem magis roboremus, attende ad id, quod Salomon, omnium mortalium sapientissimus, & per os ejus ipse Spiritus S. tibi, O Anima Christiana, tam seriò præcepit, & singulari quâdam energiâ inculcavit: *Sapientis*, inquit, *oculi in capite ejus.* quasi dicere vellet: qui veram in hoc mundo vult sectari sapientiam, & animæ suæ desiderat obtinere salutem, hic antè omnia procurare debet, ut oculos suos in capite habeat: *Sapientis oculi in capite ejus.* DEUS bone! quàm mirabilis est hæc sententia? quid ais, sapientissime Monarcha! Homo sapiens oculos *Eccl. 2. 14.*

suos in capite habeat? ubi ergò stultus suos habet oculos? nunquid pariter in capite? & quis hominum unquam oculos suos in pedibus habuit? Suspende judicium tuum, prudens Lector! hic enim sapientissimus Ecclesiastes longè aliud caput prævidit, in quod continuò cum sacra Sponsa oculos nostros figamus; hoc autem caput non aliud est, quàm Christus JESUS & hic Crucifixus: *Caput autem est Christus*, in quo sacratissimo Capite, & in sanctissimis ejus vulneribus, ac præsertim in divinissimo CORDE ejus, nos, utpotè indigna membra & oves pascuæ ejus, per devotam meditationem mentis oculos sæpiùs habeamus oportet: *Oculi sapientis*, ait S. Gregor M. *tunc in capite ejus sunt, dum Redemptoris sui opera, quæ imitari debeat, contemplatur.* Quid autem imitandum, colendum, & amandum magìs nobis est, quàm COR JESU? huc oculos, mentémque nostram feramus, & gratiam hujus fidejussoris nunquàm obliviscamur, dedit enim pro nobis animam suam. *Accedamus*, inquit Seraphicus Bonaventura, *ad Latus ejus, & sugamus sanguinem ejus, quia hoc beneplacitum ejus est.* Et in alio locò de SS. CORDE JESU hæc verba habet: *Ecce, aperta est apotheca! præ nimio amore aperuit sibi latus, ut tibi tribuat COR suum; sibi etiam voluit pedes & manus perforari, ut tuæ manus intrent, & pedes tui. Inflammabitur Cor tuum, O Vulnera, corda saxea vulnerantia, & mentes congelatas inflammantia, & corda adamantina liquefacientia præ amore!*

Ephes. 4. 15.

S. Greg. l. 20. Moral. c. 4.

S. Bonav. stim. p. 1. c. 19.

Idem stim. div. amor. p. 1. c. 1.

4. Enimverò dicet aliquis, quomodò possum de SS. CORDE JESU cum animæ fructu meditari? audi facilem modum. Num considerâsti aliquandò nobilem illum Centurionem, cui à Pilato Romano Judice custodia innocentissimi JESU in Cruce pendentis demandata est? Ecce, cùm hic pientissimus Redemptor noster supremâ mortis horâ appropinquante Patri spiritum suum commendâsset, & validò cum clamore expirâsset: *JESUS autem emissâ voce magnâ expiravit.* Cúmque ulteriùs hic Centurio observâsset, solem obscurari, petras findi, monumenta reserari, orbem terræmotu concuti, & dextrum JESU Latus (ubi lancea per COR, & pericardium ejus transierat) à milite transfodi, ex quo mox sanguis & aqua copiosè emanavit, DEÒ mentem illuminante clarè agnovit, JESUM plusquàm hominem esse, idcircò coram omnibus ibidem in Golgothæa-

Marc. 15. 37.

rupe

rupe circumstantibus exclamavit: *Verè hic homo Filius Dei erat.* Neque solùm illic Crucifixi Deitatem publicè confessus, sed & teste Baroniô, post Christi resurrectionem, relictâ militiâ, in Cappadocia DEO unicè militans, ob fidei orthodoxæ professionem à Judæis trucidatus est. Res stupenda, quæ non immeritò in admirationem me trahit, quòd hic Centurio inter tot millia adstantium tunc solus Crucifixi Deitatem magnoverit, & sine mora ad illum conversus fuerit. Et nunquid etiam alij Christum in patibulo morientem viderant, & considerabant? cur hic convertitur, cæteris ad peccata pristina redeuntibus?

Hîc advertas, rogo, prudens Lector, quod mox S. Marcus subjungit, qui hunc Centurionem ex adverso stantem, & Christum Crucifixum contemplantem inducit: *Videns autem Centurio, qui ex adverso stabat.* Nota hîc tò *STABAT*, non præteribat, cæteri enim erant prætereuntes. *Et prætereuntes blasphemabant eum.* Aspiciebant quidem Crucifixum JESUM cum extremis doloribus luctantem, sed obiter tantùm: intuebantur quidem SS. Vulnera, & apertum COR JESU, sed per transennam: hic verò in ipso conspectu Redemptoris *stabat*, perpendens altiùs luctuosissimam morientis faciem, profundissima suspiria, amaras lacrymas, cruciatus immensos, patientiam infinitam, & purpureum sanguinem ex omnibus vulneribus copiosè promanantem, ac denique, quòd ipsum COR suum tradiderit tansfigendum; hic serius Crucifixi aspectus, & contemplatio vulnerum prædictum Centurionem non aliter, quàm magnes ferrum ad SS. & amorosum COR JESU pellexit, ut non abhorreret publicè coram omnibus Deitatem Crucifixi JESU profiteri: *Verè hic homo Filius Dei erat.* *Marc. 15. 39.*

Audis hoc, anima Christiana, quid unica meditatio, ac serius Crucifixi Salvatoris aspectus in Centurione potuerit? imitare, si salutem tuam amas, hoc pulcherrimum militis exemplum, quod tibi in monte Calvariæ monstratum est. *Sta* pariter ex adverso cum hoc centurione, *& respice in faciem Christi tui*; demitte exindè oculos tuos ad sacratissimum, & vulneratum COR JESU, ac considera, *quis* sit ille, qui tam indigna patitur. *Sta*, & meditare, *quid* patiatur. *Sta*, & perpende, *pro quibus*, & quàm ingratis hominibus patiatur. *Sta*, & contemplare, *cur*, & in quem *Ps. 83. 10.*

finem tanta sustineat tormenta. *Sta*, & recogita, quid hactenùs pro tot beneficiis tuo Redemptori, Patri amantissimo, Benefactori maximo, ac tandem Judici integerrimo repénderis, nec discede priùs ab hoc Crucifixô tuô Servatore, & sacrâ ejus effigie, donec pium aliquem affectum, & motum in mente tuâ sénseris: sic fieri non poterit, quin cor tuum, licèt petrâ, & saxis durius per talem piam, ac seriam meditationem, præsertim divinissimi CORDIS JESU frangatur, & oculi tui in compatientes lacrymas solvantur.

Blosius in Instit. spirit. c. 6. *Nemo*, inquit Blosius, *Christi Crucifixi effigiem oculis compassionis aspicit, quin ab ipso Crucifixo respiciatur oculis pietatis.*

Stradiera Italicè inganni. tr. 4. c. 1. 5. Occurrit hîc mihi, idque ad intentum meum, quod refert Franciscus Stradiera de Raphaële Urbinate pictore, qui, cùm in hac arte pictoriâ inter omnes illius ævi pictores solum Michaëlem Bonarotam observâsset summè excellere, ejúsque manum, ac modũ pro suo modulô in arte pingendi discuperet imitari, quid fecit? In absentia Bonarotæ importunis precibus, ac pretiô non levi à servis ejus impetravit, ut cubiculum Bonarotæ ad tempus aliquod posset introire. Hæsit in hoc cubiculo sine cibo & potu Raphaël integrô die, considerans attentiore animô è diversis, & necdum absolutis ejus imaginibus modum, artísque ingenium, quo in pingendo Bonarota solebat uti, & quomodo pari modo illam pingendi methodum imposterùm posset pro viribus imitari. Et ecce! unica hæc dies dum in quiete ad singula attendebat, tantùm illi profuit, ut imposterùm Raphaël Urbinas factus sit pictor celeberrimus, & altero die pingens se ipsum vicerit, & velut alterum Bonarotam in hac arte induerit.

Hoc tibi suadeo, quisquis es, prudens Lector, ingredere de die semel cubiculum tuum, in quo tibi imaginem crucifixi Redemptoris tui pro objecto tuarum meditationum propones; hîc pinge per memoriam, intellectum, & voluntatem, tanquam tres animæ potentias, adjungendo affectus commiserationis, gratiarum actionis, contritionis, admirationis, amoris, fiduciæ, & imitationis. Hîc labora juxtà illum S. Pauli locum: *Ante quorum oculos JESUS Christus præscriptus est in vobis crucifixus.* Ubi Syrus in Bíblijs maximis habet: *Ecce quasi pingendo depictus fuerat JESUS Crucifixus.* Hîc imitare naturam, ac sedulitatem apum

Gal. 3. 1.

ad

ad conficiendum tibi mel devotionis, nunc volando ad sacrorum pedum vulnera, nunc te elevando ad SS. manuum foramina, nunc transeundo ad ipsum dilectissimum, ac divinissimum COR JESU, ideò apertum, & in æternum apertum permansurum, ut optatum ibi reperias animæ asylum, in laboribus requiem, & dulce manna, quo in tot curis, miseriis, ac tentationibus animam deficientem possis reficere. Audi in hanc rem mellifluum Bernardum, verbò & exemplò tibi præeuntem: *Accede*, inquit, *tandem ad COR humillimum altissimi JEsu per januam lateris lanceati, ibi thesaurus ineffabilis charitatis latet, ibi nova devotio invenitur, indè lacrymarum gratia extrahitur, discitur mansuetudo, patientia in adversis, compassio in afflictis, & præcipuè COR contritum, & humiliatum ibi invenitur.* *S. Bern. Tr. de pass. D. N. c. 44.*

6. Perpendamus pro dictorum confirmatione, quod aliquandò Augusto Imperatori evenit, ad quem miles quidam non infimæ conditionis, cùm in jus vocatus esset, & de capite periclitaretur, accessit, supplicem libellum illi porrigens, ac humiliter flagitans, quatenùs sibi in judicio adesse dignaretur. Ad quem Cæsar: *Commendavi causam tuam alteri*, inquit, & vicarium constitui, qui mei locò defensionem, & patrocinium tuæ personæ aget. *Sed non ego, ô Cæsar*, reponit miles vociferans, *commendavi causam tuam alteri.* Cùm enim in bello Actiacò de vita, honore, & regnò periclitareris, non alium vicarium quæsivi, sed ipse pro te pugnavi, simúlque cicatrices vulnerum in pectore suò ostendit, quæ pro salute Cæsaris quondam sustinuisset. Erubuit ad hæc vehementer Augustus, & ne apud cæteros superbus, aut ingratus haberetur, ipse cum hoc milite in advocationem descendit, ejúsque causam defendit, & illi vitam conservavit. *Le Blanc. in Psl. 128. v. 6.*

Age, anima Christiana! ad te hic pertinet sermo meus. Cùm de tua æterna salute in Judicio Divinò ageretur, DEUS in tui auxilium non Angelum, aut alium quemdam legatum submisit, sed Filium suum unigenitum de cælo amandavit, qui tuus Advocatus fieret, & per passionem, ac mortem suam in cruce ab interitu te redimeret. Et tu anima ingrata! pro honore Eucharistici, aut Crucifixi Redemptoris tui vix pedem de terra levare, vix unicam injuriolam illius causâ tolerare, vix in adversis vel levem patientiam

am exercere vis? En! monstrat tibi pretiosissimus Redemptor tuus etiamnùm sacratissima sua Vulnera, & per apertum latus ipsum divinissimum COR suum, unicum Patris gaudium, habitaculum Spiritûs Sancti suavissimum, Primogenitum Matris Virgineæ, & deliciosissimum animarum sanctarum paradisum. Et hæc omnia tepidum ac durum cor tuum ad redamandum ex toto corde, hoc SS. COR JESU non permoveant? Nunquid si centum, si mille, si infinita haberes corda, ea omnia, ac singula pro honore, & exaltatione hujus SS. CORDIS JESU te oporteret impendere? *Si haberem COR unum*, ait S. Bonaventura, *quod majus esset, quàm si simul essent omnia corda filiorum hominum, & omnes Angelorum affectus: adhuc tanto Domino munusculum parvum, imò quasi nihil esset: quantò magis ergò illam parvam scintillam cordis, quam habeo, tibi dabo?*

S. Bonav. Stim. p. 2. c. 3.

7. Imitare denique naturam pullorum, qui, cùm vel umbram accipitris in aëre circumvolitantis advertunt, sine mora ad matrem suam gallinam recurrunt, sub cujus alarum præsidiò non tam proteguntur, quàm & mirâ charitate foventur, unde lemma: *Fovet, atque tuetur.*

Solent autem proles illæ, quæ Cordi Gallinæ matris suæ viciniores adhærent, cæteris sub alis tantùm degentibus, longè esse vivaciores, quia plus caloris à Corde illius, quàm reliquæ de pennis tantùm recipiunt.

O anima Christiana! vide hîc, & considera pulcherrimum typum SS. CORDIS JESU, qui seipsum ejusmodi gallinæ assimilavit: *Quemadmodùm gallina congregat pullos suos sub alas &c.* Si vis ergò ab insidiis infernalis accipitris, mundi, & carnis defendi, sub pennis quidem ejus in cruce extentis tutum asylum reperies; sed longè vivacior in SS. & amabilissimo illius CORDE efficieris. Proindè ad hoc COR altum Eucharistici, & Crucifixi JESU tui sæpiùs per devotam meditationem accede, & invenies in eo optatam requiem, ac tandem vitam æternam.

Matth. 23. 37.

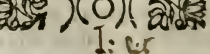

CON-

CONSIDERATIO XXI.

SS. Cor JEsu, quod usque in finem dilexit nos, parem quoque amorem, & Dei, & proximi à corde nostro requirit.

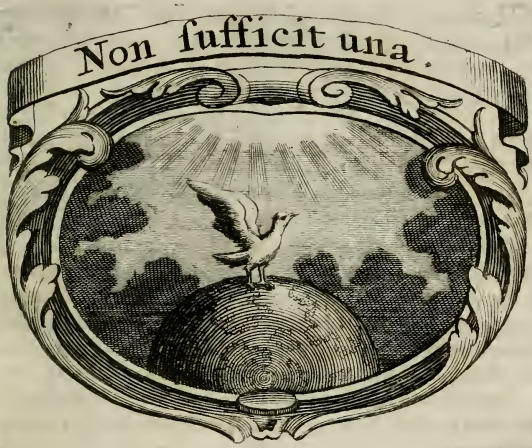

Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Joan. 13. 34.

1. POstquam David plenius per experientiam didicit, DEUM per suam essentiam, præsentiam, ac potentiam ubique existere, & intima cordis humani abscondita rimari, ut omnes imposterum peccandi occasiones, quibus aliàs Principum Aulæ scatere solent, ex inte-

gro evitaret, virtutémque cum ardore sequeretur, pennas à DEO cordi suo impensè postulavit, quibus instructum ab hominum consortio se elongare, & super mare in desertam quandam insulam posset transvolare, ubi solum per reliquum vitæ curriculum cum Deo solo ageret, & admissa delicta expiaret: *Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo, & requiescam.* & in alio locô: *Si sumpsero pennas meas diluculò, & habitavero in extremis maris &c.*

Ps. 54. 7.

Ps. 138 8.

Quærunt hîc Sacrarum Litterarum Periti, quidnam per has pennas, quas sibi Cor Davidis quondam tot ardentibus votis optaverat, propriè ac genuinè intelligatur? Respondet ad intentum Le Blanc illustris Psalmorum Interpres: *Duæ alæ Sanctorum sunt duplex Charitas, Dei scilicet atque proximi,* his duabus alis si cor nostrum instructum est, rectà sursùm in cœlum volabit: *Dilectio,* subintrat hîc S. Bernardus, *habet duas alas, ala dextra est dilectio Dei, ala sinistra est dilectio proximi, nec sola dilectio proximi sine dilectione Dei valet.*

Le Blanc. in Ps. 54. v. 7.

S. Bern. tract. de diligendo Deô fol. 297.

Et sicut avis unâ tantummodò alâ nequaquam volare, aut in altum se levare potest, sed omninò necesse est, ut duas habeat pennas: sic *nullus homo,* pergit in alio loco idem mellifluus, *cum una alâ poterit volare ad cœlum, quarè? quia nec sola dilectio Dei sine dilectione proximi, nec sola dilectio proximi sine dilectione Dei valet ad consequendam æternam beatitudinem.*

Idem ser. 13. de modo bene vivendi.

Proindè non immeritò columbæ unâ tantùm alâ instructæ, & ab hac terra volatum suum in cœlum, sed frustrà dirigenti, impones in Schemate:

Non sufficit una.

2. Et hoc est, quod SS. ac divinissimum COR JESU à corde nostrô requirit, ut sit pariter alatum, & duabus his pennis instructum; unde cùm jam ad Patrem ex hoc mundo per Passionem suam transire vellet, acrem hunc stimulum pro singulari valedictionis memoriâ nobis reliquit: *Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.* Et quomodò, dices, mandatum novum hoc esse potest? Et nunquid in Veteri Testamento

Joh. 13. 34.

hoc

hoc idem mandatum à Deo impositum fuit? Consule Librum Deuteronomij c. 6. v. 5. & Levit. c. 19. v. 18.

Respondent ad hoc Interpretes, non ideò à Christo dici novum mandatum, quia recenter impositum, sed quia semper in novitate suâ conservandum est, ut nunquàm in nobis quasi vetus obsoleſcat, lex enim cùm nova est, strictè solet observari. Et sicut ignis, nisi novo alimento nutriatur, facilè & citò extinguitur, ità charitas Dei & proximi in corde nostro novis semper accessibus crescere, & augmentari debet. De qua veritate figuram submiſtrat Leviticus, ubi Deus præcepit, ut ignis in altari perpetuò arderet, & per Sacerdotem sedulò nutriretur, qui manè ac vesperè per dies singulos nova itendidem ligna subjecit, &c. *Levit. 6. 12.*

Et quemadmodùm SS. COR JESU sine ullis nostris meritis priùs dilexit nos, sic pariter cor nostrum proximum diligat necesse est, mutuóque amore illum præveniat, ac vitam, si opus erit, pro salute animarum impendat: *Mandatum habemus à DEO, ut, qui diligit Deum, diligat & fratrem:* hoc enim ille præcepit, qui de se dixit: *Ego sum Via, Veritas, & Vita:* Via in exemplo, Veritas in promisso, & Vita in præmio. *1. Jo. 4. 21. Jo. 14. 6.*

3. Hanc geminatam dilectionem Dei & proximi, quo jugiter cor nostrum flagrare debet, pulcherrimè adumbrârunt duo illi aurei Cherubini, ad utrumque Propitiatorii latus collocati, quorum unus alterum assiduò respexit, & nec latum quidem unguem ab alio deflexit: *Extendentes alas, & tegentes propitiatorium, séque mutuò & illud aſpicientes.* *Exod. 37. 9.*

Per Propitiatorium rectè intelliges SS. COR JESU, quia factum est apud Patrem propitiatio pro peccatis nostris. ad hoc ergò divinissimum COR JESU respiciat amor cordis nostri tum in Deum, tum in proximum: *Habeto*, inquit S. Augustinus, *charitatem in Deum, & in proximum, & eris ſedes Dei, pertinebis ad Cherubim.* *S. Aug. in pſ. 98.*

Hanc utramque charitatem præsignavit scala illa miranda, per quam Jacob Angelos Dei ascendentes & descendentes observavit, suprà quod eleganter S. Laurentius Justinianus: *Per dilectionem Dei aſcenditur, & per dilectionem proximi deſcenditur*, & tamen eadem charitas est, quâ proximus in corde nostro amatur propter Deum, quia ejus imago est, ut non solùm comparativè, aut ap- *Gen. 28. 12. S. Laur. Juſt. lib. de obed. c. 28.*

prætativè super omnia diligatur, sed etiam ut omnes quoque nostræ actiones ad eum finaliter referantur.

Hunc geminum amorem præfiguravit pretiosus ille Thronus à pacifico Salomone ex purissimo auro & candidissimo ebore præparatus, cujus sedile duæ manus sibi invicem inclusæ tenebant: *Et duæ manus hinc atque inde tenentes sedile &c. Sic*, inquit Dionysius Carthusianus, *dilectio Dei & proximi se mutuò complectuntur*. Manus dextra charitas Dei est, & sinistra charitas proximi. Si ergò tibi vis sedem æternam, & thronum regium in cœlo præparare, juxta exemplar SS. CORDIS JESU, ama Deum & proximum: *Non enim proximum diligit*, ait Innocentius III. *quem inediâ perimit, & egestate consumit, neque Deum diligit super omnia, qui præfert aurum, & præponit argentum.* Vide hîc Lector, quàm falsò tibi de amore in Deum blandiaris, si fratrem ac proximum tuum non diligas.

3. Reg. 10. 18. Dionys. Carthus. sup. 1. Petri c. 4. a. 8. S. Innoc. III. lib. 2. de cont. mundi c. 11.

4. Auscultemus majora. Cur Moyses duas illas sanctas legis tabulas ex pretioso lapide manu Angelicâ elaboratas, cùm populum Israëliticum tripudiantem, & vitulum aureum adorantem vidit, sine mora confregit, & à se cum indignatione abjecit: *Iratus valdè projecit de manu tabulas, & confregit eas?* Mitiùs Moyses! ad quid ista pretiosa perditio? ubi respectus in Deum, qui ipse propriò digitò in his tabulis decalogum conscripsit? quid in te peccârunt geminæ istæ & gemmeæ tabulæ? cur saltem non unam reservâsti integram? Observate Mysterium. In his duabus tabulis scripta erant præcepta, amorem Dei & proximi unicè concernentia. quia ergò populus legem Dei prævaricatus est, dum idolum ex auro conflatum adoravit, per facilem & certam consequentiam Moyses concluſit: Ergò neque mandata, quæ proximum tangunt, hic populus observabit: confringantur itaque ambæ legis tabulæ, cùm una sine altera nequaquam possit consistere. hinc Cassiodorus: *utrumq; conjunctum, utrumq; sociatum, ut nec Deus sine proximo ametur, nec proximus sine Deo diligatur.*

Exod. 32. 19.

Cassiod. sup. psal. 12.

Amor Dei & proximi circulo non est absimilis, qui, si circumducitur, in eodem puncto, à quo inceperat, iterùm terminabitur, ut orbem perficiat. En, Anima Christiana! sic proximus in corde tuo amari debet purè propter Deum, in quo puncto ac centro omnia præcepta terminantur, cæteræ leges ac virtutes sunt circumferen-

ferentia, sed amor punctum est: *Qui enim diligit proximum, legem implevit.* & in eodem loco: *Plenitudo legis est dilectio.* *Rom. 13. 10.*

Amor Dei & proximi sunt duo luminaria, majus & minus, Sol & Luna, post solem enim sequitur luna, & iterum post lunam sol: *Sed scito*, ait Oliva, *in lunam à sole lucem esse refundendam, non placet amor in proximos, qui aliunde, quam à Dei amore emanat.* *Oliva to. 2 strom.*

5. Vultis adhuc plura ejusmodi geminæ charitatis Symbola? Dicite, cur olim Deus præcepit, ut omne Sacrificium sale condiretur: *Quidquid obtuleris Sacrificij, sale condies?* Ad quid sal in omni Sacrificio? Advertite. Sal ex duobus elementis componitur, ex igne & aquâ. En typum veræ charitatis, nullum enim opus SS. CORDI JESU ità placet, quàm si ex charitate fiat, undè monet Veritas: *Habete in vobis sal, & pacem habete inter vos.* *Levit. 2. 13.* *Marc 9. 49*

Cur olim Deus voluit, ut Pontifex vestimentum ex cocco bis tinctò gestaret: *Facient autem Superhumerale de auro & hyacintho & purpurâ, coccóque bis tinctò?* Respondet S. Gregorius Magnus, quòd per illum coccum charitatis cordis nostri subaudiri debeat. Erat autem pretiosus ille coccus bis tinctus, qui geminam dilectionem, & Dei & proximi in cordibus nostris indicat. *Exod. 28. 6.* *S. Greg. hom. 16. in Ezech. c. 40.*

Cur quondam animalia illa non tam ab usu sacrificij, quàm etiam ab esu ut immunda fuerunt rejecta, quæ non divisam ac bisulcam habebant ungulam: *Omne, quod habet divisam ungulam & ruminat in pecoribus, comedetis?* En iterum eleganter typum geminati amoris, qui per fissam animalium mundorum ungulam adumbratus est: *Quamvis multùm jejunes*, ait devotissimus Blosius, *quamvis eleemosynas largiter tribuas, quamvis templum assiduè ingrediaris, jugitérque ores, quamvis cœleste illud sacrificium quotidiè in altari offeras; si fratrem odisti, non es de numero filiorum Dei. Charitate filij Dei à filijs diaboli secernuntur.* O notent sibi hoc Sacerdotes, Religiosi, & sæculares omnes! O notent sibi hoc! De quibus Osee: *Divisum est cor eorum.* *Levit. 11. 2.* *Blos par. an. c. 31.* *Osee. 2. 10.*

6. Transeo ad novum Testamentum. Dicite, cur optimus ille Samaritanus pro peregrino Jerichuntinò, sanandò, & alendò duos hospiti denarios exsolvit: *Et alterâ die protulit duos denarios.* *Luc 10. 35.*

S Aug. in quæst. Evang. os, & dedit stabulario? Rationem assignat S. Augustinus: *Duo denarij*, inquit, *sunt duo præcepta charitatis.* Quarè Christus Dominus ad prædicandum, & disseminandum sacrosanctum Evangelium binos Discipulos hinc & indè in diversa castella, pagos & oppida dimisit: *Et misit illos binos ante faciem suam?* Causam adstruit S. Gregorius, ut per hoc duplex charitatis præceptum insinuaretur: *Dominus binos in prædicationem Discipulos mittit, quia duo sunt præcepta charitatis, Dei videlicet amor, & proximi.*

Luc. 10. 1. S. Gegor. hom. 17. in Evan

Quarè mitissimus orbis Redemptor Christus viduam illam pauperculam adeò dilaudavit, quòd plus in gazophylacium templi, quàm cuncti cæteri divites miserit, cùm tamen solùm duo minuta, aut duos quadrinos (ex quibus quinque unum baiocum aut cruciferum faciunt) in ærarium projecerit: *Et convocans Discipulos suos ait: Amen dico vobis, quoniam vidua hæc plus omnibus misit?* Rationem assignat Bessæus, & alij, quia hæc duo minuta geminum amorem, Dei videlicet & proximi præfigurabant; hic enim omnia dat, qui cor suum DEO præbet, atque ex toto corde suo juxta exemplar sacratissimi CORDIS JESU Deum ac proximum amat.

Marc. 12. 42.

Quarè quinque illæ Virgines fatuæ à cœlestibus nuptiis à Divino Sponso fuerunt exclusæ: *Amen dico vobis, nescio vos?* Causam indicat ipse sacer Scriptor; *Non sumpserunt oleum secum*, per quod oleum Lyranus charitatem in Deum & proximum subaudit, quod in earum lampadibus, hoc est, in corde earum, velut in amoris sede erat extinctum.

Matt. 25. 12.

7. Collige ex his dictis Christiane Lector, quàm necessariò cor tuum Deum amare debeat, & proximum. Amor hic est primum illud mobile, quod omnes reliquos inferiores virtutum cœlos commovet; Sol est, qui omnes stellas ac cœli mystici sidera illuminat. Vestis nuptialis est, quâ qui indutus est, sine dubio ad nuptias Agni perveniet, quia domestici ejus vestiti sunt duplicibus. Mons ille est, in quo cum Lotho te oporteat salvari, si cum Sodomitis æternùm non velis comburi: *In monte salvum te fac.* Auriga est, ipsum cor amantis in cœlum vehens. Experto crede Augustino, sæpiùs ità ad DEUM & ad SS. COR JESU

SU ſuſpiranti: *Amor meus, pondus meum, illuc feror, quocunque feror.* de cujus corde ſcribitur, quod adhuc certis temporibus ad DEUM, velut ſi adhuc viveret, æſtuare, aſpirare, & quibuſdam motibus ſubſilire ſoleat, ac tunc præſertim, quando in ſolenni hymno *Te Deum &c.* Sanctus, Sanctus, Sanctus decantatur. *Nadaſ. in Anno cœleſt. 28. Auguſti.*

Idem Sanctus à S. Gertrude quondam viſus eſt in cœleſti paradiſo ſingulari pulchritudinis gloriâ decorus, de cujus corde ad SS. COR JESU ſplendores ignei emittebantur, per quos ejus ignita eloquentia, quâ corda hominum ad amorem Dei inflammabat, ei divinitus manifeſtata eſt. Aliâ vice eadem Sancta Divum illum Antiſtitem vidit cor ſuum divino dilectionis jaculo transfixum DEO in modum pulcherrimæ roſæ ambabus manibus offerentem. O utinam cor noſtrum ſimili amore & ardore in Deum ac proximum arderet! O diviniſſimum COR JESU! accende denuo hunc amoris ignem in cordibus noſtris. Expelle, ah expelle amorem proprium, qui quaſi quibuſdam catenis cor noſtrum vincit, & adſtringit, ne Deum, ſicut tenemur, ex toto corde, & proximum ſicut pupillam oculi noſtri diligamus. *Idem loc. cit.*

8. In hac dilectione Dei & proximi eminebat fideliſſimum cor dilecti JESU Diſcipuli & dilecti MARIÆ Filii S. Joannis Evangeliſtæ, qui jam ſenex 99. annorum, cùm antè obitum ſuum omnium concionum de dilectione proximi epilogum peculiarem faceret, hanc medullam addidit: *Filioli diligite alterutrum.* Rogatus, cur eandem ſemper clauſulam in collectis ſuis ingeminaret? reſpondit: *Quia præceptum Domini eſt, & ſi ſolum fiat, ſufficit.* Audis hoc, *ſufficit?* *S. Hier. in ep. ad Gal.*

Vide ergo & conſidera, anima Chriſtiana, qualem charitatem dilectus ille Apoſtolus è dulciſſimo CORDE JESU hauſerit. Proinde exiſtimat Divus Ambroſius, quòd non ſolùm Joannes in SS. PECTORE Chriſti JESU, ſed & JESUS viciſſim in pectore S. Joannis recubuerit. Vis in eodem SS. CORDE JESU æternùm quieſcere, ama Deum & proximum. *S. Ambr. ſerm. 1. de Epiph.*

Alterum exemplum tibi Cor S. Ignatij Societatis JESU Fundatoris glorioſiſſimi exhibet, ſuis moribus & virtutibus ac præſertim dilectione Dei & proximi SS. COR JESU accuratiſſimè in ſe depingentis, cujus ignita charitas totum terrarum orbem complexa *Nadaſ. in an. cœl. die 31. Jul.*

eſt,

est, dum omnium salutem & conversionem flagrantissimè desideravit, qui quandoque sublimis à terra inter orandum splendidâ apparens facie, auditus est dicere: *O Deus! O Domine! si te homines nôssent! Deus amor cordis mei &c.*

P. Joa. Weyer S. I. in Fil. Adopt. to. 3. l. 1. c. 6. §. 6.

Recentius illud est, quod cum V. P. Rochô Gonsalez ex eadem Societate JESU accidit, qui Vir planè Apostolicus zelô animarum impulsus usque in Americam penetravit, ut ibidem gentiles ad fidem Christi converteret. Tandem post ingentem collectam animarum segetem à barbaris captus, vinculis adstrictus, & crudelem in modum interfectus est, dum caput ejus crebrô verbere contusum, tandem immitî ferrô resecuêrunt, corpus autem truncum & exanime cum devotâ quadam crucifixi imagine, quam è pectore gestaverat, in ignem projecerunt. Et ecce ingens prodigium! Postridiè, cùm gentiles ad crudelitatis suæ spectaculum redirent, non tantùm sacram illam Crucifixi JESU effigiem in ignibus illæsam, sed & cadaver ejus truncatum, penitùs innoxiùm invenêrunt, reliquis rogô & lignis in cinerem resolutis, ubi novum miraculum accidit, dum vox Cordis venerandi illius Sacerdotis gentiles attonitos & in obtutu defixos sic allocuta est. *Cur occidistis me, qui vos dilexi, qui vos quæsivi, qui solùm vestræ salutis causâ huc usque peregrinatus sum? Occidistis corpus meum & ossa mea contrivistis, at non animam, quæ jam inter Beatos versatur in cœlo: veniam ad opem vobis in vestris calamitatibus ferendam.* Vide hîc & attende prudens Lector, veram charitatis victimam! O mortales omnes discite, ac vos præsertim, quibus animarum cura à Deo ac Superioribus demandata est, qualiter Deus & proximus amandus sit: *Estote imitatores Dei, sicut filij charissimi, & ambulate in dilectione, sicut & Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo in odorem suavitatis.*

Ephes. 5. 1.

CONSIDERATIO XXII.

SS. Cor JEsu propter scelera nostra attritum, Cor quoque contritum & humiliatum à nobis exigit.

Qui sanat contritos corde, & alligat contritiones eorum. Ps. 146. 3.

1. SAcrificia quondam diversa Deus diversis anni temporibus à populo suo electo exigebat. Pro Paschate agnum immaculatum sibi à populi multitudine voluit immolari. Pro Pentecoste primitias panum exegit. In Festo Tabernaculorum cæterarum frugum primitiæ offerebantur. In Festo Expiationis à summo Pontifice vitulus & aries; à seniori-

Exod. 12. 3. Levit. 23. 17. Levit. 23. 40.

Levit.16. 3. nioribus verò populi duo capri ad ostium tabernaculi offerendi erant, quorum unus pro peccatis totius gentis immolatus, & alter
Levit.12. 8. liber in desertum dimissus est. Tempore partûs & purificationis à parentibus duos turtures, aut duos pullos columbarum postulavit, &c. Verùm inter omnia hæc sacrificia, & oblationes nullum Divinæ Majestati adeò acceptum fuit, ac Cor contritum & humiliatum hominis verè pœnitentis. Quid enim Deus bovis, ovis, aut hirci occisionem, & concrematione m curat, si cor offerentis longè ab illo est? unde David pœnitens: *Si voluisses Sacrificium, dedissem utique.* sed per experientiam scio, quia *holocaustis non delectaberis.* Ast ubi idem Rex DEO suo Cor contritum & humiliatum, atque ad omnem satisfactionem paratum obtulit, & veniam, & gratiam meruit obtinere. Proinde lætus decantavit, & pro solatio nostro scriptum reliquit illud orbi decantatum: *Cor contritum & humiliatum, DEUS, non despicies.* Et in alio loco:
Ps.146.3. *Qui sanat contritos corde, & alligat contritiones eorum.* hoc est, sanans corda contrita à morbo lethali peccatorum, & velut bonus Samaritanus appropians alligat vulnera, *infundens oleum &*
Luc. 10. 34. *vinum.* Quod optimus Deus in Cruce tunc fecit, quandò militis lancea dextrum ejus latus usque ad divinissimum Cor, & pericar-
Joan. 19. 34. dium penetravit, ex quo *continuò exivit sanguis & aqua*: sanguis, ut Martyrium signaret; aqua verò, ut Baptismum & pœnitentiam exprimeret, ubi Cor contritum ob offensum Deum, tanquam summum & unicum Bonum, in amaras lacrymas effunditur:
Lib. 3. sup. lam. Hier.c.2. *Nullum munus*, ait S. Hieronymus, *Deo acceptabilius est, quàm compunctio cordis, prolata ex radice veræ dilectionis.*

2. Hanc veritatem de corde contrito & humiliato per aliqua Emblemata conati sumus non tam adumbrare, quàm & magis dilucidare. Finge tibi Genium, qui botrum maturum manu continet, eúmque usque ad lacrymas in phialam exprimit cum Lemmate: *Quàm dulce dolere!* Finge tibi pro alio Emblemate pretiosa aromata, quæ, si integra permaneant, nullum suavem emittent odorem, sed, si pistillis in mortario contundantur, fragrantiam miram per æra spargent cum Lemmate: *Contusa fragrant.* Aut pone tibi ob oculos fornaculam Chymicam, seu fornacem stillatoriam, in qua igne intùs agente pretiosus liquor, seu quinta essentia ad instar lacrymarum copiosè emanat cum Lemmate: *Est ho-*

nor

nor & lacrymis. Vel considera pro Symbolo vineam, tempore veris falce & cultrô aduncô à vinitore putatam, de cujus vitibus lacrymarum rivuli ubique profluunt cum Lemmate Italorum: *Doppo le lagrime i frutti.* aut Latinè: *Post lacrymas jam fundet opes.* Vel denique finge tibi (prout hîc ad propositum nostrum in schemate tibi exhibemus) aliqua corda humana, gravissimô saxô molari pressa, & coangustata, quibus cordibus non incongruè illud Picinelli pro Lemmate inscribes: *Contrita placebunt.* Aut, si fortassè magis tibi ad intentum arridet:

Cœlo contrita resurgent.

O Anima Christiana! vide, quàm gratum SS. CORDI JESU sit Sacrificium Cor contritum & humiliatum: *Nullum*, ait Blosius, *in hac vita charius, digniúsque Sacrificium Deo Omnipotenti offerri potest, quàm cor humile, atque obediens.* Ejusmodi enim Cor contritum & humiliatum, ava pressa, aroma contusum, fornax distillatoria, divino amoris igne intùs accensa, & vinea dilecta Domini Sabaoth est, quæ, licèt ab initio ex considerâtione gravitatis peccatorum, & ob offensum tantum, ac tam infinitum Bonum animam amaritudine repleat: *Potâsti nos vinô compunctionis*: attamen in fine Cor plenum cœlestî consolatione relinquit. Hinc omnes Psalmi Pœnitentiales, prout observat S. Bonaventura, incipiunt à lacrymis, & terminantur in exultatione. *O quantùm in se dulcoris habet pœnitentia*, exclamat S. Antiochus Abbas, *quàm est suavis! eò maximè, quia suavis est Dominus noster malè à nobis commissorum facilè immemor, benignus, miserator humani generis; imò animarum nostrarum amantissimus, modis omnibus prospiciens nostræ omnium saluti.*

In Apol. pro Thanlerroc. 6.

Ps. 59. 5.

S. Antiochus Abbas hom. 77.

3. An observâstis aliquandô, quod probati Authores de sanguinatione cadaverum ad præsentiam homicidarum commemorant? Certè sanguis innocui Abelis, quem Cain in agro interfecit, absque ulla morâ à Deo, justissimô omnium malorum Vindice contrà impium suũ interfectorem vindictã expetiit: *Quid fecisti? vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra?* imò & ossa arida per ejusmodi sanguinationem sæpè visa sunt contrà suos persecutores vindictã postulare. Ità refertur de Reliquiis & aridis ossibus Thomæ

Gen. 4. 8.

Herefordiensis in Anglia quondam Episcopi sanctitate celeberrimi, quæ Reliquiæ, postquam longo post mortem ejus intervallo in conspectum Comitis Gloverniæ, priùs hunc pium Antistitem ob Catholicæ fidei constantiam extremè persequentis, venissent, subitò copiosum cruorem effuderunt.

Non absimilem casum recensèt Beyerlinck in Theatro Vitæ Humanæ, quòd Faber quidam cultrarius non procul à civitate Viennensi in Austria turpis lucri gratiâ peregrinationis suæ socium interfecerit, & in densa sylva occisi cadaver sepeliverit. Accidit, ut post 20. annos Nobilis quidam Austriacus in venatione secretiora nemoris illius antra lustraret, & canes cuncta dumeta, sylvæque latebras pervestigarent, qui tandem ad hujus interfecti cadaver penetrantes, illud insolitò eum latratu è terra pedibus eruerunt: & quia hæc arida ossa nive candidiora erant, dictus Vir Nobilis aliqua sibi in usus manubriorum reservare voluit. Et ecce! dum ea Viennam reversus ad prædictum Cultrarium defert, sine mora ad attractionem, & contactum homicidæ largissimum sanguinem effuderunt, & publicè latronem prodiderunt, qui conscientiæ stimulis agitatus, ultrò patratum scelus confessus, & justò magistratûs judicio ad condignam mortis pœnam condemnatus est.

Consideremus nunc homicidium innocentis Uriæ, Davidis quondam jussu in acie derelicti, & occisi: *Posuit Uriam in loco, ubi sciebat, viros esse fortissimos, egressique; viri de civitate bellabant adversùm Joab, & ceciderunt de populo servorum David, & mortuus est etiam Urias Hethæus.* Cæterùm nihil hic in Scriptura insinuatur, quòd sanguis hujus viri innocentissimi à Deo justissimo omnium Arbitro contrà Davidem vindictam expetierit. Res notatu, & admiratione digna! cur unius interfecti sanguis, & non pariter alterius à Deo ultionem de homicida exegit? Respondet S. Ambros. *Quia Cain non confitebatur, David autem confessus est: Dixi, confitebor adversùm me injustitiam meam Domino.* Nec nudè hoc suum delictum confessus est, sed corde contrito, & humiliato, atque in imbrem lacrymarum ob offensum Deum, & gravitatem delicti largissimè effuso. unde ait: *Exitus aquarum deduxerunt oculi mei, quia non custodierunt legem tuam.* Has lacrymas (cordis contriti indices ac testes) tanquam pretiosas margaritas & gemmas benignus Deus *in conspectu suo posuit*, unde sanguis

2. Reg. 11. 16.

S. Ambr. cit. à Vega.

Psal. 31. 5.

Psal. 118. 136.

Psal. 55. 9.

guis Uriæ, licèt innocenter effusus, vindictam clamare non potuit. Econtrà, quia Cain nec unicâm lacrymulam pro delictis suis effudit, imò per omnem vitam impœnitens corde permansit, idcircò justo Dei judiciò à sanguine Abelis accusatus, & condemnatus fuit. Discе ex hoc, quàm gratum apud Deum sit Sacrificium Cor contritum & humiliatum!

4. Nondum recedo à Davide. Revocate, obsecro, in memoriam miserandam stragem, quam quondam civitas Hierosolymitana spectavit, dum vindex Divinæ Justitiæ gladius intra paucas horas septuaginta hominum millia per vehementissimam pestem devoravit. Et ecce, dum furit vindicta, David Rex videns Angelum truci vultu, & strictô mucrone horridum, mox cum suis supplex in terram procidit. Et quid sequitur? *Misertus est Dominus, & ait Angelo percutienti populum: sufficit.* Unde, & quam ob causam tam subita Divinæ Justitiæ mutatio? O mortales omnes! videte hîc, & considerate, quàm benignum, ac misericors sit COR Divinum his, qui contritô sunt corde! David vix culpam suam agnoverat, & confessionem suam ex animo contritô publicè inchoaverat: *Ego sum, qui peccavi, ego iniquè egi.* Et ecce! mox Angelus furentem gladium in vaginam recluſit. *Et propitiatus est Dominus terræ.* O quàm igitur salutare verbum: *Ego sum, qui peccavi*, si ex intimo CORDIS dolentis sinu ad DEUM progreditur! O salutaris contritio! *O beata pœnitentia*, exclamat S. Laurentius Justinianus, *tu es refugium humilium, contritorum levamen, venia porta, spes indulgentiæ, propriæ agnoscendæ infirmitatis magistra, terror dæmonum, virtutum nutrix, gratiarum custos, orationis incentivum, lacrymarum origo, consequendæ misericordiæ præcursor, amica Angelorum, & spiritualis disciplinæ norma præcipua.*

2. Reg. 24. 16

De gradibus perfect. 6. 3.

5. Dicite, quid Ninivitas, cùm jam ultimum civitati instaret excidium, adhuc servavit incolumes? Nonne cor eorum contritum, & humiliatum? *Vidit DEUS opera eorum, quia conversi sunt de via suâ malâ, & misertus est:* etiam ringente Jonâ, qui noluit Propheta mendax haberi. O quàm satiùs est confugere ad Dei, quàm hominum tribunal! Quid impium Manassen cum Deo reconciliavit? nónne COR illius contritum, atque humiliatum? *Egit pœnitentiam valdè coram Deo Patrum suorum, & exaudi-*

Jonæ. 3. 10.

2. Paral. 33. 12.

vit orationem ejus, reduxitque eum in regnum. Quid Samariam à fame, bello, & ultimò excidiò liberavit? nónne cor contri-
4. Reg. 6. & 7. tum & humiliatum Regis, ac populi? *Viditque omnis populus civilicium, quo vestitus erat ad carnem intrinsecùs.* Quid ignitos serpentes, ne universum murmurantem populum inficerent, in deserto sustulit? nónne cor eorum contritum & humiliatum?
Num. 21. 7. *Venerunt ad Moysen, atque dixerunt: peccavimus, quia locuti sumus contrà Dominum, & te; ora, ut tollat à nobis serpentes.*

Quid Petrum in atrio, Paulum in campo, Matthæum in telonio, Magdalenam in convivio, Zachæum in Sycomoro, Publicanum in templo, Filium prodigum in agro, & latronem in crucis ligno divinæ gratiæ restituit? nónne cor eorum contritum, & humiliatum?

Et quid dico? Cor contritum non tantùm homines, sed etiam jumenta salvat. Undè Vates Regius: *Homines, & jumenta*
Ps. 48. 13. *salvabis Domine.* Et quæ jumenta, ais? num & bruta in cœlum venient?

Audi bone vir, an non peccator jumentum est? Ità Psaltes:
Ps. 48. 13. *Comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.* An non superbus splendidum pavonem præsefert? an non avarus canis naturam imitatur? An non libidinosus hircum olet? invidus serpentem; gulosus porcum; iratus leonem; desidiosus asinum? Et tamen, ô admirabilem Cordis contriti virtutem! & tamen, inquam, unica lacrymula de corde verè contrito promanans, hæc jumenta in homines, bruta in Angelos, & bestias in Dei amicos transmutat. O stupendum prodigium!

Nondùm credis, & dubius hæres? Regem Nabuchodonosorem consule per peccatum in ferum bovem, seu bisontem muta-
Dan. 4. 13. tum: *Cor ejus ab humano commutetur, & cor fera detur ei.* In quo statu, ut fera, nudus imbri, & rori, aliisque cœli injuriis obnoxius, & humi manibus, ac pedibus reptans, comedénsque fœnum, ut bestia, septem annos consumpsit, donec tandem ad se reversus, Altissimum cognoverit, à quo toto corde contritus, compunctus,
S. Chrys. s. 24. in Ep. ad Ephes. & humiliatus veniam, & regnum, ipsámque denique salutem æternam consecutus est, ut apud, & cum Cornel. à Lapid. censent multi. O quàm verum igitur est, quod in hanc rem S. Chrysostomus insinuat: *Nihil ità Cor Philosophicum facit, sicùt tribulatio.* &

S. Ber-

S. Bernardinus Senensis, ubi peccatum ut lethale animæ vulnus, & ut pestiferum apostema consideravit, tandem hanc saluberrimam medicinam nobis præscribit: *Contritio*, inquit, *apostema pungit, confessio aperit, & saniem emittit, satisfactio cataplasmata apponit; per hanc igitur punctionem conteritur cor humanum, & tunc peccati delectatio totaliter effunditur.* *S. Bern. Sen. to. 1. serm. 12. a. 1. c. 2.*

7. Occurrit hîc mihi memorabile factum, quod Ferrariæ celeberrimâ Italiæ urbe contigit. Cùm adolescens quidam, viribûs robustus vegetus ac sanus ibidem plateas animî gratiâ obambularet, accidit, ut humi prolapsus inopinatâ morte extingueretur. Mirantur omnes in homine juvene, ac sanô tam inexpectatam necem; advocantur Medici, cogunt consilium, rimantur, & scrutantur cum chirurgis omnia hominis membra, sed neque in pulmone, neque in jecore, neque in splene, aut in aliis intestinîs aliquid lethale reperiunt. Tandem, cùm ad cor venissent, illúdque medium cultrô dissecuissent; ecce in imô cordis fonte vivum vermem inveniunt, qui adolescenti ima cordis rodendô tam inopinatam mortem attulit; quem malefactorem vermem cùm Medici nulla arte, liquore, aut medicinâ possent occidere, tandem illum in succo, ab alliis, & cepis expressô, necârunt. *P. Zehenter de verme malæ conscs. f. 38.*

O Christiane! si cor tuum simili verme malefactore laborat, si malæ conscientiæ stimulô à simili occultô latrone jugiter cor tuum roditur, atque compungitur, non certius remedium, aut salubriorem medicinam invenies, quàm similem succum cepatum, hoc est, lacrymarum, quæ ex cordé contrito, compunctô, & humiliatô exprimuntur, quibûs amoris lacrymîs solùm ille vermîs infernalis potest necari: *Peccavimus, fratres*, ait S. Thomas Villanovanus, *aut pœnitendum, aut ardendum* (non datur hîc medium) *quantò ergô melius est modicùm pœnitere, quàm perpetuò ardere.* O quantò melius! *S. Thom. Villan. conc. 1. de judicio.*

8. Neque adeò difficilis est, prout multi arbitrantur, contritio, cùm amor super omnia non habeat tantam in exercitio difficultatem, sed difficultas nostra potissimùm in ignorantia radicem figit, dum optimum DEUM, ac tam infinitam ejus majestatem, bonitatem, amabilitatem, sanctitatem &c. non, sicut oportet, æstimamus, sed sæpè sæpiùs, ô miseriam nostram sanguineis lacrymîs non satîs deplorandam! etiam rebus vilissimis postponimus; hoc, inquam

quàm, si peccator magis perpenderet, quantùm Deum inter & cæteras res omnes discriminis intersit, sine dubio sæpius, & faciliùs, ad veram contritionem (quæ est filialis dolor, & detestatio peccati, proficiscens ex motivo sinceri amoris erga DEum offensum) excitaretur.

Neque existimo, facilius motivum ad excitandam perfectam contritionem inveniri posse, quàm considerationem SS. amabilissimi, ac divinissimi CORDIS JESU Crucifixi. De Protoparentibus nostris referunt antiquæ Hebræorum traditiones, quòd tam seriò, & animo verè contrito, & humiliato pœnituerint, amarisque lacrymis tam enorme scelus suum, olim in paradiso in Deum admissum, deplorârint, quandò Abelem dilectum, & priùs speciosissimum filium suum, nunc autem à fratre proprio tam perfidè vulneratum, occisum, sanguine consperssum, & in agro deformatum jacentem invenerunt, ex cujus deformitatis, & mortis per peccatum in orbem inductæ consideratione oculi amborum longè magis aperti sunt, quàm ex jactura paradisi, à quo fuerunt eliminati: hinc seriò peccatum suum detestati sunt, & quia animo contrito, & humiliato ad Christum JESUM, futurum Messiam in umbra jam tunc suspirabant, ideò ad veniam, & gratiam meruerunt pervenire. Age, quisquis es, ô mortalis homo! En ostendo tibi longè innocentioris vitæ Abelem, pariter occisum, vulneratum, deformatum, sanguine consperssum, & in cruce propter te suffixum, vis scire tam nefarium homicidam, qui Authorem vitæ innocentissimum JESUM interemit? ah quid circumspicis? quid miraris? tu es ille vir mortis, tua superbia caput JESU spinis coronavit, tua libido clavis illum affixit, tua gula illum felle & aceto potavit, tua invidia illum flagellavit &c. ac tua denique scelera SS COR JESU tam crudeliter fauciârunt: sic scilicet sustinet DEUS, quod committit homo. Quid ergo consilij anima peccatrix? Ecce non habes aliud medium, quàm SS. Vulnera, quàm divinissimum CORJESU! huc, huc corde contrito, & humiliato confuge, non deerit gratia, quamdiu cor ejus erit apertum. Dic proindè: O JESU, summum Bonum meum, super omnia amo te, ideóque ex animo doleo, quòd te unquàm offenderim, propono seriam emendationem, confessionem, & satisfactionem &c.

Gen. 4. 8.

1747. 1748. CON.

CONSIDERATIO XXIII.

SS. Cor JEsu ex omnibus amabilissimum est, cujus immensa charitas præsertim ex institutione SS. Eucharistiæ mirè relúcet.

Cùm dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos. Joan. 13. 1.

1. EGit quondam Sapientissimus DEUS in Veteri Testamento, ut pictor quidam peritus agere solet, qui imaginem aliquam artificiosam posteritati consignaturus, non statim à principio operis ad vivos solet transíre colores, sed priùs illam imaginem nigro carbone designat,

& quasi in umbra describit, dein penicillum, sed adhuc rudem, adhibet; demùm cùm omnia juxtà propositam sibi ideam adumbravit, primùm vivos adhibere colores solet, quibus imaginem mirè illustrat, ac tandem ad vivum perficit. Ità, inquam, à primordio creationis mundi, ac per totum Vetus Testamentum egit benignissimus Deus, dum divinam imaginem unigeniti Filij sui, aliquandò in SS. Eucharistia, & in ara Crucis pro nostrâ omniúmque salute immolandi, non statim à principio ad vivum, sed quasi in obscura adhuc umbrâ per varios typos ac figuras illi populo Hebraico voluit delineare, ubi tandem, cùm venit plenitudo temporis, ad vivos colores progressus est, dum ex purissimo CORDE & Sanguine B. Virg. MARIÆ, cooperante Spiritu S. hanc divinam imaginem (unigenitum Filium suum JESUM Christum) non tantùm ad vivum produxit, sed & illius SS. COR, tanquàm perfectissimam Divini in nos Amoris ac virtutum omnium ideam, tum in SS. Eucharistia, tum etiam in Cruce (quod idem Sacrificium est, solâ offerendi ratione diversâ) nobis proponere voluit ad amandum, colendum, & imitandum, imò etiam ad percipiendum, ac intimè cum corde nostro conjungendum.

2. Hanc SS. Eucharistiam ex Sacratissimo CORDE JESU principaliter promanantem adumbravit quondam illud salutiferum vitæ lignum in paradisi medio plantatum, quod vitam humanam (humidò etiam radicali deperditò) adhuc longissimè protraxisset: *Gen. 2. 9. Produxitque Dominus lignum etiam vitæ in medio paradisi &c.* Hanc præsignavit Manna illud cœleste, populo quondam Israëlitico per quadraginta annos in deserto communicatum, per quem panem medicinalem per omne illud tempus omnis populus etiam à corporis infirmitate servatus est immunis, hinc illud Regij Vatis: *Psl. 104. 37. Et non erat in tribubus eorum infirmus.* Hanc significârunt Panes Propositionis, Deo quondam in aurea mensâ oblati, qui solùm à puris & sanctificatis mentibus poterant manducari: *Exod. 25. 30. Et pones super mensam Panes Propositionis in conspectu meo semper, &c.* Hanc præfiguravit Agnus ille Paschalis, & Agnus Matutinus, ac Vespertinus, quotidiè pro salute populi in templo oblatus: *Exod. 29. 38. Hoc est, quod facies in Altari: Agnos anniculos duos per singulos dies jugiter, unum agnum manè, & alterum vespere, &c.* Hanc expressit in umbra Panis ille subcinericius, in cujus fortitudi-

ne

ne quondam Elias Propheta ambulavit usque ad Montem Dei Horeb: *Et ecce ad caput suum subcinericius panis &c.* Item farina Elisæi, quæ omnem amaritudinem in olla mortis sustulit: *Et non fuit amplius quidquam amaritudinis in olla.* Item pulmentum Habacuc, in quod panem intriverat, quo Danielem in lacu à morte liberavit: *Dixitque Angelus Domini ad Habacuc: Fer prandium, quod habes, in Babylonem Danieli, &c.* 3. Reg. 19. 6. 4. Reg. 4. 41. Dan. 14. 33.

Mitto plures alias figuras & umbras, quibus infinitus DEUS imaginem unigeniti Filij sui Eucharistici quondam illi populo Israëlitico quasi adhuc in umbra descripsit, sed postquam Verbum incarnatum fuit, & denuò, explanatâ lege Evangelicâ, ad Patrem, unde exierat, redire cupiens, quid fecit? O ingeniosus amor Sacratissimi CORDIS JESU! Ecce in signum ac tesseram summæ charitatis suæ, quâ usque in finem nos constantissimè dilexit, seipsum non in umbra ampliùs, sed in ipsa veritate, in SS. scilicèt Eucharistiæ Sacramentò, tanquàm vivam imaginem proposuit sumendam, adorandam, & amandam, per quam admirandam hujus SS. & augustissimi Sacramenti institutionem omnes umbræ cessârunt, proindè pro Lemmate ejusmodi superiùs designatis figuris impones:

Umbram fugat veritas.

3. Fateor, magnus fuit ille amor in corde Jonathæ Principis ergà Davidem humili locò natum, quo eum in omni periculò, ac vitæ discrimine semper constantissimè usque ad finem vitæ dilexit, ideò ad contestandum hunc suum amorem propriâ etiam tunicâ se exuit, & quodammodò sic dignitatem personæ suæ exinanivit, ut amicum suum optimum, ac maximum contegeret, atque à Patris irâ, modò quo posset, protegeret: *Inierunt autem David & Jonathas fœdus: diligebat enim eum quasi animam suam, nam expoliavit se Jonathas tunicâ, quâ erat indutus, & dedit eam David.* 1. Reg. 18. 4.

Cessent umbræ! Major fuit ille amor SS. CORDIS JESU ergà animam tuam & cor tuum, O Christiane! quandò eo ipso tempore, quo crucem tu illi parabas, non tantùm tunicam suam, sed & seipsum tibi in SS. Eucharistia tradidit sumendum. Perpende, si

de, si poteris, divinæ hujus charitatis amplitudinem, quâ SS. COR JESU te indignum amavit, & etiamnùm non cessat amare, dum totiès ad te dignatur venire, quotiès tu cupis ad hunc gratiæ throuum accedere. O amor! *quid est, quod debui ultrà facere vineæ meæ, & non feci ei?*

Isa. 5. 4.

4. Elias in cœlum per turbinem ascensurus Elisæo discipulo suam pellotem, seu pallium candidum in singularem sinceri amoris tesseram reliquit, quo ille mox mira patravit prodigia, dum aquas Jordanis per illius contactum divisit, & viam sibi ab una ad alteram fluminis ripam paravit: *Et levavit pallium Eliæ, quod ceciderat ei.* Plus Dominus noster in SS. Sacramento, quàm Elias in plaustro: cùm enim per turbinem Passionis jam iter in cœlum pararet, non pallium suum, sed seipsum, & SS. COR suum sub candido pallio specierum panis, & vini in SS. Eucharistia in singulare animarum nostrarum solatium, & futuræ gloriæ pignus reliquit.

4. Reg. 2. 13.

O anima Christiana! perpende hìc mirandam divini amoris abyssum. Mari quondam Deus suos terminos posuit: *Usque huc venies, & non procedes amplius*, sed amor SS. CORDIS JESU in SS. Eucharistia nullum novit habere modum: *Verè*, infert hìc S. Chrysostomus, *in finem dilexit eos, hoc est, ad finem amoris, quia quid amplius pro amore nostro præstare potuit, quàm ut seipsum traderet nobis?*

Job. 38. 11.

S. Chrys. hom 6. in Joan.

Multum amavit Joseph fratres suos, licèt perfidos proditores, omnique amore indignissimos, quos non tantùm tempore summæ egestatis benignò vultu, & cum lacrymis excepit: *Osculatúsque est Joseph omnes fratres suos, & ploravit super singulos*, sed & illos ad regalem suam mensam admisit: *Ponite panes, &c.* Vide hìc, & considera in Josepho cor planè regium, ac plus quàm humanum, quod non solùm omnium injuriarum oblivisceatur, sed & pessimos hostes suos, nunc amicos optimos ultrò pane, & vinò abundè refecit, frumentóque pro viatico in abundantia stabilivit: *Ubique gratiosus Joseph*, inquit Petrus Cellensis, *sed in convivio magis; in convivio etiam venditus non negat negotiam sibi germanitatem &c.* Sed quid hæc umbra respectu illius immensi amoris, quo divinissimum COR JESU in SS. Eucharistiæ Sacramento & Discipulos suos, & nos omnes, licèt omni amore indignissimos, etiam cùm inimici essemus, dilexit, & necdum hodiè amare

Gen. 45. 15.

Pet. Cell. de panibus c. 1.

ces-

cessat: *Quis loquetur potentias Domini*, exclamat præ admiratione Os illud Aureum, *& quis pastor oves propriò pascit cruore!* *S. Chrys. loc. cit.*

6. Aman supremus Aulæ Persicæ Minister magno sibi quondam honori ac gloriæ duxit, vel unicâ vice in Regis mensâ esse convivam, unde ad amicos dixit: *Cras cum Rege pransurus sum.* Prande tu cum Rege tuo, & cras suspenderis in patibulo, hic mundi favor est, & simul interitus. Nos alium Regem habemus, qui non ad regiam duntaxat, imò divinam suam mensam affectu planè plus quàm paterno nos invitat, sed & seipsum dulcissimúmque COR suum nobis apponit, atque in cibum potúmque tradit, ac sic quodammodò Cor unum facit. O bone JESU! *Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid apponis erga eum Cor tuum?* O extasin amoris? & quid non cogis facer amor? Deum ipsum extrà se rapis, ut planè in hoc sanctiss. amoris Sacramento nobiscum intimè uniatur: *Sicuti* sunt verba S Cyrilli Alexandrini, *si quis liquefactæ cereæ aliam ceram infuderit, alteram cum altera per totum commiscebit necesse est. Sic qui carnem, & sanguinem Domini recipit, cum ipso ità conjungitur, ut Christus in ipso, & ipse in Christo inveniatur.* O felix unio SS. CORDIS JESU cum corde nostro! Et quin aliquandò cor nostrum amore liquescet ergà hoc amabilissimum COR JESU, præsertim in SS. Eucharistiæ Sacramento? *O dulcissime & benignissime JESU!* exclamat devotissimus Kempensis, *quanta tibi reverentia & gratiarum actio cum perpetua laude pro susceptione Sacri Corporis tui debetur, cujus dignitatem nullus hominum explicare potens invenitur?* *Esth. 5. 12.* *Job. 7. 17.* *S. Cyrill. Alex. cit. à P. Leone à S. Laur. f. 557.* *Thom. à Kemp. l. 4. de Im. Chr. c. 2.*

7. Ad roborandam magis hanc veritatem, occurrit mihi, quod scriptura de Elisæo commemorat. Venerant eo temporis intervallo in Samariam milites Regis Syriæ, in hunc finem ab eo in illam regionem ablegati, ut Elisæum Prophetam aut vivum caperent, aut mortuum Regi suo adducerent. Quid agit optimus Elisæus? Cùm Rex Israël nunc per accomodam occasionem nactus, de hostibus suis à Deo cæcitate percussis, vindicare se vellet: *Nunquid percutiam eos Pater mi?* Non permisit Propheta, ut vel unus illorum militum occideretur, sed ultionis locò eos ex longo itinere famelicos abundanti pane, magnóque ciborum apparatu refecit: *At ille ait: non percuties, neque enim cepisti eos gladio & arcu tuo, ut percutias, sed pone panem & aquam coram eis, &* *4. Reg. 6. 22.*

comedant & bibant, & vadant ad Dominum suum. Et sequitur: *Appositáque est eis ciborum magna præparatio, & comederunt, & biberunt, & dimisit eos, abierúntque ad Dominum suum, & ultrà non venerunt latrones Syriæ in terram Israël.* Quis hîc non obstupescat ingentem Elisæi amorem ergà latrones? Verumenimverò infinitiès major fuit SS. CORDIS JESU amor ergà te, ô anima ingrata; cùm enim ipsi lignum crucis pro pane præparares: *Mittamus lignum in panem eius*; cùm ei acetum, & fel amarissimum in potum propinares: *Fel draconum vinum eorum, & venenum aspidum insanabile*; cùm instanter hunc innocentissimum Agnum ad mortem crucis postulares: *Morte turpissimâ condemnemus eum.* Ecce mitissimum COR JESU harum omnium oblitus injuriarum, non gladiô justitiæ te percussit, sed apposuit tibi panem, & vinum, imò propriam carnem, & sanguinem in cibum, & potum in SS. Eucharistia toties, quoties tibi placet, sumendum. O pulcherrimum vindictæ genus! ô amor nullîs unquàm sæculis auditus! *Aspicite & videte, admiramini, & obstupescite, quia opus factum est in diebus vestris, quod nemo credet, cùm narrabitur.* O mi JESU! leo ille à Samsone occisus in ore suo favum mellis proprio suo interfectori subministravit: *Ecce in ore leonis favus mellis!* Tu ô mi Redemptor, tanquàm leo de tribu Juda pro immensa tuâ benignitate etiam infensissimis inimicis, imò & interfectoribus tuis divinissimum manna SS. Corporis & Sanguinis tui in cibum, & potum subministras, quid dulcius hôc Eucharistico melle? & quid fortius hôc leone? O quàm magna est multitudo dulcedinis Sacratissimi CORDIS tui? O animæ Christianæ gustate, & videte, quàm suavis sit Dominus, & quàm dulce divinissimum COR JESU: *Cujus vel ferreum pectus*, exclamat S. Laurentius Justinianus, *aut adamantina mens non liquescat præ devotione, cùm Deum sibi & se Deo senserit corporaliter unitum? non capit cor, lingua deficit, humanus sopitur sensus ad investigandum tanti arcana mysterij. O quantæ ibi deliciæ, quantus ardor, qualia verba, quàm casti amplexus gustantur &c.*

Jerem. 11. 19.
Deut. 32. 33.
Sap. 2 20.
Habac. 1. 5.
Judic. 14. 12.
S. Laur. Just. de discip. Monast. cap. 9.

8. Num aliquandò considerâsti prudens Lector illam benedictionem, quam Isaac Patriarcha morti vicinus filio suo Jacobo natu minori impertiit? Miserat hic optimus Senex Esau filium majorem in sylvam, ut de venatione sibi cibum pararet, & sic supremam

patris

patris benedictionem acciperet. Audiit hoc Rebecca mater, & filium, quem diligebat, Jacobum vestimentis optimis fratris sui Esau indutum, pellibúsque hœdinis circà colli nuda contectum ad patrem in cubiculum amandat, cui mox pater, cùm ab eo cibum recepisset, vinúmq; propinatum delibâsset, largissimam benedictionem impertiit: *Det tibi Deus de rore cœli & de pinguedine terræ abundantiam frumenti & vini.* Tandem & Esau de sylva domum redit, ac præparatis cibis, sicùt velle patrem suum noverat, supremam ab eo benedictionem exposcit: *Surge pater mi, & comede de venatione filij tui, ut benedicat mihi anima tua.* Quid ad hoc optimus parens? *Expavit*, ait scriptura, *stupore vehementi*, & Esau clamore magnò quasi leo in sylva de erepta prædâ *irrugiit*: & cùm vehementiùs saltem pro aliqua paterna benedictione instaret, ad eum pater conversus dixit: *frumento & vinò stabilivi eum; & tibi post hæc, fili mi, ultrà quid faciam?* quasi diceret: nihil ampliùs habeo pro te, dedi fratri tuo omnia. Bone Deus, quis hîc non obstupescat? quis non miretur tam inexpectatam boni hujus Senis responsionem? Et nunquid mi Pater similem quoque benedictionem filio tuo Esau potuisses impertire? minimè, reponit Isaac, jam *frumento, & vino stabilivi eum*, pro Esau autem nil ampliùs occurrit: *At tibi pòst hæc, fili mi, ultrà quid faciam?* Respondet ad rem apositè Abbas Paschasius, quòd per illud frumentum & vinum, quo Isaac discessurus nunc ex hoc mundò filium suum Jacob stabilivit, optimè SS. & Augustissimum Eucharistiæ Sacramentum intelligatur: *Hoc est*, inquit, *apertè dicere: firmavi eum pane Corporis Christi, vinò sanguinis; tibi autem filio ultrà quid faciam?* Hîc non ampliùs datur: *Plus ultrà*, quia inter omnia opera divina, ac mirabilia, quæ unquàm patravit, aut patrare poterat divina potentia, hoc longè maximum est, dum divinissimum COR JESU quodammodò seipsum exinaniyit, exhausit, atque evisceravit, ut se nobis in cibum, ac potum præberet: *Ultimus gradus amoris est*, ait S. Bernardinus, *cùm se dedit nobis in cibum, quia dedit se nobis ad omnimodam unionem & transformationem, sicùt cibus & cibans invicem uniuntur; sic dignè illum recipiens in ipsum per ardentissimum amorem totaliter transformatur.*

Gen. 27.

Paschas. de Corp. & sang. Chr. c. 21.

S. Bern. cit à Mansi to. 2. disc. 47.

9. Magnus, fateor, fuit amor illius viri pauperis in unicam oviculam suam, quam tam tenerè amabat, ut de mensa propria participi-

ticiparet, & ex eodem calice cum ipso biberet, quam parabolam quondam Nathan Propheta Regi Davidi peccanti, ut illum ad frugem reduceret, in faciem objecit: *De pane illius comedens, & de calice ejus bibens.* Sed ad quid hæc enarro? Plùs & infinitiès plùs te amavit, O Anima Christiana! SS. COR JESU: *In finem dilexit eos*; & ut jugem hujus immensi amoris haberes memoriam, ecce quotidiè in SS. Eucharistiæ Sacramento tibi COR suum tradit in pignus futuræ gloriæ: *Qui est pignus hæreditatis nostræ in redemptionem acquisitionis.*

2. Reg. 12. 3.

Joan. 13. 1.

Ephes. 1. 14.

10. Quid igitur superest, quàm ut debitum cultum, ac dignam venerationem huic Divinissimo CORDI JESU in SS. Sacramento deferamus? Si olim Hebræi umbram, & figuram hujus sacrosancti Mysterij, hoc est, Arcam fœderis tantô prosecuti sunt honore, ut David mandaverit, coràm illa victimas & sacrificia solenniter immolari: *Et introduxérunt Arcam Domini, & imposuerunt eam in loco suô, in medio tabernaculi, quod tetenderat ei David: & obtulit David holocausta, & pacifica coràm Dominô.* Si Rex Solomon eidem Arcæ fœderis, templum magnificentissimum immensis propemodùm sumptibûs curavit ædificari, pro qua Arcâ ob peculiarem illius dignitatem singulare, ac pretiosissimum tabernaculum extrui jussit, quod Sanctum Sanctorum voluit appellari: *Et intulérunt Sacerdotes Arcam Fœderis Domini in locum suum, in Oraculum templi, in Sanctum Sanctorum.* Quali igitur honore, & adoratione dignum erit ipsum vivum, ac Divinissimum COR JESU in SS. Sacramento, ubi diu, noctúque præsens tibi, O Anima! pro omni tempore paratum se éxhibet, ut in rebus adversis tibi solamen, in dubiis consilium, & in periculis optatum ferat auxilium? *Et erunt oculi mei, & COR meum ibi cunctis diebus.*

2. Reg. 6. 17.

3. Reg. 8. 6.

3 Reg. 9. 3.

Accede igitur cum omni fiduciâ ad hunc thronum gratiæ, memor semper, quòd etiam Petri umbra plures à suis curaverit infirmitatibûs: *Ut in plateas ejicerent infirmos, & ponerent in lectulis ac grabatis, ut veniente Petro, saltem umbra illius obumbraret quenquam illorum, & liberarentur ab infirmitatibus suis.* Quid igitur non faciet mitissimum ac diviniss. COR JESU in SS. Eucharistiâ, si illud debitô cultu, & adoratione, ac in animo contrito, & humiliatô visitaveris?

Act. 5. 15.

CON-

CONSIDERATIO XXIV.

SS. Cordis JEsu singularis effectus fuit institutio SS. Sacrificij Altaris, quod prorsùs idem est cum Sacrificio Aræ Crucis.

Vespere autem factô discumbebat cum duodecim Discipulis suîs. Matth. 26. 20.

1. QUod Sol est inter sidera, hoc SS. COR JESU est inter cætera humana, & omnium prædestinatorum Corda. Sol ideò situs est in medio planetarum, ut eis non præsit tantùm, sed & singulis lumen suum impertiat. *Sol*, inquit S. Ambrosius, *est oculus mundi, jucunditas diei, pulchri-* *S. Ambr. in Hexa. die 4.*

chritudo cœli, mensura temporum, & vigor omnium stellarum; quo surgente omnia vivificantur, quo abeunte omnis natura langueſcit. Verbò: universus terrarum orbis participat de beneficio Solis, sine quo omnia sunt mortua, infructifera, cæca, & attrâ tecta caligine. Proindè haud immeritò huic sereniſſimo astrorum Regi, poſt illustratum orbem terrarum paulatim ad occasum properanti illud S. Petri pro Lemmate inſcribes:

Pertranſiit benefaciendò.

Per hunc Solem omnibus in suo cursu diuinè benefacientem, ac tandem magnis passibus ad vitæ occasum properantem non incongruè Sacratiſſ. COR JESU intelliges, de quo S. Petrus commemorat: quòd *pertranſiit benefaciendò, & ſanando omnes oppreſſos à diabolo.* O quis poterit enumerare omnia, ac singula beneficia, quæ miſeris mortalibus hoc diviniſſ. COR JESU per omnem vitam contulit, ac etiamnum nobis confert? quæ si connotarentur, arbitratur S. Joannes, *nec ipſum mundum capere poſſe eos, qui ſcribendi ſunt, libros.*

Actor. 10. 38.

Jo. 21. 25.

Et ecce! ut tandem epilogum suæ omnipotentiæ demonſtraret, & affectum infiniti amoris sui plenò impetu in nos effunderet, quid fecit? *Veſpere autem factò*, inquit S. Matthæus, *diſcumbebat cum duodecim Diſcipulis ſuis, &c.* Et S. Paulus: *In qua nocte tradebatur, accepit panem, & dixit: Hoc eſt Corpus meum, quod pro vobis tradetur &c.* Ubi ingens ac planè stupendum amoris certamen in hoc amabiliſſimo CORDE JESU exortum est: *Duo amores*, ait Didacus Stella, *ad invicem oppoſiti COR Chriſti expugnabant, unus eorum, abire hortabatur, alter manere. Maximus amor, quem erga nos habebat, abire decumbentem agitabat, quandoquidem mors ejus in noſtram vitam, & redemptionem cedebat, & ſic Diſcipulis dixit: Expedit vobis, ut ego vadam, neceſſarius enim erat nobis ejus tranſitus. Itaque unus amor dicebat, ut abiret, & redimeret nos, ſed alius erat amor maximus, quo nos proſequebatur, qui ſuadebat manere, cùm enim nos maximò proſequeretur amore, à nobis abeſſe renuebat, nam qui multùm diligit, ſemper rem ſibi amatam præſentem eſſe, & in conſpectum dari maximè deſiderat. Utrique amori ſapientiſſi-*

Matth. 26. 1. Cor. 11. 23.

Didacus Stella in 6. 22. Luc.

tissimè Christus satisfecit, nam abiit, & nobiscum mansit. Abiit videlicet ad passionem, Crucem, & mortem; & nobiscum mansit in SS. Eucharistiæ Sacramento, *in quo*, prout loquitur Sacra Synodus Tridentina, *divitias sui erga homines amoris velut effudit.* *Concil. Trid. sess. 13. c. 2.*

2. Placuit autem SS. CORDI JESU hoc amoris Sacramentum instituere, ac primum incruentum Missæ Sacrificium Deo Patri suo offerre circà vesperum, ubi Sol aut jam occubuit, aut certè ad occasum properabat: *Vespere autem factò.* Et cur vespere & ad Solis occasum dulcissimum COR JESU hoc divinum Epulum & incruentum Sacrificium instituit? cur non manè, aut in meridie? Observa, prudens Lector, quòd mitissimus Redemptor tuus non venerit solvere legem, sed adimplere; non enim voluit, ut jota unum, aut unus apex de lege præteriret, donec omnia adimplerentur. Huius autem SS. Sacrificij perfectissimum typum quondam gessit Agnus ille Paschalis, vespertinò quoque tempore ante transitum maris rubri à Patribus immolatus: *Tollat unusquisque agnum per familias... Et edent carnes nocte illâ assas igni, & azymos panes cum lactucis agrestibus*; quo manducatò, mox populus se ad iter per mare rubrum in Palæstinam paravit. *Exod. 12. 3.*

Parem typum gestavit Agnus ille vespertinus, quotidiè ad solis occasum pro peccatis totius populi, tanquàm juge Sacrificium immolatus: *Alterum verò Agnum offeres ad vesperam juxtà ritum matutinæ oblationis, & juxtà ea, quæ diximus, in odorem suavitatis.* De eodem Agno legali singulis diebus ad Solis occasum in templo oblatò etiam mentionem facit Daniel Propheta, dum illi tunc pro salute populi oranti Gabriel Archangelus circà vesperum, & durante adhuc illo Sacrificiò vespertinò apparuit, eúmque clarissimè edocuit, quomodò ex hac figurâ figuratum deberet cognoscere, & quomodò post hebdomades sexaginta duas Christus esset occidendus: *Tetigit me in tempore Sacrificij vespertini &c.* *Exod. 29. 41.* *Daniel. 9. 21.*

Vide hîc, & admirare, quomodò SS. COR JESU Patri per omnia factum sit obediens usque ad mortem, & quàm exactè similes de se prædictas figuras impleverit. Et hæc causa est, quòd non manè, aut in meridie, sed vesperè hoc SS. Sacrificium Altaris, ut verum propitiatorium que holocaustum, & hostiam pacificam voluerit instituere. Alludebat nimirùm hoc benignissimum COR JESU ad illud cruentum Sacrificium, quod sequenti die in Ara Crucis pro omnium

nium salute, etiam circà vesperam ad Solis occasum esset completurum, demonstrans per hoc universo orbi, idem planè esse Sacrificium & Altaris, & Crucis, atque unam eandémque esse hostiam sub hoc solo discrimine, prout insinuat Sacra Synodus: *In hoc divino Sacrificio*, inquit, *incruentè immolatur, qui in Ara Crucis semel seipsum cruentè obtulit.*

Sess. 22. cap. 2.

3. Ex adductis hactenus rationibus capio, quod usque huc capere non potui, quod, scilicet impij illi, ac scelerati Judæi amantissimo Servatori nostro lignum in panem voluerint miscere: *Mittamus lignum in panem ejus, & eradamus eum de terra viventium.* Et quid lignum ad panem, & panis ad lignum? quomodò hæc possunt convenire? Désine mirari, Anima Christiana! cùm hæc, & plura alia illis contingerent in figura, nobis autem ad correptionem. Lignum Crucem Dominicam, & panis in lignum missus SS. Eucharistiam præsignavit, qui Panis Eucharisticus semper ligno Crucis est conjungendus, vix enim amantiss. JESUS hunc Panem in ultima cœna consecravit, & Apostolis suis præcepit: *Hoc facite in meam commemorationem.* Ecce mox & impij Judæi hunc Panem vitæ, qui de cœlo descendit, comprehenderunt, & in Crucis ligno confixerunt: *Panis*, subintrat hîc Hugo Cardinalis, *quem ego dabo, caro mea est, quam ego dabo pro mundi vita; Panem hunc ligno confixerunt, qui putabant, se memoriam illius extincturos.* Est ergò SS. Sacrificium Missæ vera Dominicæ Passionis commemoratio, non tantùm in repræsentandò, sed etiam, prout Scholæ loquuntur, in essendò.

Jeremiæ 11. 19.

Luc. 22. 19.

Joan. 6. Hugo Card. ibidem.

4. At verò de fornace etiam inquires, in qua hîc panis vitæ coctus, & paratus sit, & de mensa, seu Altari, in quo pretiosissimus Servator Orbis hoc SS. Sacramentum instituerit? Quod mensam concernit, videbis illam Romæ in Templo Lateranensi S. Joannis religiosè asservatam, quàm singulis annis in die Cœnæ veneration fidelium exponunt. Verùm non de materiali hac mensâ, aut de illa fornace mihi sermo est, sed aliam, ac mysticam mensam, & fornacem inquiro. Ad hanc cogitationem magis enucleandam apprimè mihi inservit, quod de S. Luciano Antiochenæ Ecclesiæ Episcopo, ac Martyre glorioss. Sanctorum referunt Fasti: qui, cum præclarissima sui ingenij reliquisset monumenta, in persecutione Maximini Nicomediæ nobile Martyrij genus

P. Rup. Ludwig. in apothec. spirit. p. 4. c. 5. §. 3.

nus consummavit, dum post varia exantlata tormenta tandem in carcere duodecim diebus inedia afflictus, & supra acutissimas testas extensus, imminente jam morte, adhuc ante finem vitæ SS. Missæ Sacrificium celebrare voluit, ut salutifero Viatico se, suósque Discipulos communiret, & ad ultimum Martyrij agonem fortiter sustinendum animaret. Verùm non aderat in squalido illo carcere aut mensa aut altare, in quo Sanctus Episcopus divina hæc mysteria conficeraret: quid igitur fecit? Audi, & admirare. Pedes ejus gravi catena erant constricti, ille verò jacebat supinus in terra supra testas & vitrorum fragmina, manibus tamen liber pectus suum denudare cœpit, mox conversus ad cæteros Christi Martyres concaptivos: *Hoc*, inquit, *COR meum, ô fortes Christi Martyres, erit altare, & vos Templum Dei: in hoc ergo CORDE DEO sacrificabo Hostiam laudis.* Dixit, missam inchoavit, & SS. Eucharistiam super altare CORDIS sui consecravit, quâ non tantùm se, sed & reliquos SS. Martyres refecit, ac paulò pòst, consummato feliciter martyrio glorious in cœlum migravit, cujus festum septimo Januarij ab Ecclesia in Martyrologio celebratur: ejus etiam laudes mirè celebrat S. Chrysostomus. Ex hoc colligo, quodnam altare fuerit, in quo Christus Sacrificium missæ Deo Patri obtulit. Aderat jam decretoria & fatalis illa dies, qua JESUS traderetur in manus peccatorum. Quid fecit? O prodigium summi amoris! *Accepit JEsus panem, & benedixit, ac fregit, deditque Discipulis suis, & ait: accipite, & comedite: Hoc est Corpus meum.* Quod ergo altare adhibuit? Ecce sacratissimum COR JESU! hoc, inquam, erat altare, in quo Panem illum Angelicum consecravit. Erat & fornax, in qua vehementissimo amoris igne hic Panis Eucharisticus erat excoctus, sed ubi lignū? Aspice crucem in SS. & ardente CORDE JESU, quibus mediantibus lignis hic Divinus Panis coctus, & præparatus fuit. O mortales omnes videte, & considerate, quæ posuit prodigia Dominus super terram! *Matth. 26. 26.*

5. Placuit autem huic summo animarum nostrarum Episcopo Christo JESU sub speciebus panis & vini hoc Augustissimum Sacrificium peragere & instituere. Et cur sub speciebus panis & vini? Utrumque bene, prudens Lector; panis enim confirmat, & vinum lætificat COR hominis. Solet autem panis ex tritico flagellato, molaque contrito fieri. Quis verò *contritus est propter scelera nostra,* *Ps. 103 15.* *Isa. 53. 5.*

nisi Christus Deus noster? De vino notum est, quòd in torculari ex
Cant 1.13. maturis botris exprimatur. An non *Botrus cypri dilectus meus mihi in vineis Engaddi?* Accedunt & vestimenta Sacerdotis & ceremoniæ omnes, quæ in Missa ab Ecclesia adhiberi solent, nunquid hæc omnia in memoriam tibi révocant, quod reverà SS. Sacrificium missæ sit perpetuum memoriale vitæ passionis & mortis Domini?
1. Cor. 11. 26. Hinc illud Apostoli: *Quotiescunque manducabitis Panem hunc, & calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis.* Quod in visione quadam clarissimè conspexit S. Elzearius, qui cùm in missa, quæ de S. cruce cantabatur, introitum audiret: *Nos autem gloriari oportet in cruce Domini nostri JEsu Christi, in quo est salus, vita, & resurrectio nostra,* mox à principio hujus Sacrificij totam
Lyræus de Imit. JEsu patientis l. 5. c. 9. Dominicam passionem renovari, & ad vivum in Corde suo representari advertit: hinc factum est, ut cor ejus erga Christum JEsum & hunc Crucifixum, præsertim sub missa, miris affectibus inflammaretur; unde ab eo tempore nil aliud petiit, quàm unicè habitare in
Idem f. 399. aperto latere & SS. CORDE Christi JESU Crucifixi. Eandem gratiam à SS. CORDE JESU impetravit B. Elisabetha Schonaugiensis, de qua Hadrianus Cyræus recenset, quòd durante Sacrificio missæ in Cœna Domini totam Christi passionem ad vivum de novo repræsentari conspexerit, & dum sacerdos calicem exaltavit, vidit suprà illum Christum Dominum in cruce diris clavis confixum, de cujus perforato latere & sacratissimo CORDE divinus sanguis in calicem defluebat. O quis dicet, quanto animi cum solatio, amore & mixto dolore hujus pientissimæ Matronæ? Essi quondam Sacrificium Abrahæ, ubi DEO T. O. M. unigenitum filium suum immolare statuit,
Gen. 22. 18. tanti valoris extitit, ut de eo dictum sit: *Quia non pepercisti unigenito filio tuo propter me, benedicentur in semine tuo omnes gentes terræ.* Quid non efficiet ipse Dei Filius ac SS. COR ejus, si
Idem Lyraus fol. 403. Patri æterno in missa offertur? Eundem SS. CORDIS sui amorem tum in SS. Missæ Sacrificio, tum in sacra communione repræsentavit Crucifixus JESUS dilectæ suæ sponsæ Gertrudi, cui pientissimæ Virgini, sumpto S. Epulo, Christus Dominus in forma amantissimi Pellicani, rostro sanguine è corde suo prolicientis, apparuit: *Vide,* inquiebat, *quàm excellenter anima tua hoc pharmaco vivificatur in vitam æternam, quemadmodùm pullus Pellicani vivificatur in sanguine cordis paterni.*

6. Ex

6. Ex his collige anima Christiana immensam dignitatem hujus divinissimi Sacrificij & communionis tum actualis, tum spiritualis. Proindè si huic Mysterio per manus Sacerdotum quotidie offerri solito præsens cum devotione assistis, idem est, ac si cum B. Virgine & Matre dolorosa aliisque Crucifixi amatoribus in Calvario Monte stares, participans de SS. CORDE & Sanguine Christi. Et si tunc in cruento illo Sacrificio mansuetissimum COR JESU tam benignum, ac clemens fuit, ut etiam pro transgressoribus, suisque crucifixoribus, imò & pro ingratissimis peccatoribus Patrem exoraret, *& exauditus est pro sua reverentia:* quid, obsecro, non sperandum per SS. missæ sacrificium, ubi eadem passionis memoria recolitur, mens repletur gratiâ, & futuræ gloriæ nobis pignus datur? Et quid majus dici, imò verò quid excellentius potest excogitari, quàm quòd DEUS ille, qui jam semel introivit in Sancta Sanctorum, atque pro omnium salute in cruce mori dignatus est, denuò de novo pro te in missa offeratur? Et *si sanguis hircorum*, ait Apostolus, *& taurorum, & cinis vitulæ aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis, quantò magis sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semet ipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis?* *Hebr. 5. 7.* *Hebr. 9. 13.*

7. Et ut magis adhuc capere possis hujus divini mysterij dignitatem ac valorem, imaginare tibi, ac si per cœlum apertum videres ipsam Dei Matrem, augustissimam illam cœlorum Reginam, universâ Angelorum multitudine stipatam, ac Beatorum omnium cœtu comitatam, ad Thronum SS. Trinitatis accedere, eique ad augendum cultum & amorem omnia sua, & cunctorum Sanctorum merita offerre. Ex altera parte tibi pauperculum Sacerdotem statue, in Sacratissimo missæ Sacrificio Agnum illum immaculatum SS. Triadi offerentem: talis, inquam, etiam pauperculus Sacerdos plus gloriæ & honoris per hoc SS. Sacrificium DEO tribuet, quàm universa Beatorum curia licèt collectivè sumpta. Ratio est, quia ipse Christus est principalis offerens, verus DEUS & homo, major cunctis creaturis ab eo infinitè differentibus &c. Hîc sta, & considera, an aliquid majus dici possit? Et tu ô mortalis homo, quomodò æstimas hoc Sacrosanctum, nimisque tremendum Sacrificium? quomodò (si Sacerdos DEI es) ad illud peragendum ritè te paras? Nunquid *Segneri in Homine Christianò disc. 12.*

Jerem. 48. 10. quid maledictus ille, qui facit opus Dei negligenter aut fraudulenter? O quàm multi hîc sunt imbecilles, & dormiunt multi? *1. Cor. 11. 30.* Plura Viro sapienti non addo. Si verò laicus es, qua devotione huic tremendo mysterio assistis? Heu! quàm malè timeo, ne etiam SS. COR JESU tibi possit objicere, sicùt quondam ingratis *Matth. 15. 8.* Judæis in faciem improperavit: *Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longè est à me.*

8. Quid ergò in re tanti momenti consilij? Imitare, quisquis es, pauperem illam Ruth Moabitidem, in agro divitis Booz deciduas spicas colligentem, cui Booz in æstu ad sedandam sitim, & cor lassum confortandum præcepit, ut panem suum in aceto in- *Ruth. 2. 14.* tingeret: *Comede panem, & intinge buccellam tuam in aceto.* Sic, inquam, & tu fac anima Christiana, cùm tempus est, ut in agro divitis Booz Christi JESU, ac præsertim de SS. CORDE ejus in SS. Sacrificio missæ deciduas gratiarum spicas colligas. Ecce cum Pane Eucharistico simul & acetum amarissimæ Passionis Domini conjunge, est enim memoriale mortis Domini: *Hæc quotiescunque feceritis, mortem Domini annuntiabitis.* Imitare & Sponsam, unicè ac ex toto Corde Dilecti sui amores ex- *Cant. 1. 12.* poscentem: *Fasciculus myrrhæ Dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.* Et vis videre, Anima devota, hunc myrrhæ fasciculum? leva in circuitu oculos tuos. En, in SS. Eucharistia est JESUS CRUCIFIXUS adinstar unius fasciculi omnium amaritudinum passionis ejus. Hunc, inquam, fasciculum, ac Dilectum tuum intra Cor tuum porta jugiter, ac præsertim dum Missam audis, aut ad Sacram Synaxin te disponis, O quàm dulcis erit Cordi tuo hic licèt amarissimus fasciculus! Si modicum farinæ *4. Reg. 4. 39.* quondam ollam mortis potuit indulcorare: *Mors in olla*; quid non faciet divinissimum ac vivum COR JESU in SS. Eucharistia, & in SS. Sacrificio Missæ Panis ille Angelicus, & Manna esurientibus?

CON-

CONSIDERATIO XXV.

SS. Cor JEsu ex omnibus purissimum, purum quoque Cor â nobis requirit, præsertim in administratione, & susceptione SS. Eucharistiæ.

Lava à malitia Cor tuum. Jerem. 4. 14.

1. REctè Seraphicus Doctor & S. R. E. Cardinalis S. Bonaventura ingentem hominum mundanorum stultitiam, miseriamque jam suo ævo admiratus est, cùm eos observavit magis de munditia corporis quàm cordis esse solicitos: hinc stupore plenus exclamavit: *O stultitia mirabilis! mundat homo faciem, manus, pedes, imò etiam calceos,* *S. Bonav. serm. 2. fer. 2. post Pasc.*

ceos, & miserum cor non mundat? O quàm mundum esse cor illud oportet, quòd Deum suum suscipit! O quàm mundum! O quàm mundum!

Justus ille ac magnus Patriarcharum Princeps Abrahamus, ubi tres cœlestes hospites de longinquo ad se properantes vidit, eis non tantùm in occursum venit, sed & amicissimè ad suum hospitium invitavit, quibus, antequàm ad convivium sese accingerent, rarò humilitatis exemplò pedes lavit: *Afferam pauxillum aquæ, & laventur pedes vestri.* Quod olim Abraham suis hospitibus, hoc mitissimus JESUS suis Discipulis fecit; qui, antequàm eos ad cœnam illam magnam, in qua propriâ suâ Carne, & Sanguine hospites suos velùt novus Pelicanus amoris erat refecturus, admitteret, priùs ipse illorum pedes à sordibus abluere voluit: *Misit aquam in pelvim, & cœpit lavare pedes Discipulorum.*

Gen. 18. 4.

Joan. 13. 5.

O bone JESU quid agis? An omninò oblitus es dignitatis tuæ? O cœli obstupescite! En Creator vester antè pedes Discipulorum suorum jacet prostratus, lutum eorum abluit, pedes linteò tergit, & demùm affectuosissimò osculò dignatur omnes! Ad quid, obsecro, O mi Redemptor, hæc pedum lotio? Nunquàm solitus eras hactenùs Discipulorum tuorum lavare pedes, quandò eos in Montem Thaboræum ad gloriam, vel in Montem Olivarium ad meditationem, vel in templum ad orationem duxisti. Nunc verò in hac Cœna suprema post Agnum Paschalem oblatum, & comestum, de mensa surgis, & ipse non abhorres eorum mundare sordes? O cœli obstupescite!

Causam hujus Mysterij communiter assignant SS. Patres, ut per istam pedum lotionem mitissimum COR JESU orbi universo insinuaret, quàm eximia, & exquisita ad dignam SS. Corporis & Sanguinis sui perceptionem requiratur Cordis puritas, ut non solùm anima recipientis ab omni peccato mortali sit libera, sed etiam à peccati venialis affectu, ac præsertim ab omni amore sensuali immunis existat: *O quàm mundæ debent esse manus illæ*, ait devotissimus Kempensis, *quàm purum os, quàm sanctum corpus, quàm immaculatum erit Cor Sacerdotis, ad quem ingreditur Author pietatis &c.* Ecce cor parandum, cor priùs mundandum erit: *Præparate corda vestra Domino.*

Thom. Kemp. l. 4. c. 11.

1. Reg. 7. 3.

2. In

2. In hunc finem pro Symbolo Reverendissimus Aresius Episcopus Tortonensis Cygnum sibi pingi curavit, inter crystallinas aquarum salientium fluenta se se lavantem, cum Lemmate ex hoc Evangelio de lotione pedum mutuato: *Mundus totus.* Alius Recentior ejusmodi cygno antè comestionem, ut solet, se in fonte mergenti, & ab omni sorde se abluenti, pro Lemmate inscripsit illud Jobi : *Joan. 13. 10.*

Antequàm comedàm. *Job 3. 34.*

Utrumque benè, & mundum Cor illud esse debet, quod ad hoc tremendum, divinissimúmque Eucharistiæ Sacramentum accédit, & antequàm comedat, oportet illud pariter cum Jobo ob præterita delicta suspirare : *Antequàm cómedam, suspiro, & tanquàm inundantes aquæ, sic rugitus meus.* Hoc est, ad quod alluśit quondam Gentium Doctor Paulus: *Probet autem seipsum homo, & sic de pane illo edat, & de calice bibat.* Probet, inquam, se homo per veram priùs contritionem, integram noxarum confessionem, firmum emendationis propositum, humilitatem sinceram, vivam fidem, spem solidam, & quàm maximè per ardentem erga SS. COR JESU charitatem; quæ est vinculum perfectionis: *In Christi Corpore*, ait S. Augustinus, *vita nostra consistit; mutet ergò vitam, qui vult accipere vitam.* *1. Cor. 11. 28.* *S. Aug. serm. 1. de temp.*

3. Si olim in Veteri Lege Sacerdotes, cùm in Tabernaculum ingredi vellent, ut ibidem in Altari Deo suavissimum thymiama offerrent, priùs in labro æneo manus, ac pedes lavare debuerunt, ut sic legaliter purificati, digni coràm Deo apparerent: *Et missà aquâ lavabunt in ea Aaron, & filij ejus manus, ac pedes.* Quantò magis cor oportet esse mundum & Sacerdotum, hoc Divinissimum Mysterium offerentium, & Laicorum illud recipientium? *Quo igitur solari radiò*, ait S. Chrysostomus, *non puriorem, ac splendidiorem esse oportet manum, carnem hanc dividentem? linguam, quæ tremendò nimis sanguine rubescit?* Si quondam Arca Testimonij ex lignis Setim incorruptibilibus magnâ prorsus, & accuratissimâ diligentiâ fabricari, auróque purissimo ac splendidissimo foris & intus vestiri debuit, ut ibidem Manna ex nubibus cœli delapsum, & duæ Tabulæ Mosaicæ condignè *Exod. 30. 18.* *S. Chrys. hom. 83. in Matt.*

Exod. 25. 10. reponerentur: *Arcam ex lignis Setim compingite - & deaurabis eam auro mundissimo intus, & foris &c.* Quàm longè majori studio Arca Cordis nostri paranda, purissimóque charitatis auro, ac virtutum omnium splendore adornanda erit, dum in ea non cœleste Manna, sed ipse Panis vivus, qui de cœlo descendit, nec duæ legis tabulæ, sed ipse supremus Legislator DEUS & HOMO CHRISTUS divertere desiderat?

4. De Davide recensent Sacri Regum Annales, quòd jam omnibus necessariis ad ædificationem Templi Solymæi paratis, universos Regni Principes paulò antè obitum suum ad se vocaverit, eisque in unum congregatis totum cor suum de ædificando in honorem Summi Dei magnificentissimo Templo aperuerit, in hæc eos verba allocutus. *Salomonem filium meum unum elegit Deus adhuc puerum, & tenellum: Opus enim grande est, neque enim homini præparatur habitatio, sed DEO, ego autem totis viribus meis præparavi impensas Domus Dei mei &c.* Audis hoc prudens Lector? Hoc & tibi applica, quoties ad sacratissimam Communionem te accingis: hîc priùs paulisper in corde tuo subsiste, & computa sumptus, qui necessarij sunt: Opus enim grande est, neque enim homini præparatur habitatio, sed DEO: *Cogitemus*, subinfert hîc iterum Os aureum, *quòd illius Corpus & Sanguinem gustamus, qui in cœlestibus sedet, qui ab Angelis adoratur, qui proximè assistit immortali Dei potentiæ &c.* O quanta hîc requiritur præparatio! quanta mentis probatio! ac cordis nostri dispositio! *Puritas cordis*, ait S. Bonaventura, *via est regia, per quam ad Sponsi amplexus, per quam tandem ad patriam pervenitur, &c.*

1. Paral. 29. 1.

S. Chrys. hom. 3. ad pop.

S. Bonav. in spec. discipl. p. 2. c. 6.

5. De Nabuchodonosore potentissimo Babyloniorum Rege & expugnatore Jerosolymæ refert Daniel Propheta, quòd ex omnibus captivis filiis Israël, quos cum Joachim Rege eorum in Persidem in durissimam servitutem abduxerat, solùm illos ad sua obsequia delegerit, in quibus nulla erat macula, quique præcæteris & raræ formæ elegantiâ, & mentis sapientiâ eminebant; hos regio cibo, ac vino enutriri jussit, ut expeditiores in palatio ac vivaciores ad regalem suam mensam ministrarent: *Et Constituit eis Rex annonam per singulos dies de cibis suis, & de vino, unde bibebat ipse.* Adverte & perpende. Plus hic in altari est, quàm olim

Dan. 1. 5.

olim in palatio Nabuchodonosoris, Rex Regum videlicet & Dominus universorum, qui, cùm sit potentissimus, sapientissimus, justissimus juxtà, ac purissimus, nihil magis, quàm à sordibus cordis tui abhorrere solet: proindè speciosas formâ, ac decoras animas desiderat, quæ ad mensam Eucharisticam non tam sibi inserviant, quàm & de cibo, ac vino regio, hoc est, de SS. carne ac cruore suo nutriantur. Esther neptis Mardochæi, priusquàm in sponsam regiam à potentissimo Persarum Monarcha Assuero admitteretur, per integrum annum adornari debuit, dum sex mensibus oleo myrrhino, & aliis sex mensibus, aliis quibusdam pretiosis pigmentis & aromatibus inuncta fuit, sic *formosa valdè & incredibili pulchritudine omnium oculis gratiosa & amabilis videbatur.* *Esther. 2. 12.* O anima mea tu es illa Esther, à summo Rege Christo JESU in tantùm amata, ut te unicè SS. CORDIS sui Sponsam desideret: *Et sponsabo te mihi in sempiternum: & sponsabo te mihi in justitia & judicio, & in misericordia, & in miserationibus: & sponsabo te mihi in fide, & scies, quia ego Dominus sum.* *Osea 2. 19.* Quantâ igitur præparatione, omniúmque virtutum ornatu opus erit, ut ad COR JESU, & Eucharisticas nuptias digna admitti queas?

6. Centurio Evangelicus, vir in paucis egregius omninò indignum se reputabat, ut in domum suam pretiosissimus Salvator diverteret; hinc humiliter se excusans, & indignitatem suam ingenuè profitens, dixit: *Domine non sum dignus &c.* *Matth. 8. 8.* Joannes Magnus ille Præcursor Domini, quo major inter natos mulierum non surrexit, prorsus indignum se pensabat, ut Christo Redemptori vel solùm corrigiam calceamentorum solveret; proindè missis ad se ex urbe Hierosolymitanâ Sacerdotibus respondit, & hoc illustre de Christo testimonium tulit: *Ipse est, qui post me venturus est, qui ante me factus est: cujus ego non sum dignus, ut solvam ejus corrigiam calceamenti.* *Joan. 1. 27.* Elisabeth Sancta Præcursoris Mater, cùm B. Virginem ac Matrem Domini per montana ad se properantem conspexit, præ admiratione se ipsam non capiens, exclamavit: *Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me?* *Luc. 1. 43.*

Angelus ille, quem quondam Isaias aperto cœlo ad altare Dei volantem viderat, non ausus est pretiosum calculum (SS. Eucha-

charistiæ typum) nudis manibus de altari tollere, sed ob peculiarem reverentiam aureâ eum forcipe tulit, quo polluta Isaiæ Pro-
Isa. 6. 6. phetæ labia mundaret: *Et volavit ad me unus de Seraphim, & in manu ejus calculus, quem forcipe tulerat de altari.*

David, cùm arcam fœderis insigni pompâ in urbem regiam cuperet invehere, & Ozam ob levem irreverentiam, eidem arcæ illatam, percussum audiret, non solùm vehementer extimuit, sed ne quidem ausus est ulteriùs cum arca progredi: undè eam in
2. Reg. 6. 9. domo Obededom deposuit: *Quomodò ad me ingredietur arca Domini?*

O anima mea! quomodò tu digna eris, ut ad cor tuum non arca Domini, sed ipse Dominus universorum divertat? quomodò tu angustijs pectoris tui concludere poteris, quem cœli, & terra capere non possunt? An non ille omnipotens Creator est, & tu vilissima creatura, quos infinita distantia distinguit? An non ille DEUS est infinitè perfectus, id est, omnes omnium rerum existentium, & possibilium perfectiones formaliter, & eminenter in se continens? Et tu plasma imperfectissimum infinitis repletũ miseriis, cœnum, lutum, esca vermium, & filius putredinis? An non ille ipsa Bonitas, & Sanctitas est; & tu abyssus omnium miseriarum; ipso nihilò vilior, & abjectior? Et præsumis ad tam immensum Bonum accedere? si etiam in Angelis reperit pravitatem, quomodò tu stabis dignus in conspectu Dei?

7. Quid ergò consilij in re tanti momenti? Audi, quid dives ille, & verè nobilis decurio Josephus ab Arimathæa fecerit. Cùm observâsset Christum in cruce mortuum, solémque ad occasum declinantem, sepositò omni metu, audacter introivit ad Pilatum, & petiit ab eo Corpus JESU, quod & ultrò ei Judex concessit. Undè abruptâ omni morâ, mercatus est sindonem mundissimam, in qua venerandum Corpus ejus de ligno de-
Matth. 27. 59. positum involvit: *Tunc Pilatus jussit reddi corpus, & acceptò corpore Joseph involvit illud in sindone mundâ.* Nota hic prudens Lector mysterium, & doctrinam moralem: Joseph involvit SS. Corpus JESU *in sindone mundâ*; mundum COR Sponsus cœle-
Apoc. 22. 15. stis, qui inter lilia pascitur, à te requirit: *Foris canes, & impudici*, & immundi corde. Foris, foris!

Idem Joseph decurio studiosè curavit, ut Sacratissimum Cor-

Corpus JESU jam sepulturæ mandandum, optimis aromatibus, ac præcipuè pretiosâ myrrhâ condiretur: *Acceperunt ergò Corpus JESU, & ligaverunt illud linteis cum aromatibus &c.* Cæterùm myrrha pœnitentiam denotat, & seriam peccatorum detestationem, aromata autem suavem virtutum odorem designant. Hâc igitur mysticâ myrrhâ & his aromatibus unge COR JESU, dum ad SS. hanc mensam te confers, atque simul in spem magnam consurge, te ab illo in gratiam recipiendum, qui pro te nec infame patibulum crucis aspernatus est. Dic ergò cum omni fiducia, & in corde contrito: Domine *qui latronem exaudisti, mihi quoque spem dedisti &c.* *Joan. 19. 40.*

8. Deindè offer purissimo CORDI JESU ex integro cor tuum in novum, & vivum sepulchrum, & non aliter ad illum accede, ac si ex sacris Salvatoris tui vulneribus, præsertim ex Divinissimo CORDE, apertóque eius látere manantem adhuc sanguinem delibares: dic proin animæ tuæ illud Isaiæ: *Amodò hauries aquas in gaudio de fontibus Salvatoris &c.* *Isaiæ 12. 3.*

Imitare denique exemplum illius Filij Prodigi, denuò ad frugem redeuntis, qui, dum famelicus, lacrymans, ac pœnitens in brachia dulcissimi Patris sui convolat, ipse vicissim *misericordiâ motus, cecidit super collum ejus, & osculatus est eum.* Ubi observandum, quòd pœnitens Filius præcipuè ad COR Patris sui accessum quæsierit, à quo veniam sperabat, & gratiam. Siste hîc parumper prudens Lector, & considera filium in terram prostratum, gementem, & dulce COR Patris sui cum lacrymis osculantem; econtrà patrem expansis in modum crucis brachiis filium benignè amplexantem, & in pristinam gratiam eum recipientem. Hoc, inquam, & tu imitare exemplum, si ad Mensam Eucharisticam accedis, ubi ad ipsum COR JESU penetrandum erit. *Luc. 15. 20.*

Eia igitur, surge fidelis anima, & magnâ cum fiducia ad hoc SS. COR JESU accede: Si esuris? *Panis vitæ* est, *qui manducat hunc panem, vivet in æternum.* Si sitis? *Fons vitæ* est, qui bibit ex hoc fonte, non ampliùs sitiet. Si ægrotas? *Medicamentum* est ad sanandas omnes infirmitates tuas. Si vulnerata es? *Balsamum vitæ* est, depellens omnes tuos languores, & sanans omnia vulnera. Si tristis es? Ecce *vinum*, quod lætificat cor

cor hominis! Si debilis es? Ecce *mensam*, quam paravit Deus adversus eos, qui tribulant te. Si cæca es? Ecce candidam *columnam* nubis, & ignis, securissimam viæ tuæ ducem: Si demùm moribunda es? En *Viaticum*, ex cujus virtute transibis usque ad montem Horeb, & terram illam promissionis, perpetuò melle & lacte manantè. *Surge* igitur, *& comede, grandis enim tibi restat via.*
3 Reg. 19. 7. non equidem ad montem Horeb, in cujus demùm fastigium subcinericij panis alimoniâ saginatus Vates Elias evasit, Deúmque *in sibilo auræ tenuis* videre est commeritus: sed ad consummatæ virtutis apicem, & ad illos denique montes, ad quos terrena nauseans toties auxilia petiturus, oculos mentémque levavit Rex Solymæus: *Levavi oculos meos in montes, undè veniet auxilium mihi.* Quò haud gravatè pervenies, si in vita sæpiùs conscendas montem Sion, undè divinum hoc amoris Epulum nobis allatum est, per frequentem, devotámque Communionem: utì & montem Golgothæum per compassivam Crucifixi JESU contemplationem. Si hæc præstiteris, obtinget tibi fortè similis favor ex CORDE divino, quem expertus est Ven. P. Joannes Cardim è Societate JEsu, qui Annô Christi 1615. die 18. Febr. sanctè obiit. De hoc magno servô, & amicô Dei refertur, quòd Cor ejus, dum viveret, ingenti charitatis flammâ in Deum exarserit. hinc pro viribus allaboravit, ut sese amabilissimo CORDI JESU Crucifixi penitùs conformaret, totóque in illud affectu se transferret. Undè accidit ipsi aliquandò, ut sub ardentissimis ad Deum precibûs sublimis à terra quasi in aëre péndulus à Collegij Rectore conspiceretur. Tandem cùm suprema obitûs ejus instaret hora, Sacrô Viatico ad beatæ æternitatis iter jam optimè instructus, totum cor suum, omnesque, quæ moriturienti adhuc supererant, animi, corporísque vires in Crucifixum Amorem convertit, eíque intensissimis inflammati amoris actibûs animam suam, séque ipsum totum ex asse consignavit. Et ecce ingens prodigium! veneranda Crucifixi Imago manus suas de crucis lignô resolvens fidelem hunc famulum suum benignè amplexus est: ipse verò in hoc suavissimo mutui amoris complexu felicem animam in SS. COR JESU expiravit, cujus corpus etiam post mortem cælesti luce collustratum apparuit. Séquere hunc præeuntem anima Christiana. En expectat te COR JESU, ut se cum corde tuô conjungat. O vis amoris! O prodigium Divinæ Bonitatis!

Ps. 102. 1.

P. Joan. Weyer in Fil. Dei adopt. to. 3. l. 1. c. 7. §. 5.

CON-

f. I: G. 1743. gr: gr: 1748.

CONSIDERATIO XXVI.

SS Cor JEsu prævidit omnes injurias sibi in SS. Eucharistia inferendas; & tamen Amor vicit, & instituit.

Charitas omnia suffert, omnia sustinet.
1. *Cor.* 13. 7.

1. ANtequàm Moyses Dux ac Legifer virgâ suâ, ingentium prodigiorum operatrice, sibi, & omni populo Israëlitico viam per mare rubrum in Palæstinam aperiret, priùs ipse, & populus universus Agnum Paschalem cum panibus azymis, & lactucis agrestibus manducavit, cujus cibi typici virtute roboratus, ipse, & populus lætus hoc iter, licèt

remotissimum, ac periculis plenum ingressus est, ac tandem superatis difficultatibus omnibus, & frustrà allatrantibus canibus Ægyptiis, tunc in mari submersis, ad locum optatum pervenit, quam terram desiderabilem exinde Josue omni populo in funiculo distributionis divisit: *Et eàdem die eduxit Dominus filios Israël de terra Ægypti &c.*

Exod. 12. 51.

Non Moyses, sed qui per Moysen in typo præsignatus est, tibi hîc exhibetur, Anima Christiana, hoc est, Christus JESUS, Dei hominisque Filius, Dux ac Legifer noster, qui, cùm ex hoc mundo ad Patrem transiturus virgâ SS. Crucis (quam semper hactenùs non sicut Moyses in manu, sed in SS. CORDE suo gestavit) viam per mare rubrum amarissimæ passionis sibi, & nobis ad cœlestem Palæstinam vellet reserare, priùs Agnum Paschalem simili ritu immolatum cum Discipulis suis manducavit: *Et paraverunt Pascha.*

Matth. 26. 19.

2. Nunc considera, & intimiùs inspice SS. COR JESU, quo affectu, & animi teneritudine hunc Agnum Paschalem, veru ligneo affixum, igne assatum, & juxtà S. Justinum M. per bacillos in modum Crucis expansum (sui ipsius typum) contemplatus fuerit. Audi in hanc rem Cornelium à Lapide: *In eo*, inquit, *quasi in viva sui imagine intuebatur suam crucifixionem, in qua ipse simili modo distendendus, clavis affigendus, & igne tum doloris, tum magis amoris posterò die assandus erat in Cruce &c.* Hunc igitur Agnum stans JESUS, & cum Discipulis suis baculum tenens in manu, renibúsque accinctus quasi peregrinus cum panibus azymis & lactucis agrestibus festinanter comedit: ubi post lotos Discipulorum pedes de novo mitissimus Salvator mensam in cœnaculo repetens, accepit panem in manus suas, & elevatis in cœlum oculis, *benedixit, ac fregit, deditque Discipulis suis, & ait: Accipite, & comedite: HOC &c.*

Cornel. in Matth. c. 26. v. 19.

Job. 7. 17.

O Domine JESU! siste, quid agis? *Quid est homo, quia magnificas eum, aut quid apponis erga eum COR tuum?* Ad quid te totum, & omnem potentiam tuam (dando nimirum te ipsum in SS. Eucharistia) vis exinanire, &, ut ita dicam, eviscerare? Quid boni, aut beneficiorum unquam tibi præstitit Mundus? Cùm natus esses in Bethlehem, pro palatio tibi sordidum stabulum præbuit. Cùm pertransires regiones benefaciendo omnibus, & sanando

nandò oppressos à diabolo, tibi injurias, ac millenas paravit insidias. nunc in egressu tuo tibi Crucem fabricat, infame illud, contemptibile, ac patibularium lignum: *Morte turpissimâ condemnemus eum.* Et tu, O mi JESU! huic ingratissimo mundo teipsum, & carnem tuam Deificatam in perpetuam Passionis tuæ memoriam, & in pignus æternæ salutis relinques? O amabilissimum COR JESU quid cogitas? quid pensas? An non prævides injurias tibi in SS. Eucharistia à diversis hominum statibus inferendas, qui hoc summum donum, ac beneficiorum omnium maximum ne quidem agnoscent? Et quid dico, agnoscent? imò & persequentur, & millenis afficient opprobriis, blasphemiis, contumeliis: & tu hoc sanctum vis dare canibus? *Sap. 2. 20.*

3. Verùm nihil evinco, Animæ Christianæ! nihil evinco per objectionem meam; pergit Amor SS. CORDIS JESU, & pronunciat: O cœli obstupescite! quid? *HOC EST CORPUS MEUM.* Postea ad Discipulos, quos unà secum hâc divinâ escâ refecerat, conversus ait: *Hoc facite in meam commemorationem.* O pelagus Divini Amoris! quantumvis latrent canes impudici, & immundi (prout Emblema exhibet) evomat orcus omnem furorem suum in SS. COR JESU in SS. Altaris Sacramento verè præsentissimum, pergit tamen hæc mystica luna in suo cursu, contemptis omnium adversariorum dicteriis, opprobriis, & maledictis. Proindè ejusmodi furioso cani lunam in suo cursu frustrà de nocte allatranti pro Lemmate pones: *Matth. 26. 26.* *Luc. 22. 19.*

Inanis impetus.

Ita est: *Inanis impetus:* Vicit Amor SS. CORDIS JESU: *Super omnia autem vincit Veritas, & prævalet.* Et sicut olim Petra illa, virgâ Mosaicâ bis, hoc est, per modum Crucis percussa, etiam populo ingrato, murmuranti, & totâ die contradicenti abundantes ex suo reserato corde subministravit aquas, qui fons vivus inde emanans populum per desertum in omni itinere usque in terram Chanaan secutus est: *Bibebant autem de spirituali* (hoc est, typicâ) *consequente eos petrâ; Petra autem erat Christus.* Sic amabilissimum COR JESU in SS. Eucharistia semper ad inserviendum nobis præstò est, imò etiam nos sequitur, dum nunc *1. Cor. 10. 4.*

prodit ad ægrotos etiam per vilissima tuguria ; nunc per vicos, & plateas civitatis in publicis defertur supplicationibus ; nunc in prælio saucijs medicinaest, nec ullam spernit mortalium conditionem. O infinita bonitas hujus SS. CORDIS JESU! quod neque Magdalenam peccatricem à se rejecit, nec leprosum repulit, nec mulierem cum sanguinis fluxu contempsit, nec claudos, ac cæcos, nec debiles, & infirmos à se exclusit. Verè Domine *Misericordia tua subsequetur me omnibus diebus vitæ meæ*, dum gratiarum fontem singulis diebus ex SS. CORDE tuo per hoc Divinum Mysterium nobis subministras.

Ps. 22. 6.

4. Revocate hìc in memoriam Animæ Christianæ splendidissimum illud convivium, quod Assuerus Rex ad ostentationem potentiæ, ac gloriæ suæ omnibus provinciarum suarum Optimatibus, ac Satrapis toto semestri exhibuit, ad quod cùm perhumanè etiam Reginam Vasthi accersisset, ut coram universa nobilitate regio ornata amictu, & diademate coronata appareret, recusavit ipsa venire. Undè meritò ex consilio Sapientum repudiata, & loco illius formosa Esther in Reginam electa est : *Quæ renuit, & ad Regis imperium, quod per eunuchos mandaverat, venire contempsit.*

Esther 1. 12.

Quid per hanc Reginam Vasthi meliùs intelliges quàm superbam Synagogam Judaicam ? Hanc quidem pretiosissimum COR JESU ad Convivium Eucharisticum inter omnes nationes primò invitavit ; sed renuit illa venire : *Durus est hic sermo, & quis potest eum audire ?* Et sicut eadem Synagoga jam olim cœleste illud, ac sapidissimum Manna, quod omnem ciborum suavitatem in se continebat, protervè contempsit : *Anima nostra arida est, nihil aliud respiciunt oculi nostri, nisi Man* : Sic & hoc divinissimum Epulum ex SS. CORDE JESU immediatè promanans, impiè aspernata est ; imò verò omnibus allaboravit modis, & adhuc allaborat, ut hoc Sacrosanctum Mysterium extinctum eat. Hinc proh dolor ! tot tragicæ historiæ (prout in SS. Hostiis Deggendorffij in Bavaria, Passavij, Budorgi, & plurimis aliis in locis videre est) integros libros complerunt, ex quibus abundè patet, quàm capitales inimici hujus augustissimi Sacramenti etiamnum existant Judæi : *Odio iniquo oderunt me.* Et tamen his non obstantibus pergit SS. COR JESU in institutione hujus, ad tanti Mysterij, & se ipsum

Joan. 6. 61.

Num. 11. 6.

Psal. 24. 19.

ipsum nobis in cibum, ac potum præbet? O amor! O amor! *Quis pastor oves propriô pascit cruore? &c.* S. Chrys. Hom. 6. in Joan.

5. Orbi decantatum est, quod de filio prodigô enarrant Sacræ Litteræ, qui, postquàm lautissimam optimi parentis mensam nauseare ac contemnere cœpit, acceptâ bonorum suorum substantiâ in regionem longinquam abiit, ubi brevi temporis intervallo eò miseriarum redactus est, ut tempore famis vix inter porcos paucas filiquas reperiret, quibus malesuadam famem satiaret: *Et cupiebat implere ventrem suum de siliquis, quas porci manducabant.* Luc. 15. 16. En optima & justa retributio! Ille, qui priùs magnificam Patris mensam, ejúsque delicias in corde suô aspernatus est, nunc ùt canis famem patitur. O notate hoc voluptuosi, gulosi, luxuriosi, mundani, quibus hæc Divina Mensa Eucharistica pariter fastidio est, ut eò liberiùs in cœno voluptatum vitam possitis transigere. Sed veniet profectò tempus, quando cum prodigo famem patiemini ùt canes: *Dico autem vobis, quòd nemo virorum illorum, qui vocati sunt, gustabit cœnam meam.* Luc. 14. 24.

Sed etiam ad vos, ô hæretici, ô sectarij, ô tepidi Christiani, hic pertinet sermo meus; dicite, quæ origo vestrarum sectarum aut depravatæ vitæ extitit, nónne hujus Divinæ Mensæ, & deliciarum Eucharisticarum vilipensio? dum enim paulatim de veritate hujus SS. Sacramenti ambigere, & rarius ad id accedere cœpistis, tandem eò devenistis miseriarum, ut nunc cum prodigo vix aliquas filiquas habeatis, quibus ventrem, & mentem inaniter soletis implere, cùm in vestra secta nec sit Sacerdos, & consequenter nec verum ibidem Sacramentum altaris existat. O quàm longè recessistis à SS. CORDE JESU!

6. Et quid dubitatis miseri de illo, quod Os Domini locutum est? An non ipse dixit, & facta sunt omnia? an non ipse mandavit, & creata sunt omnia? Et ipse pariter dixit: *Hoc est Corpus meum*, non dixit: hoc significat Corpus meum, vel hic panis figuratè est Corpus meum, prout volunt Calvinistæ. Nec dixit: hic panis est simul panis, & erit Corpus meum primùm in sumptione & in usu, prout opinantur Lutherani, sed hoc est Corpus meum de præsenti per transubstantiationem videlicet, & conversionem substantiæ panis & vini in substantiam Corporis & Sanguinis Christi, solis accidentibus panis & vini remanentibus sine subjecto;

qui enim virgam Moysis potuit mutare in serpentem, aquas Ægyptiorum in sanguinem, & aquas in Cana Galilææ in optimum vinum, ipse quoque in ultima cænâ mutavit substantiam panis in carnem suam, & vinum in sanguinem suum, dum dixit: *Hoc est Corpus meum, quod pro vobis tradetur:* Et *hic est sanguis meus, qui pro vobis effundetur*, sed non nuda figura Corporis Christi pro nobis in cruce tradita est, sed verum Christi Corpus, verúsque sanguis illius pro salute mundi effusus est. Ergò &c.

Exod. 4. 3.

Exod. 4. 9.

Joan. 29.

Collige ex hoc rursùs prudens Lector infiniti amoris argumentum in Sacratissimo CORDE JESU, quod non in cruce duntaxat, sed etiam in SS. Sacramento altaris positum est in signum, cui ubique ab hæreticis contradicitur, & in quod tot adversantium tela & blasphemiæ etiamnùm hodiè emittuntur. O quanta tulit hoc Divinissimum COR optimi Redemptoris nostri in SS. Eucharistia hactenùs ab insaniâ Judæorum, à perfidia hæreticorum, à furore paganorum, & ab impietate malorum Christianorum? Quoties immundis canibus, imò dæmonibus à sagis fuit objectum, à sacrilegis raptoribus in fornaces, & cloacas immissum, pugionibus, & cultris usque ad sanguinem confossum, pedibus proculcatum, à spurcis Sacerdotum Sacrilegorum manibus tractatum, & ab indignè communicantibus in fœtulentissimum sterquilinium injectum? Horresco plura enarrare: hæc, inquam, & innumera alia opprobria & indignitates optimè in primæva institutione prævidit SS. COR JESU, vicit tamen immensus amor, dum etiamnùm in SS. Eucharistia & usque ad finem mundi desiderat manere. O bone JESU: *Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus*, ac præsertim SS. CORDIS illius?

S. Chrys. hom. 60. ad pop. Antioch.

7. Ex quibus clarè, & evidenter patet, quàm submissò, & humili latriæ cultu à nobis sit colendum & adorandum SS. COR JESU in SS. Eucharistia, quantò magis ab aliis ingratis homuncionibus blasphematur & vilipenditur: *Dominum Deum tuum*, inquit Veritas, *adorabis, & illi soli servies.* Si ergò Christus in SS. Eucharistia non minùs DEUS est, quàm qui est in cælo, ergò non minùs ibidem adorandus erit. In hunc finem SS. COR JESU inflammatum suprà Tabernaculum Dei, ubi in Templo habitare solet cum hominibus, jam in pluribus locis Augustanæ Diœceseos erectum cernitur, ut sic Corda Sacerdotum offerentium

Matth. 4. 10.

&c

& laicorum in divinis præsentium eò fortiùs ad DEUM verum & vivum, ibi in spiritu & veritate adorandum attrahantur, cui pro lemmate illud Apocalypseos inscribes: *Hîc Deum adora.* Vel illud Patriarchæ Jacobi: *Verè Dominus est in loco isto, & ego nesciebam:* Aut illud Sapientis: *In simplicitate cordis quærite illum.* Vel denique illud Regij Vatis: *Sperate in eo omnis congregatio populi: Effundite coràm illo corda vestra; Deus adjutor noster in æternum.* *Apoc. 22. 9. Gen. 28. 16. Sap 1. 1. Ps. 61. 9.*

8. O Christiane, ô Catholice! quid adhuc stas otiosus? *Interroga jumenta*, ait Job, *& docebunt te, & volatilia cœli & indicabunt tibi.* Vis aliqua & luculenta de hac veritate exempla? *Job. 12. 7.*

Interroga agnellum S. Francisci Seraphici, quem hic Sanctus Pater ex tenero affectu erga Divinum illum Agnum pro nostra salute in cruce immolatum, prece & pretiò à macello liberavit: hic, inquam, agnus, quoties cum liberatore suo ad rem Divinam aut in Ecclesiam se contulit, totiès SS. Sacramentum humili inclinatione adoravit. *In vita S. Franc. Seraph.*

Interroga equum, de quo refert Pepinus, quòd SS. Hostiam, à Sacerdote in pyxide ad ægrotum per vicum deportatam, poplite flexo in confusionem sui insessoris submissè veneratus sit, qui impius eques miraculò commotus, mox ab infidelitate ad DEUM conversus est. *Pepin. ser. 2. de Ven. Sac.*

Interroga tauros & vaccas, quæ jumenta pariter ad S. Salvatorem prope Ingolstadium in Bavaria augustissimum altaris Sacramentum, quod pastor quidam simplex tempore paschali in baculo suo pastorali pro suâ privata devotione incluserat, flexis genibus per circuitum humiliter adorârunt, in quo locò posteà Ecclesia ad Salvatorem dicta, variis in miseros mortales beneficiis illustris, erecta est. *Ex actis & picturis Ecclesiæ.*

Interroga oves & capras propè Gandavium in Flandria SS. Hostias in ciborio à furibus ex templo PP. Augustinianorum asportatas, & in agro defossas, lugubri balatu ac positis genibus honorantes, quas Sacrosanctas Hostias in sanguine purpureo natantes Venerabilis Clerus anno 1354. cum solenissima processione in dictum Templum intulit, in quo locò in memoriam hujus ac tanti prodigij celeberrima quædam Sodalitas sub titulo SS. Sanguinis JESU erecta est. *Bagatta tom. 2. fol. 103.*

Inter-

In vita S. Anton. Paduan.

Interroga asinum Bonovilli hæretici Bononiæ in Italia SS. Hostiam à Divo Antonio Paduanô monstratam, humiliter & prociduô genu adorantem, quo miraculô Divus Thaumaturgus illum hæreticum, qui priùs SS. Eucharistiæ omnem cultum negaverat, ad saniorem mentem revocavit, & ad orthodoxam fidem convertit.

Stengel. in lib. de spe & fiducia in Deum.

Interroga denique canem, Ulissipone semper ad primum campanæ signum, dum SS. Eucharistia ad ægros deportanda erat, in Ecclesia apparentem, & cum gaudio SS. Hostiam usque ad destinatum locum comitantem, & si fortè contigit, ut ingrati quidam homines huic divinissimo mysterio debitum cultum non exhibérent, illos vi & dente mordaci in terram attraxit, ut sese coràm tanto Dominô humiliarent.

9. En anima Christiana! Etiam stupida animalia docent te, quo cultu adoranda sit SS. Eucharistia, & in ea primariò SS. COR JESU supremô semper dignum honore. Quid igitur nunc restat, quàm ut talibûs provocata exemplis eò allabóres, quomodò imposterùm honorem SS. CORDIS JESU Eucharistici & Crucifixi pro viribus, tum comprimis in te, tum etiam in aliis promoveas. Imitáre illustre exemplum S. Bonaventuræ, qui cupiebat locô illius lanceæ fuisse, quo miles Sacratissimum COR JESU transfixit, de quo divino CORDE noluisset ampliùs exire, sed perpetuum ibi figere domicilium. Tandem cùm viribûs destitutus ad agonem devenisset, & ob vomitum ac stomachi debilitatem, quâ vehementer affligebatur, SS. Viaticum sumere non posset, instanter petiit, ut saltem Corpus Domini in Ciborio ad se deferretur, cujus divinâ præsentiâ roboratus felicem sortem, & mortem inveniret. Factum id ex voto est, & ecce cùm Sacrosancta Hostia pyxidi inclusa láteri eius admoveretur, non sine ingenti miraculô illa pars pectoris, quæ cor solet contegere, in formam purpureæ rosæ reserata est, per quam SS. Corpus Domini è pyxide in illius cordis intimum sese ultrò immisit; sic lætus & solamine plenus illud Simeonis decantans: *Nunc dimittis servum tuum Domine &c.* beatam animam in dulcissimum COR JESU expiravit. Si vis similem beatam obire mortem, ama SS. COR JESU, & invenies.

Lyraus lib. 7. c. 1.

CON-

CONSIDERAT. XXVII.

SS. Cor JESU Eucharistici indignè cum Juda communicantes summâ injuriâ afficiunt, & dê novo in mortem tradunt.

Et post buccellam introivit in eum Satanas. Joann. 13. 27.

I. QUàm ardenti desiderio pientissimum, ac Sanctissimum COR JESU antè amarissimam passionem suam desideraverit cum Discipulis suis Sacrum Pascha manducare, in quo seipsum tanquam verum Agnum edendum in mensâ apponeret, patet ex ipsis benignissimi Redem-

ptoris verbis, quibus jam ad mensam confidens duodecim Apo-
* Luc. 22. 15. stolos est allocutus: *Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum, antequam patiar.* Et ecce paulò pòst, cùm Sacro Epulo Discipulos suos jam refeciſſet, ex intimo Corde ingemiscere, ac publicè coram omnibus suspirare cœpit: *Cùm hac dixiſſet, turbatus est spiritu.* Jo. 13. 21. Quid, obsecro, O mi Redemptor! adeò in suprema illa cœnâ Cor tuum turbavit? priùs ingenti desiderio ad hanc divinam mensam, in qua vitale nobis epulum parares, memoriámque mirabilium tuorum relinqueres, sæpiùs in vita tuâ anhelâsti. Nunc cùm optatum illud tempus advenit, conturbaris spiritu, doles, & ingemiscis Corde?

Causam insoliti hujus mœroris Sacri Scriptores assignant, quia tunc in Mensa Eucharisticâ præsentem convivam habuit Judam Iscariothem, impiissimum proditorem suum, quem pariter hoc divino Pabulo, ac vitæ Ferculo refecit, hinc illa suspiria: *Turbatus est spiritu, & protestatus est, & dixit: Amen, amen dico vobis: quia unus ex vobis tradet me:* de novo enim ille Christum in mortem tradit, qui corde inquinato, ac conscientiâ pollutâ, velut alter
* 1. Cor. 11. 27. proditor, præsumit ad hanc divinam Mensam accedere: *Itaque quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indignè, reus erit Corporis, & Sanguinis Domini*, quod idem
S. Chryſ. in hunc locum. est, interprete S. Chrysostomo: *Ità reus erit Corporis & Sanguinis Domini, ac ſi Chriſtum occidiſſet, & ejus Sanguinem effudiſſet.* Quod idem Os Aureum in alio loco affirmat: *Multò igitur damoniaco pejor est, qui peccati ſibi conſcius accedit, quoniam æternis tradetur tormentis. Nullus igitur communicet, niſi ex Diſcipulis ſit, nullus impuro animo, ſicut Judas, panem cœleſtem aſſumat, ne ſimilia patiatur.*

2. Hanc veritatem per aliquod Emblema vobis ob oculos ponimus, ubi in horto ex una parte apiculam adumbrari curavimus, quæ ex corde liliorum, rosarum, floſculorum & herbarum dulciſſimum ſibi mel exſugit. Ex altera verò parte ſordidum ſcarabæum collocavimus, qui ex iiſdem fragrantibus floſculis, & viridantibus in gramine gemmis non dulce mel, ſed lethiferum venenum, nec longiorem vitam, ſed mortem præproperam ſibi haurit. Simile quid narratur de aranea, quæ dulcem floſculorum ſuccum in toxicum & mortiferum venenum convertit: Hinc Lemma:

Hæc

Hæc mel, ille venenum.

Vel ponamus pro Symbolo Arcam Dei, ab impuro Oza non impunè attactam, cum Lemmate Ecclesiæ : *2. Reg. 6. 7.*

Mors malis: Vita bonis.

Vel

Sancta sanctè.

En hîc genuinum typum illorum, qui benè, & conscientiâ purâ cum cæteris Christi Discipulis, & qui malè cum Judâ, sordido, ac impuro corde ad hoc divinissimum Epulum, & Cibum Angelorum accedunt : Hinc Ecclesia : *Vide paris sumptionis, quàm sit dispar exitus!*

3. Sic candida illa columna nubis, & ignis Israëlitis in omni periculo certæ saluti, Ægyptiis verò sequentibus ruinæ extitit : *Respiciens Dominus suprà castra Ægyptiorum per columnam nubis, & ignis interfecit exercitum eorum.* *Exod. 14. 24.* Sic Arca fœderis domui Obededom omnem benedictionem, Philistæis verò incredibilem stragem tulit : *Fiebat enim pavor mortis in singulis urbibus, & gravissima valdè manus Dei.* *1. Reg. 5. 11.* Sic panis ille subcinericius Gedeonis ex hordeo devolutus, & in castra hostilia descendens, Madianitis infallibilem interitum, Israëlitis verò insignem victoriam annuntiavit : *Cúmque pervenisset ad tabernaculum, percussit illud, atque subvertit, & terræ funditùs coæquavit.* *Judic. 7. 13.* Sic fornax Babylonica tribus pueris suavissimo rori similis videbatur, econtrà Chaldæos flamma ex illa erumpens momento temporis consumpsit : *Porrò viros illos, qui miserant Sidrach, Misach, & Abdenago, interfecit flamma ignis.* *Dan. 3. 22.* Sic per scalam illam admirandam, quam olim Jacob conspexerat, aliqui Angelorum in cœlum saliebant, alij verò ad terram descendebant : *Vidit Angelos quoque Dei ascendentes, & descendentes per eam.* *Gen. 28. 12.* Collige ex his figuris figuratum. Similis facies illorum est, qui dignè, aut indignè communicant, ubi piis, ac ritè dispositis Sacratissima Eucharistia est Panis Vitæ, certa salus, medicina cœlestis, & futuræ gloriæ pignus; impiis verò, ac tepidis, & sine dispositione sumen-

S. Chrys. in 1. Cor. hom. 24.

tibus ruina, & judicium, imò ipse infernus. Audi rursùs S. Chrysostomum: *Nolimus, obsecro, fratres, nolimus impudenter nos ipsos interimere, sed cum omni honore, & munditiâ ad Deum nostrum accedamus, ut sic immortalem vitam, Angelorum sedem, & Christi consuetudinem acquiramus.*

Luc. 22. 38.

4. In hunc finem non sine singulari Mysterio pretiosissimus Salvator in eâdem suprema cœna duos gladios ad latus parietis suspensos secum habere voluit: *Domine, ecce, duo gladij hic.* Ita quondam in figura Abimelech Sacerdos gladium illum, quò David Goliæ caput in valle Terebinthi amputaverat, juxtà auream

1. Reg. 21. 9.

mensam, in qua panes propositionis Deo offerebantur, involutum pallio post Ephod suspendit: *Ecce hîc gladius Goliath Philistæi.* Ita S. Joannes, dilectus ille Discipulus Christum, Dei hominisque Filium conspexit acutissimo gladiò instructum: *Et de ore ejus gladius, utraque parte acutus exibat.* Ad quid, obsecro, hi gladij?

Apoc. 1. 16.

O tepidi Christiani! O fratres Judæ! O Deicidæ! qui cum hoc traditore, anteſignanò vestrò non horretis ad divinissimum COR JESU sordidò animò accedere. Vos, vos, inquam, estis, quos uterque ille gladius in ultima cœnâ præsens concernit, dum per indignam communionem non tam pœnam Ecclesiasticam, quàm civilem, non tam temporaneam, quàm æternam incurritis. Ita Marcellinus de Pisis: *Hos duos gladios moraliter expendo de duplici modò vindice temporali, & æternâ pœnâ, qui indignè surgentes ab hac cœna in utrumque gladium incurrunt.*

Marcell. de Pisis in hunc locum.

5. Indignamur, dum audimus, aut legimus horrendum illud scelus, quo se à mundi primordiò impiissimus Cain contrà unicum fratrem suum Abelem contaminavit, dū sine ulla causâ invidus fratricida illum è medio sustulit, cujus innocuus sanguis suprà terrā

Gen. 4. 10.

effusus mox à cœlo de tam scelerato capite vindictam expostulavit: *Quid feciſti? vox ſanguinis fratris tui clamat ad me de terra?* Et quid dico? An non multò magis indignemur illis impiis, & execrandis Christianis, qui impuris manibus, sordidò ore, & corde, non verentur ipsis Angelicis Spiritibus veneranda Sacramenta indignè recipere, ac contrectare? An non tales tigrides innocentissimum sanguinem veri & justi Abelis Christi JESU de novo profundunt, & SS. COR ejus pedibus proculcant? Audite Venerabilem Bedam;

dam: *In sempiternum væ homini illi, qui ad mensam Domini indignè accedit, ille enim in exemplum Judæ Filium hominis tradit.* *Ven. Beda hic.*

Iraſcimur Joabo, dum in memoriam nobis revocatur, quàm falsò ac ſubdolò corde hic perfidus ſicarius cum innocente Amaſa egerit, dum eum blandè apprehenſum, ſuóque pectori adſtrictum, & quaſi amicum optimum oſculò honoratum, interim gladiò in cor ejus adactò interémit, omniáque ejus inteſtina in terram effudit: *Porrò Amaſa non obſervavit gladium, quem habebat Joab, qui percuſſit eum in latere.* Et quid aliud facit indignè communicans, ſive Sacerdos ille ſit, ſive laicus, quàm ut pariter CORJESU de novo, proditoriò modò occidat, mactet, & perdat? An non hoc grande nefas eſt morte æternâ piandum? *Dic*, ait S. Hieronymus, *quisquis fueris, qui Sacramenta ſumis, qualiter cum eis labiis Filium Dei oſcularis, quibus oſculatus es labia meretricis? O Juda! Filium hominis tradis!* *2. Reg. 20. 10.* *S. Hier. in quadam epiſtolâ ad Sacer.*

6. Cæterùm ſuccenſemus Pilato, quandò in mentem nobis venit, quòd abominandus hic deicida, ſententiam mortis in Chriſtum Dei Filium fulminaturus, priùs ſacrilegas manus ſuas coràm omni populò abluerit, per quam actionem & ritum cor ſuum omninò voluit probare innocuum: *Acceptâ aquâ lavit manus coràm populo, dicens: innocens ego ſum à ſanguine juſti hujus: vos videritis.* O impiiſſimum ſycophantam! *Matth. 27. 24.*

O Miniſtri & Myſtæ ſummi Dei! qui *offertis ſuper altare Domini panem pollutum*, ad vos pariter hic pertinet ſermo meus. Dicite, ſi in mortali conſtituti, nec ſatis contriti, aut per ſeriam pœnitentiam cum DEO reconciliati, ad Sancta Sanctorum & ad hoc auguſtiſſimum, nimisque tremendum Altaris Sacramentum præſumitis accedere, An non cum impio Pilatò noxias manus veſtras coràm cuncto populò Chriſtianò lavatis, & interim de novo Chriſtum, immaculatum illum Agnum ad mortem crucis condemnatis? *Et quidem Judæi*, ait Madridius, *ſi Regem gloriæ cognoviſſent, nunquam utique crucifixiſſent. Tu verò quoties indignè ſumis hoc ſalutare Sacramentum, quantùm in te eſt, & ſciens, & volens totiès Chriſtum cruci affigis.* Ah abſit à vobis! abſit, obſecro, cordis iſta perverſitas: priùs con- *Malach. 1. 7.* *Madrid. de Ven. Sacram.*

tingat mille subire neces, quàm ità reum fieri SS. Corporis & Sanguinis Domini.

7. Olim in Lege Veteri severissimè cautum ac præceptum erat, ut, qui de carne pacificorum, aut de adipe illius, qui DEO in incensum offerri debebat, aliquid comedisset, non solùm indignationem Summi Numinis, sed & temporalem mortem incurreret; *Si quis adipem, qui offerri debet in incensum Domini, comederit, peribit de populo suo.* O Bone DEUS! quantò magis ille Christianus omni supplicio dignus erit, qui in graviori noxâ, quam ex verecundia inani in sacro tribunali abscondit, sciens, & advertens de Pacifica Hostiâ Sacratissimæ Carnis, ac Sanguinis Unigeniti Filij Dei, & Mariæ Virginis participat? An non hoc est SS. COR JESU projicere canibus, & gemmam pretiosissimam porcis? *Cogita*, subintrat hîc iterùm Divus Chrysostomus: *Quantùm adversus proditorem indigneris, & contrà eos, qui illum crucifixerunt; itaque considera, ne tu quoque sis reus Corporis & Sanguinis Christi: illi Sanctissimum Corpus occiderunt, tu autem pollutâ suscipis animâ post tot beneficia?*

Levit. 7. 25.

S. Chrys. hom. 83. in Matt.

8. De Josepho ab Arimathæa nobilissimo illo Decurione, viro justo ac pio, qui nunquam consenserat consilio, & actibus Judæorum, recensent Sacri Scriptores, quòd cordatè & sine ulla formidine in die parasceves ad Pilatum Romanum Judicem fuerit ingressus, à quo Corpus JESU in cruce mortui instanter expetiit: *Audacter introivit ad Pilatum, & petiit Corpus JESU: Pilatus autem mirabatur, si jam objisset: & accersito centurione interrogavit eum, si jam mortuus esset, & cùm cognovisset à centurione, donavit Corpus Joseph.* Quid agis mi Joseph, vir clarissime? summo hîc odio & certæ vitæ periculo apud perfidam gentem tuam te expones? Edic nobis, in quem finem exangue, & inanime Corpus Christi à Pilato tanto cordis ardore, & zelo postulâsti? Respondent nonnulli Sacri Interpretes, ideò Josephum Corpus JESU tanto desiderio expetiisse, ne hoc SANCTUM à Sacrilegis Judæis in turpem cloacam, aut in fœtidum sterquilinium (prout cæteris duorum latronum cadaveribus accidit) denuò indignissimè projiceretur. Hinc posthabito omni vitæ, aut famæ perdendæ periculo, solicitè curavit, ut idem Sacratissimum Corpus Domini honestæ sepulturæ mandaretur. Et

Marc. 15. 43.

Italus quidam recentior in medit. de pass. Dom.

quid

quid, inquit S. Bernardus, ille Christianus aliud agit, qui mortiferi sceleris sibi conscius ad SS. CORJESU accedit: An non *præstantissimum sæculi pretium in conscientia suæ fœtidum sterquilinium projicit?* O væ homini illi, meliùs enim esset, si natus nunquàm fuisset. *S. Bern. decl. de bonis defer.*

9. Recordor hîc illius impudentis convivæ, qui olim sine veste nuptiali, solùm suis consuetis centonibus contectus ad regias illas nuptias, quas æternus Pater Filio suo paraverat, penetrare, & inter cæteros ornatissimos convivas Regiæ mensæ assidére non erubuit, quem ubi Rex conspexit, absque mora eum tortoribus tradidit cruciandum: *Tunc dixit Rex ministris: ligatis manibus & pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores.* Et quid, obsecro mi Domine, hic miser peccavit? An quia non habuit vestem nuptialem? Sed pauper erat, & indigus, & tu æquè pauperem, quàm divitem respicis, quia apud te non est respectus personarum? Advertite; per carentiam hujus vestis nuptialis defectus debitæ dispositionis denotatur. Non erat ergò hic impudentissimus homuncio dignus, ut de hac Regia & Eucharistica Mensa participaret, quia peccator erat, pluribúsque pravis habitibus deditus. Proindè optimè in hanc rem Magnus ille Augustinus: *Ecce*, inquit, *qualem sententiam merebitur audisse, qui ad convivium nuptiale, id est, ad altare Domini aut ebriosus, aut in corde suo odium retinens, præsumit accedere?* Addo ego: & qui in amore sensuali, & impudicitiis vivens, aut injustè acquisita non restituens, aut blasphemiis, perjuriis, & detractionibus deditus (cùm ejusmodi peccatores non facilè ad cor redire soleant) non vereatur ad Divinissimum CORJESU accedere? Heu! quàm formidabilem sententiam isti indigni non merebuntur? *Matth. 22. 13.* *S. Aug. ser. 1. de dedic. Eccles.*

10. De Christo denique habemus, quòd post mensam mox ad cœlum gloriosus migraverit: *Et convescens præcepit eis &c.* Econtra Rex Balthasar, & dives epulo cum hoc convivâ Evangelico rectà post mensam ad infernum descenderunt. Hæc est facies illorum, qui dignè, aut indignè communicant. Cave, quisquis es, si imparato corde aliquandò ad hanc tremendam, & Eucharisticam Mensam accessisti, ne similiter illud audire debeas: *Amice, quomodò huc intrâsti?* crimen enim hoc summæ læsæ Maiestatis est, nec *Act. 1. 4. Dan 5. 30 Luc. 16. 22.*

nec majori injuriâ SS. COR JESU poteris afficere, quàm si pu-
Rom. 2.5. rissimum hoc COR cum impurissimo corde tuo conjungis; *quæ enim conventio Christi ad Belial?*

Quid igitur consilij in re tanti momenti? Audi, quid Petrus fecerit, de hoc refert Evangelium, quòd pòst glorioſam Christi resurrectionem ad mare Tiberiadis cum sociis suis se contulerit, ut ibidem copioſam piscium multitudinem concluderet. Et ecce, cùm per totam noctem nihil prehendiſſet, manè factò, ſtetit JEſus in littore, quem omnium primus Joannes agnovit, dicens Petro in au-
Joan. 21. 7. rem: *Dominus eſt.* Quod cùm audiſſet Petrus, ſine mora *tunicâ ſuccinxit ſe (erat enim nudus) & miſit ſe in mare.* Quid agis mi Petre? an non veſtes te magis in natando impedient? & quid tunica in aquis? nunquid ſic meliùs per mare ad Christum poteris venire? Non, inquit Petrus, non, non; neutiquam enim decet, ut ſic nudus coràm tanto cæli & terræ Domino compaream. Reſpectus, reſpectus hìc habendus eſt &c. Audis hoc Sacerdos tepide, qui nec calidus, nec frigidus es? Audis & tu laice? antequàm ad SS. COR Euchariſticum accedendum eſt, oportet priùs tunicam, veſtémque nuptialem, hoc eſt,
Levit. 11. 45. primam innocentiam induere: *Sancti eſtote, quia ego Sanctus ſum, ne polluatis animas veſtras.*

Vidit aliquando Zacharias Propheta Jeſum Sacerdotem ſtantem coràm Angelo Domini. hoc bene. ſed quale monſtrum ſtipa-
Zach. 3.1. bat latus ejus, & quidem dextrum? *Et Satan ſtabat à dextris ejus*, inquit Propheta. hoc malum omen. peſſimum verò, quod
v. 3. ſequitur. *Et Jeſus erat indutus veſtibus ſordidis.* Has non potuit tolerare cœleſtis Genius. hinc cum indignatione circumſtantibus dixit: *Auferte veſtimenta ſordida ab eo.* qualia autem hæc
v. 4. veſtimenta fuerint, indicant verba protinùs ſubjecta: *Ecce abſtuli à te iniquitatem tuam.* Sacerdos Chriſtianus ad aram faciens ſtat & ipſe ſine dubio coràm Angelo Domini: imò non uno tantùm, ut ſcribit, & vidit S. Chryſoſtomus, ſed coràm multitudine Angelorum, cum ſumma reverentiâ altare ambientium. Væ illi, ſi cum veſtibus ſordidis accedat, hoc eſt, conſcientiâ impurâ, graviúmque ſcelerum, quin & levium culparum maculis ſordidatâ, quæ faciunt, ut & dæmonem ſacrificaturus comitem habeat, & ſtipatorem. Abſit hoc probrum à te, Sacerdos ſancte, vel Laice. Euchariſticò Epulò ſaginande! Abſit, abſit!

CON-

CONSIDERAT. XXVIII.

J. J. J.

SS. Cor JESU Eucharistici est verus ille Cypri Botrus, in torculari Crucis in salutem omnium sitientium animarum expressus.

Botrus Cypri Dilectus meus. Cant. 1. 13.

1. NOn sine singulari mysterio SS. COR JESU à dilecta illa Sponsa suavissimo Cypri Botro assimilatum est: *Botrus Cypri Dilectus meus*; sicut enim Botrus Cypri cæteras terrarum uvas & dulcedine & magnitudine longè antecellit, & dum in torculari exprimitur, mirum quendam odorem, quasi flos odoratissimus per aëra spargere solet; *Cant. 1. 13.*

solet; sic SS. COR JESU in torculari Crucis expressum, tanquàm Botrus Cypri suavissimus, & odoratissimus per universum terrarum orbem odoris sui suavitatem, & passionis dulcedinem longè latéque diffudit, & etiamnùm in SS. Eucharistia, (quod prorsus idem Sacrificium cum Cruce est) per omnem Ecclesiá in cunctas fidelium animas benignissimè diffundit. Prœlum, seu torculat, in quo hic Botrus mysticus (SS. COR JESU) ad supremam usque sanguinis stillam pro salute mundi expressus est, juxtà mentem SS. Patrum Crux Dominica éxtitit, de qua Isaias in persona Christi Crucifixi ait: *Torcular calcavi solus, & de gentibus non est vir mecum.* quam cruentissimam vindemiam, ac pressuram cùm Angeli pacis attoniti spectássent, præ compassione in has voces soluti sunt: *Quis est iste, qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra? Et quarè rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari?*

Cornel. à Lap. in Isaiam hic.

Isa. 63. 3.

O Sionidæ! O Animæ Christianæ! invito vos omnes hodiè ad hanc cruentam, & nullis unquam sæculis auditam vindemiam. heu! quis hanc considerans pressuram non contremiscat? quis non animitus huic SS. CORDI condoleat? cui sub prœlo gementi pro Lemmate affigo:

Premitur, ut exprimat.

2. Ita est: *Premitur*, heu! nostris gravissimis peccatis, quæ quasi onus grave super hoc SS. COR JESU gravata sunt, *ut exprimat* suavissimum illud Manna, ac dulcissimum falernum, quod nunc quotidiè in SS. Eucharistiæ Sacramento suis fidelibus propinat. O immensus Amor! O inæstimabilis dignatio charitatis!

Et hoc est, quod Ven. P. Hieronymus Petruccius è Societate Jesu de hoc Sanctissimo, ac Divinissimo CORDE JESU Romæ in sacro Palatio coram Urbano VIII. Pontifice Maximo, & in præsentia Purpuratorum Patrum in publica oratione ingenti zelo prædicavit, dum præsentem Pontificem, antequam Jubilæum universo orbi aperiret, hisce verbis allocutus est: *Mucro ille diræ lanceæ Pontificalem mutatus in clavem, ad apertum vitæ ostium* (SS. COR JESU CRUCIFIXI) *nos invitat, & ideò miles ille*

Lyr. de imit. Jes. pat. fol. 276.

ille latus aperuit, ut tu largâ, potentique manu, superfusis in subjectos populos indulgentiæ divinæ donis, exulanti mortalitati cœlum aperires. Vide hîc, obsecro, Anima Christiana! & perpende, quàm infinita, quàm immensa, quàm inenarrabilia bona ex hoc CORDE JESU (mysticô Cypri Botrô, in torculari Crucis presso) profluxerint, à quo omnis potestas Clavium Ecclesiæ, indulgentiæ omnes, & tota remissio peccatorum suam trahunt vim, & originem: *Et sine sanguinis effusione non fit remissio.* Et licèt Christus Dominus hoc SS. CORDIS Vulnus primùm post mortem acceperit, illud tamen à prima conceptionis horâ prævidit, liberè acceptavit, & pro peccatis omnium æterno suo Patri in litrum Redemptionis nostræ obtulit. O animæ peccatrices! annuntio vobis gaudium magnum, adhuc vestræ superest spes salutis; ite, ite animô contrito, & humiliato ad SS. COR JESU Eucharistici & Crucifixi, *& si fuerint peccata vestra sicut coccinum, quasi nix dealbabuntur, & si fuerint rubra, quasi vermiculus, velut lana munda erunt.*

Hebr. 9. 22.

Isa. 1. 18.

3. Recordor hîc illius prægrandis, & suavissimi Botri, quem quondam duo Viri Israëlitæ, cùm Chanaan terram illam desiderabilem, à fructu frumenti, vini, & olei ubertim à Deo stabilitam, explorarent, in abitu cum racemo abscidérunt, & ex vecte suspensum ad castra, tunc in solitudine Arabiæ locata, deportârunt: *Pergentésque usque ad torrentem botri, abscidérunt palmitem cum uva suâ, quem portavérunt in vecte duo viri.* Celeberrima est hæc figura, multisque referta mysteriis.

Num. 13. 24.

Per Botrum illum suavissimum ex terra promissâ, hoc est, ex purissimo CORDE B. Virginis progerminantem, haud immeritò SS. ac divinissimum COR JESU intelliges, per vectem autem, in quo Botrus ille pependit, Crucem Dominicam, & per racemum, quem simul cum Botro abscidérunt, racemum spinarum SS. COR JESU cingentium accipies. Per duos autem viros hunc Botrum portantes, duo testamenta, vel populus Judaicus & Christianus intelligitur, ubi Judæi quidem in fide in Christum Messiam præibant, sed in Crucifixum credere noluerunt; Christiani verò Botrum illum Mysticum secuti, salutem & vitam obtinuerunt. ubi in expositione hujus elegantis figuræ subintrat S. Augustinus: *Laboremus ergò, ne à cervicibus nostris tam sanctam sarcinam deponamus.*

S. Aug. serm. 100. de temp.

Quin imò laboremus, ut hanc sacram sarcinam (SS. COR JESU) in ipso corde nostro portemus, ut sic COR JESU & cor nostrum unum cor fiat, juxtà exemplar S. Catharinæ Senensis, quæ cor suum in apertum Christi latus intrare, atque ibidem cum SS. COR DE JESU in unum conflari vidit. O quàm felix es, Anima Christiana! si in SS. Eucharistia, quam percipis, cor tuum cum SS. CORDE JESU in unum coalescat!

Nadas. an. cœl. die 30. April.

4. O quàm felix fuit Pincerna ille Regius cum Josepho quondam in Ægypto incarceratus, dum in somno divinitùs immissò vitem quandam fertilissimam vidit, de qua maturas uvas collegit, & in calicem Regis expressit: *Videbam coràm me vitem, in quâ erant tres propagines, crescere paulatim in gemmas, & post flores uvas maturescere, calicémque Pharaonis in manu meâ: Tuli ergò uvas, & expressi in calicem, quem tenebam, & tradidi poculum Pharaoni.* Placétne videre, Anima Christiana! hanc figuram ad amussim expletam? Converte oculos tum corporis, tum mentis ad SS. COR JESU suprà Tabernaculum Sanctissimi ac Divinissimi Sacramenti publicæ devotioni expositum. En, hîc habes vitem, tres propagines & uvam! Vitis Crux est, dum quasi vitis in medio CORDIS JESU plantata fructificat suavitatem odoris. Tres propagines ejus sunt cruenti illi, & rigidi spinarum racemi, quibus afflictissimum COR JESU per omnem vitam perfodiebatur. Uva, quæ ex hac vite pendet, SS. COR JESU est. O uva suavissima! quid dulcius hac uvâ Eucharisticâ? Per gemmas autem & flores indè progerminantes, non incongruè divini illius cruoris & aquæ stillas, ab imo CORDE JESU profluentes, intelliges. O pretiosæ gemmæ! quæ pretium solverunt totius sæculi! quòd denique Pincerna hanc uvam in calicem expresserit, & poculum Regi suo in mensa tradiderit, quid aliud præsignavit, quàm idem SS. COR JESU, in Mensâ Eucharisticâ nobis in cibum & potum præbendum? Botrus enim non tantùm ad edendum, sed etiam ad bibendum accommodatus est, & sicùt vinum, quod est sanguis terræ, lætificat cor hominis, eúmque inebriat, ac confortat: sic Caro & Sanguis SS. CORDIS JESU totam Ecclesiam, & cor fidelium mirè exhilarat, confortat, & Divinò Amore ebrios facit.

Gen. 40. 9.

His

His consideratis non miror ampliùs, quòd Pincerna ille regius in pristinum dignitatis gradum restitutus, atque in Regis gratiam receptus sit. *Et restituet te in gradum pristinum, dabisque ei calicem juxtà officium tuum.* quia totam suam spem & vitæ fiduciam, licèt in umbra tantùm in hoc mystico Botrô, Crucifixo & Eucharistico JESU, videtur collocâsse. O animæ amantes venite & vos ad Divinas has Epulas! Venite ad SS. COR JESU Eucharistici. En Sapientia hîc ædificavit sibi domum, posuit mensam, miscuit vinum: Venite, venite &c. *Gen. 40. 13.*

5. Et hoc est, quod in Spiritu Propheticô quondam prævidit Jacob Patriarcha, qui moriturus omnes filios suos convocavit, quibus non paternam duntaxàt, ac supremam benedictionem suam impertiit, sed & singulis præsentibus, ac eorum posteris, quæ bona aut mala illis essent eventura, annuntiavit. Cùm igitur ad Judam deveniisset, illi non tam adventum, quàm etiam Regnum Christi, quod in cruce erat erigendum, sub symbolo uvæ seu botri declaravit, atque jam tunc clarissimis verbis ad SS. COR JESU Redemptoris nostri allusit. Audiamus illius verba: *Non auferetur, inquit, sceptrum de Juda, & dux de femore ejus, donec veniat, qui mittendus est, & ipse erit expectatio gentium,* ubi mox ad passionem Christi transit: *Ligans ad vineam pullum suum, & ad vitem, ô fili mi, asinam suam: lavabit in vino stolam suam, & in sanguine uvæ pallium suum.* Et quid hoc est, dices, nondùm capio hujus vaticinij mysterium? Audi, rem paucis dilucidabo: *Gen. 49. 10.*

Ex hoc vaticinio comprimis Judæi clarissimè convincuntur, quòd Messias jam pridem in mundum venerit, ísque non alius, quàm Christus Dominus fuerit, qui tempore Herodis à Virgine natus, ubi sceptrum de Juda defecit, & regale eorum imperium expiravit. Convincuntur similiter & de Christi passione ac morte crucis, quam hîc Jacob moriturus filijs suis non obscurè sub typo sanguinis uvæ adumbravit: *ligans*, inquit, *ad vineam pullum suum, & ad vitem asinam suam.* Per quam vineam Patres Ecclesiam intelligunt, ad quam Christus pullum suum, id est, populum gentium, qui jugum legis nondum tulerat, per passionem suam alligavit; per vitem verò SS. Crucem subaudiunt, ad quam Christus asinam, hoc est, populum Judæorum jugo legis assuetum

& attritum adstrinxit, quas duas gentes exindè in unam conjunxit & adunavit Ecclesiam.

Et sequitur: *Lavabit in vino stolam suam, & in sanguine uvæ pallium suum.* Per hanc stolam Tertullianus, S. Ambrosius, & communiter alij carnem Christi innocentissimam, & candidissimam accipiunt, in vino sanguinis sui, in vite crucis effusi, rubricatam & lavatam: per pallium verò in sanguine uvæ dealbatum & lotum rursùs Ecclesia adumbrata est, per uvam SS. COR JESU; ità Divus Ambrosius. *Et bene*, inquit, *uvam dixit, quia sicut uva pependit in ligno. Ipse est vitis, ipse est uva; vitis ligno adhærens; uva, quia lanceâ militis apertum latus* (hoc est, SS. COR JESU) *emisit aquam, & sanguinem, aqua ad lavacrum, sanguis ad pretium: aqua nos abluit, sanguis nos redemit.* O Sacratissimum COR JESU quid ulteriùs dicam de te?

S. Ambr. ex Tertull. lib. de Bened. Patriarch. c. 4.

6. Occurrit hîc mihi, & quidem ad propositum meum, quod in libro Machabæorum refertur, ubi gravissimùm bellum inter fortissimos Machabæos, & Regem Antiochum Eupatorem exortum fuit, in quo duo suprà triginta robustissimi Elephantûm applicabantur, quorum quilibet turrim ligneam cum 32. armatis militibùs in dorso portabat. Verùm quia elephantes ex sua natura mites sunt, atque misericordes, nec facilè irasci solent, nisi viso sanguine ad iracundiam & vindictam proritentur, idcircò milites, ut ad generosum certamen dicti elephantes accenderentur, in conspectu illorum uvas, ac moros expressérunt, quo viso botri sanguine, læti elephantes, atque feroces ad fundendum hostium sanguinem inter arma & enses, inter tela & hastas decurrebant: *Et elephantis ostendérunt sanguinem uvæ, & mori, ad acuendos eos in prælium.* unde Lemma: *Acrior in prælia: Vel: Sanguis robur adauget.*

1. Mach. 6. 34.

O animæ Christi sanguine redemptæ! Desideratísne similem expressum intuéri botrum, ad cujus conspectum velùt generosi elephantes ad pugnam spiritualem contrà omnes animæ vestræ hostes proritemini? Ecce SS. COR JESU suprà Tabernaculum Altissimi Numinis hîc ad venerationem, & sequelam vestram expositum, & quid amabò aliud denotat hoc Divinissimum COR JESU, nisi ut ex conspectu illius ad patia audenda generosè accendamini:

mini: *Si enim*, ait Cornelius à Lapide, *sanguis uvæ accendit elephantem, ut memor beneficij, & curationis per illum ab hero acceptæ, pro eo depugnet, & in gladios, hastásque proruat: quid nos facere oportet intuentes Christum, qui pro nobis omnem suum sanguinem, vitámque in cruce profudit?* Hinc juxtà mentem S. Chrysostomi ab illa Mensâ Eucharisticâ non aliter, quàm *leones ignem spirantes recedamus, facti diabolo terribiles, & caput nostrum* (addo & ego SS. COR JESU) *mente revolventes, & charitatem, quam erga nos ostendit &c.* *Cornel. à Lap. hic.* *S. Chrys. hom. 61. ad pop. Antioch.*

7. Ad Sponsam venio, quam Sponsus sanguinum aliquando peramicè ad cellam suam vinariam invitavit: *Introduxit me in cellam vinariam: ordinavit in me charitatem.* Quænam, obsecro, ô Sponsa, hæc tua cella vinaria fuit, in qua tam generosò falernò potata es? Sunt, qui per hanc cellam vinariam Mysterium Incarnationis Divini Verbi intelligunt, ità Theodoretus &c. Sunt, qui per eandem cellam vinariam congregationem primorum fidelium in monte Sion subaudiunt, cui plenitudo Spiritûs Sancti in die Pentecostes de cœlo data est; hinc Apostoli quasi divinò musto ebrij tantoporè magnalia Dei tunc cæperunt eructare. Ità S. Bernardus. Sunt insuper, qui per dictam cellam vinariam altare accipiunt, in quo Sacerdotes Dei consecrant, hauriunt, & vinum Eucharisticum, hoc est, Carnem & Sanguinem Christi distribuunt. Ità Nyssenus. *Cant. 2. 4.* *Theod. hic.* *S. Bern. ser. 49. & ser. 3. Pentec.* *Nyssen. hom. 4.*

Verùm cum bona pace, & summâ veneratione dictorum Patrum optimâ suffultus ratione, audeo dicere, quòd per hanc cellam vinariam clarissimè præfiguratum fuerit SS. COR JESU & Eucharistici & Crucifixi, sub cujus umbrâ tunc Sponsa sedebat, & fructus crucis degustabat, cùm ferreâ Longini clave hæc mystica cella vinaria in latere Christi aperta fuit, & rubrum, ac candidum vinum, hoc est, sanguis & aqua, velut novus vitæ fons de hoc saucio CORDE JESU abundè profluxit, memorata Sponsa ad hanc divinam cellam & suavissimum Divinitatis vinum exindè delibandum admissa est, ubi Sponsus sinceram in ea ordinavit charitatem. Hinc Guarricus Abbas: *Ideo*, inquit, *latus suum pius & misericors aperuit, ut cruor te vulneris vivificet, calor corporis refocillet, Spiritus CORDIS quasi patenti & libero meatu aspiret.* *Guarricus serm. 4. in Ram. palm.*

8. O quot piæ animæ ab hac divina cella vinaria SS. CORDIS JESU omnem suam & temporalem, & æternam hausêre salutem? Sanctum Edmundum Archiepiscopum Cantuariensem perpendite, qui, postquàm supremum vitæ suæ diem, & ultimum jam agonem adesse cognovit, Crucifixi JESU pientissimi Redemptoris sui effigiem fortiter apprehendit, quam ori, & pectori suo devotissimè appressit, & cùm Sacratissimum COR JESU, in quo unicè postulabat animam suam efflare, devotissimô osculô veneraretur cum Sponsa ingeminans: *Osculetur me osculô oris sui*, subitò cœlesti solamine plenus, & insolitô gaudiò superfusus, exclamare cœpit: *Amodò haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris*: quibûs dictis inter brachia Crucifixi sui Amoris placidè animam suam in SS. COR JESU efflavit. O beatam, ô felicem sortem, sic aliquando posse obire mortem!

Ex fasc. Myrrh. P. Vinc. Caraffæ. S. I. Gen.

Cant. 1. 1.

Isa. 12. 3.

Recentius illud est, quod Paulus Barry de pio quodam Sacerdote, qui annô à Christo natô 1636. Romæ vivere desiit, commemorat. Hic qualis, ac quantus fuerit SS. CORDIS JESU amator, & cultor, satis luculenter demonstrant, quæ post beatum ejus obitum acciderunt; cùm enim illius exanime corpus amicorum jussu, & operâ chirurgorum, & anatomicorum inciderétur, ut exemptis intestinis illud balsamo condiretur, perlustratis sedulò membris omnibûs, cor nullum reperérunt. Tandem cùm adstantium quidam oculos ad vicinam Crucifixi JESU imaginem conjiceret, ad pedes illius Cor hujus defuncti Sacerdotis, quasi rosam purpuream jacére advertit. Accurrunt omnes in domo ad tam insolitum prodigium: *Miraculum, miraculum!* exclamantes. Quo prodigiô sine dubio DEUS magnam hujus Servi sui sanctitatem, & amorem, quô erga SS. COR Crucifixi Filij sui in vita ferebatur, declarare voluit, ut, qui in vita cum CORDE JESU unum cor habuit, neque post mortem ab illius amore separaretur. Audi pro fine S. Bernardum: *Ideò*, inquit, *Sanctissimi CORDIS intima furoris lancea perforavit, & vulneratum est latus tuum, ut nobis pateat introitus: vulneratum est COR tuum, ut in illo & in te ab exterioribus perturbationibûs liberati, habitare possimus: vulneratum est, ut per vulnus visibile vulnus invisibile videamus.* O charæ animæ! Venite, venite ad hanc cellam vinariam, gustate & videte &c.

Paul. Barry to. 1. anni Sacri c. 8.

S. Bern. tract. de pass. c. 3.

P. I. c. 1744. 9: 9:

CON-

CONSIDERATIO XXIX.

SS. Cor JESU Eucharistici & Patientis est verus Thesaurus absconditus omnium gratiarum, & benedictionum.

Ubi enim est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum. Matth. 6. 21.

1. NOn equidem mirôr, quòd aurum per jocum poëticum *pallidum* dicatur, dum in continuo angore versari, sibíq; semper timere debet, ne modò ab hoc, modò ab alio patiatur insidias. Vidimus hactenus per experientiâ in moderno bellô, quomodò aurum nec in ipsis terræ visceribus reconditum à rapacibus milvis satis tutum fuerit. O auri sacra

Matth. 6. 19. fames, quid non mortalia cogis pectora? *Nolite*, inquit Veritas, *thesaurizare vobis thesauros in terra, ubi erugo & tinea corrumpit, & ubi fures effodiunt, & furantur.* Ergò si verè divites esse cupitis, veras divitias amate, ac pretiosissimum animarum thesaurum quærite, qui non alius est, quàm Sanctissimum, ac divinissimum COR JESU, quod est ille thesaurus Evangelicus, in mystico agrô Corporis Christi Eucharistici & Crucifixi absconditus, ex quo tanquàm ex divite venâ optimum aurum omnium spiritualium bonorum, gratiarum, ac benedictionum eruere possumus. Et si verum illud est, prout verissimum est, quòd inveniens amicum fidelem thesaurum sibi effodiat: ità Ecclesiasticus:

Matth. 13. 44. Eccli. 6. 14. *Amicus fidelis protectio fortis, qui autem invenit illum, invenit thesaurum.* Et quis, obsecro, fidelior Amicus nobis esse potest, quàm JESUS Eucharisticus & Crucifixus, ubi totum SS. COR suum nobis præbet in pignus æternæ gloriæ, omnésque potentiæ suæ thesauros in animæ nostræ commodum explicat?

Matth. 6. 21. Luc. 16. 10. 2. Et pergit Veritas: *Ubi enim est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum.* Sic gulosus cor suum in ventre & in epulis habet, ibi quoque est thesaurus ejus: divitem Epulonem consule, qui *epulabatur quotidiè splendidè.* Sic immundus & lascivus cor suum in obscœnis & spurcissimis carnis voluptatibus ponit, & illic quoque est thesaurus ejus: Holofernem militiæ Ducem interroga, cujus cor & oculos rapuerunt sandalia Judithæ. Sic avarus cor suum inter pecunias, prædia, ac bona temporalia recondit, ubi pariter est thesaurus ejus: Achab Regem Israël considera, dum ob negatam vineam Naboth virum innocuum lapidibus obrui jussit. Notum est orbi, quod diviti illi usurario in Italia accidit, cui S. Antonius Paduanus ab amicis ejus rogatus, concionem funebrem fecit, in qua præfixum nostrum thema applicavit: *Ubi enim est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum:* &, si vultis amici, subjungebat hic Divus Thaumaturgus, habere hujus Evangelicæ Veritatis clarissimam experientiam? ite ad thesaurum ejus, & inter medias pecunias reperietis cor ejus adhuc calidum: quod ità in veritate accidit.

Judith. 16. 11. 3. Reg. 21. 13.

Cornel. in Matth. 6. 21.

Ecce, ibi magis est cor tuum, ubi amat, quàm ubi animat. si ergò cor tuum magis amat immunda, vana, terrena, ac transitoria, signum evidentissimum est, quòd cor tuum non sit rectum

cum

cum SS. CORDE JESU, qui totum cor à te requirit. Rem per elegans Symbolum clariùs exponimus.

3. Videtur mihi hoc divinissimum COR JESU ut malum quoddam punicum, seu nobile granatum, quod non tantùm intrà se crucem includit, sed insuper rigidam coronam gestat, & si paulatim matureſcit, sponte suâ latus réserat, ubi totum thesaurum, imò & cor suum pandit, dum purpurea grana, velut totidem pretiosos rubinos nobis exhibet carpendos, sicque seipsum, ac cor suum nobis in cibum ac potum tradit, undè Lemma Italorum :

Quanto posso donar', tutto vi dono.

Vel, si magis arridet :

Vulneribus profundit opes.

O bone JESU! O Amor Eucharistice, & Crucifixe! nunquid sacratissimum COR tuum ejusmodi granato, seu malo punico assimilare possumus : *Sicut fragmen mali punici* : in quo pariter Crux medio ejus implantata, & corona spinea ac rigidissima cum laterali vulnere spectatur? *Cant. 4. 3.*

Et hoc est, quod in Epithalamio Sponsus ait : *Sub arbore, malo, suscitavi te*, non designans, qualis speciatim hæc malus fuerit : per quam tamen Lyranus & alij ex voce Hebræâ malum granatam intelligunt, cujus fructus Crucifixi & Eucharistici Amoris sunt Symbola, dum expressè Crucem, Coronam spineam, ac Vulnus laterale, seu SS. GORDIS JESU ad vivum præsefe-runt, & hominem non tam cibare, quàm & potare assolent. Hinc ipse Christus dilecto servo suo Beato Joanni à DEO, hospitalitatis Fratrum misericordiæ Fundatori, simile pulcherrimum & apertum malogranatum seu punicum porrexit, in cujus viscéribus Crux spectabilis erat, dicens : *Granada sarà la tua Croce.* *Cant. 8. 5.*

4. De Tiberio Imperatore Christianô, Virô magnæ Religionis ac in pauperes liberalissimô referunt Authores, quòd, cùm ærarium suum in publicos, ac præsertim in egenorum, usus ferè penitùs exhausisset, deambulans posthæc in palatio suô, crucem *Manſi in fest. Inv. S. Crucis diſc. 6.*

quandam in lapide pavimenti efformatam adverterit. Hæret attonitus ad hoc salutis signum pientissimus Imperator. Et nunquid, *Domine*, inquit, *Cruce tuâ frontem nostram munimus & pectora? Et ecce crucem sub pedibus conculcamus?* Igitur mox lapidem istum tolli, & in alium decentiorem locum transferri jubet. Et ecce rem admiratione dignam! mox illo lapide submotô, alium similem lapidem cruce signatum offendit, quo iterùm in honestiorem locum transportatô, tertium similem lapidem cruce insignitum reperit, sub quo ingentem, ac pretiosissimum thesaurum latentem invenit, quo effossô pius Imperator non suæ duntaxàt, sed & subditorum necessitati, ac temporum calamitati abundè providit. En sub Cruce quantus lateat thesaurus?

Gaudete, Animæ Christianæ, desertæ, ac pauperes! iterùm dico, gaudete, modestia vestra nota sit omnibus hominibus, scio, & video, in quantam egestatem per iniquam fortunam hôc æruminosô belli tempore redacti sitis; sed vos, O charæ animæ! ne cedite malis, ecce Crucem in SS. CORDE JESU, veluti in lapide illo angulari plantatam, & quid aliud hæc Crux Dominica denotat, quàm intùs latere immensum thesaurum omnium bonorum, gratiarum, ac benedictionum? hîc quærite, hîc fodite, hîc eruite, & invenietis præsentissimum calamitati vestræ remedium: *Qui me habet*, dicebat quondam potentissimus ille, ac ditissimus Rex Galliæ Henricus VII. *nullius eget.* O quantò veriùs de SS. CORDE JESU hoc dicitur: *Qui me habet, nullius eget?*

Hunc thesaurum absconditum impij Judæi per varia quæsierunt instrumenta. in hunc finem Christi JESU fodérunt manus, & pedes durissimis, ac ferreis clavis, & non invenérunt: dilacerârunt insuper innocentissimum Corpus JESU in flagellatione usque ad costas, & dinumeraverunt in crucifixione omnia ossa ejus, & illum non invenérunt. Applicârunt quoque pungentissimas spinas, quibus sacrum ejus caput feriebant, crucem, quâ innocuum onerabant &c. sed neque hîc reconditum thesaurum poterant investigáre. Et ecce! tandem post mortem JESU accurrit crudelis quidam miles, lanceam vibrat, & SS. COR JESU réserat; O Bone Deus! hîc inventus est thesaurus totius universi, ex quo Ecclesia Triumphans, Militans, & Purgans abundantissimè ditata est:

Dan. Audite Danielem Mallonium: *Occultum thesaurum*, inquit, *in mer-*

in morte nondum invenit impius persecutor, accurrit ergò miles, lanceâ latus ejus aperuit, & continuò exivit sanguis, & aqua. Egreditur thesaurus absconditus, panditur cœleste arcarium, funditur sanguis, consecratur Ecclesia &c. O infinitus, ô immensus thesaurus! *Mallon. de S. Sindon, c. 20.*

5. Et hoc est, quod S. Joannes insinuavit. Cùm impij, ac scelerati Christicidæ tot ac tanta in morte Crucifixi JESU portenta vidissent, ob pudorem tanti sceleris commoti statuérunt, crucifixorum corpora adhuc ante solis occasum de infami ligno deponere, in hunc finem novam militum catervam ex urbe in montem Golgotheum amandârunt, ut fractis crucifixorum cruribus eorum cadavera ad radicem Calvarij sepelirent. Et primi quidem & alterius latronis fregerunt crura, ad JESUM autem cùm veniissent, eúmque jam mortuum observâssent, non ampliùs illius crura fregerunt, *sed unus militum lanceâ latus ejus aperuit.* *Joan. 19. 34.*

Observa hîc prudens Lector singularia Evangelistæ verba, non dixit: Transfodit, transfixit, transverberavit, trajecit, transpunxit latus ejus, sed *aperuit.* Ad quid, obsecro, *aperuit?* Janua, fenestra, arca, porta, ostium, & similia aperiuntur, non autem cor hominis crudeli lanceâ aperitur, quod prorsùs insolitum est, sed transfigitur. Cur ergò dicit Evangelista, *aperuit?*

Rationem assignat S. Chrysostomus, quia summus thesaurus noster, & pretium totius sæculi *SS.* ac diviniſſimum COR JESU adhuc in latere velùt in arca quadam reconditum erat, in hunc finem miles applicat lanceam tanquam clavem, arcam divinam reserat, & thesaurum totius mundi, & Sanctorum omnium feliciter, licèt semicæcus, pandit: *Lanceâ*, ait citatus S. Chrysostomus, *tanquàm clave in arcam injectâ, dedisti pretium ex paterno thesauro.* O immensum pretium! O thesaurum pretiosum, cujus una stilla salvum facere totum mundum potest ab omni scelere! *S. Chrys. in Ps. 14.*

6. Ad petram Mosaicam venio. Laborabat quondam populus in deserto grâviſſimâ aquarum penuriâ, & erant putei, & fontes in Cades penitùs exiccati, idcircò non leve murmur & contradictio contrà Moysen exorta est, neć multùm abfuit, quin tota populi multitudo in seditionem versa fuisset. In hoc periculoso

tumultu Moyses ad Oraculum Divinum se confert : *Domine* DEUS, inquit, *audi clamorem hujus populi, & aperi eis thesaurum tuum, fontem aquæ vivæ.* Quid expectatis ? mox universa populi multitudo, jubente DEO, ad prægrandem quandam petram, præ cæteris in deserto eminentem, congregatur, quam cùm Moyses binâ vice & per modum crucis virgâ suâ percussisset, mox *egressæ sunt aquæ largissimæ, ità ut populus biberet, & jumenta &c.* Unum est, quod in celeberrima figurâ hac in admirationem me rapit, quòd Moyses vivas has aquas ex petra promanantes thesaurum Dei appellaverit : *Aperi eis thesaurum tuum, fontem aquæ vivæ.* Cur quæso profluentes aquas thesaurum DEI hic Propheta vocavit ?

Num. 20. 6.

Observa : per hanc petram Christus JESUS, & hic Crucifixus intelligitur : *Petra autem erat Christus* ; per thesaurum verò in hac mysticâ petrâ latentem meritò SS. COR JESU subaudimus, quod miles virgâ lanceæ percutiens, simul & thesaurum omnium sæculorum aperuit, ex quo continuò exivit sanguis & aqua, iste qui redimat, hæc quæ diluat : *Dei thesaurum*, ait B. Petrus Damianus, *aquam illam procul dubio nominavit, quæ è latere JESU lanceâ transfixo cum sanguine continuò exivit, junxitque se manuum ac pedum perforatorum fontibus.* O immensus, ô inexhaustus thesaurus SS. COR JESU, ex quo juxtà S. Augustinum *Sacramenta Ecclesiæ manârunt, sine quibus ad veram vitam non intratur.*

1. Cor. 10. 5.

B. Dam. tract. de exalt. S. Crucis.

S. Aug. serm. 120. in Joan.

Ex hoc ergò perforato SS. CORDE JESU prodiit imprimis Baptismus, per quem nata est Ecclesia ; prodiit Confirmatio, per quam in fide confortata est ; prodiit SS. Eucharistia, per quam nutrita & educata est ; prodiit pœnitentia, per quam ab infirmitate animæ sanata est ; prodiit extrema unctio, per quam contrà hostes infernales in supremo agone defensa est ; prodiit Ordo, per quem hactenùs gubernata est ; prodiit denique Matrimonium, per quod in toto terrarum orbe propagata est. O anima Christiana ! vide & considera, quàm immensi gratiarum thesauri ex SS. CORDE JESU sint orti !

7. De Virga Corylacea, quæ naturaliter ad fontes subterraneos & ad metalla se inclinare dicitur, ac latentes sub humo prodere thesauros, multi multa enarrant. Scinditur hæc virga bifur-

bifurcata de corylo, quæ suprà aliquam venam fontanam, aut metallicam crevit, in duos bacillos, quæ deindè utrique manui imponitur, ità ut digiti nec nimis leviter, nec nimis fortiter compressi cœlum spectent. Sic Metallici per montes, & rupes alpium discurrentes, reconditas metallorum venas, ac latebras, latentésque sub terra thesauros, aut etiam fontes non infeliciter indagant, quos tunc invenisse se credunt, cùm virga versati, & versùs terram inclinari incipit, hanc autem inclinationem Metallici linguâ vernaculâ *percussionem* appellant, & dum inclinatur, dicunt eam *percutere*, vel non *percutere*.

Hunc virgarum usum superioribus annis experta est cum gravissima jactura nostra Germania, dum Sueci milites, ac Livones per ejusmodi virgas divinatorias in occupatis à se civitatibus, pagis, templis & ædibus magnam opum vim corrasérunt, dum videlicet, ubi levis suspicio latentis thesauri aderat, ejusmodi virgas applicârunt, quarum beneficio sæpiùs aureos, argenteósque calices, aç pretiosam supellectilem, sub terra, aut intra privatos parietes, absconditam, in lucem, & in apricum produxérunt; undè versus ille promanavit: *Suecus, Lycum penetrans, magnam pervertit opum vim.*

Aliam hîc tibi, ô anima Christiana, monstro virgam, illâ Corylaceâ, quam metallici usurpant, longè feliciorem; virga hæc bifurcata, & in duos bacillos divisa CRUX est, stans in SS. CORDE JESU, hîc indesinenter *percutit*, & quid indicat? Quære, & indaga, & invenies thesaurum omnium pretiosissimum, per quem omnia tua debita, imò & totius mundi poteris exsolvere. O quàm benè de hoc SS. CORDE JESU illud Jeremiæ applicari potest: *Aperuit Dominus thesaurum suum!* *Jerem 50. 25.*

8. O amabilissimum ac Divinissimum COR JESU! tu es illa gemma, & margarita pretiosa, pro qua Evangelicus Negotiator omnia dedit, & comparavit eam: *Simile est regnum cœlorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas, inventâ autem unâ pretiosâ margaritâ, abiit, & vendidit omnia, quæ habuit, & emit eam.* *Matth. 13. 46.* O pretiosa: ô inæstimabilis margarita, omnibus mundi divitiis, ac Regum opibus longè, & infinitè præstantior! Ah miseri! ad quid ità temporalibus bonis, & fugaci-

gacibus inhiamus divitiis ? Nunquid etiamnùm verum est, quod
Ps. 48. 11. Psaltes Regius detantat : *Et relinquent alienis divitias suas : & sepulchra eorum domus eorum in aternum ?* Ergò potiùs quæramus unum Bonum, quod est omne Bonum, hoc est, SS. COR JESU. O quàm dives est illa anima, quæ hunc Divinum
S. Bern. tract. de passione Dom. c. 3. Thesaurum possidet ! Audi Doctorem Mellifluum : *Quia semel*, inquit, *venimus ad COR dulcissimum JESU ; & bonum est nos hic esse, nec sinamus nos facilè ab eo avelli. O quàm bonum & quàm jucundum habitare in CORDE hoc ? Bonus thesaurus, bona margarita COR tuum, Bone JESU, quam fossò agrò tui Corporis invenimus.*

Eja Animæ Christianæ, relinquamus huic mundo divitias ; relinquamus & Cleopatræ Reginæ suas Margaritas, quarum una, quam in aceto liquefecit, & in amorem Antonij potandò hausit, plùs quàm centum millibus aureorum constitit. Sufficiat nobis una Margarita Sanctissimum COR JESU, de quo pro coronide
S. Franc. Sales. tract. div. amor. l. 6. c. 6. S. Franciscus Salesius : *COR Salvatoris*, inquit, *verus orientalis unio ; unicè unicus & pretij inæstimabilis, jactum in mare incomparabilium amaritudinum, diebus ejus passionis seipsum in seipso liquefecit, & resolvit in dolorem, vi & vehementiâ angustiarum mortalium undique prementium.* O SS. COR JESU ! quis te non amet ? Et tu, O Anima ! si SS. COR JESU est thesaurus tuus, ergò & ibidem sit COR tuum :
Rom. 13. 3. *non in comessationibus & ebrietatibus, non in cubilibus, & impudicitijs, non in contentione, & æmulatione &c.* ubi quondàm cor suum fuisse S. Augustinus lamentatur : non in magnis, & mirabilibus super se, nec in venenato calice meretricis Babylonicæ, aut opulentis aurifodinis Reginæ Ægyptiacæ : sed in d.vite
Ps. 39. 5. Sinu CORDIS Dominici. *Beatus vir, cujus est Nomen* (& COR) *Domini spes ejus, & non respexit in vanitates & insanias falsas.*
Ps. 4. 3. *O filij hominum, usquequò gravi corde ? ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium ?* quærite veritatem, verùmque Thesaurum in CORDE JESU : *qui me invenerit*, inquit ipsum, *inveniet vitam, & hauriet*
Prov. 8. 35. *salutem à Domino.*

CON-

CONSIDERAT. XXX.

Ad SS Cor JEsu Eucharistici & Patientis, tanquam ad ideam propositam omnis nostra actio, & intentio dirigatur.

Porrò unum est necessarium. Luc. 10. 42.

1. REferunt de Jonatha Regum fasti, eum tam peritum extitisse sagittarium, ut sagitta ab illo directa nunquam incassum vibraretur, quin validis lacertis agitata hostium corda, imò & scuta eorum perfoderet, thoraces penetraret, & adipem cum sanguine, ac intima viscera scrutaretur. unde de hac sagitta Jonathæ David amicus ejus intimus, cùm immaturam hujus inclyti Herois mortem amaris deplorâsset

2. Reg. 1. 22. lacrymis, cantare consuevit : *A sanguine interfectorum, ab adipe fortium sagitta Jonathæ nunquam rediit retrorsum.*

Anima Christiana! si cor tuum arcus est, amor sagitta sit; necesse enim est, ut amor cordis in aliquod objectum feratur, dum aut mundum, aut carnem, aut dœmonem, vel Christum debet diligere. Sed quid, obsecro, tibi prodest amor ille insanus sine JESU! Cur non hoc Sacratissimum COR pientissimi Redemptoris tui in signum, & metam tibi proponis, ad quod omnis amor, & affectus tuus tanquam ad finem ultimum feratur?

Imitare generosos Lacedæmones, qui quondam parvulis suis panem aut alias cupedias in sublimi pyramide, aut in summis arborum ramis, vel in ipso domus tecto solebant collocare, quibus unà simul arcum & sagittam in manus porrigebant, ut, si vellent panem, & similes cupedias, sagittam illuc mitterent, & dejicerent, alioquin famem ut canes passuros. Ex quo factum est, ut Lacedæmones ab ejusmodi sagittarum exercitio ex omnibus populis in optimos evaderent sagittarios.

En, pie Lector! proponitur & tibi hic in Ecclesia SS. COR JESU, ut Panis vivus & Eucharisticus, quo pariter sagittas amoris tui dirigas, omnesque cogitationes, verba, & opera, velut ad finem tuum, & ad propositam ideam disponas, nec amplius ab hac sagittatione desistas, donec cum illo genio, qui tibi in Symbolo & schemate exhibetur, hoc SS. COR JESU, velut supremum tuum scopum contingas, unde Lemma:

Donec attingam.

Luc. 10. 42. Cornel. à Lap. hic Cass. coll. 1. c 8. S. Greg. l. 1. in 1. Reg. c. 4. 2. Et hoc est, quod Veritas insinuavit, dum Marthæ ob nimias temporales curas perturbatæ, & in varias partes distractæ, hoc unicum remedium suggessit: *Porrò unum est necessarium.* Et quodnam illud unum est, O mi JESU?

Hoc unum, respondet Cornelius, est unicus Dei ac æternæ salutis cognitio. Hoc unum, ait Cassianus, est unicus Dei intuitus & contemplatio. Hoc unum, inquit S. Gregorius Magnus, est ultimus finis, & summum hominis bonum, ad quod cor nostrum est dirigendum. Hoc unum, subintrat Mellifluus, est

ipse

ipse DEUS: *Vides*, inquit, *miser homo, quia totum est vanitas, totum stultitia, quidquid facis in hoc mundo, præter id solum, quod in DEUM, & propter DEUM, & ad honorem DEI facis?* Audi & Epictetum: *Oportet*, inquit, *ut omnia principia, quasi verso orbe, redeant ad unum principium, omnia pulchra ad unum pulchrum, omnia divina ad unum Deum, omnia una ad unum Ter Unum.* Ergo pariter oportet, ut omnia hominum prædestinatorum corda redeant ad suum principium & finem, hoc est, ad Sanctissimum ac divinissimum COR JESU, quod primum esse debet in intentione, & ultimum in executione. *S. Bern. serm. de hum. mis.* *Epictetus ad Arrianum.*

Hoc ergo est illud unum necessarium, ut per hoc Sanctissimum COR JESU quæramus ipsum DEUM, & unicum illius in omnibus sanctissimum beneplacitum. Sic, O Christiane! quietè, ac suaviter tuas perages functiones, & facilè cæteras à te rescindes superfluas curas. Assuesce igitur imposterùm in eâdem intentione DEO T. O. M. tuas offerre actiones, quemadmodùm hoc amabilissimum COR JESU in his terris cum hominibus conversatum similes actiones DEO Patri suo Omnipotenti præsentavit. Proindè dic antè orationem, imò antè quamlibet actionem: *Domine, in unione illius divinæ intentionis, quâ Sanctissimum COR JESU in terris tibi laudes persolvit, ita quoque, O mi DEUS! tibi hanc vel illam actionem persolvam.*

3. Talis cordis tui intentio similis est illi virgulæ fumi, ex aromatibus myrrhæ, & thuris, & universi pulveris pigmentarij paratæ, quæ ob miram fragrantiam usque in cœlum super omnes Angelorum choros ad ipsum SS. COR JESU ascendit, & ibidem terminatur. *Cant. 3. 6.*

Talis intentio similis est aureæ illi virgulæ Mydæ, quæ omnes actiones tuas etiam indifferentes, quæ ex se non essent meritoriæ, in optimum aurum solet commutare.

Talis intentio similis est oculo puro & simplici, semper ad Sanctissimum COR IESU directo. unde David dicere solebat: *Oculi mei semper ad Dominum.* & mox addit hujus suæ intentionis sinceræ effectum: *Quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.* *Ps. 24. 15.*

Exod. 4. 2. Talis intentio similis est Virgæ Mosaicæ, quæ, cùm in terram projecta fuit, sine mora *versa est in colubrum*; sed cum à Moyse elevata est, rediit in florentem virgam ac tantorum operum mirabilium operatricem, cujus ope mare rubrum divisit, & populum electum Dei in Palæstinam felicissimè traduxit.

Talis denique intentio similis est numero primo, seu I. scribantur, oooooooooo, & dic, quid faciant? Repónes: *Nihil*, quia omnia vana, nulla sunt. Verùm adde his nullis unicum & primum numerum, seu cifram I. & ecce! mox numerum habebis longè maximum: Unde Lemma Bovij: *Additô minimô, maximum*: 1 oouoooooooo. Ecce! talis rerum facies est cum tua cordis intentione! Omnia in mundo ex se nihil sunt: *Ad nihilum*, ait Psaltes Regius, *redactus sum, & nescivi*; Et in alio loco: *Ad nihilum dedúces omnes gentes.* Et rursùs: *Substantia mea tanquàm nihilum antè te.* Audi & Doctorem Gentium: *Verumtamen existimo, omnia detrimenta esse, propter eminentem scientiam JESU Christi Domini mei, propter quem omnia detrimentum feci, & arbitror ut stercora, ut Christum lucrifaciam, & inveniar in illo*; hoc est, in Sanctissimo CORDE JESU, in quo omnes suos fideles unà secum animitùs optat inhabitare: *Testis enim mihi est Deus, quomodo cupiam omnes vos in visceribus JESU CHRISTI.* Et hoc solum aliquid est, ex quo punctô unica tua salus dependet, tendere ad Sanctissimum COR JESU. O quàm benè igitur memoratus Psaltes de ejusmodi cordibus pronuntiavit: *Lætetur cor quærentium Dominum.* Et econtrà væ illis, quorum cor à sanctissimo CORDE JESU divisum est, de quibus Sapiens: *In cordis egestate morientur.*

Ps. 72. 22. Ps. 58. 9. Ps. 38. 6. Philip. 3. 8. Philip. 1. 8. Ps. 104. 3. Prov. 10. 21.

4. Causam non immeritò inquirunt Sacri Doctores, quarè in Veteri Lege asinus ab omni Sacrificio fuerit rejectus: *Primogenitum asini mutabis ove: quòd si non redemeris, interficies?* Cur, obsecro, Deus hoc animal indignum censuit, ut sibi immolaretur? Et quid peccavit asinus? Nunquid dignus æstimatus est, qui Christi recèns natì præsepio adstaret? Et nunquid obsequium illi suum exhibuit, cùm à facie, & gladiô Herodis fugeret in Ægyptum? Nónne ipse orbis Salvator Christus

Exod. 13. 13.

ut

ut Rex Sionis asinô vectus, Jerosolymam ingressus est ? His tamen non obstantibus repudiatur à Sacrificio asinus, & econtrà bos admittitur, imoverò jubetur à DEO in gratum sibi & acceptabile Sacrificium litari ? *Levit. c. 2.*

Adverte pro solutione argumenti Isaiæ vaticinium : *Cognovit*, inquit, *bos possessorem suum, & asinus præsepe Domini sui.* Nota : *Cognovit* bos possessorem suum, Dominum ac Deum suum, fixè nimirum eum in præsepio intuendô, illi se inclinandô, halitu calefaciendô, & fænô tegendô : *Cognovit* & innocentissimum COR JESU Creatoris sui pro suo brutali modô ut beneficentissimum, undè se ei perlibenter in Sacrificium, & holocaustum submisit. Econtrà asinus, stupidum animal solùm *cognovit præsepe Domini sui*, tantùm pabuli, & cómmodi sui curam gerens ; ideò meritò à sacrificio rejectus est. Audi in hanc rem Sanctum Basilium : *Bos*, ait, *Dominum suum novit, nec præter illum aliud quidquam spectat : asinus verò non Domini, sed præsepis, sed pabuli, & commodi sui rationem habet &c.* O mortales omnes ! vel ab ipso bove stante ad Domini præsepe discite, ad quid in hac vitâ quàm maximè debeatis mentis oculos dirigere, ut nimirum Dominum, ac DEUM nostrum, & quem misit Filium suum JESUM Christum agnoscatis, honoretis, eique servientes, tandem salvi fiatis. Hîc, inquam, rerum cardo volvitur, ut præter SS. COR JESU nil aliud quidquam spectetis, sed omnia ad hunc supremum finem referatis : *Cor humanum*, ait S. Bernardus, *ad hoc factum est, ut videat suum Creatorem.* Et Divus Basilius : *Omnis actio*, inquit, *sermóque Servatoris nostri JESU Christi, pietatis ac virtutis norma quædam nobis est. Nec ob aliam causam homo ad imaginem Dei altissimi factus est, quàm ut aliquid gesturus in eum tanquàm archetypum, exemplárque aspiciens, modum, viámque virtutis imitari conaretur.* *Isa. 1. 3.* *S. Basil. citatus à Didacô Niss. dom. 4. quadr. §. 3.* *S. Bern. serm. 16.* *S. Basil. serm. quomodo Deus orandus.*

5. Occurrit hîc mihi ad propositum pulcherrima illa quæstio, quam quondam Psaltes Jessæus mundo proposuit, in quonam tandem centrô vera hominis felicitas, ac beatitudo consisteret ?

Arbitrabantur aliqui, veram hominis beatitudinem, dum hac mortali aurâ vescitur, in illo consistere, si cum Amano ad summos exaltaretur honores, & suprema conscenderet dignitatum culmina? Sed vulgi hæc sententia est, non penetrantis, quòd omnis honos mundanus gravem quoque pòst se trahat servitutem. Blandum quidem nomen est honos, ait Divus Paulinus, sed, si res meliùs perpendatur, misera profectò servitus est. *Cogitet*, inquit Philo, *qui honorem affectat, tempestatem se affectare.* O quot ex summis honoribus in hanc tempestatem delapsi sunt, qui, si in humili statu, suâ sorte contenti vixissent, sine dubio in æternum salvati fuissent! Hinc meritò David DEO gratias agit, non quia ab illo ad regiam dignitatem, summósque honores exaltatus, sed quia ab illo humiliatus fuit: *Bonum mihi Domine, quia humiliâsti me.*

Philo lib. de Joseph.

Ps. 118. 71.

Alij censebant, summam hominis felicitatem in hac terra obtineri, si genio indulgeret, & fœdis corporis voluptatibus innataret. Sed pestilens hic avernus est, Holofernem, Balthasarem, divitem epulonem, & alios de grege Epicuri porcos consule, qui in hoc nomine *felicitas* statim in prima syllaba *fel* invenerunt. Vide, ubi voluptuosa sit illa Jezabel, quæ nutriebatur in croceis, oculos, & faciem pingens stybio, & ceruscâ ornans caput suum, & sequitur: *Non invenerunt, nisi calvariam, & pedes, & summas manus &c.*

4. Reg. 9. 35.

Erant, qui hominis felicitatem in terrenis istis bonis, magnis divitiis, & prædiis terræ collocabant; si nimirum *promptuaria eorum essent plena, eructantia ex hoc in illud: si oves eorum fœtosæ, abundantes in egressibus suis: Si boves eorum crassa, & nulla ruina maceriæ in vineis &c.* Hunc, inquit David, dicebat mundus beatum: *Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt.* Sed ego longè aliter respondeo, subintrat citatus Vates Regius: *Beatus populus, cujus Dominus DEUS ejus*; in hoc enim unicò posita est vera, solida, ac tota hominis felicitas, DEUM ac SS. COR JESU pro fine & scopo suarum actionum præfigere: *Mihi autem DEO adhærere, bonum est, & ponere in Domino Deo spem meam.*

Ps. 143. 15.

Ps. 72. 28.

6. Vis anima Christiana, ut per exempla tibi adhuc planiorem viam ad hoc SS. COR JESU demonstrem? De B. Jacobo Mevanensi ex ordine S. Dominici, insigni SS. CORDIS JESU amatore, & cultore, recensetur Bzovius, quomodo coram imagine Crucifixi Redemptoris sui aliquando Deum enixius precatus sit, ut ab illo in numerum prædestinatorum, & electorum reciperetur. Et ecce! cùm ita in terram prostratus ferventes ad Deum preces fundit, audit ab ore Crucifixi JESU hanc vivam, omníque consolatione plenissimam vocem: *Sanguis*, inquit, *sit tibi in signum.* Ubi mox (ô rem stupendam) ad hanc Christi vocem copiosus fons de latere, & CORDE JESU prosiliit, qui non tantùm hujus Servi DEI faciem, sed & vestes rubentibus guttis abundè conspersit; cúmque Sacrosanctus Cruor in labia quoque ejus defluret, tantâ dulcedine cor ejus perfusum est, ut ab eo tempore nil aliud optârit, quàm citò ab hoc mortali corpore dissolvi, & in æternum esse cum Christo. *Esol. an 1301. numero.*

Nec absimile illud est, de quo refert Cæsarius, & ex eo Quaresmius de quodam Juvene Religioso, qui quotidiè totam Christi passionem legendo, & meditando percurrebat; cùm hic aliquando scire vehementer discuperet, an SS. CORDI JESU grata hæc esset sua devotio, JESUM in altari quasi Crucifixum præsentem advertit, qui pissima brachia sua de cruce revellens, hunc dilectum servum suum mirâ suavitate amplexatus est, & *tanquam*, prout loquitur Quaresmius, *præcordialem sibi in signum mutuæ familiaritatis eum ad Pectus suum attrahendo strinxit.* O quantâ cum animi dulcedine hujus devotissimi Juvenis! Certè ex illa horâ nil ampliùs cogitabat, quàm SS. COR JESU, pro quo millies sanguinem optabat profundere. Similem gratiam habuit Religiosissimus quidam Pater è Societate JESU, de quo refert Le Blanc, quòd Christus Dominus visibiliter in cor ejus ingressus sit, ac miro Divini Amoris ardore illud succenderit. Idipsum Beatæ Angelæ contigit, quæ etiam extra SS. Synaxin Christum cordi suo illabentem sensit. Vide ex his anima Christiana, quanti meriti sit, amare & colere SS. COR JESU, illúdque sibi pro meta & scopo suæ devotionis proponere. Et tu quid agis? *Quares. To. 5. cap. 8. exemp. 4.* *Le Blan. in Ps. 117. vers. 20. f. 1503.*

7. Ex

7. Ex his forma tibi argumentum, quanta debeat esse felicitas illius cordis humani, si cum SS. & amabilissimo CORDE JESU prorsus ad DEUM Patrem eundem finem habeat, & quasi unum cor cum illo Divinissimo CORDE efficiatur? O summa beatitudo! Et nunquid quotidiè videmus, quomodò omnes creaturæ tendant ad suum finem, ad quem à DEO creatæ & ordinatæ sunt? *Creavit* DEUS luminare, majus, ut præesset diei, & divideret annum ac tempora &c. Et ecce hoc facit. *Creavit* DEUS luminare minus, ut præesset nocti, & hoc facit. *Creavit* DEUS stellas, & posuit eas in firmamento, ut lucerent super terram, & hoc faciunt. *Creavit* DEUS terram, ut germinaret herbam virentem, & hoc facit. *Creavit* DEUS cæteras creaturas, hanc ad illum, alteram ad alium finem, & ecce! *obediunt ei.* Vide, quàm citò lapis ad suum centrum tendat! Vide, quomodò jumenta ad laborem suum exeant, & revertantur. Vide & considera, quomodò omnia faciant verbum ejus, & ordinatione illius perseveret dies, & quomodò omnia serviant ei. Et tu solus, ô homo inanis & vanus, qui ad imaginem Dei creatus es, cujus cor sigillatim finxit DEUS ad normam & ideam Unigeniti sui, cujus finis tandem est ipse DEUS, & tu, inquam, solus homo DEO tuo non inservias? non quæras? non ames? non obedias? ubi ergò est cor tuum, si illud non referas ad SS. COR JESU? nunquid ipse *Possessor est cordis?* Nauta in mari antè omnia sibi portum statuit, ac figit, quò securè cursum suum cum navi dirigat. si ergò hic mundus mare magnum, ac spatiosum est, cur miseri non pro portu nobis præfigimus SS. ac Divinissimum COR JESU, ne æternum patiamur naufragium?

• *Gen. 1. 16.*

• *Matth. 8. 27.*

Prov. 15. 32.

1744.

CONSIDERAT. XXXI.

SS. Cor JESU hortum sibi eligit, in quo in oratione ad DEum effunditur, & ob peccata nostra usque ad mortem tristatur.

Egressus est cum Discipulis suis trans torrentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introivit. Joann. 18. 1.

1. IN hortum te invito, Anima Christiana! Non in illum hortum, ubi diabolus habitum serpentis indutus, cor primi hominis seduxit, ac per unicum heu! nimiùm fatalem pomi morsum in summam

animi corporisque pernitiem totam mortalium progeniem præcipitavit: *Tulit ergò Dominus Deus hominem, & posuit eum in paradiso voluptatis.* Cui horto pro Lemmate inscribimus: *Infaustis infaustus.* Gen. 2. 15.

Neque in illum hortum te invito, in quo formosa illa, sed incauta Bethsabea, Uriæ Hethæi viri fortissimi conjux se quondam lavare consueverat; ubi vagos Regis Solymæi oculos, imò & cor ejus, qui tamen vir priùs erat secundùm Cor Dei, miserè abstulit: *Vidit mulierem se lavantem ex adverso super solarium suum.* Unde Lemma: *Ut vidit, periit.* 2. Reg. 11. 2.

Nec in illum hortum te voco, in quo cor duorum pessimorum Senum in concupiscentia honestissimæ illius Susannæ turpissimè exarsit: *Et videbant eam Senes quotidie ingredientem, & deambulantem, & exarserunt in concupiscentia ejus:* quibus duobus aridis titionibus, igne lascivo adhuc turpiter fumantibus, pro Lemmate feres: *Etiam exarido?* Dan. 13. 8.

Nec denique in illum feracissimum hortum te invito, propter quem innocens Naboth ab impio Rege Achab tam crudeliter & injustè lapidibus obrutus est: *Da mihi vineam tuam, ut faciam mihi hortum olerum:* Cui fœcundissimo horto hanc Epigraphen inscribes: *Nocet esse feracem.* 3. Reg. 21. 2.

Sed in illum hortum te invito, ad quem salutis tuæ Author & Sanguinum Sponsus jam olim te invitavit: *Veni in hortum meum Soror mea Sponsa, messui myrrham meam cum aromatibus meis.* Et qualis iste hortus omnibus patens, nullaque hominum conditionem excludens? cui pro Lemmate illud affigimus, quod olim eminentissimus S. R. E. Cardinalis Camertes, ut liberalem ac benevolum animum suum erga omnes monstraret, suo exultissimo horto inscribi voluit: Cant. 5. 1.

Præbet, non prohibet.

2. Videsis, Anima Christiana! hortum hîc habes patentem, sacratissimum ac divinissimum COR JESU, in cujus medio arbor vitæ, id est, Crux plantata cernitur, de qua S. Mater Ecclesia cantat: *Hæc est arbor dignissima, in paradisi medio situata, in qua salutis author propriâ morte mortem omnium* Brev. R. 3. Maij.

superavit. Loco myrrhæ, & aromatum, florum, ac fructuum reliqua circumstant passionis instrumenta; sepis vicem corona spinea adimplet, & in medio hujus saluberrimi horti fons salit in vitam æternam. O fortunatissimum hortum!

De horto Burghesiano norunt illi, qui Romæ fuerunt, quem nobilissimum hortum, omnes exteros tum ob amœnissimæ viridariæ, tum ob elegantissimas florum gemmas, tum ob diversos salientes lucidissimorum fontium meatus in summam admirationem rapientem, Scipio Cardinalis Burghesius, Pauli V. Nepos, magnis impensis erexit: in cujus foribus, ut demonstraret orbi, quòd non suo, sed aliorum commodo hunc cultissimum hortum extruxerit, hæc verba inscribi voluit: *Ito, quò voles, carpito, quæ voles.*

O Anima Christiana! Veni nunc unà mecum in hortum Gethsemani, quod idem est, ac *vallis pinguedinis*, & carpito ibidem, quæ voles, de fructibus, & floribus amarissimæ passionis Christi JESU, dulcissimi Sponsi tui. En tibi patet liberrimus ingressus: *Præbet, non prohibet.*

3. Sed dic, obsecro, O mi JESU! cur SS. CORDI tuo placuit in horto illo adeò tædere, pavere, & in manus tradi nocentium, eandémque acerbissimam passionem in horto finire? *Egressus est trans torrentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introivit:* Et post consummatam passionem subjungit idem Evangelista: *Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus, & in horto monumentum novum, ibi posuerunt JESUM.* Quid hoc est, O mi JESU! quare passionem cruentam in horto exordiris, & eandem in horto terminas?

Joan. 18. 1.

Jo. 19 41.

De Bajazete Turcarum Imperatore referunt, quòd hortum sibi construxerit, in quo diversas arbusculas ipse propriis manibus animi gratiâ plantavit, quarum curam pretiosus hic hortulanus in seipsum susceperit. Accidit, ut plantæ istæ primos progerminarent fructus, inter illas & arbor erat conspicua, odoratis referta pomis, de qua Imperator legem sanxit, ne quis mortalium sub pœnâ capitis ex hac malo fructum decerperet. Transiit fortè Ephebus quidam nobilis, & specie pomorum illectus, unum de ramusculo decerpsit, ac comedit. Advertit Bajazetes post meridiem in horto deambulans, unũ deesse pomum, & mox omnes Ephebos in quæstionem vocat; cúmq; nullus furtum fateretur, eorum ventres cultrò dissecari jussit, ubi

Manicor de filio prodigo & alij.

fortè accidit, ut in primi Ephebi stomachô, de quo maxima erat suspicio, reliquiæ hujus infelicis comesti pomi invenirentur. En quantum malum ex uno malo.

Altiùs nunc erige oculos, Anima Christiana! hortúmque illum voluptatis considera, in quo Deus unicam sibi arborem scientiæ boni & mali reservavit, ne ex illius fructu protoparentes nostri sub comminatione mortis fructum comederent: sed quia miseri, callidi serpentis astu, & dulcedine fructûs ineseati, legem Dei prævaricati sunt, ideò gratiâ divinâ excidentes; cum posteris omnibus mortem animæ & corporis incurrerunt. Nemo hîc aut Angelorum, aut hominum tantis malis opem ferre poterat. Et ecce mitissimum ac planè misericordissimum Dominum! ille ipse, qui quondam in paradisi hortô ad auram pôst meridiem deambulabat, ut tanquàm districtus judex sententiam in protoplastos ferret, nunc eorum medicus & advocatus factus est; & ut culpam, pœnámque æternam ab illis commeritam expiaret, ipse in assumpta carne passibili in hortum Gethsemani se contulit, ut reperiret, quod in horto amissum est, pomum: *Veniat Dilectus meus in hortum suum, & comedat fructum pomorum suorum.* O pomum infaustum! de quo *filiorum dentes adhuc obstupescunt.* O pomum non aureum, sed ferreum, quia sæcula ferrea in mundum intulit: pomum putridum, quia ex eo tota natura nostra corrupta & putrefacta est: Undè Lemma: *A malo omne malum.*

Venit igitur JESUS in hortum, *ut comederet fructum pomorum suorum*, tristitiam scilicet, dolorem, sanguineum sudorem, flagra, spinas, crucem, ipsámque mortem: *Venit in hortum*, ait S. Cyrillus, *ut, ubi hominum ruina cœperat, ibi ejusdem reparatio exordium sumeret.* Venit in hortum, ut, ubi Adam Deo bellum indixerat, ibi Adam secundus rursùs pacem Deum inter & hominem repararet. Venit in hortum, ut, ubi primus homo per inobedientiam Deum offenderat, Christus Patri obediens fieret usque ad mortem. Venit in hortum, ut, ubi malus Angelus sub specie colubri Evam seduxit, in altero bonus Angelus Christo appareret, eúmq; ad imminentem luctam confortaret. Venit in hortũ, ut, ubi protoparentes nostri manus ad vetitum fructum extenderant, Christus in oratione manus in cœlum ad Patrem & ad oblatam Crucem porrigeret. Venit in hortum, ut, ubi Adam sub medio paradisi

Gen. 3. 8.

Cant. 5. 1.

Jerem. 31. 29.

S. Cyrill. Alex. lib. 1. in Joan. c. 31.

rādisi ligno se absconderat, alter palam & voluntariè pro salute hominum se in manus offerret inimicorum. Venit denique in hortum, in quo passionem suam & inchoaret, & finiret, *ut undè mors oriebatur, indè vita resurgeret.* Ecce mirabilem Divinissimi CORDIS JESU dispositionem: *ad pristinum enim*, ait S. Cyrillus, *omnia recurrere oportebat.* Et hæc sunt ô mi JESU! *illa poma nova & vetera*, quæ tibi Sponsa tua, ah ingrata anima, servavit in hoc fatali olivarum hortô degustanda: *Vetera poma*, inquam, quæ Patres nostri tibi reliquerunt peccata in hoc horto expianda, & *nova* sunt eheu! nostra delicta, quibus Sacratissimum COR tuum incessanter affligimus. O dura poma! *Cant. 7. 13.*

4. Sed progrediamur ulteriùs: *Et cœpit JESUS pavere, & tædere, & ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem.* Ità quoque contristatus est corde fortissimus Judas Machabæus, cùm in prælio advertit, vires suas tam valido hostium exercitui esse longè impares: *Et vidit Judas, quòd defluxit exercitus suus, & bellum perurgebat eum, & confractus est corde.* Ità cor Jacob vehementi terrore perculsum est, cùm intellexisset, quòd Esau quasi rabidus lupus cum quadringentis viris sibi in occursum properaret: *Timuit Jacob valdè, & perterritus divisit populum.* Ita cor Ezechiæ cœpit expavescere, cùm ab Isaia hoc fatale nuntiū audivit: *Præcipe domui tuæ, morieris enim tu &c.* Ità cor fortissimi Samsonis, cùm à Dalila importunitate nimiâ torqueretur, ut mentis suæ arcana panderet, usque ad mortem **lassatum** est: *Defecit anima ejus, & ad mortem usque lassata est.* Ità cor Davidis vehementi pavore contremuit, cùm Angelum Domini strictô gladiô super Hierosolymam vidit, sibi & populo interitum minantem, undè exclamavit: *Angustiæ me premunt &c.* Ità cor Eliæ timere & palpitare cœpit, cùm ab impia Jezabele ad necem quæreretur: hinc unicum suum refugium sub Junipero quæsivit, ubi à DEO *petivit animæ suæ, ut moreretur.* Ità cor Susannæ, cùm injustissimè ad mortem condemnaretur, ingemuit: *Angustiæ sunt mihi undiquè &c.* *Gen. 32. 7.* *4. Reg. 20. 1.* *Judic. 16. 16.* *1. Par. 21. 13.* *3. Reg. 19. 4.* *Dan. 13. 22.*

Et quid dico de amabilissimo CORDE JESU in montem olivarum se conferentis? *Cœpit contristari & mœstus esse.* Undè hæc insolita tristitia amantissimæ JESU? si bellorum Princeps trepidat, quid cæteri agent milites? si contristatur lætitia Angelorum, *Matth. 26. 37.*

& gaudium universæ terræ, quid nos miselli agemus? si solatium omnium afflictorum est sine solatio, quid agent in hoc exilio animæ afflictæ? si pavet ad mortis nuntiũ ipsa Virtus, & contremiscit Fortitudo, quid nos imbecilles agemus in agone? *si non contristabit Justum, quidquid ei acciderit*: cur ergò timet & mœrore conficitur *Dominus Justus noster?*

Prov. 12. 21.

Jer. 23 6.

5. Verùm non obstante hâc vestrâ interpellatione, afflictum, & mœrore plenum est COR JESU, & quidem usque ad mortem, hinc apud Jobùm ait: *Super hoc expavit Cor meum, & emotum est de loco suo.* Erátque tantus pavor, & mœstitia Sacratissimi CORDIS JESU in horto Olivariô morantis, quem omnium mortalium corda, si in unum conflarentur, portare non possent, sed subitò horroris, & doloris vehementiâ extinguerentur. Proindè ex hoc insolitô CORDIS JESU mœrore & cætera corporis membra in Christo cœperunt contremiscere, genua ad invicem collidi, vultus expallescere, & ipsa ossa trepidare, ità Jeremiâ attestante: *Contritum est cor meum in medio mei, contremuerunt omnia ossa mea.* Proh Deum immortalem, ad quid iste inauditus pavor in CORDE JESU? *Tristis est anima mea usque ad mortem?*

Job 37. 1.

Jer. 23. 9.

Et nunquid ô mi JESU! ô mi Redemptor! plerique Sanctorum Martyrum lætô, & intrepidô animô ad martyrium, ad agonem, ad summos cruciatus properabant? Nunquid Apostoli *ibant gaudentes â conspectu concilij, quoniam digni habiti sunt pro nomine tuô contumeliam pati?* Sic SS Marcus & Marcellianus fratres Romani, cùm maximis afficerentur tormentis, & pedibus, clavis, confixis ad stipitem alligati, telis peterentur, læti exclamârunt: *Nunquam tam jucundè epulati sumus.*

Brev. Ro. 18. Junij.

Sic S. Theodorus miles, cùm ad supplicium traheretur, & denudatis costis, ferreis ungulis toto corpore dilaceraretur, lætus inter tormenta canebat: *Benedicam Dominum in omni tempore.*

Brev. Ro. 9. Nov.

Sic S. Laurentius in ipsis mediis & exquisitissimis tormentis in igne semitostus ad impijssimum Tyrannum jucundô, & alacri animô exclamavit: *Assatum est jam, versa, & manduca.*

Brev. Ro. 10. Aug.

Sic S. Ignatius Martyr, & Ecclesiæ Antiochenæ tertius post D. Petrum Episcopus, cùm Romæ in amphitheatro ad bestias damnaretur, gaudiô, & solatiô plenus coram omni spectante populô exclamavit:

Brev. Ro. 1. Febr.

vit: *Frumentum Christi sum, dentibus bestiarum molar, ut panis mundus inveniar.*

Sic S. Barlaam Martyr Cæsareæ, cùm thus idolo in manu super ignem deberet adolere, & si vel unicâ thuris mica de manu in ignem subjectum cáderet, fidem Christi negâsse videretur, non tantùm fortissimè dextram immotam super ardentes prunas tenuit, sed & lætus illud Davidis decantavit: *Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, & digitos meos ad bellum.* *Martyr. Rom. 19. Nov. & alij. Ps. 143. 1.*

Sic Edmundus Campianus ex Societate JESU gloriosissimus fidei defensor, cùm Londini in Anglia ob fidem Orthodoxam strigoso vectus equo, de carcere ad ultimum supplicium duceretur, & ab impiâ Calvini turbâ cachinnis, sibilisque exciperetur, quòd in pileo mortis suæ sententiam hisce majoribus scriptâ characteribus: *Campianus Jesuita seditiosus*, gestaret, ipse solus in tumultu stetit immobilis, & lætus stans in patibulario ligno illud Ecclesiæ decantavit: *Hæc dies, quam fecit Dominus, exultemus, & lætemur in ea.* *Max. Sandæus in Stauroph. & alij.*

Et tu ô amantissime JESU! Rex Martyrum, & omnium desolatorum Solamen maximum, cùm nunc in horto calix passionis bibendus offertur, doles, tristaris, ac penè mœrore conficeris? *super hoc expavit cor meum, & emotum est de loco suo?* *Job. 37. 1.*

6 Respondet S. Augustinus non abs re esse, quòd *multi Martyres talia passi sunt, sed nihil sic elucet, quomodò Caput Martyrum: ibi melius intueamur, quod illi experti sunt.* Quia ergò Christus Caput erat omnium, & proprium capitis est condolere corpori, & compati infirmitati membrorum, sic Christus prævidens in hoc horto & suam amarissimam, & omnium Martyrum ac Christianorum passionem, Ecclesiæ Sponsæ suæ acerrimas persecutiones, Apostolorum dispersionem, proditionem Judæ, Templi devastationem, Patris iram, Matris compassionem, super omnia autem tot ac tanta mortalium peccata, quorum singula distinctissimè SS. COR JESU cum suo authore cognoscebat, & in se onus satisfaciendi susceperat. Insuper cùm prævideret tot millionum animarum æternam ruinam, & quòd ipsa passio, mors crucis, ac Sanguis Divinus tam copiosè effusus in tot ingratissimorum peccatorum millibus foret frustraneus &c. &c. Hæc, inquam, & similia SS. COR JESU vivaci repræsentatione præsentiens, tanto mœrore, ac insolitâ tristitiâ repleverunt, ut ipsam mortem jam antè mortem crucis in ipso horti ingressu sentiret. *S. Aug. in Ps. 63.*

Ps. 21. 15. tiret. Hinc ad Discipulos dixit: *Tristis est anima mea usque ad mortem.* & apud Psalten: *factum est COR meum tanquam cera liquescens in medio ventris mei.*

Et tu interim quid agis Cor meum? quid cogitas? fierine, potest, ut, si hoc afflictissimum COR JESU Salvatoris tui in horto illo fatali ob peccata tua agonizans consideras, non pariter illi ex toto corde, & in animo contrito condoleas? Heu! quid erit, si similis agonia Cor tuum aliquando occupabit? Tunc enimverò aliter de hac vita tua, quam modò degis, tam tepidâ, tam indevotâ, tam dissolutâ incipies sentire. Tunc tibi tuæ voluptates, ac deliciæ

Deut. 32. 33. *fel draconum*, erunt, *& venenum aspidum insanabile.* Et quid erit, si denique imminens judicium, & pœna æterna peccatis tuis debita agonizanti cordi tuo repræsentabuntur? *O si cognovisses &*

Luc. 19. 24. *tu tempus visitationis tuæ, & quidem in hac die tua, qua ad pacem tibi?*

P. Fineti de pass. c. 23. num. 11 Imitare pulcherrimum Theodori adolescentis exemplum. Hic nobilissimis parentibus in Ægypto natus, & inter mundanas delicias educatus, cùm semel in parentum aulâ simulacrum Christi ad montem Oliveti agonizantis, vidisset, mox de convivio surgens, ad illud se cubile retraxit, ubi coram hac imagine in genua provolutus, multis profusis lacrymis Deum rogavit, quatenus se veram salutis viam edoceret, se quidem omninò cum Christo paratum ad crucem constanter portandam, timere autem, ne inferiori homini, & passionibus suis succumberet. Diu inter lacrymas hæc interior cordis pugna duravit. Interim in aula quæritur Theodorus, & à Matre ibidem in terra prostratus invenitur, quæ modis, quibus potuit, cor ejus conabatur avertere, sed gratiâ divinâ, & Christi sanguinem sudantis exemplo confortatus statuit aut Deo servire, aut non ampliùs vivere. Unde seipso superior mundo, parentibus, divitiis, carnisque illecebris valedicens, sine mora in vastissimam eremum secessit, in qua multis annis Deo ex toto corde serviens, & mortificationem crucis jugiter in corpore suo portans, tandem vitam cum beatissima morte mutavit. Tantùm illi profuit, vel semel afflictissimum COR JESU in horto agonizantis, considerâsse! Et tu quid agis,

Job. 10. 20. qui hujus tristitiæ causa fuisti? cur non dicis cum Job. *Dimitte me, ut plangam paululum dolorem meum &c.*

f. I: c. 1743. g: gr. CON:

CONSIDERAT. XXXII.

SS. Cor JESU cum divina voluntate conjunctissimum unicè cæleſtis Patris ſui voluntatem in omnibus fieri deſiderat,

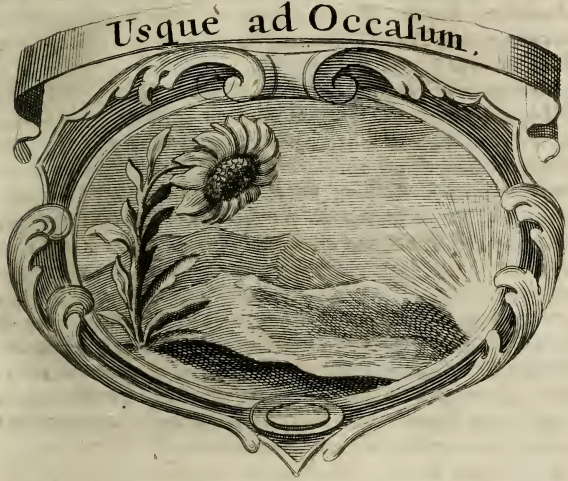

Verumtamen non ſicùt ego volo, ſed ſicùt tu. Matth. 26. 19.

Tàm cor Regis Davidis in ſummis verſaretur anguſtiis, & impius ille patricida, rebellísque filius Abſalon ubique locorum patri necem machinaretur, aliud refugium optimus Rex invenire nonpotuit, quàm ut in montem olivarum ſe conferret, ubi ſub condenſis, & virentibus olivis nocte intempeſtâ inter lacrymas redundantes cor ſuum

Psl. 54. 5. totum in Deum effudit. O quoties tunc suspirare, & in cœlum hanc ingeminare vocem auditus est: *Cor meum conturbatum est in me, & formido mortis cecidit super me! Timor & tremor venerunt super me, & contexerunt me tenebræ.*

2. Reg. 15. 30. *Porrò David*, ait Scriptura, *ascendebat clivum olivarum, scandens & flens, nudis pedibus incedens, & operto capite*: quem afflictissimum Regem inter paucos alios servos fideles comitatus est Ethai, constantem exilij socium sese illi adjungens: *Vivit Dominus*, inquit, *& vivit Dominus meus Rex, quoniam in quocumque loco fueris, Domine mi Rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus.*

En elegantem typum sacratissimi, & afflictissimi CORDIS JESU! qui cùm ab ingratissimo Iscariothe, & impijs Deicidis ad necem quæreretur, pari modo ad eundem olivarum montem cum Luc. 22. 39. Davide se conferre voluit: *Et egressus ibat secundùm consuetudinem in montem olivarum*; ubi priùs toties in oratione Dei pernoctavit: ubi duodecim Apostolos elegit; ubi descendens omnes ægros sanavit, & paulò antè civitatem Hierosolymam amaris deplorabat lacrymis, ibi & calicem passionis haurire, in cruentas peccatorum manus tradi, & divinissimum COR suum erga Deum Patrem suum effundere placuit. Imitemur nos fidelem Ethai, & comitemur JESUM per fidelem cordis nostri oblationem, ac devotam amarissimæ passionis ejus meditationem, dicamúsque Salvatori & Regi nostro: 2. Reg. 15. 21. *Vivit Dominus, & vivit Dominus meus Rex, quoniam in quocunque loco fueris, Domine mi Rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus.*

2. In hunc finem pro Symbolo nostro heliotropium seu solsequium statuimus, qui flos regius non tantùm cœlo sereno, sed etiam nubilo, ac turbido solem suum ubique sequitur; imò & de nocte, cùm sol in suo hæmisphero etiam infrà nos cursum suum accelerat, & ab Intelligentiis cœlestibus circumagitur, cor suum juxtà solis cursum intorquet, ac demùm eundem astrorum principem de purpureo thalamo suo resurgentem cum gaudio salutat. Proinde hoc Lemma tulit: *Quò se cunque movet.* Vel illud Joannis Feri: *Et abeuntem quoque.* Vel quod magis ad nostrum propositum servit illud Davidis:

Usque

Usquè ad Occasum.

Ps. 42. 2.

En perfectissimum Symbolum SS. CORDIS JESU, Patri suo cœlesti per omnia *usque ad Occasum*, hoc est, ad mortem usque Crucis obedientissimum, & ad voluntatem ejus faciendam promptissimum. Hinc non obstantibùs infinitis difficultatibùs, cùm nunc calix amarissimæ passionis ad fæces usque esset exhauriendus, cum omni tamen resignatione ad Patrem oravit: *Pater mi, si possibile est, transeat à me calix iste: Verumtamen non sicut ego volo, sed sicut tu.* Ex quo S. Chrysostomus hoc pulcherrimum eruit argumentum: *Eò, inquit, quod dixit, transeat, si possibile est, humanitatem suam ostendit; eò verò, quod, non ut ego volo, sed ut tu, sublimem admirabilis philosophiæ virtutem tradidit, cùm exemplò nos doceat, etiam naturâ abhorrente, ac renitente, Deum esse sequendum.* Attende hîc, Anima Christiana, in quo vera, ac solida oratio consistat, nimirùm in hoc, si cor tuum paratum est, ut in te per omnia impleatur divina voluntas, ac cœleste beneplacitum. Hîc totius rei cardo vertitur, ut in omnibus, & per omnia SS. Dei voluntas perficiatur. Rem per insignem figuram adhuc magis dilucidamus.

Matth. 26. 39. S. Chrys. in hunc loc.

3. Cùm David à facie iratî Saulis profugus ad saxosos montes, & speluncam Engaddi se contulisset, ut ibidem contrà hostes insequentes in obscuro antrò vitam tueretur, unà secum dulcissimam suam citharam (unicum etiam in rebus desperatissimis solatium) tulit, quam ibidem in hoc tenebroso, & saxeo carcere constitutus, inter summa vitæ pericula, cùm undique ab inimicis suis cingeretur, confidenter solebat arripere, & in ea sæpiùs de die illud divinum Canticum lætâ voce decantare: *Paratum cor meum Deus: paratum cor meum.* Quid agis, David? an non musica in luctu importuna narratio? per hanc citharam tuam adversitates, & persecutiones tuas non tolles, multò minùs iratum hostem placabis?

Ps. 56. 11.

Verumenimverò aliud hîc latet mysterium. Per hanc Davidicam citharam S. Augustinus orationem, & conformitatem cordis nostri cum Corde divino pulcherrimè interpretatur, hæc est enim suavissima illa cithara, quæ tam in prosperis, quàm in adversis

Deum semper laudat, eique gratias in omnibus agit, sèque penitùs ejus voluntati subjicit. Ità David in summis angustiis facere consuevit, lætus semper decantans: *Paratum cor meum Deus*: Paratum ad ferendam persecutionem, famem, sitim, infamiam, egestatem, morbos, ipsámque mortem. Fiat, mi Domine, in omnibus sanctissima voluntas tua. Ecce, quàm benè David in cithara suâ mysticâ, hoc est, in corde suo citharizaverit: Audi nunc memoratum S. Augustinum: *Confitere*, inquit, *Domino in cithara, sive cibi abundet aliquid, gratias age illi, qui dedit; sive tibi desit, sive fortè damnò tibi auferatur aliquid, citharizà securus: non est enim ille tibi ablatus, qui dedit. Etiam sic, inquam, citharizà securus, certus in Deo tuò, tange chordas in corde tuò, & dic tanquàm in cithara in inferiore parte benè sonante: DOMINUS DEDIT, DOMINUS ABSTULIT: SICUT DOMINO PLACUIT, ITÀ FACTUM EST: SIT NOMEN DOMINI BENEDICTUM.* O quàm benè ad modernum tempus! ubi ædes nostræ ab hoste combustæ, aut expoliatæ, pecora abacta, &c.

S. Aug. in Ps. 32.

4. Nunc à Davide ad Davidis Filium, Christum JESUM in monte olivarió ad Patrem in summo Cordis dolore & mœrore orantem transeamus. Qui, cùm jam sæpiùs ad mortem fuisset quæsitus: *Et quærebant eum Judæi interficere*, & nunc tempus passionis instaret, ubi propriâ morte mortem omnium deleret, pariter ad montes saxosos, & speluncas, non Engaddi, sed Oliveti se contulit, ubi in concavà petrà versùs cœlum apertâ SS. COR JESU, divina illa, ac luctuosa cithara, ad voluntatem Patris semper intensa & perfectissimè concordans, de novo illud Davidicum tertiâ vice decantavit: *Paratum cor meum DEUS*: Fiat voluntas tua! quasi diceret:

Joan. 5. 18.

Si vis, O Pater! ut tanquàm innocens Joseph triginta argenteis jam in mortem venditus, nunc tradar in manus peccatorum: *Extrahentes eum de cisterna vendidérunt eum Ismaëlitis viginti argenteis, qui duxérunt eum in Ægyptum:* Fiat voluntas tua.

Gen. 37. 28.

Si vis, O Pater! ut falsò osculò perfidi Iscariothis nunc prodar militibus, & velùt Amasa à Joab proditoriâ ficcâ interficiar: *Dixit itaque Joab ad Amasam: Salve, mi frater! & tenuit manu dextera mentum Amasæ, quasi óculans eum &c.* Fiat voluntas tua.

2. Reg. 20. 9.

Si vis,

℣ Si vis, O Pater! ut tanquam alter innocuus Daniel à principibus falsò accusèr, & ad lacum crudelium leonum condemner, ibidem velùt agnus immaculatus impiorum dentibûs devorandus: *Tunc respondentes dixérunt coram Rege: Daniel de filiis captivitatis Juda, non curavit de lege tua, & de edicto, quod constituisti, &c.* Dan. 6. 13. Fiat voluntas tua.

℣ Si vis ô Pater! ut velùt cæcus Samson à Philistæis illudar, & obducto super faciem velamine colpahizer, cónspuar, & vilipendar: *Quem cùm apprehendissent Philistiim, statim eruerunt oculos ejus, & duxerunt Gazam vinctum catenis, & clausum in carcere molere fecérunt:* Judic 16. 21. Fiat voluntas tua.

℣ Si vis ô Pater! ut velùt insanus, ac fanaticus albâ veste induar, & sicùt olim David in aula Achis, ùt stultus ejiciar, contemnar, & irrideat: *Ait Achis ad servos suos: Vidistis hominem insanum, quarè adduxistis eum ad me?* 1. Reg. 21. 14. Fiat voluntas tua.

℣ Si vis ô Pater! ut toto corpore flagris, catenis, & loris immaniter cædar, ùt quondam patientissimus Job à Satana ulcere pessimò erat percussus: *Percussit Job ulcere pessimo à planta pedis usque ad verticem ejus:* Job. 2. 7. Fiat voluntas tua.

℣ Si vis ô Pater! ut cruentis vepribûs cingar, & ùt victima coronata in ara crucis, ùt quondam aries Abrahami in holocaustum peccatorum tibi offerar: *Levavit Abraham oculos suos, vidítque post tergum inter vepres arietem hærentem cornibûs, quem assumens obtulit holocaustum pro filio:* Gen. 22. 13. Fiat voluntas tua.

℣ Si vis ô Pater! ut bajulans mihi crucem, exeam in eum, qui dicitur, Calvariæ locum, sicùt quondam Isaac ligna holocausti propriis humeris ad montem Moria deportavit, ibidem paternis manibûs immolandus: *Tulit quoque ligna holocausti, & imposuit super Isaac Filium suum:* Gen. 22. 6. Fiat voluntas tua.

℣ Si vis ô Pater! ut maledictum pro omnibus fiam, & ùt suspendar in cruce velùt olim serpens à Moyse in palo suffixus, ut in me aspicientes ab animæ vulneribûs sanentur, & vivant: *Fecit Moyses serpentem æneum, & posuit eum pro signo, quem cùm percussi aspicerent, sanabantur:* Num 21. 9. Fiat voluntas tua.

℣ Si vis ô Pater! ut in arbore crucis COR meum, velùt cor Absalomis in quercu pendentis, tribûs lanceis, amoris scilicèt,

2. Reg. 18. 14. doloris, & furoris transfigatur: *Tulit ergo tres lanceas in manu sua, & infixit eas in corde Absalom*: Fiat voluntas tua.

Si vis denique ô Pater! ut post mortem exantlatam de ligno deponar, & per triduum corpus meum in corde terræ quiescat, & in sepulchrum inferatur, ut quondam Jonas in cor maris projectus, in ventre piscis per triduum fuit sepultus: *Erat Jonas in ventre piscis tribus diebus, & tribus noctibus*: Fiat voluntas tua. Ecce paratum cor meum DEUS! paratum cor meum.

Jona 2. 11.

5. O anima Christiana! disce à SS. CORDE JESU, quomodò imposterùm adversa omnia divinæ voluntatis dispositioni ex integro committas; si enim homo medico suam solet committere salutem, lites & jura suo procuratori, & quandoque ipsam vitam, si oculorum lumine orbatus est, domestico suo cani, ut ab illo in via securè deducatur. Et cur, obsecro, homo Christianus DEO Creatori suo, qui ipsa Bonitas est, nec illi malum velle potest, non totum cor ac voluntatem suam in omnibus subjiciat: Fiat voluntas tua? *Hæc vox Capitis*, ait S. Leo, *salus est totius corporis, hæc vox omnes fideles instruxit, omnes Confessores accendit, omnes Martyres coronavit. Nam quis mundi odia, quis tentationum turbines, quis posset persecutorum superare terrores, nisi Christus in omnibus, & pro omnibus patiens, Patri diceret: Fiat voluntas tua?*

S. Leo ser. 7. de pass.

In exemplum adduco, relictis mille aliis, purissimum COR Dolorosæ Virginis & Matris Dei MARIÆ, de qua refert Dilectus Christi Discipulus: *Stabat autem juxtà crucem JESU Mater ejus*. Quid dicis Evangelista? *Stabat*? cùm totus ferè terrarum orbis in passione Christi susquè deque verteretur, MARIA immobilis *stabat* sub cruce? Cùm elementa dissoluta sunt, petræ scissæ, sol obscuratus, velum Templi disruptum, sepulchra aperta, mortui resurexerunt, & Vita ipsa cum morte duello conflixit mirandò, & interim MARIA *stabat*? Et sub cruce *stabat*? Et sub JESU morientre *stabat*? Ah quomodò hoc possibile fuit, quòd purissimum illud & afflictissimum COR MARIÆ non in mille partes fuerit disruptum?

Joan. 19. 25.

Audi anima Christiana hujus Sacrosanctæ Virginis, ac Dolorosæ Matris responsum: *Fiat mihi*, ità inquiebat ad Archangelum, *secundùm verbum tuum*. Hæc verba: *Fiat voluntas tua*

Luc. 1. 38.

Domi-

Domine! semper in ore, semper in corde illius versabantur, nec aliud unquam expetebat, quàm ut in omnibus expleretur voluntas DEI; hinc dum omnia in morte JESU cadere videbantur, hæc tamen *stabat*, plenissimè cum SS. CORDE JESU Crucifixi in voluntatem Patris resignata: *Beata Virgo*, ait Gerson, *juxtà crucem stans, altissimum actum obedientiæ habuit, offerendò Patri Filium, & conformandò se in omnibus cum divina voluntate.* O mortales omnes! discite à SS. CORDE JESU, & MARIÆ, quomodò in omni difficultate, & afflictione cor vestrum divinæ voluntati submittatis. *Discite habére in corde*, ait S. Augustinus, *quod habet omnis homo in lingua: Quod vult Deus, hoc agat.* *Gerson in Magnificat.* *S. Aug. in Ps. 32.*

6. Subjungamus huic pulchertimo Christi, & Mariæ exemplo historiam planè mirandam. S. Epictetus Sacerdos jam propè sexagenarius, & S. Astion Vir religiosissimus, imperante Diocletiano Imperatore, à Latroniano Almiridensium Duce ut Christiani capti, & in vincula conjecti sunt. De nocte ineunt consilium, quid Tyranno respondére velint, si postero die ad quæstionem, & judicium essent rapiendi; concludúntque, quòd in tormentis nil aliud velint dicere, quàm: *Christiani sumus, fiat voluntas Dei in nobis.* Sequenti die ad tribunal trahuntur, & à Judice, populò universo inspectante, interrogantur, de qua domo, gente aut patriâ? *Christiani*, respondent, *sumus, JESUM adoramus, fiat voluntas Dei in nobis.* Quibus auditis, Judex excandescens SS. Martyres vestimentis spoliari, & virgis crudeliter cœdi imperat. Illi verò sublevatis in cœlum oculis nil aliud in tormentis ingeminárunt, quàm: *O Domine JESU! tua voluntas fiat in nobis.* In equuleum exindè attolluntur, & ferreis unguibus immaniter cruciantur, & quasi in frusta discerpuntur. Quid hîc iterùm fortissimi Martyres? *Christiani sumus, fiat voluntas Dei in nobis.* Quibus generoso corde exantlatis tormentis, denuò in vincula & in carcerem reducuntur. *Vide le Blanc in Psal. 56. v. 9.*

Cæterùm audiit hoc fortè Vigilantius in illo judicio assessor, & hæc verba miræ virtutis incantamentum ratus, quæ omnem dolorem in tormentis enervárent, illa semper stans, aut sedens, aut ámbulans secum repetebat: *Christiani sumus, fiat voluntas*

Dei

Dei in nobis. Triduum taliter exegit, quartâ luce vi supernâ motus ad SS. Martyres in carcere detentos properat, & Sacrum Baptisma cum orthodoxa fide ab illis récipit. Tum tyrannus velùt efferatus Leo de novo in rabiem actus, SS. Martyres iterùm in judicium vocari jubet, illorúmque vulnera acetô, & sâle conspergi, ora saxîs contundi, & virgîs fraxineîs crudelissimè toto corpore cædi. Quid ad hæc omnia isti fortissimi athletæ? Nihil aliud inclamant, quàm assiduò ingeminandô, *Christiani sumus, fiat voluntas Dei in nobis.* Demùm ubi vidit Latronianus, quòd nihil proficeret, SS. Martyres securî plectendos denuntiat, quâ auditâ sententiâ læti decantârunt: *Laudate nomen Dominì, quia facta est voluntas Dei nostrì in nobis per omnia.* Ubi ad locum supplicij perventum est, nobile inter utrumque certamen ortum est, quisnam prior gladium exciperet? quam piam litem S. Epictetus ob auctoritatem senij, & sacerdotij dirémit, cúpere se, inquiens, præmitti Astionem. Nec diu iste moratus: *O mi Pater*, inquit, *O Sacerdos Dei venerande, fiat voluntas Dei, & tua.* Dixit, & caput amputandum lictori præbuit, quod ubi vidit S. Epictetus, in Astionis cadaver pronum se abjecit, & illud amicissimè amplexatus, parî constantiâ caput suum præbuit lictori amputandum, quæ Sacra Corpora Vigilantius honorificè terræ mandavit.

Quid ad hæc pie Lector? Nunquid etiam tu imposterùm pro tuâ tessera militarî, cùm adversùs animæ hostes, ac præsertim contrà rebellem voluntatem tuam erit pugnandum, illud usurpabis: *Christianus sum, fiat voluntas Dei in me?* Ità quondam dixit Heli,
1. Reg. 3. 18. cùm ei interitus, & totius domûs ruina indicaretur: *Dominus est: quod bonũ est in oculis suîs faciat.* Ità Job ad omnes casus adversos
Job. 1. 21. ingeminavit: *Sicùt Domino placuit, ità factum est.* Ità Ezechias Rex, cùm ab Isaia Prophetâ ei clades totius Regiæ Familiæ, & om-
4. Reg. 20. 17. nium bonorum jactura prædiceretur: *Ecce dies venit, & auferentur omnia; quæ sunt in domo tuâ*: generosô animô respondit: *Bonus sermo Dominì, quem locutus est.* Hoc fac & tu, & vives. Dic ergo sæpiùs cum S. Philippo Nereô: *Sicùt tu scis, ac vis, ità fac mecum Domine*, & tu ô SS. ac divinissimum COR JESU, cui cor meum ex omni parte resigno, fac mecum in omnibus, sicùt tibi placuerit.

CON-

p. I. E. X. I. V. V. V. m: m.
G. S. Bapt. 1731.
L. Bern. V. pro qr: qr:
Christ: ioan: Neg. A. C: &c.

CONSIDERAT. XXXIII.

SS. Cor JESU in horto in sanguineum imbrem se se diffundit, ut tuorum eluat peccatorum maculas.

Et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram. Luc. 22. 44.

1. Cùm quondam tempore Eliæ Prophetæ iratum cœlum tribûs annis, ac sex mensibûs non daret pluvias, & terra ob tam diuturnam siccitatem exusta, propemodùm in petram indúruisset, tandem ad preces ejusdem Eliæ nubécula quædam parva super Mare Mediterraneum

apparuit, quæ exiguô tempore in aëris regione dilatata, largissimum imbrem miseris mortalibus profúdit, universúmq; terrarum orbem mirè fœcundavit; *Ecce, nubecula parva quasi vestigium hominis ascendebat de mari*: & quid sequitur? *Cœli contenebrati sunt, & nubes, & ventus, & facta est pluvia grandis.* Cui fœcundissimæ nubeculæ pro Lemmate eleganter inscribes:

3. Reg. 18. 44.

Tandem resoluta venit.

Vel, si magis tibi arridet:

Sese diffundit ubique.

Vel denique illud S. Pauli ad Romanos:

Rom. 10. 12.

Dives in omnes.

S. Aug. Ser. 201. de temp.

Per hanc nubeculam parvam, tanquam pluviarum fontem meritò SS. COR JESU intelliges, in Monte Olivario ob immensum peccatorum nostrorum pondus ad eas luctæ & mœroris angustias redactum, ut, licèt non adesset tortor, qui sanguinem ejus per flagella, spinas, clavos, crucem, & lanceam exprimeret, ultrò tamen hoc divinissimum COR JESU præ nimio amore, & pavore adeò sese diffuderit, ut sanguis, qui priùs ex vehementi conceptô mortis timore ad hoc SS. COR corroborandum confluxerat, nunc ab eo ingenti amoris vi repulsus, patefactis ubique portis per omnia corporis membra, velut imber serotinus copiosè diffluerit, terrámque aridam ubertim sub se irrigaret: *Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.* O gratiosa nubecula! O pluvia salutaris! verè *Dives in omnes*, dum per eam terra nostra arida, hoc est, anima (de qua Regius Vates: *Anima mea sicut terra sine aqua tibi*) non tantùm irrigata, & fœcundata, sed etiam à peccatorum sordibus abluta est: *Lavit nos à peccatis nostris in sanguine suo.*

Luc. 22. 44.

Ps. 142. 6.

Apoc. 1. 5.

2. O pientissime JESU! ex hoc colligo, qualis ille fuerit baptismus, ad quem anteà tot ardentibus votis, sacratissimum COR tuum anhelavit: *Baptismô autem habeo baptizari, & quomodò coarctor, usque dum perficiatur.* Hic nimirum sanguineus imber

Luc. 12. 50.

ber in Monte Olivarum illud exoptatum baptisma fuit, in quo COR dolorosissimi JESU, tanquàm inter duos prægrandes lapides molares positum, & amore, & dolore, ac præsertim peccatorum nostrorum pondere adeò coarctatum fuit, ut, nisi Deus illud sustentâsset, millies sub tanto pondere periisset, undè tandem præ amoris, & doloris magnitudine COR ejus lacrymatum est: *Et cataractæ cœli apertæ sunt, & facta est pluvia super terram.* *Gen. 7. 11.*

Hoc idem insinuare voluit Jeremias Propheta, cùm de hac cruentâ Sacratissimi CORDIS JESU agoniâ in horto ità vaticinatus est: *Effusum est in terra jecur meum*, seu COR meum, quod fons vitæ, & officina sanguinis est, atque amoris & affectuum receptaculum. Hoc ergò suavissimum & amabilissimum COR JESU, cùm nunc Pater *posuit in eo iniquitates omnium nostrûm*, ob tam immensum peccatorum pondus non tantùm in terram prostratum, sed & in sanguineum imbrem solutum est. *Isa 53. 6.*

Repræsentabantur nimirùm tunc huic SS. CORDI JESU omnia peccata ab Adamo, & Cain perpetrata, & usq; ad finem mundi perpetranda, de quibus apud Regium Prophetam: *Et sicut onus grave gravata sunt super me.* Videbat insuper abominandam plurium mortalium ingratitudinem, pro quibus divinus ille, ac pretiosissimus Sanguis incassùm, & inutiliter profunderetur: *Sicut aqua effusus sum.* Cernebat insuper corda humana ipso adamante duriora, quæ neque per hunc calidissimum purissimi Agni Sanguinem emollescerent, sed in contemptum hujus divini cruoris audacter peccata peccatis accumularent. *Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.* Hæc, inquam, & similia SS. COR JESU adeò in horto illo fatali gravabant, ut, antequàm tortores & carnifices adventarent, jam in sanguineas pluvias profunderetur. *Ps. 37. 5.* *Ps. 21. 15.* *Ps. 68. 27.*

3. Collige ex hoc, Anima Christiana! quàm grave pondus, & onus intolerabile debeat esse peccatum, quod SS. COR JESU in illo horto adeò depressit, ac tandem in Cruce atrocissimâ morte occidit: *Nullum gravius est onus*, sunt verba S. Ambrosij, *quàm peccatorum sarcina, & pondus flagitiorum deprimit ad terram, ne se erigere possit.* Et S. Joannes Chrysostomus: *Nullo pondere gravius premitur anima, quàm peccati.* In- *S. Ambr. epist. ad Simplic. S. Chrys. hom. 39. in Matt.*

In epist. Judæ v. 6. terroga robustissimos Angelos, quid illos dehiscentibus cœlis adeò in imum inferni barathrum depresserit, nisi immane illud pondus peccati? Consule Core, Dathan, & Abiron, cur in conspectu totius populi à terræ hiatu fuerint absorpti, atque in ipso inferni centro vivi sepulti, an non horrendum peccati pondus illos adeò depressit? Considera Jonam, quomodò ob peccati pondus usque in profundum maris fuerit præcipitatus: *Et projecisti me in profundum in corde maris?*

Num. 26. 10.

Jon. 2. 4.

Ecce! omnia elementa, cœlum, terra, ignis, aër, mare, & ipse Deus & Homo Christus testantur, quàm intolerabile pondus sit peccatum, sub cujus mole ipse mundi Conditor & Salvator JESUS in horto pavet, contremiscit, in terram procidit, & ad mortem usque SS. COR ejus agonizat. Et tu sordide, ac inveterate peccator, adhuc impostorum in ipso conspectu Summi Dei, & Judicis tui audeas peccare? Si adeò Pater æternus in dulcissimo CORDE JESU aliena peccata corripuit, quid erit de te, anima misera, tantâ peccatorum mole gravata? Heu! ergóne etiam de te illud verificabitur, quod jam pridem Ezechiel de hoc sanguineo sudore JESU prædixit: *Multò calore sudatum est, & non exivit de ea nimia rubigo ejus, neque per ignem: immunditia tua execrabilis est, quia mundare te volui, & non es mundata à sordibus?*

Ezech. 24. 12.

4. Recordor hîc illius virgæ planè admirandæ, quâ Moyses quondam tot, ac tanta prodigia patravit, inter quæ non minimum illud est, quòd ope ejusdem virgæ omnes aquas in Ægypto, imò & ipsum celeberrimum, ac septemfluum Nilum in sanguinem commutaverit: *Et elevans virgam, percussit aquam fluminis coram Pharaone & servis ejus, & versa est in sanguinem.* O portentum inauditum!

Exod. 7. 20.

Et quid dico? placétne videre anima Christiana hanc virgam, tanti prodigij operatricem? Leva in circuitu oculos tuos, & inspice SS. COR JESU, ut apparuit Ven. Margaritha, effigiatum. Et quid cernis in hoc divinissimo CORDE? Ecce virgam crucis, & salutis, jam à primo conceptionis momento eidem implantatam. Hanc ergò virgam cùm nunc Pater æternus

in

in monte Olivarum levâret, humerísque Unigeniti Filij imponeret ferendam, mirabile dictu! mox aqueus sudor JESU versus est in sanguinem, in quo cruento profluviô juxtà mentem Doctorum benignissimus Redemptor plus, quàm nonaginta septem millia guttarum emísit, donec tandem pòst complures sanguinum effusiones ipsa ultima cruoris stilla ex hôc Sacratissimo CORDE virgâ lanceæ percussô, pro salute nostrâ profunderetur. O extasin amoris! videte DEUM cruentum, & super faciem terræ in proprio sanguine natantem! Et quis, obsecro, crederet auditui nostro, nisi veritas Domini hoc revelâsset? O Dolorosissime JESU! *Quare rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua, sicut calcantium in torculari? quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?* O anima mea, quid moraris, *Quid stas* inquit S. Anselmus, *recurre, & suavissimas illas guttas lambe &c.* *Isa 36. 1.* *S. Anselm. in spec. Evang.*

§. In mentem hîc mihi venit sanguinea illa pluvia, quæ annô salutis nostræ 778. orbi universo ingentem terrorem incussit; cùm enim tunc temporis universalis Synodus, quæ fuit Nicæna Secunda, per 350. Episcopos celebraretur, subitò in meridie Sol, mundi oculus altâ caligine obduci, & insolitis tenebris obscurari cœpit, ad quam obtenebrationem mox sanguineus imber de cœlo descendit, ubi & variæ crucis figuræ in vestimentis hominum apparuérunt. Quod insolitum portentum omnium mortalium corda gravissimô metu perculsit, dum paulò pòst cruenta bella, fames, ac pestilentia plures orbis provincias pervagata, eas ferè penitùs devastârunt. *Alphons. Ciacon. de sig. Cruc. c. 17.*

Verùm non sic imber ille sanguineus in horto Olivariô è SS. CORDE JESU prománans, ac per omnia ejus membra exindè se diffundens, orbi Christiano fatalis fuit, de quo imbre salubertimô Ezechiel illud vaticinium tulit: *Et deducam imbrem in tempore suô; & pluviæ benedictionis erunt.* Et Vates Regius: *Pluviam voluntariam segregabis hæreditati tuæ.* Item & Dilectus ille Discipulus: *Hic est, qui venit per aquam & sanguinem JESUS Christus: non in aqua solùm, sed in aqua & sanguine.* O salutares pluviæ! ubi *de plenitudine* *Ezech. 34. 26.* *Ps. 67. 10.* *1 Jo 5. 6.* *1. Jo. 2. 2.*

CORDIS JESU omnes accepimus. O pientissime JESU! O mi Redemptor! Ah si vel unica stilla de hoc imbre divinò etiam in animam meam cáderet! O felix illa terra, quæ tam pretiosum Salvatoris nostri cruorem absorbuisti, nunc in veritate non ampliùs maledicta, sed benedicta tu eris à Domino.

6. O anima Christiana veni, vide, & considera, quousque devenerit tui causâ SS. COR JESU! veni, inquam, in Oliveti hortum, & vide, quomodò ibidem Novus Adam, & melioris vitæ origo Christus nunc in multo labore & sudóre vultûs sui terram illam, spinis, ac tribulis peccatorum refertam, incipiat purgare, excolere, & proprio cruore suo fœcundare, *ut fructum plus afferat.* Jo. 15. 2.

Vide, & considera unicum illum ac dilectissimum summi Patrisfamilias Filium, quomodò nunc in sterilem vineam, spinas & labrusças ferentem, mittatur, ut eam ligone crucis excolat, & proprio suo sanguine irriget: *Vinea facta est dilecto in cornu filio olei, & sepivit eam &c.* Isa 5. 1.

Vide, & considera, quomodò Bottrus ille Cypri dilectus, antequam torculari crucis subjiciatur, jam sponte à se ipso purpureum liquorem, ac pretiosissimum vinum germinans virgines, emittat: *lavans in vino stolam suam, & in sanguine uvæ pallium suum.* Gen. 49. 11.

Vide, & considera Rosam illam mysticam, ac Jerichuntinam, quomodò in furno campanò, & in igne amoris intùs in SS. CORDE JESU agente, in pretiosas lacrymas distillet, & in odoriferum liquorem dissolvatur, Patri Cœlesti pro salute totius mundi in odorem suavitatis offerendum: *Quasi flos rosarum in diebus vernis &c.* Proinde ejusmodi fornaculæ chymicæ ad propositum nostrum pro lemate adjicies: *Interno sudor ab igne.* Eccli. 50. 8.

Vide denique, & considera hîc optimum Samaritanum, ideò montem Oliveti pro primitiis cruentæ passionis suæ eligentem, ut ibidem oleum, & vinum in vulnera animæ tuæ, à latronibus Tartareis tam crudeliter sauciatæ, infundat, eámque ab infirmitate curet, & à perpetua morte liberet: *Et livore ejus sanati sumus.* Isa. 53 5.

O Sa-

O Sacratissimum, ô amabilissimum COR JESU! quis has considerans veritates, non tecum doleat? non præ compassione deficiat? Ecquid est ô mi JESU! ô mi Amor! cur non pari modò præ dolore, & amore rumpitur, & effunditur cor meum in terram, quia hujus tui mœroris immensi, & sanguinei sudoris auctor sum? Ego, ego sum, qui peccavi, ego, ego sum reus mortis, filius iræ, & hæres gehennæ, & tu innocens pro me plecteris? Sic scilicet, quod deliquit servus, luit Dominus. Ah fluite lacrymæ, cor meum dissúmpere, & præ dolore, ac pœnitudine peccatorum anima mea contabesce: *Non feriebant*, ait Eminentissimus Cardinalis Bellarminus, *Dominicum Corpus in horto gladij impiorum, ut erant flagella, vel spinæ, quæ sanguinem elicerent, sed scelera mea, hæc erant spinæ, quæ cerebrum ejus crudelissimè penetrabant: hæc erant sarcina illa gravis, quæ Dominum premebat, & quam sine sudore sanguineo portare non poterat.* O pientissime JESU! petra illa, in qua ad Patrem in horto orans, & agonizans sanguinem sudâsti, præ teneritudine liquefacta, genuum tuorum figuram, quasi cera liquescens in se susceperisse dicitur. Et cor meum ipsis saxis, & petris adhuc durius sit? Ah fluite lacrymæ! fluite! *Bellarm. conc. in pass. Domini.*

7. Cùm idem dilectissimus Redemptor meus Lazarum amicum suum de sepulchro à morte ad vitam revocare vellet, testatur scriptura, quòd SS. COR ejus pariter in copiosas lacrymas sese effuderit: *Et lacrymatus est JESUS.* Hoc cùm Judæi monumentum Lazari circumstantes advertérent, Christúmque lacrymantem intuérentur, mox invicem hoc argumentum & quidem non incongruè fecerunt: *Ecce quomodò amabat eum?* *Jo. 11. 35.*

Ergò lacrymæ sunt signum veri & cordialis amoris? Nunc collige anima mea, quantùm te amaverit Divinissimum COR JESU, dum non externis duntaxat oculis, sed & omnibus membris, corporisque poris tua peccata in horto deploravit: *Ibi quidem*, sunt verba Mellifluí Bernardi, *non solis oculis, sed quasi membris fleviſſe omnibus videtur, ut totum corpus ejus,* *S. Bern. serm. 2.*

in Dom. Palm. *ejus, quod est Ecclesia, totius lacrymis corporis purgaretur.* Et Taulerus : *Flevitque amarissimè non aquam tantùm, sed & sanguineas lacrymas.* Et tu sordide peccator, ingratissime & miserrime homuncio, quid agis ? adhuc ludes, & deludes lacrymas JESU ? *Compatitur*, subintrat hic rursùs S. Bernardus, *Filius Dei, & plorat, & homo ridebit ?*

Tauler. in exer. de vita & pass. Christ.

O suavissime JESU ! nunc tandem intelligo, quod jam olim in typo Sponsæ tuæ Dilectæ ad ostium cordis locutus es : *Aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea, quia caput meum plenum est rore, & cincinni mei guttis noctium.* Qualis, obsecro, amantissime JESU, est hic ros, quo caput tuum, & cincinni (hoc est, crines tui intorti & calamistrati) pleni sunt ?

Cant. 5, 2.

Observa anima Christiana ! Ros est vapor noctis frigore concretus, & in guttas resolutus, qui tempore sereno in corda florum, herbarum ac plantarum suaviter distillat, illásque humectat, irrigat, & mirè fœcundat : *Ità*, inquit Daniel Mallonius, *Christi Sanguis nocturnò persecutionis tempore ad nos fluxit*, dum in monte Oliveti aridum cor nostrum mirè irrigavit &c. O anima, quæ ista legis, aperi & tu Sponso sanguinum, Christo JESU, pro tè sanguinem sudanti, juxtà exemplum Seraphicæ Matris Theresiæ ostium cordis tui, quæ de se ipsa fatetur, quòd ex consideratione hujus sanguinei sudoris JESU omnem profectum spiritualem consecuta sit. Aperi, inquam, tu ei cor tuum, & videbis, & miraberis, & dilatabitur cor tuum, &c.

Mallon. c. 11. apud me. fol. 127.

Ribera in vita S. Theres.

CON-

CONSIDERAT. XXXIV. A.

SS. Cor JESU nil magis aversatur, quàm propriam cordis nostri voluntatem: undè eam acerbè in Petro castigat.

Converte gladium in locum suum, omnes enim, qui acceperint gladium, gladiò peribunt. Matth. 26. 52.

F. NArrant historiæ de Mario genetoso quondam milite Romano, quòd, antequàm bello nomen consecraret, artem fabri cultratij exercuerit, gladiósq; pro militia confecerit. Accidit, ut extincto Impe-

ratore idem Marius, ob præclara quædam facinora, à militibus primò impetu in Ducem, & Imperatorem Romani exercitûs proclamaretur, in qua summa dignitate unâ die regnavit, & alterâ luce à gregario quodam milite, proprio, quem ipse priùs ut faber cultrarius confecerat, gladio occisus est, cum dicto: *Hic est gladius, quem ipse fecisti.*

Et quid, obsecro, aliud est propria cordis nostri voluntas, quàm similis gladius, quo ipsimet nobis vitam animæ adimimus? Petrum consule, ob propriam cordis voluntatem à Christo sæpiùs increpatum, & durè castigatum; primò dum sese futuræ oppo-
Matth. 16. 21. suit passioni, & morti Crucis: *Absit à te Domine, non erit tibi hoc*: ubi tanquam adversarius, & inimicus Crucis à Christo vix non repudiatus est: *Vade post me Satana, scandalum mihi es.* Secundò in lotione pedum, ubi, cùm de novo voluntati divinæ re-
Jo. 13. 8. sisteret: *Non lavabis mihi pedes in æternum*, rursus à Christo acerbè correptus est: *Si non laverote, non habebis partem mecum.* Ac tunc præsertim propria cordis voluntas in Petro reprehensa fuit, dum in horto, velut alter zelosus Phinees, gladium arripuit, quo se solus tantæ armatorum multitudini opponeret:
Matth. 26. 51. *Exemit gladium suum, & percutiens servum Principis Sacerdotum, amputavit auriculam ejus.* Cui Petrino gladio meâ quidem opinione non incongruè pro Lemmate feres:

Cædo, non cedo.

Verùm quàm emphaticis verbis hîc denuò Petrus à Christo castigatus sit, ex illa patet invectivâ: *Converte gladium in locum suum, omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peribunt.* Stat hîc attonitus Magnus ille Hipponensium Antistes: *Mi Domine*, inquit, *si prohibes ferire gladio, cur emere præcepisti? qui non habet, vendat tunicam, & emat gladium.* Et nunquid Petrus ex singulari amore & zelo hanc strenuam & justissimam Christi defensionem in se susceperat?

S. Aug. l. 22 cont. Faust. Audi ejusdem Divi Augustini præclarum responsum: *Dominus jusserat*, ait, *ut ferrum Discipuli ejus ferrent, sed non jusserat, ut ferirent. Exemit gladium authoritate propriâ ex-*

extendens manum non voluntate divinâ. Ecce, Petrus tunc non erat rectus corde. Et juxtà Cornelium hîc dupliciter peccavit, non conformandò cor suum cum SS. CORDE JESU, sed propriam quærendò cordis sui voluntatem, & quòd hæc percussio Petri per gladium potiùs temeritas, & vindicta, quàm justa defensio fuerit: *Erat ergò*, sunt hujus illustris Interpretis verba, *hîc geminum Petri peccatum: primum, quod perueniret contrà voluntatem Christi; secundum, quòd percussio hæc non tam erat defensio, quàm vindicta, quâ Christum tantæ turbæ militum eripere non poterat, sed potiùs illam acriùs in Christum concitabat, séque evidenti mortis periculo temerè exponebat.* Discant hîc mortales omnes, quàm nociva sit ac periculosa propria cordis voluntas. *Cornel. à Lap. in Matth. 26. 51.*

2. Et quid aliud est propria voluntas cordis humani, quàm Echeneis, seu remora, admodum parvus in mari pisciculus, sed magna exaltans, dum integræ navis mercibus onustæ medium & velocissimum cursum in æquore sistit, hinc Lemma: *A modico non modicum?*

Quid aliud est propria cordis voluntas, quàm lepra damnosa, quæ corpus & animam hominis inficit, & cor illius, licèt aliis bonis operibus abundans, Deo tamen, qui scrutatur corda & renes, exosum & abominabile reddit? Sororem Moysis consule ejusmodi leprâ percussam: *Ecce jam medium carnis ejus devoratum est à leprâ, &c.* *Num. 12. 12.*

Quid aliud est propria cordis voluntas, quàm dux cæca, quæ se sequentem in foveam æternæ damnationis præcipitat: *Cæcus autem*, sunt Æternæ Veritatis verba, *si cæco ducatum præstet, nónne ambo in foveam cadunt?*

Quid insuper est propria cordis voluntas, quàm pruina nociva, teneros virtutum flores, & plantulas unâ nocte comburens? quàm grando infestus, omnes bonorum operum fructus unâ vice & tractu devastans? quàm vermis sordidus, ipsum cor hominis, & si quid aliàs boni in eo latet, corrodens, atque corrumpens? O grande malum propria voluntas!

De lasciva illa filiâ Herodiadis constat, quòd posthabitò dimidio regni solùm caput S. Joannis Baptistæ petierit: *Volo, ut protinus* *Marc. 6. 25.*

Marc. 6, 26. *tinus des mihi in disco caput Joannis Baptistæ.* O perversum Volo! Heu! quàm innumera mala hæc unica vox, *Volo*, pessima illa fera, rapacissima lupa & læna sævissima hactenus non in orbem invexit? Hinc bella, hinc jurgia, hinc lites, & omnis generis mala in regna, & provincias, in communitates & domos, quasi pleno impetu solent effundi, dum propria cordis voluntas judex est & consiliaria cæca: *Sic volo, sic jubeo.*

Sueton. c. 25. De Augusto Imperatore recenset Suetonius, quòd aliquando ad Senatum Romanum, diu in aliqua re permagni momenti consultantem, ferocem quendam, ac temerarium legatum submiserit, qui, ut citò cathegoricam resolutionem à dicto Senatu ad Cæsarem deferendam extorqueret, in publico Patrum consessu fulminantem gladium de vagina extraxit, quem in aëre stringens exclamavit: *Hic faciet, si vos non feceritis.* En similem rerum modernarum faciem: Sic volo, sic jubeo: *Cesset*, inquit S. Bernardus, *voluntas propria, & infernus non erit, in quem enim ignis ille desæviet, nisi in propriam voluntatem?* Audiant, & timeant servi propriæ voluntatis.

S. Bern. ser. 3. de Resurr:

Gen. 35. 18. 3.° Cur formosa illa Rachel in partu filij sui Benjamini tam luctuosum in modum periit? Causa est propria cordis illius voluntas, quam cum Corde divino non voluit conformare: *Da mihi*, inquiebat, *liberos, alioquin moriar.* Porrò exaudivit eam Deus, sed in fine experta est, quàm nociva sit potentia propriæ cordis voluntas.

Gen. 30. 1.

Cur Judæi tempore Isaiæ Prophetæ in gravissimâ & publicâ necessitate à Deo non fuerunt exauditi, cùm tamen rigidè jejunio, cilicio & cinere corpus suum humiliârint: *Jejunavimus, & non aspexisti: humiliavimus animas nostras, & nescisti?* Causam idem Propheta assignat, quia Judæi tunc propriam cordis sui voluntatem secuti sunt: *Ecce, in die jejunij vestri invenitur voluntas vestra.* O grande malum voluntas propria in corde: *quâ fit*, ait S. Bernardus, *ut bona tua tibi bona non sint.*

Isa. 58. 3.

Cur in navigatione Jonæ Prophetæ tam periculosa tempestas in mari Mediterraneo exorta est, & omnia elementa in illius perniciem conspirârunt? Causa est, quia cor Jonæ non erat rectum cum corde Dei, dum illi propriam, ac tortuosam voluntatem suam

non

non voluit penitùs submittere: *Et surrexit Jonas, ut fugeret in Tharsis à facie Domini*, contrà expressam Numinis voluntatem, quæ voluit, ut Ninivitis pœnitentiam prædicáret: *Quid tam superbum*, ait S. Hieronymus, *quid tam ingratum, quàm adversùs ejus vivere voluntatem, qui ideò aliquid imperat, ut occasionem habeat remunerandi? neque enim obsequiis nostris Deus indiget, sed nos illius indigémus imperiò.* *Jona 1. 3.* *S. Hier. ep. ad Celantiam.*

Cur Saul Israëlitarum Rex à DEO tam citò rejectus est: *Pœnitet me, quòd constituerim Saul Regem?* Causa est, quia voluntatem divinam in destruendo Amelec neglexit, & propriam cordis sui voluntatem secutus est, ideò audire debuit: *Pro eo, quòd abjecisti sermonem Domini, abjecit te Dominus, ne sis Rex.* En anima Christiana justissimam refractariæ voluntatis vindictam! quia Dei voluntati subesse noluit, & regnô & vitâ spoliatus, & æternùm reprobatus est. *1. Reg. 15. 11.*

Cur Christus Dominus aliàs mansuetissimus olim Scribis & Pharisæis, signum aliquod à se petentibus, tam severè respondit: *Generatio mala & adultera signum quærit, & signum non dabitur ei, nisi signum Jonæ Prophetæ?* Causa est propria & obstinata cordis eorum voluntas: *Magister*, inquiunt, *volumus à te signum vidére.* O execrandum, ô abominandum *volumus*! O volumus! tu causa es omnium malorum in hôc mundo, & tandem æterna animæ perditio. Audiamus Paulum de Palatio: *O si nunquàm hæc vox volumus à nobis prodiret! O si nunquàm voluntas nostra, nostra esset! O si solùm vellemus, quod vult DEUS: hæc nostra voluntas est, quæ nos in infernum præcipitat.* *Matth. 12. 38.* *Paul. à Palatio in c. 12. Matth. 6. 3.*

4. Non sic laudatissimus ille Ægyptiorum Prorex Josephus, qui optimè noverat non propriam cordis voluntatem, sed semper in omnibus divinam sequi, undè cuncta adversa & prospera pari vultu sustinuit, Deique voluntati in omnibus se conformavit. Hinc & fratribus suis, veniam à se ob commissum scelus precantibus dixit: *Nolite timére, num Dei possumus resistere voluntati?* O quàm benè! *Gen. 50. 19.*

Talis fuit & David, qui, cùm à Semei contumeliis, imò & lapidibus peteretur, nullo tamen modô illi rebelli homuncioni in-

ni indignatus est, sed in arcanam Dei voluntatem hæc, & similia adversa omnia transmisit. Undè & Abisai, qui jam paratus erat, ad caput huic rebelli calumniatori amputandum, præcepit, ne
• 2. Reg. 16. 10. feriret: *Dimitte eum, ut maledicat, Dominus enim præcepit ei, ut malediceret David: & quis est, qui audeat dicere, quare sic fecerit?* O virum ineffabilem! de quo DEUS per
Actor. 13. 22. os Apostoli attestatur: *Invèni David Filium Iesse, virum secundùm cor meum, qui faciet omnes voluntates meas.* O utinam & nos!

Talis fuit & Jephtias, quæ, cùm à Patre ex prælio domum redeunte audiisset, quòd DEO in victimam ex voto esset destinata, sine mora in re tam arduâ cor suum voluntati, ac disposi-
Judic. 11. 30. tioni divinæ commisit: *Cui illa respondit: Pater mi, si aperuisti os tuum ad Dominum, fac mihi, quodcunque pollicitus es, concessâ tibi ultione, atque victoriâ de hostibus tuis.*

Vide hîc, obsecro, prudens Lector! quàm virili animô hæc tenera filia se voluntati divinæ tradiderit. Poterat hæc sine dubio Patri in contrarium objicere. Ego nullum votum feci, quòd DEO me vellem in holocaustum consecrare, neque tenebor tuis sic factis promissis ô Pater! quæ prorsùs inconsultis arbitris fecisti, neque vitæ meæ tu es Dominus, sic jure meritô votum tuum irritum reddere possum. Verùm nihil horum replicabat prudentissima Jephtias, sed generosô animô divinam amplexa voluntatem, constanter necem in flore juventutis subiit, ubi gladio jugulata, DEO, vitæ, necisque Domino in acceptissimum holocaustum oblata est. O mortales omnes! hîc discite, quàm grata sit DEO victima COR divinæ voluntati se submittens: *sicùt nihil ditius*, sunt verba S. Anselmi, *aut melius offertur DEO, bonâ voluntate, ità nihil execrabilius possidetur propriâ voluntate.*

5. Quid dico de Tobia seniore? Cùm de sepultura mortuorum fatigatus, domum rediens, juxta parietem se jactâsset, & præ membrorum lassitudine obdormiret, ex nido hirundinum calida stercora in oculos ejus deciderunt, ex quibus cæcus
• Tob. 2. & 3. effectus, tristem, & derelictam vitam vivere cœpit. Sed quid ad hæc, & plura alia adversa cor Tobiæ? *Domine*, inquiebat, *secun-*

eundùm voluntatem tuam fac mecum. Ecce! quàm benè in utraque fortunâ cor Tobiæ cum divina voluntate se potuerit conjungere? O quàm benè S. Augustinus tales *Rectícordes* appellat, qui semper sátagunt divinam voluntatem in omnibus explére. Audiamus illius verba, quæ digna sunt, ut intimis cordis nostri medullis imprimamus: *Quod sæpè*, inquit, *diximus, illi sunt rectícordes, qui sequuntur in hac vita voluntatem Dei. Voluntas Dei est aliquandò, ut sanus sis, aliquandò ut ægrotes. Si, quandò sanus es, dulcis est voluntas DEI, non rectò corde es, quarè? quia non vis voluntatem tuam dirigere ad voluntatem Dei, sed Dei vis curvare ad tuam: illa recta est, sed tu es curvus; voluntas tua corrigenda est ad illam, non illa curvanda est ad tuam, & rectum habebis cor &c.* *S. Aug. in Ps. 35.*

6. Percipiamus in hanc rem memorabile exemplum. B. Blonda ex Ordine Servitarum, priùs in matrimonio honestam, ac piam vitam duxerat, in omni fortunâ cum voluntate divinâ cor suum conformans. Accidit, ut maritus immaturâ morte decederet, & paulò pòst unicus ejus filius â siccariis proditoriò modò interficeretur; ex cujus occisi cadavere dicti siccarij cor avulserunt, & matri Blondæ, per speciem singularis amicitiæ ad convivium invitatæ, inter reliquas epulas comedendum appositerunt, cui ignoranti, quid comederet, pòst cor filij jam penitus absumptum significârunt, quòd non communes cibos, sed propriam suam carnem, & cor unigeniti sui manducâsset. Quid ad hanc barbaram crudelitatem B. Blonda? Num vindictam de cœlo petiit, ut quondàm Elias, ut ignis de cœlo descenderet, & nefarios istos homines devoraret? An fortassè in mille maledictiones, & in rabiem more aliarum mulierum in hoc luctuoso casu effusa est? Minimè gentium. Quid ergò fecit? Audi, & obstupesce, juxta exemplar Divinissimi CORDIS JESU Crucifixi non tantùm nefarijs istis hominibus ex animo ignovit, sed & cor suum in divinam ejus voluntatem penitùs resignavit. Hinc se ipsâ fortior, relicto sæculo, à quo tam malè habita fuit, rectà ad SS. Deiparam, & Matrem Dolorosam, quæ in Ordine Servitarum peculiari religione colitur, avolavit, ubi benignè acceptata, per reliquam vitam DEO, & MARIÆ fideliter usque in finem deservivit. Tantùm profuit B. Blondæ, cor suum cum SS. CORDE JESU, & MARIÆ conformâsse. O Christiani discite, *P. Paul. de Barry S. I. in annò Mar. 2. sept.*

ut

ut pari ratione tum in adversis, tum in prosperis voluntatem cordis vestri ad Divinissimum COR JESU tanquam heliotropium ad Divinum Justitiæ Solem dirigatis: *Benedicam Dominum*, inquit David, *in omni tempore*, non solùm dum mihi benè est, dum sanus, dum dives, dum in honoribus sum, sed etiam dum à Deo derelictus sum, dum *tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt*, dum flagellor & millenis obruor adversitatibus: *In omni tempore.*

• *Ps. 33. 2.*

Ps. 24. 17.

Euseb. l. 4 histor. Eccles. c. 14. Le Blanc. in Psal. 56.

7. Hanc nostram considerationem claudat S. Policarpus Apostolorum Discipulus, & Episcopus Smyrnensis. Hic, cùm immanis Gentilium persecutio in selectissima Christianorum capita in Ecclesia Dei, ac præsertim tunc Smyrnæ desæviret, amicorum consiliò ex civitate sua Smyrnensi in quandam villam se recepit, ubi triduò, antequam pro fide in vincula raperetur, hanc visionem habuit. Videbatur ipsi, tunc quietem carpenti, cervical subitâ flammâ succendi, & consumi, ex quo non obscurè agnovit, pòst triduum se pariter pro Christi fide in igne consumendum. Interim fit rumor de adventantibus Imperatoris satellitibus, ipsum ad necem ubique locorum quæritantibus. Rogant amici, ut saltem ob aliorum salutem se in fugam proriperet, aut saltem in aliam domum se conferret, quid ad hoc S. Polycarpus? *Fiat voluntas Dei*, inquit, *sicut fuerit voluntas in cœlo, sic fiat.* Paulò pòst cùm milites jam adesse intellexisset, proprio motu à superiori domûs parte descendens, eos humanò, ac placidò vultu suscepit, mensámque actutùm apponi mandavit, in qua proprios tortores suos lautè, ac pro viribus tractavit, solùm ab illis flagitans, quatenùs unicam sibi horam concederent, in qua Deo agonem suum commendaret, quod & facilè ab illis impetravit. Sic strigoso asino impositus ad amphitheatrum Smyrnense deductus est, ubi à Proconsule rogatus, ut Christum desereret, ac mores gentium sectaretur, intrepidè respondit: Octoginta sex annis hactenùs Christo servivi, qui nunquam me læsit, quomodò ergò hunc Regem, ac Dominum meum possum offendere? *Sicut fuerit voluntas in cœlo, sic fiat.* Itaquè igni traditus est, &, cùm ab eo non læderetur, ab impio milite gladio per cor transfixus, palóque velut cruci alligatus, generoso certamine cursum Martyrij feliciter consummavit sub Imperatore Marco Antonio, quartâ pòst Neronem persecutione. Ecce, quidsit voluntatem Dei facere. Tu, si sapiens es, super hanc petram ædifica.

CONSIDERAT. XXXV.

Consideratur patientissimum Cor JESU, in cruenta flagella, ut nos ab æternis illis flagellis redimeret, paratissimum.

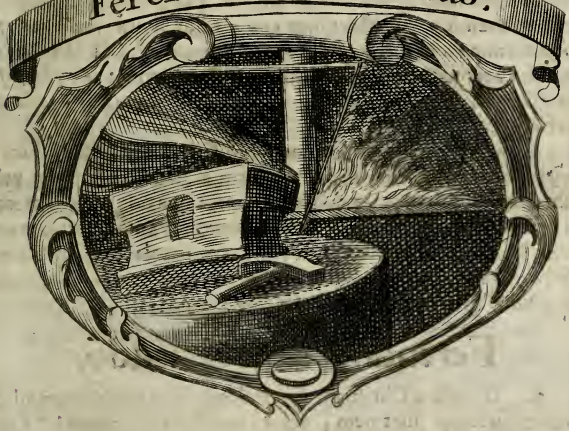

Ego in flagella paratus sum. Ps. 37. 18.

1. INter alias olim Gentis Hebrææ Leges, atque statuta etiam hoc erat consignatum, ut, si quis ob delicta dignus flagellis censeretur, non stans ad palum, vel ad columnam alligatus, sed pronus, & humi prostratus virgis in dorso tantùm cæderetur: *Sin eum, qui peccaverit, dignum viderint plagis, prosternent* (illum Judices) *& coram* *Deut. 25. 2.*

se facient verberari. Causam subjungit Scriptura : *Ne fœdè laceratus antè oculos tuos abeat frater tuus.* Verùm mitissimus JESUS non Lege Judaicâ, sed Romanâ, & à Romano Judice atque à militibus Romanis flagellatus est, ubi in prætorio Pilati non pronus aut humi prostratus, sed ad columnam marmoream, albis, nigrisque conspersam maculis, triúmque palmorum altitudinem non excedentem (*in cujus vértice annulus fixus erat, cui reorum manibus insertis córpora in omnem partem versari, & velut canis virgis, ac scuticis circúmagi poterant*) crudelissimè, & suprà omnem humanum modum cæsus est, in qua cruentissima flagellatione non tantùm *supra dorsum ejus*, velut suprà incúdem, *fabricaverunt peccatores*, sed & sacratissimum PECTUS JESU juxtà S. Hieronymum, acerbissimè est flagellatum : *Et illud sacratissimum Corpus, PECTUSQUE DEI capax flagella secuerunt, &c.*

Ps. 128. 3.

S. Hier. in Matt.

O quis dicet, quantam tunc SS. COR JESU passum sit amaritudinem, & corpus quot dolores, ac cruciatus? dum velut incus fortissima impiis serviebat fabricatoribus, suprà quam omnia peccata sua exonerarent, crebrísque, ac validis flagellorum ictibus percuterent, quæ tamen tormenta omnia pretiosissimum COR JESU, invictâ patientiâ, velut incus validissima sustinuit, undè pro Lemmate tulit illud Picinelli,

Ferendo, non feriendo.

2. O Anima Christiana! considera hîc Deum tuum ad columnam nudum, ac inermem, velut reum loris alligatum! Olim in candido illo & simplici ævo Reges & terrarum Principes se invicem ad tonsiones suarum ovium solebant invitare : *Ecce*, inquit Absalom ad Davidem, *tondentur oves servi tui, veniat, oro, Rex cum servis suis ad servum tuum.* Verùm ego te hodiè ad longè acriorem tonsionem invito, ubi in prætorio Pilati ipsi Agno Divino, & incontaminato, qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus, non lana duntaxat, & vestis ab efferatis lupis exuetur, sed & ipsa pellis, & caro usque ad costas & ossa per horrendam, & inauditam flagellationem detondebitur. Heu! quàm

2. Reg. 13. 24.

pro-

probrosa fuit SS. CORDI JESU illa denudatio, quam coram tanta hominum multitudine oportuit sustinere!

3. Vide hîc Arcam illam Fœderis à Bethsamitis impudentibus ignominiosè nudatam, vilipensam, & curiosiùs inspectam: *Et elevantes oculos viderunt Arcam, &c.* 1. Reg. 6. 13.

Vide hîc novum Jerichuntinum Viatorem, qui in latrones incidens, omnibus vestibus spoliatus, plurimísque vulneribus affectus est: *Incidit in latrones, qui etiam despoliaverunt eum, & plagis impositis abierunt, semivivo relicto.* Luc. 10. 30.

Vide hîc innocuum Josephum, à propriis fratribus tunicâ talari nudatum, & in cisternam veterem missum: *Confestim igitur ut pervenit ad fratres suos, nudaverunt eum tunicâ talari.* Gen. 37. 23.

Vide hîc novum Noëmum in vinea suâ recèns plantatâ ignominiosè nudatum, & à Cham impio, & ingratissimo filio protervè illusum: *Quod cùm vidisset Cham, &c.* Gen. 9. 22.

Vide hîc Davidem, chlamyde suâ regiâ exutum, & ob nuditatem à Michol (quæ typus Synagogæ fuit) turpiter irrisum: *Quàm gloriosus fuit hodiè Rex Israël, discooperiens se, & nudatus est, quasi si nudetur unus de scurris.* 2. Reg. 6. 20.

Vide hîc denique novum Adamum ob nuditatem suam rubore confusum, licèt tunc temporis ferè nemo in mundo fuerit; hinc in paradiso se abscondit, faciens sibi perizomata ex foliis ficûs, quibus suam nuditatem tegeret: *Timui, eò quòd nudus essem.* Gen. 3. 10.

4. Ex his perpende, Anima Christiana! quàm probrosa fuerit SS. CORDI JESU, Virginis Filij, ac pretiosissimi Redemptoris tui hæc denudatio, dum coram tanta hominum, & militum turba ignominiosissimè vestibus suis privatus, ac columnæ alligatus est; hîc reverà dicere poterat: *Operuit confusio faciem meam.* Ps. 68. 8. Et in alio locò: *Totâ die verecundia mea contrà me est.* Ps. 34. 16. Atque in hunc finem ipse apud Psalten ait: *Congregata sunt super me flagella, & ignoravi.* Ps. 34. 15. O pientissime JESU! O mi Salvator! quomodo possibile fuit, ut hanc lanienam ignoraveris, cùm omnia nuda, & aperta sint oculis tuis? *Sciens omnia*, inquit dilectus Discipulus tuus, *quæ venturæ erant super eum?* Jo. 18. 4.

Ita est, exponit Divus Anselmus: Congregata sunt super me flagella, & ignoravi præ verecundia scilicet CORDIS mei, & præ S. Anselm. tract. de pass.

nimiâ confusione nuditatis, vix illos immanissimos flagellorum ictus persensi. Audi & SS. Deiparam ità ad B. Birgittam loquentem: *Ad columnam alligatus nihil omninò operimenti habebat, sed sicut natus est, sic stabat, & patiebatur erubescentiam nuditatis suæ.* O verecundissimum GOR! quis tuam hîc explicet amaritudinem, confusionem, & ignominiam? *Aspice*, ait devotissimus Taulerus, *ut Rex gloriæ, qui cuncta vestit, ac tegit cœlum nubibus, arbores foliis, terram herbis, & floribus, ipse adcutem usque totis despoliatur vestibus!* O Sol, quid agis? cur non in obsequium Conditoris tui subductâ luce illam velas nuditatem? Heu! Sidera qui vestit lumine, veste caret! O superbi! O delicatuli! O impudici, & lascivi! quid, quæso, vos ad hoc spectaculum? En, quomodò luat Dominus, quod vos per lascivias vestras deliquistis?

Revel. S. Birgitæ lib. 1. c. 10.

Tauler. de vita & pass. c. 33.

Jo. 19. 1.

5. *Tunc ergò apprehendit Pilatus JESUM, & flagellavit.* Cùm enim cerneret huc usque justus, sed nunc injustus Præses Romanus, quòd populus ex sola liberatione Barabbæ non vellet acquiescere, sed constanter Christum ad crucis supplicium postularet, ut tumultuanti plebi aliquam satisfactionem præstaret, sententiam tulit, ut JESUS flagellaretur: *Jesum Nazarenum, virum seditiosum, & Mosaicæ Legis contemptorem, per Pontifices & Principes suæ gentis accusatum, expoliate, ligate, & virgis cædite: i lictor, expedi virgas.* Quâ latâ sententiâ, milites, & plebs ab aula judiciariâ certatim ad supplicij locum concurrunt, expediuntur virgæ, flagra, & catenæ, denudatur optimus JESUS, & columnæ ram fortiter alligatur, ut, teste Taulerò, sanguis ex digitorum unguibus copiosè erumperet. Tum accedunt, prout refert S. Hieronymus, sex carnifices, à quibus virgis spineis, loris nodosis, & catenis ferreis tam horrendum in modum flagellatur mitissimus Agnus, ut in toto corpore, pronè asserit Divus Anselmus, nec una remanserit portiuncula illæsa, quantùm acus pungere posset, ubi millies mortuus fuisset, nisi divinitas ejus humanitatem sustentâsset. O afflictissimum COR JESU, quomodò possibile fuit, ut non in mille partes disrumpereris!

Adrichomius in descript. Hierosol. num. 57.

S. Hier. relatus à gloss. ord. S. Ansel. in cap. 27. Mat.

6. u-

6. Juvat hîc audire Dolorosam Christi Matrem, hanc cruentissimam flagellationem Unigeniti Filij sui S. Birgittæ hisce verbis referentem: *Flagellabant*, inquit B. Virgo, *corpus ejus ab omni maculâ mundum. Ad primum ictum ego, quæstabam propinqua, cecidi quasi mortua, & resumptô spiritu vidi corpus ejus verberatum, & flagellatum usque ad costas, ità ut costæ ejus viderentur; & quod amarius erat, cùm retraherentur flagella, carnes ipsis flagellis sulcabantur. Cúmque Filius meus totus sanguinolentus, totus sic laceratus staret, ut in eo non inveniretur sanitas, nec quid flagellaretur, tunc unus concitatô in se spiritu quæsivit: Nunquid interficietis eum sic injudicatum? Et statim secuit vincula ejus. Indè Filius meus induit se vestibus suis; tunc locum, ubi stabant pedes Filij mei, totum repletum vidi sanguine, & ex his vestigiis Filij mei cognoscebam incessum ejus.* *Lib. 1. Revel. c. 10.*

Eadem SS. Deipara in alio loco refert, dilectissimum Filium suum tam diu, ac tam atrociter à carnificibus in flagellatione fuisse cæsum, donec tandem omnibus viribus exhaustus, cùm ampliùs insistere pedibus non posset, in proprium cruorem columnæ marmoreæ circumfluum prolapsus decubuerit. O anima Christiana! quis unquam suum canem tam crudeliter tractavit, prout hîc tractatur Veritas? Heu! si brutum videres tot millenis excoriatum plagis, & fustibus usque ad costas sauciatum, aliquâ saltem commiseratione tangeréris. Et Agnus ille innocentissimus usque ad ossa excarnificatus non te ad commiserationem, ac seriam peccatorum præsertim sensualium detestationem commoveat? O brutum, & non homo! SS. COR JESU præ summo dolore & mœrore propemodùm in flagellatione expirat, & cor tuum præ illius amore non suspirat? Fluit undique purpureus cruor ex cunctis membris ejus, & tu nullam lacrymulam ob amorem JESU pro te flagellati fundis ex oculis? O cautes! O rupes! *Lib. 4. Revel S. Birg. c. 70.*

7. Jobum virum illum patientissimum Satanas in toto corpore, & à plantâ pedis usque ad verticem capitis crudeliter flagellavit: *Percussus est Job ulcere pessimô à planta pedis usque ad verticem.* Heliodorum duo juvenes ex utraque parte flagellabant, *Job 2. 7. 2. Mach. 3. 26.*

2. Cor. 11. 24. bant, sine intermissione multis plagis verberantes. Paulus ter virgis cæsus fuit, & à Judæis quinquies, quadragenas unâ minus accepit, &c.

Sed quid hæc fustigatio ad cruentam illam flagellationem, quâ tenerrimum corpus Virginei JESU dilaniatum est? Si juxtà Scripturæ effatum *pro mensura delicti erit & plagarum modus*, hîc reverà nullum oportet fuisse modum, quia *propter scelus populi mei percussi eum.* Fuerunt autem scelera, ac peccata nostra innumera, ergò subinfert Didacus de Stella, *innumerabiles fuerunt plagæ ejus, nam Christus flagellatus fuit pro peccatis nostris, quæ fuerunt innumerabilia.* Hinc Isaias ait: *posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrûm.* verbô, hæc cruenta, & inaudita flagellatio JESU à Romanis militibus per Judæos pecuniis, animatis ità peracta est, ut toto corpore unum esset vulnus, exceptis labiis, quibus in cruce pro peccatoribus ad Patrem oraret.

Deut. 25. 2.
Isa. 53. 8.
Didac. Stella in Lucam.
Isa. 53. 6.

Hinc collige anima Christiana! quantùm te SS. COR JESU amaverit, pro te per omnem vitam in flagella paratum. Sed ubi econtrà est amor cordis tui reciprocus? ubi patientia tua, dum non verbera, sed nec unum verbum minùs tuo respectu dignum potes tolerare? ubi mortificatio tuorum sensuum, dum corpus tuum tam delicatè, tam molliter, ne dicam, effæminatè tractas? ubi vereundia in quinque sensibus? David cùm Angelum flagellô armatum vidit, dolens ex intimo corde de peccatis suis, publicè exclamavit: *Ego sum, qui peccavi, ego iniquè egi; vertatur, obsecro, manus tua contrà me.* Et quare tu non facis similiter, cùm ob tui causam vides hîc JESUM tam indignè flagellari? *Ingredere COR Domini*, ait Spinola, *vide sitim fundendi pro te sanguinem; vide amorem, quô vult satisfacere pro tuis voluptatibus. Ama, erubesce, dole, gratias age! offer te &c.*

2. Reg. 24. 17.
F. Spinol. hîc

Ps. 20. 3. 8. Hîc in veritate adimpletum fuit illud Regii Vatis: *Desiderium CORDIS ejus tribuisti ei.* Et quale, obsecro ô mi *Luc. 22. 15.* JESU! hoc SS. CORDIS tui fuit desiderium?

Audi ipsum loquentem: *Desiderio*, inquit, *desideravi hoc Pascha manducare vobiscum*, & pro salute humani generis *Ps. 37. 18. Cassiod. in Ps. 20.* non tantùm flagella, sed & crucem subire: *Ego autem in flagella paratus sum.* Et hoc, ait Cassiodorus, erat CORDIS JESU de-

desiderium pro animæ tuæ salute tam indigna pati, ac tam acerbè flagellari, ut ab æternis flagellis te redimeret: & quia multa in hoc mundo sunt flagella peccatoris, ut ea tibi alleviaret: *Hoc factum est*, subintrat S. Hieronymus, *ut, quia scriptum erat: Multa flagella peccatorum, illo flagellato, nos à verberibus liberaremur &c.* *S. Hier. in Ps. 31. 10.*

O anima Christiana! quomodo possibile est, ut tam horrenda laniena, in qua mansuetissimus Agnus usque ad ossa excarnificatur, Cor tuum non ad pietatem, ac commiserationem flectat? Petra illa Mosaica in Horeb bis virgâ percussa est, & sine mora largissimas omni populo, & jumento submini stravit aquas: *Percussit petram, & fluxerunt aquæ.* Et ecce Petra vera, quæ Christus est, non binos sed 6666. ictus in cruenta illa flagellatione, virgis, loris, ac catenis pro te accipit, ex cujus plagis undique divinus profluit cruor, & tu ingratissima etiamnum pergas millies ac millies peccando has plagas repetere? O cor durum! *Ecce*, inquit S. Augustinus, *pro impio Pietas flagellatur: pro stulto sapientia illuditur: pro mendace veritas necatur: damnatur justitia pro iniquo: Misericordia affligitur pro crudeli, pro misero: repletur Sinceritas aceto: inebriatur felle Dulcedo: addicitur Innocentia pro reo: moritur Vita pro mortuo.* Et hæc omnia cor tuum non moveant ad sincerè, ac fideliter amandum SS. COR JESU? *Ps. 77. 20.* *S. Aug. ser. 114. de temp.*

9. O mi JESU! quis hanc cruentam lanienam tuam attentiori mente considerans, non cum Habacuc Propheta inclamet: *Aspicite in Gentibus, & videte: admiramini, & obstupescite, quia opus factum est in diebus vestris, quod nemo credet, cùm narrabitur.* O spectaculum grande mundo, Angelis, & hominibus, videre DEUM, ac Dominum universorum à vilissimis servis peccati, tam servilibus modis cædi, & cane pejùs tractari. O grande spectaculum! Quis crederet auditui nostro, nisi Veritas Domini hoc revelâsset? O anima mea! vide, ac perpende, quomodo frumentum Electorum propter scelera tua horrisonis atteratur flagellis, & scuticis: *Attritus est propter scelera nostra.* Vide, & considera, quomodo suavissimus Cypri Botrus in hoc stridente torculari usque ad pretiosum Sanguinem pre- *Habac. 1. 5.*

ma-

Sylveira in Jo. 15. 5. q. 1. matur, & impiorum pedibus proculcetur! *Sicut enim*, ait Sylveira, *è calcata uvâ sub torculari exprimitur vinum, sic ex calcato Christo expressus Sanguis pretiosus, quo mundus redemptus.*

Vide insuper, quomodò tunica illa polymita castissimi Josephi, hoc est, Humanitas Christi, dilaceretur, & in proprio sanguine, ac purpurâ intingatur: *Tulerunt autem tunicam ejus, & in sanguine hædi, quem occiderant, tinxerunt.* • Gen. 37. 31.

Exod. 14. 24. Vide Columnam ignis, & nubis, quomodò intus in Sanctissimo CORDE ardeat flammâ charitatis indeficiente, & foris ut nubes fœcundissima in sanguineum imbrem largissimè in omnes profundatur!

Vide Sponsum tuum, verè candidum, & rubicundum, candidum in palatio Herodis: *Et illusit indutum veste albâ*: rubicundum verò in prætorio Pilati: *Tunc ergò apprehendit Pilatus JESUM, & flagellavit.* O mi JESU! quomodò *indutus es vestibus sordidis*, ut nos vestias stolâ jucunditatis? • Luc. 23. 11. • Jo. 19. 1. Zach. 3. 3.

Vide denique fidelissimum Fidejussorem tuum, loco tui percussum, ut solveret debitum, quod tu per demerita tua contraxisti. Audi denique, quid tibi hoc afflictissimum CORDE JESU etiam sine voce ad cor tuum durissimum loquatur:

En homo, quæ pro te patior tormenta Redemptor?
Et potes Authóris non meminisse tui?

I. 1730.

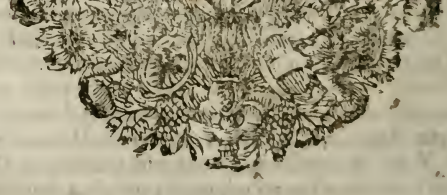

CON-

1. CONSIDERAT. XXXVI.

Perpenditur Spinea Corona, quâ SS. Cor JESU per omnem vitam, & nunc in passione sacrum quoque Caput ejus redimitum fuit.

Milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus. Joan. 19. 2.

1. OLim non tam apud Romanos, quàm etiam apud Hebræos moris erat, ut DEO O. M. victimas coronatas immolárent quas in solemnioribus festivitatibûs viridî sertô in capite redimitas usque ad altare

deducebant, ubi per manus Sacerdotum, & Levitarum mactatæ, supremo Numini in suave holocaustum, vel in gratiarum actionem ob reportatam ab hoste victoriam, vel in peccatorum expiationem, aut pro alia communi populi necessitate offerebantur. Ita *Cornel. in act. Ap. 14. 12.* Iphigenia filia Agamemnonis, cùm ad Sacrificium immolanda duceretur, priùs in signum gloriæ, & victoriæ viridi sertò coronata est.

Exod. 12. 6. In hunc finem etiam Agnus ille Paschalis à Patribus quondam in plenilunio circà vesperam in memoriam Ægyptiacæ redemptionis quot annis oblatus, priùs florenti sertò cinctus erat, ubi statutò tempore mactatus, ac veru ligneo affixus, lentò igne cremabatur. Ita quoque Abraham Patriarcharum decus Agnum illum malculum in implexu veprium, ac ramorum cornibus hærentem, spinisque coronatum DEO, locò filij sui, in gratissimum holocaustum in *Gen. 22. 13.* Monte Moriâ sacrificavit: *Levavit Abraham oculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres hærentem cornibus, quem assumens obtulit holocaustum pro filio, &c.* Cui meâ quidem opinione non incongruè pro Lemmate inscribes:

Victima coronata.

O benignissime JESU! quid Sacratissimum COR tuum jam à primo conceptionis tuæ instanti aliud fuit, quàm talis *Victima coronata*, jam tunc in utero materno peccatorum sentibus sauciatum, cinctum, & ad mortem Crucis destinatum? David Rex de corde suo palam fatetur, quòd toties spinarum aculeis compunctum fuerit, quoties in ærumna suâ memor suorum delicto- *Ps. 31. 4.* rum in aliam partem se versavit: *Conversus sum in ærumna meâ, dum configitur spina.*

Verùm longè major fuit ille dolor Sacratissimi CORDIS JESU, dum spinarum, & peccatorum nostrorum pungentes aculeos non tunc demùm, ubi actu spineâ coronâ Sacrum Caput ejus redimitum fuit, in se persensit, sed dolor ille ac mœror ex viva & perfectissimâ apprehensione per omnem vitam continuatus est: *De- Nierenb. l. 2. c. 5. de bent nos commovere*, ait P. Joannes Eusebius Nierenbergius in Regiâ Academiâ Madritensi Sacrarum Litterarum Professor, *quæ*

pas-

passus est per totam vitam in uno membrô, sanctiss. suô CORDE, cùm dolor immensus fuit à primo instanti conceptionis, & duravit, quàm diu vixit. Audi & doctissimum Salmeronem: *Acceptavit*, inquit, *coronam, quia moris erat apud Romanos, & etiam apud Judæos, victimas coronatas immolari.* Erat autem juxtà eundem Salmeronem hæc corona in modum pilei contexta, venerandum Caput JESU ex omni parte contingens, & acutissimis aculeis mille punctûris perfodiens, ità, ut Sanguis copiosissimus per faciem & genas ejus defluere. O afflictissime JESU! quis hîc non cum Poëta illo exclamet:

adorat. in spir. & verit. Salmer. to. 10. tr. 30.

Indignum diadema geris Rex maxime Regum:
Debetur meritis ista corona meis?

2. Hîc adimpletum fuit illud, quod de spinoso rhamno Sacræ litteræ pérhibent, qui in comitiis arborum solus inter omnes plantas etiam relictis vite, olivâ, ficu, cedrô, &c. in Regem unanimi consensu electus, & proclamatus est: *Dixérunt omnia ligna ad rhamnum: Veni, & impera super nos.* Causam mysticam subjungunt Patres, quia solus Rhamnus inter cætera arborum genera ac species dignus inventus est, qui Regem sæculorum & Dominum universorum coronaret. *Jud. 9. 8.*

De Moyse refert Liber Exodi, quantùm admiratus sit, cùm Dominum, vel potiùs Angelum quendam inter medias pungentes & ardentes spinas consistentem, unde præ admiratione rei tam insolitæ exclamavit: *Vadam, & videbo visionem hanc magnam.*

O Moyses! quid adeò obstupescis Angelum inter inflammatas spinas consistentem? Quid, quæso, dixisses, si Verbum Incarnatum, si infinitam Patris Sapientiam, si ipsum DEUM & Hominem Christum toto corpore plagatum, & nunc durissimis spinis ac cruentis vepribus coronatum spectâsses? Plus dico: si ipsa interiora Sacratissimi, ac Divinissimi CORDIS JESU introspexisses, non spinis duntaxat circumdati, ferrô crudeli perforati, cruce onerati, sed & divinô igne immensi in nos amoris jugiter ardentis? O visio magna SS. COR JESU spinis per omnem vitam redimitum, ardens & incombustum! O visio magna!

Miratur orbis Christianus, quòd in corde B. Claræ de monte Fachio post mortem ejus corona spinea cum pluribus aliis Dominicæ Passionis instrumentis fuerit prodigiosè reperta. Vide, & introspice SS. CORJESU, & in illo non auream, aut carneam, sed rigidissimam, & mille spinis armatam coronam reperies: *Quid Deus in carne*, ait S. Thomas Villanovanus, *nisi ignis in rubo? An non rubus spinosa caro, quam assumpsit, plena doloribus, plena punctionibus, plena pœnalitatibus?*

S. Thom. Vill. s. 2. in die Nat. D.

O Anima Christiana! Ecce, quomodò amaverit te Pastor ille Bonus, & quantò labore, ac dolore te perditam oviculam in deserto hujus mundi etiam inter medias pungentes sentes, ac durissimas spinas quæsierit? Ità ex S. Augustino pereleganter Quaresmius, dum in persona Christi spinis coronati sic te alloquitur: *Cùm inter sylvas & montes errares, quæsivi te, laboravi, sudavi, caput meum spinis opposui, laceratus sum, humeris meis portavi te, Patri meo reddidi te, &c.*

Quaresm. de SS. Vul. to. 1. c. 13. sect. 7.

3. Hanc spineam coronationem & contumeliam nunquàm à sæculis auditam Jesæus Vates in spiritu prævidens, ità describit: *Circumdederunt me sicut apes, & exarserunt sicut ignis in spinis.* Cur, obsecro, hic Prophera Regius Judæos & milites Christum coronantes, apibus assimilavit? Adverte: apes, dum circumdant, & libant flores, eos subindè aculeis suis fædè perforant, depascuntur, & decore suo expoliant. En mitissimum COR & Caput JESU, verum illum *Campi florem, & lilium convallium* nunc undique à circumvolitantibus, pungentibus, & aculeatis apibus obsessum: *Judæi*, inquit Le Blanc, *velut apes in Christum Nazarenum, id est, floridum involârunt, eúmq; pupugerunt, sed indè mel non sibi, sed gentilibus expressérunt.*

Pſ. 117. 12.

Cant. 2. 1.

Le Blanc in hunc Pſal.

Et exarserunt sicut ignis in spinis. Ignis spinarum citissimus, acerrimus juxtà, ac vehementissimus est, mirè stridet, & résonat: *Ignis in spinis*, ait Hugo Cardinalis, *strepitum & crepitum facit. Sic Judæi contrà Christum invidiâ, & irâ succensi illum detrahebant, eò quòd rêgnum eorum affectâsset.* In hunc finem totâ diabolicâ cohorte ad prætorium Pilati convocatâ, coràm ea pretiosissimum Orbis Redemptorem, chlamyde coccineâ, seu sordidâ, & attritâ militari veste indutum super lapidem sedére fecerunt,

Hugo Card. in Pſ. 117.

runt, eique diadema regium de horridis, ac pungentibus spinis plexum non leviter, sed fortiter imposuerunt, cannis, ac fustibus, ne contactu læderentur, in caput ejus adactum. heu! quanto cum dolore innocentissimi JESU? *Quis satis cogitare potest*, ait S. Vincentius Ferrerius, *quantus dolor venerandum illud caput, tot aculeis confixum affecerit, cùm nos vel ad unius spinæ puncturam intolerabili dolore vexemur?* O immensus amor crucifixi CORDIS! *S. Vinc. Ferr. hic de Coronat.*

4. O Bone JESU! *quare sic attenuaris macie Fili Regis?* Quid commisisti amantissime Redemptor, ut sic tractareris? Non sufficit tibi, spineam istam coronam à puncto conceptionis tuæ jugiter in SS. CORDE tuo portare, quin nunc eam quoque feras in capite?

Audi ab illo responsum: *Dixitque ei Amnon - - - Amo.* O amo! ô immensus amor! ô novus & antiquus amor divinissimi CORDIS! Ergò amas ô Sanctissimum CORJESU? Et quid amas? O nos felices! Amat corda nostra SS. CORJESU, ideò pro nobis etiam spineam coronam non recusat. O mi JESU! fac me intelligere istam veritatem, ut amori amore respondeam, & nullas adversitatum spinas amore tui recusem: *Hic maximè*, inquit S. Bonaventura, *apparet charitas ejus, quæ corda nostra totaliter deberet concremare.* *2. Reg. 13. 4.* *S. Bonav. medit. vitæ Chr. c. 74.*

O terra! quæ sanguinem tam copiosum ab hoc innocentissimo Abele hausisti! O terra! non ampliùs eris maledicta in opere tuo, neque ampliùs *spinas, & tribulos germinabis.* Non, inquam, ampliùs maledicta eris, quia coronatus est de tribulis tuis ipse Rex tribulatorum CHRISTUS JESUS, qui nunc tibi pro maledictione rependet omnem benedictionem. *Propterea*, ait S. Cyrillus Jerosolymitanus, *JESUS accepit spinas, ut solvat hanc maledictionem.* O felix terra sic à SS. CORDE JESU benedicta! *Gen. 3. 18.* *S. Cyrill. Jerosol. catech. 13.*

O felix Vinea Ecclesia! quam ille cœlestis Agricolæ Filius Christus JESUS triginta & ampliùs annis in sudore vultûs sui indefessè excoluit, & nunc quoque sepe eam circumdedit, ut sic eam contrà omnes hostiles incursus muniret, fructúmque redderet temporibus suis: *Plantavit vineam, & sepem circumdedit ei.* *Matth. 21. 33.*

Matth. 7. 16. 5. O mi JESU! an non ipsemet dixisti : *Nunquid colligunt de spinis uvas , aut de tribulis ficus ?* Ecce hic uvam suavissimam inter medias pendentem spinas, & ficum dulcissimam de tribulis progerminantem intueor. Et quænam hæc uva, aut ficus ?

O anima Christiana ! converte oculos tuos ad SS. ac Divinissimum COR JESU horridis spinis cinctum, sentibus, & crudeli lancea cruentatum ! En hic in veritate uvam purpuream de spinis, & de tribulis dulcem ficum poteris colligere.

Imitare exemplum illius Novitij Capuccini, etiam dum cibum sumeret Christum JEsum coronâ spineâ redimitum meditantis. accidit, ut Parens hujus Tyronis in conventu Mediolanensi cum P. Isaia Novitiorum Magistrô, & cæteris Patribus mensæ accumberet, ubi ad Patrem Isaiam conversus : *Videre se* , inquit , *quod suus filius Novitius vescerctur spinis.* Negat id Novitiorum Præfectus , juvenem spinis vesci , sed aliis appositis cibis , quibus & cæteri in triclinio vescerentur. finitâ mensâ, remotis arbitris solus Novitius interrogatur , num reverà spinas manducâsset ? Minimè , reponit Novitius , sed cibos se prout alij comedisse. Quid autem , subintrat de novo P. Isaias , inter vescendum in corde tuo tractâsti ? Spineam coronam , inquit , quæ tot cruentis puncturis Sacratissimum Caput JESU perforavit. Ex quibus facilè agnovit Parens , quantoperè placeret unica pia de spinea corona JESU meditatio.

P. Nadas. in 2. Eremo Divini amoris c. 18.

O quàm rari sunt modò , qui de hac spinea coronâ JESU , quam semper in SS. CORDE suo portavit , seriò meditantur ! Vide , qualis sit nunc abusus capillamentorum , & galerorum in viris effœminatis ? Vide , quàm mirabiles turres Babylonicas sibi nunc in capite struant mulieres , quomodò crines mulceant , ornent , dealbent , in varios meandros & in cippum contorqueant ? Ah miseræ animæ ! Considerate SS. COR , & venerandum Caput JESU spinis acutissimis compunctum , arundine percussum & omni ludibrio expositum ! Sic videlicet luit Justus , quod peccat iniquus : *Per agrum hominis pigri transivi* , ait Sapiens , *& ecce totum repleverant urtica , & operuerant superficiem ejus spinæ.* Ager hic neglectus cor vestrum est , plenum peccatorum

Prov. 24. 30.

torum spinis, quibus de novo SS. COR JESU sauciatis : *In morem spinarum*, ait S. Athanasius, *pupugérunt eum peccata mundi.* Heu! quomodo non VERBUM DEI hîc cecidit inter spinas, *& exortæ spinæ suffocaverunt illud* ! O spinæ crudeles ! O peccata ! siccine tractatis Regem Gloriæ ? qui vos coronat in misericordia & in mille miserationibus, siccine illum tractatis ? ah siccine! *S. Athanas. q 136. ad Antioch. Luc 8. 7. Psl. 102. 4.*

6. De Rege Antiocho perhibent Machabæorum fasti, quòd Jonathæ Hebræorum Duci vestem purpuream, & coronam auream per legatos submiserit cum epistola, in qua illum ad suam amicitiam & amorem peramicè invitavit : *Et misit ei purpuram & coronam auream* ? *1. Mach. 10. 20.*

O anima Christiana ! En transmittit tibi dolorosissimum COR JESU coronam suam, non auream sed spineam, ut tecum faciat amicitiam, & tu illam non vis amplecti ? *Ostenditur*, inquit S Bernardus, *nobis caput nostrum spinis circumdatum non floribus, ut illud imitemur &c.* Et tu refugis ab eo ? *Coronemus nos rosis*, dices cum istis mundi sectatoribus, *antequam marcescant*, corporis sectemur voluptates, & indulgeamus genio, dum tempus est. Sed audi iterum Doctorem Mellifluum : *Pudeat*, inquit, *sub capite spinoso, membrum esse delicatum*, conforma te Capiti tuo, aut non habebis partem cum illo. *S. Bern. ser. 5. de omn. SS. Sap. 2. 8.*

Hinc S. Catharina Senensis, cùm à Christo aureâ & spineâ coronâ donaretur, ut unam ex his sibi seligeret, sine cunctatione spineam sibi reservavit, & capiti suo imposuit, non ignorans, quantùm in hoc sæculo nobis prodesse soleant tribulationum spinæ, dum æternæ vitæ, ac gloriæ pondus in nobis operantur. Unde Poëta : *Spinas fert præsens, vita futura rosas.*

7. Recordor hîc illius miraculosi Crucifixi, qui in civitate Burgos in Templo PP. Augustinianorum piè asservatur, & colitur, cui nobilis quidam Eques ob singulare ab eo receptum beneficium coronam auream donavit, quam loco coronæ spineæ sacro Christi vertici imposuit, coronam autem spineam Patres conventûs tribûs clavibûs arcæ inclusam solicitè custodiebant. Quid hîc expectas pie Lector ? Ecce mox altero die Crucifixus Dominus auream *Bonherb. apud me fol. 623.*

ream coronam à se abjecit, & econtrà coronam spineam licèt arctè inclusam, prodigiosè tertiâ vice reassumpsit. Mirabantur omnes, & dum boni Patres de aurea coronâ circumspiciunt, illam in clavo sacrorum pedum Crucifixi pendentem inveniunt. O Bone JESU! itáne amat SS. COR tuum coronam spinis horridam, & flocci pendet coronam auream? O quàm alius est nunc mundi stylus? O anima Christiana! Regis ad exemplum disce, quàm indignum sit, sub tali ac tanto Rege spinis coronato, molle ac delicatum membrum fieri?

Lyr. de imit. Chr. pat. fol. 148.

8. Non sic Serenissimus Dux Godefridus Bullonius, non sic, qui, occupatâ & in libertatem assertâ Terrâ Sanctâ, juxtà exemplar spinis coronati JESU potiùs spineâ, quàm aureâ gemmisque coruscante coronâ Hierosolymis à suis Christianis militibus coronari voluit.

Ex actis SS. MM.

Non sic decem illa SS. Martyrum millia cum Sancto Duce suo Achatio, non sic, qui omnes jussu Maximini impij tyranni in monte Ararath propè Alexandriam in contemptum Christi JESU spinis redimiti, pariter acutissimis spinis coronati, & lanceis præacutis in latere transfixi sunt, & sic nobile martyrij genus consummârunt.

Ex Nadas. in anno cœlesti. 23. Martij.

Non sic Beatus ille Christophorus, parvulus octo annorum natus, non sic, qui, cùm fidem orthodoxam palàm profiteretur, ab impiis juxtà exemplar Christi JESU non flagellatus duntaxàt, sed & spineo ferto coronatus est; & cùm demùm in crucem ageretur, ac carnifex latus ejus dexterum lanceâ aperire pararet, generoso animo ad illum dixit: *Si cor quæris, alterum latus mihi effodias, & scrutéris.* Quo tandem sinistro latere, immiti ferro transverberato, & Corde ejus avulso, Sanctus Puerulus innocentissimam animam DEO suo reddidit. O grata victima pro JESU flagellari, spinis coronari, ac tandem in cruce pro illius honore cor suum posse offerre! O grata victima! Ah Divinissimum COR JESU spinis per omnem vitam coronatum! confige & COR meum spinâ salutis, ut discam magno animo te Regem meum amare, & tecum quascunque adversitatum spinas pati &c.

f. l. e. 1743.

CON-

CONSIDERAT. XXXVII.

Consideratur SS. Cor JESU, impositô funestô Crucis patibulô, & nostrô peccatorum pondere gravatum.

Et bajulans sibi Crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariæ locum. Joan. 19. 17.

1. NUnc tandem, O mi JESU! adest illa hora, tot ardentibus votis hactenùs à te desiderata, in qua Crucem humeris ad Calvarium Montem feras, quam hactenùs à primo vitæ tuæ momentô jugiter in Sacratissimo CORDE tuô portâsti. Terrentur quidem latrones, prout observat S. Bernardus, dum patibulum, infame illud lignum primô

mò intuentur, in quo ipsis pro admissis sceleribus luendum ac moriendum est. Verùm non sic SS. COR JESU, dum longè majori cum desiderio, quàm S. Andreas Apostolus crucem suam amplexabatur, ut in ea, nostra crimina ac totius mundi peccata ad locum deferret expiationis. Vix enim sententia mortis in hunc innocentissimum Redemptorem lata erat, statim Crux illa prægrandis, tot figuris præsignata (quæ ad minimum quindecim palmos in longitudine, & octo in ligno transverso continebat) à ministris oblata est, ut eam, licèt jam fractis humeris, & corpore toto dilacerato, ad locum supplicij deportaret. Quid ad hoc mansuetissimus Agnus? Levat in cœlum ad Patrem oculos, crucem sibi oblatam peramanter, &, ut multi volunt, etiam genu flexo accipit, eámque Sacratissimo PECTORI suo non sine profusis lacrymis admovet, humerisque impositam admirabili humilitate, ac patientiâ ad locum supplicij deportat: *Et bajulans sibi crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariæ locum.* O amoris prodigium, videre JESUM cruce oneratum!

Jo. 19. 17.

O Anima Christiana! vide, & considera, quomodò hîc verificatum sit illud Isaiæ: *Sicut ovis ad occisionem ducetur.* Cerne, quomodò peccata nostra ipse perferat in corpore suo super lignum! O gravissimum pondus peccatum, quo onusti etiam fortissimi Angeli, cœlis ipsis dehiscentibus, ad infimum inferni barathrum sunt detracti! Core, Dathan, & Abiron immani terræ hiatu absorpti, & sub quo ipse curvatur, qui portat orbem: proindè nostro Emblemati, in quo Agnus ille Divinus, septem peccatis mortalibus, quasi gravissima cruce onustus, spectatur, hanc Epigraphen præfigere placuit:

Isa. 53. 7.
2. Pet. 2. 4.
Num. 16. 24.

Oneratur, & exonerat.

Vel:

Quàm grave portat onus!

2. Ità, O mi JESU! quàm grave portas onus! Sed age, amantissime Redemptor! Age, inquam: *Tolle* nunc *grabatum tuum, & ambula* super unum montium, quem Pater tuus monstrabit tibi. Grabatum illud, & dulcissimus lectulus jam à primordio

Jo. 5. 8.

dio vitæ tuæ tibi aspera Crux, cervical autem suavissimum spinea corona extitit. Dormi jam, & indormi, O bone JESU, in hoc florido lectulo, quia Nazarenus es: *Lectulus noster floridus.* *Cant. 1. 15.*

Ad Adam quondam dictum est: *In sudore vultûs tui vescéris pane*, qui à paradiso eliminatus, mox ligonem & aratrum apprehendit, quo terram foderet, eámque ad progerminandos fructus aptam redderet. *Gen. 6. 19.*

En hìc novum Adamum è civitate sua ejectum, qui ligonem & aratrum crucis ultrò in humeros suos suscepit, quo terram universam repararet, atque à spinis, & tribulis peccatorum purgatam, in vineam sibi electam converteret. Hìc in veritate benignissimus JESUS in sudore vultûs sui vescebatur pane suo, dum Judæi & Gentiles illi lignum mittebant in panem ejus: *Mittamus lignum in panem ejus, & eradamus eum de terra viventium.* *Jer. 11. 19.* O durus & arctus panis! sed tamen SS. COR JESU confirmans, & per triginta quatuor annos sustentans.

O anima Christiana! observa hìc immensum pientissimi Redemptoris tui in te amorem; postquam jam copiosè pretiosissimum sanguinem per crudelissimam flagellationem & coronationem profuderat, susscepit tamen, licèt cunctis destitutus viribus, in dilaniatos humeros suos trabale illud, probrosum, & maledictum lignum, ut te ab æterno maledicto liberaret. O quàm grave hoc SS. CORDI JESU tormentum fuit? quid dico tormentum? summa jucunditas illi Crux fuit. Sed longè gravior pœna sunt illi tua peccata, quibus hactenùs tam impudenter, tam protervè, tam ingratè hoc afflictissimum COR JESU offendisti. Et quid dico, O Anima Christiana! ergóne de novo audeas aliquod peccatum committere, quod adeò afflixit hoc Divinissimum COR JESU? An ignoras, quòd omnis peccator totiès crucifigat, & occidat quasi de novo Filium Dei, quoties voluntariè noxam lethalem perpetrat? Rationem hanc pulcherrimam assignat Cornelius, quia novo peccato novam dat causam Crucis & Mortis Christi; facit enim rursùm id, propter quod Christus crucifixus est. Audi Apostolum: *Et prolapsi sunt*, inquit, *rursus renovari ad pœnitentiam, rursum crucifigentes sibimetipsis Filium Dei, & ostentui habentes.* *Heb. 6. 6.*

3. Venit hîc mihi in mentem Abraham, insigne illud Patriarcharum sidus, qui, ubi mandatum à Deo acceperat, ut filium suum unigenitum Isaac supremo Numini, tanquàm Domino vitæ & necis in holocaustum immolaret, mox intempestâ nocte surgens, omni studio se ad hoc grande opus paravit: in quem finem (quod prorsus mirabile est) dilectissimo filio suo funestam illam, ac gravem lignorum struem debilibus humeris usque ad locum immolationis ferendam imposuit: *Tulit quoque ligna holocausti, & imposuit super Isaac filium suum, ipse verò portabat in manibus ignem & gladium.* O res stupenda! asino, quem stravit, parcit Abraham, nec illi hanc gravem lignorum sarcinam imponit, parcítque duobus suis vernaculis in hoc luctuoso itinere se comitantibus, & totum pondus dulcissimo, ac tenello filio suo imponit ferendum. O crudelis Pater! quid peccavit in te hic innocens filius?

Gen. 22. 6.

1. Cor. 10. 11.

Desine mirari, Anima Christiana! siquidem *hæc omnia in figura contingebant illis, scripta sunt autem ad correptionem nostram:* per Isaac enim obedientissimum Abrahami filium, ipse Dei Filius, propriis humeris crucem ad montem Calvariæ gestans, adumbratus fuit, per Abraham verò Pater cœlestis, *qui proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum.* Unde crucem non duobus latronibus, tanquàm vernaculis, neque asino commisit ferendam, sed ipsi proprio Filio suo unigenito velut lignum holocausti consignavit: *Ibi offeres eum in holocaustum.*

Rom. 8. 32.

Hugo C. hic.

Supra quod Hugo Cardinalis: *Cæteri Sancti*, inquit, *dicuntur Sacrificia, quia partim pro se passi sunt, sed Christus dicitur holocaustum, quia nihil pro se, sed pro nobis omnibus incensus est.* Et quomodo incensus? Inspice SS. COR JESU, supra Tabernaculum Divinissimi Sacramenti expositum, & in eo videbis cum lignis holocausti ignem & gladium; per ligna Crucem, per ignem charitatem, & per gladium lanceam ferream subaudi, quâ SS. COR JESU transfossum est. Nec desunt spinæ ac vepres hoc amabilissimum COR cingentes: *Viditque post tergum arietem inter vepres hærentem*, quæ *spinæ*, juxtà S. Isidorum, *iniquos & peccatores significant, qui suspenderunt Dominum in Cruce.*

Gen. 22. 13.

S. Isidor. in Gen. c. 18.

4. De

4. De Naboth optimo illo, & innocuo Virô testantur Regum fasti, quòd propter vineam suam à majoribus quondam hæreditate acceptam, dolô impiæ Jezabelis falsò accusatus, ad mortem condemnatus, ab urbe eliminatus, ac tandem palo alligatus, & lapidibus obrutus sit: *Quamobrem eduxerunt eum extrà civitatem &c.* 3. Reg. 21. 13.

En iterùm pulcherrimum typum in Christo JESU adimpletum, quem impia Synagoga dolô accusavit, & ad mortem damnato ponderosissimum crucis palum imposuit, ad quem alligatus, imò ferreis clavis affixus, omnium Judæorum linguis lapidatus est. Et certè cùm mitissimus Servator orbis ex urbe educeretur, attestante S. Anselmô, plures in eum lapides, & lutum projiciebant: alij eum calcibus urgebant, alij innumeris convitijs eum onerabant, ut quondam Davidem Semei: *Egrédere, egrédere vir sanguinum, & vir Belial &c.* 2. Reg. 16. 7.

Hîc considera humilitatem, ac patientiam SS. CORDIS JESU, qui, cùm malediceretur, non maledicebat, nec præ impatientia à se crucem abjecit, sed constanter cum ea, & in ea usque in finem perseveravit, ut tu disceres in cæpta virtute constantiam, fortiter pati adversa, & crucem à DEO Patre humeris tuis non sine causa impositam, cum Salvatore tuô non in transversum NB. (sic ubique cum illa impinges) sed secundùm rectum & longum, quamdiu ipsi placuerit, portare: *Semper mortificationem JESU in corpore nostro circumferentes, ut & vita JESU manifestetur in carne nostrâ mortali.* 2. Cor. 4. 10.

5. Recordor hîc illius Angeli pacifici, tempore Gedeonis in salutem populi pœnitentis, à DEO submissi, qui, cùm Gedeon carnes & azymos panes in petra offerret, summitatem virgæ suæ extendit, ignémque ex calida collisione petræ ope hujus suæ virgæ excutiens, sine mora holocaustum in petra accendit: *Extendit Angelus Domini summitatem virgæ, quam tenebat in manu, & tetigit carnes, & panes azymos, ascenditque ignis de petra, & carnes, azymósque panes consumpsit.* Quis, obsecro, hîc non obstupescat, quòd virga lignea petram percutiens, ignem ex ea excitaverit? Moyses ex petra durissimâ per virgam suam copiosam aquam produxit, sed hic Angelus mediante virgâ suâ ex petra ignem elicuit, & functus Sacerdotis officiô, Deo acceptabile ho- Judic. 6. 21.

locaustum obtulit, quo peracto in auras abiit, & in cœlum rediit? O mirabile mysterium!

Per hunc Angelum, Christum JESUM, illum magni consilij Angelum subaudi: per virgam crucem ejus intellige; per holocaustum attactu hujus virgæ accensum, non incongruè Divinissimum COR JESU nobis adumbratum est, de quo & Psaltes in typo: *Inflammatum est cor meum*, quod SS. COR JESU tunc quàm maximè, & intensissimò amoris igne ergà genus humanum inflammatum fuit, ubi crucem ascendit: *Jam tunc*, ait in hunc locum Divus Ambrosius, *in mysterio declaratum est, quia Dominus JESUS in carne suâ totius mundi peccata Crucifixus abolèret.* O mi Redemptor! extende & nunc temporis hanc prodigiosam virgam tuam, & percute cor meum, ut ex hac petrâ durissimâ copiosi fluant lacrymarum fontes, qui te ô summum, ô infinitum, ô immensum meum Bonum, omnium bonorum fontem tot hactenus offendi peccatis. Percute, inquam, cor meum, ut simul veri ac sinceri in te amoris ex eo oriatur incendium, quod cor meum totum in flammas, & in acceptabile tibi holocaustum rédigat.

Ps. 72. 21.

S. Ambr. proëm. l. 1. de Spir. Sancto.

6. Audi in hunc finem historiam planè mirandam, quam P. Nadasi de homine peccatore morti & desperationis abysso jam vicinò commemorat, cui pro ultimo salutis remedio amici imaginem quandam Christi JESU crucem bajulantis, & spineâ coronâ redimiti ad lectum vicinam appendérunt, ad cujus sacræ iconis aspectum æger primò collacrymári, & mox animitùs de peccatis suis conteri cœpit. Et ecce rem admiratione dignam! cùm lacrymaretur æger, collacrymatus est & JESUS, eúmq; amanter consolatus, jussit, ut generalem, ac plenam noxarum suarum confessionem peragéret, quam ubi apud P. Julium Mancinellum Soc. JESU præstitit, plenam mentis tranquillitatem, & æternam, uti speramus, salutem consecutus est. Tantùm huic inveterato peccatori profuit, vel semel Christum pro nobis crucem bajulantem considerâsse. Vide hîc immensam bonitatem, ac clementiam SS. CORDIS JESU, quomodò nostris compatiatur miseriis, ac lacrymis, neque mortem nostram & interitum, sed unicè salutem animarum nostrarum desideret, quis hîc non in novam se erigat spem & fiduciam ergà hoc mitissimum juxtà, ac dolorosissimum

Nadasi. S. I. in eremo divin. amor. fol. 136.

COR

COR JESU, quod est peculiaris propitiatio peccatorum, munimen tentatorum, & ultimum solamen afflictorum?

7. Siste hîc paulisper anima Christiana, & inspice piô quodam mentis affectu amabilissimum, ac clementissimum COR JESU pro te spineam coronam & crucem bajulantis! Vide, quomodò is sub gravissimo crucis pondere inclinetur, qui tribûs digitis appendit molem terræ? Vide, quomodo pretiosissimus Salvator tuus toto corpore sit dilaniatus, conspurus, lacrymis rigatus, spinis cruentatus, signans ipsas platearum semitas roseô Sanguine, per quas trahebatur? &c.

Vide, quomodò innocentissimus Amasa conspersus proprio sanguine in media viâ prostratus jaceat, nec ullus sit, qui immensis ejus cruciatibus condoleat: *Amasa autem conspersus sanguine, jacebat in media viâ.* 2. *Reg.* 20. 12.

Vide, quomodo Sacerdos, Magnus ille Onias mole malorum prægravatus antè altare humi sit jactatus: *Jam verò qui videbat summi Sacerdotis vultum, mente vulnerabatur, facies enim & color immutatus declarabat internum animi dolorem.* 2. *Math.* 3. 16.

Vide, quomodò Jacob ex itinere lassus, deficientibûs viribûs super lapides in terra jaceat, & scalam cœli (hoc est crucem) tibi paret, per quam, ô anima, ad æternam consecendas beatitudinem: *Tulit de lapidibus, qui jacebant, & supponens capiti suo dormivit in eodem locô, viditque in somno scalam stantem super terram.* Gen. 28. 11.

Vide, quomodò ille Fabri Filius in sudore vultûs sui duo ligna humeris lassatis comportet, ut nobis novam salutis arcam construat, & Ecclesiam suam supra petram ædificet: *Nónne hic est Fabri Filius? Nónne Mater ejus dicitur Maria?* Matth. 13. 55.

Vide denique, quomodo Sacerdos secundùm ordinem Melchisedech duobûs stipatus latronibûs, ipse ligneum altare ferat, in quo ipse pro salute totius mundi in monte Golgothæo non tam erit sacrificans, quàm & cruentum Sacrificium. O Bone JESU! ô Divinissimum COR JESU! quis hanc perpendens veritatem, non tibi ex animo condoleat? quis te non amet ô afflictissimum COR JESU? quis non doleat propter te ô summum Bonum totiès offensum? ah mi JESU! quis non? S. Thom. 3. P. q. 46. a. 4.

8. ex

8. Ex his collige anima Christiana, si prudens es, quòd non sit alia in cœlum via, quàm via regia SS. Crucis: *Tota vita hominis Christiani*, ait S. Maximus, *si secundùm Evangelium vivat, Crux est & Martyrium.* Audi, & imitare, quid S. Symphoriano Christi Martyri acciderit. *S. Max. hom. 2. de SS. Mar.*

Cùm hic præclarissimus Juvenis Augustoduni in florentissima ætate post jam varia à Tyrannis exantlata tormenta denique ad ultimum supplicium traheretur, pia Mater in via ei occurrit, quæ hunc filium suum corde plùs quàm virili ad supremum certamen fortiter pro Christi JESU Crucifixi causâ & amore perferendum, hisce verbis adhortata est: *Nate, nate, memento æternæ vitæ: Cœlum suspice, & ibidem regnantem intuere.* Quâ pientissimæ Matris voce Sanctus Adolescens de novo animatus, fortiter profide Christi collum carnifici præbuit. *Martyrol. 22. Aug.*

Hoc idem à te pero optime Lector: *Cœlum suspice, & ibidem Regnantem intuere.* Leva oculos tuos ad Orientem & Occidentem, & à Meridie ad Septentrionem, sic in amplissimo cæli campo oculis tuis NB. magnam crucem efformabis, & in veritate nec aliam ad cœlum viam, quàm crucem invenies. Observa insuper, quòd ille nunc regnet in cælo, qui quondam pro nobis pependit in ligno, qui de se ipso ait: *Nonne hæc oportuit pati Christum, & ità intrare in gloriam suam?* Ità nimirùm ab æterno decrevit SS. Trinitas: Ità præsignârunt tot in lege figuræ; ità vaticinati sunt omnes Prophetæ: Ità requirebat ipsum exemplum, quo SS. CORJESU tanquàm perfectissimum omnium Electorum exemplar SS. Apostolis, Martyribus, Confessoribus, Virginibus, Sanctisque universis, & omni statui Ecclesiæ præiret; Ità denique ex ipsa ratione decebat, ut tanta ac tam immensa gloria non alio, quàm crucis pretiò compararetur; ideò etiamnùm nobis proponitur SS. COR JESU cruce signatum &c. • *Luc. 24. 26.*

Et tu delicate miles quid agis? qualem tibi viam DEUS in cœlum pinget? Ergò tu solus sine cruce, sine labore, sine tribulatione ad æternam illam requiem, ac felicissimam cœli portam pervenies? Absit, *absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri JESU Christi &c.* Absit, absit! Aman gloriabatur in honoribus, Salomon in voluptatibus, Nabuchodonosor in divitiis &c. Tu autem non aliam gloriam quæras quàm in cruce D.N.J.C. • *Gal. 6. 14.*

CON-

CONSIDERAT. XXXVIII.

Cur in SS. Corde JESU Crux plantata cernitur, & cur ad redimendum orbem non aliud remedium, quàm crucem elegit?

Ipse lignum tunc notavit, damna ligni ut solveret. Ecclesia in hymnô de S. Cruce.

1. MIratur cœlum, & orbis obstupescit universus, quòd DEUS summæ Majestatis non aliud remedium ad salvandum deperditum mundum, quàm durissimam Crucem, infame illud & patibularium lignum elegerit? Inspice SS. ac Divinissimum COR JESU, & etiamnum

in medio ejus crucem plantatam cernes. Et cur, obsecro, hanc feralem arborem sibi elegit Sacratissimum COR JESU in Sponsam, ut eam in Calvario sibi duceret in uxorem, à qua non aliud locò dotis sperare poterat, quàm cruentissimam necem? Nunquid uno suspiriò, unâ lacrymulâ, aut unâ pretiosâ cruoris stillâ millenos ac millenos mundos à perditione potuisset redimere? Omninò: *sed quod sufficiebat redemptioni*, subintrat hîc S. Chrysostomus, *non satis erat amori.* Plùs & infinitiès plùs hoc SS. COR JESU nos amavit, dum omnem sanguinem ad extremam usque guttulam pro nostra salute voluit profundere, ut sic copiosior apud eum esset redemptio: *Dedit redemptionem semetipsum pro omnibus.*

S. Chrys. hom. 126.

1. Tim. 2. 6.

Quærebatur hoc SS. COR JESU jam in tenerrima vitæ ætate ab impiissimo Herode, ut gladio innocens victima caderet, & noluit per ejusmodi mortem mundum ab interitu salvare, proindè nocte intempestâ *fugit in Ægyptum.* Irruebant aliquandò Nazaræi, quasi impetu factò in eum, ut ipsum perderent, & è medio tollerent, ideò ejecerunt eum extrà civitatem, & duxerunt illum usque ad supercilium montis, ut inde præcipitarent ipsum in profundum. Verùm noluit Divinis. COR JESU hoc necis genus pro salute mundi eligere, quapropter *transiens per medium illorum ibat.* Tollebant aliâ vice sacrilegi Judæi lapides in atrio templi, ut jacerent in eum, sed venerandum COR JESU neque hoc mortis genus voluit subire, idcirco *abscondit se JEsus, & exivit de templo.* Multoties idem pientissimus Redemptor quærebatur ad mortem: *Et quærebant eum Judæi interficere:* sed noluit cum Joanne Baptistâ capite truncari, cum Isaia secari medius, cum Ieremia & Stephanò impetu crepitantium saxorum obrui, &c.

Matth. 2. 13.

Luc. 4. 29.

Jo. 8. 59.

Jo. 5. 8.

Verùm postquam paratum fuit Crucis lignum, mortis genus longè crudelissimum, infame, probrosum, & universo mundo abominandum; ecce, sine ulla morâ & tergiversatione hoc gravissimum pondus in se suscipit, & osculans ambabus manibus eam amplectitur: *Et bajulans sibi crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariæ locum.* O amantissime JESU! an non aliud divinissimo CORDI tuo superfuit remedium, mundo deperdito succurrendi? Inspice Schema præfixum, & solutionem habebis: *Mors per arborem*, ait S. Ambrosius, *vita per Crucem*; in ligno enim scientiæ boni & mali per protoplastos mundus deperditus, in ligno verò

Jo. 19. 17.

S. Ambr. in Luc. 4.

vivi-

vivificæ crucis à Secundo & Melioti Adamo recuperatus est. In hunc finem Emblemati illud Ecclesiæ inscripsimus:

Eccles. in præf. in Missa de S. Cruce.

Undè mors, indè vita.

2. Vides nunc, Anima Christiana! cur mitissimum COR JESU, optimi Redemptoris tui lignum crucis, quòd in hunc finem in medio illius plantatum cernitur, & non aliud mortis genus elegerit, quo orbem redimeret, *ut, undè mors oriebatur, indè vita resurgeret.* Et quia cor humanum scaturigo omnium malorum fuit: *Sensus enim & cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adolescentia sua.* Et in alio loco dicit Veritas: *De corde exeunt cogitationes malæ, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa testimonia, blasphemiæ, &c.* Ideo jam à prima conceptionis horâ benignissimus JESUS *tactus dolore Cordis intrinsecùs*, Sacratissimum COR suum pro nobis tradidit in ligno Crucis diris simâ lanceâ perforandum, *ut, ubi abundavit delictum, abundaret & gratia.* Hinc ipse clementissimus Dominus post lapsum Adami jam tunc in umbra dignatus est ad auram post meridiem in paradiso deambulare, & Adamum præ timore absconditum, velut oviculam à via salutis aberrantem quærere: *Adam ubi es?* ut sic eum non tantùm in spem erigeret, sed & ad meliorem frugem reduceret, ac pœnam æternæ damnationis, quam commeritus erat, in temporaneam misericorditer commutaret; cætera luenda, & ut justitiæ divinæ copiosè satisfieret, ipsum SS. COR JESU suo tempore in se suscepit, hinc Deus deambulans in paradiso jam tunc in typo vitæ arborem notavit, in qua suo tempore (hoc est, post quatuor millia annorum) mundum deperditum erigeret: *Ipse lignum tunc notavit*, canit Ecclesia, *damna ligni ut solveret.* Et quia per lignum scientiæ boni & mali mors in orbem venit, per lignum vivificum S. Crucis iterum nobis vitæ recuperata fuit: *Ut medelam ferret indè, hostis undè læserat.* O mitissimum, O suavissimum Numen! quis non miretur immensam tuam benignitatem? Potuisses Adamum Protoparentem nostrum, & nos omnes cum Angelis apostaticis meritò in æternum perdere, & ecce, misericorditer eruisti nos ab ipso damnationis barathro per mortem, crucem, & passionem Unigeniti Filij tui Cru-

Gen. 8. 21.

Matth. 15. 19.

Gen. 6. 5.

Rom. 5. 20.

Gen. 3. 9.

Eccles. in hym. de SS. Cruc.

cifixi. O infinitam Bonitatem! quis te non amet? quis te non æstimet super omnia creata simul? O lugendam mortalium cæcitatem! Amant hi miselli in corde suo divitias, honores, ac voluptates momento perituras, & cur non amatis DEUM, & SS. COR JESU, solum omni amore dignissimum.

3. Aliam rationem, cur SS. ac diviniss. COR JESU pro redemptione mundi non aliud remedium aut mortis genus, quàm dirissimam crucem elegerit, assignant SS. Patres, & Interpretes, ut pretiosissimus Redemptor se verum, ac unicum Mediatorem DEum inter, & homines demonstraret; priùs enim quasi continuo, & acerrimo bello inter se cœlum, & terra dimicabant, hæc vitiis, illud supplicijs. *Gen. 6. 12.* Considera statum antè diluvium, ubi *omnis caro corruperat viam suam.* Et quid hìc justissimus Dominus, scelerúmq; VindexDEus aliud facere poterat, quàm ut mundum in peccatis demersum quadraginta dierum imbribus, terrarúmque omnium illuvione castigaret? Perpende insuper impiam Pentapolim sulphureo imbre subversam, serpentes ignitos in peccantem populum immissos, Dathan, Core, & Abiron vivos in inferno sepultos, aliasq; sexcentas plagas, quibus olim Justitia Divina in peccatores animadvertit, &c. Verumenimverò ubi venit plenitudo temporis, & Christus Homo factus est, tunc etiam inter Deum, & Hominem peccatorem Mediator, ac sequester fieri voluit; proindè in cruce, & in aëre (quod elementum omnibus commune est) inter cœlum & terram medius, se inter utrumque interposuit, & pacem universalem, quàm summus & unicus in ordine redemptionis Mediator propriâ morte reconciliavit, in quem finem & SS. COR suum in pignus tradidit. Scio, quòd olim Deus tot peccatis hominum offensus, sæpiùs virum justum, ac perfectum quæsierit, qui indignationem divinam à mundo averteret, & virgam è manibus, ne peccatores hujus sæculi pro meritis puniret, eriperet: *Ezech. 22. 30.* *Quæsivi de eis virum, qui interponeret sepem, & staret oppositus contrà me pro terra, ut non dissiparem eam, & non inveni.* Et apud Isaiam: *Isa. 59. 16.* *Vidit Deus, quia non est vir, & aperiatus est, quia non est, qui occurrat.* Ubi nota tò *aperiatus est*; hoc est, ait Chaldæus, quasi anxius, & quasi perplexus, dum justitia urgebat ad pœnas, & econtrà retrahebat misericordia. Sic Abner militiæ Princeps optabat, ut mediator aliquis inter ipsum & Azaëlem, juveniliter exultantem, in-

2. Reg. 2. 19.

ter-

terveniret, ne ipsum cum impare congredientem, cogeretur interficere; sed quia nullus intervenit, qui certamen dirimeret, coactus est Abner, illum aversâ hastâ confodere: O quàm multi fuerunt, & etiamnùm sunt, qui peccando stultissimum certamen contrà Deum inierunt. Et ecce! cùm inter cuncta creaturarum corda nullum inveniretur dignum, quod se huic periculoso certamini exponeret, obtulit se SS. ac divinissimum COR JESU, utrique parti (quod ad mediatorem pertinet) amicum, Deo, quia COR Filij Dei erat, & hominis studiosum, quia Filij Hominis COR erat, honorem & gloriam Dei, & salutem hominum quærens: *Unus est Mediator Dei, & hominum Homo Christus JESUS, qui dedit redemptionem semetipsum pro omnibus.* Et ideò crucem elegit, & in cruce præ magnitudine dolorum, ac multitudine peccatorum crepuit COR JESU: *Tandem*, sunt verba Christi ad S. Birgittam, *Cor crepuit præ violentia passionis, & anima egrediebatur.* Et in alio loco: *Pauci cogitant, quàm dolorosus starem in ligno crucis, quando COR meum crepuit &c.* *1. Tim. 2. 5.* *Lib. Extravag. Revel. c. 51.*

4. Crucem insuper hoc SS. ac divinissimum COR JESU elegit, quia idem SS. COR Patri cœlesti erat futurum sacrificium omnium maximum, gratissimum, & completivum cunctarum victimarum ac holocaustorum; hæc autem holocausta & victimæ DEO, supremo vitæ, necisque Domino immolanda, & in odorem suavitatis offerenda, non nisi per ligna in modum crucis disposita concremabantur. Unde & Isaac in ejusmodi victimam destinatus, propriis humeris ligna holocausti ad montem Moria deportavit: *Tulit quoque ligna holocausti, & imposuit super Isaac Filium suum.* O anima Christiana vide nunc Isaacum lignis oneratum, sed ipsum summè venerandum COR JESU ligno crucis gravatum. De Pontifice Maximo, Christiq; in his terris Vicario orbi notum est, quòd crucem auream in dextero suo pede gerat. Ratio est, quia hic Summus Sacerdos ut petra, & fundamentum Ecclesiæ per crucem magis confirmatur, solidatúrque, ne fortè offendat ad lapidem pedem suum, fiátque petra scandali; Crux enim est solidum, & fidei & Ecclesiæ fundamentum. *Gen. 22.* *Max. Sand. S.J. in suo Stauros. l. 39. tit. 13.*

Imperator Romanorum crucem gerit in corona, & globo suo imperiali, item in sceptro aureo (prout Rudolphus I. Habspurg. sibi ejusmodi sceptrum fieri curavit) quam crucem etiam in gladio suo gestat, ut cognoscat, quòd crux sit gladius Domini, & gladius Gedeonis,

nis, sceptrum regale, per quod Reges imperant, & corona, quæ magis verticem Imperatoris, quàm omnes gemmæ, condecorat: *A loco supplicij*, ait S. Augustinus, *crux fecit transitum ad frontem Imperatorum.*

5. Sed SS. COR JESU Crucem in medio sui plantatam portat, & cur in medio Cordis? Adverte. Cùm Adam serpentis astu, & uxoris voce seductus, ac quàm maximè deitatis amore inescatus: *Eritis sicut Dij*, de arbore scientiæ boni & mali vetitum fructum degustâsset, mox conscientiæ remorsu, acerrimè animum stimulante, cognovit, in quam immensam miseriarum voraginem se, & universum genus humanum tam vilis escæ gratiâ præcipitâsset, itaque cum conjuge, ne à Divina Nemesi ob tantum scelus uno momento adinstar apostatæ Luciferi ad inferni barathrum præcipitaretur, condignas ibidem per omnem æternitatem pœnas daturus, ad arborem quandam in medio paradisi situatam, tanquàm ad ultimum calamitatis suæ asylum confugit: *Abscondit se Adam, & uxor ejus à facie Domini Dei in medio ligni paradisi.* Observa: *in medio ligni paradisi*, per quem paradisum in sensu allegorico S. Bernardus appositè humanitatem Christi intelligit, quæ passim etiam ab aliis SS. Patribus paradisus omnium deliciarum, & hortus voluptatis solet appellari: *Pro paradiso*, ait Mellifluus, *quem amisimus, Christus nobis datus est.* Fugit verò Adam ad medium ligni paradisi; ergò fugit jam tunc in umbra ad SS. ac Divinissimum COR JESU, quod est centrum ac medium in ejus humanitate; *ut sic*, prout loquitur S. Leo, *quod cecidit in Adam primo, erigeretur in Secundo.* Vide nunc, cur SS. COR JESU in medio sui crucem gestare soleat. Audi Ecclesiam: *Hæc est arbor dignissima in medio paradisi situata, in qua salutis Author propriâ morte mortem omnium superavit.* O felix Adam! jam non miror ampliùs, quòd in medio ligni paradisi, ad quod olim confugisti, pro te & omni humano genere adhuc tantam gratiam, ac misericordiam consecutus sis, ut pœna æterna in temporalem tantùm fuerit commutata, age gratias SS. CORDI JESU, per cujus prævisa merita passionis ab æterna damnatione tam misericorditer erutus es: *Impulsu quodam*, ait antiquissimus Origenes, *primi parentes ad arborem se contulerunt, ut significaretur, jam tunc unicum perfugium in arbore crucis esse constitutum.* Et quod memoriâ, admirationéque dignum videtur,

Gen. 3. 5.

Gen. 3. 8.

S. Bern. in parvis serm. 66.

S. Leo serm. de pass. D. Eccles. in officio de S. Cruce.

Orig. hom. 1. in Genes.

detur, illud est, quòd Adam in illo Calvariæ locò fuerit sepultus; ubi Christus post quatuor annorum millia erat cruci affigendus. Hinc existimat Molanus illum morem in Ecclesia Dei provenire: quòd sub Crucifixi iconibus, ac statuis quædam Calvaria appingi, vel sculpi soleat, quam calvariam, seu cranium Adami S. Hieronymus asserit, per sanguinem stillantem de cruce Secundi Adami Christi JESU à peccatorum sordibus mundatam, undè & illud: *Sub arbore mali suscitavi te &c.* *Molan. c. 78. de imagin. S. Hier. epist. 27. ad Marcellam. Cant. 8, 5.*

6. Et si placet ulteriùs causam investigare, quarè SS. COR JESU sibi crucem desponsaverit, respondet S. Augustinus, *ut Martyres firmaret exemplò*, omnibúsque Christianis forte præberet, ac relinqueret exemplar, omnia proDeo, fide, veritate, & justitia tolerandi: *Nihil enim*, pergit idem Sanctus Ecclesiæ Doctor, *sic elúcet, quomodò Caput Martyrum, ubi melius intuemur, quod illi experti sunt.* Sic videmus in cervis, cùm primus & fortissimus in trajiciendo flumine præcedit, absque mora & cæteri longo ordine sequuntur, ubi unus alteri caput imponit, primus verò & cæterorum antesignanus, quasi solus totum onus & periculum sustinet, undè lemma: *Instruit exemplò.* Sic pariter in ovibus experientiam habemus, ubi prima torrentem, à quo priùs omnes abhorrebant, ingressa est, facilè & reliquas suo exemplo secum traket, ideò lemma: *Omnes pendemus ab una.* Sic & in gruibus, cùm una quasi dux cæterarum per mare volatum tentat, mox cæteræ omnes pulchrò & miro ordine præcedentis vestigia sequentur, proindè iterum lemma: *Una dirigit omnes.* Ita SS. ac Divinissimum COR JESU, postquam præivit exemplo, mare rubrum passionis ingrediens, ac tandem in cruce seipsum in Hostiam Sanctam & immaculatam offerens, omnes SS. Martyres ad sui sequelam allexit, & fortissimò exemplo Electos omnes ad se attraxit, ut cum gaudio cuncta hujus mundi adversa, & immanissima tyrannorum supplicia generoso animo sustinerent: *Stat Martyr tripudians, & triumphans*, ait S. Bernardus, *licèt lacerò corpore, & rimante latera ferrò; non modò fortiter, sed alacriter sacrum è corpore suo circumspicit ebullire cruorem: Ubi ergò tunc anima Martyris? nempè in tuto, nempè in petra, nempè in visceribus, hoc est, in CORDE JESU, vulneribus nimirùm patentibus ad introëundum.* Huc respexit, ut mittam millenos aliós, S. Orestes, nobilis miles Christia- *S. Aug. in ps. 63.* *S. Bern. serm. 61. in Cant.*

stianus & gloriosissimus Martyr, qui sub Diocletiano Imperatore militans, auream semper crucem in Pectore gestabat, ut totus ipsi figeretur in corde, qui totus pro illo fixus erat in cruce. Accidit, ut, cùm sese jaciendis missilibus cum cæteris suis comilitonibus ad scopum, ipso præsente Lysiâ exercitûs Duce exerceret, crux illa è pectore pendula solutis nonnihil vestimentis ejus palam appareret. Miratur Lysias in milite fortissimo hoc insolitum crucis signum, cui Orestes intrepidè: *Christianus*, inquit, *sum, & servus Crucifixi Domini mei, & gesto hoc signum ad omnia mala avertenda, quæ mihi ingruunt.* Ad quam publicam fidei professionem ex mandato Lysiæ sine mora comprehensus, & in vincula conjectus est: & cùm JESUM Crucifixum constanter prædicaret, post varia exantlata tormenta demùm in candentem craticulam, velùt in ferream crucem prostratus, lætus inter has voces martyrij cursum consummavit: *Domine JESU Christe, in manus tuas commendo spiritum meum.*

Surius 13. Decemb.

7. Crucem denique SS. COR JESU elegit, ut nos à maledicto legis, teste Apostolo, redimeret, quia scriptum est: *Maledictus omnis, qui pendet in ligno, ideò Christus nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum.* Et quia hoc SS. COR JESU pro peccatoribus moriebatur, idcircò in monte Calvario, tanquàm in loco publico malefactorum inter ipsos latrones expirare, & crudeli lanceâ transfigi voluit. Hunc infinitum amorem dulcissimi CORDIS JESU adeò nos diligentis, & adeò propter salutem nostram se in cruce humiliantis, cùm aliquandò propensiùs in animo meditaretur S. Maria Magdalena de Pazzis, ità DEI amore absorpta fuit, ut nihil loqueretur, ac nihil ageret, nisi ex DEI amore: proindè obvios quosque & præsertim Sorores ad hunc Divinum Amorem amandum excitabat: *Amate hunc Amorem Sorores, amate hunc Amorem: Amate ô mortales omnes hunc amorem, amate!*

Gal. 3 13.

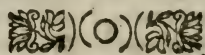

fe. I. A: C: 1734.

gr: gr: valete! pro CON-

CONSIDERAT. XXXIX.

SS. Cor JESU est balsamum deficientibus, neque vindictam, sed indulgentiam peccatoribus à Patre postulat.

• *JESUS autem dicebat: Pater, dimitte illis. Luc. 23. 34.*

1. REs mira! quòd DEUS O. M. olim in lege nonnisi per sanguinem victimarum voluerit honorari, & placari. Per sanguinem Agni, super postes Hebræorum in exitu de Ægypto per modum Crucis illitum, domus eorum ab Angelo transeunte & percutiente fuerunt servatæ immunes: *Et sument de sanguine ejus &c.* Per sanguinem Moy-

Exod. 12. 7. ses fœdus inter Deum, & hominem sancivit; dum mandata DEI populo imposterùm servanda, publicè explicâsset, in testimonium hujus fœderis sanguinem victimarum super populum aspersit: *Exod. 24. 8.* *Ille verò sumptum sanguinem respersit in populum, &c.* Idem mos erat in offerendis Deo holocaustis observatus, & in victimis pacificis, atque hostiis pro peccatis oblatis, ubi semper sanguis victimarum per circuitum altaris & partim super populum, Sacrificio adstantium, effundebatur: *Levit. 1. 5.* *Immolabitque vitulum coràm Dominô, & offerent filij Aaron Sacerdotes sanguinem ejus, fundentes per altaris circuitum, &c.* Vide prudens Lector, in his & in pluribus aliis sacrificiis, quàm mirabiliter Deus unigenitum suum Filium suo tempore in ara Crucis pro peccatis totius mundi offerendum, præsignaverit; tunc enim Christus vera victima pacifica in Altaris circuitu sanguinem suum fudit, cùm in Cruce pendens Æterno Patri cruentô modô in hostiam expiationis se obtulit, ac demùm ipsum Sacratiss. COR suum pro nobis sacrificavit: *Cornel. hic.* *Sanguiem fudit in circuitu Altaris*, ait Cornelius à Lapide, *ut sciremus, omnes orbis terræ nationes participes fore Crucis & Sanguinis Christi.*

2. Videtur mihi hic pientissimus JESUS Crucifixus, sacrosanct. Sanguinem ex quinque vulnerum canalibus, ac præsertim ex ipso fonte SS. CORDIS largissimè in salutem animarum deficientium profundens, ut Balsamum aromatizans, quod ferrô incisum, pretiosissimum liquorem, & opobalsamum ex vulnere suo in salutem & medelam infirmorum, ac vulneratorum abundè stillâre solet, cui nobilissimæ arbusculæ bona pro malis, & medelam pro vulnere reddenti, pro Lemmate rectè inscribes:

Vulnus vulnere curat.

Vel, si magis arridet:

Præbet quoque læsa medelam.

Aut brevius;

Et læsa medelam.

S. Aug. ser. 145. de temp. c. 3. Ita, inquit S. Augustinus, *Christus Medicus accessit, medicamentum adhibuit, vulnera in cordibus videbat, & undè vulnera cordium curaret, in corpore cicatrices ferebat.* Et in alio loco:

co: *Christus sic voluit mori, ut sanguine suo effusores ejusdem sanguinis redimeret.* O immensa clementia, quis unquàm audivit, aut vidit talia? Verè SS. COR JESU est balsamum & opobalsamum pretiosissimum omnibus animabus deficientibus. Ità S. Bernardus: *Filius Dei altissimi jubetur occidi, ut vulneribus meis pretioso sanguinis illius balsamo medeatur &c.* *Idem in Ps. 48.* *S. Bern. ser. 4. de Nat. D.*

3. De sanguine justi Abelis Sacræ testantur Paginæ, quòd sine mora post mortem ob perpetratum tam indignum, & immane facinus contrà perfidissimum fratrem vindictam clamaverit: *Quid fecisti*, ait Deus ad Cain, *vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra?* Sanguis Zachariæ Prophetæ inter templum & altare à perduellibus quondam Judæis ob servatam ab illo justitiam, & veritatem effusus, mox post necem hujus divini Vatis contrà effusores suos ultionem à Deo petiit: *Ut veniat*, ait Christus, *super vos omnis sanguis justus, qui effusus est super terram, à sanguine Abel justi, usque ad sanguinem Zachariæ, quem occidistis inter templum & altare.* Sanguis SS. Innocentium Martyrum, ab impiissimo Herode injustè occisorum, pariter à Deo justissimo, omniúmque malorum Vindice contrà interfectores suos vindictam clamavit: *Quare non defendis sanguinem nostrum? & acceperunt divinum responsum: adhuc sustinete modicum tempus, donec impleatur numerus fratrum vestrorum.* Sanguis S. Wenceslai Bohemiæ Regis, & Martyris ab impio Boleslao fratre suo, velut alterius Abelis ad templi fores profusus, pari modo vindictam clamavit, dum paries Ecclesiæ cruore illius aspersus nullo modo ampliùs à scelerum sociis detergi, & ablui potuit, cujus notæ etiamnum hodiè in testimonium ibidem apparent: *Sanguis per parietes aspersus adhuc conspicitur.* Mitto hîc plures alios admirandos eventus, ubi sanguis innocenter effusus plerumque contrà infectores suos è cœlo vindictam experiit, & impetravit. Verùm qualem ultionem innocentissimus Christi Sanguis, in passione ad ultimam usque stillam ex ipso intimo SS. CORDIS fonte effusus, clamavit? qualem ultionem à Deo Patre petiit? Audite cœli, quæ loquor, & audiat terra verba oris mei! Omnia elementa, cùm SS. COR JESU expiravit, stabant tunc parata ad condignam contrà impios deicidas sumendam vindictam. Terra mota est, & à fundamentis concussa, ut omnes peccatores vivos, velut Core, Dathan, & Abiron de- *Gen. 4. 8.* *Matth. 23. 35.* *Æneas Sylv. & Brev. R. 28. Sept.*

glutiret. Velum templi scissum est in detestationem tanti parricidij. Tenebræ factæ sunt, quia Sol, mundi oculus, indignos judicavit telluris incolas, quibus ulteriùs lumen, & radios impertiret. Luna videbatur sanguinea, ut sic sanguinem pro sanguine reposceret. Monumenta aperta sunt ad devorandos impios Caini fratres. Verbo ut absolvam uno: Omnes creaturæ tunc in morte JESU, dum crudelis lancea Sacratiss. COR ejus penetravit, ex intimis visceribus commotæ sunt ad sumendam de ingratissimo homine vindictam! *Et armabit creaturam ad ultionem inimicorum.* Et quid ad hæc omnia SS. COR JESU? En verum vitæ Balsamum! *Misericordiam*, inquit, *volo*, *non Sacrificium*; O amoris prodigium! O quàm meliùs loquitur Sanguis justi hujus, & innocentissimi Abelis: *Accessistis*, ait Apostolus, *ad montem Sion, & testamenti novi Mediatorem JEsum, & Sanguinis aspersionem, meliùs loquentem, quàm Abel.* Et quid hìc secundus Abel loquitur? Inspice Titulum super Caput JESU affixum: I. N. R. I. quod idem est, ac Iesus Non Reminiscitur Injuriarum, proindè dicit. *Pater dimitte illis*, quæ verba mitissimus Redemptor, sanguinolentos, & moribundos oculos suos ad cœlum convertens, non sine lacrymis, & cum clamore validò de funesta crucis cathedrâ locutus est. En clamorem, SS. CORDIS JESU! O Anima Christiana adverte hìc! *Pater*, dicit JESUS, non Deus, non Dominus, nō Judex, &c. ut sic dulcissimum COR JESU magis Cor Patris sui, qui innocentissimi Filij sui pretiosissimum Sanguinem vindicaturus, jam paratus & accinctus erat, ad misericordiam flectaret: *Et impetravit*, ait S. Hieronymus, *quod petierat Christus, multáque statim de Judæis millia crediderunt, & usque ad quadragesimum secundum annum datum est tempus pœnitentiæ.*

Sap. 4. 18.

Matth. 9. 13.

S. Hier. epist. ad Hedib.

4. *Vide nunc opera Domini*, subintrat hìc Mellifluus Bernardus, *quæ posuit prodigia super terram: flagellis cæsus est, spinis coronatus est, clavis confossus est, affixus patibulo, opprobriis saturatus: omnium tamen dolorum immemor, charitatis meæ mor: Ignosce, ait, illis, quia nesciunt, quid faciunt.* O infinitus amor! O mansuetudo omnibus retrò sæculis inaudita SS. CORDIS JESU! David quondam de suo mansuetissimo corde in oratione & in Psalmis coram Domino, & universo mundo gloriatus est: *Memento,*

S. Bern. serm. 4. hebd. Pentec.

mento Domine David, & omnis mansuetudinis ejus. Verùm hæc mansuetudo non sine felle, & cordis amaritudine fuit; cùm enim tempus mortis instaret, filium suum Salomonem ad se vocari jussit, cui injuriam, à Semei quondam in fuga sibi illatam, antè oculos posuit, ut datâ occasione de eo ultionem sumeret: *Habes*, ait David moriens, *apud te Semei, filium Gera, filij Jemini de Bahurim, qui maledixit mihi maledictione pessimâ... Tu noli eum pati esse innoxium. Vir autem sapiens es, ut scias, quæ facies ei, deducesq; canos ejus cum sanguine ad inferos.* Non sic Filius David, amantissimus JESUS ad Patrem suum Cælestem, non, inquam, sic, sed pro omnibus etiam insensissimis inimicis, qui ipsum infami crucis patibulo affixerunt, sincerò Cordis & amoris affectu rogavit: *Pater ignosce.* O Bone JESU! non me capio ampliùs præ admiratione tantæ bonitatis Sacratissimi CORDIS tui! Quis, obsecro, ob amorem hujus tui mansuetissimi CORDIS non pariter ignoscat inimicis suis? an servus est major Dominò suò?

Ps. 131. 8.

3. Reg. 2. 8.

5. De Moyse refert Scriptura, quòd mansuetissimò Corde fuerit, cùm tot à populo illatas injurias animò planè invictò devoravit, & licèt parùm abfuerit, quin à seditioso illo populò vivus fuisset lapidatus, pro ingratis tamen Hebræis enixè Deum oravit, ut illis parceret, eísque injuriam condonaret. Imò quod plus est, etiam pro illorum salute seipsum Deo in victimam, & anathema obtulit: *Aut dimitte eis hanc noxam, aut si non facis, dele me de libro tuo, quem scripsisti.* De Aarone fratre Moysis perhibent sacræ paginæ, quòd, cùm Deus populum murmurantem igne cælesti decrevisset delere, & ex eo jam 14700. ignis consumpsisset: in mediam plagam, & ignem grassantem cum thuribulo thymiamatis irruerit, ut sic indignationē DEI à populo averteret, eúmque cum Deo suo reconciliaret: *Et stans inter mortuos ac viventes, pro populo deprecatus est, & plaga cessavit.* Nec minori charitate ac mansuetudine cor Pauli præditum fuit, qui non corpus duraxat, sed & animam pro salute suorum Hebræorum devovit, optans pro fratribus suis esse anathema, ac locò illorum ex libro viræ deleri, & in æternum affligi: *Optabam enim ego ipse anathema esse à Christo pro fratribus meis &c.* Et ideò S. Chrysostomus *COR Pauli COR Christi appellat &c.* Quis ignorat de S. Stephano glorioso illo Christi Protomartyre, quàm illustre for-

Exod. 32. 31.

Num. 16. 48.

Rom. 9. 3.

S. Chrys. hom. 32.

titudinis, patientiæ, mansuetudinis, innocentiæ, charitatis, ac cæterarum virtutum exemplum toto orbi dederit, dum in tormentis & in ipso mortis agone constitutus suis infensissimis inimicis, ac persecutoribus benè precatus est: *Positis autem genibus clamavit voce magnâ, dicens: Domine, ne statuas illis hoc peccatum.* Mitto hîc S. Jacobum fratrem Domini, qui de pinna templi præcipitatus, fractis cruribus, manibus in cœlum elevatis, semivivus pro inimicis suis orabat: *Domine ignosce illis.* Sic & S. Policarpus Ep. qui antequam igni traderetur, suos interfectores, qui ipsum ad necem quærebant, benignè in hospitio suo excepit, cibavit, atque potavit &c. Verùm inter omnia creaturarum corda nihil sic elucet, quemadmodum SS. ac mansuetissimum COR JESU, quod non solùm optabat anathema esse pro salute gentis suæ, sed & pro omnibus hominibus re ipsâ factum est. audi Apostolum: *Christus nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum.* Hinc in tota passione ad omnes contumelias semper tacuit. Verùm cùm jam de salute universorum ageretur, omnémque creaturam contrà peccatorem armatam, & justissimam Patris iram cerneret, seipsum in pacificum Sacrificium & in hostiam expiationis pro totius mundi peccatis obtulit: *Cum clamore validò & lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentiâ.* O stupenda, ô magna, ô immensa charitas SS. CORDIS JESU, quam nec flumina persecutionum obruerunt, nec ipsum profundissimum passionum mare potuit extinguere: *Nec flumina obruent illam.*

Act. 7.59.

Gal. 3.13.

Hebr. 5. 7.

Cant. 8 7.

6. Pro confirmatione dictorum audi mirabile factum. In Urbe Phariæ, vulgò Lessina, ingens seditio plebem inter, & nobiles civitatis exorta est, in qua cives unanimi consensu coram imagine Crucifixi Redemptoris sui sacrilegò juramento sese devinxerunt, arma sese priùs non posituros, quàm omnes civitatis primarios sibi nimiùm austeros ac contrarios ad internecionem deleviissent. Fit igitur tumultus, currunt per urbem armatâ manu furibundi incolæ, cæduntur in primo æstu aliqui de illustrioribus. Et ecce dum hæc fiunt, prædictus Crucifixus ex sactis quinque Vulneribus copiosum sanguinem effundere conspicitur; quod cruentum profluvium ubi in oculos quoque excæcatæ plebis incidit, tum inaudito hoc prodigio, tum conscientiæ remorsu perculsi, è vestigio hanc parri-

Bagatta. To. 2. l. 5, c. 2. §. 6.

patricidalem seditionem comprimunt, & contritô corde pœnitentes, multis profusis lacrymis Divinam Bonitatem ad tam immane scelus sibi condonandum implorant. Interim Episcopus illius loci solemnem processionem adornari jubet, in qua hæc Thaumaturga SS. Crucifixi imago insigni pompâ ac veneratione per plateas ad Ecclesiam Cathedralem illius urbis deportatur, assistentibus ad utrumque Crucifixi latus duobus Presbyteris, qui suppositis calicibus fluentem de Vulneribus cruorem excíperent. Et pretiosus hic liquor in multas exindè provinciæ illius Ecclesias distributus pluribus salutem attulit. Crucifixus verò in hodiernum usque diem in memorata Ecclesia Cathedrali Lessinensi magnâ fidelium devotione colitur & asservatur.

O anima mea collige vel ex hoc, quomodo pientissimum COR JESU non ultionem, non perditionem, sed unicè salutem tuam desideret: *Cùm JESUS*, inquit S. Bernardus, *in summa crucis esset amaritudine, nihil exivit de ejus Corde, nisi dulcedo.* Vide, quàm dulciter & amicissimè suis inimicis responderit, cùm ipsum interrogarent: *Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?* Audi & admirare suavissimum responsum: *His plagatus sum*, inquit, *in domo eorum, qui diligebant me.* Ecce suavissimum COR JESU, verè balsamum deficientibus. *S. Bern. l. de pass. Dom. c. 12. Zach. 13. 6.*

Hoc tibi ô anima Christiana à Crucifixo & moriente JESU lacrymosè dici existima. Ecce quomodo plagatus sim à te, qui tamen adeò, & quidem in charitate perpetua dilexi te. Vide vulnera mea, tot luculenta amoris mei in te testimonia; vide manus ac pedes durissimis clavis perforatos; vide, quomodò superbia tua caput meum spinis cinxerit; vide, quomodò gula tua os meum felle, & acetô potaverit; vide, quomodò lascivia tua totum Corpus meum innumeris plagis repleverit. Nunc nil restat ampliùs, quàm ut COR quoque meum tibi tradam. Et ecce habes hoc etiam in pignus sinceri amoris mei! Veni Longine, quid moraris? aperi COR meum, ut exinde balsamum vitæ fluat in salutem non tam amicorum, quàm & meorum crucifixorum, omniúmque inimicorum, pro quibus æquè veniam ac misericordiam flagito: *Pater ignosce*, O Bone JESU! ô amor Crucifixe! Quis hîc non exclamet cum Propheta: *Obstupescite cœli super hoc, & portæ ejus desolamini vehementer!* *Jer. 31. 3.* *Jer. 2. 12.*

7. His

7. Hîs attentiùs consideratîs, occurrit mihi, cur Angelus ille, qui in præsentia Ezechielis Prophetæ totam quondam templi fabricam cannâ mensoriâ dimensus est, non etiam ignem sacrum, ac perpetuum in altari ibidem die ac nocte ardentem, mensuraverit. Mensus quidem est cœlestis Genius longitudinem, & latitudinem ædificij, altitudinem portarum, thalamorum, columnarum, fenestrarum, mensarum, vestibulorum, cubiculorum, ac graduum, & quidquid in templo erat, peracutè suâ cannâ mensoriâ perlustravit; non tamen ausus est prædictum sacrum ignem, cœlitùs quondam in primo Sacrificio Aaronis submissum, mensurare, sed depositâ suâ cannâ mensoriâ, discessit: *Ecce vir, cujus erat species, quasi species æris, & funiculus lineus in manu ejus, & calamus mensuræ in manu ejus. &c.* Et quarè, obsecro, non etiam hunc sacrum ignem dimensus est? an fortassè, quia ignis per suam agilitatem nimiùm inconstans est, nec certam mensuram admittit? Sed Angelus erat, cui non impossibile fuit etiam pondus ignis metiri.

Levit. 9. 24.
Ezech. 40. 3.

Adverte hîc ingens mysterium. Templum illud typus humanitatis Christi JESU fuit juxtà illud: *Solvite Templum hoc &c.* Quod mysticum Templum tunc mensuratum est, quandò in cruce *dinumeraverunt omnia ossa* ejus. Sed ignem sacrum ac perpetuum in altari SS. CORDIS JESU jugiter ardentem nemo unquam ausus est dimetiri: *hic ignis*, ait Theodoretus, *fuit amor ardentissimus, quo homines* (SS. COR JESU) *prosequitur*, quem ignem neque Oceanus omnium calamitatum, injuriarum, persecutionum, & omnium peccatorum potuit extinguere. *Igitur*, pergit Theodoretus, *immensus maneat, quia immensus est.* O portæ cæli obstupescite super hoc!

Joan. 2. 19.
Theodoret. in hunc locum.

Et tu ô anima mea exulta ob immensam bonitatem SS. CORDIS JESU!

f. I: e. A: C: V. pr. 1736.
1741. gr: gr:

CON-

CONSIDERAT. XL.

SS. Cor JESU Crucifixi fons est in horto paradisi, irrigans omnem terram, & lætificans Civitatem Dei.

Fons ascendebat de terra, irrigans universam superficiem terræ. Gen. 2. 6.

1. POstquàm creavit Deus cœlum & terram, omnémque ornatum eorum mirè complevit, placuit Divinæ Bonitati etiam fontem in horto paradisi producere, de quo terra (quia nondùm pluviæ descenderant) rigaretur, & ad fructus ferendos impinguaretur: *Fons ascendebat de terra, irrigans universam superficiem terræ.* Gen. 2. 6.

Præter hunc fontem benignus Deus etiam fluvium in eodem paradisi hortô condidit, qui in quatuor capita sese dividens, longè latéque per sua flumina, hoc est, Phison, Gehon, Tigrim, & Euphratem superficiem terræ fœcundavit: *Et fluvius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradisum, qui indè dividitur in quatuor capita.* Gen. 2.10.

Hujus fontis & fluminis meminit etiam Ecclesia, dum Sacerdos fontem baptismatis Sabbato sanctô benedicens, aquam ex eodem fonte lustrali in quatuor mundi partes dividit, dicens: *Qui te de paradisi fonte manare fecit, & in quatuor fluminibus dividens, totam terram rigare præcepit.* Pulcherrima est hæc figura, ac digna notatu, plurimisque referta mysteriis, cui interim fonti, in quatuor rivos sese dividenti, omnémque terram cum fœcunditate irriganti, pro Lemmate inscribo:

Rigat, ut érigat.

Per hunc fontem & fluvium ex horto paradisi in salutem totius universi promanantem, omnibúsque copiosè fœcundatis, atque refectis felicissimè progredientem, quid in umbra aliud præsignatum fuit, quàm SS. ac divinissimum COR JEsu in medio terræ, seu pectore Crucifixi? Verus *fons vitæ, fons signatus, & fons hortorum*, qui terram aridam, inanem, & vacuam, hoc est, animam nostram, per sanguinem & aquam, indè largissimè profluentem, de novo erexit, nec erexit tantùm, sed & mirè fœcundavit, & optatos progerminare fructus fecit. Psl. 35.10. Cant. 4. 12.

Quòd autem fluvius ille paradisi ex venis terræ jugiter manans, ac scaturiens tandem in quatuor alia flumina fuerit divisus, rectè quatuor alia Christi vulnera in manibus ac pedibus per illa fuerunt adumbrata: *Voluit Christus*, sunt verba Ven. P. Vincentij Caraphæ, quondam Societatis JEsu Præpositi Generalis meritissimi) *post mortem COR suum aperiri, & transfigi ad referandum nobis quintum fontem aquarum salientium in vitam æternam, supra alios quatuor ante reseratos, quibus ablueremur, refocillaremur, & nutriremur, &c.* Vincent. Caraph. in fasc. Myrrhæ.

2. Hunc saluberrimum gratiarum fontem, SS. COR JESU, cùm Propheta Regius in spiritu prævidisset, quódve ex illo

totum

totum hoc universum esset restaurandum, & in integrum restituendum, flumini illud comparavit, lætò ac perenni fluxu ex sacro Dei thronò cum impetu decurrenti, & Beatorum civitatem mirè recreanti: *Fluminis impetus*, inquit, *lætificat civitatem Dei.* *Ps. 45. 5.* Et in veritate hic fons (SS. COR JESU) lætificavit cœlum, dum Angelorum ruinam per Electorum animas reparavit; lætificavit terram in peccatis deperditam, dum eam cum Patre cœlesti reconciliavit; lætificavit limbum ac purgatorium, quorum animas misericorditer liberavit, eatúmque noxas abluit, atque æternæ hæreditati transcripsit; lætificavit & Ecclesiam Dei, quæ pariter per hanc civitatem Dei adumbrata est, dum hoc SS. COR JESU in omnes quatuor orbis partes sese diffúdit, ad quod etiam velut ad centrum suum omnes pii confluunt, & ad illud suas operationes referunt; lætificavit denique & animam nostram, dum eam super carbones denigratam non in sanguine duntaxat & aquâ mundavit, sed & impetu gratiarum, hoc est, Spiritu sancto abundè replevit. O quàm bene igitur S. Clemens P. M. cùm Divinum illum Agnum in excelso monte stantem, & ex eo fontem vivum in salutem Christianorum promanantem vidit, præ gaudio in medio exilij exclamavit: *Fluminis impetus lætificat civitatem Dei.* *Le Blanc. to. 3. in Ps. 45. 5.* O Anima chara! cur tristatur cor tuum? Ecce! etiam hîc *apud te est fons vitæ*, qui in rupe Calvariæ quondam exortus, necdum hodiè manare cessat. *Ps. 35. 10.* Accede igitur, & magnâ cum devotione suavissimas illas sanguinis stillas ex hoc SS. CORDE JESU defluentes lambe, & experieris, quàm magna sit multitudo dulcedinis ejus.

3. De Ezechiele Prophetâ refert Scriptura, quòd ad portam Domûs Dei salutiferas aquas ex dextro templi latere copiosè in salutem hominum & animalium profluentes conspexerit, ex quibus tandem ingens torrens, qui transvadari non poterat, effectus est, qui omnia, ad quæ pertingebat, mirabiliter sanavit, conservavítque: *Aquæ autem descendebant in latus templi dextrum ad meridiem Altaris.* *Ezech. 47. 1.* Et paulò pòst iterùm: *Et ecce aquæ redundantes à latere dextro &c.* Res mira! ad quid hæc aqua in templo, & quidem à dextro ejus latere in commodum tum hominum, tum animalium profluens?

Observa, Anima Christiana! per hoc templum Christus JESUS & hic Crucifixus designatus fuit, qui de se ipso coram Judæis

Jo. 2. 19. testatus est: *Solvite templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud*, de cujus dextro latere ex sacratissimo perforatò CORDE in ara Crucis redundavit unda & cruor: *ut nos lavaret sordibus, mundavit undâ & sanguine.* O fons lucidissime! fons dulcissime! qui velut torrens, juxtà Ezechielem se effudit: *Et vivent omnia, ad quæ venerit torrens.*

4. Subnecto huic figuræ aliam non minore consideratione dignam. Obstruxerat quondam invidia incolarum Isaaco obedientissimo Abrahami filio viventes puteos, quos priùs Abraham Pater ejus pro familiæ suæ commodò efföderat. Verùm Isaac nec labori, nec industriæ parcens, tandem post multas cum incolis contentiones alium fontem invenit, ac eruit, ex quo abundantes, & suaves aquarum rivuli pro conservanda familia, & cunctis jumentis adaquandis profluxêre: *Ecce autem venerunt in ipso die servi Isaac, annuntiantes ei de puteo, quem foderant, atque dicentes: Invenimus aquam, unde appellavit eum ABUNDANTIAM.* Verùm neque hæc res caret mysterio; sicut enim Isaac typus Christi in Cruce immolandi fuit, sic & fons iste omnibus affluenter & in abundantia aquas salubres subministrans singulare quoddam præsignavit Sacramentum.

Gen. 26. 32.

O bone JESU! O Amor Crucifixe! Tu es ille fons amoris, benedictionis, & omnium gratiarum, qui in ligno suffixus non unâ duntaxat sanguinis guttam, (quæ tamen propter unionem ad verbum millenis orbibus redimendis sufficisset) sed omnem cruorem ex Sacratissimo CORDE, & quinque SS. Vulnerum canalibus, ceu gratiosis fontibus, tanquam irriguum profluvium abundantissimè effudisti. O quàm meliùs SS. COR tuum vulneratum, & patens omnibus cum Isaaco appellare possumus ABUNDANTIAM, quia in illo *habemus redemptionem per sanguinem ejus, remissionem peccatorum secundùm divitias gratiæ ejus, quæ superabundavit in nobis.* Hìc adimpletum fuit illud Zachariæ vaticinium. *In illa die erit fons patens domui David & habitantibus Jerusalem in ablutionem peccatoris.* O peccatores, quid statis otiosi? quare miseri in peccatis vestris moriemini? Ecce patet fons, assiduò ex perforato Divinissimo CORDE JESU Crucifixi manans, & vos siti vultis perire? Patet fons medicus ac summè salutaris, & vos non vultis à lepra animæ ac sordibus peccati

Ephes. 1. 7.

Zach. 13. 1.

mun-

mundari? *De latere Christi*, sunt verba S. Cypriani, *egreditur fons in vitam æternam, & non in mortem. Ex hoc fonte perennes effluunt rivi misericordiarum, & totius pietatis effectus &c.* S. Cypr. de pass. Dom.

5. Venit hîc mihi in mentem, quod Augustæ Vindelicorum vidi Annô post Christum Natum 1690. die 26. Januarij cùm ibidem JOSEPHUS Primus Ungariæ Rex, LEOPOLDI Primi, Magni Romanorum Imperatoris Filius à Sereniſſimis Imperij Romani Electoribus in templo Imperialis monasterij ad SS. Udalericum & Aſram in Regem Romanorum unanimi voce electus, & mox solenniſſimâ pompâ in Eccleſia Cathedrali B. V. M. coronatus est, ante curiam in foro Berlacensi inter alia visu digna spectacula etiam fons præparatus erat, in cujus summitate aquila biceps prominebat, quæ à prandio tribus horis ex aperto CORDE rubrô & albo vino liberaliſſimè in omnes fluxit. Cui Auſtriaco fonti pro lemmate impones: *Mea gloria ſpargi est.* Vel ſi magis placet illud S. Jacobi: *omnibus affluenter.*

O anima Chriſtiana! leva & hîc in circuitu oculos tuos, & intuere Crucifixum Redemptorem tuum, verè Aquilam bicipitem, quia divinâ & humanâ naturâ conſtat: vide, inquam, hanc myſticam Aquilam, quomodò in cruce SS. COR ejus duplici vinô, rubro & albô, hoc est, ſanguine & aquâ in ſalutem totius generis humani fluat: *Et continuò exivit ſanguis & aqua.* Jo. 19. 34.

6. De Aquila recenſet ulteriùs Moyſes, quòd non tantùm pullos ſuos è nido ad volandum provocare, ſed & imbecillem prolem humeris ſuis portare ſoleat: *Sicut aquila provocans ad volandum pullos ſuos, & ſuper eos volitans, expandit alas ſuas, & aſſumpſit eum, atque portavit in humeris ſuis.* Addit Job, quòd aquila in pectore ſeipſam roſtrô ſauciare, & pullis ſuis cruorem ad ſorbendum propinare ſoleat: *Pulli ejus lambent ſanguinem &c.* Deut. 32. 11. Job. 39. 30.

O mi JESU Crucifixe! dixi, tu illa myſtica Aquila es, in trabali ligno expandens alas tuas, atque ad volandum nos provocans, imò propriis nos humeris ad cœlos deportans. Et necdùm hîc ſe ſiſtit immenſus amor tuus, dum inſuper pientiſſimum COR tuum aperiri voluiſti, ut nos pullos tuos ex hoc vivô Sacroſancti Sanguinis fonte non tam vivificares, quàm etiam in vitam æternam

1. Cor. 6. 20 quotidiè in SS Eucharistiâ enutrires : *Pulli ejus lambent sanguinem.* O pretium magnum ! pretium immensum ! Verè *empti* 1. Petr. 1. 19. *estis pretiò magnò, non corruptibilibus, auro vel argento, sed pretioso sanguine, quasi Agni immaculati Christi, & incontaminati.* Venite ergò animæ Christianæ ! venite omnes peccatores terræ : Isa. 55. 1. *Omnes sitientes venite ad aquas, & qui non habetis argentum, properate, emite & comedite : venite, emite absque argento, & absque ulla commutatione vinum & lac* de aperto & dulcissimo CORDE JESU Crucifixi.

7. Dic anima Christiana ! quarè Dismas felicissimus ille latro à Christo in cruce patiente tam citò & quasi momentò fuerit in Luc. 23. 24. gratiâ receptus, vix enim dixerat : *Domine memento mei &c.* Et mitissimus orbis Redemptor sine mora annuit : ità, ità : *hodiè mecum eris in paradiso ?* Quid, quæso, boni fecit hic latro, quòd sine ullo purgatorio ad cœlestem paradisum transierit ? Non- 1. Cor. 3. 13. nè verum est, quod S. Paulus confirmat : *Uniuscujusque opus manifestum erit : Dies enim Domini declarabit, quia in igne revelabitur, & uniuscujusque opus, quale sit, ignis probabit ?* quomodò ergò hic latro tam scelestus, tam nefarius sine igne purgante ad æternam gloriam pervenit ? S. Udalricum Episcopum Augustanum, SS. Severinum, & Annonem Archiepiscopos Colonienses, & alios plurimos Sanctitate celebres ob levem culpam ignibus piacularibus ad breve tempus adjudicatos esse, ex probatissimis historiis non ignoramus. Et hic latro, totus quantus in sceleribus enutritus, sine ullo igne piaculari ad paradisum recipiatur ? quæ causa mysterij ?

Ps. 35. 7. Suspende judicium anima christiana : *Judicia Dei abyssus multa.* Latro hic primus fuit, qui ad vivificum gratiarum fontem, hoc est, ad SS. COR JESU, cùm in cruce crudeli militis lanceâ transfoderetur, tanquàm sitibundus cervus, veneno lethali infectus, pervenit. Et ecce ! cùm sanguis & aqua ingenti impetu indè prosiliret, corpus ejus unicâ stillâ aspersum fuit, quæ Hugo lib. de anim. regress. & alij: ab omni sorde illum mundavit, & animam ab omni culpâ & pœnâ tum temporali, tum æterna misericorditer liberavit. Ità Hugo : *Sacratissimo Sanguine latro ille aspersus est, ideò in ictu oculi paradisum intravit.*

8. Hunc

8. Nunc pro dictorum coronide historiam accipe. Anno 765. Cùm Constantinus Junior & Irene Mater ejus feliciter regnare cœpissent, accidit in civitate Berithô, quæ in finibus Tyri Antiochensi ditioni subjacet, sequens stupendum miraculum. Christianus quidam non longè à Synagoga Judæorum conductum inhabitaverat domicilium, in quo venerandam quandam Christi in cruce patientis imaginem habebat, in pariete contrà faciem lectuli sui affixam, quam quondam Nicodemus vir integerrimus, qui cum Joseph ab Arimathæa Dominum de ligno depositum magnificè sepelierat, utpotè artis sculptoriæ peritissimus elaboraverat: hanc, inquam, antiquissimam Crucifixi statuam, quæ integram Redemptoris nostri effigiem exhibebat, cùm Christianus domicilium suum cum Judæo commutâsset, per oblivionem, vel potiùs ex Divina Providentia, rem sic mirabiliter ad Crucifixi cultum & animarum salutem disponente, ibidem in cubiculo reliquit. Accidit, ut Hebræus quidam ingressus, S. Iconem adhuc in pariete affixam spectaret, quam mox variis injuriis, & maledictis (prout hi impij deicidæ etiamnum facere solent) affecit, incusans novum domûs inquilinum, quòd, cùm Judæus esset, JESU Nazareni Crucifixi effigiem in suis ædibus clam retineret. Hospes se purgare studens, jurejurandô constanter affirmabat, se hactenùs memoratam iconem nunquam conspicatum esse. Quid hîc expectas optime Lector? Mox Judæi in civitate certatim, quasi factô impetu ad domum illam concurrunt, Hebræum, qui ignorans hæc fecerat, è Synagoga ejiciunt; tum in Crucifixi imaginem furore & plùs quàm caninâ rabie debacchantur, quam millenis convitiis, & opprobriis affectam in terram detrahunt, de cruce deponunt, fædè conspuunt, pedibus proculcant, flagellis onerant, ac demùm de novo ferreis & acutis clavis cruci affigunt; & ne quidquam opprobrij omitterent, postquam fel & acetum in spongia ori illius appositerunt, crudeli lanceâ SS. Latus ejus transfodiunt, ex quo, O stupendum prodigium! sine mora fons geminus sanguinis & aquæ copiosissimè defluebat. Quo spectaculo Judæi variè affecti, & attoniti, ut rei exitum contemplarentur, hydriâ laterali ejus vulneri appositâ, promanantem inde cruorem & aquam exceperunt, eandemque hoc sacro liquore repletam ad synagogam suam deportârunt.

Mancin. S. J. de pass. Do. l. 4. diss. 8. f. 387.

Hæc

Hæc inter in urbe ad prædictam Synagogam convocantur ægroti, languidi, cæci, claudi, paralytici, febriculosi, & diversis infirmitatibus affecti, qui omnes & singuli, cùm à Judæis hoc SS. Sanguine & aquâ perungerentur, confestim sanitati divinitùs restituti sunt. Hinc tantus factus est populi concursus, ut locus, quamvis amplissimus, omnes capere non valeret, omnes tamen sanitate donati, magno exultantis animi jubilo, & unanimi voce Christum JESUM mundi Redemptorem deprædicantes, abibant. Exortus est subindè fletus magnus in populo & admiratio omnium. Hebræi cuncti utriusque sexûs perfidiam suam detestantes, sine mora Christo JEsu Crucifixo sua nomina dederunt, & ad pedes Episcopi provoluti, scelera sua humiliter & cum lacrymis confessi sunt, qui pòst triduanum peractum jejunium, in fide orthodoxâ instructi, in aqua & Spiritu S. regenerati sunt. Et quia Venerab. Antistitem humiliter rogabant, ut Synagogam suam in Ecclesiam consecraret, acquiescens eorum petitioni Episcopus, eam solemni ritu cum Clericis ad honorem Redemptoris mundi consecravit, dedicavitq; : Sanguinè verò & aquam, ex Pectore Christi prodigiosè promanantem, quantũ adhuc in hydria supererat, vitreis ampullis exceptum, in diversas Ecclesias per Asiam, Africam, & Europam distribuit, festúmq; publicũ institutum fuit, quod ad hujus stupendi miraculi memoriam 9. Nov. dignâ observatione & annuâ celebritate tam in Orientali, quàm in Occidentali Ecclesiâ imposterùm recoleretur. De quo insigni miraculo etiam Martyrologium Rom. hisce verbis attestatur: *Berythi in Syria commemoratio Imaginis Salvatoris, quæ à Judæis crucifixa tam copiosum emisit sanguinem, ut Orientales & Occidentales Ecclesiæ ex eo ubertim acceperint.*

Baronius in annot. ad Martyrol. 9. die Nov.

O bone JESU! quis non miretur SS. CORDIS tui bonitatem! O verè fons omnium bonorum! Sonant alapæ, sputa volant, armant se spinæ, flagra crepant, clavi intonant, cruci affigitur de novo à perfida gente optimus JESUS, ejúsque SS. COR immiti transfigitur lanceâ; & ille, O cœli obstupescite! fit Medicus, imò Pater omnium, bonúmque pro malo reddit, ipsósq; suos persecutores in gratiam ac paternos recipit amplexus? Quis unquam audivit talia? *O duri*, inquit S. Bernardus, *& indurati filij Adam, quos non emollit tanta benignitas, tanta flamma, tam ingens ardor amoris?* O duri! O duri!

S. Bern. serm. 2. Pentec. in fine.

CON-

CONSIDERAT. XLI.

SS. Cor JESU vera Propitiatio peccatorum, ad quod amandum & colendum omnes hominum ſtatus invitantur.

Redite prævaricatores ad Cor. Iſa. 46. 8.

1. TRadunt, qui naturæ abdita ſcrutantur, quòd aquila non aquam, ùt aliæ volucres, ſed ſanguinem bibere ſoleat; hinc nullus cibus illi magìs in oculis, nulla eſca magìs in deliciis eſt, quàm cor, ad quod aviditſſima advolat, quia in eo aliquod vaſculum cruore vivô redundans (quod eſt venarum fons & principium cæterorum motuum) in-

venit, ex quo purissimo haustô sanguine non sitim duntaxat extinguit, sed & solidâ ac sapidissimâ illius carne famem depellit.

Hoc idem ardentissimum desiderium ergà cor in Falcone experimur, qui, licèt volatu directô, nullisque distortô ambagibùs ad prædam acceleret, ad unum tamen aucupis nutum, dum cor animalis illi de longinquo ostendit, sine mora relictâ prædâ ad ejusmodi cor redire soler, & sic ultrò præ amore cordis ad sua vincula redit, cui pro lemmate inscribes illud Aresij: *Ostendere sufficit*; vel potiùs ad propositum:

Redibit ad Dominum.

Agite Animæ Christianæ! Exhibet & nobis dulcissimus JEsus in SS. Eucharistia, & in Cruce SS. COR suum amore nostri, & lanceâ militis saucium, tanquam veram propitiationem pro pecca-
1. Jo. 2. 2. tis nostris: *Et ipse est propitiatio pro peccatis nostris, non pro nostris autem tantùm, sed etiam pro totius mundi.* Et in alio loco habet idem dilectus Christi Discipulus: *Misit Filium suum*
1. Jo. 4. 10. *propitiationem pro peccatis nostris.* Imitemur igitur Aquilam & Falconem, & ad amabilissimum ac divinissimum COR JESU, relictis omnibus temporalibus rebus ac curis, magnô animi affectu, zelô ac devotione contendamus, hîc enim omnia in hoc SS. CORDE JESU ha-
Jo. 20. 20. bemus, veniam, gratiam, ac misericordiam. S. Thomam Apostolum consulite, & nunquid propter incredulitatem suam ferè ut præda in laqueos diaboli incidisset? Verùm ubi SS. ac pretiosiss. COR JESU intuitus est, mox in se reversus, & in alterum virum mutatus est; undè amore divino penitùs colliquescens, corde intimè contrito & humiliato exclamavit: *Dominus meus, & Deus meus!* O peccatores omnes, si hactenus secuti estis Thomam errantem, se-
Isa. 46. 8. quimini & pœnitentem: *Redite prævaricatores ad COR.*

2. Communissima apud Theologos sententia est, quòd pro salute mundi, eóque cum Patre cœlesti reconciliando, atque ad satisfaciendum ex condigno Justitiæ Divinæ, omnibúsque hominibus gratiam & gloriam promerendam unicus virtuosus actus SS. CORDIS JESU, v. g. unicus gemitus, unicum suspirium, &c. sufficisset. Ratio est, quia quælibet actio SS. CORDIS JESU *Theandri-*

ca erat, sive *Hominis Dei*, & idcircò infiniti meriti, ac valoris. Ad quid ergò tam abundans redemptionis nostræ pretium?

An obsevâstis aliquandò, Animæ Christianæ! quòd in morte hujus SS. CORDIS JESU Crucifixi præ doloris & amoris vehementia disrupti, universa terræ machina adeò contremuerit, ut totus terræ globus è centro suo convulsus videretur: *Terra mota est*, inquit S. Matthæus. Et cur mota est? an fortassè, quia terra compatiebatur Creatori suo nunc in ligno extincto? an, quia impios & execrandos deicidas in tartarum vivos voluit præcipitare? aut, quia non potuit amplius tantum, ac tam immensum peccatorum pondus sustinere? Omnia bene, & rectè, sed alia adhuc, & majori digna admiratione latet causa. Audite, quæso, pulcherrimam rationem Didaci de Castillo, quam, rogo, ut omnes intimis sui cordis penetralibus imprimant: *Emanârat*, inquit hic Vir & doctrinâ, & pietate insignis, *largiter per Vulnera sanguis, & forsan aliqua ejus portio ob gravitatem nativam in ima parte PECTORIS remanebat, unde exire non poterat, nisi excuteretur artificiosè: ideò inusitato fragore terra concutitur, ut illo etiam crux moveatur, & sanguinis illud reliquum in pectore agitatum per Vulnus Lateris foràs profluueret, quia si vel guttula remaneret, conquereretur amor, vel minimam sanguinis guttulam pro humana salute non oblatam & effusam.* O bone JESU! O amor! O totus amor! dum enim COR tuum nobis præbuisti, omnia simul tribuisti, nec sufficit amori tuo etiam Cor præbuisse, si non etiam minima ejus sanguinis stillula per terræ motum excuteretur. O abyssus divinæ charitatis! O prodigium amoris omnium maximum! utpotè qui unicâ & primâ sanguinis guttulâ in Circumcisione potuisses millenos ac millenos mundos redimere, tandem in cruce dedisti ultimâ? O amor! O amor! contremiscit manus, dum hæc scribit, mens præstupore tantæ bonitatis stat attonita, nec seipsam amplius potest capere ob tantam bonitatem. Hoc solùm cum B. Jacopono potest dicere: O amor! O amor! quàm parùm te cognoscunt mortales! *ah amor non amatur! ah amor non amatur!* O amantissimum COR JESU verè non agnoscunt te homines, ah non agnoscunt: *O filij hominum usquequò gravi corde?*

Matth. 27. 51.

Didac. de Castillo Illat. 46.

Ps. 4. 3.

3. En efficacissimum medium, apud Patrem æternum impetrandi, quidquid cor vestrum desiderat, si illi SS. COR Unigeniti

Filij sui in condignam satisfactionem pro vestris demeritis offeratis. Et nunquid potest esse Orator facundior & efficacior in cœlo, quàm apertum, saucium, & amabilissimum COR JESU! quod vobis non tantùm per viam misericordiæ, sed etiam per viam justitiæ (observate me bene) poterit impetrare veniam ac salutem. per viam justitiæ dico, quia SS. CORDI JESU & Sanguini ejus debitum est, hoc enim illud promeruit, & per viam gratiæ, & hanc SS. COR JESU nobis impetravit. Quis igitur peccatorum desperet? Certè ego non, etiamsi ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, si SS. COR JESU mecum est, quia propitiatio est pro peccatis meis.

Joseph l. 3 de bello Jud. c. 8. Occurrit hîc mihi generosus ille Antipater, qui, cùm injustè apud Julium Cæsarem accusatus fuisset, quòd partes Pompeii secutus contra Imperatorem conjurationem adornâsset, Romam ex cruenta pugna rediens, pectus suum cicatricibus ac vulneribus plenum publicè ostendit: *Hæc*, inquiebat, *O Imperator! non perduellionis sed summæ in te fidelitatis sunt indicia. Aspice in generoso pectore vulnera adhuc sanguine stillantia, quæ ob tui causam ac defensionem accepi.* Quibus verbis & ostenso pectore vulnerato commotus & placatus Imperator, Antipatrum utpotè innocuum non modò à falsa accusatione absolvit, sed & procuratorem illum universæ Judææ constituit. O Animæ Christianæ! non Antipatrum, sed ipsum pientissimum Salvatorem vestrum JESUM, nunc ut glorioſissimum de morte Triumphatorem vobis propono, quomodò in cœlo post cruentum in Calvario conflictum nunc Patri æterno non tantùm sua SS. Vulnera in manibus ac pedibus, sed principaliter ac primariò etiam Sacratiss. ac Diviniss. COR suum crudeli quondam ferro perfossum, exhibeat. Et quomodo potest esse repulsa, si hæ litteræ nostræ credentiales, hoc est, SS. COR JESU pro nobis & loco nostri ad Patrem æternum loquuntur? sine dubio, quidquid ad salutem nostram necessarium, ac conducens est, per illas consequemur. Petite ergo, O Mortales, petite, & per Nomen ac COR JESU petite, & accipietis *propitiationem per fidem in Sanguine ipsius &c.* *Rom. 3. 25.*

4. O pretiosissimum COR JESU, cui ulteriùs te possum assimilare? *Æthna amoris es*, sub nivco & candido tegmine in SS. Eucharistia immensum charitatis tuæ ignem tegens, animámque sanctam inflammans, ac omnia nostra peccata comburens atque consumens.

mens. S. Gertrudem Virg. honoris ergà SS. COR JESU zelosissimam consulite, quæ, cùm aliquando post sacram Synaxin receptam coram Crucifixi imagine ardentiùs oraret, & ob tam immensum beneficium Deo suo gratias persolveret, derepente ex aperto hôc divini amoris Vulnere, hoc est, de *SS.* CORDE JESU splendorẽ quendã mirabilem ac planè divinum ẽgredi conspexit, quo quasi telo ignito COR ejus percussum est, undè tota in amorem Redemptoris sui Eucharistici & Crucifixi exarsit, nec ullis unquàm tentationibus ac difficultatibus ab ejus amore avulsa est. Ad quod subjungit devotissimus Abbas Ludovicus Blosius: *O beatos illos, qui hujus sunt Vulneris participes, quorum corda sic configit amoris Christi lancea ac sagitta, ut deinceps perenni charitatis ardore ferveſcant!* *Blos. in marg. sp. c. 9.*

Quis ignorat de S. Philippo Nerio, cujus cor hæc divini amoris flamma adeò dilatavit, ut aliquæ costæ illius tanto ardori ferendo omninò impares, è statione fuerint dimotæ, ut locum ampliorem cordi ejus pararent ad *SS.* COR JESU totâ cordis latitudine amandũ.

Nec minori admiratione dignum est, quod in vita S. Thomæ Villanovani de pijssimo quodam Ascetâ Ordinis S. Augustini Eremitarum Religioso refertur, quòd singulis ferè noctibus Sacratissimum laterale Vulnus Crucifixi JESU adinstar lampadis lucidissimæ totum ejus cubile illuminaverit, ad quam divinam lucem Asceres ille studebat, orabat, meditabatur &c, ô quanto animi cum ardore & amore ergà SS. COR JESU! *Pronum autem cogitare est*, adjungit hîc doctissimus Hadrianus Lyræus, *lucem hanc, ut aliàs ex ardore pronasci solet, ità & hic Cor boni Ascetæ flammis suis fortiter, suaviterque usulâsse.* O peccatores omnes! ad hanc quoque divinam lucem & vos accedite, *accedite*, inquam, *& illuminamini, & facies vestræ non confundentur.* *Lyr. de de Imit. Jes. pat. l. 5. c. 6.*

5. Sed attendite, majora referam. Et nunquid aberrabo à scopo, si hoc Sacratissimum & Divinissimum COR JESU cum Calvariæ monte comparavero? Et quid est mons Calvariæ? An non locus & theatrum omnium tormentorum, ubi rei torquebantur, cruciabantur, occidebantur, & ipse Dei Filius crudelissimam mortem subire voluit? O verè locus tormentorum? Sed & locus omnium gratiarum ac misericordiarum fuit, & etiamnùm est idem Calvariæ mons, ubi Isaac quondam, jam jam super struem lignorum immolandus, benignè ab Angelo liberatus fuit, Adam ibidem sepultus, Re-

demptoris sanguine de cruce stillante ad gratiæ vitam revocatus, ubi tot milleni ac milleni alij salutem suam & propitiationem delictorum invenerunt, totúsque terrarum orbis per mortem Filij Dei cum Patre æterno tam misericorditer reconciliatus est.

O pientissimum COR JESU, tu, inquam, non absímile fuisti huic Calvariæ monti, quia locus & theatrum pariter eras omnium tormentorum, quia in medio tui per omnem vitam crux plantata *Isa 53. 6.* fuit, & quia Pater *in te posuit iniquitates omnium nostrûm*, per tam infamem crucis necem expiandas. O verè locus tormentorum! sed & locus ac fons simul es omnium gratiarum, beneficiorum, & benedictionum, per quod credentibus datur virtus de infirmitate, gloria de opprobrio, vita de morte; ex te omnis salus totius Ecclesiæ omniúmque fidelium unicè promanavit; ex te omnia merita Sanctorum suum hausêre, & hauriunt valorem; ex te spongiam habemus, per quam chirographum damnationis æternæ, mortisque characteres possumus delere & extinguere; ex te denique omnia habemus in uno cumulò congregata: *Totum præbetur in uno.*

O quàm bene igitur optavit, milliésque desideravit Seraphicus *S. Bonav. p. 1. stim. c. 1.* ille Doctor, & amator SS CORDIS JESU æstantissimus S. Bonaventura, ut locò illius lanceæ fuisset, quò per latus JESU Crucifixi usque ad intima SS. CORDIS ejus penetraret! Invidebat nimirùm hic tantus Pater sacrâ quadam invidiâ lanceæ illi crudeli tantam felicitatem, proindè admirabundus exclamavit: *O beata lancea ac beati clavi, qui apertionem hujusmodi facere meruerunt. O si fuissem locò illius lanceæ, exire de Christi latere noluissem. sed dixissem: Hæc requies mea in sæculum sæculi, quoniam elegi eam.*

S. Antonin. 3 p. tit. 24. c. 2. §. 7. 6. Desideratis fortassè, ut per exempla hanc veritatem magis vobis demonstrem, quàm pronum sit SS. COR JESU ad condonandos errores, & ad nostram promovendam salutem? Audite rem admiratione dignam. Ordinem Seraphicum S. P. Francisci Juvenis quidam doctissimus ingressus fuerat, ut in illo ab hominum turba semotus feliciùs Crucifixo Redemptori suo in paupertate, suíque abnegatione serviret. Audiit hoc Mater ejus, quæ egestatis suæ titulum prætendens, & injustitiæ RR. PP. Franciscanos accusans, à superioribus illius Sacri Ordinis instanter petiit, quatenùs filium suum, unicum senectutis solamen & baculum sibi restituerent. Flexus tandem matris lacrymis hic Novitius, cùm jam jam abitum è sacris claustris

in

in mundum hunc imundum pararet, priùs ad Crucifixi Redemptoris sui effigiem contendit, ubi in genua procumbens, atque speciosum illum titulũ maternæ inopiæ sublevandæ prætendens, à Christo Domino discedendi veniam postulavit. Quid hîc expectatis amici? Ecce mitissimus JEsus in cruce pendulus SS. COR suum lanceâ perfossum, de quo purpureus cruor copiosè promanârat, ei ostendit, simúlque in has voces solutus est: *Ego te cariùs nutrivi, quàm Mater tua, non me debes deserere propter matrem,* quod audiens Juvenis, prodigio attonitus, in priori proposito non tantùm de novo confirmatus est, sed & in religione sacrâ constanter Deo usque ad vitæ finem servivit. Tantùm profuit huic Novitio, ad SS COR JEsu confugisse. *Si tentationũ sentis aculeos,* monet hîc Mellifluus Bernardus, *exaltatum in ligno serpentem æneum intuere, & sæpe non tam vulnera, quàm ubera Crucifixi. Ipse erit tibi in matrem, & tu eris illi in filium &c.* *S. Bern. ep. 351. ad Hug. Novit.*

7. Non absimile huic est, quod B. Lutgardi Tungrorum urbe oriundæ contigit. Sedebat hæc Virgo aliquando cum proco suo in cubiculo, cum quo familiarem non inhonestum miscebat discursum, quo finito, & proco abeunte, apparuit ei Christus in ea formâ, quâ inter homines quondam conversatus est, & à pectore vestem suâ nonnihil removens, ostendit ei apertum ac vulneratum COR suum, recenti sanguine purpuratum, hisce eam verbis alloquens: *Blanditias inepti amoris posthac vide, ne requiras; hîc jugiter contemplare, quod diligas, & quam ob rem diligas: hîc ego totius puritatis delicias tibi polliceor obtinendas.* Quo miraculo stupefacta Lutgardis, nihil impostetum ampliùs, quàm JEsum & hunc Crucifixum cogitare cæpit. Unde absque mora omnem mundi vanitatem à se amandavit, ordinémque Cistercienſium Sanctimonialium ingressa, piissimè vixit, ac tandem à Christo impetravit, ut in pignus salutis æternæ ei proprium SS. COR suum consignaret, & ipsa vicissim Christo Cor suum traderet. Quam gratiam & S. Jutta Vidua à Christo JEsu obtinuit, cui dulcissimus Dominus sub oratione plenam dedit potestatem, è pretiosissimo ærario Divinissimi CORDIS sui, quemcunque vellet, thesaurum depromendi. Item S. Margaritha pœnitens, ad quam aliquandò Christus: *Nulli cor tuum præbeas, nisi mihi dilecto tuo, solum me dilige.* Sic & B. Angela Fulginiensis, quia hoc SS. COR JESU, tenerrimò semper amore prosequebatur, ad suavissimum o-

Hadr. Lyr. de imit Jesu pat. l. 5. c. 6.

Nil. Myst p. 4. Exhort. 10. in fine. Jacobill. de Sanctis Umbriæ.

scu-

sculum ejusdem SS. CORDIS invitata, & admissa est, quis dicet cum quanta animi dulcedine?

8. Hæc cùm ita sint, quid agimus mortales? quarè in nostris tum animæ tum corporis necessitatibus non ex toto corde ad SS. ac Diviniss. COR JEsu confugimus? Agite, venite omnes, ac vos comprimis, qui judicatis terram, Reges, Principes, illustres, Nobiles omnes, venite, inquam ad SS. COR JEsu, vos enim ad augendum ejusmodi honorem divinũ peculialiter desiderat. Undè in vita pauperes quidem piscatores sibi socios elegit, sed ubi hoc dulciss. COR JEsu in ligno crucis, ferrò Longini publicè apertum fuit, Principes, Nobiles ac divites (Nicodemum videlicèt Principem Judæorum & Josephũ ab Arimathæa nobiliss. ac divitem Decurionem) secum habere voluit, qui intima Sacratiss. CORDIS sui scrutarentur, exanime corpus cum aromatibus honorificè sepelirent, suóque illustri exemplo orbi Christiano ostenderent, quo amore & honore dignum sit SS. COR JEsu Crucifixi. Venite & vos Sacerdotes Dei, illustrior pars gregis Dominici, ac vos præsertim, qui curam animarum geritis, venite, inquam, ad SS. COR JEsu & Eucharistici & Crucifixi, & tanquàm apes argumento sæ ex hoc purpureo Campi Flore & transfixò CORDE JEsu suaviss. mel veræ devotionis vobis, & aliis vestræ curæ comissis colligite, juxtà exemplum illius Venerandi Sacerdotis Antonij Martinij, viri honoris Dei & proximi salutis zelantissimi, cui JEsus ut tenellus Puer apparuit arcu & pharetrâ instructus, & in cor ejus sagittam jaculatus, vulnus in eo amoris reliquit. Quod & B. Angelo del Paz ex Ordine Minorum Sacerdoti accidit, qui, cùm in corde suo ferè nil aliud nisi dolores patientis JEsu meditaretur, ab eo hanc gratiam obtinuit, ut cor ejus pari vulnere, ac si lanceâ transfixum fuisset, sauciaretur, quod pòst beatum ejus obitum aperto ejus corpore omnibus (sicut SS. COR JESU vulneratum) non sine prodigio palàm apparuit. Obiit hic Beatus Dei Servus Anno 1596. die 23. Aug. Venite denique vos cives atq; Villani divites, & pauperes, omnes in unum. Venite & vos peccatores terræ, nemo enim à SS. CORDE JEsu excluditur. Venite, venite, & *redite prævaricatores ad COR.* Si cor vestrum ferrò & chalybe durius est, per hoc inflammatum SS. COR emollietur. Si cor vestrum posuistis ut adamantem, per sanguinem & aquam SS. CORDIS JEsu edomabitur. Si cor vestrum ut glacies friget, per ardentes hujus SS. CORDIS JESU radios in salubres lacrymas diffluet, &c. I. &c.

Engelgr. Dom. 12. pòst Pent.

Had. Lyr. de Imit. Jesu pat. l. 5. c. 6.

Isa. 46. 8.

CON-

CONSIDERAT. XLII.

SS. Cor JESU ex omnibus summè pacificum, in Cruce pacem universalem cœlum inter & terram composuit.

Pacificans per sanguinem Crucis, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. Col. 1. 20.

1. *Pacificúsne est ingressus tuus*, O amabilissimum, ac divinissimum COR JESU? & pacificus est egressus tuus? Audio divinum responsum: *Pacificus, ad immolandum Domino veni*; ideò cùm vix nascerer in mundum, mox pacem universalem in orbe proclamari volui: *Pax hominibus &c.* Ideò ad Herodem venire non recusavi, licèt ab

1 Reg. 16. 5.

Luc. 2. 14.

ab eo nil nisi injurias, contemptus, & irrisiones palatinæ illius familiæ præsentirem, ivi tamen, ut pacem inter ipsum & Pilatum
Luc. 23. 12. redintegrarem: *Nam antea inimici erant ad invicem.* Ideò in Monte Calvariô in medio terræ inter mortuos & vivos, atque in aëre cœlum inter & terram medius expirare volui, ut tanquàm summus & in ordine redemptionis unicus Mediator inter utramque partem litigantem, sepem ponerem, & tot sæculis exoptatam pa-
Col. 1. 20. cem denuò stabilirem: *Pacificans per sanguinem Crucis, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt.* Ideò in passione os nullum in corpore meo comminui volui, licèt caro innumeris laniaretur vulneribus, quia per ossium compagem Ecclesia mea adumbrata
Jo. 19. 36. est, quam unam, concordem, ac pacificam, & non in partes divisam esse volo: *Os non comminuetis ex eo.* Ideò inclinatô capite tradidi spiritum, ut non tam dilectissimæ Matri, quàm & hominibus universis ultimum vale dicerem, & denuò osculum veræ, ac di-
Ps. 75. 3. vinæ pacis offerrem: *Et factus est in pace locus ejus.* Ideò denique latus meum lanceâ aperiri volui, ut mundo in pignus pacis exhiberem ipsum SS. COR meum, quia per illud & in illo æterno
Col. 1. 19. Patri *complacuit reconciliare omnia in ipsum.*

O mi JESU! O Amor Crucifixe! quàm dulce, quàm amabile, ac quàm pretiosum hoc pacis pignus fuit Sacratiss. ac Diviniss. COR tuum! Olim in Legè pacis typus ac pignus columba Noëmica fuit, cùm enim *rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, &*
Gen. 7. 11. *cataractæ cœli apertæ sunt*, ubi diluvium universum terrarum orbem per annum ferè integrum inundavit, tandem cessantibus aquis, ad Arcam Noëmicam in monte Armeniæ tunc quiescentem, columba virentem olivæ ramum in signum reconciliationis Deum
Gen. 8. 11. inter & hominem deportavit: *Et illa venit ad eum ad vesperam, portans ramum olivæ;* Cui pro Lemmate inscripserunt: *Divinæ nuntia pacis.*

Verùm nos Christiani post cruentum illud Dominicæ Passionis diluvium (in quo pari modo *rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ* in manibus ac pedibus Christi JESU Crucifixi, ac demùm post mortem ejus ipsæ *cataractæ cœli apertæ sunt*, dum venerandum COR JESU ferreâ lanceâ perforatum fuit) nunc longè meliori jure pro pacis Symbolô ipsum SS. ac Diviniss. COR JESU statuimus, cujus virtutem & opem etiam in ipso mediô belli tumultu

ha-

hactenus in regione nostrâ admirabundi spectavimus. Faxit benignus DEUS, ut per infinita merita hujus SS. CORDIS JESU Eucharistici & Crucifixi paulò pòst in Ecclesia universalem pacem inter omnia Christianorum regna videamus. In quem finem huic vulnerato & transfixo CORDI JESU suprà Crucem jacentem collocato, ex cujus hiante vulnere virens olivæ ramusculus excrescit, pro Lemmate inscribere placuit:

Pignus amabile Pacis.

2. Perelegantem de hac veritate figuram nobis exhibent Sacræ Litteræ, quam paulò fusiùs explicabimus. Achab Rex in Israël contrà Syros in prælium profecturus Josaphato regia insignia & vestes elegantiores induendas reliquit, ipse verò vulgari & plebeiò habitu indutus currum conscendit. Contigit autem, cùm pugnæ ex utraque parte initium daretur, & Syri ex industria eò allaborarent, ut unum Regem Israël aut vivum, aut mortuum in suam potestatem redigerent, cæteris ab interitu conservatis; ecce vir Syrus quasi ludibundus sagittam in altum emittit, quæ, Deò sic mirabiliter disponente, in pectus Regis Achab directa, ei lethale vulnus inflixit, ità, ut sanguis indè copiosè ebulliens undequaque regium currum, ipsámque humum conspergeret. quod ubi hostis advertit, mox tubâ receptui cantatum, totúmque prœlium subitò in optatam pacem ac mutuam populorum concordiam mutatum est; Audi Scripturam: *Rex Israël stabat in curru suo contrà Syros, & mortuus est vesperè: fluebat autem sanguis plagæ in sinum currûs, & præco insonuit in universo exercitu, antequàm sol occumberet, dicens: unusquisque revertatur in civitatem & in terram suam.* 3. Reg. 22. 35.

Quòd omnia hæc contigerint illis in figura, extrà controversiam est. Per hunc Regem Christus JESUS in cruce moriens, & per sanguinem suum mundum cum Patre suo pacificans, adumbratus fuit. Audiamus elegantem inter utrumque & Christum & Regem Achab analogiam.

3. Achab Rex Israël extrà castra in patentem campum, ubi in patulo cum hoste pugnaret, se contulit: Christus verus Rex Israël, *ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extrà portam* Hebr. 13. 12.

tam passus est. Achab in prœlium profecturus currum regium conscendit: Christus crucem, quam S. Ambrosius triumphalem Salvatoris currum appellat: *Currum suum Triumphator ascendit.* Achab vestes regias cum vulgari indumento commutavit, ne à Syris agnosceretur: *Porrò Rex Israël mutavit habitum suum:* Christus, cùm in forma Dei esset, semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, *& habitu inventus est, ut homo.* Achab ob depositum habitum regium & exutum splendidum ornatum non ut Rex Israël à Syris agnitus fuit. Nec Christus à Judæis: *Quem si cognovissent, nunquam Dominum gloriæ crucifixissent.* Achab stabat in curru suo regali contrà Syros usque ad vesperam: *Et mortuus est occidente sole:* Christus stans in curru regali SS. Crucis suæ, sole ad occasum vergente, *emisit spiritum.* Achabi sanguis ex perforato pectore largiter in sinum currûs defluebat: Sanguis Christi JESU ex SS. CORDE ejus lanceâ militis transfosso, per currum crucis ad saluberrimũ animarum lavacrum largissimè promanavit: *Continuò exivit sanguis & aqua.* Achabi Regis sanguinem per currum copiosè in terram profluentem lambebant canes: *Et laverunt currum ejus in piscina Samariæ, & linxerunt canes sanguinem ejus.* Nec in morte Christi defuerunt canes, qui sanguinem illius lambebant, imò & pedibus proculcabant: *Sanguis ejus super nos,* quod & in spiritu prævidit Vates Regius: *Quoniam circumdederunt me canes multi.* Achabi pectus telum à milite Syro in incertum emissò, inter pulmonem & stomachum penetravit: *Percussit Regem Israël inter pulmonem & stomachum.* Textus Hebraicus habet: *Inter juncturas & thoracem.* Sed nec hoc caret singulari mysterio, ità enim existimat S. Vincentius Ferr. adducens pro se Alexandrum Alens. & alios, quòd hasta Longini militis non inter costas, sed paulò inferiùs, ubi costæ desinunt, & caro tenera esse incipit, SS. Pectus JESU à latere dextro perforaverit, & sursùm usque ad Diviniss. CORpientissimi Redemptoris nostri, quod ad lævam propendet, penetraverit. Rationem hujus assertionis memorati PP. isthanc adducunt; quia mitiss. Salvator sublimis in cruce pendebat, miles verò in terra stans in altum lanceam vibrabat, quæ si per costas sacratissimi Pectoris JESU penetrâsset, ob magnitudinem suam ossa ejus diffregisset, quod contrà Scripturã esse videtur, ubi DEus expressè in libro Exodi mandavit, ut Agno Paschali ad ignẽ allato (Christi

S. Ambr. in Luc. 23. lib. 10.

Philipp. 2. 6. 1. Cor. 2. 8.

Matth. 27. 50.

Jo 19. 34.

Ps. 21. 17.

3. Reg. 22. 31.

S. Vinc. Ferr. in serm. de pass. D.

sti amore nostri in cruce passi pulcherrimo typo) nullum os comminueretur: *Nec os illius confringetis.* Ad quod pariter alludit Dilectus ille Discipulus, huic præsens transfixioni SS. CORDIS JESU: *Os non comminuetis ex eo.* *Exod. 12. 46.* *Jo. 19. 36.*

Achab denique per mortem suam & ob hoc pectorale vulnus omne bellum ac populi dissidium finivit, & exoptatam Syros inter & Israëlitas pacem reconciliavit; cujus Cordiali plagæ duo regna pacificanti ac populos ab interitu servanti pro lemmate inscribimus: *Fert plaga medelam*: Christus per mortem & sanguinem suum non unum regnum, sed universum mundum pacificavit: *Reconcilians omnia in ipsum*, cujus SS. COR vulneratum omnibus communis salus ac medela factum est, cui pro lemmate longè meliore jure inscribes: *Omnibus una salus.* *Col. 1. 20.*

4. In hac quoque transfixione Sacratissimi CORDIS JESU adimpletum fuit illud Regij Psaltis vaticinium: *Misericordia & Veritas obviaverunt sibi: Justitia & Pax osculatæ sunt.* Solet autem Misericordia adumbrari cum olea, Veritas cum candido lilio, Justitia cum libra, & Pax cum cornucopia, fruges & flores liberaliter spargente. Omnia hæc Symbola in SS. CORDE Eucharistici & Crucifixi JESU pulcherrimè conveniunt; ubi enim major Misericordia eluxit, quàm dum JESUS dulcissimum COR suum nobis in pignus gratiæ & salutis obtulit? *Gratia*, inquit S. Bonaventura, *influit in nos per VERBUM CRUCIFIXUM, de cujus Latere exiit profluvium gratiarum habens vim sanativam &c.* Proindè meritò & rectè nomen Misericordiæ à CORDE promanat, quod idem est ac *Miserum COR*, oleam clementiæ omnibus, qui eam acceptare volunt, benignè ferens: *Non possum terreri multitudine peccatorum*, ait S. Augustinus, *si mors Domini in mentem meam venerit, quoniam peccata mea illum vincere non possunt: Clavi & lancea clamant mihi, quòd reconciliatus sum Christo; si eum amavero.* *Ps. 84. 11.* *S. Bonav. serm. 2. hexam.* *S. Aug. in man. c. 23.*

Ibi, hoc est, in SS. CORDE JESU Crucifixi & *Veritas* cum candidissimo lilio apparuit; quid enim magis verum, quàm ipsa VERITAS? quid magis candidum ac fidele, quàm ipsum suavissimum COR JESU, dum tam fideliter omnia adimplevit, quæ de ipso omnes Prophetæ vaticinati sunt? Hinc S. Joannes post transfixionem hujus SS. CORDIS JESU mox subjungit: *Facta sunt hæc, ut* *Jo. 19. 36.*

ut Scriptura impleretur, alludens ad illud Zachariæ vaticinium: *Et aspicient ad me, quem confixerunt.* O vetus ac sincerus Pelicanus amoris! Dicitur aliàs in proverbiô: Ecce do tibi cor meum: habes cor meum: præbeo tibi in pignus cor meum &c. Per hæc verba bonus amicus omnia sua ac seipsum vult alteri amico fideliter communicare. Talis fuit S. Paulus cum suis Corinthiis: *In CORDIBUS nostris estis ad commoriendum & convivendum.* Verùm non invenietis fideliorem amicum, quàm SS. ac fidelissimum COR JESU. Egenus ille, qui de media nocte ostium amici sui pulsavit, & tres ab eo panes petiit, omnes domesticos ac servos ejus in cubili dormientes invenit, solus Dominus ad salutem suam vigilans ab eo inveniebatur, qui mox necessitati pulsantis optatam opem tulit. En typum SS. CORDIS JESU ex omnibus fidelissimi & in promissis sinceriſſimi. O anima Christiana! pulsa, pulsa in omni necessitate tuâ hoc divinum gratiatum ostium, quod semper pro tuo commodô in SS. Eucharistia, in cruce, & in cœlo est apertum, & impetrabis ab eo tot panes, quotquot habes necessarios.

Zach. 12. 10.

2. Cor. 7. 3.

Luc. 11 5.

5. Sed & in Sacratissimo CORDE JESU *Justitia* & pax quasi in una sede morantur: *Justitia & pax osculatæ sunt.* Dic, obsecro, ubi major justitiæ rigor, quàm in libra crucis fuit? In hac statera corporis postquam mitissimus Redemptor orbis omnia nostra peccata ex una parte, & ex altera seipsum appendit, tandem consummatis omnibus, etiam post cruentam mortem SS. COR suum bilanci imponi voluit: *In trutina ergò crucis*, ait Eusebius Emissenus, *non aurum vel argentum, non aliquod Angelicum, sed semetipsum passus est Author salutis appendi*, & ut copiosa, imò & copiosissima apud eum esset redemptio, superaddidit COR suum. Ex quo, ait S. Cyprianus, *totum effudit spiritum, ut nos respiraremus. quidquid erat humoris aquei reliquum, expressit, ut nos abluerentur: quidquid resederat in CORDE sanguinis, emisit, ut nos confirmaremur.* O rigida Justitia Patris, quæ & SS. CORDI non pepercit Unigeniti Filii sui! Hinc Apostolus: *Ex ipso vos estis in Christo JESU, qui factus est nobis sapientia à DEO, & justitia & satisfactio & redemptio.* O anima! collige ex hoc gravitatem peccatorum &c.

Ps. 84. 11.

Euseb. Emissen. cit. à Manſi in Bibl. to. 1. f. 258.

S. Cypr. serm de publ. M.

1. Cor. 1, 30.

Supereſt modò alma *Pax* ex eodem SS. CORDE JESU cum virenti oliva progerminans. Considera anima Christiana pientissimũ

Re-

Redemptorem tuum, nunc & glorioſiſſimum de morte, diabolo, & peccato Triumphatorem, quomodò poſt reſurrectionem ſuam in medio Diſcipulorum ſteterit, eisque pacem annnutians, ſimul SS Vulnera ac COR ſuum apertum monſtraverit: *Oſtendit eis manus & latus.* Et quid ſequitur? *Dicit ergo eis iterum, Pax vobis.* Ecce bis dilectis ſuis pacem annuntiat JESUS, dum eis glorificata Vulnera ac COR clarificatum monſtrat. Suprà quod Gloſſa: *Pacem offert, qui propter pacem venerat, iterat, ut monſtret per ſuum ſanguinem pacificata, quæ in cœlis, & quæ in terra.* O felix pax! ô duplex pax cum Deo & hominibus à SS. CORDE JESU promanans! pax interna, & externa: *Pax cum terra*, ait Petrus Bleſenſis, *quam quærimus*, hoc eſt, cum cœlo: *pax cum terra, quam gerimus*, hoc eſt, cum conſcientia & corde noſtro, *& pax cum terra, quam terimus*, hoc eſt, cum proximo noſtro. Ideò pacificum COR JESU, cùm ad mortem crucis nunc voluntariè ſe offerret, in teſtamento & ultimâ voluntate ſuâ inter alia bona etiam pacem legare voluit: *pacem relinquo vobis.* Vide ex his dictis argumentis & rationibus, quàm bene Pſaltes Regius de hoc SS. CORDE JESU vaticinatus ſit: *Miſericordia & Veritas obviaverunt ſibi: Juſtitia & Pax oſculatæ ſunt &c.*

Joan. 20. 20.

Gloſſa apud Cornel. hic in Jo.

Joan. 14. 27.

Pſ. 84. 11.

6. De Jehu à Deo recèns electo Iſraëlitarum Rege teſtantur Regum volumina, quòd, cùm in Samariam ad condignam ibidem de impiis Baali cultoribus vindictam ſumendam proficiſceretur, in publica via obvium habuerit Jonadab, virum probum ac juſtum, quem humanè ſalutans, interrogavit de integritate animi, mentisque candore, an reverà ab ipſo amaretur, ſicut & ipſe viciſſim eum diligeret: *Nunquid eſt cor tuum rectum, ſicut cor meum cum corde tuo?* Quid ad hæc Jonadab? non multis utitur ſermonum ambagibus, ſed unico, tantoque viro digniſſimo verbo reſpondet: *Eſt.* Bene, bene reponit ad hæc Jehu Rex: *Si eſt? da manum tuam*, & ſic illum manu ſtipulatâ ad ſe traxit in regium currum: *At ille levavit eum ad ſe in currum &c.* Per hunc Jehu Regem Iſraëlitarum in curru triumphali ſedentem, Chriſtum JESUM ſubaudi, qui, ubi in curru triumphali SS. Crucis cruentum conflictum cum filiis Baali & diaboli complevit, tandem & Sacratiſſ. COR ſuum amore noſtri ſaucium in pignus veræ & æternæ pacis nobis conſignare voluit. Proindè etiamnum de cruce ad te ô pie Lector clamat: *Nunquid*

4. Reg. 10. 15.

eſt

est cor tuum rectum, sicut COR meum cum corde tuo? COR meum humile ac mansuetum est, purissimum ac candidissimum est, & ex omnibus summè pacificum. Estne & tale cor tuum? COR meum patientissimum est, non habens ob illatas injurias redargutionem, nullam quærens vindictam, nullam fovens invidiam aut rancorem. Estne & tale cor tuum? COR meum amore in Deum & proximum plenissimum est, ergà omnes sinceriss imum, fidelissimum, ac liberalissimum, ideò omnibus semper in SS. Eucharistia & in cruce apertum. Estne & tale cor tuum? *Si est, da manum tuam.* Ah quid moratis optime Lector? Repone citò cum Jonadab: *Est*, est mi Domine Rex, *Amore, More, Ore, Re* ad omnia cum SS. CORDE, tuo paratum; sic te pariter amantiss. Servator tuus levabit in currum suu regiu, ineundo tecum veram pacem & nullis unquàm sæculis delendam amicitiã.

7. His consideratis considerandis, quid tibi nunc restat anima Christiana, nisi ut omni affectu & conatu eò allabores, quomodò & tu hanc divinam pacem à dulciss. CORDE JEsu, omnium bonorum fonte, valeas impetrare. Anxia quondam & inquieta in corde suo de futura salute S. Mechtildis extitit, quæ, cùm aliquandò in missa, quæ feria 2. post *Invocabit* in Quadragesima legi solet, in Evangelio hæc verba Veritatis à Sacerdote cantari audiisset: *Venite benedicti Patris mei &c.*: ad dilectiss. animæ suæ Sponsum, candidum & rubicundum, in cruce suffixum, oculis mentis & corporis conversa, in hæc pia vota & verba soluta est: O si & ego una ex his benedictis forem, quæ dulcissimã hanc vocem tuam ô JEsu in supremo illo vitæ agone, ac præsertim in judicio auditura essem: *Venite &c.* O amabilissimu, ô suavissimum COR JEsu, quis unquàm ad te venit, aut gratiam à te flagitavit, & repulsam tulit? Audite à benigniss Redemptore responsum: *Certò*, inquit, *scias, te ex illis esse, & ut non dubites, ecce tibi do COR meum in signum & pignus amoris & domum refugij, ut semper ibi & maximè in morte consolationem invenias.* O quis dicet, quàm suavi & quàm amænã Cordis pace tunc cor S. Mechtildis per reliquum vitæ cursum perfrueretur! Videbantur tunc illi omnes hujus peregrinationis dies pauci præ amoris magnitudine ergà SS. COR JEsu, hinc sæpius dicere solebat: *Si scribi deberent omnia bona, quæ à SS. CORDE JEsu accepi, nullo vel magno volumine possent comprehendi.* O anima! si simili cordis pace frui desideras, & in numero esse Electorum, en signum prædestinationis tuæ: Ama SS. COR JESU, & in æterna pace erit locus tuus.

March. in horto Pastor. & vita S. Mechtil.

CON-

CONSIDERAT. XLIII.

SS. Cor JESU refugium noſtrum & virtus in tempore tribulationis, & munimen forte in tempore tentationis.

Columba mea in foraminibus petræ, & in cavernamaceriæ. Cant. 2.14.

1. Cùm David Rex à facie Abſolonis perfidiſſimi Filij ſui profugus, relictâ urbe regiâ, cum paucis ſuorum ad Jordanem fluvium, itinere & metu fatigatus, perveniſſet, nec pontem ibidem aut naves ad manus haberet, quæ ad trajiciendum flumen erant neceſſariæ, à Deo ardentiſſimis votis flagitavit, ut ſibi pennas columbæ donaret, earum adminiculô Jordanis aquas trajecturus, ibidémque in antro petræ, velut

Ps. 54. 7. columba, quietam stationem capturus: *Et dixi: quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo, & requiescam.* Mirabitur hîc nonnemo, cur S. Rex columbinas & non corvinas aut alias postulaverit pennas, quarum ope Jordanem transmittens ad optatam requiē perveniret: *Volabo, & requiescam.* Observa: Columba seu palumbes juxtà mentem S. Augustī. propter gemitum suum Symbolū est pœnitentis & ad Deum suspirantis animæ, quæ, si vel umbram accipitris, vitæ suæ insidiantis, advertit, mox celeri volatu ad notum sibi hospitium in summis petrarum jugis à natura excisum, solet contendere, in qua caverna securè contrà omnes hostiles incursus vitam degit. Corvus econtrà propter suum *cras, cras*, putridisq; adhærens cadaveribus, procrastinatorum typum gerit. Apage cum similibus corvis! Columba gemens & pavida, casta, & contrita Christo JEsu placet, quæ à tumultibus hujus sæculi procul remota *in foraminibus petræ*, hoc est, in SS. Vulneribus Christi, & *in caverna maceriæ*, hoc est, in diviniss. CORDE JESU unicum suum perfugium ac munimen in tempore tribulationis & tentationis quærit, & cum Davide (Christum vulneratum tunc prævidente) invenit. O pie lector! En forma hîc tibi proponitur, quomodo contrà omnes tentationes, & hostiles tum mundi, tum Satanæ, tum carnis (hostis tui domestici) assultus te gerere debeas: *Esto quasi columba nidificans in summo ore foraminis*, hoc est, in dulciss. CORDE JESU Crucifixi, in hôc nidum animæ tuæ construe, in hoc optatam in omni angustia opem invenies; in hoc pari modò cum Psalte Regio, etiamsi cœlum & terra ruant, lætus ac securus poteris decantare: *Hæc requies mea in sæculum sæculi; hîc habitabo, quoniam elegi eam.*

(*) *S. Aug. to. 10. ser. 16. de verb. D. c. 10.*

Jer. 39. 27.

Ps. 131. 14.

Landsp. ho. 54. de pass. D. Audi & devotissimum Landspergium, ità de hoc SS. ac diviniss. CORDE JESU differentem: *Disce*, inquit, *habitare in hoc Vulnere Lateris: si enim amica aut sponsa est anima tua, ubi suavior illi thalamus dormiendi, quàm in hoc Vulnere? si columba es, ibi locus est tibi ad nidificandum: si passer esse decrevisti, nusquàm tibi magis conveniens erit locus, ubi abstractam ac solitariam vitam agas, quàm in SS. CORDE Christi: si turtur es, & castis, variisque gemitibus ad Deum suspiras, hic locus requietionis erit. Hîc esuriens manna invenies; ubi bibas, hic enim est fons paradisi, & de paradisi medio egrediens, & in fidelium sic corda diffundens: Est hîc ostium arcæ, per quod intrant non pereuntes diluvio.* Huc usque mellifluus Landspergius. quid amabò dul-

dulciùs de hoc suaviſſ. & vulnerato CORDE JESU dicere, aut ſcribere poterat Amator Crucifixi tam inſignis? Proindè huic myſticæ noſtræ columbæ, à facie inimici & perſequentis milvi rapidò volatu ad ſimilem cavernam properanti, pro Lemmate inſcribes:

Hôc tuta ſub antrô.

2. De S. Petro recenſent Sacri Scriptores, quòd, cùm in monte Thabor mirandam illam Verbi Divini transfigurationem attonitus ſpectâſſet, quaſi lumine gloriæ & majeſtate divinâ ebrius ſine mora petierit, ut in illo amœniſſimo deliciarum locô tria tabernacula ædificarentur, quô ſic jugiter in hoc voluptatis paradiſô cũ Chriſto JESU glorificatô, & cum Moyſe, & Eliâ viſibili ſpecie ſe tunc in monte exhibentibus poſſet converſari: *Domine*, inquit, *bonum eſt nos hic eſſe, ſi vis, faciamus hic tria tabernacula &c.* Verùm bonus ille Petrus præ dulcedine hujus div. viſionis quaſi delirans *neſciebat, quid diceret*; oportuit enim tunc primùm Chriſtum pati, ac infami cruci affigi, & ita intrare in gloriam ſuam, cùm crux ſit unica ac tutiſſima via ad æternam felicitatem: *ſic oportuit pati Chriſtum, &c.* Verùm quidquid ſit, non adeò ineptè, & ſine omni ratione Petrus ibidem tria tabernacula erigere voluit. Relinquamus, mi Petre, ad modicũ tempus Thaboræum Montem, & ad Calvarium nos transferamus, ibi hæc tria, quæ tantô affectu deſideras, tabernacula invenies. Primũ tabernaculum in SS. JEſu manibus apertis, ac ferreis clavis inhumaniter perforatis, crucique affixis reperies. Scio equidè, quòd Apoſtolus ad Hebræos obſtinatos, ut eos tandem ad frugem reduceret, ſcriptis ſuis emphaticè exaggeraverit: *Horrendum eſt incidere in manus Dei viventis*, omnia ſcientis, omnia judicantis, & vindictam de peccatis etiam minimis ſumentis: ô quàm duræ, ô quàm aggravatæ erunt hæ manus Domini homini peccatori pœnitentiam differenti! Sed confide, Anima Chriſtiana! iterum dico, confide, ſi ab auditione malâ in illa die ſuprema non velis timere, cura nunc maturè incidere *in manus Dei mortui* & in cruce ſuffixi, in his enim ſecurum tabernaculum & domum refugij SS. ejus Vulnera tibi præbebunt: *Clamat clavus*, ait Doct. Seraph. *clamat vulnus, quòd miſericordiæ non eſt numerus.* Secundum tabernaculum SS. pedes ejus, trabalibus clavis tranſverberati, tibi ſubminiſtrabunt, de quibus Pſalt. *Foderũt pedes meos*, non dixit: transfixerunt, aperuerunt pedes meos &c. ſed

Matth. 17. 4.

Luc. 24. 26.

Hebr. 10. 31.

S. Bonav. ſerm. de Exalt. S. Crucis.

Ps. 21. 17. sed *foderunt*, neq; hoc sine mysterio: terra enim, si ligone foditur, desideratum fructum affert, variósque germinat fœtus. Sic SS. Vulnera pedum Christi, clavis ferreis fossa, ô quàm salutarem redemptionis fructum in Ecclesia attulérunt? Magdalenam pœnitentẽ consule, ad pedes IEsu peccatorum veniam, gratiam amissam, & animæ salutem reperientem: *Peccavi*, ait S. Bern. *peccatum grande!*

S. Bern. ser. 61. in Cant. *turbatur conscientia, sed non perturbatur, quoniam Vulnerum Domini recordabor.* Tertium ac longè securiss. Tabernaculum invenies in ipso sacratiss, ac divinìss. CORDE JESU, in quo simul invenies, quidquid delicioſum est in cœlis, quidquid pretioſum in terris, quidquid amabile in toto universo esse potest, hæc & plura alia immensa bona in hoc SS. CORDE IESU sumè adorando infinitiès meliùs ac perfectiùs invenies. Audi iterùm pro confirmatione hujus nostrì conceptûs, quid in hanc rem disserat citatus D. Seraph.

S. Bonav. Stim. am. c. 1. & P. Vinc. Caraffa in Fasc. Myrrh. conf. 1. *Bonum est*, inquit, *hic esse, & faciamus hìc tria tabernacula, unum in pedibus, unum in manibus, aliud continuum in Latere, ubi volo quiescere, & vigilare, bibere, comedere, legere, adorare, & omnia mea negotia pertractare, ubi loquar ad COR ejus, & ab ipso, quod voluero, impetrabo.* O quàm dulcis hæc requies in SS. CORDE IESU! quàm tutum refugium in tempore tribulationis ac tentationis SS. COR IESU! ah quàm dulce! ô si noviſſent homines ac mortales omnes! ô si noviſſent!

Manut. l. 7. apophteg. num. 125. 3. Occurrit hìc mihi, idque ad propositum peraccomodè, quod Manutius de Calcedonensibus comemorat. Cùm hi populi in publico quondam campo sua celebrarent comitia, ex improviso jucundũ spectaculum omnibus in planitie ibidem præsentibus fuit præsentatum; videbant tunc in aëre profugum passerculum, quem milvus rapax pernici volatu insequebatur; in hoc certo vitæ discrimine cùm miser passerculus nullum aliud refugium, quò se à rapacibus milvi unguibus tutaretur, inveniret, quàm in aperto sinu Xenocratis Philosophi tunc fortè in comitiis præsentis, rectà ad eundem tanquam asylum confugit, ubi in pectore hujus viri prudentis se non tam abscondit, quàm & furorem accipitris dexterrimè declinavit. Hoc, ut vidit Xenocrates, abblandiens aviculæ, illam manu de sinu suo extraxit, populóque palàm ostendens, exclamavit: *Oportet profugum & supplicem protégere.* Age, quicumque es, pie Lector! en, forma & exemplum hic tibi præscribitur, quod in omnibus occasionibus, periculis & tentationibus securè imi-

teris.

téris. *Interroga volatilia cœli, & indicabunt tibi*: Dic, quæso, an non anima tua similis ejusmodi passerculo est, à dæmone, tartareo illo milvo, ex omni parte vexata, & fortasse (quod Deus avertat) etiam nunc in præsentissimo æternæ salutis periculo constituta? Si ergo vis in omni tentatione ac tribulatione tua securum invenire asylum? En apertum SS. COR JEsu Crucifixi: hîc invenies *civitatem refugij*, quam Deus quondam delinquentibus in lege statuit: hîc invenies *vitæ ostium*, per quod si introieris, pascua invenies, & ingredieris, & egredieris: hîc pascêris in delicijs, & Supremi Regis mamillâ lactaberis. O SS. COR JEsu! verè *locus deliciarum*, exclamat S. Laurentius Justinianus, *de isto enim Lateris medio fons omnis dulcoris & suavitatis emanat*. Quam veritatem & S. Catharina Senensis suo Confessario intimavit, cui inter alia in Epistola quadam hæc verba scripsit: *Rogo, ut te concludas in aperto Christi Latere, ibi pia anima quiescit, in lecto ignis, & sanguinis: sanguinis, ut lavetur, ignis, ut accendatur &c.* *Job. 12. 7.* *Jos. 21. 36.* *Jo. 10. 9.* *Isa. 16. 16.* *S. Laur. Justin. de inc. div. am. c. 4.* *In vita S. Cath. Senens.*

4. Revertamur ad Scripturam, & observemus insignem aliquem locum. Postquam Jonathas stationem Philistinorum percussit, Israëlitæ audaciores facti, communibus animis, ac viribus statuérunt cœptam contra Philistæos prosequi victoriam. Et ecce cùm sese jam ad prælium pararent, & eminus in patenti campo triginta millia curruũ (ex quibus pugnare solebant Philistæi) & sex millia equitum, ac reliquum vulgus innumerabile, velut arenam, quæ est in littore maris, observâssent, perterriti tantâ gentium multitudine (& quia viribus longè impares erant) decrevérunt ad conservandã vitam consultius esse, si se in fugam converterent, & in abditissimis petrarum speluncis, quibus Judæa abundare solet, à facie inimicorum interim, donec félicior aura aspiraret, sese absconderent: *Quod cùm vidissent viri Israël, se in arcto positos (afflictus enim erat populus) absconderunt se in speluncis, & in abditis, & in petris quoque & in antris, & in cisternis.* Sic & David à facie Saulis profugus, cùm jam certissimum vitæ suæ periculum imminére advertit, quantocyùs ad desertum Engaddi & ad speluncam Odollam confugit, ubi in obscuro petræ antro tutissimum asylum reperit. Et observat Scriptura, quòd tunc ad Davidem in caverna latentem plures miseri & angustiati venerint, ut pariter sub illius præsidio, & umbra vitam tuerentur: *Et convenérunt ad eum omnes, qui erant in angustia constituti, & oppressi ære alieno, & amaro animo, & factus est eorum princeps.* *1. Reg. 13. 6.* *1. Reg. 22. 2.*

O anima Christiana! Si in paribus versaris angustiis, si tentaris à diabolo, si premit carnis tumultus, si oppressa es à mundo, si debita peccatorum apud Deum contracta, conscientiam tuam stimulant, si morbis & infirmitatibus assiduis gravaris, si ubiq; in arcto posita es, si totus denique infernus contra te dilataverit os suum: *Tu ne cede malis, sed contrà audentior ito*: Ito, inquam, non ad Davidem, qui quondam tribulatorum factus est princeps, sed ito ad filium Davidis, Christum JEsum & hunc Crucifixum, hic debita tua levabit, & chirographum peccati diluet. In hac mystica petrâ pariter invenies optatas cavernas, & speluncas, quinq; ejus Sanctiss. Vulnera, ac præsertim in Diviniss. CORDE JEsu tutissimum reperies refugij locum: O anima mea: *Ingredere in petram, & abscondere in fossa humò à facie timoris Domini*. Abscondere, inquam, in SS. CORDE JESU. *Isa. 2. 10.*

5. Sic centum illi Prophetæ, quos Abdias gladio Jezabelis subduxerat, in cavernis & speluncis petrarum sese occultantes, optatum ibi refugij locum in tempore tribulationis invenérunt: *Nam cùm interficeret Jezabel Prophetas Domini, tulit ille centum Prophetas, & abscondit eos quinquagenos & quinquagenos in speluncis.* Sic & Mathathias cum aliis, qui fortes in confessione fidei in omni tentatione permanserant, tempore Antiochi Tyranni in cavernis montium & petrarum latebris sese abdidérunt: *Et fugit ipse & filij ejus in montes, & reliquérunt, quæcunq; habebant in civitate &c.* Sic Philomela, ut de nocte obscurâ sibi infestum evitet bubonem, qui ei assiduò in sylvis, ac dumetis insidias struit, ad similem altam cavernâ, vel ad arborem concavam, aut inter ipsas densissimas spinas se abscondere assolet, quò damnosus bubo cum grandi suo capite penetrare non valet: sic læta laudem Creatori suo decantans, hostis sui insidias argutè deridet. Hoc fac & tu ô anima Christiana! si bubo infernalis cum omni vitiorum suorum caterva tibi parat & molitur insidias, fuge, fuge cum Philomela ad arborem crucis, fuge ad Redemptoris tui Vulnera & latebras, fuge ad ipsum dulciss. COR JEsu, cruentis cinctum spinis, & crudeli lanceâ saucium. Huc bubo ille infernalis & carnalis caput suum inferre non potest, ab hoc enim SS. CORDE diabolus victus & confossus, infernus despoliatus, latro conversus, mundus redemptus, Ecclesia ædificata, cælum apertum & Angelorũ ruina restaurata est. O peccatores! ite, ite ad hoc SS. COR JEsu: *Si fuerint peccata vestra sicut coccinum, quasi nix dealbabuntur, & si* *3. Reg. 18. 4.* *1. Mach. 2. 28.* *Isa. 1. 18.*

& ſi fuerint rubra, quaſi vermiculus, velut lana munda erunt. Teſtem adduco Sodalem illum Bizontinum nomine, qui horrendum in modum in ultimo agone (à quo pendet æternitas) de ſalute animæ ſuæ à Bubone diabolo tentatus fuit: in qua graviſſima lucta, cùm non meliorē ac potentiorē ſciret effugij, & refugij locū, effigiem Crucifixi JEſu apprehendit, & invocato SS. Nomine JEſu, & Mariæ, tandem in ſignum obtentæ victoriæ, crucem JEſu velut triumphale de hoſtibus ſuis vexillum manu vibravit, ac ter Victoria! Victoria! Victoria! voce quâ potuit inclamando, exoſculans SS. Vulnera & COR JEſu, beatam animam expiravit: *O quàm benè eſt cuſtoditus*, exclamat devotiſſ. Thomas Kempenſis, *quàm benè armatus contrà diaboli inſidias & malas cogitationes, qui imaginem Crucifixi habet in Corde fixam, omnia interiora ſua penetrantem.* O quàm benè cuſtoditus, quàm benè armatus eſt talis agonizans! *Chriſtus*, ait Mallonius, *cùm pro nobis moreretur, ut locum nobis apud ſe pararet, nullum nobis amabiliorem, nullum chariorem locum, quàm in ſuo COR DE parare potuit.*

Span. in Polianth. Tit. tentatio.

Thom. Kem. p 2. ſ. 4. ad Novit. Mallon. cap. 20. apud me ſ. 269.

6. Videtur mihi benigniſſ: JEſus, ut bonus quidam Dux in bello, qui omnes circumſtantias prudenter examinat, quomodò & quâ ratione, quibuſve modis, mediis, aut inſidiis hoſtem poſſit ſuperare; proindè in loco abſcondito unam validam partem reſervat, ut, ſi opus fuerit, cæteris turmis ſuis adhuc poſſit ſuppetias ferre. Ità in nupero cruento conflictu Hechſtadiano præſentes ſpectavimus. Et ſi figuram de hac re lubet intueri, ex ſacro Scripturæ fonte petitam, conſule librum Joſue cap. 8. verſ. 3. & ſeq. Dic anima mea! an non tota vita JEſu continua pugna contrà principem tenebrarum diabolum, & vitiorum exercitum fuit? Pugna hæc cruenta jam in cunis JEſu inchoaverat, ubi hic glorioſiſſ. juxtà ac invictiſſ. Dux noſter aliquas legiones contrà Satanam præmiſit, dum primitias ſanguinis in Circumciſione fudit, dum in horto Olivario ſanguinem ſudavit, dum in prætorio Pilati flagellatus & coronatus, ac tandem in Calvario monte crucifixus eſt. Verùm in his omnibus cruentis conflictibus Dux noſter robuſtiſſimam exercitûs partem in *pectore* recluſit. Venit tandem miles, ubi mors & vita duello conſixêre mirando, & quia dubitabat, an JEſus reverà in cruce expirâſſet, lanceam in latus ejus tam validè contorſit, ut per alterum latus illius, ut quidam opinantur, tranſiret, de qua transfixione B. Virgo & Mater Doloroſa hæc ad S. Brigittam verba habet: *Filius meus in Corde punctus erat*

Revel. l. 2. c. 21.

rat tam amarè & immisericorditer, ut ambæ partes Cordis essent in lancea. Ecce! hîc deniq; optimus Dux noster Crucifixus JESUS omnes vires suas & ultimas, validissimasq; hactenùs per vitam reservatas suppetias contra inferni, mortis, omniúmq; diabolorum, ac vitiorum exercitum emisit, plenissimámq; victoriam de omnibus inimicis suis reportavit, & tutissimũ nobis refugij locum paravit, quò in omni tentatione ac tribulatione tum in vita, tum in morte confugiamus. Et hæc est victoria, quæ vincit mundum, Sanctiss. ac Diviniss. COR JEsu. Audi S. Laurent. Justin. quàm sincerè, devotè ac planè filiali affectu hoc amabiliss. COR Redemptoris sui alloquatur: *O Domine! ferrum creaturam insensibilem voluisti tuum Corpus Sanctiss. vulnerandò intrare, & me creaturam tuam rationabilem per Vulnera jam facta ingredi non sines? Quid est hoc? nunquid cor meum durius, aut vilius est omni ferrò? Audi Domine clamorem meum, quamvis enim intrem per Vulnera tua, & præamore comedam carnem tuam, semper impassibilis permanebis, & meus de te satiabitur appetitus &c.*

S. Laur. Justin. tract. de incendio divini amoris cap. 2.

7. Finem huic considerationi faciat Joannes Baptista Faventinus, *Vixit anno 1562. de quo Flores Seraphici to. 1. p. 373. & Stauroph. l. 28. Tit. 130.* in sæculo quondam ferox miles, sed postea mirabiliter conversus, ordinem PP. Capucin. ingressus est, in quo vitam austeram amplexus, non aliter corpus suum flagellis, ac si ligneum aut marmoreũ foret, tractavit, nullam ei requiem concedens; sicq; brevi per tantã sui mortificationem obtinuit, ut passionum suarum victor factus sit egregiús. Accidit, ut à Superiore suo in triclinio acri reprehensione exciperetur, quâ illius natura ad impatientiam & vindictam antè in sæculo proniss ima adeò cõmota est, ut vena Pectoris rumperetur, quam tamen vehementem passionẽ fortiter superavit; & cùm sanguis è ruptavenâ copiosè defluereț, pro more suo ad Crucifixi Salvatoris effigiem se contulit, sub cujus umbrâ in genua procumbens: Crucifixo JEsu sanguinem è Pectore manantem ostendit, confidenter dicens: *En Domine JEsu, qualia pro tui amore patiar!* Quid hîc expectas? Enquàm faciles sint aures Crucifixo Redemptori tuo! Mox Crucifixus ille dextrãmanum à ferreo clavo revulsit, quam laterali suo Vulneri admovit, transfixúmq; SS. COR suum hisce verbis monstravit: *Vide Baptista, qualia & ego pro te in cruce sustinui!* Quâ amabili Crucifixi JEsu voce Cor Joanis quasi cera liquefactum est, imposterũm omnes adversitates lætò animo sustinens, illúdq; S. Pauli secum revolvens: *Recogitate eum, qui talem sustinuit à peccatoribus adversùm semetipsum contradictionem, ut non fatigemini, animis vestris deficientes, nondũ enim usque ad sanguinem restitistis &c.* Hebr. 12. 3. CON-

CONSIDERAT. XLIV.

SS. Cor JESU centrum amoris nostri esse debet, ad quod tanquam ad metam omnes amoris nostri sagittas dirigamus.

Positus est hic in signum. Luc. 2. 34.

1. OLim serpens æneus in palo suspensus Israëlitis, venenato ignitorum serpentium morsu miserè vexatis, in deserto pro unico salutis signo fuit: *Pone eum pro signo.* Nobis Christianis pro certo & unico salutis signo esse debet SS. ac diviniss. COR JESU Crucifixi & Eucharistici, ad quod velut ad metam nostram cum illo Genio in Schemate præ- *Num. 21. 8.*

fixò; omnia amoris nostri tela dirigamus, oportet: proindè haud immeritò pro Lemmate tulit:

Non aliud posthàc.

Vel:

Ad Centrum.

De Jonatha dulcî illo Principe, in vita & in morte amabili, referunt Regum fasti, quomodò Davidi optimo & intimo amico suo, cùm eum frustrà cum Saule Patre suô reconciliare conatus fuisset, hoc consilium suggesserit, ut se in agro aliquantisper occultaret, se interim tres sagittas (quasi ad metam se exercèret) missurum, ex quibus certò aut amorem, aut odium patris sui in se cognosceret: *Si dixero*, inquit, *ecce sagittæ intrà te sunt*, benè est: *pax tibi est, & nihil est mali*, si autem locutus fuero: *Ecce, sagittæ ultrà te sunt*, scito, omen hoc esse infaustum, & odium patris mei omninò esse implacabile. 1. Reg. 20. 22.

Anima Christiana! si sagittæ amorosæ Sacratiss. ac diviniss. CORDIS JESU *intrà te sunt*, si amas, si æstimas, si colis, si imitaris hoc amabilissimum COR JESU, ac omnes actiones & opera tua, quasi bonus sagittarius, te ad hoc signum exercens, eò quotidiè dirigis, scito, pacem tibi esse, quia cum Deo reconciliatus es, & cum eo in optata vivis amicitia; si verò sagittæ amoris *ultrà te sunt*, si fortè ad amorem mundi, carnis, ac dæmonis magìs inclinas, scito, hoc omen sinistrum & prorsùs infaustum esse, Deúmque tibi esse adversarium; adeóque ad centrum & metam collimandum, quod est amabiliss. COR JESU, extrà quod, ô mortalis homo! nulla tibi salus speranda: *Ad centrum! ad centrum!*

2. Et quid dico? nunquid ad hoc diviniss. charitatis signum, hoc est, ad SS. COR JESU, jam olim in umbra amata illa Sponsa cum omni suo amore collimavit, dum uno & fixissimo mentis oculô hunc suum dilectissimum Sanguinum Sponsum in cruce pendentem, & immiti lanceâ transfixum aspexit? Ad quam tandem benignissimus Redemptor de arbore Crucis in hæc verba solutus: *Vulnerâsti*, inquit, *COR meum Sponsa: vulnerâsti COR meum.* Et quomodò, mi JESU! O Amor Crucifixe! hæc dilecta Cant. 4. 9.

Spon-

Sponsa SS. COR tuum potuit vulnerare? *In uno*, reponit amantissimus Redemptor, *Oculorum tuorum vulnerâsti COR meum*, alij legunt: *Transfixisti COR meum.*

Duo hîc, prudens Lector, occurrunt confideranda, cur *bis* Sponsus Crucifixus dixerit: *Vulnerâsti COR meum.* Et nunquid unum tantumodo Cordis Vulnus habuit, quod miles lanceâ aperuit? Et quidem vulnerâsti COR meum *in uno oculorum tuorum*, O Soror! O Sponsa! & cur in uno, & non ambobus oculis?

Ad primum adverte, quòd duplex vulnus in CORDE Crucifixi JESU inveniatur, primum lancea militis, secundum amor Sponsæ intulit. ita prædicta verba exponit S. Bernardus: *Quia zelo amoris tui vulnerâsti me, lanceâ quoque militis vulneratus sum.* *S. Bern. lib. de pass. c. 2.*

Et in uno oculorum tuorum. Solent autem sagittarij, dum ad metam præfixam tela sua dirigunt, unum, hoc est, sinistrum oculum claudere, & dextrum solum aperire, in quo oculo dextrò omnes potentiæ visivæ nervos in unum impendunt, ut eò certiùs ad suum scopum sagittam possint transmittere. Et in hunc finem Naas Ammonitarum Rex olim Hebræis dexterum oculum solum eruere voluit, ut eos (quia in arte sagittandi apprimè experti erant) ex parte cœcos, inutiles, & ad bellum ineptos redderet: *In hoc feriam vobiscum fœdus, ut eruam omnium oculos dexteros.* *1. Reg. 11. 2.*

Dixi: Signum nostrum & centrum SS. COR JESU est, ad quod amore nostro collimemus: Oculus dexter bona nostra est intentio, quæ unicè ad COR JESU feratur: oculus sinister ille est, qui à centro hoc præfixo declinat, & ad res caducas, vanas, & illicitas se convertit, hunc, inquam, oculum oportet nos cum Sponsa claudere, & dexterum aperire solum, ut eò meliùs ad verum scopum, qui est SS. COR JESU, pertingamus. *Ad centrum, ad centrum!*

3. Oportet nos hîc imitari filios Judæ, qui regnante Saule, sibi metam & certum scopum collocabant, in quem juventus se in sagittarum jaculatione solebat exercitare, ne à Philistæis, qui in hac sagittandi arte pariter excellebant, imposterum in bello vincerentur. *Et præcepit, ut docerent filios Juda arcum.* *2. Reg. 1. 18.*

Herodot. lib. 1.

Ità quoque Persæ Gentiles sub Cambyse Rege tempore pacis in sagittandi arte ad metam se probabant, ut tempore belli eò peritiores invenirentur, de quo Rege refert Herodotus, quòd, cùm aliquando à Prexaspe aulicò ebrius æstimaretur, filium ejus in horto ad arborem alligari jusserit, ad quem Rex in præsentia Patris, quasi se ad scopum exerceret, sagittam emisit tantâ cùm dexteritate, ut cor ejus medium feriret, tum ad Prexaspen conversus: *Disce*, inquit, *imposterùm de Regibus melius sentire & loqui.*

Ex Chron. Helvet. Henrici Suitz, Schönleben & alij.

In hac arte sagittandi, priusquam bombardarum & sclopetorum usus inventus est, pariter & Helveti excellebant. Rem memoriâ dignam accipe. Annò à Christo nato 1307. Austriacus quidam Gubernator & Judex verè indiscretus in Altorff Helvetiæ Oppidò, in medio fori pileum ex sublimi pertica pendulum erexerat, severè mandans subditis, ut transeuntes coram hoc pileo non aliter ac coram Duce suo sese inclinarent, eique profundam, quasi Domino suo præsenti, reverentiam exhiberent. Displicuit hæc res comprimis Guilielmo Tell, ejus loci incolæ, qui in foro transiens, primus huic pileo nullam venerationem exhibuit, quem mox præfatus Judex cum filio comprehendi jussit, & quia in arte sagittandi apprimè peritus erat, filium ei in scopum proposuit, super caput ejus pomum collocans, ut aut in hoc pomum illæso filio, aut in ipsum cor filij sagittam torqueret; sed felicior Guilielmus fuit, quàm immitis Judex crediderat, qui dexterrimè pomum, natò prorsùs intacto, telò suo trajecit, quam rigidam justitiam adeò indignè tulerunt Helveti, ut excusso illo rigido Gubernatorum jugo, ab Austriaca Serenissimâ Domò defecerint, & sibi privatam Rempublicam constituerint.

4. Mitto hìc plures alios peritissimos sagittarios, quales fuerunt Commodus Imperator, cui adeò certa manus fuerat, ut quidquid oculo destinâsset, sagittâ suâ contingeret. De Domitiano Imperatore referunt, quòd etiam in celerrimo cursu cor cervi telò suo potuerit trajicere.

R.P. Drexel. de lingua detracti. in Phaëtonte.

Notum est illud, quod de Serenissimo Godefrido Bullionio Duce Lotharingiæ recensent Auctores; qui, cùm urbem Hierosolymitanam arctâ obsidione premeret, tres alaudas in turri Davidicâ conspexerit, quas simul uno telò & jactu confixit, non sine bono omine, civitatem illam Sanctam paulò pòst Paganorum manibus eripiendam, quod & contigit; in quem

finem

finem Sereniſſimi illi Duces etiamnum hodie in Scuto ſuo gentilitio tres alaudas uno telo confixas præferunt in dignam hujus facti & expugnatæ Hieroſolymæ memoriam.

O anima Chriſtiana! ecce & tu in promptu hîc habes arcum & telum, arcus cor tuum eſt, & telum amor, ſagittandum eſt, & aliquid cor tuum tanquam ratione præditum juxta Angelicum Doctorem amare debet: *Vita cordis*, inquit, *amor eſt, & ideò impoſſibile eſt, ut ſine amore ſit cor, quod vivere quærit.* Hinc videmus, quòd hic amet unicè aurum, alter mundanos honores, alius arma & bella, alius venationes, & alius voluptates ſuas ſenſuales &c. O miſeri mortales! quid aurum eſt niſi lutum in terræ viſceribus à ſolis radiis induratum, & metallum excoctum? Quid omnes honores ſunt mundani, niſi fumus inanis? Quid voluptates ſenſuales, niſi turpis fœtor & *ignis uſque ad perditionem devorans?* Aliud & dignius amoris objectum quærendum eſt, quò tanquam boni ſagittarij amoris noſtri tela dirigamus. *S. Thom. op. 61. de dil Dei c. 18.* *Job. 31. 12.*

En oſtendo vobis, quid amare debeatis, & ad quod centrum tendere omnis affectus & amor cordis veſtri. O dulciſſimum, ô pientiſſimum, ô amabiliſſimum COR JESU crucifixi amoris mei! ô abyſſus omnium bonorum! Tu, tu ſolum & unicum omni noſtro amore digniſſimum es, quia priùs quàm eſſemus, amâſti nos, & tradidiſti te ipſum pro nobis. O pondus! ô centrum! in quo terminatur omnis amor Sanctorum! Ah miſeri mortales quid agitis? ut quid ità terrenis inhiatis! quouſque claudicabit amor veſter in duas partes? non poteſtis Deo ſervire, & Mammonæ, Chriſto & Belial, luci & tenebris. Surſum igitur corda, ad centrum, ad centrum, hoc eſt, ad SS. COR JESU: *Si COR Chriſti attendimus*, ſunt verba Richardi à S. Victore, *nihil illo dulcius, nihil illo beatius, nihil uſpiam creaturarum dulcius eſſe poterit illo CORDE.* Audi rem novam. Vidimus anno 1704. examen apum, relicto ſuo alveari, rectà ad templum S. Nicolai Ep. in Langenreichen prope Biberbacum volans, ubi in cruce Domini conſidere & mellificare cœpit. Simile quid à R. P. Matthia Camphauſen S. J. refertur, quòd examen apum in vulnerato Latere ſeu CORDE Crucifixi JESU nidificaverit, & ibidem mel ſuum paraverit. O pie Lector! En formam & modum habes, quò tibi tendendum &c. *Ah!* *Rich. à S. Vict. l. 2. de Emanuele c. 21.* *P. Matt. Camph. de paſſ. D. f. 318.*

5. Nunquid in Scriptura annotâstis animæ Christianæ, quid Regi Joas, Elisæum ægrotantem invisenti, acciderit? Ad hunc ergo Prophetam cùm Rex Israël descendisset, ut ab eo consilium exquireret, quomodo se, suósque contrà Hazaël & Syros imposterùm defenderet, Elisæus hoc consilium ei suggessit: *Affer arcum & sagittas*, & cùm Rex arcum desiderâtum & sagittas ad lectum infirmi Prophetæ attulisset, nunc, inquit, aperi fenestram Orientalem, ut jacias sagittam victricem contrà Syros, & qui hactenus illorum telis prostrati estis, nunc vicissim vestris prosternentur: *Jace sagittam: & jecit.* Et quid sequitur? *Et ait Elisæus: Sagitta salutis Domini! & sagitta salutis contrà Syriam!* O felix sagitta! quæ non tantùm Regi, sed & toti Israëli salutem tulit! Vultisne videre hanc sagittam Domini, & sagittam salutis, per fenestram ad centrum suum transvolantem, pace cum populo feliciter compositâ?

4. Reg. 13. 17.

Audite: per fenestram apertam comprimis Sacratissimum Crucifixi JESU COR apertum intelligi potest, quod pariter per fenestram illam à Noëmo in arca post diluvium apertam (per quam columba avolavit, & ad vesperam cum pacis olivâ rediit) adumbratum fuit; per sagittam salutis Domini indè emissam, immensus ille Divinissimi CORDIS JESU amor, qua cor tuum (antequam tu illum amares) jam feriebat, præsignatus est; & per sagittam salutis contrà Syriam amor tuus reciprocus ergà SS. COR JESU subaudiri potest. O vera *sagitta salutis* contrà Syriam & contrà omnes inimicos tuos, si verè & fideliter amas SS. COR JESU! O quàm felix igitur est illa anima, quæ juxtà documentum, quod ipsa Veritas Christus Sanctæ Mechtildi dederat, in CORDE hoc Divino *tanquam in centro & portu securissimo conquiescit! sic cor tuum*, sunt verba Christi ad dictam suam Sponsam, *cum CORDE meo coalescet, ut ferrum cum igne, quo ignefactum est &c.*

Vincent. Caraff. in fasciculo Myrrh. l. 2 Consil. 15.

6. Exemplò nobis sit fidelissimus ille patri filius, cui nomen Eumelus, de quo S. Bernardinus commemorat, quod pater quidam Cimmerius nomine, regulus Paryfadæ tres filios habuerit, sed de illis non imprudenter dubitaverit, an omnes ex legitimo connubio fuerint progenerati; idcircò hoc testamentum condidit, ut post mortem exanime corpus suum ad palum publicè alligaretur, & qui propiùs ex illis ad cor patris sagittam ex arcu misisset, is hæres rerum.

S. Bernardin. to. 1 ser. 41. Item Leo

rum omnium & regni constitueretur. Quid multis? Patris cadaver arbori alligatur, contendunt filij pharetrâ & arcu, ut qui cor parentis telo transfixisset, verus regni hæres constitueretur. Primus & major natu exonerat arcum, & guttur patris tangit: Secundus & natu minor pectus quidem parentis sui, sed tamen illæso adhuc illius corde transfixit. Tertius & natu minimus, cùm telum aptat, ipsum cor optimi genitoris, sui trajecturus, tantam barbariem execratus, præ animi teneritudine & amoris sinceri affectu totus in lacrymas abit, telum & arcum disrumpit, exclamans coram præsente Judice & spectatoribus: malle se regnum & hæreditatem fratribus cedere, quàm impiè in optimi parentis cadaver sævire, & cor ejus crudeli jaculo ferire. Quo viso & audito, Judices uno consensu & ore decreverunt, universam hæreditatem paternam illi soli juniori filio deberi, utpotè qui proximè ad cor patris sui accessisset, eúmque ut verus & legitimus dilexisset. *Blanc. in Ps. 7. v. 14. & alij.*

Et quid dico anime mi? En Pater tuus in palo Crucis toto corpore nudus, mortuus & exanguis pendet antè te: *Et erit vita tua quasi pendens antè te*, nec habet, ubi caput vulneribus & spinis saucium reclinet: *Inspice*, sunt verba S. Augustini, *vulnera pendentis. sanguinem morientis, pretium redimentis: Caput habet inclinatum ad osculandum, cor apertum ad diligendum, brachia extensa ad amplexandum, corpus expositum ad redimendum.* Et tu heu! ingrate & vilis homuncio, de novo peccatis tuis, quasi venenatis sagittis hujus amantissimi & dulcissimi Patris tui SS. COR transfigere & impiè vulnerare non vereatis? *Si Pater ego sum, ubi est honor meus? & si ego Dominus, ubi est timor meus?* Ah disce anime mi! si verus & legitimus Patris hujus tui cœlestis filius & hæres esse cupis, illum ex toto aliquandò animo, ex totis animæ visceribus, & ex tota cordis latitudine diligere: *Ut totus*, pergit idem S. Augustinus, *tibi figatur in corde, qui totus pro te fixus fuit in cruce:* Non enim bene hoc verbum *patris* (quod plenum est fiduciâ & amore) usurpas, nisi pariter vivas ut filius amans, reverens & obsequens *Deut. 28. 66. S. Aug. l. de Virg. Malach. 1. 6.*

7. Coronidem huic nostræ considerationi imponat Jonathas Princeps Regius, qui & eidem initium dedit, de quo recensent Regum fasti, quòd adeò Davidem dilexerit, ut in signum veri & sinceri amoris sibi propriam togam & vestes exuerit, eúmque his

his contexerit. Causa hujus amoris, teste Cornelio & aliis, similitudo morum & amorum fuit, quia uterque moribus erat candidus, probus, bellicosus, & de Philistæis triumphans, hinc

1. Reg. 18. 4. *dilexit eum Jonathas, quasi animam suam: ideo expoliavit se &c.*

O anima Christiana! plus hic in cruce quàm Jonathas! Vide & considera, quanto in te amore flagraverit amantissimus JESUS, dum non tantùm tui causâ vestimentis se expoliavit, corpúsque innumeris plagis pro te objecit, sed & seipsum, imò optimam ac pretiosissimam sui partem, hoc est, Sacratissimum ac Divinissimum COR suum in perfectissimi amoris tesseram tibi legavit, & in centrum amoris, tum quotidiè in SS. Eucharistia, tum etiam in cruce, ubi

Luc. 2. 34. *positus est in signum*, tibi proposuit: S. Bonav. in stim. amor. *præ nimio amoris sui fervore*, ait S. Bonaventura, *voluit lanceâ latus aperiri, ut demonstraret, quòd tradidit tibi COR suum.* Et in alio loco: *Patet amor CORDIS per vulnera corporis &c.* O amor! O amor! quis non obstupescat, quòd ipse DEUS, summum illud, immensum & infinitum Bonum voluerit appellari & esse DEUS CORDIS MEI? Idem ser. de exalt. S. Cruc. Ps. 72. 26. Ità illum vocat vir secundùm COR DEI: *Deus cordis mei & pars mea Deus in æternum.* O quantum solatium non deberet afferre cordi meo hoc unicum verbum: DEUS CORDIS MEI, & CENTRUM AMORIS MEI? O Divinissimum COR JESU! quid ampliùs habet dicere servulus tuus indignissimus, nisi ut hôc temporis momento tecum hoc pactum ineam in æternum non ampliùs violandum.

COR JESU quoties Cordis mihi vena micabit,
Tu totiès posthàc sis benedictus AMOR.

CON-

CONSIDERAT. XLV.

SS. Cor JESU magnes cordium humanorum, cor quoque noſtrum ſibi expoſcit eum omnibus affectibus præbendum.

Præbe fili mi cor tuum mihi. Prov. 23. 26.

1. OStendis puero nuces, & trahitur, non vi trahitur, ſed amore trahitur; oſtendis ovi ramum viridem. & trahitur: oſtendis piſci vermiculum hamo affixum, & trahitur; oſtendit ſe ſol heliotropio, & ad motum ejus trahitur: una rota principalior cæteras omnes in horologio ſecum trahit &c. Et ecce! oſtendit tibi mitiſſimus JESUS SS. COR ſuum,

velut vivum magnetem in cruce exaltatum, & non trahitur cor tuum ad reciprocum amorem? De Magnete referunt, & quotidiana probat experientia, quòd per mirabilem sympathiam etiam duriſſimum ferrum ad ſe trahere, & fortiter in aëre tenere ſoleat, undè perjucundum viſu eſt, quomodò ferrei clavi, acus, cultri, forcipes, & ſimilia ferrea inſtrumenta in altum per aërem attracta, hunc ſuum dilectum magnetem, quocumque ierit, ſequantur, cui hoc Lemma dedêre: *Vis occulta trahit*: Vel: *Solus amor ferri.* Talis Magnes amoris SS. COR JESU eſt, quod in vita & in morte mirâ & occultâ vi duriſſimum ferrum, hoc eſt, ferrea hominum corda ad ſe attraxit. Teſtes ſunt Apoſtoli omnes, qui ad unam vocé relictis retibus ſecuti ſunt Dominum. Teſtes tot millia hominũ, in fame & ſiti per deſertum Chriſtum ſequentium. Teſtes Diſmas latro & Centurio converſi cum aliis pluribus in monte Calvariæ tranſfixioni SS. CORDIS JESU Crucifixi præſentibus, de quibus recenſet Lucas: *Et omnis turba eorum, qui ſimul aderant ad ſpectaculum iſtud, & videbant, quæ fiebant, percutientes pectora ſua revertebantur.* En miranda ac planè divinam vim SS. CORDIS JESU: *Si enim*, ſunt verba S. Hieronymi, *in magnete lapide hæc eſſe vis dicitur, ut ferrum trahat, quantò magis Dominus omnium creaturarum ad ſe trahere poterat, quos volebat?*

Matth. 4. 20. Marc. 6. 34. Luc. 23. 48. S. Hier. in cap. 9. Matth.

Hoc ſummis quondam votis exoptavit Sponſa illa dilecta, dum ex propriis viribus ſe infirmam, & ad ſequelam SS. CORDIS JESU Crucifixi omninò impotentem ſe agnoverat, niſi ſpeciali gratiâ traheretur, ideò hunc ſuum amantiſſimum Sponſum impenſiùs rogare cœpit, quatenus velut verus magnes cordium humanorum pariter cor ſuum terrenum ad ſe in crucem trahere dignaretur, juxtà illud promiſſum Veritatis: *Si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipſum.* Et hoc eſt, O pie Lector, quòd à SS. CORDE JESU paribus votis flagitare debes, ut cor tuum ad ſe in crucem velit attrahere. Inſpice Emblema, in quo SS. COR JESU alatum, ſaucium, ſpinis cinctum, & in cruce ſuffixum, inferiùs autem cor tuum in terra repens ſpectabis, duabus quidem pennis amoris Dei, & proximi inſtructum, ſed terrenis adhuc affectibus, & amore proprio nimio implicatum, & idcircò impotens, ut in altum volet, cui pro lemmate illud à Sponſa mutuatum inſcribere placuit:

Jo. 12. 32.

Trahe

Trahe me post te. Cant. 1. 3.

2. Talis magnes amoris fuit cor Eliæ, honoris Dei semper zelantissimum, quod etiam sine voce ad se cor Elisæi attraxit. Transibat fortè Elias à facie Jezabelis Reginæ profugus agrum Elisæi, vidénsque illum terram duodecim jugis boum arantem, pallium sine voce super Elisæum misit, quo dato & acceptô signô, mox cor Elisæi in aliud mutatum est, dum patrem & matrem, boves & oves, agros & prædia reliquit, & pauper pauperem Eliam secutus est: *Tulit par boum, & mactavit illud, & in aratro boum coxit carnes, & dedit populo, & comederunt, consurgénsque abiit, & secutus est Eliam.* 3. Reg. 19. 21. Talis magnes amoris fuit & cor Jonathæ, Principis fortissimi, quod suô exemplô cor armigeri sui per eminentes petras & prærupta montium cacumina, contemptô omni vitæ periculô, post se rapuit: *Ascendit autem Jonathas manibus & pedibus reptans, & armiger ejus post eum.* 1. Reg. 14. 13. Talis magnes amoris fuit cor Davidis Regis, qui cor Ethai fidelissimi servi sui in omni tum prosperâ, tum adversa fortunâ probavit, & ad sui sequelam fortiter allexit: *Vivit Dominus, & vivit Dominus meus Rex; quoniam in quocunque loco fueris Domine mi Rex, sive in morte, sive in vitâ, ibi erit servus tuus.* 2. Reg. 15. 21. Plùs & infinitiès plùs SS. COR JEsu ad se attrahere solet ferrea hominum corda, si illius divinæ gratiæ excitanti per amorem proprium non solent ponere obicem: *Trahuntur homines,* ait S. Aug. *non ut nolentes credant, sed ut volentes ex nolentibus fiant,* S. Aug. l. 1. ad Bonif. c. 10. qui perspectâ veritate de infinitis meritis SS. ac Divinissimi CORDIS JESU, omnia nostra peccata in se suscipientis, propriâq; morte ac sanguine eluentis, miro quodam modô ad amorem illius rapiuntur. Sic miles ducis exemplô fortiter trahitur; sic pastorem præcedentem ovicula, sic umbra suum corpus, sic palea succinum, quocunq; ierit, sequitur: & si cani projicis os aridum, sequi vias tuas solet, atque ad nutus tuos paratum se exhibet. O Anima Christiana! En, clamat ad te sine voce SS. COR JESU, tuo amori, tuo cultui expositum: *Sequere me*: simúlq; promittit æternam felicitatê, & cœlum, imò seipsum in præmium, & tu hæsitas ingrata? Dic, quæso, quid ab hac SS. CORDIS JESU sequela, & sincerô illius amore cor tuum adhuc retardat, aut retrahit? an observatio præceptorum? At *mandata ejus gravia non sunt.* Jo. 1. 43. 1. Jo. 5. 3. An fortasse jugum e-

Matt. 11. 30. jus insupportabile? sed *jugum meum suave est, & onus meum leve.* An amor sæculi, divitiarum, voluptatum? verùm hæc omnia oportet te aliquandò deserere: *Mundus transit & concupiscentia ejus.* *1. Jo. 2. 17.* Ergò dum tempus est, in rem & salutem tuam vigila. Quære SS. COR JESU, dum tempus est.

3. De magnete ulteriùs referunt Scriptores, quòd in extremis Indiæ oris integræ cautes magneticæ reperiantur, quæ mirâ vi ingentes naves, si quid ferramenti in eis inveniatur, ad se etiam remotè attrahere solent, ubi ferrei quidem clavi tenaci nexu magneti adhærent, sed navis luxatis compagibus dissoluta, in fluctuum ludibria dispergitur. Juvat hîc audire S. Aug. *Narrant*, inquit, *nautæ nostrates, in ima India esse maritimas cautes magneticas, quæ medio cursu navigia, si quid sit in eis ferri, vel clavus unus, sistant, detineant, attrahant.* *S. Aug. l. 21 de civ. c. 4.* Quidquid sit de his cautibus magneticis, SS. COR JEsu tanquam verus magnes cordium humanorum longè suaviori modo ad se traxit omnia, & etiamnum trahit corda humana tum suo exemplo, tum sanguinis merito, ac pretio, tum etiam summo amore, quod prævidens Jeremias exclamavit: *Et ideò attraxit nos miserans.* *Jer. 31. 3.* *Traxit*, inquam, hoc SS. COR JESU Crucifixi comprimis ipsum Deum, qui per hoc pretiosiss. Sacrificiu, in cruce oblatum, hominibus rursus placatus est. *Traxit* Angelos, quorum ruinam hoc mitiss. COR JESU benignè reparavit. *Traxit* infernum seu limbum, & purgatorium, ex quo Patrum animas misericorditer eruit, totamque simul captivam eduxit captivitatem. *Traxit* cœlos, solem & lunam, dum ad aperturam hujus SS. CORDIS JEsu Crucifixi obstupescentes, radios à terra tanquam luce indignâ subtraxerunt. *Traxit* aërem præ compassione densissimâ tenebrarum caligine involutum. *Traxit* terram universam à centro suo comotam, & præ doloris vehementia contremiscentem. *Traxit* denique creaturas omnes, *tanquam obstupescentes*, ait Cornel. à Lap. *& offerentes se ad pugnandum pro eo contra Judæos Christicidas, eósque dispergendos.* *Cornel. à Lap. in Jo. c. 12. v. 32.* Et nunquid, ô Anima Christiana! & tuum aliquando cor ad majorem cultum, venerationem, & amorem hujus SS. & amabiliss. CORDIS JESU ab hoc ipso div. Magnete, publicæ jam in pluribus diœcesibus veneration fidelium expositò, fortiter trahetur? *si trahit sua quemque voluptas*; ubi major voluptas, quàm in hoc dulciss. CORDE JESU? quid amas, si hoc SS. COR JEsu non amas?

4. De

4. De Marco Antonio summo quondam Romanò Oratore recenſet Cicero, quòd, cùm cauſam M. Aquilij, injuſtè apud Senatū accuſati, defenderet, nec Judices verborum vi in ſuam ſententiam & ad commiſerationem flectere poſſet, ut Aquilium à falſo crimine iniquè delatum abſolverent, demùm de cathedra ſuâ deſcenderit, & reo in medio tunc conſiſtenti coràm omni populo pectus aperuerit, oſtendens illis denudatum pectus & vulnera ejus, quæ pro ſalute & incolumitate patriæ in variis conflictibus olim accepit. Tum ad Judices converſus: Si mea, inquiebat, hactenùs verba, ò Patres Conſcripti, non potuerunt cor veſtrum movere, ut hujus innocentis Aquilij patrocinium in vos ſuſciperetis, moveant vos ſaltem beneficia, quæ in Rempublicam contulit, & vulnera, quæ hactenùs pro bono communi ſuſtinuit; non enim ſanguinolentæ iſtæ in pectore cicatrices infidelis animi, ſed viri in Rempublicam optimè meriti ſunt teſſeræ ac luculenta inſignia, quæ magìs, quàm ego, pro eo loquuntur, probántque virum innocuum. Dixit, Judices in ſententiam ſuam flexit, & Aquilius à mortis ſententiâ abſolutus, priſtinæ libertati reſtitutus eſt. Et quid dico anime mi? Si hæc omnia, quæ de vita & paſſione, amore & dolore SS. CORDIS JESU Chriſti hactenùs per plures conſiderationes differui, cor tuum eò trahere non potuerunt, ut à malo declinares, & faceres bonum, Deúmque tuū & Hominem tui causâ & amore cruci affixum, ex toto corde tuo redamares; trahant & moveant te ſaltem SS. ejus Vulnera, ac præſer- Diviniſſimum ac ſauciatum COR JESU. Inſpice per hoc reſeratum vitæ oſtium uſque ad SS. CORDIS intima, & conſidera, quomodò amaverit te, dum non ſolùm in manibus, ſed etiam in ipſis cordis intimis latebris deſcripſit te. Et hic eſt ille magnes amoris, qui cor tuum ſurſum trahere debeat, ut illud totum Deo conſecres juxtà illud: *Præbe fili mi cor tuum mihi.* Ubi advertendum, quòd cor noſtrum non Deo ad tempus commodandum, ſed ex integro & cum omnibus affectibus præbendum ſit, *ut de cætero*, inquit Hugo Cardinalis, *cor noſtrum nihil juris habeat, nihil velit, nihil ſapiat, niſi quod vult, & ſapit Sapientia.* Et S. Bernardus, *Nihil dignius*, inquit, *cogitari poteſt, quàm cor ad eum referre, qui, ut viveret, mori voluit.*

Tull. Cicero act. 7. in Verrem.

Proverb. 23. 26.

Hugo Card. hic.

S. Bern. ep. ad quendam poſtulantem.

5. Nunquàm legiſtis animæ Chriſtianæ, quàm varia, inepta ac ſtolida Sacrificia quondam Gentiles Idolis, falsisque Diis ſuis con-

ſueverint offerre? Ad placandum Jovem Romani coronatum arietem in victimam mactabant. Neptunum pelagi domitorem pingui tauro, viridi ſertò redimito placabant. Apollini Muſarum Præſidi capram, Baccho hircum pampineo ſerto coronatum, Priapo hortorum cuſtodi ſtupidum aſinum, Æſculapio medicinæ inventori gallinam, Dianæ nemorum cultrici cervam, & veneri columbam offerebant &c. Apage cum iſtis larvis & falſis numinibus: *Qui ſic credit,* ait S. Aug. *non Pater eum traxit: quem traxit Pater? illū, qui dicit: Tu es Chriſtus Filius Dei vivi*, qui ei primogenitum ſuum in Sacrificium offert: *Sanctificate mihi omne primogenitū*; primogenitum eſt cor noſtrum. Supra quod eleganter Divus Bernardus: *Quid à nobis*, inquit, *requirat Deus? cor noſtrum, nihil dignius producere poteſt, quàm ut ei ſe reſtituat, à quo factum eſt, & hoc à nobis Dominus expetit, dicens: Fili dà mihi cor tuum &c.* Cur ſacrificium Abelis à Deo tam benignè acceptum, & econtrà Caini fratris rejectum fuerit: *Ad Cain verò & ad munera illius non reſpexit?* Cauſam aſſignat Cornelius, quia Abel totum cor ſuum Deo obtulit; Cain verò cor ſuum diviſit, & partialis fuit. Apage cum tali corde partiali, totum enim cor tuum deſiderat SS. COR JESU trahendum. Cur Nadab & Abiu filij Aaronis tam horrendè à DEO fuerunt puniti, ut egreſſus ignis ambos momento devoraret: *Ignis à Domino devoravit eos, & mortui ſunt*? Cauſam aſſignat Scriptura, quia ignem alienum & non cor ſuum Deo offerebant; non enim placet puriſſimo CORDI JESU cor diviſum, & ignis videlicet malarum concupiſcentiarum, & affectuum carnalium ac terrenorū. Apage, apage cum ejusmodi prophanò igne, cor mundum, cor caſtum poſtulat à nobis totius Conditor orbis: *Vę dūplici corde*, ait S. Auguſtinus, *qui in corde ſuo partem faciunt Deo, partem faciunt diabolo: iratus Deus, quia ſit ibi pars diabolo, diſcedit, & totum diabolus poſſidet.* Cur Ananias & Saphira uxor ejus ob retentum agri à ſe venditi pretium ſubitaneâ morte fuerunt caſtigati? Et nunquid ager ad illos pertinebat? omninò. Et nunquid pecuniæ exindè receptæ ad illorum voluntatem poterant applicari? Et hoc ſine dubio. Quarè ergo ambo tam ſeverè puniuntur? Rationem aſtruit S. Auguſtinus: *Quia diviſum fuit cor eorum, propterea interierunt.* Vides ex his: anima Chriſtiana, cor integrum, cor totum cum omnibus affectibus Deo offerendum eſſe, non placet illi

S. Aug. tract. 26. in Joan.

Exod. 13. 2.

S. Bern. loco cit.

Gen 4. 5.

Levit. 10. 2.

S. Aug. tr. 7. in c. 1. Joan.

Act. 5. 10.

S. Aug. de verb. Apoſt. ſer. 27.

par-

partialitas, neque Dagon & arca, Christus & Belial in una sede morari queunt. unde Magnus ille Augustinus, qui totum ac inflammatum cor suum SS. CORDI JESU præbuit, dicere solebat: *Tu excitas, ut laudare te delectet: quia fecisti nos adte, & inquietũ est cor nostrum, donec requiescat in te.* *S. Aug. Confess. l. 1. c. 1.*

6. Ad hoc SS. COR JESU Crucifixi, velut lingua magnetica ad suam stellam polarem, in omni fortuna respexit potentissimus ille juxtà ac pientissimus Romanorum Rex, & postea Imperator Ferdinandus Secundus. Audi rem admiratione dignam. Cùm annò à Christo Natò 1619. mense Junio ex insperato Henricus Matthæus Comes Turrianus cum valido exercitu ex rebellibus Bohemis & confœderatis Acatholicis conflatò, Danubium trajecisset, & copias suas jamjam in ipsis suburbiis Viennæ in Austria collocâsset, ut ibidem Cæsare aut caperet, aut perderet. Mirum! quantùm tunc temporis jam exultârint isti rebelles Acatholici: *sicut exultant victores captà prædà quando dividunt spolia*, præsertim cùm viderent, quòd & Viennenses non pauci in ipsa civitate cum Turriano suo Duce ad perdendum Ferdinandum conspirâssent. Quid in re tam ardua ac periculis plena agit piissimus Rex? Cùm nullum superesset auxilium humanum, ad divinum se convertit, & toto cordis affectu ad Crucifixum JESUM, cujus sacram effigiem in suo conclavi sumè semper venerabatur, confugit, ubi ad pedes illius prostratus, totóq; corpore in terra pronus se penitùs in oratione divinæ voluntati SS. CORDIS JEsu commisit, tradiditq;. Hæc inter P. Bartholomæus Villerius è Societate JEsu Sacerdos, Regiq; à confessionibus in aulam se confert, petitq; à primo Camerario adventum suum Imperatori insinuari. Et ecce spectaculum cœlò dignum, & terræ sumè admirandum! Cùm Camerarius januam cubilis, in quo degebat Rex, tacitus aureâ suâ clave reserat, Ferdinandum non in sua sede, sed humi dejectum, & toto corpore ante SS. Crucifixi imaginem prostratum conspicit. Stat ad hoc attonitus Camerarius, & Confessario idem cœlò dignum, Angelisq; admirandum spectaculum indicat. Paulò pòst cùm Rex ab oratione surrexisset vultu in placidam serenitatem mutatò, Confessarium ad se introduci jubet: tum ad illum conversus: *Versabar*, inquit, *mi Pater, in periculis, quæ domi, foris q; iminent, recogitandis: Volvebam animò hostium in suburbiis conatus, Acatholicorum in civitate molitiones, quas exactè novi: Cùm nullum ab hominibus præ-* *Max. Sandæus in suo Stauro-philo, & Lyræus l. 6. c. 12.* *Isa. 9. 3.*

præsens videretur præsidium, ad Deum confugi, quod soleo: Dejeci me ante Crucem, meum Dominum adoravi; & summâ spe plenus fui; miram animo tranquilitatem fecit Deus, irritos conatus hostium, ita spero, Deus efficiet. Nec spes in Crucifixum JEsum ac mitissimum COR ejus hunc piissimum Imperatorem fefellit; nam illicò & in tempore adfuit auxilium, dum, copiis Catholicis sub noctem inopinatò Vienam ingressis, hostis rebellis confusus, fractus, & dissipatus est, totumq; Bohemiæ regnum sequenti annò legitimo Domino suo in hac ipsa Dominica, ubi Ecclesia Evangelium legere solet: *Reddite, quæ sunt Cæsaris, Cæsari*, restitutum est. Cæterùm multorum fama est, & gravium virorum authoritate, scriptisq; confirmata, Crucifixum illum tunc temporis Imperatori fuisse locutum: *Ferdinande ego te non deseram*: in quem finem hæc sacra imago etiamnùm pro veritatis testimonio Viennæ inter & Potentissimi Augustissimi Imperatoris JOSEPHI I. pretiosissima cymelia asservatur, & piè colitur, in cujus suavi amplexu & Sanctorum Vulnerum ac Lateris præsertim crebro osculo pientissimus Imperator LEOPOLDUS I. Anno Christi 1705. die 5. Maij nobilem animam suam sanctè exhalavit. *O beati, qui sic in Domino moriuntur!* Quod deniq; concernit orationem, quam altè præfatus Ferdinandus 2. in tantis constitutus periculis coram hoc Thaumaturgo Crucifixo humi toto corpore prostratus, ad Deum fudit, æquum duxi, ut illius compendium tibi candide Lector hìc pariter subjungerem: *Domine JESU Christe, generis humani Redemptor! Tu, qui corda intueris, nosti, me non meam, sed unicam tuam gloriam quærere. Tamen si tibi gratum est his angustijs, & hoc hostium conatu me deprimere, pudore suffundere, hominibusq; contemnendum dare, non recuso: Fiat voluntas tua; habes me indignum famulum ad nutum quemcunq; promptum, paratumq;.* O felix Imperator, cui sic militat æther! Quid modò restat, nisi ut pari devotione ad SS. COR JEsu Eucharistici & Crucifixi accedamus, ut ab eo pariter auxilium impetremus in tempore opportuno. Finio cum generosis illis Machabæis; ita fratribus suis in Ægyptum scribentibus: *Benefaciat vobis Deus, & det vobis cor omnibus, ut colatis eum, & faciatis ejus voluntatem corde magno & animo volenti.*

Oratio Ferdin. Imp. 2. ad Crucifix.

2. Mach. 1. 3.

1:0.

CON-

CONSIDERAT. XLVI.

SS. Cor JESU verum regenerationis Lavacrum, in quo anima à peccatis suis purgata, ad vitam regeneratur æternam.

Lavit nos à peccatis nostris in sanguine suo.
Apoc. 1. 5.

1. CONstantino M. Romanorum Imperatori tunc temporis adhuc gentili & turpi leprâ infecto ex Medicorum consilio lavacrum parabatur ex innocuis infantium venulis affundendum, in cujus vicem, monente cœlo, sacratius Baptismi balneum substitutum, Imperatori salutem animæ & corporis restituit. Verùm aliud & longè illo salubrius lavacrum nobis paravit Longinus, dum SS. COR JEsu in cruce suffixi crudeli lan-

lanceâ perforavit, ex quo *continuò*, hoc est, mox post retractam lanceam (nam quamdiu ferrum vulnus occupat, parùm aut nihil cruoris effluere solet) sanguis & aqua non guttatim, sed confertim & copiosè profluxit. O quàm lugubre hoc erat spectaculum, videre ex uno eodémq; vulnere SS. CORDIS JESU sanguinem & aquam non mixtim, sed divisim promanantes! Et cur sanguis & aqua? Suprà quod S. Chrysost. *Non temerè, aut casu scaturiunt isti fontes, sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est. Sciunt hoc initiati; per aquam enim regenerati, sanguine & carne nutriti. Hinc mysteria ortum habent, ut quoties ad admirandum calicem accedis, tanquam ab ipso latere hauriens accedas.* Cui saluberrimo Latici etiam illud Apostoli jure meritò applicare possumus: *Non ex operibus justitiæ, quæ fecimus nos, sed secundùm suam misericordiam salvos nos fecit per lavacrum regenerationis.* Scio equidem, Apostolum ibidem loqui de Baptismo, in quo regenerationis lavacro de novo in Christo renascimur; sed undè Baptismus effectum suum habet, gratiámque regenerandi spiritualiter, nisi à SS. ac diviniss. CORDE JESU? *Undè rubet baptismus*, ait S. August. *nisi ex sanguine Christi?* O quàm benè igitur apud Vatè Regium idem pientissimus Redemptor noster in cruce pendens, ferróque imiti secundùm COR transfixus, amanti Pelicano se assimilavit: *Similis factus sum Pelicano solitudinis.* Suprà quod elegantèr Div. Aug. quòd Christus & hic Crucifixus optimè Pelicano solitudinis à Davide fuerit comparatus, *quia in solitudine natus, quia solus sic natus, scil. à Virgine, & quia in solitudine passus, quia solus sic passus*, dum immemor ipse sui, aliorum autem salutis memor, *propter nimiam charitatem*, prout loquitur Apost. *quâ dilexit nos, cùm essemus mortui peccatis, convivificavit nos.* Est autem Pelicanus, prout attestatur S. Hieron. *Avis Ægyptiaca, in Nili solitudinibus commorans, qua pullos à serpente occisos, lateribus rostro perforatis, suo sanguine excitat.* Pulchrum reverà de Christo JESU Crucifixo Symbolum! Sicut enim hæc volucris sibi pectus proprio rostro adaperire solet, ut pullos veneno enectos suo cruore vivificet, ità amantiss. Redemptor, utpotè verus Pelicanus amoris sacratiss. suum Pectus in nidulo crucis adaperiri sibi voluit, ut nos peccato mortuos non tam resuscitaret, quàm etiam in proprio sanguine & aquâ diviniss. CORDIS sui in vitam regeneraret, & enutriret æternam, unde lemma ab ipsa Veritate mutuatum:

S. Chrys. hom. 48. in Joan.

Ad Tit. 3. 5.

S. Aug. tr 2. in Jo.

Ps. 101. 7. S. Aug. cit. à Caraff. in Fasc. My. Ephes. 2. 4.

S. Hier. in ep. ad Præsid.

Ut

Ut vitam habeant.

Jo. 10. 10.

Imò ut etiam abundantiùs vitam habeant in hoc sæculo per gratiam, & in futuro per gloriam: *Hactenus*, ait Stengelius, *manserat COR JEsu illæsum quoad substantiam: ne itaq; præcipuum sui videretur non expendisse ad nostri redemptionem, permisit & illud sanciari, quo declararet, quòd ut COR, ita totum se, quantus est, nobis dederit.* O infiniti amoris argumentum! O lancea crudelis! ità te appellat universa Ecclesia, quia etiam in mortuum JEsum & in SS. COR ejus crudelis fuisti; imò O lancea dilecta & fidelis! verè clavis regni cœlestis, de qua haud immeritò jam olim in Ecclesia Dei fer. 6. post Octav. Paschæ postulante Carolo IV. Imp. singulare festum institutum fuit, nunc non ampliùs lancea furoris, sed amoris eris, unde versus illi:

Carolus Stengel. in hist. de pass. c. 98.

Lancea, quæ Martis fueras, mortisque ministra;
Amodò qua facies vulnera, pacis erunt.

2. Mirantur SS. PP. & sacrar. Scripturarum Interpretes, cur Deo Creatori universorum potentissimo quondam placuerit, ex aperto & disrupto latere Adami protoplasti, gravi lethargo ac sopore tunc oppressi, Evam efformare: *Immisit ergo Dominus Deus soporem in Adam; cúmque obdormisset, tulit unam de costis ejus, & replevit carnem pro ea, & ædificavit Dominus Deus costam, quam tulerat de Adam, in mulierem.* Quid est hoc, Animæ Christianæ! quòd Deus Evam non ex alia parte corporis, quàm ex latere dormientis Adami ædificaverit? Scio, quid cum Aureo Oratore hîc Scripturarum periti sentiant, quòd Adamo dormiente, ex disrupto illius latere, & non v. g. ex pedibus, Eva fuerit formata, factum esse ob utriusque majorem concordiam, amorem conjugalem, & mutuam pacem conservandam. Verùm hîc aliud mysterium inquiramus oportet. Audite illustriss. Ecclesiæ Sidus S. Augustinus, qui per Adamum in horto paradisi & voluptatis sub opaca arboris umbra indormientem, non alium, quàm Secundum & longè innocentioris vitæ Adamum, Christum JESUM in cruce obdormientem intelligit, ex cujus aperto latere & disrupto SS. CORDE Eva Virgo & cunctorum viventium Mater, hoc est, Ecclesia vera cunctorum fidelium genitrix in lucem producta, & in SS. Lavacro divini cruoris & aquæ, largiter ex SS. CORDE JEsu promanantium, in vitam spiritualem & æternam renata fuit: *Ascendat*, ait prædictus S. Augustinus,

Gen. 2. 21.

S. Aug. lib. 12. de

Symb. ad Catech. c.6. *Sponsus noster thalami sui lectum, dormiat moriendo, aperiatur ei Latus, & Ecclesia prodeat Virgo: ut quomodo Eva facta est ex latere Adæ dormientis, ita Ecclesia formetur ex Latere Christi in cruce pendentis.* O Animæ Christianæ! in veritate Sacramentum hoc magnum est, *ego autem dico in Christo & Ecclesia.*

Ephes. 5. 32.

3. Cæterùm mihi videtur hæc Sponsa Ecclesia, omnésque justorum animæ ex hoc div. SS. CORDIS JESU lavacro ad meliorem vitam renatæ, ùt quondam Sanctius Garzias Dux Aragoniæ, qui ex dissectæ matris laterali vulnere feliciter in lucem prodiit. Res ita se habet. Cùm Ennicus Garzias Dux Aragoniæ ad bellum contrà Mauros processisset, comitem se illi ac individuam sociam Urvea uxor, mulier heroica tunc temporis gravida adjunxit. Infeliciter contrà Mauros pugnatum est, Dux ipse trucidatus, cæsus exercitus, & Urvea conjunx in latere hostili lanceâ transfixa; & cùm de fuga sibi consuleret, in sylvosis Navarræ montibus concidens, animam expiravit. Fortè hunc locum transit Guevara homo Nobilis, Reginam mortuam deprehendit, in vultu agnitam: & cùm infantulus, quem in utero gestabat, per apertum latus manum tremulam protenderet, è matris defunctæ utero illum felicissimè cum testibus adhibitis excidit, cui in sacro fonte nomen Sanctij indidit, conjugiq; alendum commisit. Sic in summo silentio per quindecim annos inter famulorum pastorúmque ministeria educatus, tandem cùm Aragoniæ Proceres de novo eligendo Duce comitia celebrarent, à Guevara totius rei seriem cum testibus exponente, Sanctius productus ac summo omnium plausu communique populi lætitiâ in Septimum Aragoniæ Ducem electus est. Sed ad quid ista recenseo? Tu, tu, O Christiane! tu es ille Sanctius ex aperto latere & divinissimi CORDE Crucifixi JESU non tantùm in vitam novam renatus, sed & in sanguine & aquâ ipsius Servatoris tui à peccatorum sordibus mundatus:

Lucius Marin. to. 1. hist. Hisp. l. 8.

S. Cypr. M. serm. de Resur. Dom. *De Latere tuo, O Domine JEsu* (subintrat hîc S. Cyprianus M.) *fons egreditur; ex hoc non solùm ablutionis primæ (Baptismi scilicet) venas haurimus, sed & compunctionis & lacrymarum perennes effluunt rivi misericordiarum tuarum, & totius pietatis testes, quandò in peccata relapsis secundâ ablutione opus est.* Ecce, quomodò Sacratissimum COR JESu patria nostra sit, & locus nostræ regenerationis, ac longè melioris nativitatis! Superbiant alij, (per me licet) & super sidera attollant avitum suum stemma, longámque illustrium avorum seriem: sed stem-

ma

ma veræ Christianæ nobilitatis & antiquæ prosapiæ nostræ est Sacratiss. COR JESU: *In hoc Látere*, ait S. Antistes Hipponensis, *in veram vitam regenerati sumus, & regeneramur.* O verè genus electum, genus regale, gens sancta & populus acquisitionis! *S. Aug. de Symb. cap. 6.*

4. O SS. COR JESU, cui ulteriùs te comparabo? Fodína es gratiarum omnium, quia *de plenitudine ejus omnes accepimus.* Apotheca es aromatica contrà omnes animæ nostræ infirmitates, *quia tuo livore sanati sumus.* Sigillum es omnium purorum cordium: *Pone me ùt signaculum super cor tuum.* Urbs es refugij: *In qua se,* ùt loquitur S. Bernardus, *columba tutatur, & circumvoliantem intrepida intuetur accipitrem:* Fons es signatus, de quo Hugo à S. Victore: *Lava animam meam, quam tuâ imagine signâsti, munda corpus, quod redemisti.* Lavacrum denique es animarum, *in quo secundùm misericordiam suam magnam regeneravit nos in spem vivam.* Ità vidit S. Gertrudis, quòd ex CORDE JESU fons pellucidus in Servos Dei largissimè prosiliret, eósque mirâ suavitate reficeret, & mundáret. Ad hoc salutare lavacrum pariter allusit Propheta ille Apocalypticus, dum Beatorum animas vidit, vestimenta sua, hoc est, conscientias & corda sua dealbantes, & sanctificantes in sanguine Agni in cruce quondam occisi: *Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magnâ, & laverunt stolas suas, & dealbaverunt eas in sanguine Agni.* Sicùt enim Sapóre maculas & sordes vestimentorum solemus mundare; sic sanguis & aqua ex vivifico fonte SS. CORDIS JESU profluentes animæ nostræ ob peccata contritæ maculas penitùs abstergunt, & éluunt. Audi Blosium Abbatem pro more suo omnes fideles piè adhortantem, ut ad hoc SS. COR JESU cum omni fiducia accedant: *Apertum*, inquit, *est Christi Latus, ut nobis accessum, aditúmq; pius JEsus ad COR suum patefaceret. Undè declaravit suum ergà nos incomprehensibilem amorem. Et quid ultrà nobis potuit facere, quàm fecit? ipsum COR suum tanquàm secretiss. cubiculum nobis reseravit: sunt namq; deliciæ ejus esse nobiscum, & in silenti tranquillitate, & in tranquillo silentio voluit apud nos quiescere. Dedit nobis Cor suum dirè vulneratum, ut in eo commoremur, donec penitùs expurgati & mundati, suóq; Cordi conformes, idonei ac dignissimus, unà cum ipso in æterni Patris COR abdúci.* Hæc ille. *1. Jo. 26. Isa. 53. 5. Cant. 8. 6. S. Bern. in Cant. Cant. 4. 22. 1. Petri 1. 3. Forsterus in lib. de Congreg. Jes. Cruc. Apoc. 7. 14. Ludovic. Blos. in Mon. Sp. cap. 19.*

5. O dulciss. COR JEsu favus mellis distillans es, præsertim illis, qui, dum ad SS. Synaxin accedunt, non aliter se parant, ac

si in hoc Sacrum Vulnus amoris & in SS. COR JEsu charitate ardentissimum vellent intrare. Tali affectu & cupiditate S. Catharina Senensis solita erat ad Sacram Communionem accedere, quæ non aliter, ac infans uberibus Matris, sic illa SS. Lateri & CORDI JEsu adhæsit. Et si quondam Samson in occisi leonis faucibus suavem mellis favum invenit, quò se & parentes suos refecit: *Examen apum in ore leonis erat ac favus mellis:* quàm dulce erit nutrimentum Divinissimi COR JEsu ejusmodi animæ famelicæ, verè Deum suum amanti, & quotidiè saltem per Communionem spiritualem intrà cor suum recipienti? Et si olim populus ille electus *suxit mel de petra, oleúmq; de saxo durissimo*; petra autem & saxum illud durissimum erat Christus Crucifixus in typo præsignatus: quid erit ex ipso fonte Divinissimi CORDIS JEsu suavissimum omnium gratiarum mel exsugere? Et nunquid *dulciùs ex ipso fonte bibuntur aquæ?* O peccatores omnes & singuli, quid agitis miseri? & quare cum prodigo de siliquis porcorum ventrem & mentem vestram impletis? ah respirate aliquando, & cum S. Thoma pœnitente, animo pariter contrito, ad SS. COR JEsu accedite: & quemadmodum apicula timida, & à facie venti dispersa, optatum nutrimentum ac unicum solamen in corde candidi aut purpurei lilij quærit ac invenit, cui impensissimè inhærere, suavémq; ab illo rorem & mellificum succum exsugere assolet, cui apiculæ in corde lilij hærenti Italus quidam pro Lemmate inscripsit: *Dolce albergo mi da nel suo cuore*, quod idem est ac *Dulce hospitium mihi in corde præbet suo*: Ità anima peccatrix, si verè nunc de malè actis pœnitens cum lacrymis ad SS. ac Divinissimi COR JEsu recurris, ô quàm immensam dulcedinem ibi non invenies? *Feci si*, inquit S. Bonaventura, *ô Domine JEsu pro me cœlum & terram, solem & lunam, & omnia visibilia; sed scias Domine, omnia mihi vilescunt: igitur omnia tibi restituo, tantùm da mihi Sanctiss. Vulnera tua*, ac præsertim Divinissimi COR tuum, hîc cum Davide *in pace in idipsum dormiam, & requiescam.*

P. Joan. Wey. to. 2. l. 2. c. 19. §. 12.

Judicum 14. 8.

Deut. 32. 13.

P. Bosch S. I. in art. symb.

S. Bonav. in Stim. p. 1. c. 65.

Ps. 4. 9.

6. O benignissimi COR JEsu! Mare es profundissimum & abyssus omnium gratiarum ac benedictionum, sicut enim *omnia flumina intrant in mare, & mare non redundat: ad locum, unde exeunt flumina, revertuntur, ut iterum fluant*: sic à te omnes gratiæ fluunt, & denuò ad te velut ad fontem ac centrum suum revertuntur. Ab hoc Divinissimi CORDE acceperunt Apostoli suam fidem, Martyres fortitudinem, Confessores justitiam, Virgines continentiam, & om-

Eccl. 1. 7.

cum S. Genoveſa.

omnes Electi gloriam ſempiternam. Ô igitur abyſſus omnium bonorum SS. COR JEſu ! ad quod ſaluberrimum animæ lavacrum in omni periculo ac tentatione, in cunctis ærumnis & anguſtiis, tum in vita tum in morte nos oportet conferre. Et ſi cor tuum, ô Chriſtiane Lector ! eſt abyſſus omnium miſeriarum ; en in hoc Diviniſſ. CORDE JEſu invenies abyſſum omnium ſimul gratiarum. Et nunquid *abyſſus abyſſum invocat in voce cataractarum tuarum*, hoc eſt, Sanctiſſimorum Vulnerum tuorum ac præſertim SS. CORDIS JEſu, amoris & lanceæ vulnere ſauciati ? O quàm benè de illo Gentium Doctor Paulus : *Ut poſſitis comprehendere cum omnibus Sanctis, quæ ſit latitudo & longitudo, & ſublimitas & profundum.* Ephes. 3. 18. Singula autem hæc verba Apoſtoli ſunt obſervanda : *Ut poſſitis*, inquit, *comprehendere*, hoc eſt, animo concipere, *quæ ſit latitudo* hujus SS. CORDIS JEſu, dum illius immenſa charitas ac beneficentia in omnes gentes & homines ſe extendit. *Quæ longitudo*, dum jam à primo conceptionis ſuæ momento in continuo amore dilexit nos. *Quæ ſublimitas*, dum nunc ſuper omnes cœlos & Angelos exaltatum, ab omnibus creaturis adoratur. *Quod profundum*, dum illius virtus uſq; ad inferos deſcendit. Vade nunc anima Chriſtiana, & dimetire potentiâ hujus SS. CORDIS, in quo omnes Electi ad æternam vitam renati ſunt. Ô quàm benè igitur Seraphicus Bonaventura mortales omnes ad idem Diviniſſ. COR JEſu invitat : *Accedamus*, inquit, *chariſſimi ad COR altum, & in illa profunditate benignitatis immenſæ totaliter immergamur. Accedamus cum fiducia ad Chriſti Latus, & intremus ipſum : Accedamus chariſſimi, accedamus, moriamur cum ipſo. Accedamus ad Latus ejus, & ſugamus ſanguinem ejus, quia hoc beneplacitum ejus eſt. Non faciamus illum fruſtrà talia pati : non permittamus hunc ſanguinem effluere ſuper terram. Fiant ergo corda noſtra receptacula & vaſa ſanguinis Dom. Noſtri JEſu Chriſti, & ejus inebriati doloribus dicamus : Nobis autem abſit gloriari, niſi in cruce Domini noſtri JEſu Chriſti Crucifixi.* S. Bonav. ſtim. div. am. p. 1. c. 13. Hæc de SS. CORDE JEſu Seraphicus Bonaventura.

7. Non autem ſemel, ſed ſæpiùs in hoc ſaluberrimo Lavacro SS. CORDIS JEſu animam noſtram, à peccatorum ſordibus totiès fœdatam, oportet nos lavare : *lavamini, mundi eſtote.* Naaman princeps Syriæ locupleriſſimus, ſed leproſus ad verbum Eliſæi ſeptiès ſe in Jordanis flumine abluit, & à lepra divinitùs mundatus eſt : *Deſcendit, & lavit in Jordane ſeptiès juxtà ſermonem viri Dei, & reſtituta* Iſa. 1. 16. 4. Reg. 5. 14.

tuta est caro ejus, sicut caro pueri parvuli, & mundatus est. Eliæ Sacrificium Deo quondam placuit, & ab eo ratum acceptúmq; fuit,
3. Reg. 18. 34. quia sæpius illud aquâ superinfusâ rigare ac lavare studuit: *Implete quatuor hydrias aquâ, & fundite super holocaustum & super ligna:* quod cùm aliquoties Israëlitæ fecissent, tandem ignis de cælo descendit, & holocaustum illud cum lignis & lapidibus devoravit. David ob adulterium & homicidium innocentis Uriæ non semel, sed sin-
Psal. 6. 7. gulis noctibus cor suum à malitia lavare studuit: *Lavabo per singulas noctes lectum meum, lacrymis meis stratum meum rigabo.* Hinc
Psal. 50. 12. toties à Deo petiit: *Cor mundum crea in me Deus &c.* Si cor tuum ô Christiane Lector pariter SS. CORDI JEsu in Sacrificium offerre de-
Jer. 4. 14. sideras, oportet, ut nunc illud lacrymis non semel, sed sæpius laves:
Lucas Wadign. ex Chronicis S. Franc. ad an. 1220. & ex eo P. de Wael. *Lava à malitia cor tuum.* Si secutus es errantem, imitare & pœnitentem, quem hîc tibi pro dictorum coronide subjungo. Quidam Juvenis (ut Auctor est Lucas Wadingus) à S. Francisco in Ordinem admissus, cùm paulò pòst variis tentationibus ab humani generis hoste gravissimè tentaretur, tot victus impulsibus instanter à S. Viro licentiam petiit, denuò ad sæculum redeundi. Ad quem S. Pater: Itáne fili mi pro vili terrâ cœlum deseres? pro parentibus Christum tanta pro te passum? ficcine viam salutis relinques, ut viam æternæ damnationis ingrediaris? Crudelis certè in te forem, si in hoc tibi consentirem. Verùm non audiit Juvenis hoc salutare monitum, proindè ad fugam se paravit. Et ecce vix è limine monasterij exesserat, virum gravi & indignante vultu obvium habuit, quærentem ex eo, quò abiret infelix? cui profugus indignabundus: *Quid tibi mecum est, & quid ad te iter meum?* Ad quod Viator ille (qui Christus erat) sine mora pallium removens, quo erat amictus, ei SS. vulnera in manibus ac pedibus recenti sanguine manantia & exinde apertum latus ac dulciss. COR suum ferro transfixum ostendit cum gemitu: *Vide*, inquiebat, *quanti mea interfit, te de hoc itinere interrogare?* Has pro te in cruce sustinui plagas, ut te errantem oviculam à via perditionis ad viam æternæ salutis reducerem. Hæc cum Juvenis ille audiisset, ac vidisset, tantâ JEsu benignitate intimè commotus, ad pedes ejus provolutus est, viam lacrymarũ profundens, veniámq; humiliter exorans, qui & postea velut prodigus filius à S. Francisco benignè receptus, per reliquum vitæ curriculũ fratribus suis singulari sanctitatis & vitæ religiosæ exemplo præluxit, & assiduò cum columba illa mystica in foraminibus petræ & caverna maceriæ, hoc est, in SS. CORDE JESU habitavit. O anime mi, plus pro conclusione non addo, quàm quod S. Ambrosius ad Theodosium dixit: *Si secutus es errantem, sequere pœnitentem.* Luc.

CON-

CONSIDERAT. XLVII.

SS. Cor JESU Infirmorum Salus, & vita morientium, in quo dulce est vivere, ac tandem securum mori. cum Genove Sa S.ā

In nidulo meô moriar. Job. 29. 18.

1. IOb Rex Idumææ, cùm omnibus bonis ac opibus suis excidisset, & jam toto corpore, à vertice capitis usque ad plantas pedum, ulcerosus, & à diabolo percussus in sterquilinio sederet, spe tamen plenus à Deo postulavit, ut finitis hisce miseriis in bona pace, ac in proprio lectulô domûs suæ paternæ suaviter animam posset expirare; quam gratiam, postquã adversa omnia incredibili patientiâ sustinuit, etiã à Deo impetravit, dum illi non sanitatem duntaxat & cuncta bona dupliciter

reddidit, sed & eum plenum dierum in proprio nidulo, prout desideravit, in pace quiescere, & beatam animam exhalare permisit:
Job 29.18. *Dicebámque in nidulo meo moriar, & sicut palma multiplicabo dies.* Pereleganter hîc advertit Pagninus, quòd per hanc palmam & Hebraicum verbum *Chol* etiam Phœnix avis subaudiri debeat, qui Phœnix, teste Pierio, sibi lectulum mortualem & triumphalem ex aridis spinis, & bacillis odoriferis parare solet, ubi inter flammas ab ardentibus solis radiis accensas, medius non tam comburitur, quàm & de novo ex cinere renascitur: unde lemma: *Bustúmque, partúmque.* Veh, si mavis: *Uror, morior, orior.* Talem quoque mortem patientiss. ille Job à Deo petiit: *Insimilitudinem avis Phœnicis,* subintrat hîc Tirinus, *per mortem in cinere carnis velut in nido ad tempus moriar, sed inde resurgam quasi Phœnix in vitam & gloriam aternam.* Prudens Lector! non dubito, quin pariter unicum votum ac desiderium tuum sit, piè aliquandò & sanctè moriendi, quia solùm illi *Beati, qui in Domino moriuntur.* Et ecce, ostendo tibi lectulum seu nidulum, in quo cum Beato Jobo inter tot adversa securè valeas vivere, ac tandem beatè mori. Nidulus autem ille seu lectulus floridus non alius est, quàm apertum Sacr. COR JESU. Ità devotiss. Ludovic. Blosius: *Nobis,* inquit, *præbet COR suum ceu lectulum purpurei Sanguinis sui rubentibus rosis adornatum, reposcitq; cor nostrum ceu lectulum candidis mundorum operum liliis condecoratum.* In hunc finem pro Symbolo Phœnicem statuimus in spinoso, odorifero, & ignito suo lectulo suaviter expirantem cum inscripto lemmate:

Tirinus hic.

Apoc. 14. 13.

Lud Blosius in Mon. Sp. c. 19.

Hîc mihi dulce mori.

En pulcherrimum hominis Christiani, Deum verè amantis, & in dulcissimo CORDE JESU Crucifixi morientis, typum! ubi enim, si totum mundum pertransis, suaviùs vivere, ac securiùs mori poteris, quàm in hoc divinissimi CORDE JESU? *Non poteris fato nobiliore frui.* Unde Job: *Dicebámque, in nidulo meo moriar, & sicut palma multiplicabo dies.* Ecce, sic moritur justus! O beata mors! O felix sors! Quis hîc non exclamet cum Sponsa: *Ecce, tu pulcher es, Dilecte mi, & decorus: lectulus noster floridus.* O verè floridus lectulus SS. COR JESU, omnium virtutum floribus condecoratum, ex quo denuò, velut ex fonte vitæ reflorescet caro nostra, & requiescet in spe: *Refloruit caro mea, & ex voluntate mea confitebor ei.*

Job 29.18.

Cant. 1.15.

Ps. 27.10.

2 Ve-

2. Verùm ut hujus divinissimi CORDIS JESU immensam benignitatem, præsertim in infirmos ac morientes largissimè effusam, adhuc clariùs valeatis penetrare, ad id amabò attendite, quod referam. Dilectus ille Discipulus, & VERBI Incarnati intimus Secretarius, qui ex SS. CORDE JESU fluenta Evangelij sui hausit, & cui in cruce moriens Dei Filius mœstissimam Matrem suam impensè comendavit, hic, inquam, dilectus Domini Discipulus, cùm sub cruce fideliter usque ad mortem Magistri sui divini perseverâsset, tandè circà horam diei nonam advertit, quòd pretiosiss. orbis Redemptor morte jam jam instante sacrum caput suum versùs terram inclinaret, & sic inclinato ac demisso capite innocentiss. animam in manus Patris comendaret: *Et inclinato capite tradidit spiritum.* Grande hìc latet mysterium. Et cur benignus Dominus non in cœlum in ultimo crucis agone in duriss. lectulo suo moriens oculos levavit? Ad quid terram respexit? De S. Stephano perhibent Apostolorum Acta, quòd in medio crepitantium saxorum imbre, iminente morte, oculos in cœlum intenderit. Sic S. Petrus Romæ inverso corpore, cruci affigi voluit, ut in cœlum, quò anima nunc pergeret, oculos posset levare. Ità S. Martinus jugiter in agone cœlum suspexit, & pia illa Mater à S. Symphoriano filio suo, cùm ad lanienam ac martyrium duceretur, unicè flagitavit, ut cœlum suspiceret, & ibidem regnantem intueretur. Verùm Christus Author vitæ nunc moriens in cruce Caput suum spinis redimitum versùs terram inclinare voluit: *Et inclinato capite tradidit spiritum.* Et cur hoc? Attendite ô mortales omnes! *& levate capita vestra, quoniam appropinquat redemptio vestra.*

Jo. 19. 30.

Act. 7. 55.

Luc. 21. 28.

Omissis aliis ac pluribus SS. Patrum rationibus, cur mitiss. JEsus in crucis patibulo moriens caput versùs terram inclinaverit, placet comprimis S. Athanasius, qui optimè observat, quòd tunc in agone Christi mors (de qua Habacuc: *Ante faciem ejus ibit mors.*) in Calvariæ jugo jam parata steterit, arcum suum intendens, & telum lethiferum ad SS. COR IESU, velut ad vitæ fontem dirigens. Sed ipsa mors, cùm videret innocentiss. Agnum absque ullo peccato (*quia per peccatum mors*) non ausa est propiùs ad agonizantem JEsum accedere, ut huic Authori vitæ vitam adimeret, proindè à moriente Salvatore aliquod signum expectavit, qui illi de cruce inclinato capite, & ad sacratiss. Pectus demisso annuit, ut nunc ad vitæ fontem, hoc est, ad divinissimi COR suum mortiferam sagittam emit-

Habac. 3. 5.

Rom. 5. 12.

teret; se enim paratum esse pro redemptione generis humani etiam nunc mortem subire: *Sola mors*, ait S. Athanasius, *restabat adhuc, atque hac quidem sibi metuens, appropinquare non audebat, ideo Christus inclinato capite vocavit ipsam &c.* Et Mallonius: *Inclinato capite Christus omnes sui corporis partes lustrat, an aliqua sit pars, quæ passa non esset, vidit latus dextrum, quod non ita passum videbatur, & vulneri locum elegit, ut COR feriatur.* Et ecce! vix mors fatale telum emiserat, sine mora SS. COR JEsu, præ doloris vehementia crepuit, ita B. Virgo ad S. Birgittam: *Tandem COR crepuit præ violentia passionis, & anima egrediebatur.* Et in alio loco eadem dolorissima Virgo S. Birgittæ dixit: *Appropinquante autem morte Filij mei, cùm Cor præ doloris violentia rumperetur.* Et quemadmodum in subito & gravi terrore experimur, quòd sanguis copiosè ad cor patiens fluere soleat, quasi illi ferre suppetias vellet, sic in luctuosissimo illo Salvatoris agone reliquus sanguis ad SS. COR JEsu nunc per mortem scissum confluebat, & quia etiam hunc sanguinem amor pro nobis effundi voluit, ideo militem evocavit, qui lanceâ latus ejus, ipsúmque dulcissimum COR JEsu aperuit, *ut illis quodammodo* (ut loquitur S. Aug.) *vitæ ostium panderetur*, in quo SS. CORDE, velut in purpureo lectulo fideles omnes & securè contra tentationes vivere, & beatè mori possent. O felicissimam sortem in hoc amantiss. CORDE JESU posse subire mortem, juxta exemplar B. V. MARIÆ, de qua refert Laur. Moselli, quòd in hoc divinissimo COR JEsu Filij sui beatiss. animam suam expirârit.

S. Athan. lib. Dicta & Interp. S. Script. q 41. Mallon. de Sacra Sindone c. 20. Revel. S. Birgitt. c. 51. lib. 1. Rev. c. 10. S. Aug. tr. 120. in Joan. Laurent. Moselli lib. 6. de B. V.

3. De Moyse referunt S. Paginæ, quàm ardens habuerit desiderium, Div. illam faciem, gloriámq; Domini videndi: *Ostende mihi gloriam tuam.* Tandem votorum compos factus in Montem Sinai se recepit, ubi à Deo jussus est, interim in cavitate seu in foramine petræ expectare, donec Majestas Domini transiret. Audi ipsum Deum loquentem: *Ecce*, inquit, *est locus apud me, & stabis supra petram, cúmq; transibit gloria mea, ponam te in foramine petræ, & protegam dextrâ meâ, donec transeam, tollámq; manum meam, & videbis posteriora mea, faciem autem meam videre non poteris.* Ad quid, obsecro, Moyses in foramine petræ absconsus fuit, ubi gloriam Dei per rimas videre cupiebat? Per petram Christum intellige. *Petra autem erat Christus*: per cavernam petræ, ubi Moyses ab omni periculo securus & à manu divina protectus latitabat,

Exodi. 33. 21. 1. Cor. 10. 4.

bat, ne à vibrantibus divinæ faciei splendoribus exanimaretur, rectè perforatum latus ac SS. COR JEsu accipies, quod est omnibus fidelibus piè in Christo morientibus tutiss. asylum: ita S. Augustinus: *Longinus aperuit mihi Latus Christi lanceâ, & ego intravi, & ibi requiesco securus.* Per posteriora Domini, quæ Moyses solùm vidit, teste Ferdinando, dorsum Christi cruentis flagellis cæsum, vulneribus saucium, ac gravissimâ crucis trabe oneratum indicatur, quem immensum passionis & divini in nos amoris excessum ubi Moyses tum adhuc in umbra vidit, præ admiratione, cùm transiret Dominus, exclamavit. *Dominator Domine, Deus misericors & clemens, patiens & multæ miserationis &c.* O anima Christiana, si vis pariter post hunc mortalis vitæ cursum cum Moyse videre faciem & gloriam Domini Dei tui, priùs oportet posteriora, hoc est, passionem Domini intueri, in quem finem *ingredere in petram, & abscondere in fossa humo à facie timoris Domini, & gloriâ Majestatis ejus.* Fossa autem illa humus non alia est, quàm SS. Latus & COR JEsu Filij Dei & Hominis pro nobis ferro transfixum; ama, inquam, nunc in vita, dum sanus es, hoc SS. ac Divinissimum COR JEsu, quod tunc in ultima infirmitate ac supremo agone tuo te à facie timoris Domini non tantùm proteget, sed & Judicem tuum reddet placabilem. Audi Beatum Petrum Damianum: *Pectus illud,* inquit, *in quo sunt omnes thesauri sapientiæ & scientiæ Dei absconditi; lanceâ militari perfossum est, ut pectus tuum à pravis cogitationibus mundaretur, mundatum sanctificaretur, conservaretur, & consecraretur sanctificatum.*

S. Aug. Man. c. 23.

Isa. 2. 10.

B. Petrus Dam. ser. 1. de Exalt. S. C.

4. A veteri rursus ad novum transeamus Testamentum. Accesit aliquando nescio, quis locuples & benè natus adolescens nostrum amantiss. Servatorem, ut in via salutis æternæ necessaria ab illo monita caperet, ad quem Christus: *Si vis,* inquit, *perfectus esse, vade, vende omnia, quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cælo.* Non adeò benè hic sermo auribus hujus divitis exceptus est, dum sine mora inconsultis arbitris domum viam suam relegit, & tristis ac perturbatus, multisq; inanibus curis intricatus, à Christo recessit: *Erat enim habens multas possessiones.* Et ecce dum mœstus discedit, JEsus ab illius tristitia, accepta occasione, ad Discipulos, aliósq; astantes conversus, gravem illis ac planè tremendam sententiâ intonat: *Amen dico vobis, quia dives difficilè intrabit in regnum cœlorum.* Et ut magis adhuc istam Evangelicam veritatem

Matth. 19. 24.

exaggeraret, & auribus circumstantium, imò & mentibus efficaciter imprimeret, pro singulari verborum pondere addidit: *Iterùm dico vobis, facilius est, camelum per foramen acûs transire, quàm divitem intrare in regnum cœlorum.* O Bone JEsu quid dicis? cur divitibus omnem propemodùm spem salutis consequendæ irrefragabili veritate præscindis? An non Abraham dives erat valdè in possessione auri & argenti? an non dives David, Job, Joseph ab Arimathæa, plures alij, & tamen hi æternam salutem consecuti sunt, & de terrenis ad æternas pervenerunt divitias? O divites ululate & plorate, quia os Domini locutum est: *Agite nunc divites*, subintrat hîc S. Jacobus Ap. *plorate ululantes in miseriis vestris, quæ advenient vobis, divitiæ vestræ putrefactæ sunt &c.* Suspende hîc judicium prudens Lector, & si dives es, noli terreri, noli desperare, en adhuc remedium & spes planè firma superest tuæ salutis. Advertè: hoc *difficilè* juxtà S. Hieronymum, non sumendum est *ut impossibile; non enim impossibilitas prætenditur, sed raritas demonstratur.* Potest itaq; dives salvari, sed quomodò? si hic arrogans camelus superfluum suum divitiarum gibbum ac sarcinam in manus pauperum deponit, & intrare studet per foramen acûs. & quodnam illud foramen acûs? ꝛc. S. Paschasius: Acus Christus JESUS & hic Crucifixus est; per acumen acûs divinitas ejus adumbrata fuit, omnia penetrans, omnia post se trahens: *Et ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum.* per oblongum acûs foramen rectè intelligitur SS. Vulnus laterale ac SS. COR JESU lanceâ transverberatum. Et sicut foramen acûs filum etiam crassum vi quodamodò secum trahere assolet, ita dives, si introierit per veram peccatorũ confessionem ac pœnitentiam in SS. COR JESU Crucifixi, paucis dico: *Salvabitur*: non enim amabilissimum COR JESU animæ nostræ interitum, sed vitam inquirit. *Cujus Divinitas*, ait citatus S. Paschasius, *penetrat omnia, & humanitas, quia passa est, trahit post se omnia, per quod vulnus passionis* (hoc est per SS. COR JEsu vulneratum) *gentes ingressæ sunt in vitam æternam.*

Gen. 13 2. 1. Par. 22. 14. Job. 1. 3. Jacob 5. 1.

S. Hier. apud Cornel. hîc in Matth. 19. 24.

Joan. 12. 32.

S. Paschas. cit. à p. Mancino l. 5. diss. 2. punct 3.

5. Olim amicus ille amico suo de media nocte fores domûs pulsanti, & tres ab eo panes impensè flagitanti respondit: *Noli mihi molestus esse, jam ostium clausum est.* Non sic amantissimus JEsus & Eucharisticus & Crucifixus, non sic, inquam, sed ostium, hoc est, SS. ac divinissimum COR ejus semper suis amicis imò & inimicis, qui eum graviter peccatis vulnerârunt, apertum manet. O immen-

Luc. 11. 7.

mensa bonitas! Principes hujus sæculi suas antè ostia habent custodias, ne quis pauperculus cum sua supplicatione statim ad eos possit irrumpere. Non sic SS. COR JESU, non sic, en habes ad illud liberum accessum in vita, in ægritudine, & in morte. *Estote* ergò *parati in diem tertium*, dicebat olim Moyses ad Israëlitas, ubi inter tonitrua & fulmina legem Dei acceperat. Hoc & ego vobis dico ô mortales! ô Christiani! ô Catholici! *Estote parati in diem tertium:* tres enim adhuc vitæ dies habetis, in quibus oportet vos operari, illum, in quo nunc vivitis (imò & de hoc incertum est) diem infirmitatis, & diem mortis, hoc est, principium, medium, & finem. Disponite igitur domui vestræ, & ejusmodi mansionem quærite, in qua æternùm securi stabitis, hoc est, dulcissimum & nunquàm satis venerandum COR JEsu: *Ut sim tutus*, ait devotissimus ille Asceta P. Jo. Weyer S. I. Theologus in suo Filio Adoptivo, *ut sim tutus*, inquit, *imposterùm contrà omnes tentationes, intro in Latus tuum Domine JESU, quod lanceâ militis mihi aperuit amor tuus in refugium. Hic habitabo, hic requiescam securus, hic singulariter in spe constituisti me.* Eu hìc habes cum Phœnice amoris divini nidum &c. *Exod. 19. 15.* *Jo. Weyer de Fil. adopt. to. 2. l. 1. cap. 3.*

6. Veritatem hanc per exempla adhuc magis solidabimus. Experto crede Roberto Eminentissimo illi S. R. E. Cardinali Bellarmino, qui, sicut in vita suâ nihil charius habuit quàm JESUM Crucifixum, sic etiam in agone ergà hunc suum Crucifixum Amorem planè singularem affectum ostendit, dum tremebunda manu sibi pileolum detraxit, & Crucifixi Simulacrò caput suum iterùm iterúmque consignandò, illud supra pectus & cor suum collocavit, ut COR JESU cor suum evocaret, & in amore in æternum sibi uniret, sicque suavissimè in osculo Domini cor ejus expiravit. *Nil. Miss. p. 1. Exhort. 12. in fine.* *Idem p. 4. Exh. 10.*

V. P. Alphonsus Esquiera S. I. Vir singulari sanctimonia præditus, cùm sæpius ardentissimis votis ac precibus à Crucifixo JESU per interessionem Dolorosæ Matris ejus postulâsset, quatenus cor suum sibi adimeret, ac cum Divinissimo CORDE suo uniret, tandem antè obitum vitæ suæ impetravit, quod petiit, dum sensit à B. Virgine cor suum extrahi, illúdque in apertum Latus Crucifixi Redemptoris sui reponi, & sic COR JESU ac cor suum penitùs invicem uniri. O felix unio!

His adjungo Joannam de Cespedes ex Ordine S. Dominici, piissimam Sanctimonialem & insignem Crucifixi JESU cultricem,

cem, quæ, cùm illi in ultima luctâ effigies Christi in Cruce pendentis præsentaretur, maximô, quo potuit, mentis affectu Christum rogare cœpit, quatenùs sibi ex sacratissimo CORDE suô unicam pretiosî Sanguinis stillulam ad condignam delictorum expiationem & satisfactionem dignaretur largiri. O immensa bonitas amabilissimi CORDIS JESU! vix preces finierat, palàm visa est una divini Cruoris gutta ex Vulnere amoris & lateris JEsu rectô cursu in pectus hujus Virginis delabi &c. Nec minori admiratione illud dignum est, quod de Ven. Maria Maldonatâ ex eodem sacro Ordine recenset Lopezius, quæ, cùm in hora mortis exhaustis membrorum viribûs vehementissimâ sitim pateretur, Crucifixum Dominum impensiùs rogavit, ut vel unicâ sanguinis guttâ de SS. Latere & perforatô CORDE os suum aridum reficeret. Ad quod Christus Dominus revulsis de ligno crucis manibûs, sacratissimum suum latus labiis illius applicuit, & haustum de sanguine & aquâ, ex fonte SS CORDIS sui promanantibûs, illi præbuit, quo accepto, læta animam suam in SS. COR JEsu expiravit.

Lopez. to. 4. l. 1. c. 45.

Lopez. to. 4. l. 1. c. 46.

Annal. Eccl. Raym. to. 13. annô. 1216. n. 24.

Considerationem nostram claudat devotus quidam Dei Servus in Terram Sanctam peregrinatus, qui, ubi omnia sacra loca, Christi præsentiâ, aut sanguine sanctificata magnâ cum devotione & lacrymis visitâsset, tandem cùm ad Calvariam rupem pervenisset, ubi mitissimus Redemptor noster in cruce pro salute mundi animam in manus Patris commendavit, eique in suavitatem odoris holocaustum SS. CORDIS sui igne amoris totum cum clamore validô & lacrymis obtulit, noluit hic Beatus ulteriùs in terra vivere, sed similem mortem à Crucifixo JEsu petens, ruptis vitalibus cordis venis ad radices crucis sanctissimâ morte expiravit. O quàm dulce est, sic mori, ô quàm dulce! Et quomodò tu, ô pie Lector, expirabis!

CON-

CONSIDERAT. XLVIII.

SS. Cor JESU Spes summa animarum purgantium, idcirco post mortem aperiri voluit, ut mortuum mortuis prodesset.

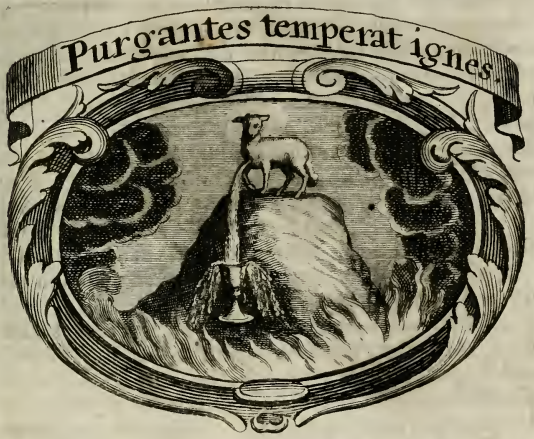

In sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu. Zach. 9. II.

1. QUòd Purgatorium sit, seu locus cœlum inter & infernum medius, in quo animæ justorum, in hac vitâ non plenè purgatæ, post vitam istam mortalem adhuc ad tempus, antequam ad claram Dei visionem admittantur, purgari soleant, apud Catholicos extrà controversiam,

imò & de fide est. Hunc ignem purgantem juxtà S. Ambrosium, Rupertum, & alios præsignavit ille gladius ignitus atque versatilis ante paradisi portam post lapsum Adami cum custode Cherubinò collocatus, ut animæ necdum satis in hac mortali vitâ purgatæ, post mortem per illum ignem transeant, & sic per Cherubim in paradisum educantur: *Et collocavit antè paradisum voluptatis Cherubim & flammeum gladium.* Hunc pœnarum locum præfiguravit carcer ille, de quo ipsa Veritas testatur, & nos prämonet, ut in hac vitâ, dum locus adhuc est misericordiæ, pro peccatis nostris satisfaciamus, ne aliàs post hanc vitam in illum carcerem mittamur, ubi ad ultimum usque quadrantem & minutissima quæque peccata erit satisfaciendum: *Amen dico tibi, non exibis indè, donec reddas novissimum quadrantem.* Eundem purgatorij ignem in alio quoque locò insinuavit Christus: *Qui autem dixerit contrà Spiritum S. non remittetur ei neque in hoc sæculo, neque in futuro.* Ubi manifestè supponitur, quòd peccata aliqua etiam in futuro sæculò quòad pœnam temporalem remittantur: sed hoc non fit in cœlo, in quod nihil coinquinatum poterit intrare, neque in inferno, quia ibi nulla est redemptio. Ergò dari debet locus tertius, seu purgatorium, in quo post mortem pro pœnis peccatorum, in hac vita non solutis, satisfaciendum est.

Cornel. hic in lib. Gen 3.24.

Matth. 5.25.

Matth. 12.32.

Apoc. 21. 27.

Matth. 25.4.

2. Hac veritate præmissâ quæritur, quodnam optimum inter omnia sit remedium, quo animabus illis, pœnam damni, & sensûs luentibus, possimus in hac vita succurrere? Judas Machabæus, heros invictissimus pro defunctis illis, qui in bello pro religione susceptò ceciderant, pretiosum Sacrificium Jerosolymis offerri voluit: *Et factâ collatione duodecim millia drachmas argenti misit Jerosolymam, offerri pro peccatis mortuorum sacrificium.* Verùm inter omnia sacrificia longè præstantissimum est SS. ac divinissimum COR JESU, si illud in missa, aut in sacra Communione Patri æterno pro peccatis mortuorum, adhuc in igne purgante luentium, offerimus. unde ipse mitissimus Redemptor JESUS, postquàm consummatâ passione jam in Cruce expiraverat, COR quoque suum immisit Longini ferro objecit, ut ex illo ultimam sanguinis stillam in solamen & levamen illarum purgantium animarum expenderet: *Unus militum lanceâ latus ejus aperuit, & continuò exivit sanguis & aqua,* & hoc, ut pulcherrimè observat Os illud aureum, *in animarum*

2. Mach. 12.43.

Jo.19.34.

S.Chrys.

pra-

præsidium purgantium, ut sic mortuus mortuis prodesset. cui veritati quoque subscribit S. Chrysologus: *De Latere*, ait, *fundit aquam, ut paradisi viam temperet, ignem ex parte Sanctorum extinguat inferni, totum chyrographum debiti diluat & solvat antiquum, &c.* Collige ex hoc, Anima Christiana! planè infinitum amorem SS. CORDIS JEsu Crucifixi, quem neque mors extinguere, neque flumina passionis obruere poterant. *S Chrysolog. ser: 123.*

3. Figuram de hac veritate habemus in Agno illo immaculato, ex Dei mandato in exitu Israël de Ægypto ab universa multitudine populi immolato, de cujus calido sanguine Hebræorum postes & superliminaria in cunctis ædibus per modum Crucis aspergebamur, ne Angelus transiens, ac percutiens Ægyptios, plagam aliquam inhabitantibus Hebræis posset inferre: *Et sument de sanguine ejus, & ponent super utrumque postem, &c.* Si sanguis hujus Agni occisi ædes Hebræorum à plaga conservavit immunes, quid non fecit, ac facere potuit cruor ille divinus ac pretiosissimus cum unda purissima ex sacratissimo fonte divinis. CORDIS JEsu in ara Crucis ad salutem & solamen piè defunctorum promanans? *Quantò magis sanguis Christi*, subinfert Apostolus, *qui per Spiritum S. semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis?* In hunc finem pro clypeo Emblematis nostri Agnum illum divinum, quem quondam S. Joannes stantem & occisum spectaverat, statuere placuit, de cujus transfixo & aperto corde fons vivus sanguinis & undæ promanat in solamen purgantium animarum, cui symbolo pro lemmate inscribimus: *Exod. 12. 7.* *Hebr. 9. 14.* *Apoc. 5. 6.*

Purgantes temperat ignes.

4. De luctuoso Civitatis Jerosolymitanæ excidio perhibent Scriptores, quòd tanta humani sanguinis copia per Romanos milites victores effusa fuerit, ut adinstar rivulorum ille ex occisorum corporibus in valles platearum confluerent, & tum milites, tum equi usque ad genua per hæc cruenta vada incederent. Cùm exindè per milites ingens incendium in variis urbis partibus, ac præsertim in sumptuosissimo illo Templo exoriretur, horrendum dictu! plures ex defectu aquæ, humano illo sanguine collecto populatrices flammas adornabantur extinguere. *Flav. Jos. de bello Judaico lib. 7. c. 16.*

O luctuosissimam rerum faciem! quis unquam audivit tale, aut huic vidit simile, quòd humano sanguine sævum incendium extingueretur? Verumenimverò alium vobis, O mortales! ostendo sanguinem, longè isto puriorem, quia de Virgine assumptus est; longè isto sanctiorem, quia ab Agno Dei immaculato effusus, & pro omnium salute in ara crucis oblatus est, & etiamnùm in SS. Eucharistico Sacrificio pro salute vivorum & mortuorum offertur. Hunc, inquam, O mortales! innocentissimum Crucifixi Redemptoris vestri cruorem & aquam ex ipso vivo SS. CORDIS fonte profluentem sumite, & incendium ac flammas, in quibus purgantes cremantur animæ, extinguite, non enim efficacius illis remedium per modum suffragij applicari potest, quàm participatio sacrosancti sanguinis JESU: *In sanguine Testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu*, quæ verba Aloysius Novarinus pulchrè de animarum liberatione è purgantibus flammis exponit &c.

Zach. 9. 11.

Et quemadmodùm illi, qui antè obitum suum Testamentum condere solent, res quasdam præstantiores, ut gemmas, uniones, margaritas, annulos aureos, & similia pretiosa, quæ optimo suo amico, aut amantissimo filio, vel filiæ in singulare amoris pignus legare volunt, dum vivunt, interim in aliquo scrinio aut cistula absconduntur, ne statim in reliquorum hæredum oculos incurrant, ut exindè post mortem talis hæres, ubi legatam sibi cistam reserat, ob inventum prædivitem & insperatum testatoris thesaurum singulari gaudio afficiatur, & vel ex hoc amorem hujus defuncti sui benefactoris grato animo agnoscat.

Sic mitissimus JESUS postquàm in Cruce testamentum suum complevit, crucifixoribus vestes, peccatoribus veniam, latroni paradisum, Ioanni Matrem, & Ecclesiæ suæ SS. Vulnera, crucem, ac immensum sanguinis, meritorúmque suorum thesaurum legans, tandem post mortem Arcam pretiosissimam divini Pectoris sui lanceâ Longini, quasi ferreâ clave reserari voluit, ubi absconditus, ultimus, optimus, ac longè pretiosissimus omnium thesaurus, super omnes gemmas, aurum & argentum infinities æstimabilis, dulciss. COR JEsu adhuc latebat; hunc, inquam, summum thesaurū dilectissimis & intimis suis amicis, ac præsertim etiā illis misellis & in igne purgante luentibus animabus in maximum solamen in ultimo suo testamento legavit, ut sic vivis atque defunctis prodesset, & copiosior

sior apud eum esset redemptio. Imò non suffecit hoc Divino Amori Sacratissimi CORDIS JESU, sed etiam post mortem usque ad infernum, hoc est, ad limbum Patrum, & animarum purgatorium ipse descendere voluit, ut illis universale jubilæum intimaret, & ad cælestia, æternáque regna unà secum transferret: *Multi probabiliter sensent*, ait Cornelius à Lapide, *Christum omnibus animabus in purgatorio existentibus suo ad eos descensu dedisse primum, plenúmque jubilæum, omnésque à pœnis liberâsse, & secum ad cœlum in triumphum duxisse.* O immensum amorem SS. CORDIS JESU! in quo S. Mechthildis aliquando vidit, dilectas Deo & B. Virgini inhabitare animas, *ut in illo fonte omnem amaritudinem suam dulcem redderent.* *Cornel. in Eccli. c. 24. v. 25.* *Nadas. in An. Cæl. 8. Sept.*

5. Nota est illa piscina Probatica, de qua S. Joannes commemorat, quòd sub ejusdem quinque porticibus multitudo magna languentium, cæcorum, claudorum, & aridorum, velut in publico xenodochio jacuerit. Cujus rei causam assignat Scriptura, *quia Angelus Domini secundùm tempus descendebat in piscinam, & movebatur aqua, & qui primus descendisset in piscinam, sanus fiebat, à quacunque detinebatur infirmitate.* Undè, quæso, hæc aqua piscinæ, quæ in medio urbis Hierosolymitanæ ovibus in Sacrificium Deo offerendis pro lavacro serviebat, hanc insolitam, & prorsus mirandam virtutem obtinuit, ut ad Angeli motum quoscunque sanaret ægrotos? res stupenda, & consideratione digna! Respondet Magister Historiarum & alij, quòd in hac piscina lignum illud reconditum fuerit, ex quo Servatori nostro Crux fabricata est, ex cujus attactu aquæ piscinæ tam salutiferæ factæ sunt ad quoslibet morbos sanandos. Quidquid sit hac de re, aliud mysterium inquiro. Addit Ludolphus Carthusianus, prædictas aquas fontanas semper apparuisse rubricatas ob copiosum sanguinem victimarum, qui per occultos canales ex jugulatione & oblatione holocaustorum, in atrio templi immolatorum, ad eandem piscinam probaticam defluebat. S. Antonius Paduanus per eandem piscinam SS. Christi passionem, & per quinque ejus porticus quinque SS. Vulnera Redemptoris nostri intelligit, in quibus omnes infirmæ animæ securè vivere, & tutò possunt quiescere: *Piscina*, inquit, *est passio Christi: porticus quinque Vulnera ejus &c.* Pulchrè hæc omnia. Sed si rem attentiori intellectûs oculo inspiciamus, per eandem piscinam probaticam *Joan. 5. 2.* *Magister Hist. in Hist. Ev. c. 21.* *Ludovic. Carthus. p. 1 c. 77.* *S. Anton. Pad. in hunc loc. Jo. 5.*

eleganter & fructuosè Sacratissimum ac Divinissimum COR JESU adumbratum fuit. Erat hæc piscina in medio civitatis: COR JESU est in medio non tam sui corporis, quàm & mystici corporis Ecclesiæ, à quo omnia membra vitam, influxum ac vigorem suum participant. Piscina illa, prout volunt Interpretes, à Sapientissimo Salomone exstructa fuit; SS. COR JESU à Sapientissimo Architecto Spiritu Sancto formatum est. In illa piscinâ fluebat fons aquæ & sanguinis: & nunquid SS. COR JEsu manavit undâ & sanguine? Lavabantur autem & Sacerdotes sacrificaturi, & oves offerendæ in illa piscinâ: per hanc mysticam piscinam SS. CORDIS JESU omnes à peccatorum sordibus in Baptismo & pœnitentiâ abluti sumus: *qui dilexit nos, & lavit nos à peccatis nostris in sanguine suo.* In dicta piscinâ ad Angeli descensum & aquæ motum unus tantùm sanabatur; sed in hac piscina mystica SS. CORDIS JEsu omnes, quicunque volunt, poterunt sanari. In illa denique piscinâ lignum crucis erat absconditum. O anima Christiana vide & contemplare SS. COR JEsu super Tabernaculum SS. Sacramenti hîc expositum, & in medio ejus pariter crucem implantatam cernes. Jam non miror ampliùs, quod memorata piscina Probatica adeò miseris mortalibus salutaris fuerit, & tanta semper multitudo cæcorum, claudorum, aridorum, diversisque morborum generibus laborantium ibidem aquæ motum expectârit, per quam calamitosam languentium & expectantium hominum turmam rectè devotissimus Quaresmius animas in igne purgatorij existentes intelligit, quæ nil aliud expectant, quàm Magnum illum consilij Angelum, Christum JEsum & hunc Crucifixum, ut denuò hanc saluberrimam Piscinam Sacrosancti Sanguinis & aquæ in SS. CORDE suo moveat, & sic *sanguis ejus pro anima piacu-* fiat. & vos ô Christiani, descendite pariter in hanc mysticam piscinam, & movete sanguinem & aquam SS. CORDIS JEsu in Sacratissima Synaxi. En expectant languentes & miserlæ animæ cum noto illo Paralytico jam fortasse ultra 38. annos ibidem in flammante stagno vestrum auxilium. O quot animæ etiamnum clamant: *Hominem non habeo!* Audite S. Antistitem Hipponensem: *Clamant quotidie, qui jacent in tormentis, clamant, & pauci sunt, qui respondeant.*

Apoc. 1. 5.

Quares. to. 4. l. 2. c. 2 sect. 3.

Levit. 17. 11.

S. Aug. serm. 44 ad Erem.

6. Moveat vos ô Christiani ad ferendam animabus purgantibus opem amabilissimum COR JESU, quod ideò triginta argenteis ab impio Iscariothe in mortem vendi voluit; *At illi constituerunt ei tri-*

Matth. 26. 15.

ei triginta argenteos, ut pro hac pecuniâ ager ille sanguinis pro sepultura peregrinorum coëmeretur in subsidium & solatium animarum purgantium: *Iste locus*, ait S. Vincentius, *dicitur etiam sepulchrum animarum; emerunt ex illis agrum figuli in sepulchrum peregrinorum, id est, purgantium.* Moveat vos ad hanc charitatem miseris istis animabus ferendam idem dulcissimum COR JESU tertiò in monte Olivario ad Patrem orans, ubi observandum, quòd in tertia illa oratione, quasi rupto Sacratiss. CORDIS fonte, copiosissimum sanguinem ex omnibus corporis poris sudaverit: *Et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.* Et cur, obsecro, in tertia oratione sanguinem sudavit? cur non in prima, aut secundâ? Respondet S. Augustinus, quòd SS. COR JESU primas ibi preces obtulerit pro omnibus in peccato lethali existentibus, ut ab eo liberarentur, & viverent. Secundas Deo Patri præsentârit pro omnibus Justis, ut in bono & in gratia Dei perseverârent. Tertias preces fuderit pro animabus in purgatoriis flammis luentibus, ut è loco pœnarum misericorditer ereptæ, ad æternam pervenirent felicitatem. Et in hac tertia oratione (quod singulariter notandum) effusum est afflictissimum COR JESU in sanguineum imbrem: *Factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis &c.* O pientissime JESU quid agis? totum corporis, sanguinis, & vitæ tuæ pretium, imò & supremam cruoris & undæ guttam ex fonte SS. CORDIS tui ad solamen & levamen animarum purgantium exponis? Et nos ingrati pro illis animabus quid facimus? Heu nos delides! Imitamur sanè ingratum illum Pincernam, cui Joseph in carcere multa bona præstitit, eique liberationem proximam prædixit, à quo, cùm unam gratiam flagitaret: *Tantùm memento mei, cùm tibi benè fuerit, & facias mecum misericordiam*, turpem repulsam & oblivionem tulit: *O quàm grandis crudelitas, & inhumanitas*, ait S. Augustinus, *clamant ad nos quotidiè, quidum vixerunt, multa mala pro nobis sustinere voluerunt, nec eis subvenire curamus?*

S. Vinc. Ferr. ser. 2. in die animar.

Luc. 22. 24.

S. Aug. l. de cura pro mortuis agenda. Vide Quaest. to. 4. de SS. Vul. Christi apud me f. 314.

Gen. 40. 14.

S. Aug. serm. 44. ad Erem.

7. Ex quibus hactenùs adductis argumentis abundè patet, quòd in veritate nil magis purgantes flammas temperet, quàm divinus ille fons SS. CORDIS JESU. O beatæ illæ animæ, quæ stolas suas lavare possunt in Sanguine hujus Agni! olim in expugnatione Jericho funiculus ille coccineus è fenestra suspensus toti familiæ

liæ Rahab signum salutis fuit, per quem ab interitu tota domus
Jos. 2. 21. conservata est: *At illa appendit funiculum coccineum in fenestrâ.*

S. Hier. ad Nepot. c 3. S. Thom. in opusc. 57. Funiculus hic coccineus juxtà S. Hieronymum pretiosus ille sanguis est, è fenestra apertâ Sacratissimi CORDIS & Lateris JESU in salutem vivorum & mortuorum promanans: *Offertur enim*, ait. S. Thomas Aquinas, *in Ecclesia pro vivis & mortuis, ut omnibus prosit, quod est pro salute omnium institutum.* Et sicùt pluvia salubris languentes herbulas & flores, calore solis exustos, mirè recreat & reficit, sic sanguis JESU Eucharistici & Crucifixi mirè purgantes flammas temperat: *Ego dedi illum vobis, ut super altare in eo expietis pro animabus vestris, & sanguis pro animæ piaculo sit.*

Levit. 17. 11.

Alexis de Salo par. 2. de purm c. 9. Coronidem huic considerationi brevis historia imponat. B. Henricus Suso cum fratre suo pium quoddam pactum inierat, quòd pòst illius obitum singulis feriis sextis per annum sacrum de Passione Domini (ubi singulariter de transfixione SS. Lateris & CORDIS JESU Crucifixi agitur) pro salute defuncti vellet offerre; qui cùm paulò pòst hoc pactum ex incuria aliquâ omitteret, dictus B. Henricus ab anima defuncti fratris ob non servatam fidem graviter increpatus est. Excusabat se quidem Henricus, quòd alias preces & intentiones pro illius salute sæpius obtulisset, cui anima defuncti claris vicissim verbis hæc reposuit: *Sanguinem, sanguinem peto, ac sitio: ubi sunt illæ missæ de passione cruenta Domini, eiusque Vulneribus, quæ efficacissimum sunt remedium nobis animabus opitulandi?* Quæ sacra ubi B. Henricus persolvit, animam fratris ad cœlum transmisit. Agite! succurramus & nos, & si illæ animæ decem millia talenta adhuc Domino suo debent, ecce ærarium divinum, SS. COR JESU aperrum est, ex quo lytrum pro illis possumus exsolvere &c.

I: Nep. V. gr: gr: 1745. f. 1729.

CON-

CONSIDERAT. XLIX.

SS. Cor JESU justis ac piis in judicio summum solatium, injustis verò, qui per illud intrare noluerunt, summus terror erit.

Ecce, venit cum nubibus, & videbit eum omnis oculus, & qui eum pupugérunt. Apoc. 1. 7.

I. QUàm prodigiosa fuerit illa columna nubis & ignis, quæ quondam Israëlitas siccò pede per mare rubrum, & exindè per desertum in terram promissionis traduxit, ex eo liquet, quòd huic populo electo Dei non tam optatam de nocte lucem, quàm & in æstu Solis placidissimam umbram submini strârit; quæ columna è contrario insequen-

res hostes Ægyptios non tantùm obcæcavit, sed & fulmine ac fulgure cum Pharaone universum exercitum incredibili strage subvertit, ac in profundum maris demersit: *Et respiciens Dominus supra castra Ægyptiorum per columnam nubis & ignis, interfecit exercitum eorum, & subvertit rotas curruum, ferebantúrque in profundum.*

Exod. 14. 24.

Innocent. Pont. in lib. de mis. conditionis humanæ,

Talis rerum facies in universali judicio, & secundùm mentem Innocentij Pont. etiam in particulari repræsentabitur, ubi SS. ac divinissimum COR JESU, tanquàm vera illa columna nubis & ignis (nubis, inquam, propter humanitatem; & ignis propter divinitatem) piis, justis, ac rectis corde erit in umbraculum ab æstu gehennæ, & in signum resurrectionis: impiis verò ac sceleratis in ruinam perpetuam: undè lemma: *Illuminat, & obscurat.* Vel:

Lux recto, fatúmque nocenti.

Luc. 2. 34. Et hoc est, quod prædixit ille Simeon à Spiritu S. illuminatus: *Positus est hic in ruinam & in resurrectionem multorum.* Item,

Zach. 12. 10. Zacharias Propheta: *Et aspicient ad me, quem confixerunt*, caput scilicèt spinis, manus & pedes ferreis clavis, latus autem & Cor meum crudeli lanceâ in cruce. Quæ crucifixionis insignia ac Vulnera tunc clarissimè in Christo Judice, sed gloriosa ac splendida videbuntur, justis quidem in maximum solatium, impiis verò, ùt dictum est, ad majorem confusionem ac damnationem; quia in vita toties admoniti, per hoc SS. COR JESU, tanquàm veram ac unicam salutis portam intrare noluerunt: *Quò se tunc*, exclamat Magnus ille Aurelius Augustinus, *peccator convertet? quando illi meritò exprobrabit Salvator: Vide hominem, quem crucifixisti, vide vulnera, quæ inflixisti, vide Latus, quod transfixisti, quoniam per te & propter te apertum est, & tamen intrare noluisti.*

S. Aug. lib. 1. de Symb. c. 8.

2. Videtur hîc mihi SS. COR JESU, ùt quondam cor Davidis, qui vir erat secundùm cor Dei: *Inveni David, filium Jesse, virum secundùm Cor meum:* de quo refert Scriptura, quòd corde mitis ac totus mansuetus fuerit; undè de seipso testatur: *Memento Domine David, & omnis mansuetudinis ejus.* Quàm mansuetus fuit erga Superiores sibi injurios? Saulem Regem considerate, quê licèt sæpius & quidem justè potuisset interficere, noluit tamen, quia erat & humilis corde. Quàm mansuetus insuper erga suos domesticos extitit? Absolonem filium ejus rebellem in memoriam re-

Actor. 13. 22.

Ps. 131. 1.

1. Reg. 24. 7.

2 Reg. 18. 5.

voca-

vocate, qui, licèt Davidem de throno deturbare nisus sit, mortíq; destinaverit, noluit tamen mitis pater, ut à Joabo, aliísque belli ducibûs interficeretur, & auditâ ejus morte vehementer doluit. Quàm mansuetus denique erga hostes suos? Semei cogitate, à quo licèt lapidibûs peteretur, non tamen ei maledixit, neque permisit, ut ab Abisai occideretur. O mansuetissimum cor Davidis! quis huic vidit simile? Verùm expectate paululùm, & aliam scenam videbitis. Cùm idem David, qui priùs, ut vilis & ignobilis pastor Goliatho in baculo, fundâ & lapide prævaluit, nunc autem, ut Rex à Deo designatus, contrà Ammonitas in prœlium se conferret, ob illatâ legatis suis turpiter rasis injuriam castigaturus, quid fecit? non ampliùs vili tunicâ, & servili habitu pastoris indutus apparuit, sed ut Rex potentissimus insolitâ cum pompâ, gloriâ, ac majestate, cum numerosissimo exercitu in campum descendit: *Congregavit itaque David omnem populum, & profectus est adversùm Rabbath: Cúmque dimicâsset, cepit eam, & tulit Diadema Regis eorum de capite ejus, pondo auri talentum habens gemmas pretiosissimas, & impositum est super caput David: sed & prædam civitatis asportavit multam valdè, populum quoque ejus adducens serravit, & circumegit super eos ferrata carpenta, divisitque cultris, & traduxit in typo laterum: sic fecit universis civitatibus Ammon.* O quàm horrenda vindicta! quàm barbara laniena! quid agis David aliàs mansuetissimus? ubi nunc est illa tua toties laudata, ac decantata mansuetudo? An hîc iterùm cantas: *Memento Domine David, & omnis mansuetudinis ejus?*

2. Reg. 16. 6.

2. Reg. 12. 29.

Ps. 131. 1.

Verùm aliud hîc latet mysterium. David nullum alium, quàm verum Dei, Hominísque Filium, Christum JEsum adumbravit, qui in primo adventu suo contrà Goliathum (diabolum) pugnaturus, totus humilis, mansuetus, & servili tantùm habitu indutus, cum baculo Crucis apparuit. O quàm humilis ac mitis tunc erat corde, etiam contrà infensissimos inimicos, pro quorum salute in cruce ad Patrem oravit, ac pro illis cor suum in victimam obtulit: *Ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam!* Verùm in secundo adventu, cùm Ammonitas, hoc est, mundi hujus sectatores, ob innumeras SS. CORDI suo illatas injurias condignè castigaturus, velut supremus ac districtissimus Judex advenerit; O DEUM immortalem! quanta tunc erit rerum metamorphosis? *Apparebit,* inquit S. Bonaventura, *Dominus JEsus cum Vulneribus suis, & cla-*

Jer. 11. 19.

S. Bonav. citatus à

Gedeone Forster in lib. de Cong. JESU Crucifixi. Bagatta to. 2. l. 5. c. 2. §. 6. n. 9.

clamabit dicens: *Videte, quanta à vobis, & in vobis, & prò vobis passus sum, & tamen ingrati omnia contempsistis, & pro nihilo duxistis: ite maledicti in ignem æternum.* O quàm horrendum tunc erit contemptoribus SS. ac diviniss. CORDIS JESU, incidere in manus Dei viventis, omnia scientis, & cuncta districtè examinantis, ac judiciò discussionis & condemnationis judicantis! Consule Julium Romanum, amore Hortensiæ meretricis captum, cui Christus Crucifixus de SS. Latere suò cruorem in faciem projecit, &c.

Judic. 14. 8.

3. De Samsone refert Liber Judicum, quòd ex ore occisi leonis mel quidem dulce collegerit: *De forti dulcedo*, sed & examen apum in illo invenerit: *Et ecce examen apum!* Quis autem ignorat, quàm acerbum & vulnificum aculeum etiam mellificæ apes gerant, quo sese contrà quoscunque invasores possint defendere? proindè non incongruè illis pro lemmate inscribes: *Armata clementia.* Leo hic à Samsone interfectus typum Christi JESU Crucifixi sustinet, per mel indè promanans clementia SS. CORDIS ejus, per apes verò aculeum gestantes, justitia ejusdem SS. CORDIS JESU præsignata fuit: *Sicut apis*, ait mellifluus Bernardus, *habet mellis dulcedinem, habet etiam aculei punctionem. Hujus apis, quæ Christus est, mel & aculeum non ignorat, qui misericordiam & judicium ei decantat cum Propheta dicente: Misericordiam & judicium cantabo tibi Domine.*

S. Bern. ser. 2. Advent.

Ps. 100. 1.

Picinelli in mundo Symb.

De Maximiliano, hujus nominis Secundò, Romanorum Imp. perhibent Scriptores, quòd pro Symbolo suò sibi aquilam per aëra volantem pingi jusserit, quæ rostrò suò fulmen & palmam ferebat, cum inscripto Lemmate: *In tempore utrumque.* Per hoc prudentissimus Imperator misericordiam & justitiam, quam pro meritorum dignitate cuilibet paratus erat administrare, eleganter adumbravit. Rudolphus I. Habspurg. post diversa & longa Procerum Germanicorum certamina tandem in Imperatorem electus, ubi Ottocarum Bohemiæ Regem sibi & Imperio rebellem subjugavit, pro suo Symbolo in scuto manum armatam sibi pingi curavit, quæ fulminantem gladium virenti oleæ ramò circumdatum præferebat cū lemmate: *Utrum libet?* ac si diceret sapientissimus juxtà & bellicosissimus Imperator:

Elige, sive petis gladium, seu quæris Olivam?
Serviet officiis ille, vel ista tuis?

En

En similem ferè modum Deus Judex, Regum Dominus in judicio exhibebit, oleam consolationis illis, qui cum SS. CORDE JEsu, rectò fuerunt corde, benignè offerens; iis autem, qui cum Pharaone in malo obduraverunt cor suum, fulmen, gladium, judicium, gehennam: *Utrum libet?* nunc elige, penès te est, nam *in tempore utrumq;*. Audi & devotissimum Blosium: *Christus Dominus*, inquit, *in judicio ostendet vulnera sua ineffabili decore fulgentia, quia Justis quidem dulcissimam consolationem, impiis verò horribilem confusionem afferent, erúntq; miseris veneranda Domini Vulnera æterna futura supplicia.* *Ludov. Blos. Instit. vitæ medit. spirit. de jud.*

4. Veniet autem Christus Dominus in illa forma ad judicium, in qua ascendit in cœlum: *Sic veniet, quemadmodùm vidistis eum euntem in cœlum.* Tunc habebat in manibus ac pedibus fixuram clavorum; tunc dulciss. latus ac diviniss. CORJEsu lanceâ vulneratum spectabatur; tunc facies ejus resplendebat ut sol; tunc vestimenta ejus erant purpurea ac rubra sicùt calcantium in torculari, undè Angeli obviantes, hunc Dominum suum admirabundi interrogabant. *Quis est iste, qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra, iste formosus in stola suâ, gradiens in multitudine fortitudinis suæ?* Tali, inquam, formâ redibit ad judicium: *Vestitus veste aspersâ sanguine*, quia tunc pretiosum sanguinem suum, totiès in passione pro salute nostrâ effusum à nobis requiret. Tunc quoque veniet fixuris clavorum & aperto latere ac vulnerato Corde, quod & Angelis & hominibus palàm ostendet, quæ ac quanta in illo à primo conceptionis instanti passus sit. Tunc sicut Moyses, radiante facie, elevabit manum suam coràm omni multitudine populorum: *Testo invoco hodiè cœlum & terram, quòd proposuerim vobis vitam & mortem, benedictionem & maledictionem.* Tunc lætabuntur, & exultabunt omnes Justi; *expectantes beatam spem.* Econtrà impij, ingrati, ac scelerati peccatores, qui priùs immemores passionis ac SS. CORDIS JEsu, sumè nobis benefacientis, in vita fuêre, ô quàm flebiliter plangent, & ululabunt, quia mandatis ejus non obedierunt, & maturè in vita suâ per ostium arcæ (hoc est, per SS COR JESU) antè faciem hujus diluvij non introierunt ad vitam! Cæterùm columba illa Noëmica tempore diluvij non invenit, ubi requiesceret pes ejus: *At illa venit ad eum ad vesperam &c.* sed in illo diluvio extremò non erit arca, ad quam confugiant, nec redibit columba, quæ pacis ramum tibi ferat, ô peccator! nec olea erit, quæ misericor- *Isa. 63. 1 Apoc. 19. 13. Deut. 30. 19. Philipp. 3. 20. Gen. 8. 11.*

diâ efflorescat. Vide nunc & considera, quàm amarum sit relinquere JESUM, & SS. COR ejus?

5. De Joseph, à propriis quondam fratribûs in servitutem venditô, narrat Scriptura, quòd cùm pòst plures annos, ac tam varios casus tandem per singularem Numinis providentiam Prorex Ægypti proclamatus, famis tempore ab ijsdem perfidis fratribûs impensè rogaretur, ut sibi, & patri senio confecto frumentum necessarium pro numerata pecuniâ concederet, serio, atque ad majestatem
• *Gen. 45. 4.* composito vultu responderit: *Ego sum Joseph, quem vendidistis.* Ad quæ pauca verba dicti fratres ob malæ conscientiæ remorsum, intùs animum stimulantem, adeò cœperunt expavescere, ut in terram coram Joseph prostrati, totis artubûs contremiscerent, & ne quidem faciem contrà illum levare audérent: *Non poterant respondére fratres nimiô terrore perterriti &c.* O miseri mortales! quid erit, quando verus ille Joseph, ac Salvator JEsus, quem vos in servitutem mortis vendidistis, ac tandem morte turpissimâ ad crucem condemnâstis, in sua gloria & majestate ut Rex, & Judex à Patre con-
Joan. 5. 27. stitutus veniet: *Et potestatem dedit ei judicium facere, quia Filius Hominis est?* Quid, inquam, erit, quandò in universali Judicio in præsentia omnium Angelorum, & hominum vobis summam vestram ingratitudinem improperabit: *Ego sum ille Joseph, quem vendidistis* vilissimô peccati pretio? Ego sum ille Joseph, cui in monte Olivario sanguinem sine misericordia extraxistis, quem toties concupiscentiis, & spurcis carnis illecebris flagellâstis, quem de novo cruentis delictorum spinis coronâstis, quem gravissimô crucis truncô oneratum ad lanienam, ad mortem rapuistis, & tandem crudeli ferrô COR meum transfixistis: *Ego sum ille Joseph.* Nunc videte, &
Zach. 12. 10. *aspicite ad me, quem confixistis?* Quid mali vobis feci? Educavi & enutrivi vos, & vos me despexistis? Mannâ cœlesti, in Evchariistiâ totiès vos pavi, & vos misistis lignum in panem meum? Quotiès per gratiam meam auxiliari vobis volui, & vos noluistis? Extendi in cruce manus meas, & non fuit, qui aspiceret? quid ultrà debui facere vineæ meæ, & non feci? nunc igitur perditio vestra ex vobis est: *Ite, ite.* Ite, inquam, ô miseri, & ulteriùs Deum, æquissimum vestrum Judicem peccatis vestris ad vindictam provocate. Ite nunc
Sap. 2. 8. impuri ganeones, & lasciva veneris mancipia: *Coronate vos rosis,*
Ps. 72. 9. *antequam marcescant.* Ite nunc blasphemi & perjuri, & vestra improba ora, velut insani ac furibundi canes ulteriùs in cœlum ponite: Ite nunc gulosi heluones, & gurgites insatiabiles, *quorum* in vita

Deus

Deus venter fuit, & nunc finis interitus. Ite nunc Pseudopolitici & hypocritæ, qui ità in mundo Deo servistis, ut tamen diabolum non offenderetis. Ite nunc rapaces, & injusti, qui vitia vitiis, injustitias injustitiis, & scelera sceleribus cumulâstis, si modò *justitias judicabit Deus*, quid fiet de injustitiis? Ite nunc denique peccatores omnes, qui vitam vestram in omni turpitudine contrivistis, *& obliti estis Dei Creatoris vestri*! Ecce nunc ultima, & novissima hora est, quæ ad infernum & ad supplicia nunquàm terminanda vos vocat: *Ite, ite! O Domine JEsu! ne intres in judicium cum servo tuo &c.* *Philipp. 3. 19.* *Ps. 74. 3.* *Deut. 32. 18.* *Ps. 142. 2.*

6. De Manlio insigni viro, & pluribus victoriis nobili recenset Plutarchus, quòd, cùm Romæ à Senatu ad mortem fuisset condemnatus, & jam ad ultimum supplicium traheretur, ingratis judicibus capitolium, quod in bello priùs contra Gallos tam generosè conservaverat, ostenderit, simúlque pectus suum denudaverit, in quo cruentas vulnerum cicatrices palàm exhibuit, clamans, ac vociferans: *Hæc*, inquiebat, *loquuntur pro me, quæ pro tota Republicâ fecerim.* Ad quæ dicta inexpectata præfati judices consternati, mox sententiam mortis revocârunt, Manlium pristinæ dignitati, & honori restituerunt. Attolle nunc oculos, quicunque es peccator, & JEsum Crucifixum Redemptorem tuum, hîc antè oculos tuos pendentem considera! En quomodò nunc tibi pariter sua demonstret Vulnera & COR transfixum: *Hæc*, inquiens, *loquuntur pro me, quæ pro tua salute fecerim?* Noli ergo ô anima imposterùm amplius tam protervè peccare, & me Redemptorem tuum de novo ad mortem crucis condemnare, ne tibi in illo judicio aliquid deterius contingat; sed potiùs cùm tempus adhuc salutis est, securum tibi refugij locum quære; non autem invenies melius, ac nobilius, quàm SS. COR meum, ob tui amorem in perpetuam æternitatem apertum. Audi iterùm devotiss. Ludovicum Blosium: *Apertum*, inquit, *est Christi Latus, ut nobis accessum, aditúmque pius JEsus ad COR suum patefaceret, undè declaravit suum infinitum erga nos amorem. Et quid ultrà potuit nobis facere, quàm fecit? Ipsum COR suum tanquàm secretissimum cubiculum nobis reservavit. Dedit nobis COR suum dirè vulneratum, ut in eo commorarcmur, donec penitùs expurgati, & mundati, suóque Cordi conformes, idonei ac digni simus, una cum ipso in æterni Patris COR deduci.* Ecce quantum solatium tunc tibi in judicio feret, fuisse amatorem, cultorem *Plut. in vita Camilli.* *Ludov. Blos. in Marg. spec. 19.*

torem, & imitatorem SS. CORDIS JEsu! Tunc certè ab auditione malâ non timebis.

Neub. Dom. 3. post Pent.

7. Hanc veritatem optimè agnovit Eminentissimus S. R. E. Cardinalis Alexander Farnesius, qui hanc Emblematicam picturam eleganti, & artificiali penicillô elaboratam, antè oculos suos in conclavi appendi curavit. Erat ex una parte Christus JEsus in cruce suffixus, mortuus, & hianti Vulnere laterali saucius, ad quem varij peccatores, puta, David, Petrus, Matthæus, Zachæus, Filius Prodigus, Dismas Latro, Magdalena &c. appropinquabant, delictorum veniam cum lacrymis humiliter deprecantes, cum hac inscriptione: HIC RECIPIT. Ex altera parte erat depictum Supremum judicium, quomodò idem Salvator orbis non ùt in ligno suspensus, sed in sede Majestatis inter Angelos & Cælites locatus, iratô vultu ac fulminantibus oculis impios, ac ingratos peccatores trisulcô fulmine ad Tartarũ ableget, æternùm ibi cremandos, cum hac scriptione: HIC REIICIT. Ità est ô anima Christiana! ità est, in cruce te recipit Benigniss. Servator JEsus: *Nunc patent*, ait S. August. *viscera misericordiæ Dei nostri, in quibus visitavit nos oriens ex alto: Vulnera JEsu Christi plena sunt misericordiâ*, sed quàm maximè SS. ac Diviniss. COR JEsu, quod est pignus redemptionis nostræ, plenitudo gratiæ, perfectio virtutum, Sacrificium justitiæ, & porta vitæ. Coronidem huic nostræ considerationi imponat Rex Benadad, qui, cùm ab Israëlitis extremam cladem accepisset, & ultrà centum hominum millia in uno prælio perdidisset, in sumam animi mœstitiam devenit, cui tamen servi ejus hoc optimum suggesserunt consilium: *Dixeruntque ei servi sui: Ecce audivimus, quòd Reges domûs Israël clementes sint: ponamus itaque saccos in lumbis nostris, & funiculos in capitibus nostris, & egrediamur ad Regem Israël, forsitan salvabit animas nostras.* O Christiani! sic & nos modò faciamus. En SS. ac Diviniss. COR Regis nostri Crucifixi, & Eucharistici totum benignum, totum clemens, totum misericors nunc nobis in vita est: ergò humiliemus animas nostras sub potenti manu Dei, ut misericordiam consequamur. Nunc, nunc hoc SS. COR JESU *peccatores recipit*, sed tunc in judicio *rejicit*. Venite ergò ô charæ animæ! Venite, & procidamus antè Deum, & ploremus coràm Domino, quia COR contritum, & humiliatum non despiciet.

S. Aug. manual. c. 21.

3. Reg. 20. 31.

p. ✠. E. X. I. V. V. V. m: m. G. S. Bapt: CON-
L: Bern: Christ: 1729. 15. aprilis:
ioan: Nep. &c.

1730. 38 gr: gr: 1747 1743.

CONSIDERATIO L.

SS. Cor JESU ingens Angelorum, Omniúmque Sanctorum gaudium, & paradisus animarum deliciosissimus.

In eo lætabitur cor nostrum. Ps. 32. 21.

1. QUòd Christus Dominus quinque Sacrorum Vulnerum cicatrices, tanquam gloriosæ victoriæ, de morte, diabolo, peccato, & gehennâ in cruce partæ trophæa, etiam post Resurrectionem in Corpore suo retinere, ac cœlo inferre voluerit, non tantùm Sacri Scriptores insinuant, sed & ipsa fides docet: *Vulnera susceptа pro nobis*, ait S. Ambros. *cœlo inferre maluit, abolere noluit, ut Deo Patri nostræ pretia* *S. Ambr. lib. 10. in Luc. c. 24.*

libertatis ostenderet. Talem sibi Pater ad dexteram locat, trophæum nostræ salutis amplectens. Quâ veritate suppositâ, perspicuum patiter est, SS. COR JEsu in nostram salutem, summamque Sanctorum gloriam per Vulnus Lateris in omnem æternitatem splendidissimè emicaturum. Sicut radij, qui à Sole promicant, totum terrarum orbem illuminant, tenebras dispellunt, & universa gaudio replent; sic divinissimi COR JEsu in cœlo radiis divini luminis indè prodeuntibus, universam lætificat Civitatem Dei. O quàm immensum, quàm ineffabile, tunc omnium Angelorum & Electorum erit gaudium, videre, & cominùs posse intuèri hoc arcanissimum totius SS. Trinitatis Sacrarium, SS. COR JEsu? Si aquila, prout Emblema monstrat, summum indè oblectamentum capit, dum irretortis oculis Solem, luminis fontem, propiùs potest aspicere, quale, obsecro, erit animæ beatæ gaudium, jam non ampliùs in speculo & in ænigmate, sed à facie ad faciem per omnem æternitatem hoc SS. ac divinissimi COR JEsu posse contemplari? unde lemma ab Apostolo mutuatum:

1. Cor. 13. 12. **Tunc facie ad faciem.**

2. Et hoc est, quod Veritas fideli illi servo, cui quondam quinque talenta ad negotiandum tradiderat, & qui quinque vicissim alia hisce superlucratus fuit, in summum animi solatium insinuavit: *Euge serve bone & fidelis . . . intra in gaudium Domini tui.* Ubi

Matth. 25. 21. observandum, quòd Christus non dixerit: Gaudium intrabit in te, & in cor tuum, sed tu intrabis in gaudium Domini tui, per quod gaudium Domini Seraphicus Doctor SS. Vulnera, ac præsertim SS. COR JEsu, quod est Omnium Beatorum ac Cœlitum singulare gaudium, & post DEum super omnia oblectamenta deliciosissimum, rectè & meritò intelligit: *Ecce*, inquit, *apertus est thesaurus divinæ Sapientiæ & charitatis æternæ, intra ergò per vulnerum aperturam, & cum cognitione magnâ delicias obtinebis.*

S. Bonav. apud Caraff. l. 3. consid. 13.

O immensum gaudium SS. COR JEsu! Considera, anima Christiana! quàm inenarrabili mentis dulcedine nunc Beatissimi illi Spiritus, omnésque Angelorum Hierarchiæ in cœlesti gloriâ perfruantur, cùm hoc divinissimi COR JESU, ut causam omnis gratiæ ac gloriæ suæ aspiciunt, sine quo nec ipsorum ruina fuisset restaurata, nec Ecclesia ædificata, nec mundus redemptus.

O quàm

O quàm ineffabili lætitiâ tunc quoque exultabunt SS. Martyrum, Omnium Electorum ac Prædestinatorum Animæ, cùm Regem gloriæ non ampliùs de longè cernent, sed in propinquo, dum in lumine ejus videbunt lumen & lucernam illam, totum Empyreum cœlum suo fulgore illuminantem. Et si quinque illæ civitates refugij ab Isaia denominatæ, fuerunt figuræ 5. SS. Vulnerum Christi, profectò SS. COR JESU est civitas Solis, cujus splendore cuncta illustrantur, & vivificantur: *Erunt quinque civitates in terra Ægypti: Civitas Solis vocabitur una, &c.* *Isa. 19 28.* De S. Franciſca Romana refert ejus vita, quòd in Festo SS. Omnium viderit è quinque Sacris Redemptoris nostri Vulneribus, potissimùm verò è SS. CORDE JESU, vibratis radiis, universum cœlum & Cœlites omnes mirè illustrari, ac illas præsertim Beatorum animas, quæ in hac vita charitate in Deum excellebant, *peculiariter lucére à radiis è CORDE JEsu splendentibus*, auditâ hac voce: *Ego sum amor fidelis.* *Nadas. in An. Cæl. 1. Nov.*

3. Solent autem in lucerna tria inveniri: oleum, ignis, & inter utrumque ellychnium, quod ignem cum oleo velut vinculum solet unire. O dilecta Anima! inspice SS. COR JESU, in qua lucerna lucidissimâ pariter hæc tria invenies, ignem Divinitatis, oleum humanitatis, & divinam hypostasin, quæ est velut vinculum copulans divinitatis ignem cum oleo humanitatis. Proindè huic mysticæ lucernæ (SS. CORDI JESU) non incongruè illud applicare possumus, quod S. Joannes quondam de Agno Dei pronuntiavit, quòd instar Solis cœlum empyreum illuminaverit, quaquaversùm radios suos spargendo, & Ecclesiam triumphantem mirè illuminando: *Et civitas non eget sole, neque lunâ, nam claritas Dei illuminat illam, & lucerna ejus est Agnus.* *Apoc. 21. 23.* O gratiosa lucerna SS. COR JESU! ex cujus aspectu omnes Beatorum Animæ singulare gaudium, ac jucunditatem longè maximam hauriunt. Et si Abrahã olim omnia adversa tam generoso animo sustinuit, dum hoc mysterium in spiritu & in umbra tantùm cognovit: *Vidit, & gavisus est:* *Jo. 8. 56.* quantò magis exultabunt omnes Sancti in gloria à contemplatione hujus diviniss. CORDIS JESU? O quantum gaudium SS. COR JESU!

4. Noëmo quondam de arca suâ egresso, in signum fœderis Deum inter & hominem pulcherrima iris apparuit, tribus coloribus, igneo, purpureo, & viridi conspicua: *Videbo illum, & re-* *Gen. 9. 16.*

cordabor fœderis sempiterni, ait Dominus ad Noë. Et quid dulcissimum COR JEsu illis beatis, Spiritibus in cœlo aliud est, quàm similis Arcus speciosissimus? Igneus, quia *Deus tuus ignis consumens est*; Purpureus propter passionem, undè Angeli pacis eum in cœlum introëuntem interrogarunt: *Quarè rubrum est indumentum tuum?* Et viridis, propter spem nostram, dum & nos miselli, adhuc tanquàm viatores in hac lacrymarum valle existentes, ex hoc SS. CORDE JESU omnem salutis spem & habemus, & singulis momentis haurire possumus. Hunc ergò pulcherrimum arcum, quoties Pater Æternus in Filio suo aspexerit, totiès recordabitur quoque fœderis sui sempiterni: *Videbo illum, & recordabor fœderis sempiterni*, quòd non ampliùs delere velim omnem carnem & animam viventem, sed potiùs ex meritis hujus SS. ac divinissimi CORDIS JESU vobis, ô mortales! ritè per contritionem ac confessionem dispositis, omnia condonem delicta ac demerita. O anima mea! licèt etiamnùm in hoc miseriarum barathrò inter millena versèris pericula, erige te, & Deo tuo infinitas gratias age, quòd in tuum comodum longè maximum adhuc paratum habeas mysticum illum arcum, SS. COR JESU: *Vide Arcum, & benedic eum, qui fecit illum: valde speciosus est in splendore suo.* O valdè speciosus!

Deut. 4. 24. Isa. 63. 2. Eccli. 43. 12.

5. Progredior ad Davidem, qui, cùm aliquando in spiritu & in umbra tantùm has cœli delicias degustâsset, præ stupore attonitus exclamavit: *Inebriabuntur ab ubertate domûs tuæ, & torrente voluptatis tuæ potabis eos.* Et quænam, obsecro, hæc domus est, in qua Sancti inebriabuntur?

• Ps. 35. 9.

Adverte, domus hæc vinaria, divinò ac suavissimo falernò plena, SS. COR JEsu est omnibus tum in cœlo existentibus, tum in Sanctissima Eucharistiâ eum dignè recipientibus. In hanc ergò domum vinariam solet mitissimus JESUS animam, dilectam Sponsam suam, invitare, & introducere, atque in ea suam ordinare charitatem. Alij cum Euthymio per illam ubertatem domûs Dei pretiosiss. Sanguinem intelligunt, qui ex SS. CORDE JEsu transfixo defluxit, & per torrentem aquam illam saluberrimam cum divino cruore pariter effusam. O quàm gratiosus, quàm amabilis & quàm desiderabilis ille torrens voluptatis est! Et hoc est, ad quod alludit Propheta Apocalypticus: *Et ostendit mihi fluvium a-*

Cant. 2. 4.

qua

quæ vitæ, splendidum tanquàm crystallum de sede Dei & Agni. Et nunquid SS. COR JEsu est sedes Dei, in quo Divinitas pleniſſimè inhabitare solet, & in quo Pater sibi unicè complacet, ac Spiritus Sanctus velut in suo throno quiescit? Ex hoc ergò SS. & Augustiſſ. CORDE JEsu, tanquàm ex fonte in omnes Beatos jugiter promanat fluvius ille aquæ vitæ: *Ecce*, inquit Isaias, *Deus Salvator meus, fiducialiter agam, & non timebo, quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem: Hauritis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.* Ezechiel quondam fluvium vidit à dextro Templi latere, hoc est, de SS. CORDE JEsu (ut alibi explicavimus) in commodum & salutem hominum exuberantem: *Aquæ autem descendebant in latus Templi dextrum ad meridiem altaris.* Sed ille fluvius, quemadmodùm observat Cornelius, Ecclesiæ militantis erat, hic autem, quem S. Joannes in Civitate Dei vidit, propriè Ecclesiæ triumphantis est, instàr Solis pellucidus, & instàr crystalli purissimus, per quod puritas ac Sanctitas illius cœlestis, immensæ, ac nunquàm terminandæ voluptatis indicatur, quam Sancti omnes hauriunt ex hoc Divinisſ. CORDE JEsu, quod pòst Deum perfectè eorum desiderium explet, & ineffabili voluptate illorum corda perfundit. Undè Isaias: *Declinabo super eam quasi fluvium pacis, & quasi torrentem inundantem gloriam.* *Isa.12.2.* *Ezech. 47.1.* *Isa.66.12.*

6. Olim Deus populo suo electo promisit, se ex adipe frumenti, hoc est, de Manna cœli, eos abundanter saturaturum, quod & in deserto per 40. annos fideliter præstitit: *Cibavit eos ex adipe frumenti.* Et ut haberent, quò sitim extinguerent, illis dulcissimum mel in potum obtulit, aquam nempè de petra Cades decurrentem, quæ populo in siti adinstar mellis suavissimi extitit. Accedit, quòd in sylvis ac petris copiosissimum mel in terra illâ desiderabili ubique reperiebatur, quemadmodùm ex facto Jonathæ patet, virgam in melle intingentis: *Et de petra melle saturavit eos &c.* Altiùs nunc attolle oculos anima Christiana: *Petra autem erat Christus*, subintrat hîc S. Paulus. Hæc mystica petra de percusso suo latere in rupe Calvariæ ex ipso fonte Sacratissimi CORDIS sui abundantissimum gratiarum mel in omnes profudit, & etiamnùm in terra illâ desiderabili Sanctorum, hoc est, in cœlesti gloria pleno impetu in omnes animas largissimè spargit. O quàm igitur bene Vates Regius: Tunc *satiabor, cùm apparuerit gloria tua!* Et si beatitudo *Ps. 80. 16.* *Ps. eod. 1. Cor. 10. 4.* *Ps. 16. 15.*

juxtà præstantissimum illum Christianum Philosophum Boëtium, est *status bonorum omnium aggregatione perfectus sine admixtione ullius mali*, profectò SS. COR JESU (NB. post Deum) est illud beatitudinis centrum, in quo Cælites omnes securè ac cum plenissimâ desiderij satietate conquiescunt: *O felix unio* (exclamat P. Vincentius Caraffa Soc. JESU Generalis Præpositus meritissimus, Vir & doctrinâ, & prudentiâ, ac sanctimoniæ laude clarissimus) *O felix unio, jucunda possessio, felicissima in CORDE Christi commoratio! Verè cor nostrum semper famelicum & inquietum nullo alio saturari, in nullo conquiescere potest, præterquàm in CORDE Christi, ceu centro suo.*

Vinc. Caraff. in fasc. Myrrh. l. 3. consid. 24. n. 2.

7. Nec caret singulari mysterio, quòd olim Deus Aaroni summo Pontifici mandaverit, quatenùs in corde suo (Textus Hebraicus legit: *Super cor suum*) nomina Tribuum Israël pretioso Rationali insculpta gestaret, ad admonendum Pontificem, quòd non tantùm animas commissas in humeris, sed etiam in imo cordis gestare debeat: *Portabitque Aaron nomina filiorum Israël in rationali judicij super pectus suum.* En pulcherrimum typum Sacratissimi CORDIS JESU, summi illius Pontificis, qui non tantùm in hac mortali vitâ, cùm *per proprium sanguinem introivit semel in Sancta, æternâ redemptione inventa*, sed etiamnum ut gloriosus Triumphator in cœlo in SS. CORDE suo omnium prædestinatorum nomina insculpta portat: *Ego*, inquit apud Zachariam, *cælabo sculpturam ejus*: Vel ut alij legunt; *Aperiam apertionem ejus.* O quàm immenso tunc gaudio replebuntur Beatorum Animæ, cùm nomina sua divino Rationali insculpta viderint! ô quantùm gaudebunt! Hoc experta est S. Mechtildis Virgo, cui clementissimus Redemptor suavissimum COR suum pro hora mortis in pignus felicissimæ prædestinatorum æternitatis obtulit. quam gratiam similiter obtinuit S. Gertrudis Virgo, cui Christus in extremo agone SS. COR suum apertum in arrham futuræ gloriæ monstravit, Angelis interea cantantibus: *Veni, veni, veni, quia te expectant cœli delicia, alleluiâ, alleluia!* Eandem felicitatem S. Gregorius Magnus à Christo impetravit, qui huic Beatissimo Pontifici COR suum obtulit, ut inde thesauros pro Ecclesia Dei depromeret. Et de S. Margaritha pœnitente refert vita, quòd in Latere Crucifixi SS. COR JEsu intuita, ac complexa, sursùm ab eo in cœlum rapta fuerit. O felices animas!

Exod. 28. 29.

Hebr. 9. 12.

Zach. 3. 9.

Nadasi in annô Cal. 19 Nov. & 17. No. Idem 12. Mart. & 22. Febr.

mas! O si similis quoque sors & te manèret pie Lector! Ama nunc & Zela honorem Sacratissimi CORDIS JEsu, en adhuc vivit gratiarum Dominus, monstrans tibi apertum Cor suum: *O quàm bonum est*, ait Mellifluus Bernardus, *ô quàm jucundum, habitare in CORDE JEsu!* Oquàm bonum! Verè *animalis homo non percipit ea, quæ sunt Spiritûs Dei*, & quàm dulce sit hoc SS. CORJEsu! ah! ah! non percipit! *S. Bern. tract. de pass. Do. cap. 3. 1. Cor. 2. 14.*

8. Verùm ut hujus Divinissimi CORDIS JEsu dulcedinem, quâ omnes nunc Beatorum Ordines perfruuntur, clariùs adhuc valeatis penetrare, ad id amabò attendite, quod sacer Codex de divite illo Epulone commemorat; qui, cùm maximis & ineffabilibus tormentis tum ardentissimæ sitis, tum etiam atroribûs incendij infernalis cruciaretur, Patrem Abraham (quia Judæus erat ex semine Abraham prognatus) humiliter invocavit, quatenùs ad aliquod vel leve solamen ac dolorum levamen Lazarum de sinu suo sibi mitteret: *Miserere mei, & mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flammâ.* Tace ingratissimum pecus & titio infernalis! quid te una juvabit aquæ gutta, quam tibi Lazarus nunc felicissimus de cœlo in locum tormentorum ferat? Et si omnes aquæ, flumina ac maria in infernum defluerent, nec unam quidem ignis sempiterni scintillam extinguerent. En nunc pœnam Talionis justissimam! priùs noluisti nec unam panis micam Lazaro famelico indulgére, nunc condignum est, ut nec una aquæ frigidæ gutta tibi in solámen cedat. Verumenimverò aliud hîc latet mysterium, quòd damnatus ille Epulo unam duntaxat frigidæ guttulam de cœlo flagitaverit, & nec eam impetraverit, causam subjungit S. Augustinus: *Tanta*, inquit, *est dulcedo futuræ gloriæ, ut si una gutta defluëret in infernum, totam damnatorum amaritudinem indulcoraret.* Ecce una guttula de cœlesti illa suavitate dicto Epuloni abundè suffecit, non tantùm ad suos, sed & omnium damnatorum cruciatus diluendos. *Luc. 16. 24. S. Aug. s. de Beat. cœlest.*

O Bone JESU! non me capio ampliùs præ admiratione! Quid ergò erit amabilissimum, ac Divinissimum COR tuum illis Beatissimis Spiritibus in cœlesti paradisô, dum in illo juxtà Apostolum inhabitare solet *omnis plenitudo Divinitatis?* Ah quid erit? Audi S. Chrysostomum: *Si quotidiè foret infinities morien-* *Col. 2. 9. S. Chrys.*

ad Theodorum lapsum. Idem asserit S. Aug. ser. 37. de Sanctis.

riendum, ferendum tamen esset: prætereà gehennam, & tormenta omnia convenit sustinere, ut videre queas Christum venientem in gloria suâ, & conscribi ordini Sanctorum. Et quid fiet ô anima! Si ipse JESUS & Amor tuus dignabitur lacrymas ab oculis tuis abstergere, & te velut Sponsam suam dilectam ad castissimos amplexus & osculum SS. CORDIS sui admittere? O ineffabilis dulcedo! ô summa dilectio charitatis habere JESUM, & in ipso Divinissimo CORDE JESU æternùm posse commorari?

Lyr. l. 5. c. 7 f. 296.

Ah pientissime JESU! cor nostrum sit ergà Sacratissimum COR tuum, ut quondam fuit cor Magni illius Aurelij Augustini, quod tanto amore in te ferebatur, ut post beatum obitum hujus Præsulis cor ejus quinque Sacrorum Vulnerum tuorum stigmatibus saucium fuerit repertum.

Nadas. die 28. Decemb. 29. ianu:

Ah benignissime JESU! cor nostrum sit ergà Sacratissimum COR tuum, ut quondam fuit cor S. Francisci Salesij, qui in suo pectore Cor non hominis, sed Seraphini absconditum portabat, quod assiduò per suspiria, per calamum, per colloquia in flammas tui amoris erumpebat. Undè cùm intrà unius anni spatium facilè 25. millia hæreticorum ad veram fidem reduxisset, auditus est aliquando inter labores anhelans dicere: *O mi Deus! quæso, siste gratiarum tuarum torrentem: neque enim potest capere Spiritus meus abundantiam deliciarum dulcedinis tuæ tantæ.*

Caraff. in fasc. l. 1. consid. 8.

Ah clementissime JESU! cor denique nostrum sit erga Sacratissimum COR tuum, ut quondam fuit cor S. Francisci Xaverij Indiarum Apostoli, perpetuâ charitatis flammâ ergà te & proximum ardens, proindè te non aliter, quàm Deum CORDIS sui appellabat: O quoties ingeminabat: *Domine JESU Christe, Deus cordis mei, per quinque illa vulnera, quæ tibi in cruce nostri amor inflixit, tuis famulis subveni, quos pretioso Sanguine redemisti.*

f. I: &. 1743. gt: gt: 1745.

EPI-

EPILOGUS.

SS. Cor JESU omnibus fidelibus Christianis universale & ultimum in vita, & in morte Perfugium.

Petra refugium herinaciis. Psal. 103. 18.

1. OMnia animalia, naturâ duce, de commoda sibi & opportunâ prospiciunt habitatione, in qua contrà inimicorum incursus, tempestatúmque injurias securè commorentur. Sic *Aquila* contrà venenatos serpentes *in arduis ponit nidum suum*: columba contrà insidiantes milvos *in foraminibus petræ & cavernâ maceriæ* tuta latitat: *lepusculus plebs invalida* contrà canes venaticos *in petra cubile suum collocat*: vulpes contrà molossos *foveas suas habent*, & passer *Iob. 39. 27. Cant. 2. Pr. 30. 26. Matth. 8.*

Ps 83.4. ser *invenit sibi domum, & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.* Et tu, Anima Christiana! inter tot ac tanta pericula constituta, non tibi maturè de aliquo provideas domicilio, ubi tuta contrà tot hostes, te quotidiè infestantes, morari possis, ac degere? Quod autem domicilium securius esse potest, quàm SS. COR JESU?

Herinacium, seu echinum considera, (egregium hominis providi ac industrii paradigma) dum non tantùm in autumno sibi maturè pro instante hyeme escam parat, & volutatus super jacentia poma in terra, ea aculeis suis affixa lætus in cavas arbores, aut in cavernam suam deportat, sed & in globum convolutus, ubi periculum aliquod prævidet, hostium insultus & insidias tutus deridet. Solet autem herinacius ut plurimùm cubile suum in aliquo petræ foramine collocare, ubi commodam sibi stationem pro ratione temporis & venti, nunc ad austrum, nunc ad aquilonem eligit, sicque tranquillus contrà quosvis ventorum & hostium impetus vivit, cui lemma inscribes:

Undique tutus.

Vel, si ad propositum tuum magis placet illud Picinelli:

Venturi providus ævi.

Anima Christiana! en formam hîc habes & exemplum, quod imiteris, semper venturi ævi provida. Nunc ergo, dum tempus est acceptabile & dies salutis, providè in rem & salutem tuam vigila, & tibi de securo illo prospice domicilio, ubi tuta ac tranquilla in omni tentatione, in quovis periculo, & in ipso demùm agone ac judicio possis latitare: *Herinacius*, inquit Le Blanc, *spinis suis tectus ad petram fugiens, est humilis peccator, aculeis peccatorum suorum compunctus, in Christo se abscondens*, & in SS. CORDE ejus, quasi in securissimo domicilio & asylo latitans. O felix anima! quæ in hac mystica petrâ, & in caverna maceriæ SS. CORDIS JESU abscondita insidiantis inimici declinat assultus! *Ideo*, ait Hadrian. Lyræus, *Latus suum pius & misericors aperuit, ut cruor te vulneris vivificet, caro corporis refocillet, spiritus Cordis quasi patenti & libero meatu aspiret: ibi tutò latebis, donec transeat iniquitas, ibi nequaquam algebis, eò quòd in Visceribus Christi* (hoc est, in SS. CORDE JEsu) *non frigescat charitas, ibi deliciis afflues, ibi gaudiis superefflues, &c.* O felix habitatio SS. COR JESU!

LeBlanc. in ps. 103. v. 18.

Hadr. Lyr. de Jesu pat. l. 6. c. 6.

2. In-

2. Ingeniosa ac pia, & ad nostrum propositum peraccomoda est illa ponderatio S. Hieronymi, quare benignissimus orbis Reparator Christus plerumque post solis occasum infirmos ac languidos curârit: *Vespere autem facto, cùm occidisset sol, afferebant ad eum omnes malè habentes, & dæmonia habentes, & erat omnis civitas congregata ad januam* Et cur non manè, aut in meridie eos saluti restituit? Grande hîc latet mysterium, non enim otiosè Sacri Scriptores tempus illud vespertinum & occasum solis adnotârunt, ità & S. Matthæus: *Vespere autem facto obtulerunt ei multos dæmonia habentes, & ejiciebat spiritus verbo: & omnes malè habentes curavit.* Ubi subjungit: *Ut adimpleretur, quod dictum est per Isaiam Prophetam dicentem: Ipse infirmitates nostras accepit, & ægritudines nostras portavit.* Per solem hunc occiduum rectè præfatus S. Hieronymus Christum JEsum, mysticum illum justitiæ solem in cruce expirantem intelligit, ubi moriens cunctas animarum nostrarum ægritudines ac languores, in illis corporũ morbis præsignatos curavit: *Omnes*, inquit S. ille Ecclesiæ Doctor, *non manè, non meridie, sed ad vesperam curantur, quandò sol occubiturus erat, quandò granum tritici in terra moritur, ut multos fructus afferat &c.* Observat autem S. Marcus, quòd *omnis civitas*, hoc est, prout interpretatur Menochius: *Omnes cives oppidi Capharnaum*, ad hæc stupenda miracula, quæ Christus sole occumbente ad januam domûs in curandis illis infirmis & dæmoniacis patrârat, in unum confluxerint, & ad ostium illud admirabundi steterint: *Et erat omnis civitas congregata ad januam:* Et quid denotat illa janua, non enim frustrà ab Evangelista, qui hæc Spiritu S. dictante conscripserat, illa quoque janua connotata fuit? Respondet ad hanc quæstionem perelegantèr & appositè doctiss. Franciscus Quaresmius, quòd per dictam januã non incongruè SS. Latus & diviniss. COR JESU, quod Longinus sole occumbente, lanceâ suâ, quasi clave in bonum totius universi reseravit, possit ac debeat intelligi: *Et hoc*, inquit, *significatum fuit in eo, quod ad occasum Christo Domino latus apertum fuit, quod fuit velut salutis ostium reseratum, ad quod omnes admissi, salutem consequentur, &c.*

Marc. 1. 32.

Matth. 8. 16. Isa. 32. 4.

S Hier. in cap 8. Matth.

Menoch. in hunc l.

Marci 1. 33.

Quares. to. 2. c. 3.

O mortales omnes! quid agitis? quousque occupabitur cor vestrum amore creaturarum, mundi, carnis, honorum, divitiarum, vanitatum, concupiscentiarum, stultitiarum, &c. En, patet vobis

vitæ ostium & janua salutis, & vos post tot ac tanta recepta beneficia adhuc intrare recusatis in SS. COR JESU? Columba illa Noëmica, dum cessante diluvio in terra sordidâ, limosâ, & spurcitiis repletâ non invenisset, ubi requiescere pes ejus, continuò reversa est in arcam, in qua à Noëmo per apertam lateris fenestram cum gaudio excepta est: *Extenditque manum, & apprehensam tulit in arcam.* Anima Christiana! En & tibi fenestra SS. Lateris JESU Crucifixi aperta est, per quam liberè ad ipsum COR DEI amore tui vulnerati poteris penetrare. Ita quondam vidit S. M. Magdalena de Pazzis, quòd plures animæ in SS. Latere & CORDE JESU inhabitantes, tanquam micantes gemmæ illud divinissimum COR coronârint. O si omnes animæ ad hoc SS. COR JESU advolârent!

Gen. 8. 9.

Vincent. Puccin. 4. p. Vitæ cap. 9.

Noë quondam extentis in modum crucis brachiis columbam illam, cum olivæ ramo ad se revertentem, exspectans exspectavit. Vide hîc alterum Noëmum in arca crucis expansis te manibus præstolantem, & quia digitis cruci affixis non potest refugij tibi locum monstrare, capite in SS. Pectus sese inclinante tibi apertum COR suum designat, in quo secura habites, & ab omni periculo immunis per omnem æternitatem quiescas: *O bone JEsu!* exclamat S. Bonaventura, *nimis saxeum est cor meum, nisi emolliatur sanguine tuo: nimis distractum est cor meum, nisi recolligatur in Latere tuo &c.*

S. Bonav. p. 1. stim. c. 5.

3. De Samuele recensent Sacri Regum fasti, quòd Sauli in Regem Israëlitarum jam inungendo non perdices, nec phasianos, aut alia delicatiora fercula (quibus Nobilium mensæ abundare solent) sed unum armum à victima reservârit: *Levavit autem cocus armum, & posuit ante Saul: Dixitque Samuel: Ecce, quod remansit, pone ante te, & comede, quia de industria servatum est tibi.* Anima Christiana! non armum in cruce, sed ipsum amabilissimum ac divinissimum COR suum reservavit tibi JESUS, Agnus ille Divinus: *Quia de industria servatum est tibi.* Et quemadmodum Oratores efficacissima ad persuadendum argumenta in finem perorationis rejiciunt, & Poëtæ in calce epigrammatis majorem adhibere solent energiam; sic divinus ille Orator, cùm in cathedra crucis *cum clamore valido & lacrymis* pro nostra salute ad Patrem ultimò perorâsset, & carmen suum (heu, quàm lugubre!) septem videl. verborum complêsset, ut tandem Epilogum immensi sui amoris faceret, ac Patrem cœlestem ob demerita nostra justissimè iratum in

1. Reg. 9. 24.

sen-

sententiam suam flecteret, eique misericordiam persuaderet, quid fecit? En, tradidit, & objecit furori crudelis lanceæ ipsum dulcissimum ac divinissimum COR suum: *Et exanditus est pro sua reverentiâ*: ruinam Angelorum in cœlo supplevit, infernum spoliavit, mundum redemit, Patrem placavit, & tibi locum refugij paravit, ut, cùm venturus est tanquam districtissimus Judex judicare terram, ubi alij clamabunt: *Cadite montes super nos, & colles operite nos*, tu tranquillum atque tutissimum in hoc SS. CORDE JESU invenias asylum, *quia de industriâ servatum est tibi.* O quàm sapiens igitur est illa anima, quæ in hoc summo petræ foramine nidificat. Talis *assimilabitur viro sapienti, qui ædificat domum suam supra petram, & descendit pluvia, & venerunt flumina, & flaverunt venti, & irruerunt in domum illam, & non cecidit, fundata enim erat supra petram.* *Heb. 5. 7.* *Luc. 23. 30.* *Matt. 7. 24.*

4. *Convertere* igitur *anima mea in requiem tuam* (hoc est, in SS. COR JESU) *quia Dominus benefecit tibi.* Natus est pro te in carne, ut tu nascerere Spiritu. Positus est in alieno præsepio, ut tibi proprium pararet locum in cœlo. Inter jumenta jacere in stabulo non abhorruit, ut te, qui sicut jumentum apud Deum factus es, in hominem mutaret. Circumcisus est, ut tu cor & labia tua circumcideres. Oblatus est Patri in templo, ut tu ipsi in templum offerres cor tuum. In fugam & in exilium ejectus est, ut te exulem in patriam reduceret. Laboravit in officina Patris Nutritij, ut tu pro honore Dei, & salute proximi nulli parceres labori. Esurivit pro te, per quem nec ales esurit, ut te cœlesti Manna, & supersubstantiali pane reficeret. Sitivit ipse fons vitæ, ut anima tua sicut terra sine aqua sitiens, haberet, quo sitim restingueret. Fatigatus est ex itinere, ut te lassum ac debilem viatorem refocillaret. obmutuit, & obsurduit coram convitiantibus se, ut tu disceres in simili occasione tacere. Oravit pro te toties pernoctans in oratione Dei, ut tibi non tam exemplum præberet, quàm & Patris iram contra te placeret. Venditus est in mortem triginta argenteis, ut te hoc sanguinis pretio ab inferni, diaboli, & peccati servitute redimeret. Inumeris angustiis affectus est, ut in angustiis tuis haberes levamen. Vigilavit de nocte, ut te à peccati lethargo suscitaret. Sanguine sudavit, ut peccatorum tuorum maculas eluere. Captus est, quem cæli & terra capere nō possunt, ne tu in tentationibus capereris ab hostibus tuis. Ligatus est catenis & vinculis, ut te solveret à vinculis peccatorū. Derelictus est à Discipu- *Ps. 113. 7.*

his omnibus, ut tecum posset manere usque ad finem vitæ. Negatus est à Petro, ut tu illum in omni occasione coram Patre, & hominibus confiteréris. Falsò accusatus est, ut te confitentem in supremo Judicio posset absolvere. Velatus est facie, ut tibi eam in gloria suâ æternùm ostenderet. Spoliatus est vestibus, ut stolâ gloriæ & jucunditatis te indueret. Sputis fœdissimis commaculatus est, ut sordes animæ tuæ abstergeret. Flagellatus est, ut servus, Dominus universorum, ut te inutilem servum ab æternis redimeret flagellis. Coronatus est spinis Rex vivorum & mortuorum, ut tu coronareris coronâ gloriæ. Damnatus est ad mortem, ut tu morte dignus, vitam consequéreris æternam. Ejectus est extrà civitatem, ut te in cœlestem Jerusalem introduceret. Crucem bajulavit humeris, ut tuam tolleret, & levaret. In ligno exaltatus est, ut te ad se attraheret. Inter latrones pependit medius, ut tu in medio viveres Angelorum. Ambo brachia in cruce extendit, ut te filium prodigum mitissimus Pater in gratiam reciperet. Mortuus est pro te, ut tibi vitam repararet sempiternam. Tandem ubi omnia consummavit, quæ Prophetæ de eo vaticinati sunt, ut demonstraret, quòd non tantùm in finem dilexerit te, sed quòd neque mors, neque creatura alia immensum illum charitatis ignem in Divinissimi CORDE suo potuerit extinguere, quid facit? ipsum SS. Latus & dulciss. COR suum immiti lanceâ aperiri voluit, ut liberum accessum ad illud mortales omnes haberent, in quo in omnibus tentationibus, periculis, & adversitatibus, ac præsertim in supremo illo agone, ex quo pendet felix, aut eheu! æternùm infelix æternitas, securum ac tutissimum invenirent perfugium. Ecce! *quia de industria servatum est tibi*! O COR JEsu, quis satis amet te? ah quis?

Ps. 114. 17. 5. *Convértere* igitur *anima mea in requiem tuam, quia Dominus benefecit tibi*, dedit enim omnia pro te, & tandem ipsum Divinissimi COR suum in locum refugij, securitatis & asyli universalis: *Manus & pedes*, ait Guerricus Abbas, *& latus perforari sibi tulit, & se mihi totum aperuit, ut ingrediar in locum Tabernaculi admirabilis, & protegar in abscondito Tabernaculi sui*: hoc est, in SS. CORDE JEsu. Vis figuram de hac veritate? Moyses & Aaron comotâ gravissimâ in eos populi seditione, & increscente magis magisque in castris tumultu, ne à tumultuante illa turbâ saxorum grandine obruerentur, quid fecerunt? Sine mora ad Tabernaculum Altissimi, tanquàm ad ultimum persecutionis & calamitatis suæ asy-

Guerric. Abb. in Cant.

lum.

lum confugerunt, *quod poſtquàm ingreſſi ſunt, operuit nubes, & apparuit Gloria Domini.* Tu pie Lector, ſi deſideras carnem tumultuantem, mundum inſidiantem, diabolum infeſtantem, & alios hoſtes, tum viſibiles, tum inviſibiles; ac præſertim te ipſum (quo non datur pejor) feliciter ſuperare, quid agendum? Fuge, fuge pariter ad Tabernaculum Altiſſimi, ad SS. COR JEſu Euchariſtici & Crucifixi, ubi operiet te gratiarum nubes, & Gloria Domini protegette: *Hic*, inquit S. Bonaventura, *erit requies mea in ſempiternum, ubi paſcar à Vulnere, lactabor ab ubere, & hæc erit dulciſſima potio mea in vitam æternam.* De Loth ex Sacris litteris compertum eſt, quòd animam ac vitam ſuam, cùm Pentapolis igne cœleſti in condignam ſcelerum vindictam concremaretur, in monte & in civitate Segor ſalvârit: *Feſtina, & ſalvare ibi, quia non potero facere quidquam, donec ingrediaris illuc.* Tu, ſi animam tuam ab incendio gehennali ſervare cupis immunem, fuge, ah fuge pari ratione ad montem, ubi *Vita tua* JESUS CRUCIFIXUS *pendens eſt ante te*, & ſalva te in civitate munitâ, & in urbe refugij inexpugnabili, quod eſt SS. COR JEſu: *Tutum refugium*, ait S. Auguſtinus, *mihi præbent Vulnera Salvatoris*, & quantò magis ipſum Diviniſſ. COR JEſu? *Feſtina, & ſalvare ibi.*

Num 16. 43.

S. Bonav. in ſtim. am & Lyr. fol. 287.

Gen. 19. 22.

Deut. 28. 66.

S. Aug. Manual. lib. 2.

6. Cùm Tribus Beniamin à cæteris undecim Tribubus Iſraël ad vindicandam nefandam eorum libidinem uſque ad internecionē deleretur, ſoli illi Beniamitæ ſalvati ſunt, qui in ſolitudinem fugientes in petra Remmon ſe abſconderunt: *Quod cùm vidiſſent, qui remanſerant de Beniamin, fugerunt in ſolitudinem, & pergebant ad Petram.* Anima peccatrix! Etſi mille mortibus, ac infernis digna ſis, noli deſperare, noli te abjicere, ſed potiùs in animo contrito & verè humiliato fuge in ſolitudinem SS. CORDIS JEſu, ibi Redemptor tuus loquetur ad cor tuum, ibi in foramine petræ videbis cum Moyſe gloriam Domini, ibi optatum in omni tentatione & tribulatione reperies auxilium: *Abſcondere in foſſa humo à facie timoris Domini.* O quàm felix tunc eris in agone tuo, ſi fueris in hoc Divinitatis domicilio! Dives ille, cujus ager quàm plurimos fructus tulerat, novam domum meditari cœpit, in qua non tam fruges recondere t; quàm & ipſe, utpote homo Epicureus, vitam lautam, tranquillam, ac deſidioſam duceret: *Et dicam animæ meæ: Anima habes multa bona poſita in annos plurimos: requieſce, comede, bibe, epula-*

Judic. 20. 45.

Oſeæ 2. 14.

Exod. 33. 22.

Iſa. 1. 10.

Luc. 12. 19.

epulare &c. O stulte! si vis securam domum, ac tranquillam habitationem? SS. COR JEsu inquire: en in illo habes multa bona posita in annos plurimos, hîc requiesce, hîc cómede, hîc bibe, & epulare. O quàm bonum est hîc habitare, quia hoc SS. COR JEsu omnibus omnia factum est. Si pauper es? Lapis Philosophicus est, quo omnia potes mutare in aurum. Si ægrotus es? Theriaca est & panacea præstantissima ad curandos quosvis animi morbos. Si aridus es? *Irriguum superius & inferius est.* Si dives, & opulentus es? Aurifodina omnium gratiarum, & meritorum est. Et nunquid qui in auro extrahendô laborat, ex fodina auri plus lucri uno die capessit, quàm alius ex plumbi aut ferrifodinis per annum? Si peccator es? Necdum time, si enim juxta mentem Philosophi *ira, succensio sanguinis est circa cor*: profectò SS. COR JEsu iram ampliùs fovere non potest, quia omnem, & ultimam sanguinis stillam dedit, & pro tua salute profudit. O immensum solatium! Quid igitur superest, nisi ut hoc SS. ac Diviniss. COR JEsu ex toto corde, ex tota animâ, ex tota mente, & ex tota omnium viscerum latitudine diligamus? Et quod, obsecro, cor tam durum, tam impurum, tam frigidum & iniquum, quod ex consideratione tantæ bonitatis non aliquo amore reciprocô in SS. COR JEsu liquescat? O si vel unica sanguinis guttula adhuc in corde meo est, quæ te non amat, ô Diviniss. COR JEsu! exuatur, & in infernum projiciatur! Doleo solumodò, quòd tam serò te agnoverim ô pulchritudo tam nova, tam antiqua! doleo! Imposterùm majori amoris intensione tarditatem meam compensabo, humillimis votis pro fine hujus opusculi rogans te, ut hunc meum qualem qualem conatum benignè suscipias, spiritúmque legentibus inspires, ut SS. COR tuum tenerè ament, & inquirant, atque honorem illius ubique locorum promoveant, ut cum Apostolo dicere possint: *Quis nos separabit à Charitate SS. CORDIS JESU?*

Josue 15. 19.

Rom. 8. 35.

Soli DEO Honor & Gloria,
Nobis autem confusio faciei.

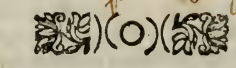

INDEX

INDEX

Verborum, rerum, & materiarum notabilium, in hoc Opere comprehensorum, ubi primus numerus Considerationem, & secundus initialem numerum ejusdem Considerat. indicat.

A.

Aaron cum thuribulo stans inter vivos & mortuos, typus SS. Cordis Jesu. consid. 39. n. 5.

Abraham cur in Sacrificio Unigeniti sui servos & asinum abesse voluit? conf. 14. n. 5.

Abraham cur filio, & non asino ligna holocausti imposuit? conf. 37. n. 3.

Abraham cur Isaaco manus ligare voluit? conf. 14. n. 5.

Abyssus & mare bonorum omnium est SS. Cor JEsu. conf. 46. n. 6.

Achab in prælio ad cor telo transfixus, figura Christi. conf. 42. n. 2.

Adam cur ad medium ligni paradisi ante sententiam latam confugit? conf. 38. n. 5.

Adam typus Christi novi Adami. conf. 13. n. 5.

Adam quando seriò pœnituit? conf. 22. n. 8.

Adam in sudore vultûs sui vescens pane, figura Christi. conf. 33. n. 6.

Adam aratro terram fodiens, & colens, typus Salvatoris. conf. 37. n. 2.

Æthna amoris SS. Cor Jesu. conf 41 n. 4.

Agnus, de cujus cruore ædes aspersæ, typus Christi. conf. 48. n. 3.

Agnus maturinus figura Christi infantis in templo oblati. conf. 11. n. 3.

Agnus lactens Samuelis, typus Christi puelli. conf. 11. n. 4.

Agnus quinque Vulnerum cicatrices in se gerit. conf. 11. n. 5.

Agnus symbolum perfectæ obedientiæ, & quomodo? conf. 13. n. 1.

Agnus Paschalis cur immolatus? conf. 26. n. 1.

Agnus Paschalis quomodo typus Christi Eucharistici? conf. 26. n. 2.

B. Agnes pio furto de pectore pueri Jesu crucem diripit. conf. 5. n. 5.

Albuquercius per infantem oblatum cœlum iratum placat. conf. 11. n. 8.

Alphonsi Esquieræ corcum SS. Corde Jesu unitum. conf. 47. n. 6.

Aman cur sibi gloriæ duxit, esse Regis convivam? conf. 23, n. 6.
Ambrosius Minorita victima amoris, & quomodò? conf. 38. n. 7.
Amor Ss. Cordis Jesu ex institutione Ss. Eucharistiæ infinitus. conf. 23. n. 9.
Amoris Dei & proximi varia symbola & figuræ. conf. 21. n. 3. & seq.
Amoris perfectissimi exemplar Cor R. P. Rochi Consalez. c. 21. n. 8.
Amor & dolor SS. Cordis Jesu assiduus in vita ejus fuit. conf. 8. n. 9.
Amor Ss. Cordis Jesu spineâ coronâ cincti & redimiti. conf. 36. n. 4.
Angelus cur virgâ ligneâ holocaustum Gedeonis accendit? conf. 37. n. 5.
Angelus purificans labia Isaiæ, cur calculum ignitum forcipe tulit? conf. 25. n. 6.
B. Angelus del Paz adinstar SS. Cordis Jesu cor vulneratum habuit, cur? conf. 41. n. 8.
Anima tentata citò ad cavernam maceriæ confugiat, cur? c. 34. n. 4.
Animæ dignitas per varia symbola declaratur. conf. 19. n. 2.
Animæ pretium solùm Ss. Cor Jesu æquare potuit, & quomodò? c. 19. n. 6.
Apis in corde lilij quiescens, typus animæ in Ss. Corde Jesu quiescentis. conf 46. n. 5.
Apis mel ex floribus, & aranea venenũ indè cólligens, quid sibi velint? conf. 27. n. 2.
Apis in Ss. Corde Jesu mellificat. c. 44. n. 4.
Arca Dei sub papilionibus typus Christi in præsepio expositi. c. 10. n. 5.
Arca non poterat secum tolerare impurum Dagon, cur? c. 14. n. 3.
Arca quàm terribilis olim fuerit? c. 16. n. 5.
Arca Dei cur auro intus, & foris vestita? conf. 25. n. 3.
Arcam fœderis cur David non ad se perduxit? conf. 25. n. 6.
Arcus seu iris Ss. Cor Jesu, cur? c. 50. n. 3.
Athalia cur omnes Nepotes Regios mandavit occidi? conf. 12. n. 4.
S. Augustinus Episc. 5. Ss. Vulnerum stigmata in suo corde gestavit. conf. 50. n. 8.
Augustus Imperator ex ostenso saucio pectore militis ad clementiam flectitur. conf. 20. n. 6.

B.

Bajazethes Imp. Turcarum ob unicũ pomum ephebi viscera jussit dissecari. conf. 31. n. 3.
Balneum Constantino M. Imperatori cruentum pro mundanda lepra paratum. conf. 12. n. 3.
Bajulationis crucis pulchræ, & variæ enumerantur figuræ. conf. 37. n. 7.
Balsamum deficientibus Ss. Cor Jesu. conf. 39. n. 2.
Beatitudinis cœlestis magnitudo ex consideratione Ss. Cordis Jesu. conf. 50. n. 7.

S. Ber-

S. Bernardus, & S. Elzearius in Ss. Corde Iesu omne bonum reperiunt. conf. 18. n. 7.

Beatitudo vera hominis in hac terra, in quo consistat? conf. 30. n. 5.

S. Bonaventuræ votum fuit locò lanceæ Longini fuisse. conf. 41. n. 5.

B. Blonda cor filij occisi comedens, quomodò se gesserit? conf. 34. n. 6.

Bombyx typus Verbi Incarnati in utero B. Virginis quiescentis, & quomodò? conf. 5. n. 1.

Bos cur in sacrificium à Deo receptus, & asinus econtrà rejectus? conf. 30. n. 4.

Botrus Chanaan typus Ss. Cordis Iesu Eucharistici & Crucifixi. conf. 28. n. 3.

Botrus Cypri Ss. Cor Iesu & quomodò? conf. 28. n. 1.

C.

S. Catharina cur spineam coronam neglectâ aureâ elegit? conf. 36. n. 6.

Cella vinaria Sponsæ Ss. Cor Iesu. con. 28. n. 7.

Centurio quomodò ad Christum fuerit conversus? conf. 20. n. 4.

Certamen ingens amoris Ss. Cordis Iesu in ultima cœnâ, & cur? conf. 24. n. 1.

Christus in circumcisione quomodò passerculus in proprio sanguine intinctus? conf. 8. n. 8.

Christus circumcisus cum Principe Sichem comparatus. conf. 8. n. 7.

Christus circumcisus quomodò, & à quo? conf. 8. n. 3.

Christi circumcisio prima sanguinis aurora. Conf. 8. n. 4.

Christi circumcisio arrha Sponsæ. con. 8. n. 5.

Christi circumcisi sanguis cum balsamo comparatur. conf. 8. n. 8.

Christus cur se filium hominis, & non à potiori Filium Dei appellarit? c. 16. n. 1.

Christus cur pedes Discipulorum laverit? conf. 25. n. 1.

Christus pòst mensam in cælum, alij pòst mensam Eucharisticam in infernum abeunt. conf. 27. n. 7.

Christus juvenem Religiosũ ad Ss Cor suum amicè stringit. conf. 30. n. 6.

Christus cur capite inclinatò expiravit? conf. 47. n. 3.

Christus quare 30. argenteis vendi voluit? conf. 48. n. 6.

Christus cur in tertia oratione in Olivero sanguinem sudavit? conf. 48. n. 6.

Christophorus M. puer 8. annorum cum gaudio cor suum exhibet lanceâ transfigendum. conf. 36. n. 8.

Clypeus Iosue typus Ss. Cordis Iesu. conf. 9. n. 2.

Clypeus Alphonsi Regis Ss. Cor Iesu saucium & Ss. Vulnera ejus exhiber. conf. 9. n. 2.

Clypei aurei Salomonis, & Antiochi Regis, typus Ss. Nominis, & Cordis Iesu. conf. 9. n. 3.

Clypeus Davidis Ss. Cor, & Nomen Jesu fuit. conf. 9. n. 5.

Clypeus Dismæ latronis pœnitentis Ss. Cor, & Nomen Jesu. conf. 9. n. 6.

Clypeus à Theseo proprio sanguine pictus, & scriptus conf. 9. n. 7.

Clypeus Myrtilo vitam terrâ, mariq; conservat. conf. 9. n. 8.

Columna nubis & ignis, figura Ss. Cordis Jesu. conf. 49. n. 1.

Communicantium diversimodè variæ enarrantur figuræ. conf. 27. n. 3.

Comunicantes indignè similes Judæ, Caino, Joabo, Pilato &c. conf. 27. n. 5. & seq.

Cummunicans de carne pacificorum olim morte punitus, cur? conf. 27. n. 7.

Conviva cur sine veste nuptiali damnatus? conf. 27. n. 9.

Contritio cordis non est adeò difficilis, ut quidam æstimant. conf. 22. n. 8.

Ss. Cor Iesu cur Ven. Margarithæ Alacoque in throno igneo apparuit? conf. 2. n. 2.

Ss. Cor Iesu & cor P. Martini Guttiers S. I. in una lance collocatum, cur? conf. 3. n. 5.

Ss. Cor Iesu misericordiâ plenissimũ. conf. 4. n. 5.

Ss. Cor Iesu à primo conceptionis instanti crucem elegit, cur, & quomodò? conf. 5. n. 4.

Ss. Cor Iesu neglectô auro, & thure myrrham sibi reservavit, cur? conf. 10. n. 1.

Ss. Cor Iesu victima præstantissima Patris iram placans. conf. 7. n. 2.

Ss. Cor Iesu sacrificium ex omnibus Patri cœlesti gratissimum. conf. 11. n. 1. & seq.

Ss. Cor Iesu intimè condolet stragi Ss. MM. Innocentũm. conf. 12. n. 5.

Ss. Cor Iesu in templo præsens omnium corda considerat. conf. 14. n. 3.

Ss. Cor Iesu iram in misericordiam commutat. conf. 15. n. 1.

Ss. Cor Iesu simile tenebrosæ nubi in largum imbrem se diffundenti. conf. 15. n. 2.

Ss. Cor Iesu in expectando, & puniendo valdè longanime. conf. 15. n. 8. & seq.

Ss. Cor Iesu Sol super bonos & malos oriens. conf. 16. n. 1.

Ss. Cor Iesu fons misericordiæ, omnibus Christi membris misericordiam communicat. conf. 16. n. 2.

Ss. Cor Iesu vena clementiæ. conf. 16. n. 2.

Ss. Cor Jesu durissimum cor Samaritanæ emollit & convertit. consid. 17. n. 3. consid. 16. n. 3.

Ss. Cor Jesu porta omnibus patens, qui volunt per eam intrare ad vitam. consid. 18. n. 5.

Ss. Cor Jesu porta refugij Davidi & aliis pœnitentibus. consid. 18. n. 7.

Ss. Cor Jesu pro una animâ tantum passum est, quantum pro omnibus. consid. 19. n. 2.

Ss. Cor Jesu plùs amat animam, quàm Jacob suam Rachelem, Samson su-

am

am Dalilam,&David ſuam Michol. conſid. 19. n. 3.
Ss. Cor Jeſu afflictiſſimum cur in horto, & non in cruce ab Angelo confortatum? conſid. 19. n. 5.
Ss. Cor Jeſu canalis ovium, & crux virga decorticata Jacob. conſid. 20. n. 1.
Ss. Cor Jeſu quale & quàm immenſum pretium dederit pro anima? conſ. 19. n 6.
Ss. Cor Jeſu cur cor altum? conſid. 20. n. 2.
Ss. Cor Jeſu cur in cruce apertum? conſid. 20. n. 2.
Ss. Cor Jeſu cur à nobis requirit cor alatum & duabûs pennis inſtructũ? conſid. 21. n. 2.
Ss. Cor Jeſu ſimile ſoli, qui pertranſit benefaciendô omnibus. conſid. 24. n. 1.
Ss. Cor Jeſu primum altare in novo teſtamentô, in quo prima miſſa celebrata. conſid. 24. n. 4.
Ss. Cor Jeſu in Ss. Euchariſtia etiamnùm poſitum eſt in ſignum, cui à multis contradicitur. conſ. 26. c. 6.
Ss. Cor Jeſu quarè in cœna ultimâ adeò contriſtatum fuit? c. 27. n. 1.
Ss. Cor Jeſu cur ſicùt botrus in torcularicrucis expreſſum? c. 28. n. 2.
Ss. Cor Jeſu theſaurus omnium maximus. conſ. 29. n. 1. & ſeq.
Ss. Cor Jeſu cur dicitur apertum, & non perfoſſum, transfixum, perforatum & transverberatum à lancea? conſ. 29. n. 5.
Ss. Cor Jeſu eſt unum illud neceſſarium, ad quod intentionem ſuam Chriſtiani dirigant. conſ. 30. n. 2.
Ss. Cor Jeſu in oliveto cur adeò afflictum? Variæ de hac re figuræ. c. 31. n. 4.
Ss. Cor Jeſu refugium herinacijs & peccatoribus. conſ. 18. n. 7.
Ss. Cor Jeſu verum ſolſequium. con. 32. n. 2.
Ss. Cor Jeſu cum voluntate Patris ſemper conjunctiſſimum. Variæ figuræ. conſ. 32. n. 4.
Ss. Cor Jeſu velùt nubes in ſalutares pluvias ſe in oliveto effundit. conſ. 32. n. 1.
Ss. Cor Jeſu inter duos lapides molares poſitum & preſſum in monte Olivarió. conſ. 33. n. 2.
Ss. Cor Jeſu afflictum in horto cum uva & roſa comparatur. c. 33. n. 6.
Ss. Cor. Jeſu ex denudatione ſummum tormentum habuit. con. 35. n. 4.
Ss. Cor Jeſu ſpinis cinctum, verè victima coronata. con. 36. n. 1.
Ss. Cor Jeſu victima totius mundi. conſ. 38. n. 4.
Ss. Cor Ieſu nullo modo vindictam; ſed miſericordiam inclamat. conſ. 39. n. 3. & ſeq.
Ss. Cor Ieſu ex omnibus manſuetiſſimum & cur? conſ. 39. n. 5.
Ss. Cor Ieſu piis ſolatium maximum & impiis terror erit in judicio. conſ. 49. n. 1. & ſeq.
Ss. Cor Ieſu fons in medio paradiſi, rigans omnem terram. conſ. 40. n. 1. & ſeq.

Ss. Cordis Iesu omnis actio fuit Theandrica, & quid hoc? conf. 41. n. 2.
Ss. Cor Iesu insolitum splendorem de se effundit, conf. 41. n. 4.
Ss. Cor Iesu cum monte Calvariæ comparatur, cur? conf. 41. n. 5.
Ss. Cor Iesu pacem universalem mundo reddit. conf. 42. n. 1.
Ss. Cor Iesu quomodò & qualiter à Longino lanceâ fuerit perfossum? conf. 42. n. 3.
Ss. Cor Iesu securissimum animarum tabernaculum. conf. 43. n. 2.
Ss. Cor Iesu centrum amoris. conf. 44. n. 1.
Ss. Cor Iesu quomodò bis vulneratū? conf. 44. n. 2.
Ss. Cor Iesu magnes amoris. conf. 45. n. 1. &c.
Ss. Cor Iesu lavacrum regenerationis. conf. 46. n. 1. & seq.
Ss. Cor Iesu fons signatus & purificans. conf. 46. n. 4.
Ss. Cor Iesu favus distillans. conf. 46. n. 5.
Ss. Cor Iesu mare gratiarum. conf. 46. n. 6.
Ss. Cor Iesu Iuvenem à Religione profugum ad frugem reducit. conf. 46. n. 7.
Ss. Cordis Iesu latitudo & longitudo, sublimitas & profundum. c. 46. n. 6.
Ss. Cor Iesu sauciam animam à sordibus purificans. conf. 46. n. 7.
Ss. Cor Iesu infirmorum salus & quies piè morientium con. 47. n. 1. & seq.
Ss. Cor Iesu in monte præ vehementia dolorum crepuit. conf. 47. n. 3.
Ss. Cor Iesu fossa humus à facie timoris Domini. conf. 47. n. 3.
Ss. Cor Iesu spes summa animarum purgantium. conf. 48. n. 1. & seq.
Ss. Cor Iesu vera piscina probatica. conf. 48. n. 5.
Ss. Cor Iesu totum cœlum illustrat. conf. 50. n. 2.
Ss. Cor Iesu torrens voluptatis. conf. 50. n. 5.
Ss. Cor Iesu fluvius aquæ vitæ. conf. 50. n. 5.
Ss. Cor Iesu mel ex petra. con. 50. n. 6.
Ss. Cor Iesu beatitudinis centrum. conf. 50. n. 6.
Cor Patris defuncti fit meta sagittis filiorum & cur? conf. 44. n. 6.
Cor nostrum Ss. Cordi Iesu offerendū ex integro & non ex parte tantùm, ut patet ex variis figuris. c. 45. n. 5.
Cor Sacerdotis ad pedes Crucifixi Romæ invenitur. conf. 28. n. 8.
Cor divitis in arca pecuniarum inventum. conf. 29. n. 2.
Cor Martyrum in tormentis gaudio, & Ss. Cor Jesu mœstitiâ repletum, cur? conf. 31. n. 5. & seq.
Cor B. Claræ non crucem duntaxat, sed & spineam coronam in se gestavit. conf. 36. n. 2.
Cor mundum requirit Deus in templo, ubi variæ figuræ. conf. 14. n. 6.
Cor S. Ignatij M. & Ep. solum intactū manet in martyrio. cur? conf. 2. n. 7.

Cor

Cor V. Catharinæ Raconisiæ à Christo sæpiùs mundatur. conf. 3. n. 2.
Cor B. Claræ totam Christi passionis supellectilem in se concluſit. conf. 5. n. 3.
Cor Martyris Anonymi, Volvandi ex Ord. Præd. & S. Fautini crucem perpetuò in se gestavit. conf. 5. n. 3.
Coronæ spineæ variæ figuræ & exempla. conf. 36 n. 4. & seq.
Cor contritum semper Deum placavit, ut patet in variis figuris. conf. 22. n. 5.
Cor mundum esse debet, quod Deum ac Dominum suum in Ss. Eucharistia suscipit, ubi plures figuræ. conf. 25. n. 1. & seq.
Cordis humani exacta descriptio in dedicatione ad Sereniſſimum.
Crucifixus auream coronam impositam rejicit, & spineam ultrò sibi imponit. cur? conf. 36. n. 7.
Crucifixus Mediator inter cælum & terram. conf. 38. n. 2. & seq.
Crux duplex Christo imposita & cur? conf. 37. n. 1.
Crux lectulus Christi, & animarum sanctarum semper floridus. conf. 37. n. 2.
Crux cur à Ss. Corde Jesu pro redemptione mundi electa? conf. 38. n. 1. & seq.
Crux post lapsum Adami jam tunc à Christo notata fuit. cur? conf. 38. n. 2.
Cygnus antequam cómedit, se lavat, typus Comunicantium. c. 25, n. 2.

D.

David puer cum leonibus & ursis dimicans, typus Christi & quomodo? conf. 5. n. 5.
David Ss. Cor Jesu desideravit videre non ut puteum, sed ut fontem, cur? conf. 6. n. 6.
David Sauli dormienti inimico parcens, pulchra figura Christi. conf. 16. n. 6.
David cur pennas habere optaverit? conf. 21. n. 1.
David orante, cur Angelus mox gladium recluſit in vaginam? conf. 22. n. 4.
Davidis cura ingens de Templo ædificandô. conf. 25. n. 4.
David cur citharam in mediis angustiis pulsaverit? conf. 32. n. 3.
David à Semei provocatus, cur non reciprocô igne vindictæ succenſus? conf. 34. n. 4.
David moriens adhuc memor acceptæ ab hostibus injuriæ. conf. 39. n. 4.
David cur columbinas, & non corvinas pennas petierit? conf. 43. n 1.
David licèt manſuetus, sed & justus Vindex. conf. 49. n. 2.
David cur ad montem Oliveti in angustiis, & persecutionibus confugit? conf. 32. n. 1.
David conqueritur de corde arido, & cur? conf. 17. n. 1.
Denudatio Christi in flagellatione & cruce per varias figuras adumbrata. conf. 34. n. 4.

Denudatio Ss. Cordi Jesu quàm maximè pænosa fuit. conf. 35. n. 4.
Deus finis noster unicus & ultimus. conf. 30. n. 7.
Desiderium Cordis Jesu quale? conf. 35. n. 8.
Diabolus Monacho alapam infligit & cur? conf. 4. n. 8.
Dismas latro quarè tam citò canonizatus? conf. 40. n. 7.
Divites quomodò possunt salvari, & per foramen acûs intrare in cælum? conf. 47. n. 4.
Dolor non minimus Ss. Cordis Jesu fuit, per novem mensesin uterô Matris Virgineæ recludi. cur? c. 5. n. 2.
Dux bonus in prælio sibi aliquas copias pro complemento victoriæ reservans, typus Christi & quomodò? conf. 43. n. 6.

E.

S. Edmundus Ep. osculans Ss. Cor Jesu Crucifixi exprat. conf. 28. n. 8.
Elisæus filium Sunamitidis ad vitam révocans typus Christi. conf. 6. n. 1.
Elisæus latrones pane reficiens figura Christi Eucharistici. conf. 23. n. 7.
Elias quomodò ad se traxerit cor Elisæi agricolæ? conf. 45. n. 2.
Eliezer ad fontem lassus sedens typus Christi. conf. 17. n. 1.
S. Elzearius sub missâ totam Christi passionem renovatam vidit. conf. 24. n. 5.
Emblemata varia de corde contrito & pœnitente, c. 22. n. 2. & passim alibi.
Epulo dives nunc miserrimus in inferno cur tantùm unicam aquæ guttam petierit? conf. 50. n. 8.
S. Epictetus Sacerdos cor suum penitùs in omnibus tormentis cum Ss. Corde Jesu conformat. con. 32. n. 6.
Esther mirè ornata, priusquàm ad Regem ingressa. cur? conf. 25. n. 5.
Ethai quomodò Davidem in omni tribulatione secutus? conf. 45. n. 2.
Eva de latere Adami dormientis cur creata? 46. n. 2.
Ss. Eucharistia per varias figuras adumbrata. conf. 23. n. 2.
Ss. Eucharistiæ institutio summus amor Ss. Cordis Jesu, & cur? conf. 23. n. 3. & seq.
Ss. Eucharistia per favum mellis in ore occisi leonis à Samsone inventum, adumbrata. conf. 23. n. 7.
Ss. Eucharistia cor mundum requirit. conf. 24. n. 1. & seq.
Ss. Eucharistia quomodò frequentanda? conf. 25. n. 8. & 9.
Ss. Eucharistiæ varia symbola. conf. 25. n. 8.
Ss. Eucharistia in qua fornace parata? conf. 24. n. 4.
Ss. Eucharistia cur à Christo vespere instituta? conf. 24. n. 2.
Ss. Eucharistia cur sub speciebus panis & vini instituta? conf. 24 n. 5.
SS. Eucharistia immensi amoris Ss. Cordis Jesu in nos argumentum. conf. 26 n. 2.
Ss. Eucharistia cultu latriæ cur à fidelibus colenda? conf. 26. n. 2

Ss. Euchariſtiæ effectus mirandus in corde S. Catharinæ Sen. & Urſulæ Benincaſæ. conſ. 25. n. 9.
Ss. Euchariſtia à pluribus jumentis cognita, & adorata. conſ. 26. n. 8.
Ss. Euchariſtia cor S. Bonaventuræ mirabiliter intravit. conſ. 26. n. 9.
Eunuchus Reginæ Candacis quomodò ex conſideratione Agni Divini converſus? conſ. 11. n. 9.
S. Euphemia V. Nativitatem Jeſu piò affectu récolens, miro beneficio donatur. conſ. 6. n. 8.
Ezechias ægrotans, quàm mirabiliter & cur fuerit ſanatus? conſ. 6. n. 5.

F.

Favus mellis in ore leonis occiſi quid ſignificet? conſ. 46. n. 5.
Ferculum Salomonis in medio charitate conſtratum Ss. Cor Jeſu. conſ. 2. n. 4.
Ferdinandus 2. Imp. quomodò in re turbulentiſſimâ inſperatum à Ss. Corde Jeſu Crucifixi auxilium obtinuerit? conſ. 45. n. 6.
Filius prodigus quomodò typus hæreticorum? conſ. 26. n. 5.
Finis ad quem intentio cordis noſtri referenda, eſt Ss. Cor Jeſu. conſ. 30. n. 7.
Flagellatio Chriſti quomodò & qualiter facta ſit? conſ. 35. n. 6.
Flagellationis Chriſti variæ figuræ. conſ. 35. n. 7.
Flagellatio Chriſti horrendum ſpectaculum, mundo, Angelis, hominibus. conſ. 35. n. 9.
Fons in medio paradiſi Ss Cor Jeſu. conſ. 40. n. 1.
Fons variè cum Ss. Corde Jeſu aſſimilatus. conſ. 40. n. 2. & ſeq.
Fons Aquilæ Auſtriacæ conſ. 40. n. 5.
Fons Crucifixi in Beritho. c. 40. n. 8.
Fons Siloë typus Ss. Cordis Jeſu. con. 17. n. 3.
Fontes varij medicinales. c. 17. n. 4.
Fons ſaluberrimus Ss. Cor Jeſu. conſ. 17. n. 5.
Fons ex attactu Ss. Euchariſtiæ medicinalis. conſ. 17 n. 6.
Formica typus Verbi Incarnati & quomodò? conſ. 4. n. 6.
SS. Franciſci Saleſij, & Xaverij pietas ergà Ss. Cor Jeſu. conſ. 50. n. 8.
Fugere adinſtar leporis cur Chriſtus voluit? conſ. 12. n. 2.
Funiculus coccineus Rahab quid? conſ. 48. n. 7.

G.

Gaudium ſingulare Angelorum eſt Ss. Cor Jeſu in cœlo. conſ. 50. n. 2.
Gemma adamas in Ss. Corde intinctus, quid ſibi velit? conſ. 16. n. 7.
Gallinæ cor pullos vivaciores reddit. conſ. 20. n. 7.
S. Gertrudi cur Chriſtus in forma Pelicani apparuerit? conſ. 24 n. 5.
Gladij duo cur in ultima cœnâ? conſ. 27. n. 4.
Gloria ſumma Ss. Cordis Jeſu crux fuit, & quomodò? conſ. 7. n. 4.
Gloria Sanctorum Omnium Ss. Cor Jeſu in cœlo eſt. c. 50. n. 1. & ſeq.

Godefridus Dux Bullonius, & alij cur ſpinis voluerunt coronari ? conſ. 36. n. 7.

H.

Hædus tenellus cur olim non poterat in lacte matris coqui? conſ. 12. n. 2.
Heliotropium typus Ss. Cordis Jeſu & quomodò ? conſ. 32. n. 2.
Homo cur oculos in capite, & non in pedibus jubetur habere ? c. 20. n. 3.
Horti diverſi infelices. conſ. 31. n. 1. & ſeq.
Hortum cur Ss. Cor. Jeſu pro ſua paſſione elegit ? conſ. 31. n. 3.
Hortus cur tantam triſtitiam Ss. Cordi Jeſu cauſaverit ? conſ. 31. n. 3. & ſeq.
Hoſtia pacifica Davidis tempore peſtis Deum iratum placans, typus Ss. Cordis Jeſu. conſ. 11. n. 6.
Humilitas Ss. Cordis Jeſu. c. 7. n. 6.

I.

Iacob & David paſtores, typus Chriſti boni Paſtoris. c. 19. n. 1. & ſeq.
Iehu quare cor Jonadab poſtulaverit? con. 42. n. 6.
Iephtias quomodò in voluntatem Dei fuerit reſignata ? conſ. 34. n. 4.
Ieſus ſanguinem ſudans, quomodò pulſet oſtium cordis tui ? c. 33. n. 2.
Ieſus moriens inclinato capite, Cor ſuum monſtravit, ut aperiretur. conſ. 47. n. 2.
Ignis ſacer in aquam craſſam mutatus reaccenditur, quomodò ? & cur ? conſ. 2. n. 3.
Ignitum thronum cur Deus toties voluit eligere ? conſ. 2. n. 1.
Ignis in altari cur ab Angelo non potuit commenſurari ? con. 39. n. 7.
Incarnatio Verbi quomodò facta? con. 4. n. 2.
Inflammatum Cor Jeſu cur voluit apparere ? conſ. 2. n. 2.
Incus typus Chriſti flagellati. c. 35. n. 1.
Intentionis puræ varia ſymbola. conſ. 30. n. 3.
Innocentes MM. cur Deus permiſit occidi ? conſ. 12. n. 7.
Ioanna de Ceſpedes agonizans unam ſanguinis guttam de SS. Corde Ieſu impetrat. conſ. 47. n. 6.
Ioannes Baptiſta Faventius à Ss. Corde Jeſu ſaucio confortatur, conſ. 43. n. 7.
S. Ioannes Ap. ſupra SS. Cor Ieſu deliquium paſſus eſt. conſ. 23. n. 9.
S. Ioannes à Ss. Corde omnes gratiarum theſauros haurit. c. 17. n. 5.
S. Ioannes in amore Dei & proximi excellens. conſ. 21. n. 7.
P. Ioannes Cardim S. I victima amoris & proximi? conſ. 21. n. 8.
Ionas cur in mare turbulentum projectus ? conſ. 34. n. 3.
Iob in quali nidulo mori deſideraverit? conſ. 47. n. 1.
Ionathas optimus ſagittarius. conſ. 30. n. 1.
Ionathas ſe expolians veſtimentis, typus Ieſu. Conſ. 44. n. 7.
Iordanis cur ad aduentum arcæ adeò timuit, & converſus eſt retrorſum,

sùm, & non ad præsentiam Iesu ? conf. 16. n. 4.
Ioseph à Patre ad fratres missus, typus Iesu. conf. 7. n. 5.
Ioseph exprobrans fratribus perfidiam, typus Christi Iudicis. c. 49. n. 5.
S. Ioseph cur à Christo in Nutritium electus ? conf. 13. n. 6.
Ioseph ab Arimathæa cur Sindone mundâ Corpus Jesu involvit, illúdque cum aromatibus sepelivit? con. 25. n. 7.
Ioseph ab Arimathæa cur tam audacter ad Pilatum introivit, & Corpus Jesu petiit ? conf. 27. n. 8.
Ioseph quomodò omnia in voluntatem divinam resignavit ? c. 34. n. 4.
Isaac moribundus cur pro Esau nullam benedictionem habuit ? conf. 23. n. 8.
Israëlitæ tempore belli ad Davidem in cavernis montium latentem confugiunt, cur ? conf. 43. n. 4.
Iudæi cur in jejunio à Deo non fuerunt exauditi ? conf. 34. n. 3.
Iudæi quomodò in coronatione Jesu sicut apes in spinis ? c. 36. n. 3.
Iudicis Christi varia symbola conf. 49. n. 3.
Iudex Christus in qua formâ judicabit ? conf. 49. n. 4.
Iudas cur à Christo amicus & Petrus Satanas appellatus fuerit ? consid. 19. n. 4.
S. Iutta SS. ex Corde Jesu optionem obtinet, quidquid placeat eligendi. conf. 41. n. 7.

L.

Lacedæmones quomodò ex filijs suis optimos sagittarios effecerint? conf. 30. n. 1.
Lacrymæ in Christo signum immensi amoris. conf. 30. n. 7.
Lavacrum regenerationis SS. Cor Jesu, & cur ? conf. 46. n. 1. & seq.
Lepusculus fugiens typus Christi Infantis, & quomodò ? c. 12. n. 1. &c.
Librum cur Christus nullum in hac vitâ conscripserit ? c. 1. n. 1. & seq.
Liber Ezechielis amarus, & dulcis: quomodò ? conf. 1. n. 1. &c.
Liber scriptus intùs, & foris SS. Cor Jesu. conf. 1. n. 2.
Liber optimus medicorum est corpus humanum anatomizatum. c. 1. n. 3.
Liber S. Pauli Ap. S. Philippi Benitij C. & S. Bonaventuræ D. fuit Christus Crucifixus. conf. 1. n. 4.
Liber optimus Lajcorum est SS. Cor Jesu. conf. 1. n. 5. & seq.
Liber universalis & Pastoribus & Concionatoribus, & Religiosis, ac sæcularibus est Ss. Cor Jesu. c. 1. n. 7. 8. 9.
S. Lucianus M. & Ep. super altare cordis sui missam celebrat. c. 24. n. 4.
S. Lutgardis per Ss. Cor Jesu ostensum mox ad vitam meliorem revocatur. conf. 41. n. 7.
Lysius puer mirabiliter Romæ pacem inter cives reconciliat. conf. 11. n. 7.

M.

B. Magdalena de pazzis cor habuit,

aureis litteris insignitum: *Verbum Caro factum est, &c.* conf. 5. n. 5.
Ss. Magi per tres amicos Jobi designati, & quomodò? conf. 10. n. 6.
Ss. Magi primi ex gentilibus Christiani, forte exemplum nobis præbent Ss. Cor Jesu colendi, & adorandi. conf. 10. n. 7.
Magnes cordium humanorum Ss. Cor Jesu. conf. 45. n. 1. & seq.
Magnetica virtus etiam naves clavis ferreis compactas ad se trahit. conf. 45. n. 3.
Malum punicum seu granatum est Ss. Cor Jesu, & quomodo? c. 29. n. 3.
Marcus Aquilius pectus vulneratū exhibens Romanos Judices in suam sententiam flectit. conf. 45. n. 4.
Margarita pretiosa in agro absconditā Ss Cor Jesu. conf. 29. n. 8.
Maria Maldonata agonizans, & sitim extremam patiens à Ss. Corde Iesu recenti hausto reficitur. c. 45. n. 6.
Marius Imp. propriō quem fecit, gladiō occiditur. conf. 34 n. 1.
Ss. Martyrum exemplar Ss. Cor Iesu saucium. conf. 38. n. 6.
Meditandi modum docet Centurio stans ad crucem Iesu. conf. 20. n. 4.
Medium efficax impetrandi aliquid à Deo est Ss. Cor Iesu. conf. 41. n. 3.
S. Mechtildis in Ss. Corde Iesu omne bonum, & pignus futuræ gloriæ invenit. conf. 42. n. 7.
Misericordia Ss. Cordis Iesu superexaltat judicium. c. 15. n. 4. & seq.
Misericordiā, & non vindictam inclamat Ss. Cor Iesu, de quo mira historia. conf. 39. n. 6.
Misericordia & Veritas, Iustitia & Pax quomodò in Ss. Corde Iesu sibi invicem obviaverint? c. 42. n. 4.
Manlius ad mortem damnatus, pectus sauciū publicè ostendit. c. 49. n. 6.
Moyses infans in scirpea fiscellā expositus, typus Christi natī. c. 7. n. 1.
Moyses infans aurum & diadema contemnens, figura Christi. c. 10. n. 4.
Moyses cur duas pretiosas decalogi tabulas confregit? conf. 21. n. 4.
Moyses cor mansuetissimum habuit. conf. 39. n. 5.
Moyses in caverna petræ gloriam Dei videt. cur? conf. 47. n. 3.
Mundus comparatur cum paraclytico & quare? conf. 4. n. 1.
Myrrha cur à Christo præ auro electa? conf. 10. n. 2. & seq.

N.

Naboth eliminatus ex urbe, typus Christi. conf. 37. n. 4.
Nabuchodonosor Rex pueros sine macula eligit. cur? conf. 25. n. 5.
Nativitas Christi quomodò sit facta? conf. 6. n. 3.
Nativitas Christi, cur priùs pastoribus, quàm Regibus insinuata? c. 6. n. 7.
Nidulus & quies animæ est Ss. Cor Iesu. conf. 47. n. 1.
Noëmica columba pacis Symbolum. conf. 42. n. 1.
Novitius quomodò spinas comederit? conf. 36. n. 5.

Novitius alius per Ss. Cor Iesu ab interitu servatus. conf. 41. n. 6.
Nubecula Eliæ typus S. Cordis Iesu. conf. 6. n. 7.
Nubes Eliæ in pluviam effusa figura Ss. Cordis Iesu in Oliveto. conf. 33. n. 1.
Nulla mera sunt omnia in mundo, quidquid extra SS. Cor Iesu quæritur. conf. 30. n. 3.

O.

Obedientiam etiam insensatæ creaturæ Deo exhibent. conf. 13. n. 3.
Obedientiæ exemplar perfectissimum Ss. Cor Iesu. conf. 13. n. 4.
Obedientia ardua militum c. 13. n. 7.
S. Oreſtes crucem in pectore portans, cur? conf. 38. n. 6.
Ostium laterale in Arca Noë typus Ss. Cordis Iesu. conf. 18. n. 1.
Ostium amici illius de nocte clausum, sed non ostiū Ss. Cordis Iesu. con. 47. n. 5.
Ovi immolandæ cur pellis cum lanâ, detracta? conf. 35. n. 2.
Oza cur subitaneâ morte ad attactum arcæ punitus? conf. 27. n. 2.

P.

Palumbes in foraminibus petræ, & cavernâ maceriæ, cur? conf. 43. n. 1.
Panis Christo in lignum quomodo missus? conf. 24. n. 3.
Passer profugus in pectore Xenocratis refugium invenit. conf. 43. n. 3.
S. Paulus Apostolus cor mansuetum habuit. conf. 39. n. 5.
Peccatores ad Ss Cor Iesu redeant. conf. 41. n. 1. & seq.
Peccator conversus ad aspectum Christi lacrymantis conf. 37. n. 6.
Peccator reus est Sanguinis Christi in Oliveto profusi. conf. 33. n. 6.
Peccatum onus gravissimum Ss. Cordi Iesu impositum. conf. 33. n. 3.
Perdix clypeo se contra milvū defendens typus animæ tentatæ. c. 9. n. 7.
Peregrini anonymi cor ad radices crucis disrumpitur. conf. 47. n. 6.
Petra Mosaica in latere percussa typus Ss. Cordis Iesu. conf. 29. n. 6.
S. Petrus cur se in mari ad adventum Christi tunica præcinxit. c. 27. n. 10.
S. Petrus cur adeò à Christo in horto increpatus propter gladiū. c. 34. n. 1.
S. Petrus cur tria tabernacula in monte Thabor voluerit ædificare? c. 43. n. 2.
Petra sequens populum per desertum typus Ss. Cordis Iesu. c. 26. n. 3.
Phares & Zaram cur pro primogenitura adeò decertârunt? conf. 4. n. 7.
Philomela contra bufonem quomodo se defendere soleat? conf. 43. n. 5.
Pictor priùs in umbra pingit, dein ad vivos transit colores. conf. 23. n. 1. & in proloquio.
Pictura pia Alexandri Farnesij Card. conf. 49. n. 7.
Pignus futuræ gloriæ S. Mechtildi præbetur Ss. Cor Iesu. c 50. n. 7.
Pilatus qualem sententiam tulerit in Christum flagellandū. con. 35. n. 5.
Piscinæ probaticæ descriptio, & quid adumbravit? conf. 48. n. 5.

Primogenita cur olim Deo oblata? conſ. 11. n. 1.
S. Policarpus quomodò in omnibus voluntati Dei ſe reſignaverit? conſ. 34. n. 4.
Pontifex Maximus cur crucem in pede, & Imperator in capite gerat? con. 38. n. 4.
Porta cæli, quam Iacob cum ſcalâ vidit, typus Ss. Cordis Ieſu. conſ. 18. n. 4.
Porta olivæ, & porta aurea in templo figura Ss. Cordis Ieſu. conſ. 18. n. 6.
Præſentia realis, & phyſica Chriſti in Ss. Euchariſtia. conſ. 26. n. 6.
Propitiatorium noſtrum Ss. Cor Ieſu. conſ. 2. n. 6.
Puteus Machabæorum, in quo facer ignis latebat, typus Ss. Cordis Ieſu. conſ. 17. n. 2.
Purgatorium ex S. Scriptura probatur. conſ. 48. n. 1.
Purgantes animæ per Ss. Cor Ieſu liberatæ. conſ. 48. n. 2.
Puritas cordis ad Ss. Euchariſtiam recipiendam, ex variis figuris adſtruitur. conſ. 25. n. 1. & ſeq.

Q.

Quies & centrum animarum ſanctarum eſt Ss. Cor Ieſu. c. 44. n. 1. & ſeq.

R.

Rachel cur in partu perierit? c. 34. n. 3.
Raphaël Urbinas uno die fit pictor celeberrimus & quomodo? c. 20. n. 5.
Rationale Aaronis typus Ss. Cordis Ieſu, conſ. 50. n. 7.
Rhamnus cur Rex arborum electus? conſ. 36. n. 2.
Rex quomodò Chriſtus in utero Matris coronatus? conſ. 5. n. 4.
Regnum Chriſti quomodò in cruce. conſ. 7. n. 3.
Robertus Bellarminus S. R. E. Card. quàm piè mortuus? conſ. 47. n. 6.
Rubus ardens SS. Cor Jeſu præſignavit, cur? & quomodò? con. 36. n. 2.
Ruth imitanda in auditione miſſæ. conſ. 24. n. 8.

S.

Sacerdotes Tabernaculum Dei ingredientes, cur ſe priùs lavabant? con. 24. n. 3.
Sacrificia qualia à gentilibus olim erant oblata? conſ. 45. n. 5.
Sacrificium veſpertinũ quid? c. 24. n. 2.
Sacrificium cordis à probis requirit Deus. conſ. 22. n. 1.
Sacrificij altaris dignitas. c. 24. n. 6.
Sacramenta omnia ex SS. Corde Jeſu promanârunt. conſ. 29. n. 6 & ſeq.
Sagittarij quinam optimi? conſ. 44. n. 3. &c.
Sagitta ſalutis Domini quænam ſit? conſ. 44. n. 5.
Sagittandum SS. Cor Jeſu & quomodò? conſ. 44. n. 4.
Sanctius Garzias ex vulnere lateralis matris natus. conſ. 46. n. 3.
Salomon cur infantem vivum dividi præcepit? conſ. 12. n. 6.
Sanguis incendium extinguit. conſ. 48. n. 4.

Sanguis Iesu ab animabus purgantibus primariò requiritur. c.48. n.7.
Sanguineus sudor pluvia saluberrima. conf. 33. n. 5.
Sanguis Iesu meliùs loquitur, quàm Abelis, & aliorum. conf. 39. n. 3.
Sanguis victimarum cur olim Deum placavit? conf. 39. n. 1.
Sanguis Uriæ cur non vindictam clamavit? conf. 22. n. 3. & seq.
Saul quarè à Deo rejectus? confid. 34. n. 3.
Speculum triplex Ss. Cor Jesu. cur? conf. 3. n. 1.
Speculum antè fores tabernaculi. cur? conf. 3. n. 2.
Speculum S. Catharinæ Senensis. con. 3. n. 2.
Speculum Caroli V. Imp. confid. 3. n. 3.
Speculum S. Rosaliæ. V. confid. 3. n. 3.
Speculum Tigridis. conf. 3. n. 5.
Speculum Hippolyti. considerat. 3. n. 6.
Speculum basilisci. considerat. 3. n. 7.
Signum prædestinationis SS. Cor Jesu amare. confid. 30. n. 6.
Spelunca refugium Davidi, Prophetis & aliis. confid. 43. n. 4. & seq.
Sodalis fugiens ad SS. Vulnera Jesu vincit in agone. conf. 43. n. 5.
Sol manè rubens, & vespere pluens Ss. Cor Jesu. conf. 8. n. 1.
Sponsi cor quomodò in uno oculo à Sponsa vulneratum? conf. 44. n. 1.
Sponsa petit, ut à Corde Jesu exaltato in cruce attrahatur. conf. 45. n. 2.
Stratho non infeliciter solem orientem in occidente quæsivit. conf. 8. n. 2.
Status omnes ad Ss. Cor Jesu invitantur. conf. 41. n. 8.
S. Symphorianus M. quomodò in agone confortatus. conf. 37. n. 8.

T.

Templum Dei quàm multis scelerib⁹ nunc solet impleri? con. 14. n. 7.
Terra cur post mortem Jesu adeò fuerit concussa? conf. 41. n. 2.
Thesaurus optimus Ss. Cor Jesu. con. 29. n. 1.
Theodorus adolescens ex aspectu Christi in oliveto Sanguinem sudantis mirabiliter convertitur. con. 31. n. 6.
Tiberius Imp. sub cruce magnum thesaurum invenit. c. 29. n. 4.
Tobias in carcere typus Christi & quomodo? conf. 5. n. 1
Tobias semper resignatus in voluntatem Dei. conf. 41. n. 5.
S. Thomas in Ss. Corde Jesu in vitam novam renatus conf. 41. n. 1.
Tribulationes cordis nostri ad Deum nos ire compellunt. con. 15. n. 3.
Thuribulum aureum Ss. Cor Jesu. c. 2. n. 5.
Thymiama suavissimum SS. Cor Jesu. conf. 2. n. 5.

V.

Vasthi spernens convivium Assueri figura Synagogæ, conf. 26. n. 4.
Vellus Gedeonis quomodò B. Virgo ? conf. 4. n. 1.
Vermis in corde Juvenis inventus, quid sibi velit ? conf. 22. n. 7.
Vermi Ss. Cor Iesu diversimodè comparatur. conf. 7. n. 7.
Victimæ coronatæ olim Deo erant oblatæ ? conf. 36. n. 1.
Virga Moysis aquas omnes in sanguinem mutat. conf. 33. n. 4.
Virga Corylacea explorat fontes & thesauros. conf. 29. n. 7.
Virgæ variegatæ Iacob quid? c. 20. n. 1.
B. Virginis cor semper in voluntatem Dei resignatum. conf. 32. n. 4.
B. Virgo aurora solem Christum parturiens. conf. 6. n. 2.
B. Virginis uterum cur Christus non abhorruit ? conf. 4. n. 8.
Virgines 5. fatuæ cur è cœlo fuerunt exclusæ ? conf. 21. n. 6.
Voluntas Dei in omnibus sequenda. con. 32. n. 4.
Voluntatis propriæ varia symbola. conf. 34. n. 2.
Voluntatis propriæ diversæ Sacræ figuræ. conf. 34. n. 3. & seq.
Voluntas propria Pharisæorum non meretur signum. conf. 34. n. 3.
Voluntatis divinæ miranda historia. conf. 32. n. 6.
Urias omnibus mortalibus imitandus, & cur ? conf. 7. n. 8.
Uva à pincerna super calicem expressa, typus SS. Cordis Iesu. c. 28. n. 4.
Uva itidem à Iacob filijs prædicta. consid. 28. n. 5.
Uva expressa timidos elephantes ad pugnam acuit. conf. 28 n. 6.

Z.

Zelus ingens SS. Cordis Iesu in prophanatores templi. conf. 14. n. 1.
Zelus Dei ob arcam prophanatam. conf. 14. n. 2.
Zelus Phinees à Deo commendatur. conf. 14. n. 3.

FINIS.

I. C.